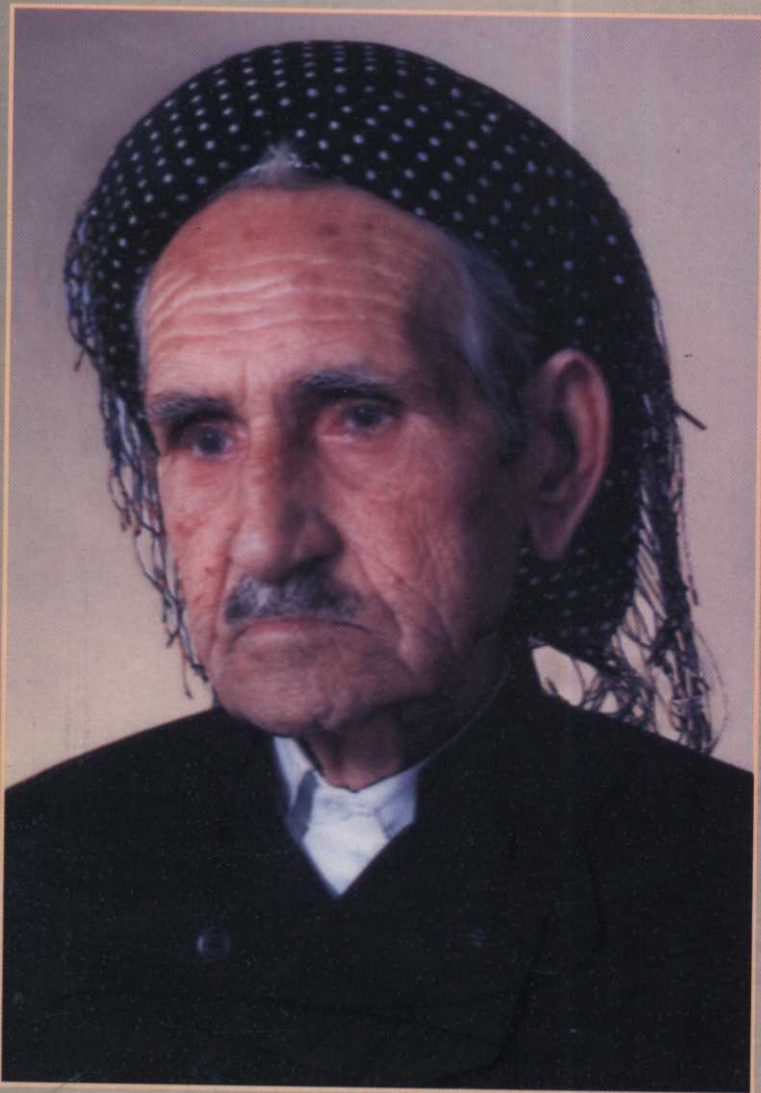

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

محمد مدھی نور

شہید و ضحیک
بستوی زیاں

پیدا چوونہو و نامادہ کردن
سه لاهه ددین ناشتی

بنکھی زین

مجموعه ممددی نووری

شهوئك و خهوئك بستووی ژيان

پیداچوونهوه و نامادهکردن
سه لاجه ددین ناشتی

بنکمی ژین
سلیمانی

شەویك و خەویك-بستووی ژیان / نووسینی محهمەدی نووری -

سلیمانی: بنگەى ژین، ۲۰۰۶.

۲۷۴، وینە، ۱۶،۵ × ۲۳ سم.

۱- محهمەدی نووری - بیرەهرى ۲- میژووی پۆژەهلاتی کوردستان

۳- شیعرى کوردی / پۆژەهلاتی کوردستان ئ- ناوینشان

کتیبخانەى گشتى سلیمانى زانیاری سەرەتایی پێرست و پۆلینی ئامادە کردووه

سەرپەرستی له چاپدراوهکانی بنگە: سدیق سالد

زنجیره: ۳۷

کتیب: شەویك و خەویك - بستووی ژیان

نووسەر: محهمەدی نووری

پێداچوونەوه و ئامادەکردن: سەلاحەددین ئاشتی

تایپ و مۆنتاج: تاهیر کهریمی - مەهاباد

بەرگسازى: قادر میرخان

خەتى بەرگ: ئەحمەد سەعید

تیراژ: ۱۰۰۰

شوینی چاپ: سلیمانی، چاپخانەى شفقان

ژمارەى سپاردن: ۳۷۸ ی سالی ۲۰۰۶

له بلاو کراوهکانی

بنگەى ژین

بۆ بووژاندنەوهى کەلهپورى بەلگەنامەیی و پۆژنامەوانیى کوردی

هەریمی کوردستانی عیراق - سلیمانی، گەرەکی ۱۰۴، ئاشتی، کۆلانی ۲۹، ژمارەى خانوو ۱۰.

(بەرامبەر بە قوتابخانەى سەرەتایی ئێردەلان)، سنووقى پۆست: ۱۴

تەلەفۆن: ۳۱۳۳۱۰۵ مۆبایل: ئاسیا ۰۷۷۰۱۴۸۴۶۲۲ یا ۰۷۷۰۱۶۶۵۸۶۴

E.mail: bnkaizhin@yahoo.com

شہویک و خہویک

بیرہوہرییہکانی محہمہدی نووری

به ناوی خودای ژيان به خش و گيان نه ستين

هموو دهوری ژيانی من شهویک بوو شهویکی پر له مؤته و دیمه نی دیوا
نهومی دیتم به هالۆزی خهویک بوو تراوکیک بوو خزی و نه تکایه سهرلیوا

بیره وهری یان دهردهسر

مه بهست له نووسینی ئه و بیره وهرییه ، ناساندنی خۆم نیه . چونکه ناکری
نه ته ویه کی له دهورانی ژيانی دا نه گهر هیچی بوخوی نه بووی ، له خوی بدوی .
گه لیک نه گهر له هه لکه وتی زه مان دا هه ست و خوستیکی بووی ، به وستیک
پيخوست کرابی؟ کوا ده توانی شوینه واریکی به بایه خ له ژيانی خوی بیینیته دی .
ئه وانهش که له پیاوه به نرخ و هۆنهره داسۆزه کان یادگار و به جیماون ، هه مووی
داخ و دهرد و کهسه رن؛ ئاواتی پیکنه هاتوو ، هومییدی خه سار و به فیرۆچوو .
ئه من له سه یر و سوور و ئال و گۆری ساله کانی بهر له ۱۳۲۰ی هه تاوی ، له
ژيانی رهنگا ورهنگی خۆم ، له ناوچه کوردنشینه ی نازمه رپایجانی رۆژئاوا دا ،
هیندیك به سه رها ت و رووداوی گرینگم به چاو دیوه و به سه رم هاتوو که نه گهر
بازگه ی بیره وهرییه کانم پینان رابگا ، هه موویان جیگای سه رنج و له جیسی
خویان دا شیاوی تیروانینن که کی هات و کی رۆی؟ کام بیگانه و کام خوی؟ هوی
خویه تی و نامۆی!

میژوو نانووسمه وه . نامه وی وهک هیندیك له میژوونووسان ، بیسه رانی

خۆم بکه‌مه به‌لگه‌ی راسته‌و‌خۆی به‌سه‌ره‌هاته‌کانی سات و کاته‌کانی مه‌لبه‌نده‌که‌یان. ده‌مه‌ه‌وی ئه‌وه‌ی بۆ‌خۆم دیومه و له‌هه‌لکه‌وته‌کانی‌دا هه‌لکه‌وتووم، بیانگێڕمه‌وه. به‌لان وه‌ک دروینه‌وانی دواکه‌وتوو، به‌تالووکه‌ گۆ‌وه‌رینیش بێ، سه‌ره‌په‌رینی ده‌که‌م و تیده‌کشیم، با پرته‌ و بۆ‌له‌ی خاوه‌ن‌جاریش بێته‌ پێم.

گورگه‌ئاو‌ریک له‌ ژایانی خۆم و باسیک له‌ تێپه‌ری ده‌وران

ناوم «مه‌مه‌ده»، نازناوم «نووری»یه. له‌ پازده‌ی مانگی ره‌شه‌مه‌ی ۱۳۰۵ی هه‌تاوی، له‌ گوندی «گۆلان»ی خوار، له‌ ناوچه‌ی گه‌ورکی مه‌هاباد له‌ دایک بووم. با‌بم میرزا ئه‌بووبه‌کر، کورپی خاله «حه‌مه‌زه‌ندین» بووه. خاله‌ حه‌مه له‌گه‌ڵ چه‌ند بنه‌مائه له‌ عیلى «زه‌ند» ئاواره‌ بوون و هاتوون له‌ گوندی «قالوئ زه‌ندان» جیگه‌ر بوون و ماونه‌وه، ئیستاش چه‌ند بنه‌مائه له‌و ناوچه‌یه‌دا هه‌ر ماون. بۆم ساغ نه‌بۆته‌وه هۆی په‌روه‌وازه‌بوونی ئه‌و چه‌ند بنه‌مائه‌یه، له‌ ده‌ورانی «ئاغا مه‌مه‌ده‌خانی قاجار»دا چی بووه و چۆن ئاواره‌ی ئه‌م مه‌لبه‌نده بوون و له‌و دێیه‌ که به‌ «قالوئ زه‌ندان» ناو‌دێریان کردووه، جیگه‌ر بوون و له‌ دوايه هیندیکیان بیروبه‌وی‌دا په‌ران‌په‌ران و ئه‌وپه‌ر‌ه‌وپه‌ر که‌وتوون.

میرزا ئه‌بووبه‌کر پیاویکی باسه‌واد و شاره‌زا به‌ زمانی عاره‌بی و فارسی بووه و له‌ زانستی فه‌ره‌نگ و ئه‌ده‌بیاتی عاره‌بی و فارسی‌دا، ده‌ستیکی بالای هه‌بووه و له‌ نیو عیلى و عه‌شیره‌تی «گه‌ورک»دا، جیی ریز و حورمه‌ت بووه و هاوکاری پێ‌خویندن و نووسین و ده‌رک و دیوانی سه‌رانی ئه‌م عیله‌ی کردووه. هۆ‌نراوه‌ی فارسی هۆ‌ندۆته‌وه که به‌ هۆی تالان‌و‌برۆ و سووتمانی عیلى و عه‌شیره‌ته‌کانی زۆردار و بێ‌زۆری مه‌لبه‌نده‌که، له‌ نیو‌جوون و وه‌ده‌ست من نه‌که‌وتوونه‌وه مه‌گه‌ر هیندیك كتیب و قورئان نه‌بی.

دایکم سه‌ه‌یزاده «ته‌مینه»، کچی سه‌ه‌ید «سالج»، له‌ ساداتی گوندی «باغی‌شێخان»ه که له‌گه‌ڵ ساداتی «وزمه‌له» و «به‌رزه‌نجه»، بنه‌چه‌که‌یان ده‌گاته‌وه یه‌ک.

لام وایه زۆر به‌ چکۆله‌یی با‌بم ده‌رسی پێ‌خویندیم، چون هه‌رچه‌ندی بیر و فامم بێ ده‌کا، سه‌وادى خویندنه‌وه و نووسینم هه‌بووه. له‌ بیرم ماوه، کاتیك

سالى ١٣١٤ بۇ رووحى چكۆله و مهينهت نهديوى من

چون ويستى خودا له وهدا بوو كه ئهمن هر له ته مهنى مندالى را تووشى چهوتى و چه له مهى ژيان بم ، له سهردهمى پاييىزى سالى ١٣١٤ ، باوكم له ته مهنى ٦٣ سالى دا كۆچى دوايى كرد و ئهمن و پيىنج مندالى له من چكۆله تر ، يانى دوو خوشك و سى برائى له من چكۆله تر ، له داويى دايكيكى په ژاره نه ديودا به جبهيشت . دايكم كه سه يزا دهيه كى پاك و به غيرت و به مشوور بوو ، سه رپه رستى خيىزانى وه ئه ستوى خوى گرت و بوو به داژداريكي دلسوز و ليها توو ، له حاستى چهوتى و چه ويلى ژيان دا . نه يهيشت ئهمن ده ست له خويىندن هه لگرم . هه تا سالى ١٣٢٠ ئهمن هر له قوتابخانه كانى زانستى ئاييىنى ، له گونده كانى ناوچه ي گهورك و بانه و سه رده ست ، سه رف و نه حو و مه نتيق و ئاداب و به بلاغه و هه تا هيىنديكىش له كتيبى «جمع الجوامع» كه دوايىن پله ي دوره ي زانبارى دهرسى زه مان بوو ، خويىندم . هه ستى ته نيايى دايك و چوار خوشك و برائى چكۆله واى هان دابووم كه ئانىكم له وه ختى خوم خه سار نه ده كرد . ئه وه ي له ماوه ي ٦ سال دا خويىندبووم ، ده متوانى به دهرس بيانلايمه وه . ئاوا تم بوو تا دوايىن پله ي زانبارى كه له كورى قوتابخانه كانى دينى دا باو بوو ، بخويىنم و بچه سه رى ، به لان :

ته قدير ته گبيران به تال ده كاته وه

دوو هه لكه وتى ناحه ز و ناله بار بوونه به ره له ستى وه دى نه هاتنى ئاوا ته كانم . سالى ١٣٢٠ ، شه رى دووه مى نيونه ته وه يى بوو به هوى ئه وه كه ئيرانى ئيمه به ده ستى ده وله تانى هاوپه يمان : ئه مريكا ، ئينگليس و شوورپه وى داگير كرا . حكوومه تى ناوه ندى شيرازه ي پسا و نه زم و نيزام ليك هه لوه شا . شوينه وارى عه شيره تگه رى و «خان خانى» كه له ده ورانى حكوومه تى په زاشادا له گريىنه چوو بوو ، به ره وشتى كۆنى حه ز و ناحه زى خوى ژبايه وه و هاته وه سه ر ته وه ره و بستهى پيشووى و نائه منى و هه رچه مه رچ له هر ناوچه يه ك سه رى هه لدا و كه س به ربه ي كه سى نه ده پيوا .

ئاوات دهنیژم و تالی دهچیژم

هەر له و سهردهمه دابوو، ئاغای گلۆلان، «خدرئاغای عهزیزی»، نامه و پیاویکی نارد که: «ئهگهر محهمهدهی نووری وهکوو بابی که میرزای من بووه، نهیه تهوه گلۆلانی و نه بیته میرزای من و دهرس به مندالی بنه ماله کهم نه لای، ئهوا خهرج و پیتاکی ئه و چند ساله ی له دایک و خیزانه که ی وهرده گرم و له ملکی خۆشم دهریان ده کهم.» دیاره ئه منیکی دنیانه دیتوو و له کیشمه کیشمی دهوران نه که وتوو که هه موو ئاواتم ئاسووده بی و هه سانه وه ی دایکم و منداله کانی بوو، له وهختیکی وادا دهست و پیم لای ون ده بی، رایه ل و پوی ئاواته کانه ده ها لۆزی و تیکه ل ده بی. له وه ی زیاتر چاره یه کم نه ده زانی که دهست له خویندن هه لگرم و پۆژ و حالی بنه ماله فیدای دوا پۆژ و داهاتووی خۆم نه کهم. ناچار سیپاره و دهفته ری رووه و رووناکیم بیچایه وه و به ره و تاریکه بازاری ژیانی ناله بار وه پێ که وتم و به سه رساردی هاتمه سه ره ته وسینگی داب و دهستووری باوی پۆژگار و له لای خدرئاغای عهزیزی، که پیاویکی میر و شایی به خۆ بوو، بوومه میرزا و نووسه ر و مامۆستای منداله کانی عیلی.

هه لکه وتیک بۆ چوونه مه هاباد و دیتنی دنیای تازه

خدرئاغا له سالی ۱۳۲۱دا نه خۆش کهوت. ده بوو بۆ لای دوکتوران بچیته مه هاباد. بارگه یان بۆ بیچاوه و دووسه پیاوی له گه ل خۆی خست و بۆ چاوه دیری نوسخه و دهوا و دهرمانیکی که دهیده نی، ئه منیشی به پیاویست زانی که هاو پێی بم.

بۆ یه کهمین جار بوو که مه هابام ده ی - له پیشدا ناوی سابلاغ بوو - له مه هاباد چووینه مزلی «بایزئاغای عهزیزی» که براگه وه ی خدرئاغا و سه رهۆکی عیلی گه ورکان بوو. سه رانی عه شیره ته کانی مه نگور و مامهش و دیبوگری محال و شارویران، یان خانوو یان له مه هاباد هه بوو، یان مزلیان به کری ده گرت. نۆکه ر و دهست و پیاوه نده کانیان له کاروانسه را و مالا ندا ده مانه وه و کاروباری مه هابادی عه شایر هه لیا نده سو و راند و حکومه تی ناوه ندی هیه چ جو ره ده سه لاتیکی له شار و دی دا نه ما بوو. پیاوه کانی عه شایر باج و پیتاکیان له ده وره ی شاری له خه لک وهرده گرت. پیاوه به ناو و سه ره شناسه کانی مه هابادی،

«جوزووى عەممە»م لە قورئانى پىرۆز خوئىند ، تەواوى جوزووەكانى دىكەم بە باشى دەخوئىندەو و ەكوو دەرس ، پئىداوئىستىم بە وان نەبوو . كئىتەبەكانى سەرەتايى ئەوكات وەك «سمايلنامە» و «ناگەهان» و «گولزار» و لە دوايىدا «گولستان و بووستان» و دواترئىش تەسرىفى «زەنجانى»م لە نەحودا ، لاي بابم خوئىند . بە باشى نووسىن و خوئىندەو ە فئىر ببووم . وام دئتە زەين كە ، بابم بە نووسىن و خوئىندەو ەى زمانى كوردى زۆر ئاشنا و ئۆگر بوو و ەستى نەتەو ەخوازى زۆر توند بوو . لە سالەكانى دوايى ژيانىدا جورئىك گۆشەگىرى و تەنبايى بە خۆيەو ە گرتبوو . لەو حالەدا بوو كە سەفەرئىكى بۆ لاي ئئىراق كرد ؛ نازانم چەند رۆژ يان چەند ەوتەى پئىچوو بوو ، كە ەتەو ە چەند پەرتووك و پەخشانى كوردى كە لە شارى سلئىمانى يان لە كۆيە دەردەچوون ، لەگەل خۆى ەئىنا بوو يەو ە . ئەمن كە ەئىندئىكم سەوادى خوئىندەو ە پەيدا كرد بوو ، نووسراو ەكانى پئىدەخوئىندەو ە . ئئىستاش تاكە ەئىراو ەيەكم لەو پەرتووكە لە بىر ماو ە كە نووسرابوو :

بە ەار ەتەو ە بە سەيرانەو ە بە لئىلئى و لۆلۆ و بە ەيرانەو ە

زۆرم شايى بە خۆم بوو كە دەمزانى بيانخوئىنمەو ە .

رۆژئىكى تال كە قەت لە بىرم ناچئتەو ە ئاوا بوو كە بابم بە پەلە ەتەو ە مائئى و كوتئى : مەممەد نووسراو ە كوردئىيەكان لە كوئئىن ؟ ئەمنئىش كە ئەوانم وەك شتئىكى بەبايەخ لە نئىو كئئىب و سىپارەكانم ئاخئىبوون ، ەئىنامنەدەرى و كوتم ئەو ەتان . بابم خئىرا لئى و ەرگرتم . تەندوورى نئىومائئى دايسىسا ، گورجانە ەموويانى لە تەندوورەكە ەاوئىشت . گرەمەشخەلئىان لئى بەرز بۆو ە . ئەمن نەمزانى ئەم كارەى بۆ كردا ! رووحى بچووكى من لەگەل گرپى پەرتووكەكان دەسووتا و دەچوو قا . لەو كاتەدا چەند ەجەمى قولەشئىنى تەفەنگ بەدەس كە پئىيان دەگوتن «ئەمنئى» و ەژووركەوتن و دەستيان بە پشكئىنى سئدووق و نئىو مال و كئئىب و دەفتەرەكان كرد . روويان كردە بابم و كوتئىان : دەلئئىن ئەتۆ چوو يەتە ئئىراق و كئئىب و نووسراو ەى كوردئىت لەگەل خۆت ەئىناو ە . ئەدى كوئئئىن ؟ لە كوئىت داناون ؟ بابم كوتئى : بەلئى چوومە ئئىراق . چوومە بەغدا بۆ زيارەتى «غەوسە لئەعزم» و لە گەرانەو ەدا چوومە «تەوئىلە» بۆ دئىدارى «شئىخى ەئىسامەدئىن» و كارئىكم بە ەئىنانەو ەى كئئىب و نووسراو ەى كوردى نەبوو ە .

ئه‌منیه‌کان دوا‌ی پشکنینی هه‌موو ما‌له‌که ، بابمیان له‌گه‌ل خۆیان برد و پۆیشن. دوو غه‌م و په‌ژاره ، پوو‌حی بچکۆ‌له‌ی منیان ئازار د‌ه‌دا ، یه‌کیان په‌ژاره‌ی په‌رتوو‌که کوردیه‌کان که د‌ه‌مزان‌ی بیانخوینمه‌وه و هۆنراوه‌کانیم پی‌خۆش و دلگیر بوون و ئه‌وی گه‌وره‌تریش په‌ژاره‌ی بی‌سه‌روسۆراغی بابی پیر و نه‌خۆشم. دوا‌ی چه‌ند رۆژان که بابم هاته‌وه ، تیی‌گه‌یاندم و حال‌ی ک‌رم که نووسین و خویندنه‌وه‌ی کوردی قاچاغه. به‌واته‌ی عاره‌بان «الانسان حریص علی ما منع». هه‌ر ئه‌وه بوو به‌هۆیه‌کی بنه‌رته‌ی که ئه‌من هه‌ر له‌مندالییه‌وه نووسین و گوته‌ی زمان‌ی خۆم له‌عاره‌بی و فارسی پی‌خۆشتر و گرینگتر بوو.

له‌دوا‌ی چه‌ند سالان که فام و بیرم ، هی‌زی لیکدانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی د‌ه‌ورانی مندالیمی په‌یدا کردبوو ، بۆم پوون بۆوه که سه‌فه‌ره‌که‌ی بابم بۆ ئیراق ، ته‌نیا دیداری ده‌سته‌یه‌ک له‌نووسه‌ران و پووناکبیرانی کوردی ئیراقی بووه که له‌و کاتی‌دا بزووتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ییان ده‌س پیکردبوو. چون له‌ئیراق‌دا مه‌ودای بزووتنه‌وه و په‌ره‌پیدانی هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی به‌ربلاوتر و هه‌راوتر بوو و له‌گه‌ل پووناکبیره‌کانی کوردی ئیرانی ، له‌سنوره‌کانی سه‌رده‌شت و بانه و هه‌ورامان و مه‌ریوان ، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌خوازیان تیکه‌لاو کردبوو. بابم له‌و که‌سانه‌بوو که به‌بیر و هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و میلی ده‌ژیا ، هه‌ر ئه‌و هۆیه‌ش بوو که چه‌ند جاریک تووشی چه‌رمه‌سه‌ری پیاوه‌کانی ده‌رک و دیوانی په‌زاشا ده‌بوو که به‌وردی له‌سنوره‌کان ، میره‌به‌هه‌ست و لی‌هاتوو‌ه‌کانی ده‌خسته‌ژیر چاوه‌دی‌ری و تیروانین. هی‌ناتی گۆوار و په‌رتوو‌ک و په‌خشانه‌ کوردیه‌کان له‌ئیراقه‌وه ، ده‌یروانییه‌ ئه‌و بیر و هه‌سته‌ پووناکه‌ی ئه‌وکات.

له‌ساله‌کانی ۱۳۱۲ و ۱۳۱۳دا می‌ژووی «موعجه‌م» و «دوپ‌ره‌ی نادی» و هی‌ندیک له‌کتیبه‌ سه‌ره‌تایی‌یه‌کانی «سه‌رف و نه‌حو»م لای بابم خویند. له‌سالی ۱۳۱۴ی هه‌تاوی ، رۆژیک‌ی بابم ده‌ستی گ‌رم و برده‌می لای یه‌کیک له‌مامۆستایانی زانستی ئایینی به‌ناوی «مه‌لاعه‌بدولوه‌هاب» که پیریکی نوورانی و عالمیکی په‌هبانی و موده‌رپرسی زانستی ئایینی له‌گوندی «گ‌لۆلان»ی خواری بوو ، ئه‌سه‌پارده‌می که له‌ژیر چاوه‌دی‌ری ئه‌و عالمه‌ زانایه‌دا ، ده‌رسی زانستی دینی و عاره‌بی بخوینم و نه‌یه‌لئ ده‌س له‌خویندن هه‌لگ‌رم.

سالٲى ١٣١٤ بٲو رووځى چكٲوله و مهٲنهت نه دٲوى من

چون وٲستى خودا له وهدا بوو كه ئه من هه ر له ته مه نى مندالى را تووشى چه وتى و چه له مه نى ژيان بم ، له سه رده مى پاييىزى سالٲى ١٣١٤ ، باوكم له ته مه نى ٦٣ سالٲى دا كوچى دوايى كرد و ئه من و پيٲنج مندالى له من چكٲوله تر ، يانى دوو خوشك و سٲى براى له من چكٲوله تر ، له داوٲيٲى داىكيكى په ژاره نه ديودا به جيٲهٲيشت . داىكم كه سه يزا ده يه كى پاڪ و به غيرت و به مشوور بوو ، سه ر په رسته نى خيىزانى وه ئه ستوى خوٲى گرت و بوو به داژداريكي دلسٲوز و ليٲهاتوو ، له حاستى چه وتى و چه وٲيلى ژيان دا . نه يهٲيشت ئه من ده ست له خوٲندن هه لگرم . هه تا سالٲى ١٣٢٠ ئه من هه ر له قوتا بخانه كانى زانستى ئاييٲى ، له گونده كانى ناوچه ي گهورك و بانه و سه رده شت ، سه رف و نه حو و مه نتيق و ئاداب و به بلاغه و هه تا هيٲنديكيش له كتيٲى «جمع الجوامع» كه دوايٲن پله ي دوره ي زانيارى دهرسى زه مان بوو ، خوٲندم . هه ستى ته نيائى داىك و چوار خوشك و براى چكٲوله واى هان دابووم كه ئانېكم له وه ختى خوٲم خه سار نه ده كرد . ئه وه ي له ماوه ي ٦ سال دا خوٲندبووم ، ده متوانى به دهرس بيانلٲيمه وه . ئاوا تم بوو تا دوايٲن پله ي زانيارى كه له كوږى قوتا بخانه كانى دينى دا باو بوو ، بخوٲنم و بچمه سه رى ، به لان :

ته قدير ته گبيران به تال ده كاته وه

دوو هه لكه وتى ناحه ز و ناله بار بوونه به ره هه له ستى وه دى نه هاتنى ئاوا ته كانم . سالٲى ١٣٢٠ ، شه رى دووه مى نيونه ته وه يى بوو به هوٲى ئه وه كه ئيرانى ئيمه به ده ستى ده وله تانى هاو په يمان : ئه مريكا ، ئينگليس و شوورپه وى داگير كرا . حكوومه تى ناوه ندى شيرازه ي پسا و نه زم و نيزام ليك هه لوه شا . شوٲينه وارى عه شيره تگه رى و «خان خانى» كه له ده ورائى حكوومه تى په زاشادا له گريى نه چوو بوو ، به په وشتى كوٲنى حه ز و ناحه زى خوٲى ژبايه وه و هاته وه سه ر ته وه ره و بسنه ي پيٲشووى و نائه منى و هه په چ مه په چ له هه ر ناوچه يه ك سه رى هه لدا و كه س به په ي كه سى نه ده پيوا .

ئاوات دهنیژم و تالی دهچیژم

هەر له و سهردهمه دابوو، ئاغای گلۆلان، «خدرئاغای عهزیزی»، نامه و پیاویکی نارد که: «ئهگهر محهمهدی نووری وهکوو بابی که میرزای من بووه، نهیه تهوه گلۆلانی و نه بیته میرزای من و دهرس به مندالی بنه ماله کهم نه لئی، ئهوا خهرج و پیتاکی ئه و چند ساله لیه دایک و خیزانه کهی وهرده گرم و له ملکی خۆشم دهریان ده کهم.» دیاره ئه منیکی دنیانه دیتوو و له کیشمه کیشمی دهوران نه که وتوو که هه موو ئاواتم ئاسووده بی و هه سانه وهی دایکم و منداله کانی بوو، له وهختیکی وادا دهست و پیم لئ ون ده بی، رایه ل و پوی ئاواته کانه ده ها لۆزی و تیکه ل ده بی. له وهی زیاتر چاره یه کهم نه ده زانی که دهست له خویندن هه لگرم و پۆژ و حالی بنه ماله فیدای دوا پۆژ و داهاتووی خۆم نه کهم. ناچار سپاره و دهفته ری پرووه و پروناکیم پێچایه وه و به ره و تاریکه بازاری ژیا نی ناله بار وهری که وتم و به سه رساردی هاتمه سه ره پهت و سینیگی داب و دهستووری باوی پۆژگار و له لای خدرئاغای عهزیزی، که پیاویکی میر و شایی به خۆ بوو، بوومه میرزا و نووسه ره و مامۆستای منداله کانی عیلی.

هه لکه وتیک بۆ چوونه مه هاباد و دیتنی دنیای تازه

خدرئاغا له سالی ۱۳۲۱دا نه خۆش کهوت. ده بوو بۆ لای دوکتوران بچیته مه هاباد. بارگه یان بۆ پێچاوه و دووسی پیاوی له گه ل خۆی خست و بۆ چاوه دیزی نوسخه و دهوا و دهرمانیکی که دهیده نی، ئه منیشی به پیاویست زانی که هاو پێی بم.

بۆ یه کهمین جار بوو که مه هابانم دهی - له پێشدا ناوی سابلاغ بوو - له مه هاباد چووینه مزلی «بایزئاغای عهزیزی» که براگه وهی خدرئاغا و سه رهۆکی عیلی که ورکان بوو. سه رانی عه شیرمه ته کانی مه نگور و مامهش و دیبوکری محال و شاروێران، یان خانوو یان له مه هاباد هه بوو، یان مزلیان به کری ده گرت. نۆکه ره و دهست و پێوه نده کانیان له کاروانسه را و مالاندا ده مانه وه و کاروباری مه هابادی عه شایر هه لیا نده سو و راند و حکومه تی ناوه ندی هیه چ جو ره ده سه لاتیکی له شار و دی دا نه ما بوو. پیاوه کانی عه شایر باج و پیتاکیان له دهوره ی شاری له خه لک وهرده گرت. پیاوه به ناو و سه ره شناسه کانی مه هابادی،

ھەركام بەپپى تېبىنى پاشەپۇژ و داھاتوۋى خۇيان، لەگەل سەرۆك
 ەشېرەتېكى تېكەلى و نېزىكىيان دەكرد. خۇنوۋىنى ەكۆومەت لە ەرىمدا ەەر
 ئەوەندە بوو كە بۇ لاواندەنەو و پشىمياۋى عىل و ەشائىر، دەستوۋرى دابوو بە
 پپى سەرانە، كۆپىنى قەند و شەكر و كووتالىيان بەدەنى و ئاغاۋاتەكانىش بەشى
 خۇيان و گوندەكانىيان وەردەگرت و لە دوایەش چەندىان بەشى خەلك دەدا،
 بۇخۇيان خاۋەن دەسەلات بوون! زۆر جارەن دەمدى لە لای «پشتەپ» يان لە
 لای «سەددى» ئىستارا، سوارانى چەكدارى ەشائىر بە زورپاليدان و سىتەپلەو
 دەپزانە شارەو. لاۋان و جىلەكانى مەھابادى پىدەكەنىن و دەيانگوت:
 سىتەلەكەيان دەلى، قەندم دەۋى! شەكرم دەۋى! كۆپىن! كۆپىن!

بۇ مىنى دىئانەدېو كە ەەر لە حوجرەى فەقىياندا خەرىكى خويندن و موتالا
 بووم و نەھاتبوومە نىۋ گەل و كۆمەلەو، ەموو ئەو دىمەنانە جىگای سەرنج و
 بېرلىكردەنەو بوو. ئىستا كە جلۋبەرگى كوردى ئازادە و كوردى نووسىن و
 كوردى گوتن ياساغ نى، پىشېنەى زەپنم لە ژيان و گيانمدا سەريان ەلەدەدا و
 ئەمىنان دەبردەو ئەوكات كە پەرتووكە كوردىيەكانىيان لى لە تەندوور ھاۋىشتم
 و سووتاندىان، كە ئەمىنە قوونشېنەكانى ەكۆومەتى پزانە ژوورەكەمان و لە
 نووسراۋە و پەرتووكى كوردى دەگەرەن و دەيانگوت كوردى نووسىن و كوردى
 پۇشېن ياساغ، قاچاغە؟! ئەۋا ئىستا دەمدى بە كوردى دەۋىن، دەنووسن،
 دەپۇشن. گەنج و لاۋەكانى شارى، شەۋانە لە كوۋچە و كۆلانان گۇرانيان دەلىن
 و ھۇنراۋە و سروۋدى كوردى دەخوئىننەو. دەمدى دىمەن و پروكارى تەۋاۋى
 شارى مەھاباد، رەنگى كوردى و دەنگى كوردىستانى لە خۇى ھالاندوۋە.

جارجار دەچوومە دوۋكانى مىرزا «ئەحمەدى داۋدى» كە لە نىۋ قەيسەرىدا
 كووتالى دەفرۇشت. لە مندالتىيەو لەگەل ئەحمەد ھاۋپاز و ھاۋال بوۋىن و
 يەكترمان دەناسى. مىرزا «حەسەنى داۋدى» بابى ئەحمەد، لەگەل مىرزا
 ئەبوۋبەكرى بابى من دۇست و ھاۋال بوون. زۆر جار مىرزا حەسەن، ئەحمەدى
 لەگەل خۇى دەھىنا گۇلانى بۇ مالا ئەيمە. جا بۇيە لەگەل ئەحمەد بەپراشكاۋى
 باس و خواسمان بوو. بېروراي خۇى لە لای من دەردەبېرى. سەبارەت بە رەۋىشتى
 ئاغاىان و ەشائىر و كرەۋەى ناخەزى پىاۋەكانىيان لە شاردا دەردەدلى دەكرد و

ده‌یگوت: «زیاتری لاوانی مه‌هابادی ئەسله‌حه‌یان کړیوه، ئەگەر خراپیان له‌گه‌ل بجزوونه‌وه، وه‌ده‌س دین. ئەوه‌ ده‌ورانی رابردوو نیه‌ شکاک و مه‌نگوږ و عه‌شایر زۆر جار ده‌هاتن و مه‌هابادیان تالان ده‌کرد. ئەو تالانه‌ی رابردوو که‌ به‌ سه‌ر مه‌هاباد هاتووه، ناکرئ دوویات بیته‌وه.»

له‌ قسه‌کانی ئەحمه‌درا لیم‌ حالئ بوو که‌ بزووتنه‌وه‌یه‌کی نه‌ینی له‌ مه‌هاباد سه‌ری هه‌لداوه. ئەمن ئەو بیرو‌رایه‌م وه‌ک شتیکی باوه‌رپیکراو له‌ پریسکه‌ی زه‌ین و خه‌یالم وه‌پیچا و رامگرت تا بزانه‌م داها‌تووی ولاته‌که‌مان چی لی‌دئ.

سه‌روبه‌ندی پاییزیکی دره‌نگ بوو، خدرئاغا نه‌خۆشیه‌یه‌که‌ی چاتر ببوو. دوکتوران نیستراحه‌تیا‌ن له‌ مالی خۆی بۆ نووسی و گه‌راینه‌وه‌ گون‌دی گۆلانی بۆ مالی خۆمان. ئەمن دیسان مامۆستایی و ده‌رسی من‌دالانم ده‌س‌پیکرده‌وه‌ و هه‌تا به‌هاری سالی ۱۳۲۲ له‌ گۆلانی مامه‌وه. له‌به‌ر ئەوه‌ی داها‌ت و جیرم به‌شی گوزمه‌رانی خاوخیزان و ژیا‌نی ئاسایی نه‌ده‌کریم، ناچار بووم بانه‌ماله‌ی له‌ ناوچه‌ی گه‌ورکان بگۆیزمه‌وه‌ و بیمه‌ موکریان.

کۆچ‌وبار له‌ ناوچه‌ی گه‌ورکان بۆ نیۆ دئیوکریا‌ن

له‌ به‌هاری سالی ۱۳۲۲ مالم باری کرد و له‌ موکریان، له‌ دی‌ی گۆلئ مه‌رزینگ، لای «برایم‌ئاغای قاره‌مانی» که‌ په‌ئیس و ردین‌سپی عی‌لی خۆی بوو، به‌ ناوی نووسه‌ر و میرزا دامه‌زرام. چون‌ برایم‌ئاغا سه‌وا‌دی نووسین و خویندنه‌وه‌ی نه‌بوو، به‌لان کاروباری بانه‌ماله‌ و ئی‌داری و تایفه‌ی «قاره‌مانی» که‌ تیره‌یه‌کی زۆر و خاومن نفووسی دئیوکریا‌ن بوون، ده‌که‌وته‌ ئەستۆی و ئەویش زیاتر له‌ سه‌فه‌ر و ها‌ت‌و‌چۆ‌دا بوو، هه‌میشه‌ و له‌ هه‌موو شاریکی ده‌بوو له‌گه‌له‌ی هاو‌رئ بام. هه‌لکه‌وته‌ی باش ئەوه‌ بوو، برایم‌ ئاغا خانوویه‌کی له‌ مه‌هاباد کړیبوو، بۆیه‌ هه‌لی مانه‌وه‌ و دی‌تنی ها‌والان و ها‌ورازانم زۆر بۆ هه‌لده‌که‌وت و راز و په‌مزی رۆژگارم به‌رجه‌وه‌ند ده‌کرد.

حکومه‌تی شیرازه‌پسا‌وی ناوه‌ندی

له‌و چاخ و کاته‌دا به‌ هۆی حوزووری هی‌زی شو‌وره‌وی له‌ نازه‌ربایجان و به‌شیکی زۆر له‌ مه‌ل‌به‌ندی کوردن‌شینی نازه‌ربایجانی رۆژئا‌وا و هه‌روه‌ها بی‌ده‌سه‌لاتی حکومه‌تی ناوه‌ندی، بۆ دا‌بین‌کردنی باری هی‌منی له‌ ناوچه‌دا

ته نٲا په نا و پالٲشتى حكومه تى ناوه ندى ، عٲل و عه شيره و ئاغاواتى مه لٲه نده كه خؤيان ده نواند. له حالٲكى كه عٲل و عه شاپر و ئاغاوات به ته واوى چه كدار و له شار و دٲهاتان دا ده سرؤٲىشتوو و خاوه ن ده سه لات بوون ، بؤ نه برانه و مى په يوه ندى له گه ل خه لكى دٲهات و عٲل و عه شيره ته كان ، ده سه لالتى ناوه ندى ده ستورى دابوو به پٲى نفووس و سه رانه ى شار و دٲهات ، كوٲبىنى قه ند و شه كر و كووتال بده ن به خه لك و به شى گون دن شى نه كانى ش به ده ستى مالىك و ئاغاىان بلاو بكرى ته وه .

له شارى مه هاباد چه ند ئىداره يه ك به پروالٲه نوٲنهرى ده ولٲه بوون ، به لان ئىداره ى زؤر گرىنگ و كارىگه ر ، ئىداره ى ئامار و سه رژمارى بوو كه ئاغاوات و مالىكه كان بؤ و مرگرتنى قه ند و شه كر و كووتالى زياد ، هه موو كوٲره دى و كو نه ئاواوى يان كر دبوو به شارؤچكه و ئاوه دانى گه وره . هه زاران كچ و كوړ و پيره پياو و پيره ژنى قه ت له دايك نه بوويان تى ده ئاخنى و پٲناسيان بؤ و مرده گرتن و ئىداره ى ئامارى ش به بى نابى و ناكړى ، بؤى ده نووسين و ده يدانى . ئه و پٲناسه بى جٲيانه دواى چه ند سالان كه ده ولٲه ت و حكومه ت جىگىر بوو ، بوو به هؤى مرده سه ر و گىروگرفتنكى زؤر بؤ دٲهاتى و مالىكه كان . له و كاتانه دا ته واوى سه ران و گه وره پياوانى عٲلى و عه شيره تى له مه هاباد خزا بوون و پياوه چه كداره كانيان له ده روازه كانى شارى خه رج و باجيان له داها ت و ده سكه وتى شار و دٲهات و مرده گرت و به پروالٲه ناىب و نوٲنهرى حكومه ت بوون له شارى دا .

ده ولٲه بؤ پٲراگه ىشتن به كاروبارى شار و ئىدارات ، بؤ ماوه يه كى «عه لى ئاغا ى ئه ميرئه سه عد» كه سه رؤكى عه شيره تى دٲبوكرى بوو كرى به فه رماندارى مه هاباد . به لان رقه به رى عٲل به گى و دووبه ره كى شٲوه ى خان خانى و ناته بايى و ناكؤكى نٲوعه شيره تى ، ماوه ى مانه وه يه كى ئه وتؤى به ئه ميرئه سه عد نه دا و هٲنده ى نه خاىاند تا نه تىجه ى كاره كانى و ده مر كه وى ، كه له فه رماندارى لايان بر د .

سه‌دیقه‌سوور (خاته‌می) کئی بوو و چۆنم ناسی

کاتیک مالم هاته دئی گۆلئ، لایئکی مه‌هابادی به‌ ناوی «سه‌دیقی خاته‌می» که بییان‌ده‌گوت «سه‌دیقه‌سوور»، دهرسی به‌ منداله‌کانی برایم‌ئاغای قاره‌مانی و برازاکانی ده‌گوت و مامۆستا و موعه‌للیمی ئەوان بوو له‌ دئی‌دا.

سه‌دیقه‌سوور لایئکی قسه‌خۆش و پیتۆل و وریا‌بوو و ئەمن زۆرم خۆش‌ده‌ویست. ئەویش لیم دېدۆنگ بوو و سلەهی لیده‌کردم! دواي ماوه‌یه‌ک زانیم که میرزا سه‌دیق یه‌کیک بوو له‌ ئەندامانی دلسۆزی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) و ئەمن که نووسەر و ده‌بیر و رازداری ئاغاواته‌کان بووم، بۆیه لیم ده‌سله‌مییه‌وه که مه‌بادا بیناسم و چلۆنیه‌تی بیر و باوه‌پری بدرکینم.

مه‌به‌ست له‌ گێپانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتی خۆم ئەوه‌یه: ئەگەر بیره‌وه‌ری یاری‌دم بکا، ناوی که‌سانیک دیته‌ گۆرئ که هه‌ریه‌ک به‌ جۆریک له‌ هه‌لکه‌وته‌کانی رۆژگاری ژیانمدا شوینه‌واریکیان له‌ سه‌ر بیر و هه‌ستی نه‌ته‌وه‌خوازی من داناوه. هیندیکیان تۆزیک بوون له‌ به‌سه‌ره‌اتی رۆژ و رۆژگاری کورد و هه‌ریمی کوردستان. بۆ ئەوه‌ی بیر و باوه‌پری سه‌دیقه‌سووری مامۆستای منداله‌کان بۆ لای ویت و خواستی خۆم رابکیشم، شیعر و هۆنراوه‌ی کال‌و‌کرچی خۆم بۆ ده‌خوینده‌وه. زۆری پیخۆش بوو و گه‌شه‌ی پیده‌کرد. میرزا سه‌دیق له‌ کاتی چوونه‌وه‌کانی بۆ شاری مه‌هاباد، هه‌ست‌وخوستی منی به‌ هاوپارزه‌کانی له‌ کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) راده‌گه‌یاند و بی‌ئ‌وه‌ی بۆخۆم تیبگه‌م چباسه، تا‌قم و ده‌سته‌یه‌ک له‌ لاهه‌کانی مه‌هابادی که ده‌مناسین و ده‌یانفاسیم، زۆریان ریز بۆ داده‌نام و به‌ ده‌وربه‌رمدا ده‌هاتن و ده‌یان‌دۆزیم.

چۆن بوومه ئەندامی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) و چۆنم ناسین

یه‌کیک له‌ ئاشناکانی برایم‌ئاغای قاره‌مانی له‌ مه‌هاباد، ئاغای «عه‌بدو‌رپه‌حمانی که‌یانی» بوو که دوو‌کانی کووتال‌فرۆشی هه‌بوو و سات‌وسه‌ودا و ئال‌وویری له‌گه‌ل ئەو بنه‌ماله‌یه زۆر پته‌و بوو. به‌و هۆیه‌وه له‌گه‌ل ئاغای که‌یانی بووینه ئاشنایه‌کی نیزیک. زۆر رۆژان ده‌چوومه دوو‌کانه‌که‌ی. ئەم هات‌و‌چۆیه‌ی من و ئاغای که‌یانی درێژه‌ی کیشا و سامی هه‌ردوو‌کمان بۆ ده‌ربڕینی هه‌ستی ده‌روونمان تیکشکابوو. به‌ هۆی ئاوال و هاوپارزه‌کانی دیکه‌م

لېم ھالى بېۋو كە ئاغاي كە يانى بەككە لە ئەندامە بىنەرەتتېبەكانى كۆمەلەي (ژ.ك). بۇ نېشان دانى بېر و باۋەرى خۆم ، چەند ھۆنراۋەي نەتەۋەيى و مىللى خۆم بۇ خويندەۋە و چاۋەرىي ھەلۋىستى بېۋوم لەۋ بارەيەۋە. با لېرەدا ئەۋەش پرون بەكمەۋە كە ئەندامانى كۆمەلە ھەتا ماۋەيەكى زۆر بېر و باۋەرىيان بە ئاغاۋاتەكانى وابەستە بە حكومەت نەبۋو. ئاۋا ماينەۋە ھەتا رۆژىكى ئاغاي كە يانى كوتى: «كاك نوورى سېبەينى لاي ئىۋارى ۋەرە دوۋكانى پېكەۋە بۇ گەشتىك دەچىن بۇ لاي «باغى سېسە» كە جىگاگەشتى ئىۋارانەي خەلكى شارىبە. «باغى سېسە جىگايەك بو لە نىزىك پردى ئىستا لە قەراغ شارى. باغ و دارستانىكى سايەدار بو لە كەنارى چۆمى. سەياحەتگايەك بو كە ئىۋاران كاسپىكار و بازارى و كارمەندانى ئىدارى دەچۈنە ئەۋ جىيە. چەند قاۋەخانەي ھاۋىنەكەپرىيان تىدا ھەلبەستبۋو و خەلك لە بن نىسىي داراندا دادەنىشتن و قلىانيان دەكىشا و چايان دەخۋاردەۋە.

لاي ئىۋارى و لە كاتى ديارى كراۋ ، لەگەل ئاغاي كە يانى چۈۋىنە ئەۋ باغە. دۋاي يەك دوۋ سوۋر بە لابه لاي داراندا ، دىتم دوۋكەس لە قەراغ چۆمى لە سەر كورسى بەرامبەر بە يەك دانىشتبۋون و چايان لە پېش داندرابوۋ. يەكيان پياۋىكى دەنيۋەچۈۋ و ھىندىك لەر و لاۋاز بوۋ. ئەۋى دېكەشيان لاۋىكى جىيل و جوانچاك كە بۇشناغى و لاۋى لە سەروسىماي دەبارى.

كە ئىمەيان دىت ، ھەردوۋكيان پېكەنين و كوتيان: «ئاغاي كە يانى ، زۆرت چاۋەرى نەھىشتىنەۋە و ئىمەش ھىندە نابى ھاتوۋىن و چايەكانمان ھىشتا سارد نەبۇتەۋە ، فەرموۋن و لەۋ كەنار ناۋە لە لامان دانىشتن.» چۈۋىن و لە لايان دانىشتىن. ئاغاي كە يانى كوتى: «كاك نوورى ئەۋ پياۋە مامۇستا مەلا «قادىرى مودەپرېسى» يە و ئەۋەش كاك «دلتشادى رەسوۋلى» يە. ھەردوۋكيان ئەندامى كارامە و دلتسۆز و روۋناكىبرى حىزبەكەمان ، كۆمەلەي (ژ.ك) ن و ئەندامى بناغەدارپژن. ئەمن پېشتىر باسى تۆم بۇ كرۋون و تۆم پىناساندوۋن. ئەۋان دەيانھەۋىست لە نىزىكەۋە پېكەگەين و بۇ ھەمىشە تىك بەگەين.»

دۋاي تۇخۇش و منخۇشى كوردانە ، دلتشادى رەسوۋلى كوتى: «كاك نوورى لەپېش ئەۋەي دا مامە كە يانى بېتېشكنى و ساغت كاتەۋە ، كاك سەدىقى خاتەمى كە لە دىي خۇتان مامۇستاي مندالانە ، ئەتۆي بە ئىمە ناساندوۋە و بىرورپاي

تۆی بۆمان شی کردۆته‌وه. مامه که یانی و مامۆستا مه‌لا قادری موده‌پرپرسی که هه‌ردووکیان پسپۆری حیزبه‌که‌مانن، لایان وایه به بیر و باوه‌پرکی پاکی که هه‌ته و هه‌لکه‌وتی زه‌مانی و مه‌کانی ژیان و شیوه‌ی به‌یانت، ده‌توانی ئه‌ندامیکی کارامه و پر سه‌مه‌ر بی و له‌ پئی پیشکه‌وت و گه‌شه‌دارکردنی حیزبه‌که‌مان، له‌ شار و دێدا ئه‌ندامیکی دلسۆز بی..»

مامۆستا موده‌پرپرسی کوتی: «کاک نووری ئه‌تۆ له‌ هه‌لومه‌رجیکی وادا هه‌لکه‌وتووی که ده‌توانی به‌ هونه‌ر و قه‌له‌م و بیری پووناکی خۆت، خزمه‌تی گه‌وره و گرینگ به‌ «کۆمه‌له» بکه‌ی و به‌و هۆیه که نووسه‌ری ناغاواته‌کانی، ده‌کرئ له‌ شار و دێدا، بۆ په‌ره‌پیدانی ئیش و کاری نیشتمانه‌که‌مان، گوندنشینه‌کین پوون که یه‌وه و هه‌ست و خوست و ئاکار و کرداری فیه‌ئۆدال و ناغاوات و عه‌شیره‌ته‌کانت له‌ به‌ر چاو و زه‌ینی ئه‌ندامه‌ دلسۆزه‌کانی «کۆمه‌له» پوون که یه‌وه. ده‌بی ئه‌وه‌ش بزانی که مه‌هابادیه‌کان بیره‌موری تال و سوپریان له‌ پابردووی خۆیان له‌ ده‌ورانی «عه‌شیره‌تگه‌ری» و «خان‌خانی دیوه»، به‌تایبه‌ت که له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌ هۆی داگیرکرانی ئیران له‌ لایه‌ن ده‌وله‌ته‌ هاوپه‌یمانه‌کان، شیرازه‌ی حکومه‌تی ناوه‌ندی پسابوو و عیال و عه‌شیره‌ته‌کانی ناوچه، به‌ چه‌کداری خزاپوونه مه‌هاباده‌وه و هه‌ر ده‌سته و تایفه‌یه‌ک مزل و مالیکی بۆخۆی دیاری کردبوو و ده‌ترسان سه‌ریزیوه‌کانی عیلات به‌ تالان و بپۆ، پابردووی تال دوویات که نه‌وه. هه‌ر ئه‌و تیبینی و به‌رجه‌وه‌ندییه‌ بوو که پووناکبیران و لاوانی مه‌هابادی هینابوو هه‌ر ئه‌و بیر و باوه‌ر که له‌م هه‌ل و ده‌رفه‌ته‌ت و بۆشایی به‌دا، بۆ دوو مه‌سه‌له‌ی گرینگ که‌لک و ده‌رگرن.

یه‌کیان جوولانه‌وه و هاندانی کۆمه‌ل بۆ پیکه‌ینانی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و بزووتنه‌وه‌ی جه‌ماوه‌ر له‌ پئی ئامانج و ئاواتی له‌میژینه‌ی کورد و کوردستانی یه‌کگرتوو و دووه‌میان، ئاماده‌یی و چالاک‌یی هیزی گه‌نج و لاوه‌کان و چینی نیشتمانپه‌روه‌ر، بۆ به‌ر به‌ره‌کانی له‌گه‌ل سه‌ره‌رپۆیی و بی‌به‌ندوباری که‌له‌وه‌کێشان و هه‌له‌په‌رستان، که نه‌یه‌لن شیوه‌ و په‌وشتی شووم و ناحه‌زی زۆرداره‌کانی پابردوو، له‌ مه‌هاباد و هه‌ریمی‌دا سه‌ره‌له‌دا و بژیه‌ته‌وه. ئه‌و ده‌سته‌ پیاو و لاوانه‌ی مه‌هابادی که هاتبوونه‌ سه‌ر پئی پاسته‌قینه‌ی ژیان و ژیانه‌وه، و هکوو په‌روانه له‌ ده‌وری شه‌می پووناکی «پیشه‌وا»ی نه‌م «قازی

مهممه» هالابوون كه وهك دالده و پشتیوانی كۆمه‌له‌ی (ژ.ك) وا بوو له مه‌هاباد. مامۆستا موده‌رپرسی كوتی: «داخه‌كه‌م ماوم نه‌ماوه و ناتوانم ئه‌وه‌ی ده‌یزانم له باره‌ی تالی و تووشی ده‌ورانی ده‌ره‌به‌گی و زۆرداری له پابردوودا، بیلیم و بینووسمه‌وه.»

بیمه‌وه سه‌ر جوابه‌كه‌ی خۆم، كوتم: «مامۆستا ده‌رسه‌كانم په‌وانه، پێچكه‌ و رێبازه‌كه‌شم عه‌یانه.» مامۆستا كوتی: «كاك نووری ده‌سنوویژت هه‌یه‌؟» كوتم: «مامۆستا ئه‌وه قه‌راغ چۆمه، كه ئاو هه‌بێ، ته‌یه‌موم به‌تاله.» گورجیك هه‌ستام و ده‌سنوویژم شوشت و هاتمه‌وه لایان. نوویژی شیوان بوو. سه‌یرانچی ورده‌ورده‌ به‌ره‌و شار ده‌بوونه‌وه. له گۆشه‌یه‌کی ئارام و بیده‌نگی باغی سیسه، چواركه‌س وهك «عه‌ناسوری ئه‌ربه‌عه»، سه‌ریان پێكه‌وه نابوو و گه‌رمی وتووویژی خۆیان بوون.

مامۆستا كوتی: «كاك دلشاد بۆ رامای؟» كاك دلشاد ده‌ستی به‌ باغه‌لی‌داكرد، قورئانیکی چكۆله‌ی هیناده‌ر و ماچی كرد و له پێشی دانام. كوتی ئه‌و چه‌ند به‌نده‌ی له‌و كاغه‌زه‌ نووسراوه، بیانی و سویندیان بۆ بخۆ. وهك له بیرم مابێ ئه‌مانه‌ بوون:

۱- خه‌یانه‌ت به‌ نه‌ته‌وه‌ی كورد نه‌كه‌ی.

۲- هه‌ول و كۆششت بۆ سه‌ربه‌خۆیی كوردستان بێ.

۳- هه‌یج رازیکی پێخراوه، نه‌ به‌ زمان و نه‌ به‌ قه‌لم و نه‌ به‌ ئیشاره، ئاشكرا نه‌كه‌ی.

۴- هه‌تا كۆتایی ژيان هه‌ر ئه‌ندام بێ.

۵- ته‌واوی پیاوانی كورد به‌ برا و ژنانی كورد به‌ خوشکی خۆت بزانی.

۶- بێ ئیزنی كۆمه‌له‌ی (ژ.ك)، نه‌بێ به‌ ئه‌ندامی هه‌یج پێخراوه و ده‌سته‌یه‌ك. له‌ دوايه‌ ده‌فته‌ریکی له‌ باغه‌لی‌ ده‌ره‌ینا، وادیار بوو ناو و ژماره‌ی ئه‌ندامه‌كانی تێدا بوو، ژماره‌ی ۸۵ لێ‌نووسی. له‌ پاشان كوتی، ئه‌ندامه‌كانی كۆمه‌له‌ هه‌ركام ده‌بێ ناوی نه‌ینییان هه‌بێ! ناوی نه‌ینی تۆ له‌ كۆمه‌له‌دا ده‌بێ «عه‌تری» بێ. ده‌مه‌ه‌وێ ئه‌تۆ هه‌میشه‌ بۆنی عه‌تری نیشتمان‌كه‌مان بێ. مامۆستا موده‌رپرسی و ئاغای كه‌یانی پێكه‌نین و كوتیان: «یاخوا نیشتمان‌كه‌مان به‌ بۆنی

عهتری ئەم لاوانه ، بۆ هه‌میشه به‌ په‌نگوبۆن بی. « هه‌ستاین و وه‌ک جیژنه‌پیرۆزه‌یه‌که‌ترمان له‌ باوه‌ش گرت و رووی یه‌که‌ترمان ماچ کرد.

یه‌که‌یه‌که‌ سه‌یرانکه‌ر که‌ به‌ره‌و شار ده‌گه‌رانه‌وه‌ و به‌ لامان‌دا تیده‌په‌رین ، په‌نگه‌ لایان و ابووبی ئیمه‌ مه‌ستین! داخه‌که‌م لایان حالی نه‌بوو که‌ ئیمه‌ مه‌ستی ویست و خواست و هه‌ستین. به‌ره‌و شار گه‌راینه‌وه‌ و هه‌رکام به‌ره‌و ماله‌ خۆمان جوئ بووینه‌وه‌ ، به‌لان ئەمن ئەوه‌ نه‌بووم که‌ جوو بووم ، گۆرا بووم ، ئینسانیکی دیکه‌ بووم. باریکی قورس له‌ سه‌ر شانم سه‌نگینی ده‌کرد ، پیم و ابوو باری ئەمانه‌تیکی گرینگ ه‌اویشتۆته‌ سه‌ر شانی خۆم. به‌لان شاییم به‌ خۆم بوو که‌ له‌ رپی ئامانج و ئاواتی نه‌ته‌وه‌ و نیشتمانیکی تیی‌دا خولقاوم و تیی‌دا ژیاوم و هه‌نگاه‌اوێژ بووم و فیری واته‌ و له‌هجه‌ و راویژ بووم ، شیاوی ئەوه‌یه‌ له‌ ریگای‌دا بمرم و له‌ پیی‌دا سه‌ر دانیم.

دیمه‌نی ولات و سیمای نه‌ته‌وه‌ له‌ به‌ر چاوم گۆرا بوو ، بیگانم نه‌ده‌دی ، هه‌مووی ئاشنا بوو. بی‌وه‌فاییم نه‌ده‌دی ، هه‌موو شت له‌ زه‌ینم‌دا باوه‌ر بوو ، به‌قا بوو. جوزئیک بووم له‌ کوللیک و کوللیک بووم که‌ له‌ ئەجزای خۆم‌دا بلاو ده‌بوومه‌وه‌. شوان ، گاوان ، مه‌لا ، مجیور ، سه‌پان و مه‌رزپه‌ر ، ببوونه‌ ریشه‌ی دارێک که‌ به‌ هه‌موویان به‌رگ و به‌ر و بالایان به‌خپۆ ده‌کرد. له‌ شار و له‌ دئ ، هه‌موو له‌ رپی نیشتمان‌دا ، له‌ پیش‌چاوم ه‌اوقه‌سه‌م و ه‌اوپه‌یمان بوون و ئەوه‌ش شتیکی دیاره‌ بوو چونکه‌ ته‌نانه‌ت به‌شیکی زۆر له‌ ئاغاوات و مالیک و عه‌شیره‌کان ، ببوونه‌ ئەندامی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) کوردستان.

له‌ ئێراق و تورکیا و سووریاش‌را نوێنه‌ره‌کانیان ده‌هاتن و مه‌رامنامه‌ی کۆمه‌له‌یان وه‌رده‌گرت و ده‌چوونه‌وه‌ و ئەرکی ئەندامه‌تی خۆیان به‌جی دینا. له‌ لای برایم‌ئاغای قاره‌مانی ، زیاتری رۆژه‌کان له‌ مه‌هاباد بووین. ئەمن ماوم بوو له‌ گه‌ل ئەندامانی حیزب (کۆمه‌له‌) و ه‌اوارزه‌کان ه‌اوکاری بکه‌م و له‌م باره‌وه‌ گیروگرتم نه‌بوو. ئازاد ده‌گه‌رام و ئەرکی ریکخراوه‌یی خۆم به‌ریوه‌ ده‌برد.

چوون بۆ ته‌ورپز و پیشه‌هاتیکی چاوه‌روان‌نه‌کراو

وه‌ک له‌ پیش‌دا ئاماژم پیکرد ، حکوومه‌تی ناوه‌ندی بۆ ئەوه‌ی تیکه‌لاوی خۆی له‌گه‌ل خه‌لکی کورد نه‌په‌سینی ، گه‌لا‌ئه‌ی کۆپینی قه‌ند و شه‌کر و کووتالی

دامه زړاندېوو، تا له پيې ناغاوات و مالیکه کان نه و ئامانجه ی و هدی بی و هرکه س به پيې نفوسی دپهاته که ی، بجی و له ته وریزی و هریگری. مه بهستی نه وه بوو که ناغاوات و عشاير، له ته وریزی، نیکه لیبیان له گال ئیدارات و ده ولت تیکنه چی، چونکه نه وکات نه رتهش و سپا و ئوستاندار و ئیدارات له ته وریزی، له سهر کاری خویان مابوون.

بو و هرگرتی قهند و شهکر و کوونالی کوینی، له گال برایم ناغا و دوو که س له بنه مالهی قاره مانی، چوینه ته وریزی. له و هات و چویانه دا هیندیک ئاکار و کرده وم هدی که بو گپړانه وه نابی. ماوه یه کی زور ماینه وه و زوریک له کهسانی عیل و عشايری دیکهش وهک نیمه مابوونه وه و ئیداره ی قهند و شهکر، زیاتر دهستی دهستی پیده کردن و مهحتلی ده کردن و به سبه ینی و دووسبه ی، پوژدها له ته وریزی ده مانه وه.

ئم پیشهاته بو گپړانه وه ده بی: پوژیک برایم ناغای قاره مانی پیی کوم: «میرزا، و اباشه نامه یه ک بو فرماندهی له شکر بنوسی و پیشینه ی خزمه تگوزاری عیلی قاره مانی که شان به شانی نه رته شی شاهه نشاهی له دهوران پستی سنور که له هه موو هه لکه و ته کانی دهوران دا به جیبیان هیناوه، وه بیر بینیه وه، لام وایه فرماندهی له شکر ده ستور دها که ئیداره ی قهند و شهکر، هینده مان نه وړو و سبه ینی پی نه کا.» له و کاته شدا ره ئیسی ستادی نه رته شی ته وریزی، سهرهنگ «وهره رام» بوو که له پیشدا ره ئیسی ستادی تیپی مه هاباد بوو. ناغایانی عشاير و عیلاتی یه که به یه ک ده ناسین. نه فسه ریکی وریا، پروه لمالاو و بی پیچانه وه بوو و نه وه ی به دلی دا دهات و هسه زمانی ده کشا. (وهره رام له دوايه بوو به سپه ه بود و دواتر بوو به سیناتور و له سالی ۱۳۵۷ کردیانه ئوستاندار له ورمی و له توندی دهورانی بزوتنه وه ی شوړشی گه لانی ئیران دا، سه فهریکی هاته مه هاباد که خه لک ریژیکیان لینه گرت. هر نه وهش بوو به هوی لچوونی له ئوستاندار ی و هاته وه تاران و له دواروژده کانی پژی می شایه تی، نه ویش ویرای نه میرانی نه رتهش، هه لات بو هه نده ران.)

شهوی دانیشتم و به پیچه وانه ی ئارمان و ئامانجی خوم، نامه یه کی شاپه رسته نام له لایه ن عیلی قاره مانیه وه، بو سهرهنگ وهره رام، ره ئیسی

ستادی ئهرتهشی تهوریز نووسی. برایمئاغا به ناوی سهروکی عیل و ئهوانی دیکهش مؤریان کرد و دام به ئاغای قارهمانی. برایمئاغا کوتی: «ههلیگره با پیتبئی. سبهینی هه موومان پیکهوه دهچینه ستادی لهشکر و بوخۆت نامهکه بده به سهرهنگ.» بۆ سبهینی، برایمئاغا و دوو کس له خزمهکانی چووینه دایرهی ستادی لهشکر و دواي خۆناساندن و ئیجازهی ئاجودان، چووینه لای سهرهنگ وهرههram. له وهلومهرجهده دهوالت و ئهرتهش، ریز و حورمهتییکی زۆریان بۆ عیلات و عهشایری کورد دادهنا و له هه موو چهرخ و خولیکی دهوراندا ئهوانیان به ئیلجار و پارتیزانی گیانباز دهژماردن و ههتا هینانهگۆری «ئیسلاحاتی ئهرزی» و ههلوهشانی سیستمی ئهرباب و رعیتی، عیلات و عهشایر له هه موو مهلبهندیکدا، راگر و پاسهوانی نیزامی شاههنشاهی و هوی دهوام و مانهوهی ئه و پژیمه بوون له میژوودا.

کاتیک چووینه هۆدهی سهرهنگ وهرههram، زۆر به رووخۆشی و شادمانییهوه لهگهلمان رووبهروو بوو. دواي چاکوخۆشی و ئهحوالپرسی سهبارت به چلۆنایهتی و حالوبالی ولات پرسیاری کرد. ئاغای قارهمانی کوتی: «جهناب سهرهنگ ئیمه ماوهیهکه بۆ وهرگرتنی بهشه کۆپینی خۆمان و رعیتهکانمان لیڤه ماوینهوه.» ئهمن نامهکم له پیش دانا و خویندییهوه و کوتی: «دهی ئاغای قارهمانی، باس و خهبهری مههابادهکته چیه؟ حیزب و میزبان چ دهکن و دهلین چی؟ سهربهخۆیی خۆیان کهنگی رادهگهیهنن؟»

ئاغای قارهمانی کوتی: «جهنابی سهرهنگ وهک له پیشدا عهرزم کردی، ئیمه ههوتوویهک زیاتره لیڤه گیرمان کردوه. رعیت و دیهاتییهکان زۆریان بۆ هیئاوین و پێیان وایه ئیمه کۆپینمان وهرگرتوووه و بهشی وانمان نهداوه و خواربوومانه. جهنابی سهرهنگ ئه وههرا و ههلالایهیی که دهستهیهک جهوان و لاوی دنیانهدیوی مههابادی سازیان کردوه، دیهاتی و ئاغاواتهکان لییان بیخههرن و کاریان بهو بگرهوبهردانانه نیه. جهنابی سهرهنگ، دیهاتییهکانمان زۆر پاک و خاوین و خوداناسن و پێیان وایه ئهوهی رووسهکان دهپلین و دهیکه، موسلمانانه و خوداناسانه نیه.» هههچنده قسهکانی ئاغای قارهمانی، ولامی پرسیارهکانی سهرهنگ نهبوو، بهلان زهینی سهرهنگی

بەرەو چىن و توۋىژىكى مەلبەند راکىشا كە كەينەۋىيەنەيان لەگەل سىياسەت و كرمەۋى پروسەكان نىيە و ئەۋانىش ۋەك ئاغاۋات و عىل و عەشائىر ، خۇشيان لە ھەنگاۋەكانى پروسان نايە لە ئىران.

لەو دەمەدا ئاجودانى سەرھەنگ ھاتە ژوورئ و دۋاى ئىحترامى نىزامى كوتى: ئاغاي قاسم ئاغاي ئىلخانىزادە ، ۋەختى لە جەناب سەرھەنگ دەخۋازئ. سەرھەنگ كوتى: بلى فەرموو بىتە ژوورئ.

شەپەندوۋەكى قاسم ئاغاي ئىلخانىزادە (موھتەدى) و سەرھەنگ

قاسم ئاغاي ھاتە ژوورئ. دىاربوو پىئىشتر ناسياۋى و ئاشنايەتتىيان بىكەۋە زۆر بوۋە. سەرھەنگ لەبەرى ھەستا و دەستى لەگەل دايەۋە و لە تەنىشت خۇى داينا و كوتى: «قاسم چەندىكە ھەر ناتىبىنم و لىمان ناپرسى؟!» قاسم ئاغاي كوتى: «جەناب سەرھەنگ چەند رۇژىكە لە تەۋرئىز ماۋمەۋە و گىروگرفتى خانەۋادەگى و كارى دىكە ماۋەى نەدەدا بىمە خزمەتتان. لە لايەكى دىكەۋە كارى بەشە كۆپىنى مالىك و پەيت واي بەخۇيەۋە خافلاندىۋوم كە نەپرژاۋمە سەر ۋەزىفەى گرېنگم كە دىدارى جەناب سەرھەنگە.» سەرھەنگ كوتى: «دوئىنى، پىرئ، يان لەو رۇژانەدا چوۋىيەۋە مەھاباد يان لەۋى نەبوۋى؟» قاسم ئاغاي كوتى: «جەناب سەرھەنگ بۇچى وام دەپشكنى؟ كۆتم خۇ نىزىك ھەتۋوۋىيەك دەبئ لە تەۋرئىزم.» سەرھەنگ كوتى: «بۇيەت دەپشكنم ، ئاگادارى پەيتاپەيتاي حىزبى دىموكراتى كوردستانى تۆ ، دوئىنى ۋەدەر كەتۋوۋە و ئەۋرۇ بۇ منيان ھىناۋە ، بە ئىمزاى ھىندىك لە پىاۋماقۋولانى مەھابادى و ئىمزاى تۆشى پىۋەيە!» دەستى بىرد و كەشەۋى مېزەكەى كرمەۋە و ئاگادارىيەكى دوورودرئىژى ھىنادەر و كوتى: «ئەۋەش ئىمزاى قاسم ئاغاي ئىلخانىزادە و ئەۋانى دىكە!»

ئىمە پىمان سەير بوۋ ، دوئىنى ئاگادارى بلاۋ كراۋەتەۋە ، ئەۋرۇ لە لاي سەرھەنگە. قاسم ئاغاي كوتى: «جەناب سەرھەنگ ئاگام لەو ئاگادارىيە نىيە و ئەمنىش ئىمزام نەكردوۋە.» سەرھەنگ بىرېك بە توۋرەبىيەۋە كوتى: « قاسم ئاغاي ئەتۇ كارەكانت زۆر ناخەزن ، كرمەۋەت لە ناۋچەدا زۆر نالەبارن. قاسم ، ئەمن لەبەر حورمەتى ئەۋ پىاۋە پدىنسىپى و عالم و زانايانەى دىبۇكرى ، كە «حاجى بايز ئاغايە»، ھىچم لەگەل تۆ نەكردوۋە و پىنەكراۋە ، دەنا ھەتلا ۋ ھەلەى تۆ

له ناوچه‌دا جیگای چاوپۆشی نه‌بوو. «قاسم‌ئاغا کوتی: «جه‌ناب سه‌ره‌نگ ده‌لیم نیزیک هه‌وتووویه‌ک ده‌بی لیرم و ئه‌وه‌ش نه‌ ئیمزای منه و نه‌ ئاگاداری ئه‌و نووسراوم.» و ده‌ره‌رام کوتی: «قاسم بۆ ساغ‌کردنه‌وه‌ی داوای خۆت ئه‌گه‌ر راست ده‌کهی، وه‌ک هه‌وائی دوایین سه‌فه‌ری باکوویه‌ت له‌ رۆژنامه‌کان‌دا و ده‌رۆخسته‌وه‌، هه‌رواش بی‌خه‌به‌ری خۆت له‌و ئاگادارییه‌ و بزووتنه‌وه‌ی ناحه‌زی حیزبی دیموکرات له‌ باره‌ی جه‌علی ئیمزای خۆت و ده‌رۆ بخه‌وه‌.»

قاسم‌ئاغا کوتی: «جه‌ناب سه‌ره‌نگ چاک بوو بۆ خۆت و ده‌بیرت هی‌نامه‌وه‌، له‌ سه‌فه‌ری ئاخیری‌دا که‌ هی‌ندیکیان له‌ سه‌رانی کورد بۆ باکوویه‌ بانگه‌یشت کردبوون، هی‌ندیک له‌ رۆژنامه‌کان بلاویان کرده‌وه‌ که‌ قاسمی ئیلخانی‌زاده‌ش له‌و بانگه‌یشته‌دا به‌شدار بووه‌. ئه‌و ته‌شقه‌له‌شیان هه‌ر ئاوا پیکرم و بۆخۆشت دیتت له‌ رۆژنامه‌کانی «که‌یه‌ان» و «ئیتلاعات»‌دا و ده‌رۆم خسته‌وه‌. ئه‌وه‌ش درۆیه‌کی دیکه‌یه‌ به‌ به‌ژنی منی ده‌بیرن.» سه‌ره‌نگ پیکه‌نی و کوتی: «قاسم (جواب کلوخ‌اندان را سنگ است)، ئه‌تۆ ده‌توانی ئه‌وجاریش درۆزنان و ده‌رۆ بخه‌یه‌وه‌ و ئیعتباری خۆت له‌ لای ده‌ولت نیشان بده‌یه‌وه‌.» قاسم‌ئاغا کوتی: «جه‌ناب سه‌ره‌نگ، وه‌ک ده‌لیمی واده‌که‌م.»

ئاغایانی قاره‌مانی هه‌موو بیده‌نگ و کرۆمات بوون. هه‌ستی هاوئهن‌دامی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) هانی دام هاوارم لێ‌په‌یدا بی، چون‌کۆره‌کانی حاجی بایزئاغا هه‌موویان ئه‌ندامی کۆمه‌له‌ بوون و به‌کرده‌وه‌ و بزووتنه‌وه‌ی خۆیان له‌ ریی پێشکه‌وتی ئامانجی کۆمه‌له‌ له‌ شار و دی‌دا، نیشانیان دابوو ئه‌ندامیکی دلسۆز و نه‌به‌زن. کوتم: «جه‌ناب سه‌ره‌نگ ئیمه‌ هه‌وتووویه‌ک زیاتره‌ له‌ ته‌وریزین، لام وایه‌ قاسم‌ئاغا له‌ پێش ئیمه‌ش‌دا لێ‌ره‌ بووبی؟» ئاغای قاره‌مانی کوتی: «په‌نگه‌ قاسم‌ئاغاش وه‌ک ئیمه‌ گیرۆده‌ی و ده‌رگرتنی به‌شه‌ کۆپین بی.» سه‌ره‌نگ به‌وه‌ی پیکه‌ت که‌ قاسم‌ئاغا له‌ رۆژنامه‌یه‌ک‌دا، ئیمزای ئه‌و ئاگادارییه‌ و ده‌رۆ بخاته‌وه‌، که‌ و ده‌رۆی نه‌خسته‌وه‌. له‌ دوایه‌ سه‌ره‌نگ کوتی: «ئاغای قاره‌مانی له‌ بن ئه‌و نامه‌ی نووسپوتانه‌، بۆ ئیداره‌ی قه‌ند و شه‌کر ده‌نووسم، به‌زوووی داوای ئیوه‌ جیبه‌جی بکه‌ن.» که‌ ئه‌وه‌ی گوت، ئیمه‌ هه‌ستاین برۆین. قاسم‌ئاغاش به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ کوتی: «جه‌ناب سه‌ره‌نگ ئه‌منیش و ده‌رده‌که‌وم، ده‌چم

درۆدە لەسان دەکووژینمەو.» دیار بوو لەگەڵ سەرھەنگ پێشینەى ئاشنایى و
 دمه قەریان زۆر پیکەوہ بووی.

مالاوا ییمان کرد و ھەر وەدەرکەوتین، برایم ئاغا کوتى: «بەراستى ئیمزای
 تۆیان جەعەل کردووە؟» قاسم ئاغا بە پیکەنینەوہ کوتى: «برايم ئاغا ئەگەر
 کردبیتیان بە چاکە کردوویانە قەیدى ناکا، ئەمنیش سەبەینى زوو دەرۆمەوہ،
 خودا دەزانى لەگەڵ وەرھەرام کەنگى یەکتەر دەبینینەوہ، ئەمنیش ئەو کارە
 چاکەى ئەوان ناشۆمەوہ.

ئەو ھەلکەوتە نزیك ۶۰ سالى لى پادەبرى، برايم ئاغا و قاسم ئاغا ھیچیان
 نەماون، ھەردووکیان بوون بە حاجى و سالاھىکانى ژيانیان مەردانە بردە سەر.
 قاسم ئاغا تا بلى کورد و نەتەوہخواز بوو و لە ئەندامانى شیاو و لیھاتووی
 کۆمەلەى (ژ.ک) بوو. برايم ئاغاى قارەمانى کە ئەویش بوو بە حاجى ھەتا بلى
 پیاویكى راست و دروستکار و عیلىخواز بوو و مەردانە ژیا و ئابروومەندانە
 سەرپەرەستى عیلى و بنەمالەى قارەمانى دەکرد. ئەوان مەزنەپیاوان ئیستا من
 نزیکانیان بەجى ھیشتووە، ھەردووکیان لە خاک خزیون، بەلان لە نەتەوہى
 نەبەزیون، پەوانیان شاد بى.

کوا دەبى شەرىكى دز و پەفییى قافلە بى؟

غەم و پەژارە و کەسەرىكى زۆر، دل و دەروون و بیروپای داگرتبووم. بۆخۆم
 لە خۆم دەپرسی، ئەمنیکى دلسۆز و سویندخواردووی کۆمەلەى (ژ.ک) کە دەبى
 بەپىی سویندیکى خواردوومە، خەیانەت بە نەتەوہى کورد نەکەم، نە بە قەلەم،
 نە بە زمان و بەپێچەوانەى ئاوات و ئامانجى گەلى کورد نەبزوومەوہ؟ چۆن دەبى
 ئیستا لە پیناوى وەرگرتنى قەند و شەکر و مەسلەحەتى دەولەتىدا کە خەلکى
 پىفریو دەدا و دەیانخافلینى، لە پىش بارەگای نەتەوہىدا بە کړنۆشەوہ بدویم و
 بنووسم؟ ئەگەر وەک سەدیقەسوورى خاتەمى مامۆستا و موعەللىم بام، مندالان
 و لاوانى نەتەوہى خۆم لە ئامیزى ئارمانى کوردستانم ھاویشتبان، چاکتر و
 حیزبپەسەندتر نەدەبوو؟ ئەورۆ پىویست نەبوو پىسى ئەرکى خۆم
 لى بگورئ و تووشى ھەتڵە و لاپیى بام. نان پەیداکردن و خیزان بەرپۆە بردن
 پىویستە، بەلان بە ھەموو نرخیك نابى مشتەرى و کپارى بى. ھاتبوومە سەر

ئەو بىرورايە ئەگەر لە جىيەك بە موعەللىمى دامەزرىم و دەرسى بە مندالان بلىم، پىويست ناكە قەلەم بەكەمە زورنا و ھەلپەركىي نەياری پىگەرم دابىنم.

لە ھەلگەوتى كار و كردهوى خۆم بىزار بووم، ئەوئيش لە ھەلومەرجىكى وادا كە ژن و پىاو، پىر و لاو، زانا و باسەواد و پروناكبىرەكانى مەھپاد و مەلبەندى موكرىان، لە شاروئیرانەوۋە بگرە ھەتا دەشتى «حاجى ھەسەن» كە پال وە ميانداوى دەدا بوونە ئەندامى كۆمەلەي (ژ.ك) و لەگەل پىرانشار و شنۆ و لاجانى لە پىي ئارمانى نەتەوھىيەدا گيانباز و لە خۆبوردون.

لە حالتىكا حىزبى دىموكراتى كوردستان رۆژبەرۆژ پاىە و بناغەى خۆى بو دامەزراندن و پتەوكردنى بنچىنەى ئازادى كوردستانى سەربەخۆ دادەپىژى و بوختەى دەكا، بەداخوۋە تاقمىك لە عىل و عەشیرەتەكانمان بو وەرگرتنى قەند و شەكرى كۆپىنى، تەورىزيان كرىتە مەكۆگە و سەروكارىان لەگەل دامودەزگای دەولەتى و ئەرتەش (ھىزى لەشكرى حكومەتى) تىكھالاندوۋە؛ تەنيا ئاغايانى قارەمانى نەبوون بەلكە تەواوى مالىك و ئاغاوات و عىل و عەشیرەتەكانى ولات لەو رىيەدا ھاوھەنگاۋ بوون. ئەو جۆرە بزووتنەوانە مەسەلەى دووبەرەكى و لىك جىاى لە سىماى ھەرىدەدا دەخاتە بەرچاۋ و نىشانى دەدا. ئەوۋە بوو كە من لەو نىۋەدا خۆم بە غەرىبەيەك دەزانى كە پىگای خۆم لى گۆرابوو، قەلەمى من دەبوو لە پىي ئاۋات و ئارمانى ھاۋراز و ھاۋبازەكانم بگەپى و بنووسى و بدوى.

دەلئىن: خدا گر بە حكمت ببندد درى بە رحمت گشايد در ديگرى

لەو سەروبەندەدا بوو كە پىاويك لە ئاشنايانى كۆن و خانەوادەگى كە مالى لە دىي «شىخالى» بوو، بە ميوانى ھاتە مالى. دواى بەخىر ھاتن و تۆخۆش و منخۆش، كوتى: «راستت دەوى بە ناوى دىدەنى ھاتووم، بەلان لەو رۆژانەدا لە لای حاجى «ھەمەدئاغای حىسامى» بووم كە جوار يان پىنج كوپ و نەوھى زەلام و نەخوئىندەۋارى ھەيە، دەيھەويست خوئىندەۋارىكى وەدەسكەوى و دەرس بە كوپەكانى بلى. ئەمن باسى سەواد و مىرزايەتى تۆم كرد و كونم لە گۆلى، مىرزای برايم ئاغای قارەمانىيە، زۆرى خۆش دەوى و بو شارەكان ھەمىشە لەگەلى ھاوسەفەرە و زمان قەلەمىتى. كە ئەوانەم بە حاجى ئاغا گوت، ھەلپىچام و كوتى خدر، بە ناوى دىتن دەبى بچىيە گۆلى و پىي بلىي ئەگەر مالى بىتە شىخالى و دەرس بە كوپەكانم بلى، چاكەى زۆر لەگەل دەكەم و چاكى

دادەمەزىنىم. جىۋرپى و خانووبەرى خۇش و خاۋىنىم ھەيە. بۇ ئەو سى مانگە زىستانە سى تەغار گەنمى لە ئاشى «خوراسانە»ى بۇ دەكەمە ئارد و بە وشترەكانى خۇم دەينىرمە مەھاباد بۇى بفرۇشن. چاكەى دىكەشى زۇر لەگەل دەكەم، بى و دەرس بە كوپەكان بلى. خدر ئەو كارم بۇ جىبەجى بەكى، وا دەزانم نىيات داومى. جا نازانم ئەتۇ دەلىى چى؟

كاك «خدرى مامئاغا» كەشاومەزىكى تىروتەسەل و باومەپىكراو بوو و دەزمانى شاتوشووتى نىە. بەراستى كاتىك روانىمە ئاوات و ئارمانى خۇم كە لەگەل كار و پىشەى ئىستام يەكتىرى ناگرنەوۋە و دەبى قەلەمى لە بارى نالەباردا دابگىرەم، كوتم: ئەو ھەمان دەركە كە بە رەحمەت دەيكاتەوۋە. پىر بە پىستى ئاواتم بوو كە لە جىبەك بە شوغلى مامۇستا و موەللىمى دامەزىم و ئەوۋە بى وەدواكەوتن بۇى ھىنامە پىشنى. كاك خدر چاۋەپى ولامى منە، ئەمنىش چلۇنايەتى گوندى شىخالى و بنەمالەى حاجى ھەمەدئاغاي حىسامى و شىۋەى بەپىۋەچوونىانم بە وردى لە كاك خدر پىرسى. لە ھەر بارىكەۋە جۋابەكانى دلتخواز بوو، وىدەچوو لەو ھەلومەرجەى تىدا دەژىم، لە داھاتوودا بۇ من جىگەى ھەسانەۋە بى. كوتم كاك خدر دلت ناشكىنم. دواى نەھار لەگەلت دىم بۇ لاي حاجى ھەمەدئاغا، ئەگەر بە دالم بوو و سازىن، ئەوۋە مالم دىتە شىخالى و لىت نىزىك دەبمەۋە.

بەكورتى، لەگەل كاك خدر چوومە شىخالى و لەگەل حاجىئاغا سازىن و لە شىخالى مامەۋە و كاغەزم لە ئاغاي قارەمانى نووسى كە ئەمن ھىچ گلەبىيەك نىە و پىمخۇشە لە گۇلى برۇم و بجمە شىخالى. دواى ئەوۋە، ئاغاي قارەمانى دوو جارى بەدوودا نارىم و نەچوومەۋە و ئىزنى دا مائەكەم لە گۇلى باركەم. لە شىخالى را ۋەسىلەى راگۋىزتنى مال و خىزانىان نارد بۇ گۇلى و لە سەرماۋەزى ۱۳۲۳، مالم ھاتە گوندى شىخالى تا ۋەكوو مامۇستا دەرس بە كوپەكان بلىم.

كۆچ و كۆچبارىكى دى لە گوندى گۇلى بۇ گوندى شىخالى

خودالىخۇشبوو حاجى «ھەمەدئاغاي حىسامى»، پىاۋىكى گەراۋە، تەمەندار، موسولمان و لە خواتىرس بوو. گەورە و ردىنسىپى بنەمالەى «مەعرووفى» بەكان لە عىلى دىبۇكرى بوو. حاجى نۇ كوپى ھەبوو. كوپى

گەۋرەمى «سمايل ئاغا» بوو كە لە دوايە بوو بە حاجى سمايل ئاغا ۋە مالى ھاتە بۇكان. سى كور ۋە نەۋەيەك ۋە برازاياكى لە لاي من دەرسيان دەخوئىند. لە مانگى سەرماۋەزى سالى ۱۳۲۳ ھەتا كۆتايى خاكەلىۋەي ۱۳۲۶، بۇ ماۋەي سى سالان لە شىخالى مامەۋە ۋە لە دوايەدا بىرەۋەرى ۋە روۋادو ۋە پىشھاتى زۆرم لە ژياندا ۋە بەر ھاتن كە ھەركام لەو پىشھاتانە، بوو بە خالىكى لەبىرنەچۋوى مېژوۋىي. لە گوندى شىخالى بوو كە لەگەل كاك «خالىدى حىسامى» (ھىدى) ئىستا ۋە (شىۋاۋ) ئەۋكات يەكترمان ناسى ۋە پىكگەيشتىن ۋە تىكگەيشتىن ۋە گرۋگالى شىيەر ۋە ھۆنراۋەمان دەسپىكرد. بىرورپامان لە رېبازى ھەستى نەتەۋەخۋازى ۋە نارمانى كۆمەلەي (ژ.ك.)، يەكترىان دەگرتەۋە ۋە شەۋوق ۋە زموقى گەنجى ۋە لاويماي لەو رېبازەدا پىشكوت ۋە گەشەدار بوو. كاك خالىد ئەۋكات لاۋىكى قىتوقۇز ۋە لەبەردلان بوو ۋە زۆر بە زوۋىي ئۆگرى يەكتر بوۋىن. ھەردووك ھەستىار ۋە شىت ۋە شەيداي ھەستوخوستى نەتەۋە ۋە نىشتمانپەرۋەرى بوۋىن. ئەۋكات بە ناۋى (شىۋاۋ) شىيەر ۋە ھۆنراۋەي دەنۋوسى كە ئىستا پىي وايە (ھىدى) بۇتەۋە.

بەلان لە نوۋسىنى ئەۋ بىرەۋەرىيەي خۇدا پىرسىارىكم لە كاك خالىد بۇ دىتە پىشى. كاتىك مام ھىدى بارگە ۋە بنەي پىشەكى «كارۋانى خەيال»ى تىكەدەنا ۋە دەپپىچاۋە، بۇچى ئەمنى لە شىرىن خەۋىدا بەجى ھىشتۋە ۋە بەتەنى خۇي نىزۋەتەۋە، ۋەك پىكەۋە رېبوار نەبوۋىين ۋە ھاۋدەنگى پۇژگار ۋە شەۋگارى يەكتر نەبوۋىين. ئاخىر ئەۋە نەبوو كە:

ما ۋە مجنون ھەسفر بوديم ۋە در دشت جنون
او بە مقصدھا رسيد ۋە ما ھنوز آوارەايم

جا با ئەۋ كەر ۋە بارى راست بى ۋە ئەمنىش جلوبەرم خوار بى!

ئەم پىرسىارم لە گۆۋارى «سرو»، لە ژىر سەردىپرى «ھىدى» ۋە «نوۋرى»دا نوۋسىۋە كە لە دواي ھۆنراۋەي «دەمەلاسكە»ى خۇم بە دواي «ۋرپىنە»ى ئەۋدا دەپرسم: مامە (ھىدى) لە كاتىكدا ئەتۇ (شىۋاۋ) بوۋى ۋە ئەمنىش (عەترى) گۆلانى، لە گوندى شىخالى بە گىرفانى خالى تەپلى شاھتيمان لىدەدا، لە دنياي ھومىد ۋە ھىۋادا دەژباين ۋە لە سپارەي ھەلبەست ۋە ھۆنراۋە دەداۋىن ۋە پىگەمان شەۋانى ھەينى لە گوندى «قۇرغان» بوو. راۋگەمان داۋىنى «ئالەمەلۋو»

و تیرە شانی «سولتان» بوو. داخوا جاننای بیرەوهریت لەو پڕوالەت و دیمەنانە هیچی تی دا ماوه؟ یان وەکوو کانییە درۆزنەیی پۆژگاری من هەلچۆراوه؟ ئەمن نەگۆراوم و نەدۆراوم، ئەوەی گۆرابی، هەریمە، هەردە، ولاتە، ویشکەرۆیە، تاپۆیە، سوورەقاتە. گودییری خۆم هەر بۆخۆم، بلقی کەمخایەنی نیو چۆم و گۆم، ون دەبم و هەل دەدەمەوه، ئەشکەوتەکۆنم، دەنگ دەدەمەوه.

ئەم یرتە و بۆلە و بناشت و دەونەئاشە، دەروانیتە ئەم سالانەیی کە ئیستا (هیدی) لە هەولێر گێرە دەگێڕێ و «نووری» بە بی هەو، لێرەیی دەگێڕێ.

لە مانگی سەرماوهزی سالی ۱۳۲۳ کە مالم هاتە گوندی شیخالسی، وێپرای دەرسگوتن بە کورەکانی حاجی ئاغا حیسامی، جارجار سەفەری مەهابام دەکرد. هاووال و هاوارزەکانم دەدی و حال و هەوای شار و ولاتم لێ حالی دەبوو و لە دیشدا چون چیش و چیژی لاویمان لەگەڵ (شیواو) یەکتریان دەگرتەوه، دەدوان و دەلوان.

لە بیرم ماوه یەکەمین هۆنراوی کاک خالید (شیواو) کە بۆی خویندەمەوه: «چاوهکانم بەسیه غوربەت بێرەوه» بوو کە لە دووری براگەورەکەیی خۆی، کاک «حەسەن» هۆنیبوویەوه. کاک حەسەن کە لە دوایه بوو بە دوکتور، لەگەڵ دەستەیهک لە لاوهکانی مەهابادی، بۆ درێژەدان بە خویندن، ناردبوویاننە «بادکوبە» و پەژارەیی ئەم دوورییە، کاری کردبوو سەر هەست و ئیجساساتی هیدی و زۆر بە تاسە و سۆزەوه بۆی دەخویندەمەوه. ئەمنیش هۆنراوی «یا وەتەن یا مردن» هۆنیبوو و لە دوایه لەگەڵ هۆنراوهکانی دیکەم بۆ پۆژنامەیی «نیشتمان» و «کوردستان» و «گەلاویژ» و... دەناردن و چاپ دەکران کە لە سالی ۱۳۲۴ و ۱۳۲۵، زیاتر لە پۆژنامەیی «کوردستان» دا بلاو دەکرانەوه کە زۆریان بیسەرشوین چوون و لێم ون بوون.

لەم دوایاندا «مەحمود زامدار»، سەر بە کۆگای پروناکبیری ئێراق، لە پۆژنامەیی «کوردستان» ی سالی ۱۳۲۴ و ۱۳۲۵، کتیییکی بە ناوی «شیعر و بەرھەستی و راچەنین لە کوردستانی ئێران» چاپ کردبوو کە لەو نووسراوەدا چوار بەستە و هۆنراوی من، هۆنراویەکی «هەزار» و هۆنراویەکی «هێمن» ی تی دابوو. چون ئەو هۆنراوانەم نەمايوون، وەک چوار خەزینەم دیبیتەوه،

وهرمگرتنهوه و لهگهڵ هیندیك هۆنراوهی دیکه نووسیمهوه، بهلان بهداخهوه هیچی دیکم نه دیتنهوه.

ههوایهکی تازه و نهوایهکی نوێ

بههاری سالی ۱۳۲۵ له چاو سالهکانی دیکه، له ناوچهدا ههوا و نهوایهکی دیکهی ههبوو. ئهگهرجی کۆمهله به پڕوالته نه مابوو، بهلام حیزبی دیموکراتی کوردستان به رێبهرایهتی پیشههوی مهزن، نهوای ئازادی و سهربهستی هاویشتبوووه دل و دهروونی پیر و لاو و ژن و پیاوی دانیشتوانی کوردستانهوه. رۆژنامه و گۆواری کوردی، رۆژانه و ههوتوانه و مانگانه بلاو دهکرانهوه. چاو و دل و زهینی نووسهران و هۆنهران و شاعیره لوهکانی ولاتی رپوون دهکردهوه و وه گروگالی خستبوون.

رۆژانه چاوهڕێ بووم کێ له شار دیتهوه، گۆوار و رۆژنامه بۆ بێنیتهوه. کاتیک هۆنراوهکانی میلی و نهتهوهیی «ههژار» و «هیمن»م له واندا دهدی، ههست و خوستی نهتهوهووستی له گیان و ژياندا ههلهبوو و وهک چرایهک له زهیندا گریان دهگرت و دایيسان. پۆلی جهوان و لوهکان زیاتر رچه و رهوشتی ئهوه دوو هۆنهره نه مهریان رهچاو دهکرد. بهداخهوه ناتوانم بیرهوهری و پیشهاتهکانی خۆم به وردی و ههركامیان له کات و ساتی خۆیاندا لیک بدهمهوه و له دهقی خۆیاندا بیانهاویمه جیگا و کات و ساتی خۆیان. ئهوانهی دینه زهینم وهک خهونی هالۆز زیته و زریوهیان له ئاسمانی خهیاڵدا دهرهوشینهوه، به بێ ئهوهی حیسابی رۆژ و مانگ و سالیان له سهه بکهم یان دهقی رۆژهکانیان بۆ دیاری بکهم، بێیان رادهگم.

بۆ رایه ل و پۆی به سه رهاتم وا تیکه ل بوو؟

ههلهکهوتی زهمان و پیشهاتی ژیان، وایان دهستی ناتهبایی دابوو به یهک، که به رهه می ژیان و سپاره ی هۆنراوه و ههله به ست و بیره وه ری رۆژانه م، له پاییزی سالی ۱۳۲۸، له گوندی «عه نبار»، له ته ندوور خران و سووتان، هه رچه ند به سه رهاتی ژیان و دهقه کانیم وهک ئه ستیره ی گه ش، له تاریکه شه وی ژیاندا هه ر دیارن، ماون و دهره وشینه وه، به لان کات و ساته کانیان له

تەپومژى پوژگارى چەوت و چەوئىلدا ، هئىندەيان جىگۆرکە پىکراوه کە ناتوانن پوژى بوون و مانگى نەمانى خۆيان وەبىر بىتەوه و ديارى بکەن .

سالەکانى هيو و هومئد

سالەکانى ۱۳۲۴ و ۱۳۲۵ بۆ من و هاوپاز و هاوبازەکان ، دنياى هومئد و هيو و ئاوات بوو . بە هۆى هورووژمى دەولەتانى هاوپەيمان ، حکوومەتى شيرازەپساوى ناوەندى لە ئيراندا ، مەوداى هۆمەن و بەربەرەکانى لەگەڵ ويست و خواستى نەتەوهى كورد و ترىكى ئازەربايجانى لە توانادا نەبوو . فيرقەى ديموکراتى تەرويرز و حيزبى ديموکراتى کوردستانى ئيران ، ئازادى و سەربەخۆيىيان راگەياندبوو . ديارە لە حال و هەوايەكى ئاوادا ، هۆنەران و نووسەران و پووناکبيرانى نەتەوهى كورد ، پىبەپىي پيششەواى مەزنى خۆى «قازى محەممەد» ، ئەركى سەر شانى خۆيان لە پيشگاي گەل و نيشتماندا بەجى دينا و ئەوهى دەبوو بيلين ، بينووسن و رايبگەيەنن ، راياندهپەران و خۆيان لىكلا نەدەکرد .

كاتىك دەولەتانى داگيركارى ئەمريكا و ئينگليس ئيرانيان چۆل کرد و پویشنن ، شوورەويش چەند مانگ پاش ئەوان ئازەربايجان و کوردستانى خۆکردى خۆى بەرەتلا کرد و هەلپشتن و ئاوپى وەسەر نەدانەوه . دەولەتى ناوەندىش بە هەموو هيز و تواناى خۆيهوه ، شالاوى هينابوو سەر ئازەربايجان و کوردستان . ديار بوو کە دەولەتەکانى ئەمريكا و ئينگليس لە ئاکارى حکوومەتى ئيران سەبارەت بە سەرکوتانەوهى كورد و ترکهکان ، ناپازى نەبوون . چونکە نەياندهويست لينگە پۆتىنى پووسەکان لە ئازەربايجان و کوردستاندا بەجى بمىنى و شوينەوارى بەجىماو بکريته بارمتەى پاشەرپوژيان .

بۆ شوورەويش گرینگ نەبوو کە لە خۆيان ورياتر ئەوانەن کە سيحر و ئەفسوونەکانى وانى بى بايەخ و پووچەل کردەوه . تەواريشەکان ، يۆلداش و قارداشە ترکهکانيان وەبن هەنگلى خۆيان دان و حەشاريان دان . گەلى بەشخوراوى کورديشيان بە خەتاکارى و تاوانبارى نارده سەحراى مەحشەرى پىي حيساب و کيتابى بى حيسابەکان و کەفارەت و غەرامەتى فيل و فريو و دەلەسە و وەعدەى بەتالى تەواريشەکان ، دەبوو نەتەوهى كورد بيدا ، وەکوو شانى

وههبر دا و له پێی پۆژگاری رهشی خۆی دا دهستهوه ئه ژنۆ داینیشاند. به داخه وه زۆر له پرووناکبیرانی کورد و هۆنهره دلسۆز و نهته وه یی یه کانهمان وهک «ههژار» و «هیمن» بێیان وابوو «ئهستالین پێشه وایه بۆ کوردان وهک باب وایه». ئهوان ئاشقی سهروسمیلتی ئهستالین نه بوون، ئه وهی خواست و ویستی هۆنهرهکان و پرووناکبیران بوو، له جانتای وان دههاته ده ری و له گوفت و لفتی وان دههاته سه ری، ده نا ده کرا بلین: «ئهستالین پێشه ی وایه، ئاشقی نهوت و ته لایه، بۆ نهوته ئهم هه رایه، بۆ کوردستان به لایه.»

له نیوه راست مانگی ۱۳۲۵ هه تا سه ره تای مانگی زستانی ئه و سا له و هه تا گرته نه وهی شاری مه هاباد، حاله تیکی داته زین و په ری شان له سه روسیمای ولات هالا بوو، چا و ده گه را بزانی کئ له کو ییه؟ گو ئ هه سستی راه گرت بزانی کئ خه به ریکی پێیه، دوژمن له کو ئ را سه ری له سو یه.

هیژی حکومت دهیه ویست له شاری سه قزه وه

هه لمه ت بێنی بۆ مه هاباد

هیژی ده وله ت به فه رمانده ری «سه رتیپ هوما یوونی» که خزا بوونه سه قزه وه، ده یانه وه یست شالا ویکی به ربلا و له چه ند لا وه به ری وه به رن. بۆ گرته نه وهی شاری مه هاباد، فه ندوفیلتی نیزامیگه ری خۆی مانۆر ده دا، له لایه کی تره وه بۆ ئه وهی کو شتار و تالان و پرۆی هه لخوازه کان له ناوچه دا پروو نه دا، پێشه و «قازی محهمه دی نه مر» لایه نی وتوو یژی له گه ل ئه رته شی ده سکرا و چا وه دیری ده کرد و با یه خی ده دایه.

حاجی حه مه دنئاغای حیسامی و هه ژار، نوینه رانی پێشه و

به پێی ئه و بیر و با وه ره، پێشه و له شیخالی «حاجی حه مه دنئاغای حیسامی» و «هه ژار» ی هۆنهری نه ته وه یی به نوینه رایه تی خۆی نارده شاری سه قز، هه تا له بارودۆخی هاتنه وهی ئه رته ش بۆ مه هاباد و چلۆنایه تی کاری دا هاتوو، له گه ل «سه رتیپ هوما یوونی» وتوو یژ و به رنامه ریژی بکه ن. ئه رته ش که ده یه ویست له پێش دا زه بروزه نگی خۆی نیشان بدا هه تا هیژی پێشمه رگه و چه کداره کانی مه لبه ند چا و ترسین بکا، بی هیچ وتوو یژیک له گه ل ئهم

نوئىنەرانبە ، ھومايوونى لەرپۆھ فەرمانى گرتن و زىندانى كردنى حاجى
 ھەمەدئاغا و ھەژار دەردەكا و ھەردووكيان دەگىرىن.

سەدرولئىسلام و قەواموسسەلتەنە

ئەو ھەلكەوتە لە سەرۋبەندىكى دا رپوودەدا كە ئاغاي «سەدرولئىسلام» بىراى
 پېشەوا و نوئىنەرى مەھاباد لە مەجلىسى وەخت ، لە تاران لەگەل
 سەرۆكوزىرى وەخت «قەواموسسەلتەنە» وتووئىژيان دەبى كە ئەرئەش بى
 ھەرا و ھەللا مەھاباد بگىرئەوھ و پېشەواش فەرمان بىدا پېشمەرگە و چەكدارەكان
 دەس نەكەنەوھ و لەگەل ھىزى دەولەت بسازىن.

بەو قەرارۋېرپوھ سەدرولئىسلام بۆ دىتنى سەرتىپ ھومايوونى دەچىتە شارى
 سەقز و بەرھەمى وتووئىژ و قەرارۋېرى خۇيان لەگەل سەرۆكوزىر بۆ سەرتىپ
 ھومايوونى شى دەكاتەوھ و دەلى: «دەكرى لە پېش بزووتنى سىپا بۆ مەھاباد ، لە
 بۆكان يان دەورۋبەر ، لەگەل جەنابى قازى مەمەدئىش دىدار بگەى» سەرتىپ
 ھومايوونى ئەو پېشنىار و بەرنامەى پىر بە دل دەبى و دەلى: «دو كەس نوئىنەرى
 جەنابى قازى ھاتوون بۆ وتووئىژ لەگەل من ، ئەمنىش فەرمانم دا ھەردووكيان
 زىندانى بگەن ، ئىستا كە ئىشەكە ھاتۆتە ئەم رادەبە ، ئەوانە ئازاد دەكەم
 بىرۆنەوھ بۆ مەھاباد.»

كاتىك دوو نوئىنەرەكان دىنن ، دىارە سەدرولئىسلام دەيانناسى و بە
 خۆشھالىيەوھ داواى لىبۋوردنىان لىدەكا. حاجى ھەمەدئاغا دەگەرئىتەوھ بۆ
 شىخالى و كاك ھەژارئىش وەك بۆخۇى دەلى ، دىتەوھ بۆكان و شىخلەر و لە
 وئرا تىدەتەقىنئى بۆ ئىراق. ھەر ئەو ھەلاتنە بوو ھەتا رۆژەكانى داوى ، ھەژار
 ھەر ھەژارى دوورە ولات بوو ، چا و لە رۆژگارى نەجات بوو.

ھەلكەوتىكى دىكەى جىگاي سەرنج

پېش ھاتنەوھى حاجى ھەمەدئاغا بۆ شىخالى ، پېشەوا «قازى مەمەد»
 خەبەرى نارد كە «سمايلئاغاي حىسامى» كورپى گەرەى حاجى ھەمەدئاغا ،
 بىتە مەھاباد بۆ لاي پېشەوا. بۆيەشى بوو كە لە بارەى گرتنى حاجىئاغا و
 ھەژار ، بىنئىرئە سەقز بۆ لاي ئەو ئاغاوات و سەرئىلانە كە سەروساختيان

لهگه‌ل سهرتیپ هومایوونی هیهه، تا به‌لکوو به هۆی ئه‌وان بکری ئه‌و دوو نوینه‌رانه پزگار بکرین و بگه‌رینه‌وه.

سمایل‌ئاغا به گه‌یشنتی هه‌واله‌که، به سی‌که‌س له پیاوه‌کانی خۆی کوت: «پرۆن ئه‌سپان زین‌که‌ن و به سواری وهرن هه‌تا بجینه مه‌هاباد.» له دوایه پرووی له من کرد و کوتی: «میرزا پیم خۆشه ئه‌تۆش له‌گه‌لم بیی بۆ لای پیشه‌وا.» ئه‌منیش لاویکی هه‌ژده و نۆزده‌ساله، سواریکی توندوتۆل و ئه‌سپ‌چاک و شایه به‌خۆ وه‌ک کاک خالید (شیواوی ئه‌وکات) قیت‌وقۆز، به‌لان هیندی ئه‌و دلتەر نه‌بووم. بووینه پینج سوار و به‌رمو مه‌هاباد وه‌ری‌که‌وتین. پیده‌شت و مه‌زرا و مووچه‌ی گوندی «قه‌مه‌ره» مان پیاو و گه‌یشتینه به‌ر بستوو و بانووی «قه‌ره‌بلاغ». دیتمان ماشینیکی سواری به‌دوومانه‌وه‌یه. دیار بوو له بۆکانی‌را هاتوو و ده‌یه‌هوی به‌ری «بورهان» دا بجیته مه‌هاباد. ئیمه لاری بووین هه‌تا ماشینه‌که‌که‌ پئی بینه‌وه‌هه‌ر، که ماشینه‌که‌که‌ نزیک بۆوه دیتمان سه‌ره‌ه‌نگیکی ئه‌رته‌شه و کۆت‌وشه‌لوارپۆشیکیشی له‌گه‌له. ماشینه‌که‌که‌ رایگرت و کابرای کۆت‌وشه‌لواریش دابه‌زی. سمایل‌ئاغا کوتی: «ئای‌ئای میرزا خۆ ئه‌وه سه‌درولئیسلامه ئیمه‌ی ناسیوه، با دابه‌زین.» دیار بوو سه‌درولئیسلام له ماشینه‌که‌دا سمایل‌ئاغای ناسیوو و به سه‌ره‌ه‌نگی گوتبوو ئه‌و سواره چه‌کدارانه خۆیین و له‌خزمانی خۆمانن. جله‌وی ئه‌سه‌په‌کانمان له‌قۆلی خست و چووینه پیشی. سه‌درولئیسلام هاته پیشی و یه‌کتري له‌گه‌ل هه‌مان ماچ کرد و پاشان کوتی: ئه‌وه جه‌ناب «سه‌ره‌ه‌نگ فیووزی» یه و به نوینه‌رایه‌تی سهرتیپ هومایوونی له‌گه‌ل من هاتوو پیکه‌وه بجینه لای جه‌نابی قازی» و دریه‌ی دا: «ئه‌من دوینی له تاران به‌فرمووده‌ی جه‌نابی سه‌رۆکوهریز «قه‌واموسه‌له‌ته» هاتوو مه‌سه‌قز و تیمسارم دیوه و پاسپارده و وتووێژی جه‌نابی قه‌وام پراگه‌یاندوو، په‌نگه له‌گه‌ل جه‌نابی سه‌ره‌ه‌نگ بتوانین جه‌نابی قازی بپنینه سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌ته‌که له بۆکان، یان دیی «حه‌مامیان» له‌گه‌ل تیمسار دیدار بکه‌ن و چلۆنیه‌تی هاتنه‌وه‌ی ئه‌رته‌ش بۆ مه‌هاباد تیپینی و ریپینی بکه‌ن، ئینشائه‌للا.» له پاشان کوتی: «له بیرم نه‌بوو بلیم، حاجی ئاغا و هه‌ژاریشم دیت که ده‌بی ئه‌ورۆ بگه‌رینه‌وه.» له دوایی دا سه‌ره‌ه‌نگ و سه‌درولئیسلام چوونه

ٲٲش سوارهكان و بهكهكه دهستٲان له دهستی نان و ٲاش خوداحافٲزٲبهكه
 كهرم، سواری ماشٲنهكهٲان بوون و روٲٲٲن بهروه مههاباد. كاتٲك ئهوان روٲشٲن
 سماٲلئاغا كوتٲ: «مٲرزا ٲٲم وابه چاكه ئهٲو له گهل «عهولاسوور» بگهروٲبهوه بو
 شٲخالٲ، به گوتهى ئاغای سهدر، ئهورو حاجٲ ئاغا دهٲٲ گهراٲٲتهوه
 شٲخالٲ، ئهگهر هاتبووه، ئهٲو ئهواسوخواسانهٲ كه بٲستت بوٲ بگٲروهه.
 ئهمنٲش ٲٲوٲست ناكا بجمه مههاباد، دٲاره ئاغای سهدر ههوالٲ ئازادبوونٲ
 حاجٲ ئاغا و ههژار، بو جهنابٲ قازٲ دهگٲٲٲتهوه و چوونٲ من بو سهقز
 ٲٲوٲست نٲه. ئهوشو له دوستالٲ دهٲم و سبهٲنٲ بوخوشم دهگهروٲبهوه.»

بنهمالهٲى «قازٲى» و «حٲسامٲى» چٲ بهكتر بوون؟

لٲرهدا بهٲٲوٲستٲى دهزانم، چلوٲنهٲى هؤٲ نٲزٲكٲى و تٲكهالٲى خانهوادهٲى
 حٲسامٲى و بنهمالهٲى تاٲفهٲى قازٲى بو خوٲنهٲران روون بكهمهوه:
 تٲكهالٲى ئهوه دوو بنهمالهٲه له بهرئٲراٲه نهك ٲشٲتٲ. كچٲى خودالٲخوشبوو
 «سهٲفولقوزات»، ٲانى خوشكٲ «حهمهحوسٲنخانى سهٲفٲى قازٲى»، بووكٲى
 حاجٲى حهمهدهئاغا، ٲانى ژنٲى «ئهحمده» كورٲى حاجٲى حهمهدهئاغا بوو. ئهوه
 تٲكهلاوٲٲبه بوو به هؤٲى ئهوهٲى كه ٲٲشهوا قازٲى محهمده، له نٲو
 عهشٲرهتهكانٲى مهلبهندٲى موكرٲاندا، متمانهٲى زٲاترٲى به حاجٲى حهمهدهئاغا و
 بنهمالهٲى حٲسامٲى بوو و ههر بهو بٲر و باوهٲهش بوو كه ٲٲشهوا له وهختٲكٲى
 وا گرٲنگدا، حاجٲى حهمهدهئاغا و دوٲٲٲن كهسٲى جٲٲى باوهٲرٲى خؤٲى، ٲانى
 ههژار، به نوٲنهٲرى ناردنٲٲه لای سهٲرتٲٲ هوماٲوونٲى له شارٲى سهقز.

دوٲى خوداحافٲزٲى له سماٲلئاغا، كاتٲك گهٲشٲتمهوه شٲخالٲى، لای
 روژئاواٲه بوو و حاجٲى ئاغا هاتبووه. له گهل دابهزٲم، چوومه لای و دوٲى
 بهخٲٲرهٲنانهوهٲى، چلوٲنهٲى سهقهٲهكه و دٲٲتنٲى سهٲدروئٲسلاٲم و سهٲرهٲنگ
 فٲووزٲى و باقٲى رووداوهكانم بو گٲٲراوه. حاجٲى ئاغا به سهٲاسهوه كوتٲى: «هؤٲى
 نهجاتٲى من و ههژار، سهٲدروئٲسلاٲم بوو كه لهو جهٲگهٲىدا هاتبوو بو سهقز.»
 برٲٲكٲى باسٲى خؤٲى و ههژار كرد و كوتٲى: «دوٲى ئازادبوونمان - به ٲٲكهٲنهوه -
 ههژار وا كوٲٲهگوئ بوو، نهٲزانٲى به كوئٲدا ههلات، ٲٲمواٲه به بهكجارٲى خؤٲى
 نهجات دابٲ.»

ئەى داد و بېداد، هه‌ژار كورپى نىشتمان بوو كه ئاوا كورپه‌گووى ده‌بى! هەر هه‌ژار نيه، هاواراز و هاوبازه‌كانى له هه‌رىمدا سه‌رليشيووتر و هيلانه‌رووخاوترن! ده‌كرا وه‌كوو هينديكان كورپى هه‌ل و كات بى و كه‌واكه‌ى ئاووه‌ژوو كاته‌وه و بلى بو‌خۆم نيم؟! به‌لان كورپه‌كانى نىشتمان، له سه‌ربانى مزگه‌وتى بانگى كوردايه‌تريان ليداوه! چۆن بليم خۆم بو‌خۆم نيم؟ ئەدى «يان وه‌ته‌ن يان مردنم» چى لي‌بكه‌م؟ «شه‌رته‌ تيبه‌ه‌لدم له تاجت»، به‌ملى كيدا بسه‌پينم؟ هه‌ژار چۆن بازره نه‌بى؟! راسته‌ جه‌وان و دنيا‌نه‌ديتوو و بى‌ئه‌زموون بووم، به‌لان به‌ پيداچوونه‌وه و به‌رجه‌وه‌ندى رابردووى دوورودريژى نه‌ته‌وه‌ى كورد، لي‌كمداوه‌ كه: له هه‌موو هه‌ل و هه‌لكه‌وتى زه‌ماندا، هه‌ر بو‌خۆى ته‌ورداسى پهل و چۆك و ئەژنۆى خۆيه‌تى، هه‌ر به‌روبووى ئەو خوو و خه‌سه‌له‌تى خۆيه‌تى و له ژيانىدا دوويات ده‌بیته‌وه! به‌رى بي‌گانه‌په‌رسته‌ى، خوارى و سستيه‌. ديتمان داژدار و پشتيوانى بى‌پشتيوانه‌مان، يانى ده‌وله‌تى شوورپه‌وى بى‌شه‌رم و بى‌شووره‌ى، كوردستانى كرده‌ بارمته‌ى سات و سه‌وداى نه‌وت و ته‌لا و قازانجى خۆى.

كاتيک بو‌خۆيان سه‌ودايان سه‌رى گرت، ته‌واريش (ئاوال) كوتى: «هه‌لگرن هه‌مبانه‌تان، سه‌ودامان نابى.» له‌و سه‌روبه‌نده‌دا له گوندى شيخالى، رۆژانه‌ ده‌بوو كه‌سانىكى بنيرينه‌ بۆكان و مه‌هاباد كه‌ هه‌ستوخوستى ولاتمان لى‌ حالى بى. ده‌توانم بليم ئالوتوونترين رۆژگارى ته‌سك و تيوارى ژيانم ئەو سه‌روبه‌نده بوو كه‌ ده‌مدى ديمه‌نى دلاوى دوينى، ئەو بنار و دياره‌ى كه‌ پيم هه‌لده‌گوت و ده‌ملاوانده‌وه، به‌ بووله‌رزه‌ى شالاوى شه‌رفرۆشان، به‌ باس و خه‌به‌رى هه‌والتاشان، به‌ زيقه‌وفيقه‌ى زورناچييانىكى كه‌ به‌ هه‌واى رۆژ، به‌ سه‌رى گوشادىدا ليانده‌دا و تيبانده‌تووړاند، مه‌لته‌نديان كرده‌بووه‌ زه‌ل و باتلاغيك كه‌ ميشووله‌ بۆ نيو زه‌له‌قاوى خۆى ده‌كيشنى و ده‌يقۆزيته‌وه. جا چ بوو به‌ره‌گه‌ ته‌نگه، دنيا رهنكاوړه‌نگه، هه‌ژار هه‌لاتوو و هيمن خۆى هه‌شار داوه، رۆژنامه و په‌رتوو‌كه‌كان، وه‌ك په‌رپووته‌ى نيو شه‌تاوان، سه‌ريان له‌ هه‌شارگه‌ى گۆمليكاندا باشار داوه!

به‌لان شا به‌ هه‌موو توپ و ته‌شه‌ريوه، ئەرته‌ش به‌ هيز و هه‌شه‌ريوه، ناتوانى ئەو بېروپايه و ئەو ده‌نگ و هه‌رايه‌ى كۆمه‌له‌ى (ژ.ك) و حيزبى

دیموکراتی کوردستان که به رینوینی پیشه‌وای دلسۆزی خۆی شوورە ی کیشراوه، بناغە ی دامەزراوه، بیکووژینیتەوه و کویری بکاتەوه. ریبەرە فیداکارەکان گیانیان بەخشی و کردیانە خەلات، ژیانیان ژیاندموه و دایان بە ولات. «هەژار» نامری، «هیمن» نافەوتی، «ئاوات» شل نابی، «شیواو» و «عەتری» کول نابن، کوا فەوتان و مەرگ بو ئەوانە یه که «لە دای میللەتا دەژین». هەراوهوریا لە دێهاتان گهرا، کوتیان ئەرتهشی دەوڵەت بە هاوکاری هیندیک عیل و عەشیرە مەهابادیان گرتۆتەوه! کوتیان مەهابادی پیشوازییان لێنە کردوون! کوتیان سەرتیپ هومایوونی هەموو رۆژی دەجیتە ماله پیشه‌وا و کوتیان دەوڵەت حەمەحوسین‌خانی کردۆتە فەرمانداری مەهاباد و سەدان کوتیانی سەرسووڕینەری دیکه! بە لای شایی و شین، شۆر و شەپۆر، دیلان و دیلان بیکه‌وه دەگیران.

ئەمن و دوایین دیداری پیشه‌وای مەزن لە مەهاباد

دوو رۆژ یان سێ رۆژ بوو که هیزی دەوڵەتی ها تیبونەوه شاری مەهاباد. حاجی ئاغا حیسامی لە دلەراوکه و نیگەرانی دا بوو، لەبەر خۆی دەترسا و لە داها تووی من و کاک خالیدی کوپی و متمانە ی بە داها تووی خۆی و ئیمە نەبوو. ناردی لە دووم و بردمییه لای خۆی داینام و کوتی: «میرزا، ئەوه دووسێ رۆژه دەوڵەت مەهابادی گرتۆتەوه، ئیمە هیچ هەوا لیکمان لە شار و حال و بابای پیشه‌وا و حەمەحوسین‌خانی سەیفی قازی نیه، ئەوه ی دەیلین و دەگێرنەوه، راست و درۆی مەعلووم نیه. بە پێویستی دەزانم لەبەر ئەوه ی داها تووی خۆمان بزانیان، سەفەرێک بکه ی بۆ مەهاباد و هەر چۆنیک بی دەبی پیشه‌وا و حەمەحوسین‌خان حاجی بابە شێخی بیینی و لییان بپرسی و ئەوزاع و ئەحوالی داها توو چۆن دەبینن و چۆنی لیک دەدەنەوه. براله! ئەگەر زانیت و تیگە یشتی داها توو زۆر جیگای متمانە نیه، ئەوه ئەمن و ئەتۆ و خالید، بی پراوه‌ستان دەپۆین بۆ ئەو دیوی بۆ نیو «پشده‌ری» یان. براله! کایه بە داها توو ناکری، ئەمن بە نوینەری پیشه‌وا بۆ سەقز، بۆ سەرتیپ هومایوونی ناسراوم، ئیوه‌ش که هۆنراوه و شیعرە کانتان لە رۆژنامەکان دا نووسراوه، بۆ دەزگای دەوڵەتی نەناسراو نین.»

ئهگهرچی بۆخۆم پیم وابوو لهه حالوبالهدا هیچ شتیکی دهولته له مههاباددا جیی متمانه نیه، چلۆنیهتی شار لهو رۆژانهدا بهرزهخیکه له نیوان رابردوو و حالدا، دهولته ئهومی به پیویستی بزانی دهبی له کاری بکا، جارئ ههرچی له جاننای خۆی دایه دهیهیلایتهوه و ئاشکرای ناکا ناداتی ههتا به چاکی بنج و بناغه ی خۆی دادهکوئی.

بهلان لهو بارهوه که بۆخۆم ئاواتی دیداری پێشهوام زۆر بوو که چلۆنیهتی کات و داهاتووی خۆم و هاوپارزهکانی لی بپرسم و پینویتی ئه و پرچه و بازگهی که له پێشمانه و دهبی بییوین و پیدیا برۆین، که لکی لی وهرگرم و بیکه مه تۆشه ی ژیان نیشتمانیم، پێشنیاری حاجی همه دئاغا پر به پیستی ئاوات و ئاره زووم بوو. بی رارهستان ئه سیم زین کرد و به ره و مه هاباد وه پئ که وتم. ئه سپیکی توندوتۆلم له بن رکیفی دا بوو، لهو یه کدوو سالهدا هیندم هات و چۆی مه هاباد کردبوو، هه موو پیدهشت و به ربنا ر و بستووی رینگام بست به بست پیو ابو و دهمزانی چهند لآخر و دۆل و بازگه م له پێش دایه. لهو پاییزه درهنگ وهخته دا هیشتا به فر نه باربوو. له کاتی سواربوونم دهستی به کرپوه و به فر بارین کرد، بهلان به هه وایه کی نهرم و له سه ره خۆ، کلوی گه وره زۆرخۆش داده وه رین و بیژینگی ئاسمان چاکی داده ته قاند. گه یشتمه داوینی بستووی «قه ره بلاغ»، دهسته و ناو وه سه ره ده که وتم. له که لی ئی کلوه به فران دا دیتم پینج سوار له بستووی قه ره بلاغ را دینه خوارئ، که میک نیزیک بوومه وه لی م حالی بوو هه ر پینج سواره که به کورتانی سوار ببوون و لاقیان له ته نیشتی چاره و ییه کان ده له قاند. لی م حالی بوو چاره و ییه کان «مه نافی چاره ویدار» ه. مه نافی چاره ویداریک بوو که گه نم و جۆ و ئاردی دیهاتییه کان به کرئ ده برد بۆ شاری و چاکم ده ناسی. سواره که ی پێشی سه ره کلوی له سه ر و زه نکالی له پی و تۆندوتۆل بوو، پیم وابوو مه نافه. بانگم کرد: مه ناف! سوارئ پێشی جوابی داوه و کوئی: چاره و ییه کان ئی کاک مه نافن، بهلان بۆخۆم مه ناف نیم.

گه یشتینه نیزیک یه ک. له ئیو سواره کان دا مه ناف هاته پێشی، که ناسیمی کوئی: ئه وانه ئاغانی گه ورکن، هه تا گوندی «حه مامیان» به کرییان گرتووم. کوتم: ئاغان ئه منیش گه ورکم، ئه دی بۆ ناتاناسم؟ سواره که ی پێشی کوئی: ئه تۆ گه ورکی کام محالی گه ورکانی؟ کوتم: ئه من محه ممه دی نووری کوپی میرزا

ئهبوو به كرى گٲولانى خواريٲم و ئٲستا مالم له دٲى «شٲخالى» به. كه وام گوت ، سوارى پٲشى دهستى له سهر چاوى دانا و كوتى ، ئهى واى دنياى بٲوه فا ، كاكه ميرزا رهنگه بوخوت نه زانى يان وهببٲت نه به كه ميرزا ئهبوو به كرى بابى تو ، رديٲن سٲى و كه يخوداى گهور كايه تى به شى مه هاباد و سه قز و كه لوى بوو. كاكه ميرزا ، ئه من «عهلى ئاغا» ى گهوركى سه قزم ، «عهلى جه وانمه ردى» ، خاوه نى ديها تى «قهره چهل» و «ته مووته» م و ئه وهش «ره سوول ئاغا» ى «ميره دى» به و برامه ، له و سه روه بنده دا كه هٲزى حكومه تى شالاوى په يتا په يتاى بو شارى سه قز و ده روه برى ده هٲنا ، من و ره سوول ئاغاى برام ، خو مان بوارد و هاتينه مه هاباد كه بو ئٲمه له په ناى پٲشه وادا جيگه ى په سٲو و حه سانه وه بوو ، به لان ئٲستا كه هٲزى حكومه ت مه هاباد پٲشى گرتوته وه ، ده مانه وى بجينه وه دوى سه قز و مه لبه ندى خو مان تا بزانيٲن ده ولت چون ده بزويته وه و چمان له گهل ده كا. ئه دى ئه تو به و كرپوه و باكوته بو كوى ده چى؟ له ولامدا كوتم: عهلى ئاغا ئه منيش وه دووى خه به ران كه و تووم ، ده مه وى بچمه مه هاباد بزائم باس و هه وال چيه. عهلى ئاغا كوتى: ده ولت ئٲستا هٲچى نه كر دووه و له و چه ند روزه دا كه مه هاباد گٲرا وه ته وه ده لٲن سه رتٲپ هومايوونى زياتر بو نه هار ده چٲته مالى پٲشه وا. له ميژ بوو را وه ستابووين ، ده مه هويست كه سه په كه ى خو مى بده مى سوارى بٲ هه تا ده گاته گوندى حه ماميان. له و ده مه ى دا بارگٲنى عهلى ئاغا پش تى كر ده وه و جووته يه كى هاويشت و له رانى ئه سه په كه ى منى دا و بريندارى كرد. عهلى ئاغا جلته وى ئه سه په كه ى كٲشا و رامى كر ده وه و كوتى: كاكه حه مه فايدى نيه ، گٲوله مان كه و توته لٲژى ، پٲشه اته كه شمان خاسى ناويژى. هه لكه و تى روزه گارمان به ره و شه و گارى ره شه ، با له وى زياتر يه كتر مه حته ل نه كه ين ، خوا حافى زى هه موومان بٲ.

به لى ، عهلى ئاغا و ره سوول ئاغا ى برارى به ره و چاره نووسى خو يان روٲش تٲن. له دواى چوونه وه يان هٲنده يان پٲناچى ، ده ولت ده يان گرى و دواى ماوه يه ك هه ردووكيان ئيعدام ده كا. ئه منيش كاتٲك ئه و دوو رٲيوارمى رٲگى شه هاده تم به جي هٲشت ، به شه له شه لى ئه سٲى بريندار خو م گه يانده دٲى «دوستالى» ماله «محٲدين ئاغا ى تاجر باشى» كه زاواى حاجى حه مه دئاغا ى حيسامى و كورده كورديكى به شه ر هف و ئا بروو بوو. سه به ينى كه هه ستام ، به فر و كرپوه

خۆشی کردبووه و کاله پێیهک به فر باریبوو. به ئه سپی محیدین ئاغا چوومه مه هاباد. له کاروانسه رایهک دابه زیم و له پاشان به رهو چوارپێ ئازادی ئیستا وه پێ که وتم. دهمزانی مزلی «حاجی بابه شیخ» له لای مزگه وتی «هه باساغا»یه.

هه لکه وتی دیداری «حاجی بابه شیخ»

به فری خه یابان شکابوو، یه که یهک و دوو دوو دهمدی سه رباز دهاتن و ده پۆیین. گه یه شتمه خوار مزگه وتی هه باساغا، دیتم «حاجی بابه شیخ» سێ که سی له گه ل بوو و دهاته خوار. که سه کان یه کیان «حاجی داودی» و یه کیان «ئه حمه دی ئیلاهی» و ئه وی دیکه شیان وام له بیره «میرزا خه لیلی خوسره وی» بوو. حاجی بابه شیخ قسه ی بۆ ده کردن و ده سه کانی هه لدینا و دایدیناوه و لیکێ ده دان. زۆرم پێخۆش بوو بێ دهرده سه ر و پرسیار پرسیار، تووشی یهک له سیان بووم. نیشانی رێبوری و زستان پێویم دیار بوو، یانی چه کمه و سه رکلاو و ده سکیش. راست چوومه پێش و سه لامووه له یک و عه له یکه سه لام. دوا ی ده س ماچ کردن و به خێر بێ، کوتم: قوربان ئه من محه ممه دی عه تری گلۆلانیم، له گوندی شیخالی را هاتووم. حاجی حه مه دئاغای حیسامی سه لامی ده گه یانسی و ده یگوت. نه یه یشت په یامه کمه را گه یه نم و کوتم: «له وه ی که حاجی ئاغا و هه ژار له سه قزی گیرابوون و هاتوونه وه زۆر خۆشحالم. ده زانم له داها تووی خۆی و ئیمه نیگه رانه. ره نگه ئه تۆش گلۆلانی هه ر له دلته راوکه دا بی. کاک میرزا بۆخۆت ناسراوی منی، خودالێخۆشبوو میرزا ئه بووبه کری بابیشت له گه ورکایه تی دا، له یاران و دۆستانی هه ره نیزیکی من بوو. کاکێ خۆم، نه بۆ ئاغای حیسامی پیر و ردین سپی، نه بۆ تۆی جوان و لاو و دنیا نه دیتوو، هه یج باس و خوا سیک دیته پێشی و نه بۆ که سانیکی دیکه له م ناوچه دا. ئه و جار ته ماشایه کی هاو پیکانی کرد و کوتم: ئاخ و نهیه؟ ئه وانیش تیکرا کوتیان: به لێ وهک ده فه رمووی وایه. کوتم: قوربان تپیی لاوانت عه رز ناکه م، حاجی حه مه دئاغا له گرتنی دوینیی خۆی ته ماشای دوا پۆزی نادیا ری هه ریم ده کا، بۆی هه یه که نیگه ران بێ و پرسیار له رێبه ران بکا. فه رمووی: بابیله گیان، کاتیک ئێران به ده ست ده وه تانی گه وره ی دنیا دا گیر کرا و هه ر مه له به نده ی له ژیر چاوه دیری و ده سه لاتی ده وه لته تکی دا گیر کاردا بوو و حکومه تی مه رکه زیش هه یج ده سه لاتیکی

لهو پاٲه گايانهى داگيركاران دا نه مابوو ، ئٲمه ههرٲمى خؤمان راگرتووه و پارٲزگاريمان كر دووه . هه تا رؤژٲكى حكوممه تى مهر كه زى هٲز و مه وداى هاتنه و مى هاتؤته وه بهرى ، ئٲمه به باوه شى ئاواله وه به ره وپبرى چووٲن و ولاتمان ره نگٲن و سه نگٲن ، له نامٲزى خستؤته وه . ئٲتر كامه تاوان؟ له چى ترسان؟ ئه وه ده ولت ئاغاي سه يفى قازى (حه مه حوسٲن خان)ى كر دؤته فه رماندارى مه هاباد ، كه ده زانم بؤخؤت ده چى و ده بٲٲٲنى . ئه وه تيمسار هومايوونى هه موو نه هاران ميوانى جه نابى قازٲبه ، ئاخر وا نيه؟ حاجى ئاغا داودى و ئاغاي ئبلاهى و خوسره وى كوتيان به لئى وايه . پاشان كوتى: كاكه عه ترى سه لامى حاجى ئاغاي بگه يه نه و بلئى فلانى ده يگوت هٲچ نٲگه ران نه بٲى و به پٲكه نٲنه وه كوتى: ده توانى خزمه كهى خؤتان (حه مه حوسٲن خان). كه فه رماندارى شاره ، بٲٲٲنى و لئى بٲرسى . چوومه پٲشئى و ده ستٲم ماچ كر د و له گه ل ئه وانى دٲكه ش روويان ماچ كر ٲم . ده مزانى هاوړٲكانى له نٲوان ترس و هومٲد و باوه ر و ناباوه رى ، گوٲٲان بؤ وتاره كانى حاجى بابشه ئٲخ راگرتبوو ، خودا حافٲزٲم كر د و رؤٲشتم . يه ك دوو هه نكاو دوور كه وتبوو مه وه كوتى: كوړم عه ترى ، هٲنډٲك لٲره به ره و خوار ، ناكاته ده واخانهى «سالح زاده» ، راست جٲگه ى ئٲداره ى ئامارى كؤن ، ئه وئ فه رماندارٲبه و ئاغاي سه يفى قازى له وٲٲه .

دٲدار له گه ل «حه مه حوسٲن خانى سه يفى قازى»

له لاي سه رووى ده واخانه ى «سالح زاده» ى ئه وكات ، له سه ر سووچى كووچه و خه يابان ، ساختومانٲكى چكؤله ى دوونهؤمى لٲبوو كه له پٲشدا ئٲداره ى ئامارى تى دا بوو . كاتٲك كه ئه من چووم و دٲتم ، كر دبوويانه نٲشنگه ى «فه رماندارى» مه هاباد . له پٲچ وخه مى چه ند پلٲكانى خواروخٲچ وه سه ر كه وتم بؤ نهؤمى دوو كه ديار بوو ئه و نهؤمه برٲتى بوو له دالانٲك و چه ند هؤده ى له نٲو يه كدا . ده ركى هؤده ى پٲشه وم كر ده وه و چوومه ژوورئ . دٲتم پٲاوٲكى نه مه ن گه راوه له پشٲ مٲزٲكى چكؤله دانٲشٲتبوو . سه لامم كر د و جوابى دامه وه و كوتم: جه نابى سه يفى قازى ته شريفيان هه يه؟ ولامى داوه: به لئى ، كه سى له لا نيه . ده ركه ى هؤده كه ى به ئٲشاره ى قامكى پٲشان دام . بٲى ئه وه ى به پٲوٲستى بزانتى ئٲجازم بؤ وه رگرئ ، چوومه ژوورئ . فه رماندار (حه مه حوسٲن خان) ، له

پشت میزیکى دانیشتبوو که چند سهنده‌لی له دورمی داندرا بوو. ده‌بی بلیم له پیش ئهم دیداره‌دا چند جاریکى دیکه‌ی دیبووم و ده‌یناسیم. سه‌لامووعه‌لیک و عه‌له‌یکه‌سه‌لام. له‌بهرم هه‌ستا و چوومه پیشی و به‌دابی کورده‌واری که ره‌سمه ده‌ستی گه‌وره‌کانیان ماچ ده‌کن، ده‌ستیم ماچ کرد و ئه‌ویش پووی ماچ کریم و ئه‌حوالی حاجی حه‌مه‌دناغای حیسامی پرسى و خۆمالییانه چاکوخۆشى کرد و کوتى: «ره‌نگه حاجی ئاغا به‌گیرانى خۆی و هه‌ژار له‌شارى سه‌قز، زۆر که‌شته‌نگ و په‌شیو بووی؟» کۆتم به‌ئى ئیستاش زۆر په‌ریشانه و له‌ئه‌وزاع و ئه‌حوالی رۆژ زۆر په‌شیوه. ده‌یه‌هوی بزانی دنیای داهاتووتان چۆن دیته‌به‌ر چاوان و پاشه‌رۆژى ولات و خه‌لک و ده‌وله‌ت چۆن به‌راورد ده‌کن؟

«حهمه‌حوسین‌خان» پیاویکی قه‌له‌و و شان‌ومل و سینگ پته‌و و ئه‌ندامیکى ریکه‌وتوو و تیکس‌رماو و چاوی گه‌وره و برۆی تیکچراو و له‌هه‌موو باریکه‌وه قه‌واره جوان و له‌به‌ردلان بوو؛ بۆ ئه‌وه‌ی چاوه‌گه‌وره‌کانى له‌سه‌ر چاوی داوای ولامى من وه‌گۆیزى، به‌ده‌ستی خه‌ریکی هه‌لدانه‌وه‌ی کاغەز و نووسراوه‌کانى پیش ده‌ستی بوو و چاویشى به‌دووی ده‌ستى‌دا ده‌گیرا. بریک مات بوو، پاشان به‌وردی که‌وته‌وه ته‌ماشاکردنى من و ولامى پرسیاره‌کانى من. دیتم به‌ته‌واوى و ته‌کانى حاجى بابە‌شیخی دووپات کرده‌وه، ده‌تگوت له‌پیش‌دا هه‌ماهه‌نگیان کرده‌وه و به‌ره‌مه‌که‌ی له‌جوابى هه‌ر پرسیاریک‌دا دووپات بکریته‌وه! کوتى: «برام عه‌ترى گۆلانى، ئه‌تۆش و هه‌موو خه‌لکى دیکه‌ش ده‌زانن ولاتى ئیمه، یانى نازەربایجانی رۆژئاوا و رۆژه‌لات، به‌ته‌واوى پیشینى پۆتینى سالداتى پووسه‌کان بوو و ده‌وله‌تى مه‌رکه‌زى ئاسه‌واریکى له‌پینگای بیگانه‌داگیرکاران‌دا نه‌ما. له‌هه‌ل‌ومه‌رجیکى وادا، ئیمه‌هه‌ریم و مه‌له‌بندى خۆمان له‌هه‌موو شه‌راره‌ت و بگه‌روه‌رده‌ی بیگانه‌خۆی پاراستوو هه‌تا ئه‌و کاته‌ی ده‌وله‌ت هه‌ناوى دا‌بین‌کردنه‌وه‌ی ولاتى هاته‌وه‌به‌رى؛ له‌و کاته‌ش‌دا ئیمه‌به‌باوه‌شى ئاواله‌ و ئامیزى پر له‌شوکرانه، ولاتمان له‌باغه‌لى مه‌له‌که‌ت ئاخنییه‌وه. ئایا لی‌رده‌دا ده‌بی ئیمه‌چاوه‌پوانى جه‌زا بین، یان سزا، چاکه‌یان خراپه‌؟ سه‌لامى حاجى‌ئاغای ده‌گه‌یه‌نى. پى‌بلی ئه‌و له‌و ته‌مه‌ن و سالدادا نیگه‌رانى هیچ پیشه‌تیکى ناله‌بار نه‌بی. ئه‌وه‌بو‌خۆت به‌چاوه‌بینى ئه‌من به‌ناوى فه‌رمان‌دار به‌«وه‌زاره‌تى کیشوم» ناسیندراوم. ئیوه‌ش جه‌وانانیکى که‌له‌و پرییه‌دا

نووسىوتانە يا گوتوتانە ، جىگەي ھىچ دىخورپەيەك نىە ، لە ھەلومەرجى زەماندا و لە ھەلگەوتى مەكاندا ھەنگاوتان ھەلگرتوۋە ، ئاخىر وا نەبوۋە؟»
 گوتم: جەنابى ھەمەھوسىن خان ، ئەوانەي دەيفەرموۋى چلۆنيەتى پىشھاتەكانە ، پىاۋ نازانى دەۋلەت دۋاي خۇگرتنەۋەي ، چۆنمان لەگەل بەرەورۋو دەبى؟ كوتى: «دىسان بە خۇشت دەلېم ، بە ئاۋالەكانىشت رابگەيەنە ، بە حاجى ئاغاش بلى ، كەس نىگەران و نارەحت نەبى ، قسە لە ھەموو شت كراۋە ، خاترجەم بن بى بۋار لە چۆمىمان نەداۋە.» كوتم: سەرورەم ، پاسپاردەي حاجى ئاغا و ئاۋاتى خۇم ۋەدى نەھاتوۋە ، دەمەھوئ جەنابى پىشھەۋاش زيارەت بگەم؟ كوتى: «پىشھەۋا ۋەك جاران ، رۇژئ لە مەھكەمەي خۇي دادەنىشى ، زۇر جاران تىمسار ھومايوۋنى ، بۇ نەھار ، يان لە پاش كارى ئىدارى دەچىتە دىدارى پىشھەۋا.» ھەستام دەستى ماچ كەم و برۇم ، ھەستا و پروۋى ماچ كرىم و ۋەدەر كەۋتم.

دىدارى پىشھەۋاي مەزن ، قازى مەھمەدى نەمەر

لە خەيابانى دەمدى ھەر دوۋوو و سىسى سەربازى تەفەنگ بەدەست دەھاتن و دەرپۇيىن . لام وابوو دەيانەۋىست خۇيان بنوئىن و دەراۋان بەتاقى بگەنەۋە .
 بە پىش شارەدارى ئىستادا تىپەرىم . مەھكەمەي قازى ۋەك لە بىرم مابى ، لە بەرامبەر باشگاي ئەفسەرانى ئەۋكات و دادگاي ئىستا ، لە بەرى جنووبىيەۋە لە سەر بستوو و بلىندايەكى بوو . كە بۇي ۋەسەردەكەوتى ، جىجى پلىكانى لى ھەلبەستراۋو ، جىجىش پىگۇر كە بوو ھەتا دەگەيشتە مەھكەمەي قازى . لە ژىلا كە ۋەسەردەكەۋتم ، بەفرى بارىۋى دويشەۋ شەقتى نەشكابوو و شوئىنەۋارىكى لى ديار نەبوو . پلىكانەكانم برى ، پىگۇر كەكانىشم بە دوۋى يەكدا پىۋا و گەيشتمە دەركى مەھكەمە . دەركى پىشھەۋوم كىردەۋە ، ۋەتاغىكى چكۆلە كە جىسى چاپەز و سەماۋەر و چا بوو؛ دىتم كاك «مەھمەدى عەزىزمىرزا» كە كار بەدەستى لەمىژىنەي بنەمالەي قازى بوو و بە كارى ملك و دىيەكانى «قارنجە» و «سەۋزى» پادەگەيى ، لە بن سەماۋەر كە دانىشتوۋە . كاك مەھمەد زۇرجاران دەھاتە شىخالى و مىۋانى من دەبوو ، زۇرم خۇش دەۋىست ، پىاۋيكى تىگەيشتوو و ئاقل و لەسەرەخۇ بوو ، ھەربۇيە پىشھەۋا زياتر لە لاي خۇي دەيھىشتەۋە . كە

ئەمنى دى، ديار بوو سەرى سورما بوو، لەو دەمانەدا ئەمن و ئيرە؟ لەبەرم
 هەستا و دواى بەخیرھيئان، چەكمەكانى كيشام و دايكەندن. دەى چۆنى و چۆن
 نى و ئەتۆ و ئيرە؟ كۆتم كاكە محەممەد سەرسورمان و پرسىار لە جىئى خۆى و بۆ
 دوايە، جارى پيەم بلى پيشەوا لە كوييە و چۆنى زيارەت بكەم؟ دەركى مەحكەمەى
 پيشاندام و كوتى: «ليرەيە و هەر بەتەنبايە و كەسى لانىە و كاتىكى باش
 هاتووى بۆ زيارەتى، لە ژوورئ بەتەنى قەدەمان ليدەدا.» گريان لە ئەو كى
 گيرابوو، ديار بوو پۆژگارى نالەبار پەرۆشى كرىبوو. بىئەستىكى دەركى
 مەحكەمەى بۆ كرىمەو. دەر كە دەنگى نەهات. پيشەوا لە حاستى دەر كە كەو
 دەگەر اوو بۆ ئەوسەرى ھۆدەكە. لام وايە ۱۲مىتر زيارەت دريژايى ژوورى مەحكەمە
 بوو. سەرى بەردابوو و ھەنگاوى بەئەسپايى دەھاويشت و لە پشتەو بە ھەر
 دوو دەستى كايەى بە دەنگى تەسبيحەكەى دەكرد و دەيھاويشتن. لە لاي دەر كەو
 لە حاستى خۆم پراو سنام ھەتا وەرسوورئ و بگەرپتەو. گەيشتە ئەوسەرى
 سالۆنەكە و گەرپتەو. ئەمنى دى كە بە دەر كەو پراو ستابووم، زەردەيەكى ھاتە
 سەر لىوى. ئەو سىھەمىن جار بوو كە ئەمنى دەدى، ناسىميەو، چوومە
 پيشى، چەند ھەنگاوى ھاتبوو خوارئ. لە نيوەراستى سالۆنەكە گەيشتمى.
 دەستيم ماچ كرد، ئەولائوئەولاي ماچ كرىم، دەستى بەرنەدام، كوتى: «عەترى
 گۆلانى لەم كاتانەدا بۆ ھاتوويە ئيرە؟» كۆتم: جەنابى پيشەوا بۆخۆشم ئاواتى
 زيارەتم بوو، بەلان حاجى حەمەدئاغاي شىخالى بەپيويستى زانى بيمە
 خزمەتت، لە خۆى نىگەرانە، دەيەوئ بزانى داھاتوو چى ليدئ؟ دەولەت چ لە
 خەلكى دەكا؟ دەولەت چى ليدئ؟ پيشەوا كوتى: «سەدرولئىسلام بۆى گىرپامەو كە
 ھاتبوو سەقز، سەرتىپ ھومايوونى، حاجى حەمەدئاغا و ھەژارى ئازاد
 كرىبون. ئەو حاجى ئاغا ھاتۆتەو، ئەدى ھەژار چى ليھاتوو؟» كۆتم: حاجى
 ئاغا فەرمووى كە بە ھاتنى جەنابى سەدر ئازاد كراين، ھەژار وا ھەلات كە
 نەمزانى چى ليھات و بۆكوئ چوو. پيشەوا بە نارەحەتى و پەژارەو كوتى:
 «ھەژار چاكى كرىو ھەلاتوو. عەترى، ئەتۆ و ھيەن و ئەوانى دىكەش كە
 ھۆنراو و نووسراو كانتان لە پۆژنامەى كوردستان يان گۆوار و پەرتووكاندا
 بلاو بۆتەو، دەبى بە چاكى خۆتان بپارىزن، جارى لە پووى دەولەت بى
 رواڵەت بن.»

كۆتم: جەنابى پېشەۋا، ئەۋەى ئەتۆ دەيفەرموۋى، لەگەل بىر و باۋەرى جەنابى حاجى بابەشېخ و ھەمەحوسىن خان و خۆشبينىيەكى ئەۋان ھەيانە يەكتر ناگرىتەۋە و نىۋانىان ئەرز و ئاسمانە؟! ئەۋان پېيان وايە لە نەبوۋنى دەۋلەت لە ناۋچەدا كار و خزمەتى گەۋرەيان بە ئىران كىردوۋە. دەلەين: كاتىك دەۋلەت ھىزى ۋەرگرتەۋەى ۋلاتى لە دەس داگىركاراندا ھاتەۋە بەرى، ئىمە بىدەر دەسەر، بە ئامىزى ئاۋالەۋە بە پىريانەۋە چوۋىن، بى كىشە و ھەرا و ھەللا مەلبەندمان خستەۋە باۋەشيان!؟

پېشەۋا دەستى ھەر بەرنەدابووم كە ئەم قسانەم بۇ دەگىراۋە. ھەناسەيەكى قوۋلى ھەلكىشا، بېرىك پېشى خوار دەۋە. لەسەر بەراۋردى ئەۋان (حاجى بابەشېخ و ھەمەحوسىن خان) نەدۋا كە وايە يان ۋا نىە. باسكى گىرتەم كىشامى بۇ لاي پەنجەرەيەكى كە بەرەۋ شانى راستى خوار بابايەۋە، دەپروانىيە جەمسەرى مەيدانى چوار چرايە؛ نەمدەزانى دەيھەۋى بلى چى و چى لە دل دايە بىدركىنى؟

لە پېش پەنجەرەكە بېرىك خوار بۆۋە بۇ لاي مەيدانى چوارچرا. كۆتى: «كۆرم عەترى، مەيدانى چوارچرا دەزانى؟» كۆتم: بەلى. كۆتى: «ئىۋە دەبىنن قازى محەممەد لەۋ مەيدانە ئىعدام دەكرى. بۆيە ئەۋەى دەلەيم ھەتا كوردستان، ھەتا نەتەۋەى كورد پېبزانن كە قازى محەممەد فرىۋى نەخوارد، ھەلخەلەتاۋى ۋادەى بىچى نەبوۋ. ئەۋەى بە ئىۋە دەلەيم بۇ تارىخ و ۋلاتەكەتانى بگىرنەۋە. بنووسن كە قازى نە فرىۋى خوارد، نە ھەلخەلەتا، بەلكوۋ ۋىستى خۆى فىدەى ئارمانى نەتەۋەى كورد بكا. ئەۋ ئارمانانەى كە كۆمەلەى (ژ.ك) و حىزبى دىموكراتى كوردستان بناغەى دارشت و شوۋرەى كىشا. ئەمن نامىنم، بەلان ئەۋ ئۆقيانۋوسە ئىرادە و ئاۋاتە گەۋرەى نەتەۋەى كورد، كوا بە خاكەنازىك خۆلەمىش و زىلەمۆى نارەۋاى نەياران خاپوور دەكرى؟ ئەۋانە بۆيە بە تۆ دەلەيم، ئىۋە نەسلى داھاتوون، ئەۋ نەسلى كە بارى داخۋازى ئىمەى پابردوۋ و لە دەستان چوۋ دەكەۋىتە سەر شانى ئىۋە، سەر ئەستۆى ئىۋە.»

بىرى لىبكەۋە، ئەمن لاۋىكى كەمتر لە بىست سال تەمەن كە تەۋاۋى ھومىد و ئاۋاتى داھاتوۋى خۆى و نەتەۋەى كورد لە دىمەنى ئىنسانىكى ۋەك پېشەۋادا

پهره‌ی گرتبئی، پشکووتبئی و گه‌شابیته‌وه، له‌پړ و له‌نه‌کاو، نه‌وايه‌کی وا دلته‌زین و نیدایه‌کی وا هه‌ست‌بزوین به‌گوږ و دل و ږووحی ناشنا بئی، ده‌بئی چ حالیکې بئی و چ په‌ژاره‌یه‌ک ږوو له‌ږه‌وانی ناکاوی بکا؟! کوتم: جه‌نابی پی‌شه‌وا، کاتیک درو و ده‌له‌سه و فیل و ته‌له‌که‌ی نه‌یاران و به‌دخوازن ئاوا بو تو ږوون و ناشکرایه، بوچی وه‌کوو «پیشه‌وه‌ری» و «غولام یه‌حیا» و ئه‌وانی دیکه، مه‌لبه‌ندت به‌جئ‌نه‌هیشت و نه‌ږویشتی؟ فه‌رمووی: «کوږم، ئه‌وه زورجوان دیاره. که تیبگه‌ی و لیم وه‌رگری و بیگه‌یه‌نیه‌هاوړاز و ئاوال و هاوبازمه‌کانت، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه، مه‌سه‌له‌ی نیشتمان و کو‌مه‌له‌ی (ژ.ک) و حیزبی دیموکراتی کوردستان، شتیک بوون به‌ته‌واوی ږایه‌ل‌وږوی ده‌سکردي بنه‌ماله‌ی قازی و شه‌خسی خو‌م بوو و هر خانه‌واده‌ی قازیش ده‌بئی تاوانی غه‌رامه‌ت و که‌فاره‌تی ئه‌و غائيله‌ بی‌ژیرن. ئه‌گه‌ر ئه‌من ږوبیام و مه‌لبه‌ندم به‌جئ‌هیشتبا، سه‌دان که‌س و ئه‌شخاس به‌و تاوانه‌ سزا ده‌دران و ئیعدام ده‌کران، به‌لان ئیستا ئه‌من ماومه‌وه که‌ته‌واوی ئه‌و تاوانانه‌ وه‌ئه‌ستوی خو‌م گرم. عه‌تری، ئیستا لاتان وانه‌بئی ناتوانم ږووم و خو‌م ده‌رباز بکم، بارزانی ئه‌وه له‌دی «دریاز» کو بوونه‌وه و هر ئه‌وشو «مه‌لامسته‌فا بارزانی» پی‌اوی نارده‌وو ئه‌گه‌ر حازره له‌گه‌لمان بئی، ده‌نیرم بی‌هینن بو نیو عیالی بارزانی. جواب بو نارده‌وه و کوتم جه‌نابی مه‌لامسته‌فا، ئه‌تو عیل و ته‌باری خو‌ت خړوپ له‌گه‌له، یان پیکه‌وه ده‌ژین، یان پیکه‌وه ده‌مرن. به‌لان ئه‌منی سه‌د سه‌ر و هزار به‌ره، کی بی‌نم و کی به‌جئ‌بیلم؟! ئه‌وه‌ی ده‌کرئ له‌گه‌ل خو‌می بخم، ته‌نیا گیانیکې نه‌حه‌ساوه‌ی له‌سه‌ر لیوانه، ئه‌وه‌ی ده‌بئی به‌جیان بیلم، گه‌له، نه‌ته‌وه‌یه، ئاو و گلی نیشتمانه. نیشتمانیکې که‌په‌یمانی پی‌ناوداریم هه‌تا تاخرین نه‌فوس له‌گه‌ل به‌ستووه.

«من هماندم که وضو ساختم از چشمه عشق چار تکبیر زدم یکسره بر هر چه که هست!»
 دیمه‌ن و سیمای پی‌شه‌وا له‌پیش‌چاوم گورا. گلینه‌ی چاوه‌کانم ږوون له‌فرمی‌سکی گه‌ش. له‌نیو‌گولوی فرمی‌سکان‌دا، ږواله‌تی پی‌شه‌وا ده‌بوو به‌خه‌رمانه‌یه‌کی ږووناک و به‌ربلاو، پیم‌وابوو ږووحیکه، ږه‌وانیکه، له‌قالبی ږیسه‌له‌تیکې پی‌ئه‌سپیردراو هاتو‌ته‌دیمه‌نه‌وه. ده‌یه‌ه‌وی ژیان و گیانی خو‌ی له‌پیناوی ئه‌سپارده‌که‌ی‌دا بسووتینئ و بیتاوتینئ‌ه‌وه. نازانم به‌چاوی فرمی‌سکاوبیه‌وه له‌چ‌حالیک‌دا بووم. پی‌شه‌وا تی‌پروانیم، تیمگه‌یشت که

واته کانی، منی راداوه ته دنيايه کی دیکه. بؤ ټه وهی چلونیته تی باسه که بگوړی، فهرمووی: «عهتری به حاجی همه دناغا بلئی، ټهو له خوئی نیگه ران نه بی. قهزا و به لاگړه وهی همومان ټه منم و خانه واده ی قازی. به لان شووره ی قه لایه کی که ټه من دامرشتووه، وهک شوینه واری له میژینه، ټه گهر چهرخ و خولی زه مانیش تیکی برووخینی، بناغه و ناسه واری هر دهمینی و زهین و سهرنجی نه ته وهی کات و داهاتوو بؤ لای خوئی هر راده کیشی و ههست و خوشنیان ته کان دها.»

ټه من قسم بؤ نه ده کرا، هیرشی گرپه ی گریان، ټه وک و گهرووی به سستبوم. و ته یه کم نه مابوو بیلیم. ده ستم گرت ماچی بکم، نه یه پشست، ټهو ماچی کرم. گهرمای لیوی و سړی فرمیسک که به سهر و پرومه تمدا دهرژا و ټه وه ۵۷ سال له و روزه تیده په ری، ټیستاش که ته منم بؤ ته ۷۷ سال، تین و بلایسه ی لیوی پیشه و سړی فرمیسکه کانم، له سهر پروکاری چرچ و چه ویلی خوّم هر ههست ده کم. قسم بؤ نه ده کرا، لیوم ده لهرزی و ده بزوت، به لان نه بؤ و ته و وتار، گر و کلپه ی دروون هرووژمی هی نابوووه سهر لیواری زار و زمانم. وهک که سیره ی نیو کرپوهی کوستان دنام چفت کر دبوو هه تا لیک نه درین و نه بیته ددانه ته قه.

پیشه و له دیمه نی دژ و داماو و داته کیومرا، زانی له وهی په روشرم که به لاواندنه وه بیمه وه سهره خو. هاته پشستی و دهستی له سهر شانم دانا و کوتی: «کاک عهتری، ټه وانه ی له سهری دواوم، به شاعیران و پوونا کبیرانی ولاتی رابگه یه نه، بلئی نه مان و فه و تانم له م ټاو و خاکه ی نیشتمان دا، زور جاویدانه تره له وهی برؤم و هه لیم و به بزم و ههریمی به جی به لیم. روینی من، وهک له داوای خوّم و گهلی کوردستان تورايم ټاوايه. ټیوه بزانی! نه ته وهی داهاتوو بزانی! قازی محهمه دده یه وئ له ری نیشتمان دا بمری و بکوړی، نه وهک هه لاتووی هه تلای دوژمنان بی و وهک هیندی کان نه ته وه و نیشتمان به جی به لیم!»

له پاشان بؤ ټه وهی به ریچ بکا، هه نگاوه کانی به ره و دهرکه که هه لینا و دهرگای کرده وه. محهمه دی عزیز میرزا، کارداری به وه قای پیشه و، هه سستا سهری، که رواله تی ټه منی دی وهک میرمندالیک ده چووم که له سهر مهی تی بابی هه لیبچرن و دووری بخه نه وه، چاوی پر بوو له ټاو و فرمیسکی هاته خواری. پیشه و دهستی له سهر شانی لبریم و کوتی: «محهمه له گه ل ټاغای

عهتری برۆ ههتا سهر خهيا بانى نهوهك سهربازيک پيى پيى بگريى.» ديسان دهستيم ماچ کرد و چۆوه ژوورئ. ئهمنيش له دوايه چهكمهكانم له پيى کرد و به دنيايهك پهژارهوه وهدهرکهوتم. کاک محهممهدهتا سهر خهيا بان لهگهلم هات و وهك من چاوى به فرميسكانهوه گهراوه بۆ لای مهحکهمه.

وهخهيا بان پيوانى كهوتم ههتا كاروانسهرايه. ئهسپهكههم ههر به زينهوه بوو، بئى راوهستان هينامهدهريى و سوار بووم و بهرهو دۆستالى ركيغم ليدا.

كاتيک گهيشتمهوه «دۆستالى»، لای عهسر بوو. دهمههويست بگهمهوه شيخالى، بهلان «محيدينئاغا» نهيهيشت و کوتى زستانه و پۆژ درهنگانه و بهندهنى «قهره بلاغيش» جيگای متمانه نيه؛ ئهگهر ئهسپهك هشت شهلينى چاک بۆوه سبجهينى دهتوانى سوارى بى و بجييهوه. شهويى له دۆستالى مامهوه. ههتا شهو درهنگانيک باس و ههوالى ولاتمان ليک دهداوه. سبهينى کاتيک وهخه بهر هاتين پۆژ درهنگ بوو، تاووبان كهوتبوو. پۆژيکى تاووساوى بههارى بوو، دواى خواردنى نانى بهيانى، ئهسپهكهيان بۆ حازر کریم، ئهمنيش خۆم ساز کرد و فيشهکدانم له خۆم بهست و دواى خوداحافيزى بهرهو قهره بلاغ وهريى كهوتم.

ديسان پيشهاتيك له داوينى بستوى «قهره بلاغ»

به فر کاله پييهك عهرزى داپۆشيبوو، بهلان بۆ سوار و پياده پيى نهگيرابوو. له دىي قهره بلاغى را وهسهر كهوتم. ههتا دهگهيشته ملهى چيا، بئى پسانهوه، ژن و مندال و مالات و حهيوانى خيالى بارزانيان بوو كه بئى مهودا له لای ديهاى بۆكان و سهقزهوه دههاتن و بهرهو «قونقهلا» و «ئيندرقاش» و «درياز» دهپۆشستن. به هاتنهوهى هيزى حکومهتى، ئهوانيش تهقورپهويان تيکهوتبوو كه بهرهو خاکی ئيراق يان شوورپهوى خويان پزگار بکن. مرۆف له ديمهنى ئهوه هممو ژن و مندال و پيرهپياو و پيرهژن و مالاته كه وهپيش خويان دابوون، پهژاره دهيگرت. له ههموو دهستهيهكى كه دههاتن و دهگهيشتنى، لييان دهپرسيم: سوار، داخوا هيزى دهواتهتى بهرهگهى لي نهگرتووين؟

هاتم ههتا دهگاته سهر بستوى بهرهو پووى گوندى «قهمتهره»، ئهوه كوچ و خيال و بارهى بارزانيان پسانهوهى نهبوو. سهروژير بوومهوه بهرهو قهمتهره، راست ئهوه شوينهى پۆژى پيشوو تووشى «عهلىئاغا» و پهسوولئاغای

جهوانمهرد» بووم. كه ميک اووهر چه ندر رُوژ له پيشدا له گهل «سمایل ناغای حيسامی» تووشی «سه درولئيسلام» و «سه رهنگ فيووزی» بووین. له و جی بیرمه وهریانه، دیتم ۹۰ تا ۱۰۰ كهس چه كداری بارزانی، به دواى ئهو خيلا تهدا ده هاتن و به فریان ده بری. سئ سئ و چوراچوار به پانی ریگا ههنگاویان ده هاویشته. كه ئهن دیتم به پانی رییه تاق و جوت دین، بریکم ترس رییشته، نهكا خه یالی خراپیان هه بئ. لهم كاتهدا چهك و چارهوی بۆ ئهوان له هه موو شته پیویستتره؟ نهكا تهما له تفهنگ و ئه سپه كهی من بکهن؟ پیم ناخهز بوو لاری بم، راسته رییش رُوبیام ده بوو ئهوان در بدن، ئه سپه كهی من قه ده می خوی تیكنه دهدا و ئهوانیش جی ههنگاوی خویان نه ده گُوری. كه ییشته ئاستی یه كتر، ئهن سوار بووم و به سه ر ئهوان دا ده مروانی. دهستم به نیشانهی سلوو هه لئنا و سلوویکی گهرم و گوهرم به پرووی پيشره وه كانیان دادا. چه ندر چه كدار كه له پيشه وه بوون به راویژی بارزانیهانه ولامی سلوو كه یان دامه وه. ئهن من جلهوی ئه سپه كهم كیشا و رامگرت، ئهوانیش له پيشمه وه راوهستان. سئ كه سیان هاتنه پيشی. یه كیان پیاویکی گه راوه و ردین سپی، چه قه ل و لاواز و كه له گهت بوو، دووشیان لام وایه یه كیان مسته فا خُشناو بوو. پیاوه ردین سپیه كه تفهنگ و ده مانچهی له خُ دابوو، خه نجه ریکی سئ گُو ته لای له بهر پشیتندی چه قاندیوو. قه ده ميک له وانی ديكه هاته پيشتر و به زاراوهی بارزانی و راویژی موكریانی كوتی: كوری من ماندوو نه بی، له كوی را هاتووی؟ كوتم مامه گیان سلامهت بی، ئیستا له دبی دوستالی را دیم، به لان دوینئ چومه مه هاباد و خهلكی دبی شیخالیم و ده چه وه بۆ وینده ری. زور له سه ره خُ پرسیری كرد: ئه دی كوری من باس و هه واتی مه هاباد چیه و خه بهری پيشه وای چه ده زانی؟ كوتم ماموگیان پيشه واه له ماتی خُوی ئازاده و سپاش جارئ هیچ كاری نه كردوو، دوايهش بۆ كهس مه علووم نیه ده بهه وئ چ بكا. له پاشان پرسی: ئه دی نه تزانی بارزانی كۆمه لگیان له كوییه؟ كوتم ده لئین بارزانی به پتوونی له گوندی «دریان» ن. كوتی: ئه وهی له كوی را ده زانی؟ كوتم ئه وهی له فه رمایشی پيشه واه را ده زانم كه جه نابی مه لامسته فا پیاوی نارده بووه لای پيشه واه كه بی و له گهل بارزانیهان روو له جیه كهی بکهن و پيشه واه ولامی دابوو كه مه لامسته فا هه موو عیلى خُوی پییه و ژیان و مردنیان پیکه وه یه، به لان ئه منی سه د سه ر و هه زار سه ودا، كی بیتم و كی

بهجی بیلم، ئەو برۆا سەری خۆی و عیلى خۆی دەرکا و ئەمنیش به خودا بسپیرى. مامۆ کوتى: وای له قسى وهها نهستهق؟ دایکان دهبی هەر بۆ میرانى ئەوها سهران له ههشی نین. پاشان کوتى: کورێ من، ئەمن پیم دهلین «مامه‌ند قادری» له قسى و خه‌به‌ره‌کانى تۆ که‌لکم زۆر وەرگرت، ویده‌چی ئەتۆش له داهاتوودا له قاجاغ و قوچاغه‌کانى مه‌لبه‌ندى بى، ئیمه‌ ده‌سته‌مان زۆر له دوايه‌ن. زۆریان بى چه‌ک و ئەسه‌هه‌ن، مه‌بادا تووشى گيروگرفت‌ان بى. واباشه‌ رپیه‌که‌ى خۆت چه‌په‌ک بکه‌ى، به‌وى لاپییه‌دا که‌ به‌ره‌ «حاجیالی‌که‌ند» ده‌روا، تووشى بارزانیا‌ن نابى. قسه‌مان ته‌واو بوو، خودا‌حافیزیم خواست و به‌ رپى گونده‌کانى «حاجیالی‌که‌ند» و «غه‌وساباد» و «قۆرغان» دا چوومه‌وه شیخالى.

دواى حه‌سانه‌وه‌یه‌ک چوومه‌ لای حاجى حه‌مه‌ده‌ئاغا. کاتی‌ک باس‌وخواسى مه‌هاباد و دیدارى حاجى بابه‌شیخ و حه‌مه‌حوسین‌خان و پيشه‌وام بۆ گپراوه، به‌ خه‌به‌رى فه‌رماندارى حه‌مه‌حوسین‌خان زۆر خۆش‌حال بوو، به‌لان تیبینى و بى‌باوه‌رى پيشه‌واى له داهاتووى خۆى، حاجى‌ئاغای داچله‌کاند. باوه‌رى هاته‌ سه‌ر ئەوه‌ى که‌ تیبینى پيشه‌وا هه‌نگیوه‌تره‌ له‌ خۆش‌باوه‌رى ئەوانى دیکه‌. حاجى‌ئاغا له‌ گیرانه‌که‌ى خۆى و هه‌ژار به‌ ده‌س سه‌رتیپ هومايوونى له‌ سه‌قز چاو‌ترسین ببوو و تیبینى پيشه‌وا به‌ته‌واوى په‌ریشانى کرد.

گیرانى پيشه‌وا و حه‌مه‌حوسین‌خان و سه‌دروولئیسلام

لام وایه‌ رۆژیک یان دوو رۆژ دواى ئەو دیدارانه‌ خه‌به‌ریان هی‌نا که‌ پيشه‌وا و حه‌مه‌حوسین‌خان له‌ مه‌هاباد ده‌س‌گیر کراون و هه‌ر ئەو رۆژه‌ سه‌دروولئیسلامیشیان له‌ تاران گرت‌وه‌ و نارديوایانه‌ته‌وه‌ بۆ مه‌هاباد. پيشبینییه‌که‌ى پيشه‌وا وهر‌است گه‌را. چه‌ند رۆژیک دواى گیرانى پيشه‌وا و ئەوانى دیکه‌، به‌فریكى قورس بارى که‌ رینگای هات‌و‌چۆى به‌ینى دیهاتى دوورده‌ست و شارى که‌م ببۆوه‌. له‌ دنیاى کپوماتى زستانى سه‌ر و بى‌ده‌نگى‌دا مابووینه‌وه‌. زۆر جار‌ان له‌ گه‌ل کاک خالید (شیواو - هیدی) سه‌روبنى کارى خۆمان و رۆژه‌کانى تالى داهاتوومان لیک ده‌داوه‌، به‌لان به‌داخه‌وه‌ کاره‌که‌ هی‌نده‌ پیچ‌وپل‌ووچ و ئیشه‌که‌ هی‌نده‌ چه‌واشه‌ بوو، چمان بۆ ساغ نه‌ده‌بۆوه‌.

نامهٲهك و هه والٲٲكى ئاكاكه ره وه

مانگ و نٲوٲٲك له گٲرانى سه رانى كوردستان تٲٲه پٲٲوو. پوژٲٲكى سواريك له دهركى مالى من دابه زى و بانگى كرد ساحٲٲ مال! وه تاغٲٲكى چكو لهم هه بوو هٲندٲك كٲٲب و په رتووكى له نٲو تاغهٲه كدا تٲ دا هه لچندر ابوو. كووره داييسا، وه تاغه كه م گهرم و گوږ بوو. ته ماشاى كٲٲبم ده كرد كه گوٲم له دهنگى داواكارى خاوه ن مال بوو، خٲرا چوومه ده رٲ. دٲتم سواريكى سه روگوٲ دابه سٲراو، زهنگال و پووزه وان هه لكٲشاو، جلوه ى ئه سه په كه ى به ده سه ته وه، چاوه پروانى خاوه ن مال بوو. زانٲم له دوورى را هاتووه و زستانى پٲكوت كردووه. يه كٲك له براكانم له نٲو مالى هاته ده رٲ. جلوه ى ئه سه په كه ى له مٲوانى وه رگرت. كوتم فه رموو مٲوانى به پٲز بو ژوورٲ. له پٲشخانه ى وه تاغه كه پٲلاوه كانى ته كاند و به فرى زهنگاله كانى به گه سك دامالى و چوونٲه وه تاغى گهرم. مٲوان زور به خٲر بٲٲى، دٲاره رٲگائى ناخوش و به فرى زور شه كه تى كردووى؟ كوتى: به لٲى، رٲگا ناخوشه و له «حاجبائى كه ند» ى را هاتووم و پٲاوى ئاغائى «عه زٲزخانه ى حه دٲه رٲى». م. زورى سلاو ده گه ياندى و دهٲگوت له مٲژه لٲى بٲخه به رم. ده سٲى به باغه لٲى دا كرد و نامهٲه كى هٲنادر و دابه ده سٲم. كوتم كاكه ئه تو ماندووى، جارى چاٲه كى بخووه. توخوا عه زٲزخان چونه؟ له گه ل زستان و ئه وه دنٲاٲه ى چوونى ده گوزرٲٲى؟ كوتى: عه زٲزخان بٲست پوژ ده بٲى هه ر له مه هابادٲٲه. دوٲٲى بو سه ردانى مالى هاتو ته وه و ده بٲى سه به ٲٲٲش بچٲته وه بو مه هاباد. نازانم ده ولته چ كارٲكى بٲٲه تى وا هه ر له وٲى رٲگر تووه؟!

دٲتم نامهٲه كى دوولاهه رهى بو نووسٲوم. پوخته ى كاغه زه كه ى ئاوا بوو: كاك محه ممه دى نوورى ئه من بٲست پوژ زٲاتره له سه ر داواى فه رمانده ى له شكرى مه هاباد له روكنى ٢ ى ستادى ئه رته ش خه رٲكى وه رگٲرانى نووسراوه و هونراوه كانى پوژنامه ى «كوردستان» و گوواره كانى دٲكه ى كوردٲم كه ده بٲى به شه سٲاسى و شٲعر و هونراوه كانى ئه م پوژنامه و گووارانه وه رگٲر مه سه ر فارسٲه كى سه ره و پروناك. دوٲٲى پٲش هاتنه وم بو مالى، له پوژنامه ى كوردستان دا، هونراوهٲه كى «يا وه ته ن يا مردنم» ى محه ممه دى عه ترى گلؤلانٲم وه رگٲر او ته سه ر فارسى. كه ئه م هونراوه بو ره ئٲسى روكنى ٢ زور جٲگائى سه رنج بووه. له روانگه ى ئه وان دا ئه م هونراوه له هونراوه كانى دٲكه

هه‌نگیوه‌تره! دواى هاتنه‌ومم ، له پيش هه‌موو کاریکمدا به پئويستم زانى که ئه‌و هه‌واله‌ت پئ رابگه‌یه‌نم که لیره به‌ولاره ئاگات له خۆت بئ. وه‌ک ده‌زانی هه‌ژار هه‌لاتووه و ئه‌تۆ و هئمن له تۆپى‌دان. ده‌بئ وریای خۆتان بن و خۆتان بپاریزن!

«عه‌زیزخانی هه‌یده‌رى» کئ بوو و چئ بوو و چۆن بوو؟

بۆ پروون‌کردنه‌وه و ناسینی ئه‌و که‌سانه‌ی که لهم بیره‌وه‌رییه‌دا نئویان دیته‌ گۆپئ ، ده‌بئ به‌ خوینه‌رانیان بناسینم که کئ بوون و چ نه‌خشیکیان له هه‌لکه‌وته‌کانی هه‌ریمدا بووه.

«عه‌زیزخانی هه‌یده‌رى» ، کوره‌گه‌وره‌ی «عه‌لى‌به‌گ» ى حاجیالی‌که‌ند ، ناودیر به «سالارسه‌عید» بوو. له زه‌مانی شایه‌تی ره‌زاشادا ، چه‌ند ده‌وره نوینه‌رى مه‌هاباد له «مه‌جلیسی شووپای میلی» دا بوو. له‌به‌ر ئه‌و پيشینه‌ پرووناكه‌ی که ئه‌و بنه‌ماله‌ بوویان ، «عه‌زیزخان» ئه‌و بئیر و باوه‌ره‌ی حکومه‌تی بۆ به‌جئ ما‌بوو ، به‌لان له‌سه‌ر ئه‌و پيشینه‌ پرووناكه‌ی که ئه‌و بنه‌ماله‌ ، له ده‌ورانی حکومه‌تی ناوه‌ندی‌دا بوویان ، عه‌زیزخان له ده‌وره‌ی بزووتنه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) و حیزبی دیموکراتی کوردستان‌دا ، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌ویستی و نیشتمانپه‌روه‌ری خۆی ، زیاتر له ئه‌فرادی عی‌ل و عه‌شیره‌ته‌کانی دیکه‌ نیشان ده‌دا و به‌کرده‌وه‌ی خۆی دیاری کردبوو ، له‌به‌ر چاوی حیزبیه‌کان ، عه‌زیزخان که‌سیکی خۆیی ته‌واوه‌یار بوو ، له‌و رېبازه‌دا نیزیکی ئارمانیمان پیکه‌وه زۆر پته‌و بوو و زۆر جارن هۆنراوه‌یه‌کم هه‌با لئى‌وه‌رده‌گرتم. ئه‌وینی ئاوات و ئارمانی نه‌ته‌وه‌یی کردبووه‌ سیپاره‌یه‌ک که هه‌میشه له سه‌ر دالی دانابوو. له کاتی‌دا روكنى ٢ى ئه‌رته‌ش به پيشینه‌ی خزمه‌تی سالارسه‌عیدی بابی لئى‌ ویستبوو پۆژانه له روكن دانیشئ و ته‌واوی ئه‌و رۆژنامه و بلاوکراوانه‌ی حیزبی وه‌رگێریته‌وه سه‌ر فارسی و نووسه‌ر و پرووناکبیره‌کانی هه‌ریم بناسینئ و بۆ حکومه‌تیان دیاری بکا ، وه‌ک له دوايه ده‌رکه‌وت ، ته‌واوی دۆستان و ئاشنایان و ناسراوه‌کانی حیزبی له ویستی سیاسی حکومه‌ت ئاگادار کردبوون که خۆیان ئاشکرا نه‌که‌ن و ئه‌رکی ئینسانی و کۆمه‌لایه‌تی خۆی نیشان دا‌بوو. ئه‌وه بوو که به‌په‌له نارده‌بووی و ئه‌من و هاوارزه‌کانی دیکه‌ی وه‌خه‌به‌ر هئنا. به‌ پیاوه‌که‌ی «عه‌زیزخان»م گوت: کاکه گیان ، سپاسی عه‌زیزخان ده‌کم که دۆست و ئاوالان له

بىر ناك، ئەمىنىش ۋىلامى سىياسى خۇمى بۇ دەنوسمەۋە. كوتى: چونكە
عەزىخان سبەينى دەچىتەۋە شارى، دەبى ئەۋرۇ ۋىلامەكەى بۇ بەرمەۋە.
خوداھافىزى كرد و پۇشەتەۋە.

دوای سالىك لەگەل عەزىخان يەكترمان دىتەۋە

دوای سالىك كە عەزىخانم دىت، چونكە لە كاتى خۇىدا ئەندامىكى
باۋەپىكرىۋى حىزبى بو، بۇ ئەۋمى چلۇنىەتى ئەۋە نىشان بدا كە چۇن پوكنى
۲ى ئەرتەش، ئەۋ كارە گرینگەى لەۋ كاتەدا بەۋى ئەسپاردوۋە كوتى: «كاك
عەترى (ژ.ك) و كاك نوورى جاران، پىشەنەى ژيانى باوكم، ئەۋ مىراتەى بۇ
ئىمە بەجىھىشت كە لە مەلبەندىدا جىگەى بىر و باۋەپى حكوومەت بىن. ھەر لە
پرووى ئەۋ پىشەنەۋە (قرعە فال بە نام من دىۋانە زىندە)، بەلان شتىكى لەۋ ماۋەبەدا
سەرنجى منى رادەكىشا ئەۋە بو، كەسانىكى لە كاتى حكوومەتى پىشەۋادا
گوللەيان بە دەستى دەگرتەۋە و سىنگيان رەپىش دەخست و بە خۇ و عىل و
تەبارەۋە لە خزمەتى خىل و كۆمەل و پىشەۋادا بوون، يەكەك و دوودوۋ لە
پوكنى ۲ وەژوور دەكەوتن، گۇۋار و پۇژنامە و نووسراۋەيان لە كون و كاژىراندا
دەدىتەۋە و دەيانھىنا و خزمەتگوزارى و فىداكارى خۇيان رادەگەياندا! كوتم:
عەزىخان دەزانم دەلىى چى، دەلىى ۋەك كابرانى كرماشانىم بەسەر ھاتبوو.
دەگىرپەنەۋە لە كرماشان جىژنى «عومەرسوۋتان» يان بەرپۇە دەبرد و لە سىنگى
خۇيان دەدا و جىنۇيان بە حەزرتى عومەر دەدا. كابرانى سوننى لە سىنگى خۇى
رادەكىشا و دەىگوت: (چەمانم كۆرە يا عومەر، ئى كارى زۇرە يا عومەر).
عەزىخان پىكەنى و كوتى: «مەسەلەكە پر بە پىستى بو، ئەۋەت لە
شىعەرەكانت ئەنگىۋەتر بو. ئەۋ باسوخواسەى عەزىخان لەۋ ھەلومەرچەدا،
دوورۋوى و رىكارى ھىندىك لە دانىشتوانى مەلبەندى رادەگەياندا. بىمرن ئەۋ
كەسانەى بە دوورۋوى دەژىن.

ئەۋ چەند مانگەشم لە ترس و خۇفدا لە گوندى شىخالى گوزەراندا.
دەمھەۋىست دەمەۋبەھار مالم لە شىخالى برۋا. «شىۋاۋ» و «عەترى» لە سەر
بەرەيەك جىيان نابىتەۋە، ۋاچاكە بۇ ماۋەيەك خۇم حەشار بدم و ۋەك
كەروىشكى بازەرە لانگۇركى بكەم تا تەۋچەق كەم دەبىتەۋە.

ههرا و غهوغای ئیعدامی پێشهوا و یارانی

له شار و دێهاتی دوور و نزیك، غهوغا و ههرا و ههتلا پهیدا بوو. له زۆر شوین و مالان بوو به شیوهن و قورپییوان، بۆچی؟ مهگهر چ پووی داوه؟ کوتیان، له بهرهبهیانی پوژی ۱۰ی مانگی خاكهلیوهی ساڵی ۱۳۲۶، پێشهواى نهمر، سهدرولئیسلام و حهمهحوسینخانی سهیفی قازی، له مهیدانی چوارچرای مههاباد له دار دراوون و ئیعدام کراون. بهڵێ راست ئهو مهیدانهی که پوژی سێزدهی مانگی بهفرانباری ۱۳۲۵، یانی ۸۶رۆژ پێشتر، جیگای ئیعدامی خۆی دهسنیشان کرد، قامکی ئیشارهی بهرمو مهیدانی فهوتانی خۆی پاداشت و کوتی: «پیتان وا نهبی قازی فریوی واده و وهعید و تهلهکهی خواردوه، خوینی خۆم له ریگای داوای کوردستاندا دههاویمه زهینی میژوو و ئهستۆی نهتهومی داهااتووی کوردستان». جا بۆیه دهلیم: ههر به ژیاوی ماوی ئهی پێشهوا و پێبهری گیانبازی کورد و کوردستان.

کاتیك ئهمن ئهو بیرهوهرییه دهنوسمهوه که ۵۶سال و چهند مانگ، لهو رۆژه تالوتوونه تیدهپهیری. تهمهنم نیزیکهی ۷۷ساله و دهزانم زنجیرهی مهودا و درێژهی زهمان پساوه، گهراومهتهوه ئهوان کاتان، که ئهوانهی به چاو دیتوومن و به گوێیان بیستوومن، شی دهکهمهوه و وهردی دهنمهوه.

ئهو قهلهمبهدهستانه، یان ئهو داستاننوسانهی که لایان وابی پێشهواى نهمر، فریوی وهعهدی قهواموسسهلتههی خوارد که دابووی به سهدرولئیسلام، یان خۆ ههتخهلهتاوی کۆمهک و یارمهتی پشتیوانی رۆسهکان بووبی که نهیهلن حکومهتی ئێران خراپهی لهگهڵ بکا، ئهوانه میژوو بهرهو لاری دهنگ دهن.

کهسانیکی بارودۆخی ئهو رۆژانهیان له بیر مابن، یان پیرهپیاوان و پاکباوهران دهزانن، کاتیك هیزی بیگانهکان (رووس و ئینگلیس و ئهمریکا) خزانه ئێرانهوه، حکومهتی ناوهندی شیرازهی پسا، عییل و عهشیرهت وهک دهورانی پێش پهمزاشا بوونه خاوهن چهک و چۆل و تفهنگ. ههر عییل و عهشیرهتیک جوی جوی و دهستهدهسته خزانه مههاباد. مههابادیکی سهدان بیرهوهری تال و سوێریان له دهورانی دهرهبهگی له زهینی دا مابوو. بۆ بهرگری

لە کردەوهی ناحەزی دەرەبەگی لە ناوچەدا، جەنابی قازی محەممەد، بە هاوکاری پیرەمیرەکان و تیپی لاو و جەوانی شار، کەوتنە سەر ئەو خەتەیی کە حیزبێکی یەکگرتوو لە ھەموو چین و توێژیک بە ناوی کۆمەڵەیی (ژ.ک) پێکبێنێ و پێکی ھینا. لە پێش ئەوێ دا ڕووسەکان تەشکیلاتی حیزبی دیموکرات دامەزرێنن، کۆمەڵەیی (ژ.ک) بە مەرامنامەیی تاییبەتی خۆیەووە سەقامگیر ببوو و لە دیھات و شار و عێل و عەشیرەت و مەلا و شیخ و شوان، بانگ دەکرانە سەر ڕیگای یەکیەتی و بڕایەتی و یەکگرتوویی و بە قەیدی قەسەم بە قورئان خەیانەت بە یەکتر نەکەن و لە مائی یەکتر ڕۆنەین.

ئەوانەیی دەلێن پێشەوا کۆمەڵە نەبوو، یان بێخەبەرن، یان لە جەریانی ڕۆژدا نەبوون. دەنا پەنا و پشتیوانی دانانی بناغە و بینای کۆمەڵەیی (ژ.ک) پێشەوا بوو. لە دواي داگیرکرانی ئێران لە ساڵی ۱۳۲۰ بەھولاو، دەوڵەتی شوورەوی دەپھەویست لە ھەریمی داگیرکراوی خۆی دا، یانی «ئازەربایجانی ڕۆژھەلات و ڕۆژئاوا» دا ڕاوگە و پێگە یەک پێکبێنێ و بیکاتە باریتەیی پاشەپۆژ کە لە داھاتوودا ھەتا سێ قاتی باریتەکەیی ئیمتیاز لە ئێران نەستینێ، گال و گەزەکی نەگۆیزیتەو، وەک دیتمان واشی کرد!

ھەر پێشەبەند و پشتبەندی ئەو تیبینی یە بوو کە شوورەوی دوو جارن سەرۆک عەشیرەت و سەرعیلەکانی مەلەبەندی مەھابادی بۆ «بادکۆبە» بانگھێشت کردن. نووسەران و میژوونووسان، نیونیشانی بانگکراوەکانیان نووسیەووە کە لێرەدا پێویست ناکا دووپاتی کەمەو. پەسپۆران و میژوونووسانی ڕووس بە سەر خوو و خەسلەتی عێل و عەشایری کورددا، لە ھەموو ڕۆژھەلاتناسانی دیکە شارەزاتر و ئاشناتر بوون و دەیانزانی سەرەگوریسیکی بەدەنە دەست سەرعیلیک، ئەوانی دیکە دەبنە ملۆزم و گیرەشیۆین. بۆخۆیان دیووویان حکوومەتی ناوھندی، «عەلی ئاغای عەلیار» (ئەمیرئەسەد)ی کردە فەرمانداری مەھاباد و بەو کارە عێل و عەشیرەتی ناوچەیی لێ وەخۆکەوتن و ھەتا دەوڵەت لاینەبرد لە کۆلی نەبوونەو. ھەر لە ڕووی ئەو حیسابگەرییە کۆن و نووییە کە لە خوو و خەدی عەشایری لە دەستیان دا بوو، دەیانزانی قامک لە سەر ھەر کامیان دانین، ئەوانی دیکە دەچووین و دەلێن قرت. شوورەوی لە ڕووی

ئه‌و تیبینی‌یانوه هاته سهر ئه‌و باوه‌رہی که شه‌خسی قازی محهمه‌د بۆ مه‌هابادی و دیهاتی و عیله و عه‌شایر جیگه‌ی ریز و ئیخترامی پیویسته، باشتره ئهرکی ریبهری و پیشه‌وایی حیزبی دیموکراتی کوردستان بهاوینه سهر ئه‌ستوی ئه‌و که شیواترین و لایقترین که‌سی کوردستانه بۆ ئه‌نجامی ئه‌و ئهرکه.

قازی محهمه‌د له نیوان به‌رزه‌خی (ئهری) و (نا)دا

قازی محهمه‌د له‌و به‌رزه‌خه‌دا ویستابوو، (ئهری) یانی لادانی به‌نامه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و ناسیۆنالیستی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) که بۆخۆی هانی دانانی دابوو که ئیستا له‌ دل و دهرونی لاوان و پیران و شار و دیهاتدا جیگیر بووه؛ پیشه‌وا تیمابوو که چۆن ئه‌و مه‌به‌سته‌ گرینگه‌ بکاته ده‌سته‌چیله‌ی حیزبی دیموکراتی دانمه‌زراو؟ ئه‌گهر (نا)ش بێ، پروسه‌کان له‌م تالووکه‌ی بریاردان و نه‌ماگرتنه‌دا بۆ پیاده‌کردنی به‌نامه‌ی دارژاوی خۆیان، به‌په‌له‌ و بێ به‌رجه‌وه‌ندی، بۆ مه‌سه‌له‌ه‌تی ناوچه‌یی، که‌سیک و عونسوریکی ناباب و ناسازگار له‌گه‌ل‌بیر و باوه‌رہی گشتی ده‌هاوینه‌ سهر ئه‌ستوی مه‌هاباد و به‌ره‌می ناته‌بایی و چه‌ند لایه‌نه، دیسان مه‌هاباد ده‌کاته مه‌کۆی جلیت و شه‌رناختوی نیوخۆیی؟ قازی محهمه‌دیش ئه‌وه‌ی ئیستا کردوویه و ده‌یه‌ه‌وی بیکا، ته‌نیا بۆ خاتری پاراستنی مال و منال و شه‌ره‌ف و سه‌ره‌رزی نه‌ته‌وه‌ی کورد و مه‌هاباده و هیچی دیکه.

فه‌رمووده‌یه‌کی پیشه‌وای نه‌مر:

«دوای ئه‌وه‌ی خۆم له‌ مه‌حکه‌مه‌ی ویژدانی و نه‌ته‌وه‌یی هینا به‌ر پرسیار، قازانج و زیانی پیشه‌اته‌که‌م به‌راورد کرد، هاتمه‌ سهر ئه‌وه‌ی که خۆم و داهاتووی خۆم له‌ پیناوی مه‌سه‌له‌ه‌تی کوردستان بنیم. هه‌رچه‌ند ئاخری کار نادیاره‌! به‌لان هه‌تا ئه‌و جیه‌ی چلۆنیه‌تی زه‌مان ئیجازه‌ بدا، له‌ رپی سه‌ره‌به‌ستی مه‌ل‌بند و نه‌ته‌وه‌ تیده‌کۆشم. کاتیک پیشه‌هاتی زه‌مانی هاوکاری نه‌کریم، ئه‌وه‌ خۆم فیدای خاکی نیشتمان و نه‌ته‌وه‌ی خۆم کردووه و به‌ سه‌ربلیندی سهر ده‌نیمه‌وه.»

ئه‌وه‌ بوو که به‌پیتی ته‌شکیلاتی «دیموکرات فیرقه‌سی» ترکه‌کان، حیزبی دیموکراتیش له‌ مه‌هاباد داوای خودموختاری خۆی گه‌ل‌له‌ کرد. به‌رواله‌ت حیزبی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) دهرکی پیوه‌درا، به‌لان به‌نامه‌ و مه‌رامی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) و

حیزبی دیموکراتی کوردستان، بە پێبەری پێشەوای نەمر، هەتا ئەبەد بۆ نەتەوێ کورد جیگای بیر و باوەرە و ئیعتباری خۆی بۆ نەسلی داھاتووش پاشەکەوت کردوو و ھەر ھێشتوو یەتەو و ھەر درێژە ھەبە.

مەبەستم لە نووسینی ئەم بیرە وەرپیە واقیعیە نیگاری و بۆچوون و گومان نیە، بە لکوو ئەوانە ھیندیکیان بەرھەمی ھاوکاتی لەگەڵ پێشھاتەکان و ھیندیکیان دەروانیتە ئەو دیدارە کە لە دوایین پۆژەگانی ژبانی پێشەوای مەزن بە ھرم لێ وەرگرت.

لە پاش ئیعدامی پێشەوا بۆ زۆر کەسان جیبی ھەسانەو و حاوانەو نەما. ھەژار ھەلاتبوو، ھێمن خۆی ھەشار دا بوو، عەبدوڵلای مستەوفی (سەعید ناکام) کە لە شاری «سلیمانی» ژن و مندالی بە جێ ھێشتبوو و ھاتبوو مەھاباد و لە پۆژنامەیی کوردستاندا کاری دەکرد و لەگەڵ «سالح ئۆقلیدۆس» کە لە شاری سنەرا ھاتبوو و ھاوکار بوون و دەیان ئەندامی دیکە کۆمەڵە و حیزبی دیموکرات وەک یەھوودی سەرلێشیواو، ھەر پۆژەیی لە کون و کاژیریکدا خۆیان ھاشار دەدا. ئەمانە نە پوالتی گەرانەو دەیان بۆ ھەریمی خۆیان بوو و نە ھاشارگەبەک کە خۆی لێ پەنا بدەن؟ ئەم لەوانە لە ھەموویان تەنگەتاوتر و سەرلێشیواوتر بووم.

جیگۆرکی چارە کەر

لە مانگی بانەمەری ساڵی ۱۳۲۶، بە ئیجازەیی حاجی ھەمەدئاغای حیسامی و مەسڵەھەتی پۆژ، مائەم گویزتەو و بۆ گوندی «مەلألەر» لای «قادرئاغای قارەمانی» کە پێشەکی ناسیاییمان بوو و خانوو یەکی خۆش و خاوینی دامی کە ئەمنیش دەرس بە کور و برازاکانی بێم. پۆژانە کە دەرس بە مندالان دەگوت، ئەسپاردبووم ئەگەر ژاندەر مە ھاتنە ئی، پێم بلێن و زوو خەبەر دارم بکەن. ساڵەکانی ۱۳۲۶ و ۱۳۲۷ لەو گوندە مامەو. ئەوانەیی پێم خویندبوون، ئیستا زۆر بەیان یان کارمەندن و یان خانەنشین کران.

لە پاییزی ساڵی ۱۳۲۷دا بۆ یەکەمین جار لەگەڵ ئافرەتێکی بۆکانی زەماوەندم کرد. بە لای ئەو گۆرانیکاریانە تەفاووتێکی لە ھەلس و کەوتی ژبانمدا نەبوو. بە ناوی «ماجەر اجوو» و «موتەجاسیر» و سەدان نیوونیکەیی ناھەزی ئی، ھەر

ده‌بوو له کون و کاژیران‌دا خۆ وه‌شیرم و له دام‌وده‌زگای ده‌وله‌تی خۆم ببویرم. له ده‌مه‌وبه‌هاری سالی ۱۳۲۸، شای ئی‌ران «لی‌بووردنی گشتی» (عه‌فووی عموومی) ئی‌علام کرد. له لایه‌کی دیکه‌وه به ناوی «کۆمۆنیست» و «ماجه‌راجوو» لی‌یان‌ده‌گه‌ران و سۆراغیان ده‌پرسین. له‌و حاله‌ی‌دا ئە‌من له ژیان و له گوندی «مه‌لاله‌ر» زه‌ده ببووم و له هه‌ولی جیگۆ‌پکئی‌دا بووم.

حاشاریکی دی و باشاریکی دی

له مانگی جۆزه‌ردانی سالی ۱۳۲۸، به هۆی یه‌کیک له ئاشنایان که مالی له گوندی «عه‌نبار» بوو، شناسیم له‌گه‌ل «برایم‌ئاغای عه‌لیار» کوری «عه‌لی‌ئاغای ئە‌میر ئە‌سه‌ده» و سه‌رۆک عی‌لی دێ‌بوکری بۆ پیککه‌وت. بۆ ئە‌وه‌ی دهرس به کوره‌کانی بخوینم، مالم هاته ئە‌و گونده و بوومه جیرانی «شیخ ئە‌حمه‌دی کۆر». شاگرده‌کانم چوار کوری برایم‌ئاغا بوون و بریتی بوون له «کاک مسته‌فا»، «کاک موعته‌سیم»، «کاک سمکۆ»، «کاک که‌ریم» و «گولاوی‌ئاغا» ی براچکۆ‌له‌ی «برایم‌ئاغا» که لاویکی به سه‌روسمیل و نه‌خوینده‌وار بوو.

له ماوه‌ی دوو سالان‌دا، هه‌موویانم گه‌یانده پۆلی شه‌شی سه‌ره‌تایی و ئیتر ده‌بوو له شار بچنه قوتابخانه‌کانی په‌سمی. گولاوی‌ئاغاش سه‌وادێ خۆیندن و نووسینی په‌یدا کرد و ده‌ستی له خۆیندن هه‌لگرت. «مسته‌فا» بوو به دبی‌لۆم و به گه‌نجی مائناوایی له ژین کرد. «موعته‌سیم» لیسانسی وه‌رگرت و ئە‌ویش هه‌روه‌تر. «سمکۆ» و «که‌ریم» چوونه زانکۆی ئە‌فسه‌ری و «سمکۆ» هه‌تا دهرجه‌ی «سه‌ره‌نگ» ی پۆیی و له شۆرشێ گه‌لانی ئی‌ران‌دا ولاتی به‌جێ‌هێشت و ئیستا له ئوروپایه و «که‌ریم» بوو به «سه‌رگورد» و هاته‌وه هه‌ریم و بوو به فه‌رمانده‌ی لکێک له هێزه‌کانی حیزبی دیموکراتی کوردستان، که به‌داخه‌وه له تیکه‌ه‌لچوونیکێ حیزب و ده‌وله‌ت له لای بانه شه‌هید کرا، (رووحی شاد بێ).

سووتمانیکێ دالته‌زین له ژیان‌دا

له سالی ۱۳۲۹، کرده‌وه‌ی پشکنین و پرسپاری حکومه‌ت له دیهات‌دا هه‌ر نه‌پسابۆوه و به‌و ناوانه‌ی که باو ببوو، کهسانی پێ‌شینه‌داریان له مه‌ل‌به‌ندی «مه‌هاباد» و «موکریان»‌دا، هه‌ر له ژیر چاوه‌دی‌ری و لی‌گه‌ران‌دا بوون و ئە‌و ترس و له‌رزه‌ش له دل و ده‌روونی ئە‌و جۆره که‌سانه‌دا هه‌ر ده‌گه‌را.

روژئیکي ژاندهرمه دینه گوندي «عنهبار» و مالان دهگهړین. له چی؟ له کی؟ کهس نازانی. ژئیکي هاوسایه هاوار بو دایکم دیني و دهلي سهيزاده ئهوه ژاندهرمان مالان دهپشکنن و ئیستا دهگه نه مالى ئیوه. دایکیشم دهزانی دهر به دهری و نهحه ساوه ییم له سهر شیعر و نووسراوه و هؤنراوهی کوردیبه و له نیو دهفتهر و سپاره ی هؤنراوه و بیره وه ریبه کانمدا، وینه ی پیشهوا و شه هیده کانی تری مهیدانی چوارچرای مه هابادیشی تی دا بوو. دایکم له تاوان به په له دهیانهنینی و همموویان له گر مه شقه لانی تهن دووره که داوی. گر زمانه دهکیشی و ژاندهرمه دهگه نه مالى، به لان له چرهدووکه ل زیاتر چییان وه دس ناکه وی و دهرونه دهری. له مه زرا بووم، که هاتمه وه مالى، دایکم حاله که ی بو گپراهه وه و کوتی: پوله دهره تانم نه مابوو، له وهی زیاتر که له تهن دووریان باویم چاره نه ده کرا و له دواى ئه وه هموو خو حاشاردان و خوشاره وه کییه، ده گپروگان زیان ده که وتی.

زور نارحه ت بووم، کوتم: دایه دهزانم وایه، به لان ئه منت له تهن دووره که خستووه، ژیانی من سووتاووه. حه به سا بووم، سپر ببووم، سارد ببوومه وه، وهک خه له وخه رمان سووتاوای پیره مهرزی پاییزی دهسته شکاو مام. ئه وهی گو تبووم و به بیره مهری نووسی بووم به وینه کانه وه له دس چوو بوون. له کوئوه دس پى بکه مه وه هه تا دهگه مه وه وی؟ زه وق و شه وقی گو تن و نووسینم نه مابوو. بو چه ند سالان کړوکپ، دم قو وچاو و لیو دوراوو، دهر ووانی و نه مده دی! دهم دیت و تیگه یشتم نه مابوو. له خو م، له ژیان و له گوندي «عنهبار»، له «ئه حمه دی کور»، له و خانووبه ره ی به ره می بیر و باوه ی و ئارمان و ئیده ی تی دا سووتابوو و ئاور تیبه دررابوو، بیزارم و وهرزه بووم. ئه گهر چی بارى به پچوونم باش بوو، له به ره می کشت وکال و مووجه ی میرزا، به باشی ژیانی خاوخیزانم پیکنده هات، زه حمه تی دهرسی مندالانیشم نه مابوو. به لان ئه وه سووتمانه شوینه وار یکى ئه نگئوه ی له سهر رووح و رهوانم دانابوو که هیچ خو شیه که نهیده توانی برینی بیر و هوشم ساریژ بکا و بمخاته وه سهر ریباری ئاسایى ژیان و ژیان هوه. ئاوات و ئامانج، هومید و هیوا، «هه ژار» و «هیمن» و «خاله مین» که هه موویان پیکه وه شان به شانى یهک سهریان له نیو سیپه و سه نگرى سپاره کانم هینابوووه دهری، له کام نوئژگه ی خودای دیکه، له

روالته و ديمه ن دا بوم دينه وه قابلي هه لېه ست و هو نراوه؟ هه ر نه و هاوار و بانگي نه سره وتووي دهر وونه بوو كه ويستم به خو گويز تنه وه له قه تلگاي بيچو وه خوراوه كانم، ناواله دوړاوه كانم، هيدي بوونه وه يه كي باويمه دل و دهر ووني خو م؟

بازيكي ديكه و رازيكي ديكه ټيان

هاويني سالي ۱۳۳۲، به ويست و خواستي «برايمن اغاي قاره ماني» مالم چوو «گولي». وهك له پيشدا ناماژم پيكرد، برايمن اغاي قاره ماني كه له ساله كاني دوايي دا چوو بو حج و بوو به حاجي، سه روك و ردين سپي تايغه ي خو ي بوو. سه وادي نه بوو و كاروباري ئيداري و بنه ماله ي زور بوو و نيازي به ميرزا و نووسه ريكي ئاشنا به كاري ئيداري و رهوشتي عيلا تي بوو و نه و تايبه تمه ندييه ي له مندا ديپوو. منيش كه نه و حاله تي ناره حه تي رووحيه م تي دا به دي هاتبوو، دممه ويست جيگوركي به مال و حالي خو م بكه م. نه وه بوو كه مالم هاته وه نه و گونده و له «گولي» نيسته جي بووم.

نال وگورپك له باري سياسي له ئيران دا

له زستاني سالي ۱۳۳۲ به ولاره، له گونده كان، نيواني ناغاوات و رعيته كان، رووي له ناكوكي كرديوو. چونكه سه روكو وه زي ري كات «دوكتور موسه دديق»، دهيه ويست له ديها تان نال وگورپكي دنيا په سند له نيوان ماليك و رعيته كان بيك بيني و دابونه ريتي شيومي «فيئودالايته»، هينديك به قازانجي وهرزيپ سه روبن بكا. له پيكيه نان و پياوه كردي ئم بهرنامه و چه ند لايه ني ديكه، له گه ل شاي وهخت (مهمه دپره زاشا)، زور به ئاشكرا، جياوازي سه ليقه يان په يدا كرديوو. واده بي و وانابي له نيوان «شا» و «دوكتور موسه دديق» له گوندان دا، كاري كرديووه سه ر بيروپاي ماليك و رعيته كان. له ديها تان پياوه به زيپك و ليها توه كاني وهرزيپ، لايه نگر ي بيروپاي سه روكو وه زي ر بوون. دياره ماليك و ناغاوات و عه شاي ريش قازانجيان له ودا بوو كه وه دواي فه رمان ي «شا» بكه ون. ئاكامي نه و دوو شيوه خواست و ويسته، كاري كرديووه سه ر نيواني ماليك (خاوه نزه وي) و وهرزيپان. ئم چه له حان و دووبه ره كييه له نيوان شا و

سەرۋكەمەزىر دىرېژمى پەيدا كىرد ھەتا كەيشىتتە مانكى گەلاۋىژى ۱۳۳۲ كە كىشايە ھەلاتىنى شا لە دەس دوكتور موسەددىق بەرەم بەغدا و لە وىپرا بەرەم ئوروپا.

كاتىك ئامرىكا و ئىنگلىس و ئوروپا زانىان دوكتور موسەددىق بە قەولى پەتوو پەنايە ، بەرگرى لە ھۆمەنى كۆمۇنىستەكان پى ناكى و چەند ۋەزىرىكى ھۆگر بە كۆمۇنىستەكانىشى لە كابىنەدا ھەيە ، ۋەپەلە كەوتن و بەرنامەى «كۆدەتايان» بە دەستى «سپەھبود زاھىدى» دارىشت. دواى سى رۆژ كە كۆدەتايان سەرىگرت ، «شا»يان نارەدەۋە بۇ ئىران و موسەددىقىش گىرا. جا ۋەرە ئەۋجار (كەرى بىنە و مەرەكەى باركە)! دامودەزگائى لايەنگرانى شا كەوتنە پالائوتنى (پاكسازى) ئەرتەش لە تاقمەكانى كۆمۇنىستى و «چەپ»ى و خاۋىن كىردنەۋەى پاھەگائى شا و ئىداران لە لايەنگرانى «ماركسىست» و «كۆمۇنىست» و دىبەرانى رۆژىمى شا؟ لە دىھاتىشدا ئاغاۋات و مالىكەكان بەرپوۋنە تالان كىردن و دەر كىردن و كوشتنى رەيتتە سەربىزىۋەكانى لايەنگرى موسەددىق ، كە پىيان ۋادەبى خەرج و پىتاك و بىگارى لە گونداندا نامىن. ھەتا نىزىكەى مانگۋىنىك ، بگرەۋبەردە و ھەلى ھەلى ، لە دىھاتاندا سىبەرى شوومى خۆى خىستبوۋە سەر رەيتتە رۆژرەشەكان (ئەۋدەم وشەى رەيت ، پىناسى گوندىشىنەكان بوو). خۇدا دەزانى لەو بگرەۋبەرداندا چەند مال تالان كران و ئاۋارە و دەر بەدەرى ھەندەران بوون. نامەھۋى كائى كۆن بە با كەم و دەوران تازە كەمەۋە.

بۇخۇم لەو رۆژە رەشانەدا لە لاي ئاغاىان بووم و بۇ وان جىگائى بىر و باۋەر. توانىم ھەر لە گوندى «گۆلى» لە زۆر شالائى توندى ھىندىك لە ئاغاىان بۇ سەر خەلكى بى تاوان بەرگرى بگەم. لەو بزوتنەۋە خۇخۇرىيەدا بە پىۋىست نازانم ناۋى كەسانىك بىنمە گۆرپ و نامەھۋى ۋەك مامۇستا ھەژار بىكەمە «چىشتى مجبور» و برويش و پرپۆلە تىككە ئىشلىم و تقى سەرەۋژوور ھەر پوۋى خۇمان دەگرىتەۋە. ئاخىر كەشكىش براى دۇيە و بىور دەسكى لە دار نەبى ، كوا دار دەبرى؟ ئىمە بازى راۋچىن ، پىمان دەگىرن و بۇخۇيان دەخۇن! زۆرىك لەو ئاغاۋاتانە كە تۆلە و تەماح بەرچاۋى گرتبوون ، ئاورپىكىان لە پاربدوۋ نەدەۋاۋە كە ئەندامى كۆمەلەى (ژ.ك) بوون و بەدەسنوۋىژەۋە سوئىدىيان بە قورئان خواردبوو كە پىكەۋە براىن ، ھەلمەت بۇ مالى يەكتر نەبەن و خەيانەت بە خۇيان

و نىشتمانەكەيان نەكەن ، بەلان بەداخەۋە ۋەك مەلا «مارف كۆكەيى» دەلى:

كورديش چ كورد ، مىللەتى خۇخۇرە بېكەۋە

بۇ گيان و مالى يەكتەر ، سمكۆل دەكەن لە خۇل

ئەۋ ھەلكەۋتە جىگەي سەرنجە:

كوتيان لەۋ كاتەدا دەستەيەك گۇپال بەدەست و تەنگەلەشان ، شالاۋيان بۇ
 مالا مامۇستا «شىخ عىززەددىن» بردوۋە . رامكردە لاي «برايم ئاغاي قارەمانى» و
 پېمگوت: پېت وايە جوانە ، دەستەيەك چوماغ بەدەست ھەلكەنە مالى سەيد و
 عالمىكى وا كە ئەۋرۆكە لە كوردستاندا ھاۋتاي نىە؟ كوتى: «نەمزانىۋە . خىرا
 پرۇ با بچىن بزانىن كىن و بۇ چوون.» بە پەلە گەيشتىنە پىش دەركى مالى
 مامۇستا . دەستەيەك كوتەك بەدەستى ئاغاۋاتەكانى لاۋە ، دەۋرەي
 ھەسارەكەيان دابوو . سەيزادەي ژنى مامۇستا بە درىژايى ھەسارەكەيان
 شالەكەي لە سەر ەرزى راخستبوو كە ۋەسەر شالەكە نەپەرن . برايم ئاغاي
 قارەمانى پياۋىكى دىندار و لە سەرەخۇ و بەئابروو بوو ، كە ئەۋ دىمەنەي دى
 نارەحت بوو و چوماغ بەدەستى تەكاندەۋە و چوۋىنە ژوورئ . مامۇستا لە
 گۆشەيەكى دىۋەكە ھەلتروشكابوو و سەيزادەي خىزانىشى لە پەناي خزىبوو .
 برايم ئاغاي چوۋە پىشى و دەستى ماچ كرد و كوتى: «سەيد ، ئەمن لە خەجالەتى
 جەددى تۇ لە قىامەتى چۇن سەر ھەلئىنم؟ بە جەددى تۇ ئەۋ بەرنامەي لە «گۆلى»
 بىادە دەكرئ ، كار و ويستى من نىە.» مامۇستا فرمىسكى ھاتە خوارئ و ھىچى
 نەگوت . ئەمن ھەلمدايە و كوتم: ئاغاي قارەمانى ، دەبوو پى نەدەي خزم و خىش
 رەئىتەكانى خۇيان بە كوتانەۋەي رەئىتى «گۆلى» تۇ چاۋترسىن كەن؟ لەپاشان
 برايم ئاغاي زۇرى دلخۇشى مامۇستاي داۋە و داۋاي لىبوورنى كرد و ھاتىنەدەرى .
 بۇ ماۋەيەك ئەۋ پاكسازى و گەسك لىدانە درىژەي ھەبوو . لە داۋايە بە
 بانگ كردنى ەشايىر و عىلات بۇ تاران و «شەرەفيابى بە حوزوورى
 ئەعلاھ زەرەت» مەسەلە تەۋاۋ بوو كە خۇشم لەگەل ئاغاي قارەمانى و سەرانى
 ەشايىر لەۋ شەرەفيابىيە بەشدار بووم!

لە پايىزى سالى ۱۳۳۴ ، گەۋرەترىن زەربەي پوۋھىم بە ۋەفاتى دايكم
 (سەيزادە تەمىنە) وىكەۋت . دايكىكى دلسۆز كە لە داۋاي ۋەفاتى بابم ، جىيى
 بايىتى بۇ مندالەكانى گرتەۋە و نەيھىشت دەس لە خويىندن ھەلگرم . مەرگى دايكم

هیندهی غهم و په ژاره له پروحی مندا بهدی هیئا که تووشی نه خۆشییه کی توند بووم. دواي چاوپیکه و تنی دوکتوران له شاری ته ورئیز، دیاری کرا که گیرۆدهی نه خۆشی «سیل» یان «دهرده باریکه» بووم. ئاخو مانگی پاییزی ۱۳۳۵، بۆ ماوهی پینچ مانگان، به ژن و ماله وه له میانداوای مامه وه و له ژیر چاوه دیری دوکتوراندا بووم و دواي ئه و ماوه یه دوکتوری موعالیج، چوار مانگی دیکه ی حه سانه وه و موداوا بۆ نووسیم. له حاله دا زۆر له گه ل کاروباری پوژگار سه روساختم نه مابوو. ئاواتم بوو له کویره دییه کی دوور له غه و غای شار و دی، به کشت و کاله وه بخافلیم و هینده تیروانی جه فا و جه وری زۆردار له گه ل بی زۆران نه بم. کرده و می ناحه زی مالیکان له گه ل رعیتی بینه وا له سالی ۱۳۳۲، له پیش چاوم نه ده کووژاوه. زاتی ئاغا و مالیکم ناخۆش ده ویست. ئه وه ی ناحه زی ده کردن و له گه ل و کۆمه لی جوئ ده کردنه وه، پژی می نه گریسی «ئه رباب و پرعیتی» بوو که بۆ راگرتنی سه روکی خویان گوئ له مستی دوژمنانی نه ته وه ی کورد بوون. ئه گه ر برایم ئاغا ی قاره منانی سه ره مشقی ئینسانیه ت بوو، نه یده توانی له نیو عیل و تایفه ی خۆی دا له و رایه ل و پویه جه ودا بی و خه سه له تی ئینسانی خۆی بپاریزی؟! هه ر ئه و به راوه رد و تیبینیه بوو له به هاری سالی ۱۳۳۸، ماتم له گوندی «گۆلی» باری کرد و جوومه گوندیکی چکۆله ی جه ند مالی به ناوی «شوپرجه» لای ئاغایه کی رعیت نوین و مالیکیکی ئارام و بی وه ی. مه زرا و کیلگه یه کی زۆروه و هندی له به ر ده ست نام که هومیدی حه سانه وم له داها تووی خۆم له دلی گه را که بی ده نگ له و کویره دییه ئارامه دا، هیزی خۆم داویمه سه ر کشت و کال و ده که ومه وه سه ر بیرو پای را بردووی خۆم.

ده لئین ته قدر ته گبیران به تال ده کاته وه. به ته ما نه بووم خۆم له گه ل کاری دنیا و جه ماوه ر تیکه ل که مه وه، ئیتر بی دهنگی و گۆشه گیری و ته نیایی! به لان چاره نووس داوایه کی دیکه ی له چارم نووسیوو. پوژیک یه کی له ناسیاوه کانی گوندی «عه نبار» لیم وه ژوور که وت. دواي سلاو و به خیره ئینان کوتی: «میرزامحه ممه د، کوره کانی «برایم ئاغا ی عه لیار» که قوتابی ده رسی تۆ بوون و پیت خویندوون و جوونه ده بیرستان، بۆ ته عتيلات هاتونه وه و زانیویانه مالت له م کویره دییه یه، بابیان هه لپچاوه که مالت بیته وه

«عه‌نبار» ځ. ئیستاش برایم‌ئاغا ئه‌منی ناردووه و ده‌لی خانوبه‌ره‌ی چاک و مه‌زرای زه‌وه‌ندی به دلی خوی دده‌می، مالی بیته‌وه عه‌نباری، نه‌گه‌ریش نه‌یه‌ته‌وه کوره‌کان زور بیریان کردووه، بۆ چه‌ند پوژیکي بیته ئیره و سه‌ریان بدا. کونم کاکه گیان مال‌هاتنه‌وه بۆ «عه‌نبار» نا، به‌لان بۆ دیداری کوره شاگرده‌کانم، به‌لی.

پاش نانی نیوه‌پو له‌گه‌لی چومه‌ گوندی عه‌نبار. چوار کوری وریا و زرینگ (وهک له پیش‌دا باس‌م کردن) و تیگه‌یشتوو که ماموستایان دی، گه‌شانه‌وه. به‌ گاتنه و شوخی ده‌ورانی خویندنیان، بردیانه‌ وه‌تاغی و ده‌وره‌یان دام‌که: «ده‌بی مالت بیته‌وه عه‌نباری. به شادی ئه‌وه‌ی که ئیمه‌ ده‌وره‌ی ده‌بیرستانمان ته‌واو کردووه و به‌رمو دانیشگا ده‌پوین، خانوبه‌ره و مه‌زرامان بۆ حازر کردوی و نایه‌لین بچییه‌وه کویره‌دی «شوپیجه».

له‌و کاته‌دا برایم‌ئاغا هاته‌ وه‌تاغی و له‌ کوری گه‌رمی ماموستا و قوتابیان خو‌ش‌حال بوو و کوتی: «میرزا، کوران هه‌لیانپچاوم و داوات ده‌که‌نه‌وه.» کوتم: برایم‌ئاغا، دوو تیپ له‌به‌ر چاوان نه‌ ده‌گورپین و نه‌ گه‌وره‌ ده‌بن، یه‌ک ئه‌ولاد و ئه‌وی دیکه‌ش شاگرده. ئه‌و کورانه له‌به‌ر چاوم نه‌گوراون، ئه‌منیش وهک تو‌ خو‌شم ده‌وین، هه‌ر ئه‌و هه‌سته‌ش ئه‌منی هیناوه‌ته لایان.

برایم‌ئاغا کوتی: «ده‌مه‌وی لیگه‌رپی بنیرم ماله‌که‌ت بارکه‌ن و بیه‌یننه‌وه «عه‌نبار» ځ. کوره‌کان هه‌موویان چاکه‌ی ماموستای خویان له‌ چاوی‌دا بوو، بئ‌ئوه‌ی پرسم پیکه‌ن یان پیبزانم، خانوبه‌ره و جیی جوت و مه‌زرایان بۆ دیاری کردبووم. سبه‌ینی له‌ پیش ئه‌وه‌ی‌دا له‌ خه‌و هه‌ستم، وه‌سیله‌ی کۆچیان نارده‌بوو، بۆ پاش نیوه‌پویه، مال‌وکۆچیان گه‌یاند «عه‌نبار» ځ و له‌ شوینی دیاری کراودا دامه‌زران و له‌ هاوینی سالی ۱۳۳۸ی هه‌تاوی بوومه‌ دانیشتوی یه‌کجاری «عه‌نبار» و جیرانی «ئه‌حمه‌دی کور» که ئیستاش خانوو و زه‌وی و زه‌راعتی خو‌م و براكانم هه‌ر له‌و گونده‌یه. له‌ گۆواری سروه، ژماره ۵۸ی سالی ۱۳۷۸ له‌ ژیر سه‌رده‌پری «گورگه‌ئاوپرک له‌ ژیان و...» چونکه ویستومه هیندیک له‌ باسه‌کان سه‌ره‌پرین بکه‌م و به‌ سه‌ریان بکشیم. په‌نگه زور جیگه‌ی له‌گه‌ل ئه‌م بیره‌وه‌رییه دووردریژه یه‌کتر نه‌گرنه‌وه، بۆ ئاگاداری ده‌لیم ئه‌وه‌ی که ده‌بی له‌ به‌رچاو بگیری، ئه‌م بیره‌وه‌رییه‌یه که به‌ به‌رینی و پیراگه‌یشتنی سووچ و

سەر ھەتھە ھاتۆتە گۆرئ و دیتە بەر جاوان.

سەر ھەتھە ھاتۆتە گۆرئ و دیتە بەر جاوان. یان چین و توپۆئیکى تایبەتى بدویم یان سەر ھەتھە ھاتۆتە گۆرئ. باسى من لىرەدا لەسەر داب و نەرىتى نەگرىسى پۆئىمى «پەرىتە» یە. پۆئىمىكى لە دەورانى زەماندا دووبەرەكى و دووپۆئى لە نەرىتى ھەتھە ھاتۆتە گۆرئ، ئىرادە و وىست و فەرمانى نارەھەت دەھەتھە سەر ھەتھە ھاتۆتە گۆرئ چىنكى ژۆردەست كە پاھە و بناغەى دووبەرەكى و یەكنەگرتووی كۆمەلى پىكەدەھىنا كە بەداخەوہ نە بۆخۆیان بە ئاوات گەشتن و نە كۆمەل و نەتەھەیان پىنگەیان.

لە ھەل و ھەلگەوتاندا دەگۆرام، بەلان نەدەدۆرام

ھەر ئەو بەرچەوئەندە بۆتە ھۆى سەرھەلدانى كۆردەھى ناھەز و ناھەبارى ئاغاواتەكان و ناكۆكى نۆو خۆیان و نەتەھە، كاتىك شای ئىران لە پووی بەرنامەپۆئى ئامرىكاوہ، بۆ بەرگرى لە شالووی مەھامى كۆمۆنىستى شەش بەندى «ئىنقلابى سى» راگەیان كە سەر بەندەكەى «ھەلوەشانى پۆئىمى ئەرباب و پەرىتە» بوو؛ ھەرچەند ئەمن و بنەمالەكەم لە لاھەن مالىك و عەشایر و ئاغاواتەكانى ھەرىم جى پۆئى و حورمەت بووین، بەلان ھەستى ئىنسانى و دەروونى ئاگا بە سەر خوو و خەدى ناھەزى ئەو پۆئىمەدا پۆئى نەدا بىدەنگ دانىشم و لەو ھەلگەوتە بۆ پووخاندنى بناغە و پاھەكەى كە لە دەورانى كۆن و نۆندا ھۆى راوہستاوى پىشە و پەچەلەى شاپەتى بوو لە ئىراندا، لەو پىشەھاتە كەلك وەرنەگرم. نەھەمە مەیدان و ھەست و تەكانى نەتەھەى دىل و نوستوو بۆ ژيانىكى ئازاد و سەر بەخۆ وەخەبەر نەھىنم و پائىنەتەلەكەنم. دەشمزانى ئەو بزووتنەھەتەكانىكى گرینگ و بناغەپووخىنە و دەبیتە بەر بەرەكانىھەكى چىناھەتى، بۆ ھەموو چىن و توپۆئەكان و ئەو ھەویرە ئاواز ھەتھەگۆرئ. ئایا لە ھەلومەرجى ئاوادا وىژدانى بەخەبەر ئەمن دەبەخشى كە حەق پىشەل بەكەم و نارەھەتەى ببوونىنمەھە؟ ئەمنىكى كە سالەھا بىنەرى پەوشتى ناھەز و كۆردەھەى پۆئىمى «ئەرباب و پەرىتە» بووم كە لە ھەموو دەورانىك بە دۆئى مەسلەھەتى خۆیان و نەتەھەى خۆیان بزووتوونەھە، چۆن ھەستى خۆم و خەلك بۆ ھەتھە ھاتۆتە گۆرئ و زنجیرەى كە مەسلەھەتى نىزامى شاپەتى لە دەست و پۆئى

نه‌ته‌وه‌ی کوردی هالاندووه، خۆم و نه‌ته‌وه هان نه‌دم؟ ده‌مزان‌ی تیپی ده‌ره‌به‌گ به‌ریه‌ره‌کانی له‌گه‌ل دامه‌زران و پیشک‌ه‌وتی یاسای «ئیسلاحاتی ئه‌رزى» ده‌که‌ن. ده‌مزانى ئه‌و مه‌یدانه بۆ یه‌ک‌خستى چینی چه‌وساوه به‌ ناوى پ‌عیّت، پیاوی خوینده‌وار و نه‌ترس و به‌ئه‌زموونى ده‌وى. ده‌مزانى له‌و به‌ریه‌ره‌کانیه‌دا گیروگرتى زۆرم بۆ د‌یته پ‌یئش، وه‌ک بۆم هاته پ‌یئش.

ئه‌مانه بیروپ‌را و پ‌یش‌ب‌ینییه‌ک بوون که به‌ د‌لى خۆم‌دا ده‌هاتن و لای هاورازه‌کان نه‌مه‌درکاندن. جا بۆیه به‌ ئیمان و باوه‌رى تونده‌وه چوومه مه‌یدانى به‌ریه‌ره‌کانى و لایه‌نگرى له‌ ویستى پ‌عیّت و گوندنشینه‌کانى مه‌لبه‌ندى موکریان و گه‌ورکایه‌تى و محال و ته‌واوى ن‌یشته‌ج‌ییه‌کانى هه‌موو ناوچه و که‌سانى خوینده‌وار و رووناک‌ب‌یری د‌یهاتى هاوکار و پ‌شتیوانم بوون.

په‌وتى ژيانى من له‌و هه‌ل‌ومه‌رجه تازه‌دا، په‌نگ‌یکى دیکه‌ی به‌خۆوه گرت. ئاغاوات و گه‌وره‌مالیکه‌کان ئه‌منیان له‌ پ‌ینوینى و پ‌یش‌پ‌ه‌وى د‌یهاتیه‌کان به‌ فه‌تایه‌کی گه‌وره ده‌زانى. چون ئه‌من هه‌موو کوره خوینده‌وار و پیاوه کار له‌ده‌س هاتووه‌کانى د‌یهاتم بۆ داواکردنى مافى خۆیان به‌ پ‌یى «ئیسلاحاتی ئه‌رزى» ئاماده‌ی هاوکارى کردبوو. ئه‌وانه‌ی له‌ به‌رابه‌رى به‌پ‌یوه‌چوونى ئه‌و یاسایه که‌له‌وه‌ک‌یشیان ده‌کرد، له‌ ده‌زگای ئیج‌رای قانونى ئیسلاحاتی ئه‌رزى‌دا ده‌ناسران. ئاغاوات و گه‌وره‌مالیکه‌کانیش له‌ کارى خۆیان خاف‌ل نه‌بوون. زۆر جارن به‌ به‌رتیل و دم‌چه‌وران به‌ ده‌س مه‌ئمووره به‌رتیلخۆره‌کان به‌گرتنیان ده‌داین. د‌یهاتیه‌کان هورووژمیان بۆ ئیداره‌کان ده‌ینا و نه‌جاتیان ده‌داین و دووباره له‌گه‌ل هاوکاره د‌لسۆز و نه‌به‌زه‌که‌م، «میرزا محه‌مه‌دى ئه‌فخه‌مى» ده‌هاتینه‌وه مه‌یدانى به‌ریه‌ره‌کانى. ئه‌م بگه‌وه‌ب‌ه‌رده له‌ ن‌یوان پ‌عیّت و ئه‌رباب بوو به‌ هۆى ئه‌وه که ئه‌من و محه‌مه‌دى ئه‌فخه‌مى به‌ ناوى پ‌ینوینىکی د‌لسۆز و فیداکار له‌ ناوچه‌دا بناسرین. ئیمه‌ش ه‌یچ هه‌ل و ده‌رفه‌تیکمان له‌ ده‌س نه‌ده‌دا و له‌ پ‌یى ئازادى «د‌یهقان (وه‌رزپ‌ى) ئازاد»، هه‌تا سنوورى له‌خۆبووردن رۆیشتبووین و پ‌اشه‌کشه‌مان له‌ په‌وت و پ‌ی‌بازى قانونى نه‌ده‌کرد و ه‌یچ هه‌ل و هه‌لکه‌وتىکی پ‌یویستمان له‌ ده‌س نه‌ده‌دا.

بۆ خوینده‌وارى ب‌یچووه د‌یهاتیه‌کان له‌ «سپای دانیش» که‌لکمان وه‌رده‌گرت و له‌ زۆربه‌ی گونده‌کانى ناوچه، قوتابخانه‌مان پ‌ى ساز ده‌کردن. ه‌یزى

خوینده‌واری و زانستمان گه‌یاندە نیو گوندنشینان و به شوین دانانی کلاسی سهره‌تایی بۆ مندالان، هه‌ولمان دەدا کلاسی به‌ربه‌ره‌کانی له‌گه‌ڵ نه‌خوینده‌واری گه‌وره‌ساله‌کان به‌رینه‌ ديهاتان و «ديهقانی ئازاد» باسه‌واد بکه‌ین.

له‌ گوندی «داشبه‌ند» و «عه‌نبار» به‌ یارمه‌تی و هاوکاری ئاوه‌دانی، دوو قوتابخانه‌مان ساز کرد و وه‌تاگی «سپای دانیش» له‌ که‌ناری دروست کرا که‌ ئه‌و قوتابخانه‌ کاتیکی «دوکتور خانله‌ری» وه‌زیری فه‌ره‌نگ هات بۆ مه‌هاباد له‌سه‌ر داوای ئیمه‌ هاته «عه‌نبار» و «داشبه‌ند» و ئه‌و دوو قوتابخانه‌ی له‌و دوو گونده‌ به‌ ناوی کۆمه‌گ و هاوکاری ديهاتییه‌کان کرده‌وه. له‌ ماوه‌ی چهند سالیک له‌ درێژه‌ی به‌رپه‌رده‌ی قانونی «ئیسلاحاتی زه‌وی» دا، یه‌که‌مه‌ین «شیرکه‌تی ته‌عاونی رووستایی» له‌ «داشبه‌ند» کرایه‌وه و به‌ دووی ئه‌وان دا «خانه‌ی ئینساف» دامه‌زرا و «ديهقانی ئازاد» له‌ به‌ره‌که‌تی هه‌لوه‌شانی رژیمی ئه‌رباب و رعیتی و هه‌ستی سه‌ربه‌خۆیی له‌ کار و پیشه‌ی خۆیان دا، به‌ره‌و ژیا‌نیک‌ی خۆشتر، هه‌نگاه‌واویژ بوون.

هاتنی سه‌رۆک‌وه‌زیر و هه‌یه‌ته‌ی ده‌وله‌ت بۆ مه‌هاباد

له‌ یام نه‌ماوه‌ سالی چهند بوو که‌ سه‌رۆک‌وه‌زیری وه‌خت «ئاغای عه‌بباس هووه‌یدا» و چهند وه‌زیری دیکه‌ هاتنه‌ مه‌هاباد هه‌تا بزانی پيشکه‌وتی قانونی ئیسلاحاتی ئه‌رزى له‌و ناوچه‌ کوردنشینه‌دا که‌ مه‌لبه‌ندیکی «فیتو‌دالی» و «ملووکوته‌وايفی» بوو، چۆنه‌ و چ شوینه‌واریکى شاپه‌سه‌ندی له‌م هه‌ریمه‌دا هیناوه‌ته‌ دی؟

فه‌رمانداری مه‌هاباد جه‌ماوه‌ریکی زۆری له‌ ئاغاوت و مالیکه‌کان و تیبی عی‌ل و عه‌شایر و وه‌رزپیرانی سه‌ربه‌خۆ (ديهقانی ئازاد)، له‌ «باشگای ئه‌فسه‌ران» ی مه‌هاباد کۆ کردبۆوه‌ و به‌ ناوی نوینه‌ری ديهقان و که‌شاورزان، ئه‌من و «مه‌مه‌دی ئه‌فخه‌می» بۆ به‌شداری له‌و کۆبوونه‌وه‌دا بانگ کرابووین. به‌ رینوینی فه‌رماندار بۆ سالۆنی باشگا، عه‌شایر و مالیک و ئه‌ربابه‌کان چوونه‌ سالۆنی که‌ سه‌نده‌لی تی‌دا ریز کرابوون و رووبه‌رووی جه‌ماوه‌ره‌که‌ جیگه‌ی هه‌یه‌ته‌ی ده‌وله‌ت دیاری کرابوو. نیزیکه‌ی چوار هه‌تا پینج‌ه‌زار که‌س ديهقان و که‌شاورزیش له‌ شه‌قامی پيش باشگا راوه‌ستا‌بوون و ته‌نیا من و ئه‌فخه‌می به‌

نوینه‌ری وهرزپران له کۆپی دووسه‌دنه‌فه‌ری ناغا و مالیکان حوزوورمان هه‌بوو. هیندە‌ی پینه‌چوو که سه‌رۆک‌وه‌زیر (هوه‌ویدا) و وه‌زیره‌کانی هاوپی و به‌رپرسانی نازەربایجانی پۆژئاوا هاتنه‌ ژووری هۆده‌که و جیگای دیاری کراویان. به‌ر له وه‌ی که سه‌رۆک‌وه‌زیر بجی دانیشی، خودالیخۆشبوو عه‌لامه‌ مامۆستا «مه‌لا حوسینی مه‌جدی» چوو پینشی و به‌خیره‌هاتی کرد و چه‌ند هۆنراوه‌یه‌کی له کاغه‌زیکی چکۆله‌دا نووسیوو، بۆی خوینده‌وه که سه‌رۆک‌وه‌زیر زۆری پینخۆش بوو و سیاسی لیکرد و چون جه‌ماوهره‌که به‌پپوه راوه‌ستابوون، چوو له جیی خۆی دانیشت و هه‌یه‌ته‌ی ده‌وله‌ت و به‌رپرسانی هه‌ریمیش له ده‌وری دانیشتن. وینه‌گر و هه‌والنوسان وه‌ جم‌وجۆل که‌وتن. ناغای سه‌رۆک‌وه‌زیر دوا‌ی ئەحوالپرسی رووی له ناغاوات و مالیکه‌کان کرد و کوتی: «جه‌له‌سه‌ی هه‌یه‌ته‌ی ده‌وله‌ت په‌سمیه، ناغایان ئەگه‌ر قسه‌ و باس و ئیشکالیکیان هه‌یه‌ بیلین هه‌تا لیبی‌بدوین و لیبی‌بکۆلینه‌وه.» یه‌کیک له‌وه‌ که‌سانه‌ی که به‌ره‌رووی ناغای هوه‌ویدا دانیشتبوو کوتی: «جه‌ناب ناغای سه‌رۆک‌وه‌زیر، ئیمه‌ قسه‌ی شاردراره‌ و مه‌هره‌مانه‌مان هه‌یه.» ناغای هوه‌ویدا کوتی: «جه‌له‌سه‌که‌مان به‌ ته‌واوی خۆمالیه‌ی و غه‌واره‌مان تی‌دا نیه.» دوا‌یه‌ کوتی: «ناها، ناغایانی وینه‌گر و هه‌والنوسه‌کان به‌ته‌واوی بچنه‌ ده‌ری.» ئەوان چوونه‌ ده‌ر و سه‌رۆک‌وه‌زیر کوتی: «ناغایان، ئیستا وه‌ک له تارانێ جه‌له‌سه‌ی هه‌یه‌ته‌ی ده‌وله‌تم بیک‌هینابی له‌گه‌ل به‌رپرسانی مه‌حه‌للی ئاوايه، فه‌رموون ئەوجار فه‌رمایشیکتان هه‌یه‌ بیفه‌رموون. ئەمن بۆیه‌ له‌گه‌ل هه‌یه‌ته‌ی ده‌وله‌ت وه‌ده‌رکه‌وتووم، هه‌تا پیداو‌یستییه‌کانی خه‌لکی ناوچه‌ بزانه‌م، ده‌ی فه‌رموون.» بێ‌ده‌نگی و خامۆشیه‌کی چاوه‌پوان‌نه‌کراو جه‌له‌سه‌که‌ی داگرت! ئەولیا و به‌رپرسانی کاروباری ناوچه‌ هه‌موو قوشقی و له‌ خۆیان درپۆنگ بوون. دیسان دوا‌ی ماوه‌یه‌ک و ته‌که‌یان دوویات کرده‌وه و کوتیان قوربان قسه‌ی خسووسیمان هه‌یه‌ و ده‌مانه‌هوی مه‌هره‌مانه‌ عه‌رزت بکه‌ین.

ئەمن فیتووی خۆم ناسیه‌وه، حالی بووم که قسه‌ی مه‌هره‌مانه‌ی هیندیکان، سه‌روگوئی کوتانه‌وه‌ی من و «ئه‌فخه‌می»یه. بۆ ئەوه‌ی سه‌رۆک‌وه‌زیر تووره‌ نه‌بی، له‌ جیی خۆم هه‌ستم و کوتم: جه‌نابی سه‌رۆک‌وه‌زیر، ئیمه‌ دوو نه‌فه‌ر له‌م نیوه‌دا نوینه‌ری وهرزپران و دیقانه‌کانین، په‌نگه‌ ناغایان ئیمه‌ به‌ نامه‌حرم

بزانن! كاتىك ئەومم گوت ، سەرۆك وەزىر لە بن عەينەكەو بە وردى تەماشاي كرىن ، يەك دوو جار سەرى لەقاند . لە دوایە پووى لە فەرماندار كرد كه بەپيوه پراوەستابوو و كوتى : «هەر ئەم دوو نەفەرە لەم كۆرەدا ديهقانن؟» فەرماندار پەنگى هينا و برد و كوتى : بەلئى قوربان ، پولى وەرزىر و كەشاوەر زۆرن و هەموو لە خەيابانئى پراوەستاو . ئاغاي هوویدا پيئى وانەبوو كۆرى حازر هەموو مالىك و ئەربابن ، لای وابوو كۆرەكە زۆر بەيان وەرزىرن و هەر ئەوئەش بوو بە هوى لاىردنى فەرماندار . لەدوایە ئاغاي هوویدا كوتى : «زۆر باشە ئيوه بچنە دەرى . لەدوایە بەجوى لەگەل ئيوه دانىشتنم دەبئ .»

ئەو شتىكى ئاشكرا بوو ، مالىك و ئاغاواتەكان لە نۆبەى خوياندا زۆريان لە سەرۆسەكوتى ئيمە دوو نەفەر دابوو و بە ناوى ئينسانى ماجەر اجوو و كۆمونيست و كەجرەو ناويدىر كرابووین . بەلان تەواوى بەرپر سەكانى هەرىم ، ئەمن و ئەفخەمىيان بە كەسانىكى موبارىز و دالسۆز و فيداكار لە رپئى پيشكەوتى ياساي «ئيسلاحاتى ئەرزى» و هەلوەشانى پزئيمى ئەرباب و رپئتى دەناسى و بە هەينەتى دەوالتەيان ناساندبووین و ئەو هەلكەوتە بە قازانجى ئەم دوو نەفەرمان تەواو بوو كه لە زۆر پيشهاتى ديكەدا فريامان كەوت . دواى چوونە دەرى ئيمە ، هيندىك لە مالىك و ئاغيان دەلئىن قوربان ئيمە قسەى مەحرەمانە دەخووزىن و هەر كەسىك نيازى خوى پادەگەيەنئى . لە پاش نيزىكەى سەعاتىك وەخت ، جەلەسە تەواو بوو و ئاغيان دەهاتنە دەرى بەلان بە لچ و لئوى شۆر و نئوچاوانى تىكچرژاو .

ديار بوو بەشى زۆرى مالىك و ئاغاواتەكان لە كردهوى مەحرەمانەخووزى توورە و تۆسن بوون كه ببوو بە هوى پوو نەكردنى پيداويستى و داخووزەكانيان . دواى نيو سەعاتىك ، ئەفسەرىك هات و كوتى : ئاغيانى نوورى و ئەفخەمى كووان؟ ئاغاي سەرۆك وەزىر دەفەرمئ بئنه ژوورى جەلەسەكە .

كاتىك چووينە ژوورئ دياربوو پراوالتى هۆدەكەيان جەموجوور كرىبوو . ئاغاي هوویدا لە پيشەوە دانىشتبوو و لە پيش مىزەكەى دوو سەندەلئىيان دانابوو و وەزىر و كاربەدەستانى هەرىم لە پشت سەرىبەو بەرپز دانىشتبوون . ئاغاي هوویدا كه ئيمەى دى ، هەستا و لە پشت مىزەكەيەو دەستى لە دەستى

ناين و بۇخۇي دانىشت و كوتى: «فەرمون دانىشن.» لەدوايە زۇر بە پىز و ئىحترامەۋە كوتى: «لە خزمەتتان دام، ھەرچى دەلئىن گوئىتان بۇ پادەدېرم.» كوتىم: جەنابى سەرۆكۈمەزىر، ئىجازەت بەدە لە پىشدا خۇم بناسىنم، ئەمن محەممەدى نوورى ئىستام و محەممەدى عەترى گۇلۇلانى، شاعىر و ھۆنەرى دەورانى پىشەۋا قازى محەممەدى خۇدالىخۇشبووم كە رۇژنامەكانى ئەۋكات ھۇنراۋەكانى من لە خۇياندا دەنوئىن. دەزانم ئەۋ پىرسىارە بۇ جەنابتان دىتە پىشە كە عەترى گۇلۇلانى ئەۋكات، چۇن بۇتە سەربازى گىانبازى «ئىنقلابى سىپى» و «شا و مەردوم» و ئەم گۇرانكارىيە بە پىرۇز دەزانى؟ جەنابى سەرۆكۈمەزىر، ئەگەر پىشەۋا قازى محەممەدىش مابا، ئەۋرۇ ۋەك ئىمە، ئەم گۇرانكارىيە بە پىرۇز دەزانى و بزۋوتنەۋەى ئەۋىش بۇ ئازادى ئىنسان لە ژىر دەستى ئىنساناندا بوو. شا، ئەۋرۇكە شاى ئىرانە كە پاىەى سەرىرى سەلتەنەتى لە سەر شانى ۲۲مىليۇن دىھقان و كەشاۋەزى ئازادى ئىرانە، نەك پىشتىۋانى جەماۋەرىكى كە دىتت ئەم ھۇدەيان پىر نەكردبوو. ئىستا نىزىكە بە ۲۰ھەزار نەفەر دىھقان و كەشاۋەرز لە خەيابانى، بەپىر سەرۆكۈمەزىرى «شا» ۋە ھاتوون. جەنابى سەرۆكۈمەزىر، نەتەۋەى كوردى ئارىيىنەژاد بە ئازادى خۇيان، بە ئىنقلابى سىپى شايان دىتۆتەۋە، ئەۋرۇ ئىمە ھەست دەكەين ۋلاتەكەمان خاۋەنى ھەيە و زۇلم بەرەۋ پەۋىنە.

زانىم ۋتەكانم بە باشى كارى كرىۋتە سەر بىر و ھەستى كۆرى گۇنگر. ئاغاي ھوۋەيدا سەرى دەلەقاند و مژى لە «پىپ» كەكى دەدا و گۇدېرى ۋتەكانى بىئى دىرۇ و پىام بوو. ئاۋرى داۋە بۇ لاي شانى چەپى و پوانىيە «تىمسار سەبىيادىان» پەئىسى سازمانى ئەمىنىەتى ئوستان. تىمسار لە جىئى خۇي ھەستا سەر پى و كوتى: «جەنابى سەرۆكۈمەزىر، ئاغاي نوورى بىئىچانەۋە پاستى گوت. ھەردوۋ پوۋكارى ژيانى لە پابردوۋ و ئىستادا پاستە و ۋەك دەلئى ھەر ئاۋايە. جەنابى سەرۆكۈمەزىر، لە مەلبەندى كوردنشىنى ئازەربايجانى رۇژئاۋادا، پىشكەۋتن و سەرکەۋتنى «ئىنقلابى شا و مەردوم» زۇر پىناۋدارى لەخۇبىر دوۋىي و فىداكارى ئەم دوۋانەيە (نوورى و ئەفخەمى). مەلبەندى كوردنشىنى ئەم ھەرىمە، ديارەدى شىۋەى «ملوۋكوتتەۋايفى» يە و عەشىرەتگەرى و عىلبەگىيە. لە زۇر جىيان

رەئیتی جارەن نەیان دەوێرا لەو مافەیی کە گۆرانکاری پێی رەوا دیبوون، بەهرەیی لێوەرگرن، لەخۆبردووی ئەم دووانە لەم ناوچەییە و لەم هەلومەرجەدا شتێکی شاراوە نیە.» تیمسار کۆتایی بەشی کردنەوهی وتارەکەیی خۆی دا و دانیشتەوه.

دیار بوو سەرۆک وەزیر بەو سەفەر سیاسییەیی کردبووی، دەییەویست باروئۆخی پێشکەوتی گۆرانکاری زەوی و زار لە هەریمی کوردنشیندا هەتسەنگیئێ و هەستی عەشایر و ئاغاواتەکان لە بەرابەر پێشکەوتی گۆرانکاریدا بەراوەرد بکا، کە لەم کۆرەدا دەستی ئاغاوات و مالیکەکانی خۆیندەوه و تیگەیشت ئەگەر بەر بەرەکانی توندی وەرزیپ و دیهقانان نەبایە، مالیکەکان نەدەچوونە ژێر باری ئەو گەلەلەییە. ئاغای هوویدای لەشی کردنەوهی تیمسار «سەییادییان» حالی بوو کە ئەمن لە وزمەدا بوو کە بە سەر شیۆهیی کاری ئەرباب و رەئیتدا زال بم و لەو رێیەدا حەز و ناحەزی پێشکەوتی گۆرانکاریم لە هەریمدا تاقی کردۆتەوه. لە دوایە ئاغای سەرۆک وەزیر لە سەرەخۆ پرساری کرد: «ئێستا چەوتی و چەویئێی کاری دینشینەکان یانی کەشاوەرز و مالیکەکان لەچی دا دەبینی و چۆنی تێدەگەیی؟» کوتم: جەنابی سەرۆک وەزیر، هەر وەکوو لە کۆرەکەدا هاتۆتە دەستت، دیهقان هەر وەک رابردوو لە کاری بیگاری و بیئەوبەرەدا، لە ژێر فەرمانی مالیکەکاندا نەماون و ئەو نافەرمانییە بۆتە هۆی کینە و رەقەبەری لە دێیەکاندا. دیارە مالیک بۆ تەمبێ کردنی دیهقانه سەربزیۆهکان، دێنی چەند باقە وینجە لە حەساری خۆی دا ئاور تیئەردەدا و دەیکاتە هەراو هەللا و چەند نەفەر دەست و پیۆهندی خۆی دەکاتە شاھیدی جورم و «سوورەتجە لەسە» یان پێ مۆر دەکا و دەییاتە پاسگای ژاندرەمەری و چەند مەئمووران لەگەل خۆی دێنی و شوینەواری تاوانیش دیارە! چەند جووتیاری نەبەز وەپیش خۆیان دەدەن و راپیچی دادگایان دەکەن. مووچە و مەزرا و زەرەعتی گێراوەکان لە دێدا بۆ ماوێهەکی زۆر بیخاوەن دەمیئیتەوه. هۆی ژایانی ئەو جۆرە کەشاوەرزە تەشقەلە پیکراوانە لە مەزرایە لە ناو دەچی و تەفروتونا دەبی. گەواھی و تەکەم جەنابی «سەرھەنگ نازمی» رەئیس گورھانی ژاندرەمەرییە. هەر ئەمسال چەند جار هاواری کەشاوەرزێ گێراوم هیئاو تە لای تۆ کە فکریکی بۆ حال و خەرمان و تفاقی لەبەین چووی ئەو بیگوناھانە بکە.

«سەرھەنگ نازمی» کوتم: بەئێ جەنابی سەرۆک وەزیر، ئەو

ته شقه له وتوشقه له له دپهاتدا زوره، بوخوم چند جارن له گه له ناغای نوروی چووینه لای رهئیسسی دادگوسته ری و نهو پی شهاتانه مان شی کردوته وه، به لان کهم و ابووه نه نتیجه ی لئ وهرگیرابئ. رهئیسسی دادگوسته ری کوتی جه نابی سه رۆک وه زیر، زۆر به ی کاتی دادگا سه رفی کیشته و ده عوای به ینی مالیک و زاریعانه. «نهن هه لمدایه و کوتم: جه نابی سه رۆک وه زیر، ناکرئ له دپهاته گه وره کان دا، له کهسانی جیی باوه ری دادگوسته ری، مه رجه عیک پیکبئ، هه تا نهو جۆره کیشانه هه ر له دپهاته دا پیی پابگهن و داوای مفت و پووچکه، پوو نه کاته دادگای شاره کان؟ ناغای هووهیدا پوو ی کرده وه زیری «کیشوهر» (نیوخۆ) و کوتی: جه نابی وه زیر، نهن باسه ش یادداشت بکه که له جه له سه ی داهاتووی ده وه له تا، شی بکریتته وه.

دیار بوو له پیش نه وه ی دا بیینه لای سه رۆک وه زیر، رهئیسسی ساواک (ده زگای پاراستن) ی مه هاباد و ورمئ، بزووتنه وه ی به جیی من و نه فخمی و به ربه ره کانی ئیمه ی بۆ پیشکه وتی یاسای گۆرپانکاری له ناوچه دا تیگه یان دبوو و به چاکی شی کردبووینه وه.

ناغای هووهیدا بۆ نه وه ی باشتر نه زم و نه بزنی ناوچه ی بیته دهستی، دنه ی ده داین بۆ راگه یان دنی چلونیته ی هه ری می کوردنشین زیاتر بدویین، له په ستا مژی له «پیپ» هکه ی دها هه تا پووکاری هه ز و ناحه زی ژیانی تازهی دپهقانی نازادی بۆ پوون که ی نه وه. هه ر بۆ نه وه ش بوو له گه له وه زیره کان، به هه ری می کوردنشین دا ده گه ران. له دوایه پرسی: «پیم بلین دپهقان و که شاوهرزه کان، به چی یان له چی دیکه نارحه ت یان دلخۆشن؟» کوتم: جه نابی سه رۆک وه زیر، شتیکی دی که بۆ که شاوهرزان جیی سه رنجه، یاسای تازهی «حه قابه» یه (نهو پوول و پاره ی له به رامبه ر که لک و مرگرتن له ئاو ده درئ به ده وه له ت). «حه قابه» یانی چی؟ ئاوی مه زرای ئیمه، یان کانی او و که ریزه، یان چۆماوه. کانی و چۆماو به ره که تیکی خوداییین. نهو دپهاتانه ی له ئاوی چۆم که لک و مرده گرن، به خه رچی خۆیان، به ند هه لده به ستن، جۆگه کان جۆمال ده کهن، میروا دیاری ده کهن و ده وه له ت له و باره وه هه چ خه رجیکی وه نه ستۆ نه گرتووه. نه گه ر وایه «حه قاو» هی ده وه له تی یانی چی؟ ده لئین ده وه له ت جیگی ئه ربابی گرتوته وه.

ناغای هووهیدا پوو ی له وه زیری «نیروو» (وزه) کرد و کوتی: جوابی بده وه.

وەزیر کوتی: «ئاغای نووری بۆخۆت سالانە چەندە «حەقابه» دەدەیی؟» کوتم: ئاغای وەزیر، بەپێی جووتیک «گا» جووت، «حەقابه» داوا دەکەن. ئەمن سێ جووتم «گا»ی بەرنیری هەیه، سالی ۱۵تمەن «حەقابه» یان دەوی؟ بەلان جەنابی وەزیر ئەتۆ لە بەرابەر ۱۵تمەنی کە وەریدەگری، لە خەرچ و بەرجی بەند و جۆمال و حەقی «میراو» دا، کام هاوکاریت هەیه؟ بۆیە کەشاورز و دێهقان دەلتین، دەولەت جیگای ئەربابی جارانێ لە ئێمە گرتۆتەو! سەرۆک وەزیر کوتی: «ئاغای وەزیر راست دەکەن، ئەگەر ئێو بە ناوی «حەقاوه» شتیکی لە کەشاورزان وەردەگرن، دەبێ لە بەرامبەردا هاوکاری یان بەهرەدانەو هەیه کتان هەبێ بۆیان.

وتووێژ درێژەیی بوو، کوتم: جەنابی سەرۆک وەزیر، مەسەلەیهکی دیکە کە بۆ دەولەت دەبێ جیگەیی سەرئەج بێ، مەسەلەیی عولەما و پووحنانیانی ولاتی ئێمەیه کە سوننەن. ئەوان وەک پووحنانیانی شیعه، لە پێی وەرگرتنی «خومس» و «بەشی ئیمام» و «کۆری تازییه» و تازیەداری، ژیانیان تێرۆتەسەل نیە. عولەمای ئێمە لە شار و دێهاتان ئەرکی دینی خۆیان بەجێ دێن. جاران ئاغاوت و دانیشتووی دێهەکان، شتیکیان بە ناوی «زەکات» و «بەرات» دەدانی، لەوەتی گۆرانکاری هاتۆتە گۆڕی، «خۆشرنشینەکان» کە نەبوونە خاوەن زەویوزار، شانیان لە ژێر باری چاکە و دانی مووچە بە مەلاکان ترازاندوو و زیاتری ئەو پووحنانیانەیی کە بەشیان بە شوغلی کەشاورزییهوه نیە، ژیانیکی نالەباریان هەیه و لە ئاستی بژیو و بەرپۆهچوون، بێجوابن؟ ئاغای هوویدا دیار بوو ئەو مەسەلەیی پێ گرینگ بوو، لە پشت شووشەیی چاویکهیهوه تەماشایەکی دانیشتووانی دەرووبەری خۆی کرد و یەکدوو جاران سەری لەقاند و لە دوايه پووی لە وەزیری «کیشور» کرد و کوتی: «جەنابی وەزیر، ئەم مەسەلەیه بنووسە هەتا لە بیر نهچێ.»

لە بارهیی کەمبوونی «سپای دانیش» (مامۆستایانی قوتابخانە کە لە بری سەربازی دوو سال دەرسیان دەکوتهوه) بۆ دێهاتە دورەدەستهکان باس کرا کە ناکرێ هەموویان لێردا بێنمە گۆڕی، بەلان ئەوانەیی بە زوویی بەرەهەمیان وەدەرکەوت، بریتی بوون لە: ۱- دانانی «خانەهای ئینساف» لە گوندەکان.

۲- بۆ عوله‌ما و رپووحانییه‌کانی شار و دئی، به ناوی مورپه‌ووچی مه‌زه‌بی، مووجه‌یه‌کیان ته‌رخان کرد. ۳- هه‌تا یه‌ک‌دوو سالان، وه‌زاره‌تی «نیروو» له داواکردنی «حه‌قابه» پاشه‌کشه‌ی کرد.

دوای ئەو باسه زۆرانه که زیاتر له سه‌عاتیکی کیشا، ئاغای هووه‌یدا به مانای دوایی‌هاتنی دانیشتنه‌که، هه‌ستا بی و له پشت میزه‌که‌ی هاته‌ده‌ری و تۆقه‌ی له‌گه‌ل کردین و له دوایه‌ی رووی له کاربه‌ده‌ستانی هه‌ریم کرد و کوتی: «ئاغایانی کاربه‌ده‌ست، ئاگاداری و چاوه‌دیری لهم دوو ئاغایم له ئیوه‌ده‌وی». و ئیمه‌ش پاش ئەو باس‌وخواسه‌هاتینه‌ده‌ری. نیزیک ۱۵ هه‌تا ۲۰ هه‌زارک‌ه‌س دیه‌قان و که‌شاوهرز، له شه‌قامی چاوه‌رپی هاتنه‌ده‌ری ئیمه‌ بوون. کاتی‌ک هه‌یه‌تی ده‌ولت هاتنه‌ده‌ری، بوو به هوریاکیشان و چه‌له‌پریشان. له ئیو هه‌راوه‌ریای دیه‌قانان‌دا هووه‌یدا و وهرزیرانی تر، سواری ماشینه‌کانیان بوون و به ده‌سته‌ه‌ئینان مالاواییان کرد و به‌ره‌و سه‌قز و کوردستان رۆیشتن و ئیمه‌ش هه‌رک‌ه‌س بۆ جیی خۆی بلاو بووینه‌وه.

ئهن له کاتی‌کا ئهم بیره‌وه‌رییه‌ ده‌نووسمه‌وه، نه‌ شا ماوه، نه‌ سه‌ره‌ری سه‌له‌ته‌ت، نه‌ ئاغا و فیئۆدال، نه‌ عه‌شیره‌ت و نه‌ عیله‌به‌گی. له جیگای ئهم هه‌موو هه‌لوه‌ریوه له خاک‌خزیوانه، عه‌با و عه‌مامه و نه‌عه‌لین شین بوونه‌وه و سه‌ریان هیناوه‌ته‌ده‌ری!

خانه‌های ئینساف و ئه‌نجومه‌نی ئه‌یاله‌تی و ویلایه‌تی

دوای چه‌ند مانگ له هاتنی «هووه‌یدا» به ولات‌دا، سه‌ره‌تای به‌ره‌می هاتنه‌که‌یان، یه‌ک به دووی یه‌ک‌دا پیاده‌کران و به قازانجی دانیشتوانی هه‌ریم وه‌دی‌ده‌هاتن، وه‌کوو: ۱- دانانی خانه‌های ئینساف له دیهات. ۲- شیرکه‌ته‌کانی «ته‌عاونی رپوستایی». ۳- په‌ره‌پیدانی رواله‌تی «سپاهیان دانیش» له گونده‌دوره‌ده‌سته‌کان. ۴- به‌شدارکردنی مامۆستایانی ئایینی شار و دیهاتی ناوچه له مووجه و به‌راتیک به ناوی «مورپه‌ووچینی مه‌زه‌بی و دینی». ۵- پیاده‌کردنی یاسای «ئه‌نجومه‌نی ئه‌یاله‌تی و ویلایه‌تی» له سه‌رانه‌ری ئیران.

به‌کورتی: له ساله‌کانی ۱۳۴۰ هه‌تا ۱۳۵۳، ئه‌وی پیدایه‌ست بوو بۆ خزمه‌ت به‌چینی دیهاتی نازاد و دیهانی ژیان‌دۆراو، پیی‌دا رۆیشتم و وه‌ئه‌ستۆم گرت و

۱- رەئىسى خانەھاي ئىنسان. ۲- مودىر عامىلى شىركەتى «تەعاونى رووستايى». ۳- بوون بە ئەندامى «ئەنجومەنى ويلايەتى». ۴- ئەندامى «ئەنجومەنى ئەيالىتى». ئەوانەم ھەموو بە سەنگەرېك دەزانى كە كەلكى لىۋەرگرم بۇ رووناك كوردنەھوى بىر و باۋەرى چىنى بەشخوراوى دىھاتىيەكان و دىفاع لە داۋاي رەۋاي كۆمەل و تىببىنى رۇژ و دۋارپۇژى خۇيان.

نەخۇشى دەردەبارىكە و نەخۇشخانەى «بوۋوعەلى» تاران

نەھەسانەھە و بزۋوتنەھوى بىپسانەھە بە شوين ئامانچ و ئاۋاتى كۆمەل و نىشتمان و ھىوا و ھومىدى پىكئەھاتۋوى كۆن و نوي لە دەور و سوۋرى ژياندا، بوو بە ھۆى نەخۇشى دەردەبارىكە كە لە لەش و گيانى بىقەرارم ديسان سەرى ھەلداۋە.

لە لايەن ئەنجومەنى ويلايەتى و ئەيالىتى، بۇ نەخۇشخانەى «مەسلوۋلان»ى «بوۋوعەلى» تاران بەرپى كرام. بۇ ماۋەى شەش مانگان لە ژىر چاۋەدىرى دوكتوراندا مامەھە. لەو ماۋەيەدا رۇژەكانى ھەينى، «سوۋرەى ئىلخانى زادە» لاۋى خۇشراۋىژى شىرىنكەلام دەھاتە لام و لە ھەوشەى ئەو نەخۇشخانەيە كە جىيەكى زۆر دلگر و گولپشكۋين بوو، پىكەھە لە سەر كورسىيەكانى رىزكراۋ لە بن دار و نيو گولاندا دادەنىشتىن. باسمان لە شىيەر و شاعىرى و ھۇنراۋەى كۆن و نوي دەكرد و زۇرجاران ھۇنراۋەى لىۋەردەگرتم و لە بەرنامە رىكۋىپىكەكانى خۇى لە «رادىۋ تاران» دەخۋىندەھە و پىي دەگوتم: «ئەتۇ شاعىرى خەمانى». كە ھىندىك لەم وتوۋىژانە لە گۇۋارى «سروە»دا بلاۋكراۋۋە و لە نووسراۋەى «تاپۇ و بوۋمەلىل»دا باسىكى تىدايە. ھەژار، ھىمن، ئاۋات، سوۋرە، ھەموو بارگە و بنەى خۇيان پىچاۋە و رۇيىن. لەو كارۋانە ھەر ئەمن بەجىماوم كە بەتەنيا ماۋمەھە بىبەرگ و بىبەر!

لە دوۋەمىن مانگى زىستانى سالى ۱۳۵۳، بىرىك بارى نەخۇشىيەكەم سوۋك بىۋو و بە ئىجازەى دوكتورانى چارەگەر لە بىمارستان ۋەدەرگەوتم و ھاتمەھە مالى خۇم لە «عەنبار»ى. ئاغاۋاتەكان و دىھقانى ئازاد، ئەھۋەن بىۋونەھە و وا دەركەوت كە ھەركام بە بەشى دىارى كراۋى خۇى رازىيە، كە ئەھە ئاۋاتى ھەرەگرىنگى من بوو.

له به هاری سالی ۱۳۵۳، چۆمی «سیمینه» (ته ته هوو) به سیلاو و لافاوئیکی بئوئینه، هه موو مال و خانووبه ره و مه زرا و داچیندراوه به راوه کانی رامالی و وه بهر خۆی دا و له بهینی برد. خانووبه ره ی من به شی زۆری تیکته پی و تیکروو خا و ناچار بووم خانوویه ک له بۆکان به کرئ بگرم و براکانم له دئ خه ریکی سازکردنه وه ی خانووبه ره و مه زرا و داچیندراو له نوئ بن و ئەمن ناچار بووم مال و منداڵ بگوئیمه وه و ببه بۆکانی.

چۆن بوومه نوئنه ری مه جلیسی شووپای میلی و بۆ بووم؟

له سالی ۱۳۵۴ که هه لئبژاردنی بیست و چواره مین دهوره ی مه جلیسی شووپای کات راگه یه ندرا، گوندنشینان و زۆربه ی خه لکی شاری دهوره یان دام که ده بی له ئەندامه تی ئەنجومه نی ئەیه اله تی و ویلایه تی دس هه لگری و له وه هه لئبژاردنه دا به شدار ی بکه ی هه تا له وه زیاتر مافی ئیمه به ده ست نوئنه رانی داسه پین به فیرو نه چی.

ده بی ئەوه ش بلیم که دوا ی تیکچوونی پژی می «ئه رباب و رعیتی» سی دهوره هه لئبژاردن پیاده کرابوو. دوو دهوره یان یه کیک به ناوی «دوکتور مه ده نی» خه لکی ورمی بوو و چون له پیشدا ره ئیسی «ئیسلاحاتی ئه رزی» بوو و بۆ پیشکه وه تی به رنامه ی «ئینقلابی سی» به سوودی دیهقانه کان جوولابوو، له دهوره ی نوئنه ری خۆی دا زیانی بۆ جووتیاران نه بوو، به لان له دهوره ی ۲۳دا کۆنه فیئۆدالیکی هه ریم که ساله ها بوو له تاران ده ژیا و پله و پشتیوان و لاگیرتیکی زۆری په یدا کردبوو و ههروه ها خۆی به حیزبی «ئیرانی نهوین» هوه چه سپاندبوو، له ئاکام دا کرایه تاقانه کاندیدا له دهوره ی ۲۳ی «مه جلیسی شووپای میلی» و له وه هه لئبژاردنه دا بوو به نوئنه ری داسه پای شاری بۆکان و دهورو بهر. به داخه وه چون بۆ خۆی فیئۆدال بوو، وابه سه تگی زۆری له گه ل چینی ئاغاوات و مالیکان هه بوو، به وه هۆیه ده رده سه ر و گیروگرفتی زۆری له دیهاتی ناوچه دا بۆ و مرزپان و جووتیاران به دی هیئا و ناله و دادی «دیهقانی ئازاد» ی به کرده وه ی ناحه زی خۆی به رز کردبووه.

هه ر ئەو بیره وه ریبه تاله بوو که دینشینه کانی هه ریم و به شیکی زۆری خه لکی بۆکانی هان دا و هه لیانی پیچام که ده بی له ئەنجومه نی ئەیه اله تی و

ويلايه تي بكشيٲيه وه و لهم دهوره هه لٲژاردنه دا به شدار بي و خوت كانديدا بكهٲي .
 ئەمن كه ١٤ سال بوو مه سه له هت و قازانجى خوٲ له پٲناوى گوزرانكارى و
 پيداويستى چيني ديٲهقان و كه شاوهرز نابوو ، لي ره شدا وهك قوماربازي
 پاكدٲوراو نه متوانى پيداويستى ئەوان به نابهداليش بي ، پٲكنه هيٲم . له
 حالتيكدا چوومه بهر مه يدانى ، كه پشتيوانى مالى يان پالپشتيكي دهوله تيم
 نه بوو كه پالى ويٲم . له ويست و خواست و ئيرادهٲي ديٲهقان و كه شاوهرز و
 پرووناكيرانى شارى زياتر ، پشتيوانيكم نه بوو كه ليٲي پشت ئەستور بم و پالى
 ويٲم و له بهرام بهر شدا مه ئمووره بهر تيل خو ره كانى هه ريٲم ، گوٲ له مستى
 كوٲنه ئەربابه كان و فهرمان بهرى وان بوون . به لان داواى په يتا په يتاى ديٲهقان و
 كه شاوهرزان و نووسينى توٲمارى دوورودريژى وان بو ئيدارات و مقامات ، ئەمنى
 به زاندى و پٲمليان كرېم ، چوومه پٲيشى و هاوبه شيٲم له وه لٲژاردنه كرد و كوٲم
 ئەوى ماويشمه ، با بيدٲورٲيٲم .

له بوكان په نجا نه فهر خوٲيان ناودير كردبوو . له وه دوران له ئيران دا سٲى
 مه رحه له يى بوو . هه يٲه تي ئەنجومه ني شار له په نجا نه فهر ، پازده كه سى
 هه لده بژارد كه ناوى ئەو پازده كه سهٲى بو ناوه ندى ئوستان (ورمى) دهنارد .
 ئوستانيش له وه ١٥ كه سه ، پٲنج نه فهرى هه لده بژارد كه بو كوٲميسيٲونى
 پٲراگه يشتنى «حيزبى ئيرانى نه وين» دهنيردان و حيزبيش له وه پٲنج كه سه ،
 سٲى هه لده بژارد . ههر به و شيٲويه كاتيڪ به راڊيو ناوى ئەو سٲى كه سه يان
 راگه ياندى ، يه كيان «مه ممه دى نوورى» ، يه كيان ئاغاي «په رته وييان» شارهدارى
 بوكان و ئەوى تريس «ره شيدى ئازادىخوا» ده ببرى ده بىرستانه كانى بوكان بوو .
 له جهريانى دهنگان دا فيل و ته له كهٲى مه ئموورانى ئينتيخاباتى كه سهر به
 ره قيبه كانم بوون ، نه يتوانى به سهر ويست و خواستى كه شاوهرز و ديٲهقانه كان دا
 سهر كه وٲى و ئيرادهٲى خودا و خواستى «ديٲهقانانى ئازادكراو» ئەم نيان خسته
 كه رى چاره نووسىكى ناديار و تالوتوون .

كاتيڪ بوومه نوٲنهر چيم كرد و چيم به سهر هات

لي ره دا ده بٲى بلٲم له ماوهٲى نيزيڪ به چوار سال كه له «مه جليسى شووراي
 ميللى» دا بووم ، نه گوزرام و نه دٲورام . ههر ئەو ديٲهاتيه بووم كه له وٲرا هاتبووم .

له لای من ئەوی گرینگ بوو ، جیبه‌جی کردنی پێداویست و نیازی ئەو که‌شاوهرز و وهرزێرانه بوو که ئەو ئەرکه‌یان هاویشتبوووه سهر ئەستۆی من و خۆم به نوینهری چینیکی ده‌زانی که ژیان و گیانیان داوای هه‌سانه‌وه و حاوانه‌وه‌ی ده‌کرد. بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه کاتیکی بجمه‌وه هه‌ریم و بمه‌هوی سهری ئەو خه‌لکانه بدم که له‌ رپی سهرکه‌وتنی ئاواتیان ، له‌ به‌خت‌کردنی مال و گیان کۆتاییان نه‌کردوه ، داخوا بۆ ئاورگی سارد و سپی وان ، ده‌سته‌چیلە‌ی من چ ده‌بی؟ خۆ من له‌ ده‌روونی خۆمدا په‌یمانی وه‌فاداریم له‌گه‌ڵ ئەو چینه‌ به‌ستوووه. هه‌ر ئەوه بوو که ئەو شه‌رت و په‌یمانم نه‌دۆراند و هه‌تا دوایین هه‌نگاو هه‌ر وا به‌ وه‌فاداری مامه‌وه و هه‌ر ئەو ئیراده و ئیمان هه‌بوو کاتیکی شا سهرنخوون بوو و «شۆرشی گه‌لانی ئێران» سهرکه‌وت ، هاتمه‌وه ناو چین و توێژه‌که‌ی خۆم و له‌ په‌نایاندا هه‌سامه‌وه و ئیستاش هه‌ر له‌وه په‌ناگایه‌دايه که هه‌ناسه‌ی ساردی دوایین رۆژه‌کانی ژیانم دینم و ده‌بهم.

به‌داخه‌وه ئەگه‌ر کورده‌واری باغچۆله‌ی گول و گولزاریش بی ، بی پرک‌ودال نابێ. هه‌ر له‌وه کاته‌دا بوو ده‌سته‌یه‌ک له‌وه دروودالانه‌ی که لاری بیوون و دوژمنایه‌تی و کین و قاری کۆنیان له‌ دلدا بوو ، هاتن گرتیانم و به‌ ناوی نوینهری ده‌ورانی «تاغوت» ته‌حویلی «دادگای ئینقلاب»ی مه‌هابادیان دام. له‌ پۆژی پرسپاری دادگا ، جووتیار و وهرزێریکی زۆری ناوچه‌ پژانه‌ دادگای ئینقلابی مه‌هاباد و نیشانیان دا که ئەمن نوینهری چینی که‌شاوهرز و دێهاتییه‌کانی ناوچه‌ی بۆکان بووم نه‌ پشت‌به‌ستوو به‌ تاغوت و ده‌ستیان له‌ خۆپێشانان هه‌لنه‌گرت هه‌تا ئازادیان کریم و هاتمه‌ ده‌ری.

دوای هه‌لبژاردن و یه‌که‌مین دیدار له‌گه‌ڵ هه‌یه‌ته‌ی ده‌واله‌تی ئاغای «جه‌مشیدی ئاموزگار» و هزیری «کیشوهر» (نیوخۆ)

ئاغای جه‌مشیدی ئاموزگار و هزیری کیشوهر (نیوخۆ) ، دوای ته‌واوبوونی هه‌لبژاردن ، نوینهرانی تازه‌ی بۆ یه‌که‌ترناسین له‌گه‌ڵ هه‌یه‌ته‌ی ده‌واله‌ت ، بۆ تاران و له‌ هۆتیل «نازادی» بانگه‌یشت کرد. نوینهرانی تازه له‌ کاتی دیاری‌کراو ، چووینه‌ ئەو هۆتیله‌ و له‌ هۆده‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ سهرۆکه‌وه‌زیر ئاغای «هووه‌یدا» و هه‌یه‌ته‌ی ده‌واله‌ت راوه‌ستابوون. ئاغای هووه‌یدا له‌ پێشه‌وه‌ راوه‌ستابوو و

لەگەل يەك يەكەكى نوپنەرانى تازە كە خۇيان دەناساند دەستى دەداوۋە. لەبىرمە لەگەل «سالار جاف» كە پېشىنەنى ئاشنايەتيمان بوو، پېكەوۋە پراوۋەستاۋوۋين. دياربوو ئاغاي ھوۋەيدا دەيناسى، چون كە خۇي ناساند، ئاغاي ھوۋەيدا لىيى پرسى: «دەي سالار لەگەل مەردووخ چت كىرد؟» - مەردووخ لە پاوۋە ۋە ھەورامان، ديارى كراۋى ھەلبۇزاردن بوو - سالار كوتى: «قوربان، قوۋتم دا.» ھوۋەيدا پېكەنى ۋە كوتى: «بۇيە زگت ھەستاۋە.» سالار پرىك زگنەلام بوو. ((«سالارى جاف» لە عىلى «جاف» ئىراق بوو كە لە كۇدتاي ئىراقدا «داۋبەگى جاف» لە ئىراق ھەلات ۋە ھاتە ئىران ۋە شاي ئىران پەنای دان ۋە چاكەي زۇر لەگەل كىردن. داۋبەگ كوپى زۇر بوون، كوپى گەورەي «سەردار بەگ» بوو كە زاۋى خودالىخۇشبوو پېشەۋاى نەم «قازى محەممەد» بوو ۋە لە دەرباردا كارى دەكىرد. «سالار» یش براى چكۆلەي بوو كە بوو بە نوپنەرى «پاۋە» ۋە «ھەورامان» ۋە لە شۇرپىنى گەلانى ئىراندا كرتيان ۋە ئىعداميان كىرد. «سەردار» دەگىر نەكەوت ۋە چوۋە ئىراق. نۆبە گەيشتە من، كوتى: «محەممەدى نوورى» نوپنەرى بۇكان. ھوۋەيدا پېكەنى ۋە كوتى: «دەتناسم ۋە چاكىشت دەناسم. مەگەر لە مەھاباد پېكەۋە دىدارمان نەبوو؟ لەبىرم نەچۆتەۋە لە دىدارەكەت بەھرم ۋەرگرت.» دۋاى تەۋاۋبوۋنى خۇناساندن، بۇ نانى نيوەپۇيە ميوانداریيان لىكردىن. ماۋەيەك مابوۋ ھەتا كىردنەۋەي مەجلىسى دەورەي ۲۴. دۋاى نەھار ۋە دابى خوداحافىزى، يەككىك لە جىنشىنانى ۋەزىران ھاتە پېشى ۋە كوتى: «ئاغاي نوورى، جەنابى ئاغاي «جەمشىدى ئاموزگار» ۋەزىرى كىشۋەر دەفەرمى لە پېش ئەۋەي دا بچىتەۋە بۇكان، بىتە لام چاۋم پىيەكەۋى.» كۆرەكە بلاۋ ببوو.

لەگەل «سالار» ھاتىنە دەرى ۋە چوۋىنەۋە بۇ مالى ئەۋان ۋە چون ميوانى ئەۋ بووم، بۇ شەۋى «سەردار» ى براشى ھاتە مالى سالار. «سەردار» پىاۋىكى پىكۋىيەك ۋە قەلەفەت جوان ۋە دىپلۇماتىكى زىرەك بوو ۋە پىي دەكەوت زاۋى پېشەۋاى نەم بى. بىنەمالەي جاف بە تەۋاۋى ھەستىكى پاك ۋە خاۋىنى نەتەۋەيى ۋە كوردايەتبيان ھەبوو. ئەۋ باسە بۇ من ھاتبوۋە پېشى كە ئايا «ۋەزىرى كىشۋەر» نوپنەركانى دىكەشى ۋىستوۋە بيانىنى؟ سالار لاي ۋابوو بە كەسى دىكەيان نەگوتوۋە، دەيگوت دەنا بە منىشيان رادەگەيانىد. لە خۇم زۇر

دېدۆنگ بووم که ئایا بۆچی له منی دهوئ بچمه دیداری؟ رهنکه به دخواز کاری خۆی له سههر کردیم؟!

دیدار له گهڵ ئاغای «جهمشید ئاموزگار»

سبهینی که ههستاین، کاتژمێر ۱۰ی بهیانی به ماشینی سالار چوومه وهزارهتی نیوخۆ و خۆم به رهنیسی دهفتهری وهزیر ناساند. رهنیسی دهفتهر چووه وهتاگی وهزیر و هاتهدهر و کوتی: فهرموو و دهرکهی بۆ کردمهوه و چوومه ژووری و بۆ دووجارمی بوو که پوالتی ئاغای «ئاموزگار»م دهدی. که دیتمی زۆر به گهرمی و پووخواشی له پشت میزهکهی هاتهدهری و دهستی له دهستمنا. کورسییهک له پیش میزهکهی خۆی بوو لهوێی دانام و بۆخواشی چۆوه جیگای خۆی دانیشته و ئەحوالپرسی کریم و له چلۆنیهتی بهرپهوهچوونی ههلبژاردن له ناوچهدا پرسیارى کرد. پهروهندهیهکی له پیش دهستی بوو بهرگهکانی ئەمدیوهودیو دهکرد. بیکهنی و به جهفهنگهوه کوتی: «ئاغای نووری شیوهی ههلبژاردنی ئهم دهورهیهت پێ چۆن بوو؟ پیتوايه ههلبژاردنیکی ئازاد بوو یان نا؟» کوتم: جهنابی وهزیر، ئەگەر ئەو ههلبژاردنه ئازاد نهبووايه، کوا ئەمنت له پیش خۆت دهدی؟ ئەمنیکی نه پشتیوانی مالمیم ههبوو نه ئیداری، تهنیا پشتیوانی من دێهقان و کهشاورز و ديهاتی بوون. ئەگەر ههلبژاردنیکی ئازاد نهبايه، لهکوئ حیساب لهسههه من و ديهاتیان دهکرا؟ ئاغای ئاموزگار کوتی: «بهراستی وایه، له دهورانی مهشرووتهوه ههتا ئهم دهورهیه، چاوهدیری دامودهزگای کات له ههموو ههلبژاردنیکیدا دههاته گۆرئ و له بهرچاو دهگیرا! بهلان لهو دهورهیهدا به فههمانی ئەعلاحهزرت ئیراده و ویستی خهڵک چاوهدیری کرا و هاته گۆرئ نهک خواستی دامودهزگا.»

«دهبی بۆخۆت وهبههراچاوت هاتبی که ۱۰رۆژ پیش ههلبژاردن له ههموو ناوچهکان، سی نهفهه نوینهر له تارانرا ناردرابوون که یهکیان له لایهه دهربار، یهکیان له لایهه وهزارهتی نیوخۆ و یهکیشیان به نوینهرايهتی وهزارهتی پاراستنهوه بهرئکرا بوون. تهنیا کاریان ئەوه بوو، له پیش ههلبژاردن له شار و ديهاتان، بهراوردی بیرورای جهماوهه بکهن، له ئاکامدا له ههموو ناوچهکان ههر ئەوانه هاتوونه گۆرئ که داخوازی گهه و کۆمهه بوون.»

بەلگەى ئەم تېببىيەش وەك بۇخۆت دەلىی بوونى خۆتە لىرە و ئەگەر وا نەبووايه ويستى كۆمەل بەهای پىنەدراپايە ، ئەتۇ بەو پىشىنەى كە ھەتە و بە دواتەوويه ، نەتدەتوانى سەر لە سەندووق بىنبيەدەرى و ئەلىرەبى.»

لە دواى ئەم قسانە ، بەرگىكى لە نىو پەروەندەكەى پىشى دەركىشا و دايە دەستم و كوتى: «ئەوەش بەلگەيەكە كە نیشان دەدا ئىرادەى كۆر و كۆمەل حاكم بووہ نە حكومەت.» كاتىك تەماشام كرد ، دىتم لاپەرىك لە پۇژنامەى ژمارە ۳ى «كوردستانە» و شىعى «يا وەتەن يا مردنم»ى منى تىدايە كە ۲۸سال لەمەوېەر ، لە دەورەى پىشەواى نەم «قازى محەممەد» لە مەھاباد دەردەچوو و بلاو دەبۆوہ و ناحەزترىن ھەلمەتى بە پژیىمى شاھەتى تىدايە و ھاندەرى كۆمەلى كوردستانە بۇ خودموختارى و سەربەخۆى كوردستان.

كەسانىك لە نەياران و بەرھەلستانم ئەو ژمارەيان وەدەست ھىنابوو و ناردبوويانە وەزارەتى «نىوخۆ» ھەتا بىكەنە بەلگەى نەبوونى «سەلاھىيەتم» لە مەجلىسى شووپاى مىللى دا. كاتىك ئەو ھۆنراوم دىت و خويندەوہ ، نازانم پوالەتم چى لىھاتبوو ، بەلان نە عەرز قووتى دەدام و نە ھەوا ھەلىدەلووشىم ، ھەموو ھۆى شانازىم بە خۆم تواوہ. ھىشتا لەو بارەوہ ولامىكم نەدابۆوہ ، ئاغای ئاموزگار پياويكى زانا و تىگەىشتوو بوو ، لام وايە حالەتى پووھى منى ھەست پىكرد ، كوتى: «ئاغای نوورى ئەومم بۆيە نىشانداى ھەتا بزانى ئەتۇ بەو پىشىنەى لە دەورەى «قازى محەممەد» بووتە و ھەر بە دواتەوويه ، مەودات نەدەدرا كە لە زۆرترىن «دەنگى» ھەرىمى خۆتان بېنبيەوہ.» لە پاشان پىكەنى و كوتى: «شا ئەو دوو حىسابانە تىكەل ناك ، ئەوہى بۇ ئەعلاھەزەت دىتە گۆپى ، ويست و خواستى مەردمە ، ديارە خەلكىش ئەتۆيان ويستووہ و دەنگيان بۇ داوى و كرديويانى.»

ھۆنراوہكەى لى وەرگرتەوہ و لە نىو پەروەندەكەى ھاويشتەوہ و كوتى: «ھەتا مەجلىس دەكرىتەوہ ، ھەموو پەروەندەى ھەلجىژاردن لەم وەزارەتخانە دەبى.» كوتم: جەنابى وەزىر ، كاتىك ئاغای ھوویدا ھاتبوونە مەھاباد ، ئەمەن بە نوینەرى دىھقانان لە دىدارى بەشدار بووم و ئەو پىشىنەى ھونەرى خۆم لەو زەماندا بۇ شى كرڈوتەوہ. ئاغای ئاموزگار نەيھىشت ويستەكەى خۆم بەتەواوى

راگه یه نم، کوتی: «ئاغای نووری، نارمهت مه به، ویستی من له دیداری تو هه ره شهوه بوو که بو خه لکی روون بکه یه وه دهوره ی ۲۴ی مه جلیسی شوورای میلیسی، نازادترین هه لئبژاردنه له دهورانی «مه شرپووتیه تپرا هه تا ئیستا.» له دوایه هه ستا پی و به حورمه ته وه به ری پی کریم. کاتیک وده درکه وتم و ئیستا و رابردووم لیکداوه، هاتمه سه ره شه و بیر و باوه ره که «ئیع تبارنامه» ی من له مه جلیس دا ره ده بیته وه، به لان ره ده نه کراوه و بو نیشان دانی هه لئبژاردنی نازاد له دهوره ی ۲۴، ئیع تبارنامه ی من زور به جوانی په سند کرا.

دیداری ئاغای هووه یدا و داوای «ئیع تباری عیمرانی» و جیره و مه عاش بو حافظانی قورئان له بوکان

له دوا کرده وه ی بیست و چواره مین دهوره، نیزیکه ی دوو مانگ له کار و کرده وه ی مه جلیس تیپه ری بوو. که وتمه سه ره شه و بیرو پاره بجمه دیداری ئاغای هووه یدا (سه ره وک وه زیر) به لکوو بو ئاوه دانی دیهاتی دواکه وتووی ناوچه ی بوکان به کومه گ و یارمه تی خوی به هاوارمه وه بی. به و هو می ده وه پوژیک ی چوومه کاخی سه ره وک وه زیری و داوای دیدارم کرد. ره ئیسی ده فته ره که ی چووه ژووری و هاته وه درئ و کوتی: جه نابی سه ره وک وه زیر ئیزنی داوه، فه رموو بچو ژووری. له وکاته وه که ئاغای هووه یدا و وه زیره کانی هاتنه مه هابادی و خوم پی ناساند بوو، به باشی ده یناسیم، ئەمنی له ناوچه ی فیئودالی و عیله به گی به لاگریکی نه ترسی گورانکاری «شا» و «مه ردوم» ده ناسی، لای وابوو له تیبینی و گیروگرفتی مه لبه ندی کوردنشین دا خاوه نه زهر و پروونا کبیریکی ئەنگیوم. پی خۆشبوو به ته نیا چوومه لای، زور به ری ز و ماریفه ته وه وم ریگرتم. دوا ی هه والپرسی له خوم و کاروباره که م کوتی: «پیم بلی ویست و خواستی ناوچه ی هه لئبژارده ت چیه؟» کوتم: جه نابی سه ره وک وه زیر، ئەمن نوینه ری چین وتوویژیکم به ناوی دیهقان و گوندنشینی مه لبه ندی کوردنشین و وهک له پیئش دا عه رزم کردووی، که م وکوپی و ناته واوییان یه کجار زوره. به شی زوریان ئاوی لوله کی شییان پیویسته. زور ئاوی مه درسه یان نیه، به رقیان نیه، خاوین کرده وه و جو مالی کاریز و بیر و چالوویان ده وی، مزگه وتی نیوم پروخواویان له ئەستۆدا ماوه، ریگا و پردیان ده وی هه تا به ره می زه وی و

ئازەلى خۇيان بگەيەننە بازار. جەنابى سەرۆك وەزىر كاتى چوونەوم بۆ مەلبەندى ھەلبۇزاردەم ناچارم بچم بۆ سەردانى ئەو گوندانە. ئايا ديارى و باربووى عىمران و ئاۋەدانى من بۆ ئەو نياز و خوازانە چيە و چ دەبى؟ ئەمەن نوينەرى شارە گەورە و ئاۋەدانەكان نيم، بۆ ديدارى كارى بە سلاويىك و پلاويىك ئەركى خۆم بەجى ھىنابى. ئاغاي ھوۋەيدا كوتى: «دەزانم ئەتۆ لە مەلبەندى ھەلبۇزاردەم خۆتدا، لە نوينەرهكانى ديكە زياتر لە پىي پىشكەوتى گۇرانكارى «شا و مەردوم» دا ھەنگاۋھاۋيژ بووى و بزوتنەۋەتى تۆ لەم پىيەدا، دەبى بۆ دىھاتىيەكانى مەلبەندى خۆت بەروبۇيەكى ھەبى. ئەمەن لە «بوودجە» ى سالى ۱۳۵۴، بە جوئ نۆسەدەھزار تەمەنت بۆ ھەۋالەى بانكى كەشاۋەرزى بۆكانى دەكەم كە بە چاۋەدىرى مەئموورى عىمران و ئاۋەدانى و لە ژىر نەزەرى ئەنجومەنى دىدا، پىداۋىستەكانى زەرورى پى دابىن بكرى، بەلان بۆ سالى داھاتوو ھەر نوينەرمە يەك مىليۇن تەمەنى بۆ لە ھىسابى شارەكەى داۋىم تا ئەۋانئىش لەم ياسايە كەلك وەرگرن. دەرگى ئەتۆ لە پايىز و زستانى ئەم سالدا كە دەچىيەۋە ناۋچە، بە ھىندىك نيازى سەرەكى دىھاتى نياز مەند رابگەى. «لەدۋايە پىكەنى و كوتى: «كۆنە شاعىرى كورد ئەمجار لىم رازى دەبى» بە ناۋى سوپاس ھەستام لەجىي خۆم كە بە رەسمى گەرەپياۋان سىياسى بگەم و بپۆم. لە جىي خۆى ھەستا و دەستى لەگەل دامەۋە و بەپىي كرىم و دوۋپاتى كرىدەۋە و كوتى: «ئاغاي نوورى، لە پىي ئاۋەدانىدا بۆ ھاۋكارىت ئامادەم.»

ھەول و ھەلۋىستى من لەو ماۋەيەدا چۆن بوو و چم كرىد

لەو ماۋەيەدا كە بە ناۋى نوينەر لە مەجلىسى شوۋراى مىللىدا بووم، ئەركى دىھاتىيەكانم زۆر كەۋتبوۋە ئەستۆ، زياترى مياۋانەكان و ھاجەتكارەكانى من لە مەجلىسدا دىھاتىيە دەستۋپى قەلەشىۋەكانى مەلبەندى بوون كە ئىش و كار و گرفتى خۇيان دەھىنا تاران و دەھاتنە لاي من لە مەجلىس. ئەمەن دۋاي پەزىرايى لە رىستورانى مەجلىسدا ھەتا سنورى دەسەلات ۋەدوۋى پىداۋىستى وان دەكەۋتم و نيازىانم جىبەجى دەكرد.

لە كاتى پىشۋودانى مەجلىسدا كە زۆربەى نوينەرهكان بۆ گەشت و گەپان دەچوونە ئوروپا و چىن و ژاپۇن، ئەمەن دەھاتمەۋە ناۋچە و دىبەدى و مەزرا بە

مهزرا دهگه رام ، یان له بن سیبهری دیواری مزگه وتان له گه ل وهرزیرانی ئاواویی یه کان داده نیشتم و نیاز و پئداوویستییه کان وه کوو قوتابخانه و لووله کیچی و بهرق و پرد و ... بهراوهرم دهکردن. له گه ل مه ئموورانی عیمران و ئاوه دانی پئویستییه سه ره کییه کانمان هه لده بژارد و هه زینه و خه رجمان بهراوهرم دهکرد و ئه ندامانی ئه نجومه نی دئ ده چوون و له و ئیعتیباره یان وهرده گرت و به هاوکاری و هاویاری خۆیان ئه و پرۆژانه یان پیاده دهکرد.

له و ماوه یه دا نزیك ۳۰ تا ۳۵ بهرنامه ی کاره با (بهرق) و لووله کیچی و قوتابخانه و مزگه وت و پرد و جۆمال و خاویز کردنه وه ی که ریزه و کانیاو له گوندان دا دامه زرا و پیاده کرا. ئیستاش ئه و بهرنامه نه له گونده کانی دهوروبه ری بۆکان زهق و زیندوون و ماون و که یخودا و ردین سپیبه کانی دیهات له بیریانه و له بهر چاوانه.

له سالی ۱۳۵۶ بهولاره ، ئاغای «هوهیدا» له سه رۆک وه زیری لاجوو و بوو به وه زیری «دهربار» و ئاغای «جه مشیدی ئاموزگار» بوو به سه رۆک وه زیری. بزووتنه وه ی خه لکی ئیران دهستی پیکردبوو. ئاخوند و عوله مای «مه شهده» و «قوم» و شاره کانی دیکه ، په یام و راگه یه ندرای «خومه نی» یان بلاوده کرده وه. هیندیك بئ لایه ن بوون و هیندیك لایهنگری ئازادی و ئاسایش ، به لان ئه من کارم به هه را و هه تلای هیچیان نه بوو ، ئه وه ی بۆ من گرینگ بوو ، گيروگرفتی مال و ژبانی خه لکی ولات بوو.

دیدار له گه ل ئاغای «ئاموزگار» سه رۆک وه زیری نوئ و

داوایه تی تازه ی من

چلۆنیه تی ژبانی عوله ما و مامۆستایانی ئایینی مه لبه ندی کوردنشین بۆ من ببووه جیگای سه رنج و لیکۆلینه وه و هیندیك گرفتی ساز کردبوو. چون هیندیکیان به ناوی «موره وویجی مه زه به ی» له مووچه و پاداشیک به شدار بوون و هیندیکیان بیبه شه. باشتر ئه وه یه له م هه لکه وه ته که لک وهرگرم و ئه م جه ریانه له گه ل ئاغای ئاموزگار بینه م گوژئ ، به لکوو چۆنیه تی به رپۆمه چوونی مه لاکان له ناوچه ی ئیمه دا سه باره ت به مووچه و پاداش ، یه کسان و جیاوازیان نه بی. ومختم له سه رۆک وه زیر وهرگرت و له کاتی دیاری کراو چوومه کاخ.

ئەنە بۇ ئاغاي ئاموزگار ببوومە روالەتتىكى ناسراو (وەك پىشتر باسما كىرد).
 دوای سلاو و ئەحوالپىرسى و دابى ئاسايى كوتىم: جەنابى سەرۆك وەزىر، لە
 كاتى سەرۆك وەزىرى ئاغاي ھوۋەيدا بەشىك لە نىازەكانى مامۇستايانى ئايىنى
 مەتبەندى كوردنشىن كە ھىندىكىيان بە ناۋى «مورەوۋىجى مەزھەبى»
 موۋجەبەكىيان بۇ تەرخان كرا، رادەيەك لە نىازەكانىيان دابىن كرا، بەلان لەو
 بەھرىە ھەموۋىيان بەشدار نەبوون و زۆرىك لەو تىپە، بە قەناعەت و
 تەنگدەستى بەرپى دەچن. بەپىۋىستى دەزانم لە ھەلكەوتى زەمانى ئەمپۇدا
 دەولەت روالەتتىكى جوانتر بە عولەما و مامۇستا ئايىنىيەكانى مەزھەبى
 تەسەننۇن و مەدرخا و ئەمىر بفرمۇۋى تىكپراى مامۇستايانى ئايىنى لە ناۋجەى
 كوردەۋارىدا لە مافى بەرامبەر بەھرە وەرگرن.

ئاغاي ئاموزگار ھەناسەبەكى ھەلكىشا و كوتى: «خۆزگە مامۇستايانى
 ئايىنى شىعەش لە بابەتەكانى دىنىدا ئاكارىيان وەك سوننىيەكان بايە تا ئەمپۇ
 ئىمە لەگەل ئەو ھەموۋە بىسەرەموبەرىيە بەرورپوۋ نەبوۋباين.» دىاربوو لە سەر
 رەۋىشتى ھەز و ناھەزى ئاخۇندەكانى شىعە و مامۇستايانى سوننى زۆر باسى
 لە باغەلى دابوو كە دەريانخا و ۋەدەرى نەخست. لە ئاكامدا ھاتە سەر ئەو
 باۋەرپەى كە كوتى: «ئاغاي نوۋرى كاتىك چوۋىەۋە ناۋجە، ناۋى ئەو بەشە لە
 مامۇستايان كە لە رىزى مورەوۋىجىنى مەزھەبىدا نەھاتوۋنە گۆرپى، بۆم بىنە
 ھەتا دەولەت لە بارەى ئەۋاندا ھەنگاۋى پىۋىست رەچاۋ بكا.» بەو قەرارەۋە
 دوای سپاسى زۆر و خوداھافىزى ھاتمە دەرى. پاش ماۋەيەك كە ھاتمەۋە ھەرىم
 و نىۋ مامۇستايانى موكرىيان و ناۋجەى گەوركانم نوۋسى و لەگەل خۆم
 ھىنامەۋە تاران و ھەتا ئەۋم جىبەجى كىرد، ئاغاي ئاموزگار گۆرا و لاچوو و
 ئاغاي «شەرىف ئىمامى» دەۋلەتى «ئاشتى مىللى» پىكەپىنا و بوۋ بە
 سەرۆك وەزىر. كارى نىۋەتەۋاوم لە ئەستۇدا ماۋە.

دىدار لەگەل ئاغاي «شەرىف ئىمامى» سەرۆك وەزىرى تازە

دوای چەند رۆژان ۋەختم لە ئاغاي «شەرىف ئىمامى» سەرۆك وەزىرى ۋەخت
 ۋەرگرت و چوۋمە لاى. لە پىشردا لە چلۇنىھەتى بزوتتەۋەى خەلك و
 مامۇستايانى ئايىنى ناۋجەى پىرسىار كىرد. كوتىم: ئاغاي سەرۆك وەزىر باسىك

له نۆۆ مامۆستایانی ئایینی کورددا نیه و خه لکیش ئارام و بێدهنگن. ئاغای «شهریف ئیمامی» کوتی: «بهراستی مامۆستایانی ئایینی ئههلی سوننهت جیگای شانازی و سوپاسن، به پێچهوانه ی ئاخوندهکانی شیعه که بهرچه می په شیوییان هه لکردوو و ئیرانیان کردۆته گۆمی خوین و عهوامونناس مه له ی تی داده کهن.»

ئاغای شهریف ئیمامی دهردی زۆر بوو بیلێ و بیکا، به لان بۆخۆی چون ناوی دهوڵهتی «ناشتی میلی» هینابوو ه ئاراه، لهو بارهوه، چی کردبا و چی گوتبا که ئینقلابی ئاغای خومهینی و لایهنگرهکانی لهگهلی ئاشت ببنهوه، که نه بوونهوه؟!

لیستی مامۆستایانی ئایینی ولاتم که نووسیوو، دامه دهستی و کوتم: بهرنامه ی ئاغای ئاموزگار ئهوه بوو که تهواوی مامۆستایانی ئایینی کوردی ئههلی سوننهت به ناوی مورپه و ویجینی دینی له موچه و پاداشی بهرامبهر به هرهوه ر بن و ئه مهش ئاماری راسته قینه ی وانه. زۆری سوپاس نیشان دا له تیبینی و مه سه له هت ئه ندیشی ئاغای ئاموزگار و لیسته که ی له پهروه نده یه کدا به جیا هه لگرت که له کاتی خۆی دا ده ستووری له سه ر بدا. به لان ئه هویش فریا نه که وت و بۆخۆی له سه ر کار لاجوو. ئاخوند و جه ماوه ری ئینقیلابی ئاغای خومهینی، «ناشتی میلی» یان ئاشت و گۆر به گۆریان کردا!

سهیر له وه دا بوو له سه ر ئه و پشێوی و شێواوی ئه وزاع و ئه حوالی ولاته دا که سه گ ساحه بی خۆی نه ده ناسییه وه، ئه من له کار و خواست و ویستی خۆم شل نه ده بوو مه وه به خه بهر له وه ی:

خانه از پایبست ویران است خواجه در بند نقش ایوان است

ههنگاوێکی به که لک بۆ کویرانی حافزه لقورئانی بۆکانی

کار و پێداویستییه کی له وه هه لومه رجه دا بۆ من زۆر گرینگ بوو، مه سه له ی کویر و نابینایانی حافزی قورئانی بۆکانی بوو که له گه ل مودیرکولی (به رپۆه به ری گشتی) «ئه وقاف» هینامه گۆرێ، به و جۆره که ناو نیشان ی ئه و حافزانه که ۱۵ نه فه ر بوون، دام به ئاغای مودیری کولی ئه وقاف و پیم گوت: قوربان، کویر و نابینایانی ئیوه ده بینم له شه قام و سه ری پێبازان بلویر و شمشال لیده دن و پوول له ریبواران و مرده گرن، به لان نابینایانی ئیمه که پازده

كەسن ، ھەموويان حافزى قورئانن و ناكرى بۇ بەرپچوون و مەعاشى خۇيان لە كوچاندا قورئان بخوئىنن و لە رېيواران پوول بستيئىنن و بى جيره و مەعاشن . دوای باسكى كورت ، جەنابى بەرپوۋەبەرى گشتى ئەوقاف ، مانگانە نەفەرى پىنجسەد تەمنى بۇ بېرېنەۋە كە لە لايەن ئىدارەى ئەوقاف بياندەنى . ھەتا رۇژىكى حكوومەت لە سەر لاقى خۇى پاۋەستا ، ئەو مانگانەيە بە كوئىران دەگەيشت ، بەلان كە خاۋەن جلوبەرى خوار بوو ، موۋچەى كوئىرەكانىش تىداچوو و چاوساغەكان قۇزتيانەۋە و لە فلقى خۇيان ھەرىئا .

كى دەھات و كى دەرۋىى و چيمان كرد خۇبەخۇيى

لە ھاۋيىنى ۱۳۵۷ و لە بەھمەن مانگى ئەو سالەدا ، سەيروسەمەرەى زۇرم لە ژيانى ديت و بەسەرم ھات . ھەور و ھەللاى پىشھاتى رۇژگار ۋەھا لە ئاسمانى بىرەۋەرىم ھالا و لە تەپومژى كات و ساتى ھەلكەۋتەكانى ناحەزى مەلبەندىكىدا تىكھالان كە ۋەك خەۋنى ئالۆز ، ديار و ناديارى پىشھاتەكانم وا لى تىكەل بوۋە كە ناتوانم روالەتى پىۋىستى ئەو ھەموۋە پىشھاتە ناحەزانە بەروونى شىۋ كەم و ھەردى دەمەۋە و چل و گول و دېرودالى دەرخەمەۋە و بيانژىنمەۋە .

لە نىۋ مەجلىسدا نوينەرىكى زۇروئ بووم و وتارى پىش دەستورم لە سوۋرەتى وتارى مەجلىسياندا لە كات و ساتى خۇى ھەر ماۋە . دوايىن وتارم لە رۇژى پىنجشەممۇ يازدەى مانگى ئابانى ۱۳۵۷ كە رۇژنامەى «ئىتلاعات» ى ژمارە ۱۵۷۴۹دا چاپ كراۋە لە ژىر سەردىپى «دوژمن چى لە ئىمە دەۋى؟» . ئەۋەش لە كاتىكىدا بوو كە ئىنقلابى ئىران گەيشتىۋوۋە ئەۋپەرى توندى و تىژى و لە ھەموو شارەكانى ئىران ھەموو رۇژى خۇپىشاندانى خوئىناۋى و ولات سووتىن ھەبوو . لە «شىراز» ، «ئىسفەھان» ، «كرمان» ، «مەشھەد» ، «قوم» ، «تەۋرېز» ، «كوردستان» و «ئازەربايجانى رۇژئاۋا» ، رۇژ نەبوو رۇژنامەكان بە خەتى درشت لە سەردىپى باسەكانياندا خەبەرى چەندىن كوۋژراۋ و سوۋتانى چەندىن ئىدارە و بانكان نەنوسن . دۆست و دوژمنت بۇ ساغ نەدەبۆۋە و ئەورۇ و سبەيىت لىروون نەبوو داخوا چت بەسەردى .

مەملەكەت ھىندە شىرازەى پسابوو و تىكەلۋبىكەل بوو ، ھەتا رادەيەكى وا كە

هیندیگ له نوینرهکان وهک ئاغای «پزیشکپور» و هاوړپییانی، یانی ئاغای «بهنیئهحمده» و «ئیسحاقنهژاد»، وهک دزی ناشی سهریان له کادین دینا دهر و له وتارهکانیاندا لهباتی خه لک رینوینی بکهن و ئاورئ وهکووژینن، بوخویان فوویان له ئاور و گرهمه شخهالی دهرئ دهکرد که ببوو به سووتانی لپړهوار و تهر و ویشکی پیکه وه دهسووتاند. پییان وابوو به دیفاع له خراپکارهکان خویان خوینشیرن دهکن و دهبنه خو شهویستی میللهتی و «وهجیهولمیللهت»، بهلان له دوايه له هه موو دژبه ریک خوینتالتر و ناحه زتر هاتنه دهرئ.

سیاسهتی ئینگلیس و ئەمریکا و ئوروپا به پیچه وانهی پژی می شایهتی له ئیراندا بوو. کاتیک شوورپهوی ئەفغانستانی داگیر کرد، ئەمریکا و پوژاوا پییانوابوو پژی می شایهتی ژهنگی هیناوه و گهندهل و پووکاوه تهوه و بهر بهر هکانی له گهل شالای مهرامی «کۆمونیستی» پیناکرئ، مه گهر پژی میکی دینی و مه زه بهی بتوانئ له هیرشی دنیای کۆمونیستی پيشگیری بکا. ئینگلیس و ئەمریکا و ئوروپا له سهر ئه و بیر و پراویه ساغ ببوونه وه که پژی می شایهتی په پال نین و شیوازیکی توندی دینی و مه زه بهی و حاکمیکي بسیره شمه و ههوسار، بۆ ئه و سیاسه ته و هاندانی خه لک له م ریازهدا، «فهزای بازی سیاسی» (که شه وهوای ئازادی سیاسی) له سه رانسه ری ئیراندا پیویسته و ئەم بهرنامه شیان پیاده کرد و له دهرکی نه ته وهکانی په نگا ورهنگی ئیران، و شتری خویان یخ دا. ئه و ته له و ته له که ی غه رب که بۆ خه لکی گورانکاری نه دیوی ئیرانی ساغ نه بووه که له ژیر په رده ی سیاسی غه ربه وه چ مه ولوو دیک سه ر دهر دینئ. له هه لومهرجیکي وادابوو که نوینه ره زبر و زرینگه کانیش رایه ل وپوی ئه و ته و نه یان به پیچه وانه تیوه ده دا.

ئیرادگرتنی نوینه ری ورمی و لۆمه ی نه ته وه ی کورد و ولامه که ی من
 له کۆبوونه ی پوژی سی شه ممۆ ۳ی مانگی په زبه ر، ئاغای عه لی نه زمی نوینه ری ورمی، له وتاری خوی دا شالای بۆ کوردهکانی پوژئاوای ئیران هینا و کوتی: «کار گه یوه ته پاره یه ک که له پوژئاوای ئیراندا، ئەم دروشمانه ده دن و ده لئین که لاوانی کورد ده بی به جل و بهرگی کور دییه وه بچنه وه قوتابخانه و به زمانی کوردی قسان بکهن و ده بی زمانی کوردی له قوتابخانه کان بخویندرئ و به

دەرس بیلگەنەو و لەم شاللاوانە زۆری درێژدایری کرد.

ئەم بە ناوی نوێنەرێکی کورد کە ئەم وتارەم بیست سەرم سووپ ما ، لەسەر ئەو هەموو ناکۆکی و کەمایەسیانە کە لە تەواوی ئۆستانەکانی ئێراندا سەری هیناوەتەدەری و سەگ خاوەنی خۆی ناناسیڤتەو، ئیو و وشتری چارەپەشی و بەدبەختی خۆتان دینن لە پیش دەری کاول و کلێسی کوردهکان یخی دەدەن و خەتای قەنبەری دەهاوینە ئەستۆی عومبەری؟

بۆ جوابی ئاغای نەزەمی لە جەلەسەدا داهااتوودا وتاریکم دا و ناوونوسیم کرد. لەم جەلەسەدا لە ژێر سەردیپری (دوژمن چی لە ئێمە دەوی؟) پۆژنامەیی ئیتلاعات لە ژمارە ۱۵۷۴۹ی خۆی دا بلاوی کردەو. لێرەدا بۆ ئاگاداری خۆینەرەکان تەنیا پوختەیک لە وتارە کە دینمەو و چۆن بە زمانی فارسی بوو بە پێویستی نازانم دەقی تەواوی بنووسمەو.

«...مانی هەر نەتەوێک راستەوخۆ پەیوەندی بە پاراستنی فەرھەنگ و شارستانیەتیکە کە تێیدا دەژی و دەبی بیسەلمینن کە نەتەوێ کورد توانیویەتی لە هەموو هەلومەرجە ناخۆش و دژوارەکانی میژوویی دا ، فەرھەنگی ئاریایی کە کورد یەکیک لە سەرەکیترین رەگەزەکانی ئەو نەتەوێکە ، بە ساغی پرایبگری و بیگەیه نیتە ئیستا و ئەگەر باقی نەتەوێکانی دیکە ئێرانیش فەرھەنگ و داب و نەریتی خۆیان وەک ئێمە پاراستا ، ئیستا تووشی ئەو پۆژە رەشانە نەدەبووین و ئەگەر کوردهکانی ئێران ، جل و بەرگی کوردی لەبەر دەکەن و بە زمانی خۆیان قسە دەکەن ، لە راستی دا راستەوخۆ خزمەت بە فەرھەنگ و نەتەوێ خۆیان دەکەن و بە هیچ جۆریک نابێ وەکوو تاوانیک برواننە ئەو مەسەلەیکە.»

«...خەلکی ئێمەش وێرایی خەلکی هەموو شارەکان لە شەپۆلی پیکھاتوو کە تەنیا دەسکردی ئێمە کورد نیه ، بێبەش نەبوون و خۆیان نیشان داو و ئەو شیوێ توندوتیژانە چارەسەری پەشیوی ناوچە ناکەن و داوا دەکەم ئەو تاوانبارانە بوون بە هۆی شەهید و بریندار بوونی چەند کەس لە هاوولاتیان ، بە سزای خۆیان بگەیهنن.»

«...چارەپەشی و ژیانی هەژارانەیی خەلکی ناوچە و بەتایبەت ئەو فەرق و

جیاوازییه که له چاو ناوچه غهیره کوردهکان بهدی دهکری، داوا له دهولتهت دهکم ئاورپیکی دلسۆزانه و راستهقینه لهو خهلهکه بداتهوه و له ههنگاوی یهکههدا، «بۆکان» که له دابهشکردنی وهزارهتی نیوخۆ به «بهخش» حیساب کراوه، بپیته «شار» و له بوارهکانی سازکردنی قوتابخانه له دیهاتهکان و پشتیوانی زیاتر له کهشاوهرزان له لایهن بانکی کهشاوهرزی و ههروهها بههیزکردنی «شیرکهتی تهعاونی» یهکان به ئامانجی بهروهروو بوون لهگهله هیندیك سهرمایهدار و دهولههمندی ههلهپرست، زیاتر سرنج بدهنه به ناوچه کوردنشینهکان.

ئهم وتاره له کاتی پشپوینی وا توند له ههڕیما، بۆ سهفی موخالیف و موافیق له دهرهوه و ژوورهوهی ولات، به دوو پروکاردا لیکدانهوهی لهسهر کرا و له رۆژنامهکاندا دهنگی دایهوه. به تهلهفۆن، ههپهشهوگورهشه، یان بارهکهلالا و ئافهرینی زۆرم لیدهکرا. بهوهی چاک بوو، ههلهکهوتی نالهبار، پيشهاتی چاوهرپوانهکراو، رۆژانه هیندهکتوپر بوو، ئهوانه له بیر دهچوونهوه. ئیران وهک جهنگهلی ئاورتیبهربووی لیهاتبوو و خهلهک یان فوویمان لیدهکرد و یان دهیانگهشاندوه، یان هیندیك به لاویچ و به مستان ئاویان پیدادهکرد ههتا بیکوژیننهوه. چاک و خراب و تیکههالابوون، کهس کهسی نهدهناسییهوه. رۆژنامهکان ههر خهبهری خۆپیشاندان و سووتان و پروخاندنیان له شارهکاندا دهنووسی. وامهکهن، وانابی، هاوار و دادی نوینهره دلسۆزهکان و دهزگاکانی نهتهوهیی بایهخی نهبوو. رۆژنامهکان شیوازی رینوینی و ئههوهنکردنهوهیان وهخۆ نهگرتبوو. ههر باسی کوشت و کوشتار بوو که تیراژی رۆژنامهکانی بردهبووه سهری و بازاری بۆ گهرم داهینابوون. کهیخودایی و نیوژیکردن کاری کۆتابوو، ماتیش دهرمانی نهجات نهبوو. دهیانگوت: ئهوهی له شاردابئی، دهبی له کاردابئی. ئهوهی بیتهر ههه، بیتهر ههه!

له هاوینی سالی ۱۳۵۷ مال و مندالم هیناوه بۆکان و نهمبردنهوه

له پشوودانی هاوینی سالی ۱۳۵۷، کاتیك مالم هیناوه بۆکان و دیتم ههوا تهمه، ئیتر مال و مندالم نهگوێزتهوه تاران و بۆکان بوو به نیشتمانی یهکجاریم. بۆخۆم بهتهنی له هۆتیلیك مابوومهوه و رۆژانه زیاتر له مهجلیسدا

دەمامەۋە ، چۈن لە سى كۆمىسيۇن دا ئەندام بووم ، زۆر جاران نيوەپۇم لە رىستوورانى مەجلىس دەخوارد و زياترى پۇژدەكان ئەوانەى كاروبارىان ھەبوو دەھاتنە لام و چونكە زۆربەيان دىھاتى و خۇولاتى بوون لە كار و كر دەۋەى بۇكان بى خەبەر نەبووم . بۇكانىش ۋەك شارەكانى دىكە ئائارامى دەۋەى دابوو .

خۇپىشاندانىكى خۇيىناۋى لە بۇكان

پۇژىك لە خۇپىشاندانىكى قەرەبالغدا ، دوو لاۋى بۇكانى كوۋژران و چەند كەسىكىش برىندار بوون . ئەمن لە بۇكان لە مائە خزمىكى دانىشتبووم كە خەبەريان دامى . كە ھاتمە نىۋو شار ، ولات ئارام بىۋوۋە و خەلك بلاۋەى كر دىبوو . چوومە پىش دەركى شارەۋانى ، رەئىسى شارەۋانى سەرۋانىكى جەۋان بوو و وادىار بوو بە فەرمانى ئەو دەستۋورى تەقەيان لە خۇپىشاندەران كر دىبوو . تەرمى كوۋژراۋەكانىان راگوپىزىتبوو بۇ مالى خاۋەنەكانىان . لەو كاتەدا رەئىسى دادگوستەرى بۇكانىش پەيدا بوو ، ھەردوۋىكان ئىرادمان لىگرت كە نەدەبوو دەستۋورى تەقە بدا و ئەو كارەساتە بخولقىنى . ئەۋىش كوتى : خۇپىشاندەران دەيانھەۋىست شالوو بۇ شارەۋانى و ئىدارات بىخن و ئەمن ناچار بە بەرگرى بووم . (ئەو سەرۋانە دۋاى ماۋەيەك لە ورمى ئىعدام كرا .)

لەگەل رەئىسى دادگوستەرى چوۋىنە بەخىشارى . دىاربوو « بەخىشار » ، كار بەدەستانى ئۇستان و مەھابادى لە رەۋتى خۇ پىشاندانەكە گەياندىبوو . بۇ لاي ئىۋارى ئۇستاندارى ورمى و فەرماندار و فەرماندەى تىپى مەھاباد « سەرھەنگ پزىشكىپوور » ، ھەموو لە بەخىشارى بۇكان كۆبوونەۋە . ئەمن بە فەرماندارى مەھابام گوت : پىۋىستە تەلەفوون ئىمام جومەى مەھاباد (مامۇستا شىخ عىززەددىن) بەكى بەپەلە و خىرا بگاتە بۇكان ، چۈن ئەو كوۋژراۋانە نەنىژراۋن و ھەروا لە مزگەۋتېن . ئەمشەۋ و سبەينى جەماۋەر كۆدەبنەۋە و سبەينىش بۇ رىۋرەسى ناشتنى ئەو جەنازانە ، تەۋاۋى بۇكان رەگەل دەكەۋى . مامۇستا شىخ عىززەددىن جىپى رېز و حورمەتى ھەموۋانە و لە دوۋپاتى فىتنە و غەۋغا ، پىشكىرى پىدەكرى . « قاسم ئاغاي مۇھتەدى » ش لە مەھابادە و راسپىرداۋە ئەۋىش بىتەۋە ، لىرە بى چاكترە . قاسم ئاغاي بۇخۇى كە گەۋرەى بىنەمالەى مۇھتەدىيە ، يەكىك لە كوۋژراۋەكان خزمى ئەۋە و بوونى ئەو دوۋانە

(مامۇستا و قاسمئاغا) بۇ بەرگىرى لە فېتنەنى دېكە و ئارامكردنەۋەى شار زۆر پىۋىستە. ئۇستاندار كە ئارامكردنەۋە و دابىنكردنى شارى زۆر بە گرېنگ دەزانى، پىشنىيارى منى پەسند كىرد و بە فەرماندارى گوت زووتر ئەم كارە جىبەجى بىكە.

«سەرھەنگ پزىشكىپور» دەستورى دابوو گوردانىك سەرباز بە تۆپ و تانك و ئەسلەھەۋە پىژنە بۇكانەۋە. بۇ لاي ئىۋارى مامۇستا شىخ عىززەددىن و قاسمئاغا كە پىنگەى بنەرەتى بوون، بۇ ئارامكردنەۋەى خەلكى شار گەيشتنە بۇكان و ھاتنە بەخىشدارى. مامۇستا بى مەحتەل بوون چوۋە ئەو مزگەۋتەى كە جەنازەكان و جەماۋەر لەۋى بوون. دىدارى مامۇستا بۇ خەلك ھۆى ئەھۋەن بوونەۋە بوو. فەرماندار و ھىندىك لە بەرپىسى ئىدارات لەگەل قاسمئاغا بۇ دىدارى چوۋنە مالى لاۋە كوژراۋەكان. لە لايەكى دېكەۋە خەبەريان ھىنا كە جەماۋەرىكى زۆر لە تەۋرىز و شارەكانى دېكە ۋەپىكەۋتوون كە بە ھاۋارى خۇپىشاندەرانى بۇكانەۋە بىن. پەئىسى ساۋاكى مەھاباد داۋاى لىكرىم ھەرچۇنىك بى ۋەزەكە ئارام بىتەۋە، منىش دەستەۋداۋىنى كاك «سەلاھەددىنى موھتەدى» بووم كە خەلك لەگەل خۆى بەرى و نەھىلى بىن بۇ بۇكان و بىانگىرپتەۋە و كاك سەلاھ پىۋانە توانى پىشگىرى لە ھەر جۆرە فېتنەپەكى دېكە لە بۇكاندا بىكا. دەبى بلىم كاك سەلاھ لاۋىكى زىت و زىرەك و مەرد و پەند بوو و بە ھەستىكى توندى ناسىۋنالىستى و نەتەۋەپەرستى و ئازادىخۋازانەۋە دەژيا و دەژوا. لە بنەرەتدا بنەمالەى موھتەدى لە نىۋ عىلى دىبوكرى، خاۋەنى خوو و خەسلەتى نەتەۋەپەرستى بوون كە قاسمئاغاي كەخودا و كاك سەلاھى لاۋ نموۋنەى ئاشكرای ئەم خدەپە بوون و ھەمىشە جىگای پىز و حورمەتى نەتەۋەخۋازانى ھەرپم بوون.

لە ھەلومەرجەدا ئەۋەى بۇ دەۋلەت و دامۋدەزگا گرېنگ بوو ئەۋە بوو كە نەپەلن داۋىنى غەۋغا و پىشۋى دىرپىز بىتەۋە. ئەۋە وىستەش بە ھاۋكارى «مامۇستا شىخ عىززەددىن» و «مەلا ئەبۇبەكرى شەفەى» و «قاسمئاغا» و تا رادەپەك «كاك سەلاھ» ۋەدېھات. خەلكى شار بەتەۋاۋى لە مزگەۋت و دەۋرى تەرمەكان كۆ ببوونەۋە. دەمزانى ھىندىك لە نەپاران لەم جەريانەدا بەدژى من دەبزوونەۋە، بەلان ئەمن ئەۋە نەبووم كە ئەركى ھاۋكارى و دلسۆزى خۆم لەم

كاتەدا بەجى نەھىنم. شەوئى ھەستام چوومە مزگەوت. بەردەرک و دالان و رپرەوى مزگەوت پر بوو لە گەنج و لاوى شار و مزگەوت چىمكوت بوو لە كەيخودا و ردينسى و حاجى و سوڤى. مامۇستا شىخ عىززەددىن و مەلا ئەبووبەكرى شەفيعى لەملا و لەولای مىحرا بەكەو پالايان دابۆو. دواى سلاوكردن راست رۆيشتم بەرەو مىحراپ و لاى مامۇستايان. ھەردووكيان ھەستان و لە نىوان خۆيان داياننام. بىدەنگىيەكى سامدار مزگەوتى داگرتبوو. مامۇستايان بەخىرھاتنيان كرىم و دەشمزاني ھىندىكيان ھاتنى منيان لەم كاتەدا بۆ مزگەوتى پى چاك نەبوو، بەلان ئەمن نوينەرىك بووم كە ئەو خەلكە بە ئەمىندارى خۆيان ھەلبژاردبووم. من لە پيش ئەو ھەلكەوتەدا ھۆى مانەوى خۆم لە مەجلىسدا بۆ تىپى رۆشنبىر شى كرىدبۆو كە مانەومم بۆ پيشھاتە نالەبارەكانى ولات بەكەلكترە ھەتا نەمانەومم. زەحمەتى ھاتنى مامۇستا شىخ عىززەددىنم ھاويشتە سەر ئەستوى خۆم و كۆتم: جەنابى شىخ، لەبەر پيشگرتن لە خوينرپىژى و فیتنى دىكە، ئەمن ھاتنى تۆم لەم كاتەدا بۆ بۆكان زۆر بە پىويست زانى. خەلك ھەستيان برىندار بوو، تۆ كە جىيى باوهرى خەلكى مەھاباد و بۆكانى، دەتوانى ئاويك بەو ئاورە داكەى. سبەينى لە بەرپى كردن و ناشتنى تەرمى ئەو دوو لاوہ بۆ گۆرستانى شار، نەھىلى ھەست و ئىحساساتى گەنج و لاوان كارەساتەكە دوويات كەنەو؟ مامۇستا كوتى: ھەتا ئىستا لەو بابەتەو سەرکەوتوو بووم. بەتەمام سبەينيش زۆر بە ئارامى ئەو جەنازانە بنىژين.

ھەر ئاواشى كرد و سبەينى لە دەورى سى تا چل ھەزار نەفەر لەگەل ئەو جەنازانە بەرەو گۆرستان رۆببوون. لە سەر قەبران يەكيك ھۆنراوى «يا وەتەن يا مردنم»ى من كە لە دەورانى كۆمەلەى (ژ.ك) و پيشەوادا ھۆنرابۆو، خويندبوويەو.

بە ئىزنى مامۇستا ھەستام بە نىو جەماوردە و دەركەوتم. تەماشايان دەكرىم و ھىچيان نەدەگوت. ئەمنيش ھىچم پىنەبوو بىلئىم! ئەوى دەبوو بىلئىم لە چوونەومم بۆ تاران لە مەجلىسدا بە سەرۆك وەزىر و ھەيئەتى دەولەتم راگەياند و داواى سزادانى تاوانبارانم كرد.

شەۋىرەنگ بوو، چوومەۋە بەخشدارى ۋە دەمزانى ميوانەكانىش كاتى
 ھەسانەۋەيانە.

سبەينى زوۋ ھەستام ۋە چوومە بەخشدارى. خەلك دەچوونە پىش دەركى
 مزگەوت ۋە سەربازەكان بە چەكەۋە كوۋچە ۋە كۆلانىان ئاخىنبوو. دوو تانك لە
 پىش شارەدارى راگىرابوون. چوومە بەخشدارى. لە پىش دەركە خزمەتكارى
 بەخشدارى گەيشتە لام ۋە كوتى: دەھاتم لە دووت. ئاغاي ئوستاندار ئەتۆى دەۋى.
 چوومە سەرى، ديار بوو جەلەسەى باس ۋە راۋىژيان پىكھىنايوو كە برىتى بوون:
 ۱- ئاغاي ئوستاندار. ۲- فەرماندارى مەھاباد ۳- سەرھەنگ پزىشكىپوور
 ۴- رەئىسى سازمانى ئەمنىيەت (ساواك)ى مەھاباد. ئاغاي ئوستاندار كوتى:
 ئاغاي نوورى چاكتەر ئەۋەيە كە ئەتۆ بە ناۋى نوينەرى بۆكان لەو خۆپىشاندانە
 لىرە بوۋى ۋە ئىمە لىپرسراۋانى ناۋچە دەبى چلۆنىەتى پىكھاتنى ئەو
 خۆپىشاندانانە بە مقاماتى سەرۋە رابگەيەنن، باشترە كە تۆ نوينەرى
 ناۋچەش لەو شوورپايەدا حوزوورت ھەيە. ئىمە لىرەدا ھاتوۋىنە سەر ئەو باۋەرە
 كە ئاغايانى «موھتەدى» ھەلسوۋرپىن ۋە بەرپۆەبەرى ئەم خۆپىشاندانە لە بۆكان
 بوون. ئىمە سەرپەرستانى كاروبارى ناۋچە لەسەر ئەۋە ساغ بوۋىنەۋە كە
 ئاغاي «قاسم ئاغا» ۋە نەفەرىكى دىكەيان بگرين ھەتا فىتنە دوۋپات نەبىتەۋە ۋە
 لە مقاماتى سەرۋە بخوازىن تەكلىفى تاۋانباران مەعلووم بكا. لام وايە ئەتۆى
 نوينەرىش لەم نەزەردا ھاۋرپى بى؟

ھىشتا ئەم ۋەلامم نەداۋوۋە فەرماندار كوتى: يەككە لە كوژراۋەكان خزمى
 «قاسم ئاغا» يە ۋە چەند كەسى دىكە برىندارن كە بارزا ۋە نىزىكانى ئەون. لەۋەدا
 جىگاي شك ۋە دوۋلى نىە كە ئەم خۆپىشاندانە بە ويست ۋە ھاۋكارى بنەمالەى
 «موھتەدى» پەرمى گرتوۋە.

گوتم: جەناب ئاغاي ئوستاندار، ئەمنىش بە ناۋى نوينەرى بۆكان دەتوانم
 لەو بارە بىرورپاي خۆم دەربرم. خۆپىشاندانىكى كە لە بۆكان كراۋە، درىژەى ئەو
 خۆپىشاندانانەيە كە لە تاران ۋە تەۋرپىز ۋە شىراز ۋە ئىسفىھان ۋە قوم ۋە كاشان ۋە
 باقى شارە گەرەكانى ئىراندا كراۋە. ئەو ھەموۋە قەتل ۋە كوشتار ۋە سوۋتانى
 ئىدارات ۋە پروخاندنىان بە سەر يەكدا كە لەو شارانە كراۋە ۋە بۆتە مۇدىل ۋە
 سەرمەشق بۆ شارىكى چكۆلەى ۋەك بۆكان، دەبوو خەتاكار ۋە تاۋانباران لەۋى

بىگرن و تەمبىيان بىكەن ھەتا بووبانە عىبەت بۇ بۇكان. دەۋلەت بزوتنەۋە و بەربەرەكانى لە بەرامبەر خۇپپىشاندان ھەيە و دەيكا. بەلان ئىستا لە ھىچ شارىك بە ناۋى تاۋانبار نە كەسيان گرتوۋە و نە ئىعدام كراون. ئەۋانەش كە باسيان دەكەن يانى بىنەمالەي «موھتەدى» و بەتايبەت «قاسم ئاغا»، لە دەۋرانى كۆن و نوۋى لە ناۋچەي كوردنشىن دا خزمەتگوزارى ئاۋ و خاكى نىشتمان بوون. بەپىچەۋانەي ئەۋەي ئۆۋە لەسەرى ساغ بوونەۋە، ئەمن پىم وايە كە ئەم بىنەمالە دەبىي دلخۇشبيان بدەنەۋە و دلدارىيان بىكەن كە لىرە بەۋلاۋە ھاۋكارى زياتريان لە ئارام كىرنەۋەي شارەكەي خۇيان ھەبىن. ئەۋانە نابى فىدای ھەللا و ھەنگامەيەك بىكرىن كە سەرانسەرى ئىرانى كىردۆتە گۆمى خۋىن. جەنابى ئاغاي ئوستاندار، ئەمن لام وايە پاش نەھار تىكرا بەكۆمەل بچىنە نەخۇشخانە و سەردانى ئەۋ بىندارانە بىكەين و دلخۇشبيان بدەينەۋە و دلدارىيان بىكەين و بىيانكەينە زەخىرەي داھاتوۋ. «سەرھەنگ پزىشكىپور» كوتى: ئاغاي نوورى ئەگەر بىنەمالەي موھتەدى ۋەك ئەتۇ دەلىي ۋەتەن دۆستىن با راگەيەندراۋىك بلاۋ بىكەنەۋە و ئەۋ خۇپپىشاندانەي خەلكى بۇكان مەحكوم بىكەن و بىزارى خۇيان دەربىرن؟!

گوتم: جەنابى سەرھەنگ، ئەۋەي ئەتۇ دەيفەر موۋى راگەيەندراۋىكى ۋا نەك ھەر بە دژى خەلكى بۇكانە، بەلكوۋ بە دژى تەۋاۋى خەلكى ئىرانە. ئەۋە جوانە تەكلىفىكى ئاۋا، ئەۋيش لە ھەلومەرجىكى ۋادا لە بىنەمالەيەكى ناسراۋ لە ھەرىمدا؟ جەنابى سەرھەنگ، مەگەر ئەۋانەي لە خۇپپىشاندان بەشدارى دەكەن ھەموۋيان ھاۋران؟ نيۋەي زياتريان نارازىن! لە مەجلىسدا موافىق و موخالىفى تىدايە. ئاغاي پزىشكىپور براگەۋرەي تۇ ھەمىشە لە سەفى دژايەتىدايە. ئىزنىم بدە بىرپارەكەي تۇ ئاۋا بسازنىم كە «قاسم ئاغاي موھتەدى» ۋەفادارى خۇي و بىنەمالەي خۇي بە تۇ كە لە سىپادا نوپنەرى «شا»ي و بە جەنابى ئوستاندار كە نوپنەرى ۋەزارەتى نىۋخۇيە راگەيەنى و شىۋازى رابردوۋى رەچاۋ بكا.

كاتىك جەدەلەكە بوۋ بە ئى من و ئاغاي پزىشكىپور، ئاغاي ئوستاندار ۋەدەنگ ھات و كوتى: ئاغاي نوورى دەي ئەگەر ئەۋەي دەيلىي وايە، با ئاغايانى موھتەدى بىرپارى ۋەفادارى خۇيان سەبارەت بە رژىمى «شا»يەتى ۋەدەرخەن و بىنوسن، ئەۋدەم ئىمەي بەرپىرسانى ناۋچە قسەيەكمان نامىنى.

گوتم جه‌ناب ئاغای ئوستاندار ، لی‌ردها دواییت به هه‌موو باسیکی ناله‌بار هی‌نا. بۆ نه‌هار جه‌نابت و باقی ئاغایان میوانی منن و دینه مالی من. ته‌له‌فۆن ده‌که‌م قاسم‌ئاغای موهته‌دیش بیته وی و مه‌سه‌له‌ی له‌وی جه‌ل ده‌که‌ین. ئاغای ئوستاندار قه‌بوولی کرد و هه‌ستاین هاتینه‌ده‌ری. قاسم‌ئاغاش ده‌هات که ئاغایان بانگه‌یشت بکا بۆ ماله‌ خۆی؛ ئوستاندار کوتی: قاسم‌ئاغا ئه‌تۆش له‌ ماله‌ نوینه‌ری خۆت میوانی. (ده‌بی ئه‌وه‌ش رابگه‌یه‌نم که باس و جه‌ده‌لی من و مقامات زۆر له‌وه‌ی گوتر زیا‌تر بوو به‌لان کورتم کرده‌وه هه‌تا گه‌یشتووینه ئه‌و جییه‌ی که تیی‌داین.)

له‌ رییه‌ به‌سه‌ره‌اته‌کانم بۆ «قاسم‌ئاغا» شی‌کرده‌وه که قسه‌مان له‌سه‌ر چی بر‌اوه‌ته‌وه. قاسم ئاغا زۆری پی‌ باش و رازی بوو. هاتینه‌ مالی و دانیش‌تین و قاسم‌ئاغا له‌گه‌ل ئوستاندار و سه‌ره‌نگ له‌ باره‌ی پی‌شینیه‌ی بنه‌ماله‌ی خۆی که به‌ درییایی زه‌مان خزه‌تیا‌ن به‌ ئاو و خاکی نیشتمان کردوو و به‌ نیزامی سه‌لته‌نه‌تی وه‌فادار بوون ، زۆر دوا. له‌پاشان کوتی: له‌وه‌ل‌ومه‌رجه‌شدا که ناوچه‌ تیی‌دا ده‌گیردایه ، جاریکی دیکه بنه‌ماله‌ی «موهته‌دی» وه‌فاداری خۆیا‌ن به‌ نیزامی سه‌لته‌نه‌تی ده‌رده‌بهرن. ئوستاندار و باقی مقامات به‌سپاسه‌وه داوای هاوکاریان لی‌کرد که له‌م گیژاوه‌دا ئارامی و هیمنی له‌ شاره‌که‌یا‌ندا وه‌دی بی‌نن و پی‌شینیه‌ی رووناکی خۆیا‌ن جاریکی دیکه بژینه‌وه. جه‌ماوه‌ر که بۆ به‌پێ‌کردن و ناشنتی جه‌نازه‌کان چوو‌بوون ، زۆر به‌ ئارامی و بی‌ده‌نگی گه‌رابوو‌نه‌وه نیو شار و بلاوه‌یا‌ن کردبوو. پاش نه‌هار ، ئاغای ئوستاندار و هاو‌پییانی به‌تیکرا چووینه نه‌خۆشخانه بۆ سه‌رده‌انی برینداره‌کان و تا راده‌یه‌ک بۆکان ئارام ببۆوه. لی‌په‌س‌راوان و کارگیژان هه‌رکام گه‌رانه‌وه شوینی خۆیا‌ن و جه‌ماوه‌ر بلاوه‌ی کرد و هه‌رکس وه‌شوین کاری خۆی که‌وت.

روژی دوایی ئه‌منیش به‌ دلپه‌ری و په‌رۆشییه‌وه چوو‌مه‌وه تاران و له‌ مه‌جلیس بۆ وتاری پی‌ش ده‌ستور ناو‌نوسیم کرد. له‌ نۆبه‌ی وتاری خۆمدا به‌سه‌ره‌اتی بۆکانم وه‌ک هه‌بوو شی‌کرده‌وه و داوای سزای تیره‌نده‌زانم له‌ سه‌رۆک‌وه‌زیر کرد. به‌داخه‌وه ده‌قی وتاره‌که‌م له‌ ده‌ستدا نیه هه‌تا بۆ ئاگاداری خۆینه‌ران بینوسمه‌وه.

نوینەرێکی که چوار سال پیاوه دهچوو مهجلیس و پیاوه دهگهراوه ئهمن ناتوانم رووداو و هه لکه وهتهکانی دهورانی نوینهری خۆم ههنگاو به ههنگاو بنوسمهوه. نیزیکهی چوار سال پیاوه دهچومه مهجلیس و دهگهراومه مهیدانی «ژاله» بۆ ماله خۆم. جا ئه وه ههنگاو به ههنگاوی پر له رووداوم بۆ ناگویرزیتهوه نیو دهفتهری بیرهوهرییهکههه. بهتایبهت ئهوهی له سالی ۱۳۵۷ ههتا سهرنخونی پزیشکی شایهتی رووی داوه، ئهگهه بیر و زهینم یاریم بکهه، ئهوهی جیگهی سهرنجه، ههز و ناحهزی کارهکان و کهسان وهبیر دینمهوه و دهیخهمهوه زهینی بهرهی داهاتوو و عیبهتی نهسلی حازر.

پووداوی خۆپیشاندانی مهیدانی «ژاله» له تاران

له دواي پووداوی خۆپیشاندانی مهیدانی «ژاله» که کیشابوو به خۆنپزیشی و کوشتاریکی زۆر وهک خۆپیشاندهران دهیانگوت، شوینهواریکی توندی له سهه بیروپرای گشتی دانا و ئاسهواریکی خرابی له نیو دهستهی موافیق و موخالیف وهدییهتا که بوو به هۆی لاجوونی دهولتهی ئاغای «جهمشیدی ئاموزگار» و هاتنه سههکاری دهولتهی ئاغای «شهریف ئیمامی» به ناوی دهولتهی «ناشتی میلی». له پزۆژیکدا که ئاغای شهریف ئیمامی هاته مهجلیس که دهنگی باوهپیکراوی (رهئی ئیعماد) وهگرئ، هیفدیک له نوینهرهکان که وهک که لهبابی بیهوهخت دهیانخویند، له حالیکه وادا که مهملهکهت به تهکانی بوومهلهزهی «شۆرش» هه لشیلدرا بوو و ولات نیازی به پینوینی و ئامۆژگاری و ئارامی هه بوو، چه نه که سهیک له نوینهره وهخت نه ناسهکان، بۆخۆیان دهسته چیهی ئاوره لایسیینی مهعهه که بوون، ئه ویش له پشت کورسی خهتابهی مهجلیسی شووپرای میلی؟! ئاغای شهریف ئیمامی هاته پشت «تریبۆن»ی مهجلیس و به ناوی دهولتهی «ناشتی میلی» خۆی ناساند و داوی «دهنگ»ی کرد و کوتی: «نیشانهکانی دهولتهی من ئه وه دهبی، دووبه رهکی نه مینئ و ئاشتی له نیوان میلهت و دهولته پیکبینم و ئه وهی مهسه له هتهی ئیمه و جه ماوه بی، پینی دا پزۆین». ئاغای پزیشکپوور له سهه کورسییه کهی خۆی پرا نه پرا ندی و کوتی: «میلهت ئه تۆی ناوی، ئه تۆ به دهستی خوینا و بیه وه هاتوو به مهجلیس». مهجلیس به و قسه تیکهالا و غه و غا پهیدا بوو. زۆریک له نوینهرهکان

ههستان بچن لئی دهن، ههرای نوینهران و دهنکی زهنکی سهروکی مهجلیس کردی به ههرا و ههلالیهکی وا توند که کهس له کهس حالی نهدهبوو. بۆ چهند دهقیقه زهنکی بیپرانهوهی پهئیس، غهوغای بییدهنگ کرد. دواى ماوهیهک بییدهنکی دریژهی به کاری خوی دا و ئاغای «شهریفئیمامی» دواى تهواوبوونی ونارهکهی به ناوی سهروکوهزیری دهولتهی ئاشتی میلیلی داواى دهنکی کرد و زۆربهی نوینهرهکان دهنگیان دایه. له دهنگاندا ئاغای «پزیشکپوور» و سی کهس له هاوکارانی ههلاتنهدهری. ئهوهیه که چارهپهشی له ئهستوی نهتهوهیهک هالا، زاناکانیشی دهبنه پارسهنگی ئهونهگهتی و چارهپهشییه.

چو تیره شود مرد را روزگار کند آنچه را کش نیاید به کار

جا سهیر لهوهدایه دواى سهرکهوتنی شوپشی ئییران، ئاغای پزیشکپوور ههلات بۆ دهرهوه و دواى تۆبه و نهدامهت ریگیان دا بیتهوه ئییران. ئاغای «بهنیئهحمده» یشیان گرت و زیندانییان کرد و له باش پهتپهتین و زهجریکی زۆر، ئازادیان کرد و بهرهللا بوو. چرا عاقل کند کاری که باز آرد پشیمانی؟

ههتا بهرهو رۆژی ۲۲ی بههمهن دهرۆین، رۆژبهروژ وهزع شیواوتر و ولات پهڕیشانتر دهبی. کاری دهولته له پیشگیری و بهند و بهست ترازابوو. رۆژنامهکان بۆ ههوالی داغ و دلسووتین دهسکهوتیان زۆر بوو. دهولته و میلیته تیکنهدهگهیشتن و داوا و ویستیان یهکتری نهدهگرتهوه. راگهیهندرایی ناخوندهکان بازارپشیوینتر بوو و دهیانگوت: «مرغ یک پا دارد!» دهولتهی ئاشتی میلیش چی پینهکرا و کاتیک دیتی لهگهلی ئاشت نابنهوه، بۆی دهرچوو.

دهولتهی «تیمسار ئهزهاری» هاته بهر مهیدان

دهولتهی «تیمسار ئهزهاری» هاته بهر مهیدان و له پیش ههموو کاریکدا حکوومهتی نیزامی له چهند شاران راگهیاندا. کار خراپتر بوو، ههرا داغتر بوو. شهوانه له سهربانان دهنکی «ئهلالاهوئهکبهر» گوچکهی زهمانهی کهر دهکرد. تیمساری سهروکوهزیر لای وایوو ههمووی نهوارن و پرکراونهوه و له سهربانان دایانناون که ههتا رۆژ بییدهنگ نابن. درۆ و راستی، فیل و تهلهکه و بوختان هینده زۆر بهربلاو بوو، ههموو کهس و ههموو جیهکی دهگرتهوه. دهیانگوت ئهوهی بیتهپهفه، بیتهپهفه. بهلان بیتهپهفه زۆر بوون و له ترسی شهپۆلی

پۆژگار ماتەیان ھەلگرتبوو و وەک کەرۆشکی بازەر لە خوزە خزابوون.
تیمساریش ھیچی پینەکرا، نە ئاور کووژاوە، نە ناشی ئاشووب لە گەران
کەوت، نە نەوارەکان لە سەربانان بیدەنگ بوون.

(امام می فرماید: شاه باید برود.) (ئیمام دەفەرمی: شا دەبێ بپروا.)

دیارە شا دەبێ بپروا، کارەکان تەواو بوون، ئیمام لە «کویت» ھوہ
ھەلیانفراندووہ و لە بن داری «نۆف لۆ شاتۆ»ی فەرانسە جینی بۆ چاک کراوە.
رادیۆکانی «بی.بی.سی»، ئەمریکا، فەرانسە و ئالمان خەبەری پۆژانەی ئیمام و
تووویژەکانی بلاو دەکەنەوہ. پردی ھەوایی لە بەینی «نۆف لۆ شاتۆ» و تاران
ھەلئەبەستری و بەیکی خۆشخەبەری رادیۆکانی ئوروپا فاتیحای پژیمی
«شا»یەتی لە ئێراندا دەخوینن. دیارە دەبێ (شاه برودا) «تیمسار ئەزھاریش» بە
کەرۆفەری نیزامی خۆیەوہ، بواری پەرپینەوہی لە تۆفانی بزووتنەوہی ژوور و
شەپۆلی سیاسەتی دەرەوہی وەگیر نەکەوت و بە باریکەپیی ئوروپادا
تیی تەقاند و پاشەرۆکی خۆی لە سەرۆکوەزیری ھاگەیاندا.

شا پێش رویشتنی خۆی یەکیک لە سێ تەفەنگدارانی ناسراو (دوکتور کەریمی
سەنجابی، داریووشی فرووھەر، شاپووری بەختیار) یەکیانی کە «شاپووری
بەختیار» بوو کردی بە سەرۆکوەزیر و پەوانەیی مەجلیسی کرد و پێیگوت: ھەتا
ئەتۆ دەنگی باوەرپیکراوی وەرنەگری ئەمن ناپۆم. ئاغای بەختیار بە وەرەسەکی
پتەو و لەخۆرادیوانە بۆ ناساندنی خۆی و وەرگرتنی دەنگی باوەرپیکراوی،
ھاتە مەجلیس و دواى ناساندنی خۆی و بەرنامەیی کاری دەوڵەتەکەیی، زۆر
بەرزەفرانە داواى دەنگی پشتیوانی کرد و بەشی زۆری نوینەرەکان، دەنگیان دایە
و وەزیرەکانیشی بە تەواوی قبوول کران.

شا کاتیکی لە دەنگی پشتیوانی مەجلیس خاترجەم بوو، چوو بۆ فرۆکەخانەیی
«مێھراباد» و دواى رشتنی دوو دەنگ فرمیسی گەش، یەکیان بۆ ئێران و یەکیان
بۆ دانیشتووانی، بەرەو دیاری نادیار ھیندە فەری تا لە جاوان ون بوو. ئەوجار
بزانیان ئاغای شاپووری بەختیار ھەتا کوێ دەروا و مانگی پەمەزان نیوہەچل دەکا.
لە چاردەمی مانگی دا «خەلقووللا» و جەماوەر بەعام دەبینن چەند چلەمووی ئیمام

لە نیوہراستی مانگی دایە!؟

شنا و شوورای سه‌لته‌نه‌تی

شنا پیش رویشتنی خۆی، شوورای سه‌لته‌نه‌تی که بریتی بوون له ۷ که‌سی ساماندار: سه‌ید جه‌لاله‌ددینی تارانی، په‌یسی شوورای سه‌لته‌نه‌تی. په‌ئیسى مه‌جلیسی شوورای میلی، جیگری په‌یسی شوورای سه‌لته‌نه‌تی و ۵ که‌سی دیکه له ئه‌رته‌شی و سیناتور و پیاوماقوولانی ئهم شوورایه هه‌تا پوژیکى ئاغای سه‌ید جه‌لاله‌ددینی تارانی چوو بو فه‌رانسه و له خزمه‌تی ئیمام‌دا ته‌ریکی خۆی له‌م شوورایه دهر‌بهری! هیچ کاریکی له ده‌ستی نه‌هات و نه‌یکرد. له‌و ماوه‌یه‌دا که ئاغای شاپووری به‌ختیار بوو به سه‌رۆک‌وه‌زیر، ئیران به‌ته‌واوی شله‌قابوو. وه‌ک چۆلانه راده‌ژا، خۆپیشاندان، دروشم دان، کۆبوونه‌وی بی‌پسانه‌وه و... دنیا چاوه‌روانی دوا هه‌ناسه‌ی مه‌ده‌نییه‌تی چه‌نده‌زار ساله‌ی ئیران بوو که ده‌بوو به به‌دره‌قه‌ی ئاغای به‌ختیار، گیان به ده‌سته‌وه بدا و ژبانی له‌میژینه‌ی خۆی به خاکی فه‌رامۆشی بسپیری.

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌دا که ئیرانی ئاریایی له گیانه‌لالادا بوو، نوینه‌رانی دوو مه‌جلیسی «سه‌نا» و «شوورا» دیداریکمان له‌گه‌ل ئاغای سه‌رۆک‌وه‌زیر پیکه‌ینا و داوامان لیکرد که ئاغای به‌ختیار سه‌فه‌ریک بو فه‌رانسه بکا و ئاغای خومه‌ینی بدوینێ بو ئه‌وه‌ی مه‌مله‌که‌ت له‌وه زیاتر تووشی دووبه‌ره‌کی نه‌بن. قه‌تل و کوشتاری نیوخۆیی نه‌یه‌ته‌ پێشخ و ته‌شرفی بیته‌وه ئیران و ده‌ستووری ئارام‌بوونه‌وه‌ی گشتی بدا و هه‌ر چۆنیکى بوخۆی پێی باش بوو، پێ‌وشوینێ داهاتووی ولات دامه‌زرینێ. «شنا»یه رویشتوو و که‌سیک نه‌ماوه سه‌رپنجی له فه‌رمایشی بکا و ئیمه نوینه‌رانی دوو مه‌جلیس بو ئارامی و ئاسایشی مه‌مله‌که‌ت هاتوینه سه‌ر ئه‌و بیر و بره‌ویه که ئه‌تۆ ئهم راسپارده به‌رپه‌به‌ری.

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌ش‌دا بوو که سه‌ید جه‌لاله‌ددینی تارانی چوو بووه لای ئیمام و ئه‌ویش گوتبووی هه‌تا خۆی ته‌ریک نه‌کا له شوورای سه‌لته‌نه‌تی، ئه‌من وه‌ریناگره‌م. ئه‌ویش دیاره سپارده‌که‌ی هه‌تا ئه‌وی بوو و ته‌ریکی خۆی پێشکه‌ش به ئیمام کردبوو. ده‌لێن له پێش ئه‌ویش‌دا ئاغای «دوگلاس» قازی به‌ناوبانگی ئه‌مریکی چوو بووه فه‌رانسه ئیمام بدوینێ. ئیمام فه‌رمووبووی هه‌تا له‌ کاری خۆی، خۆی ته‌ریک نه‌کا، نایدوینم؟! ئه‌ویش دیاره کاره‌که‌ی خۆی پێ‌گرینگتر بووه و پاشه‌وپاش کشابوووه بو «یه‌نگی دنیا»ی خۆی.

نويڼه رڼه کاني دوو مه جليس ئه و نيگه رانييه مان هه بوو که به ئاغای به ختيا ريش هه ر ئه وه بلځ که ده يلځ. به لان رځوو دس به هه موو پووش و په لاشيک ده گړی و مهمله که ت له حالي نو قم بوون و رځوون دابوو. کاری هينديک له «عيبادوللا» هيندهی پيچ و خه م هه يه ، دزی و ئاشکرای وهک کاری خوايه و که سي تيناگا. له و کات و سه رده مه دا که شا ده بوو بپروا ، کوتيان شا گوتوويه: چون «هايزير»ی ئه مريکی سي مانگه هاتوته ئيران و ئه من نه زمانيوه؟! (ئهم قسه يه له مه جليس دا باس کرا.) جا نازانم شا هينده گيل بووه ، يان «هايزير» هينده زورزان؟! مه سه له ی کورديه که ده لځ: «شوین شوینی که ری ، چنگ چنگی هه ياسی ، پياو سه ری له و کاره ی ده ماسی.» با کارمان به سياسه ته وه نه ی.

ئاکامی به رنامه ی دیداری به ختیار و ئیمام خومه ينی

دوو رځ دوایه ، ئاغای سه رځو وه زیر داوای دیداری نوڼه رانی سه نا و شوو پای کردبوو که بچه کاخی سه رځو وه زیر. کاتيک نوڼه ران چووينه لای ، سه رځو وه زیر ، کابينه ی ده وله تيش هه موويان له وئ بوون. دواي دامه زران و دانيشتن ئاغای به ختیار کوتی: «ئاغايان ، نوڼه رانی به ريز ، ئه من به پيشنياری ئيوه ی ريزدار ده مه هويست بچه فه رانسه بۆ دیداری ئاغای خومه ينی و ويستی نوڼه رانی سه نا و شوو پای پي راگه يه نم. فرځه شم ئاماده کردبوو که بجم. به لان له پيشدا به ته له فون له گه ل ئيمام دوام. ده زانن ئيمام له ولامی من دا چی فه رموو؟ کوتی: هه تا خوت له سه رځو وه زیری ته ريک نه که ی نامه وئ بييه لام يان بمبيني. وهک به جه لاله ددینی تارانی و دځگلاسی ئه مريکيشی گوتبوو به منيشی هه ر ئه وه راگه ياند.» له دوايه پيکه نی و کوتی «ئه وه گډواریکی فه رانسه له و باره وه نوکتيکی به نامی نووسيوه که ئه من به فارسی بۆتان ده خوڼمه وه. ئه ویش ئه وه يه ، ده نووسی: خواي گه وره جو بره ئیلی نارده خزمه ت ئيمام خومه ينی. ئه ویش هات و به پيشخزمه تی ئيمامی گوت: عه رزی ئيمام بکه جو بره ئیل هاتوو و خوا ناردوو يه و کاری پيته. پيشخزمه ت هاته وه لای و کوتی ئيمام ده فه رمی: هه تا خوی ته ريک نه کا له و کاره ی که ده يکا ، نامه وئ بيينم؟!» جه ماوه ر زور بيکه نين. له پاشان ئاغای به ختیار کوتی: «ئاغايان ، نوڼه رانی

سه‌نا و شوورا ، ئەمن حازر نیم خۆم به‌رکه‌نار بکه‌م و تا دوایین هه‌ناسه‌م راده‌وه‌ستم و پایه‌داری ده‌که‌م.» ئاغای به‌ختیار راستی گوت ، ته‌ریک نه‌بوو ، به‌لان تا ئاخیرین رۆژه‌کانی دوایین هه‌ناسه‌ی‌دا به‌ یاری بازه‌رگان له‌ بازه‌رگانه‌وه‌ بۆی دهرچوو که دهرچوو.

ئیمام هاته‌وه

ئیمام هاته‌وه و زۆرکه‌سی دیکه‌ش به‌ دوا‌ی هاته‌وه‌ی ئیمام‌دا هاته‌وه‌ بۆ شاره‌ شیرین و خاوه‌ن میژووه‌که‌ی ئیمه‌ش یانی «مه‌هاباد». «مامه‌ غه‌نی هاته‌وه ، یاخوا به‌خێر بیته‌وه!».

له‌ رۆژی ۲۲ رێبه‌ندان‌ی ۱۳۵۷ ، شۆرشی گه‌لانی ئێران به‌ رێبه‌ری ئیمام خومه‌ینی سه‌رکه‌وت. ته‌رازووی خێر و شه‌ر دان‌درا. نامه‌ی کرده‌وه‌ی چاک و خراپان هاته‌ گۆرئ و ده‌زگای به‌هه‌شت و جه‌ه‌ننم کرایه‌وه. به‌پێی نامه‌ی کردار ئومه‌تیا‌ن هینا پێی حه‌ق و حیساب. چاکه‌کان به‌ ده‌رکی ده‌وله‌ت‌دا چوونه‌ به‌هه‌شتی ناز و نیعمه‌ت و به‌دحیسابه‌کان به‌ باریکه‌رپێی پردی سه‌ره‌نگرئ‌دا به‌ره‌و دیاری نادیار وه‌رئ‌خستران و به‌رئ‌کران.

ئەمن که له‌ ریزی سال‌حان‌وتال‌حان و له‌ بژارده‌ی تیشکا‌و و تیکش‌اوان‌دا نه‌بووم ، خۆم له‌ مه‌یدانی حیسابی به‌دحیسابان بوارد و دوا‌ی چه‌ند رۆژان گه‌رامه‌وه‌ هه‌ریمی خۆم و نێو ئەو خه‌لکه‌ی ئەمنیا‌ن هه‌لبژاردبوو. له‌ بۆکان و له‌ گوندی «عه‌نبار» نیشته‌جێ بوومه‌وه‌ و هاته‌وه‌ سه‌ر په‌ت‌وسینگی خۆم.

چون کاروباری ده‌وله‌تی نازه‌پیدا‌که‌وتوو به‌ ده‌ست پیدا‌که‌وتوانه‌وه‌ بوو ، هه‌ر شار و شارۆچکه‌یه‌ک حکومه‌تییکی سه‌ربه‌خۆی پیک‌هینابوو و که‌س خه‌تی که‌سی نه‌ده‌خوینده‌وه‌. ده‌وله‌ت هیشتا نه‌یتوانی‌وو له‌ مه‌لبه‌ندی کوردنشین ده‌سه‌لات په‌یدا بکا و چیمکی داکو‌تئ. که‌سانی چه‌کدار له‌ بۆکان به‌ ناوی «حیزبی دیموکرات» و «کۆمه‌له‌» و «خه‌بات» و «موجاهیدین» و «راه‌ کارگر» ، له‌ تورک و فارس و لو‌ر و کورد ، هه‌رکام به‌ ئاهه‌نگی تایبه‌تی خۆیا‌نه‌وه‌ ده‌ژیا‌ن و ده‌بزووتن. ئەوانه‌ی به‌ ئاواتی کورد و کوردستانه‌وه‌ بزووتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وی‌یا‌ن کردبووه‌ ئارمانی خۆیا‌ن ، بریتی بوون له‌ «حیزبی دیموکرات» و «کۆمه‌له‌» و «خه‌بات». ئەوانیش به‌داخه‌وه‌ له‌باتی یه‌کگرتوویی و پال‌ویکدان ، که‌وتبوونه‌

كېڭەيگەن ۋە قېنىقەتلىرى لى دەۋرى يەككەن. لى ماۋەيەدا كە ككۈمەتلى تازە بېداكەۋتۈۋ مەۋەل ھوزۈۋرى لى مەلئەندى كوردەۋارىدا نەبوۋ، لايەنەكانى سىياسى كەۋتېۋنە كەلەۋەكېشى ۋە قەبەرى لى كەل يەككەن ۋە ۋەۋە نەتەۋى دەبوۋ لى كەلئان بكا، خۇبەخۇ دەيانكرد، سەرىك بوۋن ۋە ھەزار سەۋەدا.

مەلا ۋە مامۇستا ئايىنىيەكانمان چى؟

بەداخەۋە مامۇستا ۋە رېبەرە ئايىنىيەكانىشمان لى باتى يەككەن ۋە يەكباۋەپى، ملىان لىبەر ملى يەك نابوۋ. لى شارەكانى سەنە ۋە سەقز ۋە بانە ۋە بۇكان ۋە مەھاباد ۋە شىنۇ، مامۇستايان خۇيان بېۋنە ھۇى ناتەبايى ۋە دوۋبەرەكى خۇيان ۋە نەتەۋەكەيان. بەبېچەۋانە، ئاخۈندەكانى شىيە لى نىۋ خۇياندا ۋە بۇ مەسلەھەتلى كارى خۇيان ۋە تەبەھەلى خۇيان لى دەۋرى يەكى ۋەك خۇيان كۇ بوۋنەۋە. پلە ۋە پاىەلى رېبەرى ۋە ئىمامەت ۋە قوتبى مەداريان دايە ۋە ۋە رېكۋېكىيە بوۋ كە توانيان شاي ئىران ھەلدىرن ۋە ككۈمەتلىكى ككۈۋرى ئىسلامى بېكىيىنن. رۇژىك كە ئىمام بۇ ناۋدىرى ككۈمەتەكەلى كوتى: (ككۈۋرى ئىسلامى، نە وشەيەك زىاتر ۋە نە وشەيەك كەمترا) تەۋاۋى ئاخۈند ۋە ھوجەتولئىسلام ۋە ئايەتوللاكان تىكرا كوتيان: «سەمنا ۋە اطەنا يا امام!» بەلان مەلاكانى ئىمە قۇل قۇل ۋە تىپتېپ بوۋن، ۋەۋەلى يەكيان دەيگوت ۋەۋانلى دىكە رەدىان دەكردەۋە. كەۋرەترىن عالمەكانمان يان لى ھەلەبوۋنلى خۇياندا تىداچوۋن، يان ئاۋارەلى دەۋرەۋە ۋە دوۋرەۋلاتان بوۋن. دۋالى سالىك لى كوردستاندا نە بۇخۇيان مان، نە تۇرەمە ۋە ھىزبەكانمان. لىرەدا نامەھۋى كىرەشىۋىنى مەزەبى ۋە نەتەۋەلى ناۋدىر بكم، چۈن ھەر بۇخۇمان بوۋىن ۋە لى خۇمان بوۋىن.

«نۋورى» ۋە «دادكالى ئىنقلابى ئىسلامى» لى مەھاباد

لى ھاۋىنى سالى ۱۳۵۸ لى بۇكان بوۋم. بى دەنگوباس، ناھەزىم زۇر دەدى ۋە بېشم دەخۋاردەۋە ۋە قروقب دەركى بېدەنگىم لى خۇم بېۋەدابوۋ. ھىندىك لى بېچۈۋە قىنلەبەرەكان كە لى خۇ ئەندامى ھىزبى دىمۇكرات يان كۇمەلە بوۋن ۋە بۇ رىزكارى كەل ۋە كۇمەل چەكيان لى شان كرىبوۋ، قىن ۋە توۋرەلى دەۋرانلى

تیکچوونی «رژیمی ئه رباب و رعیتیان» له باره‌ی ئه‌منی نه‌ته‌وه‌په‌رست له دلا‌دا راگرتبوو و له ترسی خه‌لکی دیهات که وهک بوت ئه‌منیان ده‌پاراست، نه‌یانده‌وه‌ی‌را راسته‌وخۆ پشتم و غاری خۆیان ده‌ربرن و بۆخۆشم لێیان درپۆنگ بووم. جه‌وان بوون و بێ‌ئه‌زموون. نامه‌یه‌کم بۆ مام «هێمن» نووسی که ئه‌ویش هێنده نه‌بوو له ئێراق‌را هاتبووه مه‌هاباد. ئه‌و له ئێراق‌را گه‌راپاوه نیشتمان‌ه‌که‌ی و ئه‌منیش له تاران‌را. به‌شی ئێمه‌ی نه‌ته‌وه‌خواز له‌میژه‌ وایه، که یه‌کێک له هه‌رێم‌دا ساغ ده‌مینێ و ئه‌وی دیکه یاساغ ده‌بێ. هه‌موو به‌و ده‌رده‌وه گیرۆده‌ بووین. «هه‌ژار»، «هێمن»، «ئاوات»، «هێدی»، «عه‌تری گه‌لۆلانی» و «سه‌عید ناکام» (عه‌بدو‌للای مسته‌وفی)، به‌ نۆبه‌ ساغ و یاساغ ده‌بووین.

بۆ مام «هێمن» نووسی: مامه‌گیان، ولاته‌که‌مان چه‌قوته‌فه‌که‌ی تونده، زیاتر قینه‌به‌ری و کۆنه‌حیساب له ئارادایه، که‌س که‌س نانا‌سیته‌وه. حیسابی پۆژ له کاردایه و کاریان به‌ را‌بردوو نه‌ماوه. ئه‌تۆ له‌و هه‌لومه‌رجه‌دا ئاگات له کۆنه‌هاورێیان و تازه‌لیقه‌وماوان بێ. جوابیکی بۆ نووسی‌بوومه‌وه که ئێستا‌ش ماومه، نووسی‌بووی: «کاک نووری جارێ ئاگات له خۆت بێ، له‌م ته‌فوجه‌قه‌دا بزانی‌ن چمان له‌گه‌ل تازه‌پێداکه‌وتوو‌ان پێده‌کری.» که‌ه‌ول و پێستیان له‌عه‌رزی دام، به‌داخه‌وه مام «هێمن» فریانه‌که‌وت قه‌باله‌م بخوینێته‌وه.

لاوانی ناشی و نه‌ته‌وه‌ی بێ‌ئه‌زموون گرتیانم و دایانم به‌ نه‌ته‌وه‌ی

ئێواره‌یه‌ک ئه‌و تپه‌ ناشی و سه‌ربه‌خۆیانه، به‌ چه‌کداریکی زۆره‌وه له بۆکان‌را، ده‌وری ماله‌که‌یان دام و وهک تاوانبار و خه‌تاکاریکی له‌میژینه‌ی کوردستانیان وه‌گیره‌یتابێ، به‌ ئێسکۆرتی چه‌ند جیب و ماشین و ده‌یان پێشمه‌رگه‌ی حیزبی دیموکرات، لای پۆژئاوا سواریان کرم و بردیانم بۆ مه‌هاباد. کچیکی گه‌ورم به‌ دیتنی ئه‌و دیمه‌نه‌ وه‌عه‌رزی‌که‌وت و بیهۆش بوو. چون له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌ر که‌سیان گرتبا و ته‌حویلی دادگای ئینقلابیان دابنا، کاری ده‌که‌وته ده‌ست «کرام‌الکاتبین». به‌و حاله‌ی و له‌و حاله‌ی‌دا بردیانم بۆ شاری مه‌هاباد. شه‌ریکی که‌ جوولانه‌وه‌ی هه‌ست و بیرێ ده‌ورانی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک)م بوو. شاری پێشه‌وا‌ی نه‌مر و شه‌هیده‌کانی تر. شاری بزوینه‌ری بیر و باومه‌ری «هه‌ژار» و «هێمن» و «ئاوات» و «هێدی» و «عه‌تری گه‌لۆلانی» و سه‌دان

لاوی دیکه‌ی گیان‌باز له پړی نیشتمان‌دا. ئه‌وه له دواى ۳۲ سال شه‌هادتی پېشه‌واى مه‌زن، یه‌کېک له شاگردانى مه‌کته‌بى پېشه‌وا، به ناوى تاغوتى یان «مفسد فی الأرض» یان «محارب با خدا و رسول» له شارى مه‌هاباد وهک حه‌وارىوونیکى به‌رنه پېى توله، خوځم به سه‌ربلیند ده‌زانم که له شارى پېشه‌واى شه‌هید، شانازى شه‌هادتم به نه‌سیب بى. بیخود نه‌بوو که ئم خه‌یالاته‌ پرووى تیکردبووم. هه‌تا ئه‌و روزه ۱۵که‌س له نوینه‌رانى مه‌جلیس ئیعدام کرابوون و نزیک ۳۰که‌سپس هه‌لاتیوون بؤ ده‌رئ و زورى دیکه‌شيان گیرابوون. به‌لان ئه‌من ده‌مه‌ه‌ویست له نیو کومه‌ل و نیشتمانى خوځمدا بمرم یان بژیم.

له‌م بیرمه‌ه‌رییه‌دابووم، ماشینی پشته‌وه‌ی چه‌کداره‌کان وه ماشینی ئیمه‌ کهوت و نیشانى پراوه‌ستانى دا. رانه‌نده‌ی ماشینه‌که‌ی ئیمه‌ رایگرت. له ماشینی پېشه‌وه چه‌کداریک دابه‌زى و هات به‌و پېشمه‌رگه‌ی په‌نا ده‌ستى گوت: ئه‌تو دابه‌زه بچووه جیگا‌که‌ی من سواربه، ئه‌من له لای تاغای نوورى سوار ده‌بم. وا دیاربوو ئه‌و فه‌رمانده‌رى ده‌سته‌که‌ بوو. له لام دانیشت و ئه‌حوالپرسی کرد و کوتى: نامناسی؟ تاریک بوو، کوم: برام هیچ‌کامتان ناناسم. ناشزانم ئیوه کام گروهن، کومه‌له‌ن، دیموکراتن یان خه‌باتن، یان پېشمه‌رگه‌ی موسولمانن؟ پېشمه‌رگه‌ی موسولمان ناسناوى ئه‌و که‌سانه‌ بوو که تفه‌نگیان بؤ خزمه‌ت به‌ حکوومه‌ت له شان کردبوو. ئه‌وه‌ش ناسناویکی تازه بوو که یه‌کېک له مه‌لایانى ته‌راز‌ئه‌وه‌لى کورد له شارى سنه‌ دای به‌و چه‌کدارانه‌ که له خزمه‌تى جمهورى ئیسلامی‌دا بوون، که به‌داخه‌وه ئه‌و عالمه‌ زانایه، له پړی ئارمانى میلی و ئیسلامی خو‌ی‌دا، هه‌تا ئاخیرین هه‌ناسه‌ی ژيانى له زیندانى جمهورى ئیسلامی‌دا بوو. زوریک له‌و عالمانه‌ی هه‌ریم یان ئیعدام کران، یان ته‌ریکه‌نیشتمان بوون.

ئه‌و پېشمه‌رگه‌یه‌ کوتى: ئه‌من عیسا‌زادم، ئه‌ندامى حیزبى دیموکراتم. تاغای نوورى ئه‌وه‌ش بزانه‌ که من خوځم به‌ ئه‌مه‌گدارى تو ده‌زانم. ئه‌من له پړیم پېشوودا له به‌شى هونه‌رى «نامووزش و په‌روه‌ریش» دا کارم ده‌کرد. یه‌کېک له ترکه‌کان ده‌یه‌ه‌ویست جیگورکیم پېبکا. تو که نوینه‌رى بؤکان بووى، هاوارم بؤ نای، له‌گه‌ل من هاتییه‌ مه‌هاباد و ئه‌منت له جیگای خوځم هیشته‌وه. ئه‌من هه‌تا پورحانى پړیم له ئیداره‌ی ناوبراودا مابوومه‌وه و پاش پروخانى پړیم، تفه‌نگم

هه لگرت و بوومه پيشمه رگه و ئەندامى حيزبى ديموكرات. زۆر بهى ئەندامانى حيزبى ديموكرات پازى به گرتنى تۆ نه بوون، به لان كرا. ئەمن بۆيه هاتمه لاي تۆ، دهمههوي ئەمشه و بتهمه ناوهندي حيزبى ديموكرات و له وئيش له گه ل سهرانى حيزب به ته له فۆن بدويم بزانه چم بۆ ده كرى. ئەمن پيناو دارى چاكه ي تۆم.»

گوتم: «جهوان، ئەمن له گه ل خوالخوشبوو ئاغاي عيسازاده ي بابت زۆر ئاشنا بووم. كه تۆ كورپى ئەوى شانازيت پي ده كه م. ئەمنيش ئە گه ر له نيشتمانى خۆم در دۆنگ بام، رېگاي رۆيشتم هه بوو، دهمههوي هه تا مردن له باوه شى كۆمه ل و نيشتمانى خۆم دا بجم.» عيسازاده رووى كرده ئەو سى پيشمه رگه ي كه له پشته وه دانيشتبوون كوتى: «ئه وكاته ئاغاي نوورى كورد و نيشتمان په رست بوو، ئيمه گه زه گه زه مان نه ده زانى. هه ر كوردى كى هه ساوه نه بوو له ده وره ي هه لوه شانى رژيمى ئه رباب و رعي ئى رينو ئينى ئازادى كه شاهه مرزان و ديها تيبه كان بوو له چنگ سته مى شيوازى فيئۆداليسمى.» دوو كه س له و پيشمه رگانه كورپه ديها تى بوون كه بزووتنه وه و نه به زى منيان له و ده وره ديئبوو و ديار بوو له گرتنى من ناپازى بوون، كوتيان: «به لئى ئيمه به ناوى مه ردى كى شو ر شگير له رپى رزگارى چينى ديها قان و كه شاهه رز كرمانه نو ئينه ر و نارمانه مه جليس.» ئەو كورپه ديها تيبانه كه ئيسا چه كى حيزبى ان هه لگرتووه به چاكى ده زانن هيندى ك له بيچووه فيئۆداله كان كه بوونه ئەندامى حيزب، بۆ تۆ له ئەستاندنه وه له يه كتر بوونه حيزبى و هوى كيشه كيشى نيو ان حيزبى ديموكرات و كۆمه له هه ر ئەوانن كه ده يانهه وي تيك رۆبين. هه تا ئەم وتوو ئيزه كرا، گه يشتينه مه هاباد و له رپوه برديانم بۆ مقه رپى حيزب. به رپرسانى حيزب له وي نه ما بوون. هيندى ك چه كدارى حيزبى له پيش ده ركه را وه ستا بوون. ده سته ي ها ورپى من كه ۲۰ نه فه ريك ده بوون، هاتنه ژوورى حيزبه وه. ئاغاي عيسازاده شاهه زاي حال و بال بوو. چه ند دانه ياره لماسى و دوو هيلكه ي هينا و بۆى دانام و كوتى ده زانم برسينه و شامت نه خوار دووه. بۆخۆ شى ته له يفوونى له «مامه غه نى» كرد. به لئى هه ر ئەو «مامه غه نى» يه ي دواى ۲۵ سال گيران له رپى خۆ شه وي سته ئەستالين، به خي ر هاته وه و رۆيشته وه و نه هاته وه. عيسازاده به مامه غه نى كوت: محه ممه دى نوورى، نو ئينه رى خه لكى بۆ كانمان گرتووه و هينا و مانه كه

بىدەين بە دادگای ئىنقلابى ئىسلامى. ئەتۆ دەلتى چى، چى لىبىكەين؟ دىاربوو مامە جوابى دابۇو كى دەستوورى داو، فەرمانەكەى بەرپۆبەرن. عىسازادە كوتى: بۇخۇم شەۋى دەتەبەمە دادگای ئىنقلاب و لە لاشت دەمىنمەوۋە تا بزانم چت بەسەردى. سواری ماشىنىيان كرم بۇ مقەرى دادگا، لە «باشگای ئەفسەران» ى پۆزىمى پىشووۋا. كىشكى ئىمەى برە ژوورى. كە تەماشام كرد، مەئموورى پەزىراى مەلای جىرانى خۇم بوو لە بۇكان. تەختىكى خاۋىنى دامى بۇ نوستن.

سەبەينى بەر لەۋەى دادگا دەس بەكار بى، بە ئاغای عىسازادەم گوت: دەكرى تەلەفوۋنى مامۇستا شىخ عىزەددىنم بۇ بگرى؟ كوتى: بەلى دەكرى. تەلەفوۋنى مالىم گرت. ئەلۇ ئەلۇ. جوابى داو بەلى، دەنگى مامۇستا بوو، دەنگى ناسىم. كوتى: ئەى ئەى فلانى ئەۋە لە كوئىرا دەۋىيى؟ كوتم: مامۇستا لىزەرا، لە مەھاباد. كوتى: ئەى بۇ نەھاتوۋىە مالى خۇمان؟ كوتم: مامۇستا ۋەختايەك لە مەھاباد ھاتمە لات پىم كوتى، ھەركات دەۋلەت يا خود حىزبەكان پىداۋىست بوو پىرسىارم لىبەكن، خەبەرم بەدەنئ خىرا بۇخۇم دىم. مامۇستا كوتى: دەى جا چ بوۋە، لە كوئىرا دەۋىيى؟ كوتم: مامۇستا لە دادگای ئىنقلابى مەھابادرا. دۈىنئ نۆزى شىۋان دەستەيەك لە برايانى حىزب دەۋرى مالىكەكەيان دام و ۋەك تاۋانبار يان جىنايەتكارىك تىكىانەۋەپىچام و ھىنمىيان و تەحوىلى دادگای ئىنقلابىيان دام. ديارە دەيانھەۋى بە ناۋى نۆنھەرى «تاغوتى»، يان «مفسد فى الارض» ئىعدامم بكن و چىدى نا.

دىاربوو مامۇستا بەۋ خەبەرە تىكچوۋبوو، بە توورەى و دەنگى نووساۋەۋە كوتى: ئاغای نوورى، لەسەر ئەۋ سەرەپۆۋى و كارە ناحەزانەيە كە من چەند پۆزىكە بە حكومەت و ئەۋ لايەنە سىياسىيانەم راگەياندوۋە كە ھەتا ھەرىم ئاۋا بىسەرەۋبەرە بى، ھەر پاسدار و چەكدارىك ئەۋەى بۇخۇى پىي خۇش بوو بىكا، ئەۋە ئەمن لە مەيدان چوۋمە دەرى. نۆينەرايەتى ئىمام خومەينى لە فەزايەكى ۋادا، پىشكەش بە خۇى. ئىستاش نارەحەت مەبە. تەلەفوۋن لە مامۇستا «عەبباسى» پەئىسى دادگا دەكەم كە ئەتۆ كى و بەراستى دەستەى چەكدارانى بۇكانى ناحەزترىن كارە كر دوۋىانە. كوتم: مامۇستا وىستەم لە جەريان دابى، دەنا لىيگەپئ ئەۋەى دوژمنانى نىشتەمان دەيانھەۋى، بە دەستى خۇبەخۇى

لهگه‌ل یهک پیکی بیئزن. نهگه‌ر من مانه‌ومم له خاکی نیشتمان‌دا به پیویست نه‌زانبا، ئیستا یان له ئامریکا بووم یان له ئوروپا. مامۆستا به ناره‌حه‌تییه‌وه کوتی: نه‌وه‌ی له ده‌ستم بی و به پیویستی بزانه ده‌یکه‌م.

دیاربوو چه‌کداره‌کان (پیشمه‌رگه‌کان!) کرده‌وه‌ی خۆیان به دادگا راگه‌یانده‌بوو. که هاتن کوتیان: فه‌رموو بۆ وه‌تاغی ره‌ئییسی دادگا. که چوومه ژووری دیتم مه‌لایه‌کی ردین‌سپی و گه‌پاوه به ناوی مامۆستا «عه‌بباسی» له پشت میزی ریاسه‌ت دانیشتوو. (دیاربوو ده‌بی سه‌رۆکی هه‌موو دادگایه‌کی ئینقلاب، مه‌لایا ناخوند بی.)

سه‌لامووعه‌له‌یک و عه‌له‌یکه‌سه‌سه‌لام. فه‌رموو دانیشه.

پرسیار: ناوت چییه؟ ولام: مه‌مه‌دی نووری. پ: شوغل؟ و: ئیستا که‌شاوهرزم. پ: پیشینه؟ و: نوینه‌ری ناوچه‌ی بۆکان له مه‌جلیسی شووپای میلی. درێژم دا و کوتم: مامۆستا نه‌تۆ مامۆستایه‌کی کورد و خۆولاتی، ئیزم بده‌ته‌نیا پرسیاریکم هه‌یه بیکه‌م و ولامم بده‌وه، له‌پاشان چی ده‌فه‌رمووی له‌خزمه‌ت‌دام. نه‌ویش نه‌وه‌یه: نه‌منیان به‌تاوانی چی گرتوو و هیناویانم؟ مامۆستا کوتی: ده‌لێن ۱- نه‌تۆ نوینه‌ری تاغوت بووی. ۲- که هاتوویه‌وه گوندی «عه‌نبار» له مزگه‌وتی تاریفی شات کردوو و له سه‌ه‌روگوێلاکی جمه‌ووری ئیسلامیت داوه.

گوتم: مامۆستا نه‌وینداری چاو و برۆی شا نه‌بووم، نه‌من شیفته‌ی خزمه‌تی نه‌ته‌وه‌ی خۆم بووم و هه‌تا ماوم شیوازی نه‌ته‌وه‌ویستی له ژبانی خۆمدا ناکووژینمه‌وه و له‌و ماوه‌دا نوینه‌ریکی دلتسۆزی ولاته‌که‌م بووم. نه‌مجار نه‌من پیشینه‌یه‌کی پاک و خاوینم له‌گه‌ل رژیمی شایه‌تی نه‌بوو، هۆنراوه‌ی کوردی (یا وه‌ته‌ن یا مردنم) وینه‌یه‌کی پیشه‌کیمه له‌گه‌ل رژیمی پاشایه‌تی و له‌باره‌ی نه‌وه‌ی‌دا که له مزگه‌وتی دانیشم و تاریفی شایه‌کی ئاواره بکه‌م که جیه‌ک شک نابا تێدا وه‌حه‌سێ، نه‌ویش له کاتیکدا که پشم و غه‌زه‌بی جمه‌ووری ئیسلامی له‌گه‌ل موخالیفان و نه‌یارانی خۆی له رۆژ پووناکتره، ده‌کرێ به‌خرابه‌ له‌باره‌ی بدویی. نه‌وه شتیکی ئاشکرایه، که‌سیکی له مه‌لبه‌ندیکدا شیایوی نه‌وه بی بیکه‌نه نوینه‌ر، شعووری لیکدانه‌وه‌ی چلۆنیه‌تی ئیستا و رابردووی هه‌یه.

مامۇستا غەبباسى زۆر لە سەرەخۆ و بە ئارامى بېستىياري وتەكانم بوو و بە ھۇي ناسياۋيىكى كە بۇخۆي لەسەر ژيانى رابردوۋى من بوۋى و ئەو ئەسپاردەي مامۇستا شېخ عىززەددىن ، ديار بوو لەو پېشھاتە زۆر نارەھەت بوو ، كوتى: گوزارېشى درۆي پېشمەرگەكانى بۇكانى لە كار و كرەووەكەيان ناحەزتر و ناشيانەترە. ئەمن لېرەدا بەتەنئى چم پېناكرئى؟ دادستانى دادگا دەتوانئى پېيى رابگا. ئەتۇ ئىستا دەچيە وەتاغى دادستان ، تا بزانين ئەو دەلئى چى. مامۇستا ھەستا و تا دەركى دادستانى بەرپئى كرىم و بە پېشخزمەتەكەي گوت: بېبە ژوورئ.

لەگەل كابرا چوومە وەتاغى دادستان. دادستان لاويىكى قىتوقۇز و خەپەتۆلە بوو. لەدوايە زانيم شۆرەتى «ئارمان»ە و كورەكورديكى خۆۋولاتيىبە. ديسان سەلامووعەلەيك و عەلەيكەسسەلام و فەرموو دانېشە و پرسىيار و ولامى دووبارە. پرسىيار: ئاغاي نوورى گوزارېشيان وا داوہ كە لە مزگەوتى دېيى خۆتان بە شاخوبالى رېژىمى تاغووتيت ھەلگوتوۋە و سەروسەكوتى جەھوورى ئىسلاميت كوتاۋە؟ ويستووتە لەو بابەتەۋە چ بەرھەمىك وەرگرئى؟

ولام: ئاغاي دادستان ، ئەۋەي جەنابت ئامازەي پېدەكەي ، دەبئى وتەي حۆل و دېۋانەيەك بئى. لە ھەلومەرجى وادا كە دەبىنى «كەل بە موويەك بەندە»، كەسئىكى شياۋى نوپنەرى مەلبەندىكى ھەبئى ، ئايا ھېندە گېژ و وەختنەناس دەبئى؟

پرسىيار: ئاغاي نوورى كاتىك ئەتۇ دەتزانى رېژىم تاغووتيىبە و موفسىدى فىلئەرزە ، چۆن شەوورى ئىنسانى ئىزنى داي لە خزمەتى رېژىمىكى ئاۋادا بى كە خودا و پېغەمبەران لئى بېزارن.

ولام: ئاغاي دادستان ، ئەو پرسىيارە ئەگەر لە جئى خۆي دا بكرئى ، دەبئى لە ۋەزىرەكان و ئەمىرانى سېا و بەرپۆەبەرانى رېژىم بكرئى نەك لە من. ئەمىنكى بە ناۋى نوپنەر لە خزمەت چىن و توپۇيىكى دام كە تۆ ئەۋرۇ پېيان دەلئى موستەزەف. ئەمن لە خزمەت نەتەۋەيەكدا بووم كە نيازىان بە نوپنەرىكى دلسۆز و ئاشنا بە دەردان ھەبوو. پېسپاردەي من لە خزمەت خەلكدا بوو نە خزمەتى شا و بە سەرفرازى و رۋوسوورى ئەسپاردەي ئەوانم بەجئ دەھئنا.

به لان جهنابی دادستان، ئیجازم بده ئەمن پرسیاریکم ههیه که لام وایه دهبیته
 ولامی زۆریه ی پرسیاره کانت. ئەویش ئەوهیه: کاتیکی بۆخۆت له قوتابخانه کانی
 سه رهتایی ههتا دانیشگا بووی، له دوعای سبهیاندا دهتانگوت: خودا، شا،
 میهن. کاتیکی پڕ و پره سمی دوایی هاتنی دانیشگات به جی دینا، بۆ له لیباسی
 قهزاوهتا دا سویندتان دهخوارد که به ئهرکی خۆتان و نه تهوه و شا خه یانهت
 نه کهن و پاسداری «قانونی ئەساسی» بن. ئەوه پرسیاریکه که لام وایه جوابی
 زۆریک له پرسیاره کانی تۆی تی دابی. دادستان هات و لامم بداتهوه، فریا
 نه کهوت که ههرا و هه لالا پهیدا بوو.

خۆپیشاندانی جووتیارانی دیهاتی بۆکان له پیش

دادگای ئینقلابی ئیسلامی مه هاباد

که ههرا و هممه مەمی ههزاران که شاومرز و گوندنشینی بۆکانی و خودی
 بۆکان له خه یابانی پیش دهرکی دادگا پهیدا بوو. جوابی پاسهوانی پیش دهرکیان
 نه دا بۆوه و هرووژمیان هینا بۆوه نیو وه تاغه کان. ههرا و هوریا ی ژووری له
 هممه مەمی خه یابان که متر نه بوو، دادستان ههستا له په نجه ره ی وه تاغه که وه
 ته ماشای خه یابانی کرد. ههزاران که شاومرز و گوندنشین هه رایان ده کرد:
 محمه مەدی نووری نوینه ری به راستی ئیمه بوو، ئەوانه ی گرتوویانه ئینقلابی
 نین و دژی چینی چهوساوه و زهحمه تکیشانن، دژی ئینسانی واقعی نیو ئەو جین
 و توینژهن.

دادستان به چاوپیکه وتنی ئەو جه ماومره لئی حالی بوو که به راستی نوینه ری
 خه لک بووم نه ک نوینه ری حکومهت. سه ری هیناوه ژووری و پرووی له جه ماومر
 کرد که هاتبوونه نیو وه تاغ و سالۆن و هۆده کانیان قه ره با لگ کردبوو، کوتی:
 ئیوه بچنه دهری. به لئینی دهم که ئەو جوړه نوینه رانه ی ویستیا ری خه لک
 بوون، له بهر چاوی ئینقلابیش ریز و حورمه تیان راده گیرئ. تکاتان لیده کم
 بچنه دهری، پال ئەوانی خه یابانی. ئەوانه ی هاتبوونه نیو سالۆن و
 هۆده کانه وه، زۆریان حاجی و پدین سپی و خوینده واره کانی شار و دی بوون،
 کوتیان: جهنابی قازی، نه ئەوانه ی هاتوونه ژووری و نه ئەوانی له خه یابان
 راوه ستاون، له جی خۆیان نابزوون و نارۆن، مه گهر «محمه مەدی نووری» مان

بەدەيەۋە دەستى و ئەگەر پىۋىست بى، تاهەتايە دەمىننەۋە.

دادستان تىمابوو چىكا و چۆن ئەو جەماۋەرى لى نىۋو ھۆدەكانى دادگا
 ۋەدەرخا. ھەتا ۋەخت بەسەردەچوو، جەماۋەرى خەيابان زياتر دەبوو و
 ۋەرزىپەكانى دەورى مەھاباد كە ھاتىۋونە شارى و بەو خۇپپىشاندانانەي
 دىھاتىيەكانى بۇكانىيەۋە دەلكان. خەيابانى پىش دادگا بەتەۋاۋى بەسترايوو،
 دادستان ناچار بوو بە تەلەفۋون لەگەل دادگاي ئىنقلابى تاران بدوۋى و داۋاي
 چارە بكا. داۋاي وتووۋپىكى زىادى تەلەفۋونى ھاتەۋە نىۋو كۆر و جەماۋەر و
 كوتى: ۋەرزىپانى بەرپىز، ئەمن لەگەل دادگاي ئىنقلابى تاران بە تەۋاۋى داۋوم و
 چلۇنىەتى ھالى دادگاي ئىنقلابى مەھابانم پىراگەياندوون. بەرھەمى بىروپراي
 دادگاي ئىنقلابى مەركەز ئەۋەيە: ئەو نوپنەرانەي كە خەلك شكايەتيان لىيان
 نىيە، يان قاتل و ساۋاكى نەبوون، بۇ دادگاي ئىنقلابى ئىسلامىش جىگاي رپىز و
 حورمەتن. براكان ئەۋە ديارە كە ئاغاي نوورى خەلك ويستوۋيەتى و دەيھەۋى.
 ئاشكرايە كە قاتلىش نىيە و نەبوۋە و بۇ ساۋاكى بوونىشى لەگەل ئىدارەي
 ئىتلاعاتى مەھابادىش داۋوم، لەم ئىدارەيش روون بۇتەۋە كە ساۋاكى نىيە و
 نەبوۋە. ماۋە لە ئىدارەي ئىتلاعاتى ئوستانىش پرسىيار بكام، دەزانم ولامى
 ئەۋپىش «نا» دەبى. ماۋوم بدەنئە ھەتا سبەينى، داۋاي پرسىيارەكام، ئاغاي
 نوورىتان بۇ ئازاد دەكەم بىتەۋە بۇكان. ئەۋرۇ درەنگ بوۋە ئىۋە برۇنەۋە.
 لەگەل دادستان ئەۋەي كوت بوو بە ھەمەمە لە سالتون و ۋەتاغەكاندا و كوتيان:
 ئاغاي قازى، ئىمە ئىرە بەجى ناھىلتىن و ھىچمان بە بى ئاغاي نوورى
 نارۇپىنەۋە.

كاتژمىر دوۋى پاشنىۋەرۇ بوو. ئەمن كوتم: ئاغاي دادستان ئەگەر وايە،
 لىگەرپى ئەمن ئەو جەماۋەرى بەرمەۋە بۇكان. بۇخۇم بەيانى زوو دىمەۋە دادگا.
 دادستان دىتى لەۋە زياتر رپىگاي چارە نىيە. كوتى: ئاغاي نوورى ئەگەر وايە،
 كەسىكى مەھابادى بى كە زامنى ھاتنەۋەت بى، ئىۋە برۇنەۋە. كوتم ئاغاي
 دادستان زامنم لە مەھاباد زۆرە، بەلان لىگەرپى بۇخۇم زامنى خۇم بىم. ئەگەر
 پىبەندى ئەو مىللەتە نەبام، ئىستا لىرە نەدەبووم. دادستان قبۋالى كرد و كوتى:
 فەرموون برۇن، سبەينى چاۋەرپىتم، ئاۋاتمە ھەر وا بە رووسوورى لە نىۋو ئەو

خەلكەدا بۆى. دەنگى جەماۋەرى نىۋو سالتۇن و ۋەتاغەكانم دا كە ھەستىن بېرۋىنە دەرى. ھاتىنە دەرى و بوو بە ھورياكىشان و ئەۋانەنى لە خەيابان راۋەستابوون ئارامم كردنەۋە و نىزىكەنى چل ھەتا پەنجا ماشىن لە جىب و ئوتوبووس و تەراكتۇر سوار بووین و بەرەۋ بۆكان ۋەرىكەۋتین.

لە گۈندى «دەشەند» دابەزىم و كۆتم: ئاغاىان زۆرتان مەنتارم. لىرە بلاۋەنى دەكەين. ھەركەس بېرۋاتەۋە بۆ دى و جى و مالى خۆى. ئەمىش سبەينى دەچمەۋە دادگای مەھاباد و پىۋىستىم بە ئىۋە نەماۋە. جەماۋەرەكە ھەموو دابەزىبوون و لە دەورم ئالغەيان دابو. تىكرا كوتيان ئەگەر پىۋىست بى ھەتا چلۋنىەتى كارى تۆمان بۆ ساغ نەبىتەۋە، يەك مانگى دىكە بخايەنى، دەورت چۆل ناكەين و دووبارە لەگەلت دىينەۋە مەھاباد. كۆتم: برايانى خۆشەۋىست، لام واىە ئەۋ بزۋوتنەۋە گىشتىيە، كارى من و داھاتوۋى من لە پىش ئەۋ ھكۈومەتە ۋەچاك ناگىرې. كوتيان ئاغاى نوورى ھكۈومەت يان ھەموومان دەگرې و زىندانىمان دەكا، يان ئىمە بى تاۋانى تۆ بۆ دەۋلەت ئاشكرا دەكەين. دىتم خواستى ئەۋ خەلكەم بى تىكناچى، كۆتم: ئەگەر واىە جەماۋەرەكە زۆر زوو بلاۋ بن بۆ دىيەكانى دەوروبەر ۋەك «عەنبار» و «ھەباس ئاۋا» و «ئەسپۇغە» و «دونگوز». سبەينى لىرە كۆدەبىنەۋە و دەچىنەۋە مەھاباد.

شەۋى لە داشەند مامەۋە. سبەينى بەر لەۋەنى ئەمن ھەستىم، ھەشىمەتەكە كۆبۋونەۋە. پى و تارم نەماۋو. ئەمن لە پىشەۋە و جەماۋەر بەدوامەۋە. لە پىش دادگایە تكام كرد ئەۋرۆ دادگای داگىرنەكەن. سى چۋار ردىن سىپى خۆيان رەگەل خستىم و چۋوینە ۋەتاغى داستان. ھەتا ئىمە چۋوۋوۋىن داستان لەگەل ئىتلاعاتى ورمى دۋابوو و ۋلامى ئەۋانىش ھەر نا و نا بوۋە.

داستان سىپاسى كرد لە كىردەۋە و پابردوۋى من، كۆتى: ئەگەر ئىنقلاب تەر و ۋىشكى پىكەۋە نەسوۋتاندبا، دەبوو بىكەنەۋە نۆينەرەكەى جاران. ئەگەر تۆ ئەركى بى سىپىرداۋى خۆت بە رووسورى پىكەنەھىتابا، ئەۋ خەلكە ئاۋا جۋابگۆى ئەرکناسى و ئەمەگدارى و ۋەزىفەزانى تۆ نەدەبوون. لەۋەنى كە ھكۈومەت داۋاى موۋچەنى مانگانە لە نۆينەرەن دەكاتەۋە، ئەمن بە ناۋى داستان شەرم دەمگرې. لە دۋاىە ئەۋ پىشەمەرگانەنى و بۆكانى بانگ كردن كە ئەمىيان گرتبوو. ئەۋەنى راستى بى ناھەزان و خەنىمانى من لە ۋەل ۋەمەرەجەدا

ئەم داۋەيان بۇ نابوومەۋە ھەتا بە قەۋلى خۇيان تۆلەي دەۋرانى پېشۋوم لى بېكەنەۋە. بەلان لە راستى دا من نوينەرى ئەۋ ھەزاران كەسە بووم ، كە بەپېچەۋانەي ھەنگاۋى ناھەزى ئەۋان ، ئەمىيان بە قارەمانى ئىدە ۋ ئارمانى مىللى ۋ نەتەۋەبى خۇيان ناساند. دادستان ئەۋ چەكدارانەي بانگ كرد كە ھېنابوۋيانم ۋ پېي گوتن: كى بە ئۆۋەي ئەسپاردوۋە كە خەلكى بگرن ، يان بە ويستى خۇتان تاۋانبار ديارى بگەن؟ لە دوايە دادستان راگەيەندراۋىكى بۇ راڊيو نووسى كە: «ھېچ دەستە ۋ لايەنئىك بىي فەرمانى دادگاى ناۋچە ، مافى گرتنى كەسيان نىە ۋ دادگا بۇخۇي بە كارى خۇي راڊەگا.»

كۆرە بۇكانىيەكان نامەھوئ ناۋيان بېنم ، ھەرسىكىيان ئەندامى حيزب ۋ خويىندەۋار ۋ باسەۋاد بوون. نەياندەزانى كە ھېندىك بېچوۋەگەورك كەۋلى مەريان لە خۇ ۋەرئىناۋە ۋ دەيانەۋى كين ۋ توورپەيى كۆنەرقيان ۋەرگرنەۋە.

دواى مالاۋايى لە دادستان ، ئەۋ جەماۋەرم لەگەل خۇم برە كومىتەي حيزبى دېموكرات. بەداخەۋە لە سەرانى حيزب ، تەنيا «كەرىمى حيسامى» ۋ «ھەمەدەمىنى سىپراچى» لەۋى بوون كە ھەردوۋوكيان كۆمۇنىستىكى دوۋئاتەشە بوون ئەك ناسيۇنالىستىكى ۋەتەنپەرست. دەمەھويست حيزبى دېموكرات ، كۆبوۋنەۋەيەك لە دىيەنبار پىكىيئى ۋ بىرورپاي حيزبى بۇ خەلك شىكاتەۋە. دواى دىدارى مامۇستا شىخ عىززەددىن ۋ سىپاس لە كردهۋەي مامۇستا عەبباسى ، ھاتىنەۋە بۇكان. نەمويست ئەۋ جەماۋەرە بە خەيابانى شارى دا بېن ، بە جادەي كەمەربەندى دا ھېناملانەۋە مالى ۋ دواى سىپاسى زۇرى من ، بلاۋەيان كرد.

ئەندامى حيزب كى بوو؟ ھەمەدەمىنى سىپراچى

لە چى دەگەرا ۋ چى گوت؟

دوۋ رۇژ پاش ئازادبوونم ، بە ۋەرزىپەر گوندنشېنەكانم راگەياندبوۋ كە حيزبى دېموكرات كۆبوۋنەۋەيەك لە دىيەنبار پىكىيئى. بۇ رۇژى ديارى كراۋ ئامادە بن. دواى سى رۇژ ، دوۋ لاۋى خەلكى عەنبار ھاتن ۋ كوتيان كۆرەكە پىكھاتوۋە ۋ پىنج كەس لە ئەندامانى حيزب ھاتوون. ئەمىش لەگەلىيان سوار بووم ۋ جوومە مزگەۋتئ كە جىي كۆبوۋنەۋەكە بوو. مزگەۋت چىمكوت بوو لە

وهرزپرانى دهوروبهر. له پيش دهركى مزگهوتيش گهنج و لاوانى لاديسى راوهستابوون.

كه چومه ژوورى، ئەندامىكى حيزبى قسهى بۆ دهكردن. له نيزىك مىحرابى مزگهوتى دانىشتم. چواركەس له ئەندامانى حيزب بهرپز لهولاتر دانىشتبوون. نه مزانى ئەو ئەندامه له پيشدا چى گوتبوو. له دوايىدا كوتى: «ئەندامى نه بهز و بهرپزى حيزب، كاك «همه ده ميني سىراجى» به يانائىكى ههيه و دهيههوى لهو كۆرهدا به چينى زهحمه تكيستان و كارگه رانى بيبهش و بژيوى راگهيه نى.» پاشان ئاغاي سىراجى بۆ ناساندنى ئهركى خۆى و كاك كه ريمى حيسامى و مامه غه نى كه سالانىكى زۆر له دووره ولات و غوربه تدا چيه چاوسانه وه و چه رمه سه رى له پى ئارمان و ئاواتى خۆيان و له پى ئازادى و به خته وه رى ئەو چينه ديويانه و نه به زيون كوتى: «له دووره ولات بۆ رووناك كردنه ومى ئەو دهوله تانه كه پشتيوانيان له ئامانجى پيرۆزمان ده كرد و ئيمه به كرده وه و راديو و رۆژنامه و كۆوار كارمان گه ياندۆته ئه ورۆكه، رۆژيكي ئاوا ده راوروون بۆ گه يشتن به ئاواته كانمان. به لان برايانى رهنجبه رى ولاته كه مان، ئاگاتان له خۆتان و دهوروبه رى خۆتان هه بى كه له نيو كۆمه لى خۆتاندا كه سانىك هه ن كه به پيچه وانى خواست و ويستى ئيوه ده بزوونه وه و هه نكاو ده هاويژن و به ره و هه لدير ده تانپه تيئن. بى خه به ر مه بن، نوينه رى ئيوه له ده ورانى شا و ئيسناش دهيههوى، له بير و خهوى هه رگيز وه خه به رنه ها توودا بتانه ئيئته وه.»

واديار بوو نه يده زانى نوينه رى ئامازه پيكر او له كۆرهدا به و پيكيه نهرى ئەم كۆبوونه وه يه له گوندى «عه نبار» بۆ حيزبى ديموكرات بووه، نه بۆ خۆنواندى چه ند جوو جكه نووده يى و كۆمۇنىست. چه ند كۆرهدا كه شاوه رز نه يانئيشت ئاغاي سىراجى دريژه به وتاره كه ي بدا، وه جواب هاتن و كوتيان: «ئاغاي سىراجى، ئامۆژگاريه كه ت جىي خۆى نه بوو. نوينه رى ئيمه له ده ورانى شادا يه كي ك بوو له چين و تووژى خۆمان، ئاشنا به ده رد و په نجى ئيمه و له و پيگايه دا هه رچه ندى له تواناى دا بوو، دريغى نه كردوو و له رچه ي به ره و و سوودى ئيمه لاي نه داوه.»

ليره دا به پيوستىم زانى كه جوابى بده مه وه، كوتم: «ئاغاي سىراجى پى بده و

بوارم بەدەیه کە بۆ ڕوونبوونەوهی خۆت، برێک سەبارەت بە کردەوهی خۆم
 بەسەرھاتی ئەو خەلکە لەو ھەریمەدا بدویم و کوتم: لەو کاتەوێ کە ڕەفییق
 «مامەغەنی» بە تاوانی توودەیی لە زیندان کرا و خودی جەنابت لەگەڵ کاک
 «کەریمی حیسامی» بۆ ڕاگەیانندی مەرامی کۆمۆنیستی لە ڕادیۆکانی دەورووبەردا
 «بژی ئەستالین» تان بێوو بە خەو و خواردن و لە بێرتان چوو بۆوێ ئەگەر ڕەفییق
 ئەستالین خودموختاری کوردستان و پیشەوای نەمری لەگەڵ شای ئێران بە
 نەوت و زێڕ سەودا نەکردبا و ئەو ھەلومەرجەیی بۆ نەتەوهی کورد وەدیھاتبوو بە
 دەستی دەولەتی شوورەوی تەحویلی شای ئێران نەدرابا و پیشەوا و ڕێبەرەکان
 ئێعدام نەکرابان، ئەورۆکە دوا ۳۲ سالان ئەمن و تۆ ئێوونیکەمان
 لێکھەلنەدەدا و بەباشی یەکترمان دەناسی؟ ئەمن پێم وایە ھەر بێچوو کوردییکی
 بەشەرپەف ئەو ئەتکەیی لەو زەمانی دا بە سەر نەتەوهی کورد داسەپیندرا لە بیری
 ناچیتەوێ. ڕەفییق سیراجی، ئەو کاتەیی ئەتۆ و ڕەفییق کەریمی حیسامی لەودییوی
 سنوورەکانەوێ ملتان دەکیشا بزانن لە ئێو نیشتمانەکانەتان دا خەبەر چیه، ئەمن
 و ئەو وەرزی پێرانی لەگەڵ فێئۆدال و ملووکوتەوایفی و عێل بەگی مەملەمان دەکرد.
 لە گۆڕانکاری شیوازی ئیسلاھاتی ئەرزێ و ھەلکەوتی ھەلی ھەلوەشانی ڕژیمی
 ئەرباب و رەعیتی کە لە درێژایی دەوران دا ھۆی چارەپەشی دیھاتییەکانی
 پێکھێنابوو، بە یەکگرتوویی و پال وێکدان لە بەرامبەر مەھوورەکان دا ھەولمان دا
 ھەتا گەیانمانە ئەورۆکە. ئەتۆی ئاوارەیی ھەندەران بۆیە بە ڕاشکاوی و لە
 خۆڕادیوی دەتوانی کۆر و کۆبوونەوێ لە ئێو ئەو جین و تووێژەدا پێک بێنێ کە
 سیوچەند سال لێرەووبەر شوورەوی شوورەیی کیشا و داینەرشت و ئێمە لە پەنای
 «ئینقلابی سپی» و یەکگرتوویی خۆمان و دەستمان ھینا و دەبینی بە بێ دیمەنی
 ئەرباب و فێئۆدال لەم کۆرەدا بەشداری دەکەیی. ئاگای سیراجی ئەمن ئاشقی
 چاووڕۆی شا نەبووم. ئەمن لایەنگری ئینقلابی سپی بووم کە زنجیری کۆیلەتی
 لە ئەستۆی نەتەوهی کورد دارنی. ئەمن بەدخواری مالیک و ئاغاوات نەبووم،
 ئەمن و میلیۆنان دیھاتی و وەرزی پێر، بێزار لە ڕچە و ڕیپازی ڕژیمی ئەرباب و
 رەعیتی بووین. ئەمن بە نیوی وەرزی پێکی خۆیندەوار و خاوەن ئەزموون ئەو مافەم
 بە خۆم نەدا لەم ھەل و ھەلکەوتەدا کە بە سوودی خەلک بوو لەو
 بەر بەرەکانییەدا ھەنگاواوێژ نەبم. ھەر ئەو بزۆزییە بە سوودی خەلک بوو کە

به ناوی نوئنه ناردیانمه مه جلیسی شوورای میلی.

به کورتی کۆبوونه وه که مان بوو به شه رهندووکه ی من و ئاغای سیراجی. کاتیک ئەندامی حیزبی تووده دیتیان خه نه که یان رهنگی نه گرت هیچ، هیندیکیش کال بوونه وه، هاتنه ده ری و سواری ماشینه که یان بوون و رۆیشتن. دووباره گوندنشینه کان له دهورم کۆ بوونه وه و کوتیان ئەم کۆبوونه وه مان به پاسپارده ی تۆ پیکه پنا و لامان وابوو که ئەوانه ئەندامی حیزبی دیموکراتن، ئەگه زانیبا مان ئەوانه له لاده رهکانی مه سله حه تی نیشتمانن، هه رگیز هاو نشینان نه ده بووین.

هرووژمی پاسدار و جاشهکان و گرتنه وه ی شاری بۆکان

له هاوینی سالی ۱۳۵۹ هیزی حکومه تی ئاخوندی ده یه وه یست بۆکانیش داگیر بکا. هه تا ئەو ده مه ی شاری بۆکان له ده س لایه نه سیاسییه کان دا بوو، هه ر لایه نه ی ئارمان و ریبازیکی جیای بۆخۆی هه لبژاردبوو. حیزبی دیموکرات و کۆمه له و خه بات، لایه نهکانی نیونه ته وه یی بوون و دیاربوو جیان ده ویست و داواکاری چی بوون. به «رێخراوی موجهیدین» و «راهی کارگه ر» و «حیزبی تووده» جیان له کێ ده ویست و بۆ له وه هه ریمه دا جیگیر ببوون؟ ئەمانه بی ئەوه ی به رنامه یه کی هاوبه شیان پیکه وه هه بی، هه رکام به ده سته یه ک چه کداری خۆیان وه له مه قه رپیکدا جیگیر و دامه زرابوون.

هیزی سپای پاسدار و جاشهکان له لای «میانداو» را شالاوئیکی به ربلاو یان له زه وی و حه وارا ده س پیکرد. گرووهکان دوا ی هیندیک به ره رهکانی و قوونه شه ر شاریان به جیهیشت هه تا کوشت و کوشتار له شاری دا پروونه دا و له دیهات و گوندهکانی ده ور به ری بۆکان مه قه ر و پایه گای خۆیان دامه زرانده وه. وه زعی شاری بۆ هیندیکان که سه ر به دام و ده زگای پژی می ئاخوندی نه بوون، پيشمه رگه ی موسولمان (جاش)، ته نگیان بی هه لئینا بوون. جاشهکانی خۆولاتی خه لکیان ده ناسی و ئەوی مۆر و پنچی «جاشولکه» ی پیوه نه بووایه ده یان هینا هه وه لایه.

ئهن له دیی «عهنبار» بووم که شالاو یان بۆ بۆکان برده. نیو دی و قورغ و باغی عه نباریان وه بهر تۆپ و چه کی قورس دا. به داخه وه کور سه ی دیک

۱۳ ساڵەى گاوان ، بە تىرى وپلەكى كووزرا و چەند سەرىش گاوگۆلى خەلك تىدا چوون .

چارەى من چ بوو؟ چۆن بجمەوہ بۆكانى؟

لەو بگرموبەردەدا لە بۆكان يان گوندى عەنبار ، رېگەى مانەوہ بۆ من نەمابوو ، تەنيا جىيەكى كە دەبوو لەو حالەىدا لىيى داسەكنىم ، مەلبەندى كەوركايەتى و گوندى گلۆلانى سەرى بوو كە بنەمالەى خزموخىش و ناسياوم لەوى زۆر بوون و جىگەيەكى بىدەنگ بوو .

ماشىنىكم بەكرى گرت ، لاى نويزى شىوان بە رېگاي «شارىكەند» و «قەرەگويز» دا بەرەو مەلبەندى كەوركەن وەرئىكەوتم . لە قەرەراغ گوندى «قەرەگويز» سى چوار جەوانى چەكدار پىشيان بە ماشىنەكەم گرت . لەبەر شوقى ماشىنەكە ناسىمنەوہ ، لاوەكانى بنەمالەى ئاغاىانى موھتەدى بوون . كە ئولفەت و عەلاقەى زۆر لەمىژىنەمان پىكەوہ بوو و لەگەل قاسمئاغاي ناسراوى كەورەى ئەو بنەمالە لە دەورانى كۆمەلەى (ژ.ك) را ھاوبىر و ھاواراز بووين ، كۆتم كۆرەكان ئىوہ بۆ كەيشتوونەتە ئىرە و چ دەكەن . كوتيان : قاسمئاغامان لەگەلە و دىھەوى بچىتە دىوى بانە . كۆتم قاسمئاغا لەكوئىيە مەبەنە لاى يان بۆم بانگ بەكن . يەكك لە كۆرەكان چوو بانگى بكا . ھىندەى پىنەچوو قاسمئاغا ھات . دواى سەلام و چاكوخوشى كۆتم ئەتۆ بۆ لە بۆكان ھاتوويە دەرى؟ كوتى : «وہك دەزانى حكومەت بۆكانى گرتۆتەوہ و ئەمنىش ھەوسەلەى جواب و پرسىارى پاسدار و جاشانم نىہ و دەمھەوى بجمە دىيى «سىوچى» و لەگەل «عەولاخانى شەھىدى» بچىنە دىوى ئىراقى . ئەتۆ بۆ لەگەلمان ناىەى؟ دەزانم ئەتۆ چاك وەردەگرن و زۆرىش لە ئاشنا و ھاوكارەكانت لە ئىراقن؟ «تىمسار پالىزبان» و «سالارى جاف» بە باومشى ئاوالەوہ دەتقۆزنەوہ و زۆرىش لە نمايەندە ھەلاتووەكان لە ئىراقن . ئەمن عومەرى برازام نارىوتە مەھاباد بە دووى عەولاخانىدا كە حىزب گرتبووى و نازادى كر دووہ . كە ھاتەوہ ئىرە دەچىن بۆ «سىوچى» و لەوى را دەروين بۆ ئىراقى . ئەى ئەتۆ ئىستا دەچىيە كوى؟»

كۆتم : دەجمە «گلۆلانى سەرى» بۆ نىو خزمان . قاسمئاغا كوتى : «گلۆلان حاشارگەيەكى وا نىہ ، ئەتۆ دەبى لە جىيەكى بىدەنگ و خاترجەم دامەزرىي .

ئەو نیه «عەلی ئاغاى ئەمیرە شایری» و «لە تیفی شیخو ئیسلامی»، لە ئیراقی خاترجەم حەساو نەو؟» کۆتەم: قاسم ئاغا، ئەمەن ھاوپی و ھاوکاری تۆ و «عەولاخان» یم، زۆر پینخۆشە و دەزانم ئیوێش بە نیوی سەرعیلی و عەشیرەتی لە لای دەولەتی ئیراق زۆر بەرپز دەبن. ئەمەن لە «گۆلانی سەری» دەمینمەو و چاومپی دەبم بزەنم ئیوێ چەدەکن. ئەگەر ئامادەى ئیراقی بوون خەبەرم بەدەنی هەتا ئەمینیش خۆم ئامادە دەکەم و دیمە لاتان پیکەو بەرپین.

بەو قەرارو پریەو ئەمەن چوومە «گۆلان» و بەلان چەند رۆژیک بەدووی یەکدا رۆیشت و خەبەریک نەبوو. لە دواى ماوەیەک زانیم کە «قاسم ئاغا» و «عەولاخان» چوونە ئیراق و گەراونەو. «قاسم ئاغا» چۆتەو بەو بۆکان و «عەولاخان» یش بەرەو بانە رۆیشتوو. بەلان وەک بۆخۆیان دەیانگوت، دەردەسەری و چەرمەسەری زۆریان بەسەر هینابوون و هەرودەها گۆشەگیر و دەمقووچا و مانەو و بەرپز و حورمەتی نیوخۆییەو درێژەیان بە ژیاى ناپروومەندانە دا هەتا مردن. لام وایە هەردووکیان نموونە و سەرمەشق بوون بۆ ئەولادان و بنەمالەى خۆیان. ئەویش لە هەلومەرجیکدا کە حکوومەتی ئاخوندی زۆر پینویستی بە پیاوێ نیو بەدەرەوێ کانی مەلبەندی کوردەواری هەبوو.

خوایان باش دەزانی هەست و خۆستم هەلەى هەنگاوەکەم، ویستی دروستم بەپیتی نووسراوی پینووسی ئەزەل بوو ئەوێ زانیم، ئەوێ روانیم و بیستم

بەلان حالی من لە ماوەى دوو سال لە «گۆلانی سەری»

کاتیکی زانیم جارێ دەبێ لە گۆلان جیگیر بم، ناریم لە ماتی پرا فەرش و نوین و خوار دەمەنى و دوو مانگای شیریم بۆ بنیرن. وەتاغیکی خاوینى خزمەکانم فەرش کرد و تیییدا مامەو. تەفەنگیکی تاپیری راپیم پینبوو و رۆژانە زیاتری لە کیو و شاخان دەبووم و کەمتر لە ژووری دا دەمامەو و زۆرتر دەچوومە راپوی کەو و مراوی و پۆپ و کورکوپ کە لە سەر کانیاو و ئاوخۆران دا زۆرم وەگیر دەهینان. جارجار براکان و ژن و مندالم دەهاتنە دیدارم و بەو شیوێ دەوسالان لە گۆلانی مامەو. لەسەر ناپەحەتی و ئاوارەیی خۆمدا، دەردی زامی لەمیژینەى مەعدە زۆری ئەزیهت دەکرم. دەستم بە دوکتوران رانەدەگەیشت. دوکتوریکى

ٺهendamى حيزبى ديموڪراٽم وهدهس كهوت ، ٺهويش بى دهرمان و دهوا . حيزبى ديموڪراٽ و ڪؤمهله و خهبات ، مهفزهه و مهقهريان له ناوچهى گهوركان دامهزراندبوو و زؤرجاران دههاتن و له گؤلان ميوانم دهبوون . لڪيڪى حيزبى ديموڪراٽ مهفزههريان لهوئ بوو و له گوندى «سلامهٽ» و «ساردههڪؤستان» يش حيزب و ڪؤمهله و خهبات جيئگر بوون و له گوندهكانى «موكرىان» و لاي سهقزيش نيستهجى بوون و جاش و پاسدارهكانى رڙيمى ٺاخوندى له ديهاٽ و ناوچهكاندا جيئجئ و ٺاسهوارئكيان نهبوو .

ههلمهٽى ههملهلايهنهى سپاى پاسداران بؤ پاڪسازى ناوچهى گهورڪ
 له هاوينى سالى ١٣٦٢ ، هيئى سپاى پاسداران و جاش و بهسيجى ، بؤ پاڪكردنهوى مهلبهندى «گهوركان» له لايهنه سياسيهكان و هيئى پيشمهركه ، له سئ لاهه هيرشيان هئنا . دهبئ بليئم ههٽا ٺهو كاته ديهاٽى دهوروبهري بؤكان بههٽونى له رڙر چاههديئى پيشمهركهدها بوو . هكومهٽى ٺاخوندى لهو ناوچهدها شوينهوارئكى ديار نهبوو . ههلمهٽى هكومهٽ له لاي سهقز و بؤكان و مههابادهوه ، بهرهو ناوچهى موكرى و گهورڪ دهسٽى پئكردبوو . ٺهمنى بئخهبهه له ههموو لايهك وهك ههميشه چووبوومه راوى كهو و كورپوران . له داوينى شاخى بهرزى قهرهقايه له نيزيڪ كانى و ٺاويك ، سيبهه و ههشارگهم ساز كردبوو كه لاي ٺيواران جيئگاي ٺاوخؤركهى بالئندان بوو . باش جهمى ٺيواران لاي عهسريكى درهنگ بوو ، خؤم له سيبهدها حاشاردايوو . سهروهدهى ههاتنى كهوهكان بوو . لهنهكاو گرمهيهك له قهدهى شاخى قهرهقايه بليئند بوو . كه روانيم ٺاور و بليئسه له دوندى شاخى بهرزبووه و كاشهبهرد و ٺاوير خئزهريان كرد بهرهو داوين . دياربوو به ٺؤپى دورهاويؤ بهندهنى پال «قهرهقا» يان ٺؤپياران دهكرد . دوربينيئكى چاڪم بئبوو ، كه روانيمه ڪئوهكانى «قهلاى قؤزلوو» و تيرهشانى ملهى «بؤبهكتان» ى ديار بوو لهو تيره شانانهوه ٺهم ڪئوانههيان دهكوتا . له ملهى «بؤبهكتان» ى را هيئى پاسدار و بهسيجى و جاش وهدهرکهوتن و سهريان هئنا دهري . دهستهيهك پيشمهركهه ڪؤمهله ، له ٺيو دارههگويزهكانى ديئى «كانى دريؤ» ى كه پاشهكشههيان كردبوو ، گهيشٽبوونه خوار دارههگويزهكان . به دوربين ديئم يهڪئك لهو پيشمهركانه ٺهنگوا و دووسئ سهرمهقولائى ليئدا و له بن دارئكى

ماتهی هه لگرت. پێشمه رگه یهک گه پراوه سه ری و به خێشکه خێشک رایکیشا بۆ نادیا ری. ئه وانی دیکه ش به قوونه شه پ به نادیا ری دا به ره و داوینی کیوی داکشان و خۆیان نه دیو کرد. له دوا یه پیم زانی برینداره که کچیکی پێشمه رگه ی ئه ندما ی کۆمه له بوو.

پنۆیسته لێره دا بلیم که هۆنراوه ی «بلی سلی هه لی...» له ژیر ناوی «چاوپراو» که له ژماره ی گۆقاری «مه هاباد» دا بلاو کرابوو، ده روانیته ئه و ده ورا نی که پاشان ده ستم تیوه بر دووه و ئیستا جیاوازی هه یه له گه ل ده قی باس کراو. رۆژ تینی دیتنی ئه و دیمه نه ناحه زه ی نه ما بوو، به هه لاتن ئاوا بوو. سیره هه لگیرا. دووربین ها ته ئه وه ی پیش خۆشی نه بین. تغه نگم له شانی کرد و به ره و گۆلان تیکشام. که ها تمه وه نیو دی. پۆلیک پێشمه رگه ی حیزبی دیموکرات له کۆلانی ئاوا یی دا وتووێژیان بوو که چ بکه ن و چ نه که ن. فه رمانده ی پێشمه رگه کان لاویکی زیت و وریا بوو به ناوی «عه بدوللا». که ئه منی دی کوتی: ئاغای نووری پیم وایه ئه تو ئه وشۆ لێره نه بی باشه. بجۆ بۆ دیی «یاغیان» و له ویش له سه ر هه ست و وریای هێرش ی پاسداران و جاشه کان به که ده یانه وه ی ناوچه ی به ته واوی له هیزی پێشمه رگه به تال وحه تال بکه نه وه.

با ئه وه ش بلیم بۆ ماوه ی دوو سال که له «گۆلان» نیشته جی بووم، لایه نه کانی کۆمه له و دیموکرات و خه بات زۆریان پیز ده گرتم و له وه خت و بی وه ختی دا ئاگادارم بوون، له حالیکه نه کۆمه له و نه دیموکرات و نه خه بات بووم، به لکوو ئاسه واری (ژ.ک) ی ولات بووم، ده مزانی چیمان ده وی؟! نه مانده زانی چ بکه یین!!

رۆژگاریکی ره ش و شه و گاریکی چه توون

به رینۆینی کاک «عه بدوللا»، پاش شام یه کیک له خزمه کانم له گه ل خۆم خست و چوومه گوندی «یاغیان» ی نزیک «گۆلان». شه ودره نگیک گه یمه جی و له مالی ئاشنایه ک وه ژوورکه وتم. له پاش به خیر هینان و باسی هێرش ی پاسداران بۆ ناوچه، جیگایان بۆ راخستم و چوومه جیگاوه. به لان له بهر ئیشی دهردی مه عده و فکر و خه یال، جینگم دا هه تا به ره به یان.

له به ینی خه و و بیداری دا بووم که کچۆلیکی خاوه ن مال به لیوه لرفه

هەژوورکەوت و کوتی: ئەهی بابانم خرابیی، لەخۆم قە لەندەری، خو پاسدار هاتوونە بەندەنی پشت مالان! لە جیگا دەره پەیم و کوتم: کی وا دەلی؟ کوتی: ئەوەتا لە پەنجەرەرا بە کۆیەووە دیارن. کە هەستام لە پەنجەرەرا تەماشام کرد، لە بەندەنی پشت ئاواوییەووە ئاسۆگیان دابوو. جارجار بەرەو ئاوەداننی خۆیان نیشان دەدا و ون دەبوونەووە. ولات پوون ببوو. هەرام لە سەید تاهیری تازەلای هاورپیم کرد و کوتم: هەستە هەتا نەهاتوون لە دێ و دەدرکەوین. هاتینەدەری و بەرەو باغ و دارستانیکی کە بە پالی کۆه کەووە بوو تەماشای بستووی پشت ئاوەدانیمان کرد. پۆلیک چە کرداری لێ دیار بوو، مەلووم نەدەبوو پاسدارن یان پێشمەرگە. کوتم: سەید تاهیر مانەووەمان لێرە بێسوودە. هەستە زۆر گورجانە لەم بستووە سەرکەوین و ئاوابینە «دۆلی کۆخی» و لەوێرا لە مەهی «سارده کۆستان» ئێرا شۆرپینەووە و بجینە «سارده کۆستان»، مەقەپی «خەبات». لەو تیرەشەنەهی پشتی «یاغیان» کە چە کردارەکانی پێووەبوو، لەگەڵ ئاسۆگمان دا، دوژمنت پۆژی پەش نەبینی، وەبەر پەگباری تیربار و موسەلسەلیان داین. لە هەلاتن و خۆنەدیوکردن زیاتر چارەیه کمان نەبوو. نازانم چۆن نەهەنگواین. ئەو گولەبارانە بە کوێدا پۆیی کە ئیمەهی نەگرتەووە. بەلان:

اگر تیغ عالم بجنید زجای نبرد رگی گر نخواهد خدای

ئاوەژوو بووینەووە و کەوتینە نەدیوی «دۆلی کۆخی» بەلان بە سەر چ دیمەنیکدا کەوتین! هەزاران زیندەوەر، مەر و مالات و ژن و مندالی گوندی «سلامەت»، پێشمەرگەهی تەقاوی مەقەرەکان، پیرەپیاو و پیرەژن و مندالی نەخۆش و مەلۆتکە، وەرۆیرکە بە سەر یەکدا کەوتبوون و تیکخزابوون. لە کۆهەکانی پشت «سلامەت» هەو، مە و بانووەکانی «کۆخان» و «سارده کۆستان» ی بە تیربار و تۆپ و موسەلسەل دەکوتا و ئەو حەشیمەتە لەو دۆلە خزابوون نەیان دەوێرا سەر لە ئاسۆگی بێنەدەر.

کۆتم: سەید تاهیر بەو دۆلەدا هەلکشین هەتا دەگاتە نیزیکی لووتکەهی کیوی. سەید تاهیر کە بۆخۆی ئەندامی کۆمەلە بوو، دیمەنی دلتەزینی ژن و مندال و پێشمەرگەهی پەتاو پەریشانی کردبوو. هیژی تیکشکاوی پێشمەرگە بە شاخانەووە حالەتی شەر و هەلاتنی بەخۆیەووە گرتبوو. بە دۆلیدا کە نادیار بوو وەسەرکەوتین، هەتا نیزیکی بستووی کیوی «سارده کۆستان»، کوتم: هەتا ئێرە

به ساغی هاتووین ، له گه‌ل له بستوو و تیرپه‌سی پاسداران نیزیک بووینه‌وه ،
 ئەتۆ جه‌وان و توندوتۆلی ، هه‌رچه‌ندی تین و تاوت هه‌یه ، له بستوو پرا خۆ
 بگه‌یه‌نه نه‌دیوی ، ئەمنیش به پێی خۆم وه‌دووت ده‌که‌وم ، یان ده‌رده‌چم ، یان
 ده‌مپێکن .

سه‌ید تاهیر له‌سه‌ر بستووی هه‌لات و خۆی نه‌دیو کرد و ئەمنیش زۆر به
 هێمنی و به‌حه‌وسه‌له‌ی هه‌نگاوی شل‌وشه‌وه‌یقم ئەو مه‌ودایه‌م پێوا و له
 تیره‌ندازی پاسداران که‌وتمه نه‌دیو و نادیار . پێشمه‌رگه پۆل‌پۆل و یه‌که‌یه‌ک و
 دوودوو ، به‌ بن ره‌وه‌ز و تیره‌شاخان‌دا ده‌رۆین و ده‌خزانه‌ حاشارگا‌کانه‌وه . له
 کێوه‌کانی ئەوه‌به‌ریش‌را پاسدار تیره‌ندازیان لێ‌ده‌کردین . ئێمه سه‌ره‌وه‌ژێر
 بووینه‌وه به‌ره‌ «سارده‌کۆستان» . بێ‌خه‌به‌ر له‌وه‌ی که سپای پاسداران گۆرستانی
 «مه‌لازاده» یان گرتوو و له‌وێ‌را نیو دێ و کێوپاره‌کان گولله‌باران ده‌که‌ن . هه‌تا
 نه‌گه‌یشتی‌نه نیو گوندی «سارده‌کۆستان» ، ئەوه‌مان نه‌زانی که مه‌لازاده گیراوه .
 تازه پاشه‌کشه‌مان پێنه‌ده‌کرا . خۆمان له نیو دێ کوتا و به‌ پێش مه‌قه‌ری
 پیک‌خراوی خه‌باتی «مه‌لاکه‌ریم» دا تێپه‌رین . ده‌رکی مه‌قه‌ره‌که له سه‌رپشت
 کرابۆوه . سه‌ماوه‌ر و چادان به‌جێ‌ما‌بوون . بۆ‌خۆشیان له نیو گولله‌باران‌دا
 خزا‌بوونه خرا‌وکه و شیوه‌له‌ی نیو دێ .

له‌و شیوه‌له‌ و خرا‌وکه‌ی نیو دێوه ، پێشمه‌رگه و خاوخیزانیان به‌ زگه‌خشکه و
 کووپه‌کووپ خۆیان نه‌دیو ده‌کرد . له‌گه‌ل سه‌ید تاهیری هاو‌رپم خۆمان خسته
 نه‌دیوی تیره‌ندازی پاسداران . به‌ره‌وه‌ژووور پێچه‌رپیه‌ک بوو ده‌چوو نیو دار و باغ
 و می‌شه‌یه‌که‌وه که پۆل‌پۆل پێشمه‌رگه‌ی حیزب و کۆمه‌له و خه‌باتی تێ‌خزا‌بوون .
 دیار‌بوو دوا‌ی شه‌که‌تی و ماندوویی ره‌تان‌دی شه‌و و پۆژیک ، له‌و بن دارانه
 تخیل‌ببوون و ماندوویی ئەو ماوه‌یان له خۆیان ده‌ره‌تان‌د . دیتم له لایه‌ک کاک
 «مه‌لاکه‌ریم» ی سه‌رپۆلی حیزبی «خه‌بات» ، له‌گه‌ل چه‌ند که‌س له چه‌کداره‌کانی
 خه‌ریکی چالی‌نان و هه‌سانه‌وه‌ن . مه‌لاکه‌ریم کاتی‌ک ئەمنی دی ، بریک رام‌ا و
 کوتی : ئاغای نووری ئەتۆ چی و ئیره‌ چی؟ ئەتۆ چی و ته‌ق‌وره‌وی چی؟ جارێ
 وه‌ره‌ دانیشه‌ تاویک وه‌حه‌سی و چایه‌ک بخۆوه ، جا ئەه‌وجار ده‌ردی دلان
 هه‌ل‌ده‌رێژین . کوتم کاکه‌مه‌لا له‌ دوینی‌شه‌وه‌یوه هه‌لو‌ه‌دام و دانه‌سه‌کناوم .
 مه‌عه‌شم وه‌ژان که‌وتوو و هه‌جمینی لێ‌به‌ریوم . چه‌ند تۆشه و بیس‌کویتی

پیمانە ، ھەر پیمانە و ماوەتەووە و لەبەر ھەڵات ھەڵات فریانبەتووتووین
بیانخۆین. دەھاتم بۆ مەقەرێ تۆ ، ئەویش مانی بێ دەرکوبان!

مەلا کەریم کێ و چ بوو؟

کاتیکی ئەم بیرمەرییە دەنوسمەووە کە مامۆستا «مەلا کەریمی راوچی» لە
راوی ژیان کەوتوووە و دوو ساڵە خۆی بانئێستەر لە کێشمە کێشمی پۆژگار
پزگاری کردوووە و بردووێتەووە بارەگای پەحمەتی خۆی ، «گیانی شادبێ» .
مامۆستا مەلا کەریم عالمیکی ئەدیب و ھۆنەر و زانا بوو. ھەستی نەتەوویی
ھێندە زۆر بوو کە مەسڵەھەتی بەرپۆھچوونی دنیایی لە پیناوی ئارمانی
نەتەوویی دەنا. لە پاش نیکچوونی پۆژیمی شایەتی کە ئارمانخاوازەکانی میلی
لەم ناوچەییەدا حیزب و لایەنی سیاسییان بیکدینا ، حیزبی دیموکرات و کۆمەڵە ،
بزووتنەووەی ئارمانییان دەسپیکرد. مامۆستا مەلا کەریم بە ھاوکاری «مەلا
شیخ جەلالی حوسینی» حیزبی «خەبات» یان پیکھینا و ئەندامیکی زۆریان لە
مروڤە خویندەوار و دیندارەکان کۆکردەووە و ھەتا ماوەی بزووتنەووە لەم
ناوچەییەدا درێژەیی ھەبوو ، بێر و باوەری نەتەووەی لەگەڵ خۆی دەگێرا. لە
دواپۆژەکانی ژیاندا زۆربەیی کاتەکانی خۆی بە ھۆنراوە و پەخشان دەبردە
سەرێ و گۆاری «سرو» و «مەھاباد» چلۆنیەتی ژیان و ھیندیک ھۆنراوە و
پەخشانیان لێ بلاو کردۆتەووە.

لەگەڵ خۆدالیخۆشبوو مەلا کەریم ، ئاوالی دیرینەسالی دەورانی مندالی
بووین و بە خزمایەتی دەگەشتینە یەکتەری. دەمەھوویست بە ھۆی مەلا کەریم کە
بنکەیی حیزبەکیان لە ئێراق لە ژێر چاوەدێری «مەلا شیخ جەلالی حوسینی» دا
ھەلەدسوورا ، پرۆم بۆ ئێراق و خۆم لەم ھەموو چەرمەسەرییە ئازاد بکەم. چەند
جاریک مەلا کەریم ئامادەیی خۆی بۆ بردنی من بۆ ئێراق پێراگەیاندم ، بەلان
پێبەندبوون بە خاوخیزان گری ئەو ئاواتەیی منی دەکووژاندەووە. غەم دەخوارد و
بێحەجمین لە جێیەکی بێدەنگ و ھێمن دەخولامەووە و دەسوورام.

... کاتیکی بێرک بووژامەووە و ھاتمەووە نیوخۆم ، کوتم: مەلا کەریم ئەمجار
لێبوردووم و بەراستیەم ، دانیشتم لەم ولاتەدا تامی نەماوە ، دەبێ بە یەکدوو
کەس لەو کورە چەکارانەدا بەرپێم بکە بۆ ئێراق و لە دواوەشدا مال و مندالم بۆ

به پئی که ی. به سهید تاهیری هاوریم گوت: ئیدی کارم به تو نه ماوه، ئەتۆ ئەوشۆ بچوو «میرگه نه خشینه» و له دوايه بچوو گۆلان و راسپیره بین له بۆکان پرا ئەسباب و شرهوپره کانم بهرنه وه و بۆخۆشم له گهڵ مه لاکه ریم و پيشمه رگه کانی ده پۆم بۆ هه واری «شینان».

به کورتی له گهڵ مه لاکه ریم و پيشمه رگه کانی به ره وه هه واری «شینان» وه پئی که وتین. پيشمه رگه کانی حیزبی دیموکرات و کۆمه له که هیندیکیان ژن و مندالیان پئی بوو، به ره وه وای یهک، به دووی ئیمه دا ده هاتن. بۆ کاتی مالا خه وتان چووینه ئە وه هواره، ئەویش هه واری چی، چووینه کۆخته یه کی که چه ند گه زه ویا ن هه لکۆ لیبوو و به لاسکه گوینی و لکه دار و پرپووش دایان بۆ شیبوو. چه ند له تکه لباد و کۆنه به ره یه کیان له ده وری نۆ گۆرکی راختبوو. دوو مندالی پروت و ژن ومیردیکی نه دار له وه کۆخته دا کۆزلیکه یان به ستبوو و ده تگوت ئەرواحی جندۆکه ی کپو پاره ن. دیاربوو ئاشنای مه لاکه ریم بوون. چرایه کی فانووسیان هه لکرد، ئەمن و مه لاکه ریم و سئ پيشمه رگه که به وه نیوه شه وه، ئەرواحی کپو پاره مان ته کان دابوو، مه لاکه ریم به پيشمه رگه کانی گوت: ئیوه بچه کۆخته یه کی دیکه هه تا پۆژ ده بیته وه خۆتان دابین بکه ن. ئەمن و نووریش لیره کوروشمه ده که یین. قولکه یه کی دوو گه زی که به نیوی جینگای خه و بوودریان کردبوو، دایان به من و کۆنه په توویه کیان دامئ به خۆمی دادم و تیی دا وه رکه وم. له کاکای هه وارچیم پرسئ: ئەدی کاکای خۆم جینگای مالات و به رخ و کاريله کانتان له کوئییه؟ کوتئ: قوربان کاريله و به رخی چی؟ ئیمه به دوو سه ر مانگیان هاتووینه هه وار. ئاوما له کانیشم هه روه ک من وان، عیلاجمان نیه هه تا خاوه من مه زراکان له دئ دا تفاق نه دروون و گه لئ نه پرن، نایه لئ مالاتئ غه یره وه نۆ لیره واری که ون، ناچارین ئەوی مانگایه کیشی بئ، ده بی برواته هه واری که هه وارگه ی «شینان» یان له «سیاکۆ» دایه.

له وه قسانه دا بووین، گال و بوغر په یدا بوو، ئە وه پيشمه رگه و ژن و مندالانه که له دووی ئیمه ده هاتن، گه ینه هه واری شینان. شه و زرينگابوو، به ره وه به ره به یان ده پئی، هه وای کپوی ساردی کردبوو. زاق و زرووق و لیوه لرفه ی ژن و مندالان ئە وه دۆله ی پر کردبوو. ژنی که مندالیکی به باوه شه وه بوو، یه کیشی به دووی خۆی ده راده کیشا. بۆخۆی و منداله کانی سه رمایان بوو و وه لیوه له رزه

كهوتببون. ئەمن لەو كۆختهيهدا كه پهتووه كۆنيك گهرمى داهينابووم، له تاو ئەو ژنه و دوو مندالەكهى چهجمينم نهما. هاتمه دهري و كوتم: دايكه گيان وهره ئەو جيگايهى من و ئەو پهتوويهش له مندالەكانت وهرينه، هيندهى شهو نهماوه، ههتا تاو دهكەوى بيانچهجمينه. ژنه دوعاى بهخيزى كرد و خزا نيو جيگهوه. دهستهدهسته پيشمهركهى حيزب و كۆمهاله و خهبات، بهرهو دوا دههاتن. زۆربهشيان ژن و منداليان پيپوو. مهقهرهكانى ناوچهى گهورك و دهورو بهرى بۇكانيان چۆل كرديوو. ههتا هاويناى ۱۳۶۲ له شارهكان بهدهر، زۆربهى ناوچه كوردنشينهكان له ژير دهسهلاتى تاقم و حيزبهكاندا بوو و حكومەت له ديھاتان شوينه واريكى نهبوو، جابۆيه سپاى پاسداران و بهسيجى و جاشهكان، فهرمانيان درايه و له سى لاوه شالاويان هينا و ناوچهيان پاكسازى كرد، يانى پاكهكانيان ههلاوارد و ناپاكهكانيان جيگير كرد!

نەتەوهى كوردى ئاريياى نهژاد كه سى ههزار سال پاشهكهوتى ژيانى لهم ئاو و خاكهدا بووه، به ناوى پاكسازى، ترکه پهپي دهناو و دهیگوت: «نهكارهسهن؟» (تۆ چ كارهى؟) يان «سهن هارائيسه؟» (تۆ كویندهرى؟) بهئى كارى خودا وايه و هيچى لهگهلا ناكري، دهنا ئەگەر ناشوكرى نهبا دهگوت:

ئەوى ئەيكا خوا، بهخوا كه من بام به رۆژى رهش دهيانكرم بهكۆوا
 ههواى دۆل و دهرهى كيپاران له هاوينايشدا، بهرهبهيانان بهتهزوو و ساردوسۆله. سهرمام بوو، دهردى مهعهدهش زۆرى بۆهينابووم. كه پوانيمه دهورو بهرى خۆم، كورتانهكۆنيك لهوى فريدرابوو، ههلمگرت و به شان و ملمدادا. له تاو سهرما پهنام بۇ كورتانى كهري برد. فهرق ناكا له ههر كاتيكا
 نياز زۆرى دينى، له سايهى كوندى شووميشدا دهبي وهحهسيى. دياره كوندى شووم ئەو خاو من دهسهلاتانهن كه ئەم خاوخيژانهيان له لانه و كولانهى ديريئهسالى خوياندا، به كي و شاخ و دۆل و دهراندا راودهني و دهيانرهتيني.
 گيان و ژيانيان دهكووژيننهوه و لايان وايه بهو كردهوه ئەهريمهنييه، دين و ئيمان دهبووژيننهوه. ههلتروشكايووم، پالووى كورتان وهك جامهدانى بهسيجيان به سهر شانمدا بهريبووه.

ريچكهى پيشمهركه و ژن و مندال نهدهپساوه و ناله و نركهى ريپيوانى

نهخوش و ماندوو شهکەت ، ئەو دۆلەي پر کردبوو . ههوارچي وهک ههنگي قانگدراو هارووژابوون . هەر کهسهي نهخوشتيک ، کهسیرهيهک و شهکهتيکي دهگرتهوه و پرايدهکيشا بۆ نيو کۆختهکهي خۆي . ناسياو و نهناس به پيشمدا دههاتن و تيدهپهپين . له نيو ئەوانهدا تارمايييهک به پيشمدا هات ، کۆلهپشتيکي بهکۆلهوه بوو ، بۆني ناشنای ليدههات . کاتيک ليي خورددبوومهوه ناسيم «ماموسين ئاغاي موهتهدي» بوو .

ماموسين ئاغاي موهتهدي بۆ ليژهيه؟

لهگهلبووني ئەوم پي له تيکهلبووني خۆم سهيرتر بوو . خۆ ماموسين نه چهکدار بوو نه بهدکار . ئەوه بۆ وهبەر پاکسازي پيسکاران کهوتوو؟ ئەويش که ئەمني ناسيهوه لام وايه هەر ئەو پرسياره ي بۆ هاتبوو پيش . سهلام ماموسين ئاغا . سهلام ئاغاي نووري . تۆخوش و منخوش کوتم ، مامئاغا ئەتۆو ئيره؟ کوتي : دويني هاتبوومه ديي «سلامهت» مهقهري کۆمهله ههتا دیداري کورپهکان بکهم . دهولەت شالاي هينا و ئەمنيش ئەوهنده فرياکهوتم ساکهکهههگرم و لهگهلب کورپهکان وهدهرکهوم ، ئاواي ليهات که ئاوا ليهرم دهبيني!

پيوسته بلیم ، وسين ئاغا مروفيکي بهئارمان و ناسيوناليستيکي خوینگهرم بوو . له ربي ئامانجي نهتهوهييدا بۆ ههموو هاوکارييهک ئامادهگي ههبوو . له دهوري رژيمي شادا ماموستاي قوتابخانه بوو له ديهاات و شار و کاتيک رژيم بهرهو سهرنخووني بوو ، دهوري سههرهکي دهگيړا . کاتي که حکومهتي ئاخوندي کهوته پاکسازي قوتابخانهکان له ناوچهدا ، ئەو ماموستايانهي بۆني نهتهوهخواريان ليهاتابا ، يان رابردوويهکي تيکۆشهراڻهيان ههبا ، لايدهبردن . ماموسين ئاغاي موهتهدي ، يهکيک بوو لهو ماموستايانه که بۆ بهرجهوهندي حکومهتي ئاخوندي دهبوو لاجي و لاشيانبرد . ئەويش وهک هينديکيان تۆبه و پهشيماني بۆ مانهوهي بهپيوست نهزاني و به بيروپاي پاک ههتا ئيستا ههروا ريژهي به ژياني خۆي داوه . لهو ههلهومهرجهدا ئەويش وهک من کهلينوکولييني ليگيرابوو . بهپيچهوانه ي وتهي ئەو شاعيره که دهلي :

خدا گر به حکمت ببندد دري به رحمت گشايد در ديگري

ئەمن لام وایە کە:

خدا گر بە حکمت ببنددەری کە پیت وایی دەیکاتەو، زۆر کە...

گوتم ماموسین ناغا بەراستی ئەمنیش نازانم بۆ لێرم؟ یان سەردامالای کام گیرم؟ ماموسین بەجیی هیشتم و پۆیی هەتا لە هاوالان بەجی نەمینی.

زەردەیی هەتاو لە سەرانی دابوو، پوانیم، تەماشام کرد ئەو دۆل و دەره دارمالە لە ژن و مندال و پیشمەرگەیی چەکدار و بیچەک. سەدان ئینسانی بی تین و تاوان، سەدان ژن و مندالی بی تۆشە و بی نان، بە چ تاوانیک لەو دۆل و دەره خزان؟ مەلاکەریم هەر شەوی پیشمەرگەییەکی خۆی نارەبوو هەواری «مەریجەلان» بۆ لای خزمیکی بە ناوی «حاجی سمایل» کە ئەمن میوانیکم بۆ هیناوی بە ناوی محەممەدی نووری. یەکیک لە کورەکانت بە سواری یەستر بنیڕە هەتا لەگەڵ خۆی بیباتە هەواری خۆتان، ئەو لە هەواری «شینان» چاوەرییە. تاووبان گەرم داھاتبوو. روانیم ئیسترسواریک لە تیرەشانی کۆی پرا بەرەو خوار ئاسۆگی داو. کە دیتن مەلاکەریم کوتی: ئەو «حەمەیی» حاجی سمایلە. کاک نووری لە دووی تۆ ھاتوو. پۆلیک پیشمەرگە، لە زارکی کۆخیک راوەستابوون. چووینە لای ئەوان و ئیسترسواریش گەیشتە خوار. مەلاکەریم بانگی کرد: حەمە بادەو، وەرە ئێرە. حەمە ھاتە پیشی دابەزی. حاجی سمایل تیریکی تەواوی نان و پەنیر نارەبوو. مەلاکەریم قۆلی لیھەلمالی و نان و پەنیری لە تیری دەرینا. ئەو پیشمەرگانەیی لە دەوروبەری بوون، هەر کەسەیی نانیک و بریکی پەنیر دایە. ئەوێ پێراگەیشت بەشیان دان و لەدوایە مەلاکەریم کوتی: کاکە حەمە گیان ئەو کاک «نووری» یە، لە خزم و دۆستانی منە و میوانی بابتە و هەتا بۆخۆم دیمە هەواری و حالی دەکەم، میوانی ئیوہیە. لەو دەمدا پیشمەرگەییە کاتە پیشی و کوتی: ماموستا ئیمە پیشمەرگەیی کۆمەلەین، کچە پیشمەرگەییە کمان بریندارە، هەتا نیوہ شەوی لەگەڵ خۆمان هیناومانە، لە نیوہ شەوی بەولاوہ بیھۆش بوو و بریک بەرەو خوارتر لە بن رەوہ زیک جیمان بۆ چاک کردوو و سی پیشمەرگەمان لە لای بەجی هیشتوو. داوادەکەم کە ئەو ئیسترمان بە خاوەنە کە یەوہ رەگەڵ بخەیی تا ئەو بریندارەیی پیکیشینە ئێرە. گوتم: ماموستا ئەمن دینی ئیواری بۆخۆم برینداربوونی ئەو پیشمەرگەم، لە بەندەنی گویزانی

«کانی دريژ»، به دووربين ديوه. نهگەر وام گوت، نهو پيشمه رگه چاوی پرېوو له فرميسک و کوتی: به لای نيمه نهو پوله پيشمه رگه بووین که له گه ل پاسداران تیکه له چووين، نهو کچه پيشمه رگه مان نهنگاوترا و له تاريکان دا ه لمانگرته وه و تا نيره مان هيناوه. کوتم: مه لا کهريم نه من به پييان ده چمه هه واری «مهريجه لان» با کابرا بجی و نهو کچه برينداره بينی. «حه مه»، خاوه ن ئيستر کوتی: نهگەر وایه نه تو ورده ورده بی هه لگره بؤ سهر بستوو و له وئ له سهرم راوهسته، نه منيش نهو برينداره دی ده گه یه نمه نيره و ده تگه مه وه.

حه مه و ئيستر پيش نيمه روپيشتن. مه لا کهريم کوتی کاک نووری هه واری «حاجی سمايل» له مه زرای خو یه تی، چونی ده بينی هه وه؟ کوتم: ريگا ونم ناکا، نهو بابوله نان و په نيره شم پيه، له وئ چاوه ريی هاتنی تو ده بم و خوا حافظيز و پيه لکرام بؤ سهر مله ی کيوی. لام وایه نهو هه وراره چه توونم به چل و پينج ده قيقه پيوا. که گه يشتمه سهر لووتکه، ته ماشای دؤلی «هه واری شينان» م کرد. نهو دؤله دوورودريژه پر بوو له پيشمه رگه که به ريز و قه تار به هه ورازی لای «سووتوو» دا به ره و «به رده رهش» جه له یان به ستبوو. به تيره شانی «سياکيو» و ليړه واری دا ده ستم وه بهر نه ژنوم دا و ته ماشای نهو ديمه نه دلته زينم ده کرد. خودایه تا کهنگی هم نه ته وه یه له خانوو و خاکی خو ی دا غه واره یه و غه يره په پيی ده نی؟ مه گەر له وه زیاتر که ده لاین ئينسانين و ده مانه وئ له خاک و نيشتمانی خو مان دا ئينسانی بژين، چی دیکه یان داوا کردوه که ناوا ده بی نهو که فارهت و غه رامه ته بدن و ببژيرن؟! له سهر دوندی کيوی را هه موو جم و جؤ ليکی نيو دهره دی ده هاته بهر چاوان. حه مه م ده دی که کچؤ له ی برينداری به کؤلی يه ستری داداوه و به ره و هه ورازی لای «به رده رهش» هه لاده چوون. ئیدی خاتر جه م بووم که حه مه و يه ستری نابینمه وه و له فریام نایه ن، یاریم که و ته سهر پيه کانم. ده بی به پييان بکوتم رييان.

ريگا شان هوشانی کيوی دريژه ی هه بوو. له لابه نده نيک، پياويک که تيره ی ده کرد، به چلاوچلی گوینيان دا ده گه را. کاکه ماندوو نه بی، خو ش بی کاکي ريوار. کاکه نه من ده مه وئ بچه هه واری «مهريجه لان»، داخوا زؤرم ماوه بيگه من؟ نه ری کاکه، به و هه نگاوه ی نه تو ده بياووی، بؤ نيزیک نيوه رو یه ده گه یه ی، به لان ريگا به رتندا هه تا ده گه یه هه واره کان.

له‌وده‌مه‌ی‌دا هاره و گرمه‌ی‌ته‌یارم به‌گویی‌دا هات، که روانیمه هه‌وا هیللی‌کۆپتیری‌ک له‌ دۆلی «نهمه‌شیر» وه به‌ره‌و بستوو ده‌هات. لام وابوو وه‌دووی پیشمه‌رگه‌کان که‌وتوو، به‌لان وانه‌بوو، ئه‌ویش وه‌ک من پر به‌و دۆله، پیشمه‌رگه و ژن و مندالی‌دی‌بوو، به‌گرمه‌گرم به‌سه‌ر من‌دا هات و تیکشا.

هه‌وای به‌نده‌ن و ئاوی‌کانی ئیشتی مه‌عه‌دی ئارام کردبووم، هه‌نگاوم خۆشتر ده‌هاویشت. ریگا سه‌ره‌وژوور و سه‌ره‌وژیری نه‌بوو، به‌سه‌ر دندووکی کۆی‌دا لابه‌لا و پیچاوپیچ تیده‌کشا. نیزیک نیوه‌پۆیه بوو گه‌یمه هه‌وار و هۆبه‌ی «مه‌ریجه‌لان». که‌ نیزیک چاره‌کان بوومه‌وه، یه‌کێک بانگی کرد ئاغای نووری وه‌ره‌ بۆ ئیره. که‌ روانیم، بن چادریک پر بوو له‌ پیشمه‌رگه‌ی حیزبی دیموکرات.

میرزاعه‌ولا و پیشمه‌رگه‌کانی مه‌قه‌ری گوندی «سلامه‌ت» که‌ په‌ویبوون و گه‌یبوونه ئیره. لام‌دا و سه‌لامووعه‌له‌یک. ده‌یانناسیم، هه‌موویان هه‌ستان: به‌خیری‌بی ئاغای نووری. نه‌هاریان ده‌خوارد. هیلکه و یاره‌لماسی بوو تیکیان هه‌لشیلابوو، له‌ پیشیان دانام و فه‌رموو. کوتم: میرزا عه‌ولا، چادری حاجی سمايلم ده‌وی، ئه‌ویش چادری له‌ مه‌زرای خۆیه‌تی. کورپه‌جھیلێک له‌وی بوو کو‌تی: وه‌حه‌سی و جای بخۆوه پیکه‌وه ده‌چینه چارداغی حاجی سمايل. مه‌زرامان پیکه‌وه‌یه.

میرزاعه‌ولا کو‌تی: عه‌لی، ئاغای نووری به‌تۆ ده‌سپیرم، هه‌تا ده‌یبه‌یه بنه‌ی حاجی سمايلي. هه‌ستام برۆم، کوتم: برایی‌ی پیشمه‌رگه، ئیوه ده‌زانت چ ده‌که‌ن و بۆ کۆی ده‌چن، به‌لان ئه‌من نه‌ ده‌زانت چ ده‌که‌م، نه‌ ده‌زانت له‌ چی ده‌گه‌ریم، خواحافیزا بۆ لای عه‌سره‌گه‌یمه مه‌زرا و چادری حاجی سمايلي بۆ من نه‌ناسیاو. خۆم به‌ حاجی ناساند. خۆی و ژنه‌که‌ی زۆریان به‌خیراتن کریم و حاجی کو‌تی: ئه‌من به‌ره‌به‌یانی هه‌مه‌ی کورپم به‌ سواری به‌دوودا ناریدووی، دۆینی مه‌لاکه‌ریم راینه‌سپاردبوو که‌ تۆ دێیه ئیره. نه‌قتی کاکه‌ هه‌مه و یه‌سترم بۆ گپراوه. حاجی سمايل پیاویکی له‌سه‌ره‌خۆ و ئارام و دلاوا بوو. بۆ سی‌پۆژان که‌ میوانی بووم، بۆخۆی و ژنه‌که‌ی و کورپه‌کانی زۆریان پیز بۆ دانام، پیناوداری چاکه‌یانم. شه‌ودره‌نگانی‌ک کاکه‌ هه‌مه هاته‌وه و کو‌تی: ئه‌و کچه‌ برینداره‌یان هه‌تا دینی «به‌رده‌په‌ش» ی پێه‌لگرتم، ئه‌و چه‌کدارانه ژن و مندالیان پێیه، ده‌چنه دێهاتی نێو لێره‌واری سنووری.

دیسان هۆمه‌ن و په‌لاماری جاش و پاسداران له لای بانه‌وه

له مائی حاجی سمایل چاوه‌پیی هاتنی مه‌لاکه‌ریم بووم که به‌ریم بکا بۆ ئی‌راق. به‌لان به‌داخه‌وه له‌به‌ر په‌ریشانی رۆژ و رۆژگار و په‌رتوبلاوی پیشمه‌رگه‌کان، ماوه‌ی نه‌بوو بیته‌هه‌واری حاجی سمایل. گله‌وه‌که‌وتبووه لیژی، ریکه‌وتی ژیانه‌که‌م هه‌مووی چه‌وت‌وچه‌ویلا و سه‌ریان له ئاسۆگی رۆژگارم ده‌هینا ده‌ری.

ئهو شه‌وه‌ی که مابوومه‌وه، له لای ئی‌واری، چوار نه‌فه‌ر پیشمه‌رگه‌ی حیزبی دیموکرات هاتن و شه‌وی میوانی حاجی سمایل بوون. که‌پر و چارداگی حاجی له دم لی‌ه‌واری‌دا له «سیاکۆ»، له رووته‌ن‌دابوو. که له نیو چارداغه‌که‌وه بازت دابا، ده‌که‌وتیه لی‌ه‌وار و جه‌نگه‌له‌وه.

شه‌وی کاتی خه‌وتن کوتم: حاجی لی‌ه‌ و سه‌رینی‌کم بۆ بنیره نیو ئهو پۆله داره، ئه‌من له چارداگی‌دا ناخه‌وم. رادیۆیه‌کی چکۆله‌م پی‌بوو، هه‌تا شه‌ودره‌نگ پییه‌وه خافلام. له به‌ره‌به‌یانی‌دا که هیشتا تاو له سه‌رانی نه‌دابوو، به‌ته‌قه‌ و په‌گبازی تفه‌نگ و تیربار وه‌خه‌به‌ر هاتم. که ته‌ماشای سه‌ربان و بستووی کۆه‌کانی پشت «شینان» و «که‌شینه» و «مه‌ریجه‌لان»م کرد، به‌دریژی‌ایی ئهو گه‌ردنه‌ و بانوانه، سپای جاش و پاسدارانی بانه وه‌ک شوولی چیغی ته‌نیبووی. نیو لی‌ه‌وار و جه‌نگه‌لیان وه‌به‌ر ده‌سپژی تفه‌نگ و تیرباران دابوو. ئهو چوار پیشمه‌رگه‌ی حیزبی له چارداغه‌که‌وه ده‌رپه‌رین و خۆیان له جه‌نگه‌ل ه‌اویشت. ئهو چارداغ و که‌پرانه‌ی که له دم جه‌نگه‌ل سازکرا‌بوون، دیار‌بوو له ده‌سپژی پارێزرا‌بوون، دهن‌ا‌ه‌شیمه‌تیکی زۆر ده‌کووژران. بز و مه‌ر و مالا‌تیکی که له نیو سه‌رگێزان کرا‌بوون، راپیچه‌کان بۆ نیو جه‌نگه‌ل و لی‌ه‌وار. پاسداریش وه‌ک که‌مه‌ریه‌ندیکی دوور‌دریژی، سه‌رانسه‌ری لووتکه و تیره‌شانی کۆه‌کانیان ته‌نیبوو. نیو حاشارگه‌ی جه‌نگه‌لیش پر‌بوو له پیشمه‌رگه‌ی نادیار. دیار‌بوو ئه‌وه دریژه‌ی کرده‌وه‌ی پاکسازی ناوچه‌ی گه‌ورکان و ده‌وروبه‌ری بۆکان بوو که له شاری بانه‌وه په‌یگیری ده‌کری هه‌تا هیژی پیشمه‌رگه له‌و ناوچه‌یه راونین. ئهو هیل‌ی کۆپتیره‌ی دوینی‌ش هه‌ر بۆ تاقیکردنه‌وه و پشکنینی ولاتی بوو که بزانی هیژی پیشمه‌رگه روو له کوئی ده‌کن و له کوئی سه‌تار ده‌بن و دۆلی «هه‌واری شینان»ی دی‌بوو که پر له پیشمه‌رگه.

سەير ئەوە بوو نە پاسدار و جاش پېشەرەويان بەرەو خوار دەکرد، نە پېشمەرگە بە تەقە حاشارگەي خۇيان ديارى دەدا. لە تەقەي پاسداران زياتر سەرۆسەودايەك لە لىرې و جەنگەل نەدەهات. پاسداريش هەنگاويك بەرەو جەنگەل نەدەهاتنە پېش. ئەمنى تەنيا لە نىو پۆلەدارىكى چرگەن دا كە «گۆيژەكۆلە» و «دروەشيلان» دەورەيان دابوو، وەك كەرويشكى بازەر ماتەم هەلگرتبوو و عاسمان بېنى هەموو لوتكەي كۆوكانم دەدى، بەلان ديتنەوومى من لە وزەي دووربېنىشدا نەبوو. بېرم كردەو ئەگەر پاسدار بېنە خوارى و ولات بگەرېن، ئەمن چارم چيە. كەوا و پانتۆل و پشئىندەكەم داكەند و لە بن هەنگەم گرت و هاتمەدەرى. لە نىو هەژگەلى بە نىو داراندا چوومەو چارداغى حاجى. دىتم حاجىژن ددانەتەقە و لىوەرلەفەي بوو، دەگريا بۆ ئەو پېشمەرگانە كە خۇيان لە جەنگەلدا حاشار داو و بۆ من كە غەريب و لىقەوماوم. لىباسەكانم دا بە حاجىژن و كوتم: حاجىژن گريان و شىوون چارەي هېچمان ناك، ئەو لىباسانەي من هەلگرە، بزانه شەرەكۆنىك، لىباسە شەرۆلىكى حاجىم بۆ بېنە لەبەريان بكەم. ئەگەر پاسدار هاتنە خوارى، ئەمن شوانكارەي مالى حاجىم.

حاجىژن كە چلۆنىتەي رۆژگارى منى لىحالى ببوو، گورجىكى پەلامارى برە سەر تېرى شەرى و رانكووچۆغەيەكى دیتەو و هيناي و لەبەرم كرد. ژيانى رابردووم هاتەو زەينى. دەلىن زۆر شت هەن لە ژيانى مرۆفدا دووپات دەبېتەو، داخوا بەسەرھاتى من ئەوئە كە دووپات بېتەو؟ ئايا نەتەوئەي كورد چارەنووسى هەر ئەوئە كە سەلە لە كۆلكە بكا و بەسەر بەرازدا بكەوئە؟ بۆوئەي لاقى رزگار بى، بالەپرژە دەكا، ئەوجار بە باليش پىوئەدەبى! پرسىم حاجىژن مەرەكەتان لە كوئ مۆل دەدەن؟ كوئى: ئىستا مەر لە سەر مۆلى نەماو، لە نىزىك ئەستىر و كانىيەكەن و عەولاي كورم شوانى خۆمانە. وەدەرەكەوتم بە نىو داراندا بۆ لاي كانى و ئەستىرەكە. عەولا مەرې لادەدا بۆ قوولايى جەنگەل و لىرەوار، كە ئاواي دىتم بىرېك راما و كوئى: ئاغاي نوورى؟ كارەكە كە گەيوئە ئىرە، بچۆ بۆ لاي ئەو چرگەن و پۆلە شىلانانە، پاسدار بېنە خواريش ئەتۆ نابىندرىي.

ئەو دەنگى تەقە ناپسېتەو و پاسدار كۆرھاوئى لىرەوارى دەكوتنەو.

عاسمان بىنىنى لە سەرى دارانەۋە ، كىۋىپارە و بستوۋەكانمان دەدى ، زنجىرەى پاسداران بەدرىژاىى ملەى كىۋەكان ، بى ئەۋەى ھەنگاۋىك بىنە پىشى تەقەيان دەکرد و ھىجى دى نا . كەۋتۋوۋە لای جىشتانى نىزىك نىۋەپۋىە ، دىتم حاجىژن بە كەلىنى داراندا بەرەو ئىمە دى . بانكى كرد : عەۋلا ، عەۋلا . عەۋلا جۋابى داۋە : دايەگىان ئىمە لىرەين . حاجىژن ھات . چارەكەيەكىان نان و پىخۇر و كەترىيەكى چاى دىم كراۋ ھىنابوو . كوتى : عەۋلا ، كۆيرىم ئاغاي نوورى شەۋىش ھىجى واى نەخواردوۋە و ئەۋە نوۋىژى نىۋەپۋىە و نازانم چۇن ماۋە . وادىارە پاسدار تەقە لە چارداغ و كەپرەكان ناكەن ، دەنا خەلك زۇر دەكوۋژان . پەنگە ھەر تەقەى پىشمەرگەترسىن بى . كۆيرىم عەۋلا خەبەرى بابت نازانم . عەۋلا كوتى : بابم بۇ ؟ حاجىژن كوتى : ئەۋشۇ بە سوارى يەستىرىك چۆتە «ساردەكۆسان» خەبەرى گوللەباران و پىاۋكوۋژى وى بزانى ، كوتىشى بۇ بەربەيانى دەگەپىمەۋە ، ئەۋە بوۋ بە نىۋەپۇ و نەھاتتەۋە . لەۋدەمەدا ھەرايەكمان بىست كە بانكى دەکرد ، عەۋلا ، عەۋلا ئەۋە لە كۆپى ؟ عەۋلا كوتى : دايە ئەۋە دەنگى بابمە . بەتوندى جۋابى داۋە : ھۆى بابە ئەۋە لە لای كانى و ئەستىرەكەين ۋەرە بۇ ئىرە .

ئەۋە كات كەۋتۋوۋە پاشنىۋەپۇ . پۇژ كلا ببوو و دەنگى تەقە كەم ببۇۋە . عاسمان بىنى دىار بوۋ ، پاسدار جىمۋوژلىان وىكەۋتۋوۋ و تىرەشانى كىۋى «مەرىجەلان» يان بەجى دەھىشت . بەرەو تىرەشانى كىۋەكانى پىشت دى «سىۋچ» و «ساۋان» دەپۋىن . دىاربوۋ دەيانەۋىست لە داۋىنى نەدىۋانرا بەرەو بانە پاشەكشە بكەن و نەيەتن بكەۋنە لای ئىۋارى و شەۋىان بەسەردابى . دەيانزانى لىرەۋار پەرە لە پىشمەرگەى رەۋىۋى مەلبەندى گەوركان و بۇكان و نەيانوۋىرا خۇ لە قەرەى لىرەۋار بەدن و ئەۋ تەقەۋچەقەى لە ناۋچەيان ھالاند ، دەيانەۋىست پىشمەرگە لە ناۋچەيە رادەن ، «ھەبىبەتوللا» نەبوۋن ، ھەر ھاتبوۋن خەلك و پىشمەرگە بترسىنن و نەيەتن پىشمەرگە لەۋ ناۋچەدا جىگىر بى .

حاجى سىماىل گەيشتە لای ئىمە . سەلام و بەخىر بىيەۋە و ئەۋە لەكۆپرا . حاجى كوتى : بۇ خەبەرى «ساردەكۆسان» چۋوبوۋم . دۆينى كە لە «شىنان» مەلا كەرىم دى كوتى : دۆينى پىشمەرگەم ناردە «ساردەكۆسان» و پاسدار پاشەكشەيان كىردوۋە و گەراۋنەۋە و ئەۋ دەمەى كە ھاتوۋنە ئىۋ دى ، «مىرزاعەۋلاى» سەر بە حىزبى «خەبات» يان كوشتوۋە و دوۋ كەسىان لە خەلكى

ئاوایی لەگەڵ خۆیان بردوو و ھەروەھا کوتی: «لەبەر کووژرانی میرزا عەولاً و گیراوەکان دەچمەو «ساردەکوۆسان» و سبەینی یان دووسبەیی دەگەرێمەو ھەواری، ئاگاتان لە ئاغای نووری بێ ھەتا دیم بزانی چمان دیتە پێشی.»

کات بوو بە عەسریکی درەنگ، دیار بوو ھیزی پاسداران لە دوندی کۆیو پرا بەرەوخوار دەخزین. جار جار تەقەیان لە پێگاکانی پێش خۆیان دەکرد. بۆمان ساغ بۆو سێرە ھەلگیرا و مەعرەکە تەواو بوو و ئەو ھەموو ھەرایەش بۆ ئەو بوو، پێشمەرگە دێھاتی «کەشێنە» و «شێنان» و «مەریجەلان» و «دۆلی نەمەشیر» داگیر نەکن.

گەراییەو ھەو بۆ لای چارداغی حاجی و شوکرانەبژێر بووین کە لەو ھەلمەتەدا کەس نەکووژرا و بریندار نەبوو و سەدەمە و سووتمانیک رووی نەدا. پێشمەرگەکانیش کاتی زانیان مانەو ھەیان لە ھەریدا ھەر دەبیتە ھۆی شالۆی بێپسانەو پاسداران و ئەزبەت و ئازاری خەلکی بێتاوان لە ناوچە، دواي مانەو ھەیک لە پشتیئەندی سنوور، ئاواي دیوی ئیراق بوون و لەوێ چاوەپێی ھەل و ھەلکەوتی زەمان مانەو.

یەستریکی بێدیپلۆم داھاتی دەبیریکی ھەیە

«مەحمود» برازای «حاجی سمایل»، سالی پێنجەمی دەبیرستان بوو و دەیھەویست کە بابی و مامی ئیزنی بەدەن ئەوسالیش لە شاری بانە درێژە بە خۆیندەنەکەي بدا ھەتا دیپلۆمەکەي وەردەگرێ. داواي لیکرم ئەو پێگایەي لە لای بابی و مامی بۆ بکەمەو و ئەو گرێبووچکەيەي لە ژیايی دا رەھا بکەم. بۆخۆشم ئەو داوايەي مەحمووم زۆر بەجێ دەزانی و پێم داوايەکی زانیانە بوو.

شەوێ بابی مەحموود، لام وایە نیوی «حاجی مستەفا» بوو، بۆ بەخێرھێنانی ئەمنی میوان ھاتە مالی حاجی سمایل. دواي بەخێرھێنان و باسوخواسیکی زۆر لەسەر پێشھاتی ئەو پوژە کە پاسدارن پێکیان ھینابوو کوتم: خۆدا روحمی کرد کە ئەو خەلکە بێتاوانە، بێ دەرد و موسیبەت و زیانی مالی و گیانی، لەو گرفتارییە پزگارییان ھات. ھەموو لایەک خێرمان لەسەرە کە زەرد وەکەس نەکەوت. تیکرا کوتیان: ئەشەدووبیلا وایە، بەلان بۆمان دیاری بکە چ بکەینە خێر و سەدەقەي ئەو پێشھاتە کە بەخێر گوزەرا. کوتم: پێم وایە

گه وره ترین خیر و چاکه که له پیتان و له پیتان دایه ئه وهیه که مهحمودی ئیزن بدن دریزه به خونینده کهی بدا ههتا دیپلومه کهی وهرده گری. حاجی مسته فای بابی مهحمود کوتی: قوربان وه زعی شاری بانه ناخۆشه، شهو و پۆژ شهرو شووری تی دایه، پیشمه رگه کان جاری وا ههیه شالاویک بۆ سهه پایه گاکانی نیو شار دینن و له دوایه پاسدار وه نیو شاری ده که ون و کوروکالی بی تاوان ده گرن و له زیندانیان ده کهن. ئه وهیه که ده ترسم کوره کهم تووشی کیشهی پاسداران بی و ده گیر بکه وی و له بهر ئه و پیشببینیهیه که ناویرم بینیرمه وه شاری، ده نا کئ سه ربلیندی ئه ولادی خۆی ناوی؟ حاجی سمایل کوتی: مهحمود ئاخر بابت راست ده کا، ئه ورۆ ولاتی ئیمه بیلاته شبی وه ک قوونی قه حبهی لیها تووه و هه رده مهی گونگه لیکی لی هه لدا ییسی، ئاخر دیپلۆمت بۆ چیه و چی لی پهیدا ده بی؟

گوتم: حاجی ئه و کوره چاو له داها تووی خۆی ده کا، ئه گه ر دیپلۆمی هه بی له دوایه ئه گه ر پیویست بوو بۆ خۆی له ئیداره یه ک داده مه زری و یان ده بیته ده بیریک و مانگی چوار پینچ هه زار تمه نی ده ده نی. کاکه حه مهی کورپی حاجی سمایل هه لیدایه و کوتی: بی به لابی ئاغای نووری، ئه وه تا یه ستره کهی من دیپلۆمیشی نیه و شه وی ده هه زار تمه نی کریبار پی دینمه وه! ئاخر وانیه بابه! هه موو شه وی له سنووری را باری لیده ده ن و بۆ سه به ی نیش دیمه وه مالی خۆم؟!

گوتم: کاکه حه مه، ئینسان هه ر له حال دا ناژی، داها تووش هه یه. به لکوو پۆژیک بیته پیشی که نه ته وهی ئیمه ی پۆژگار په ش، کورانی کوردی له هه موو خۆشیه ک بیبه ش، له بازاپی جیهانی دا بارته قای یه ستریکی به های بۆ قایل بن. ئه وان له پۆژ و حال ده دان و منیش له داها تووی به شان وبال. له دوایه بی کهاتین که مهحمود بۆ سالی شه شه می موته وه سه سته (ناوه ندی) له شار نیو نووسی بکا و شه ومان گه یانده کاتی خه و. له جیگای شه وی پیشوو جی خه ویان بۆ ساز کردبووم، کۆره که مان بلاو کرد، هه تا سه به ی نی دوور له غه وغا شه وه خیر.

ئاواره به دووی ئاواره دا

سه به ی نی که له خه و هه ستام، بۆم مه علووم بوو که کاک «مه ممه دی ئیلخانی زاده» ش له و شالاوه ی پاسداران بۆ ناوچه ی گه ورک هه لاتووه و له ماله

«ئەحمەدبەگى» مەرىجەلان مېوانە و لە چارداغى ئەحمەدبەگ كە ھىندىك لە خوارووى چارداغى حاجى سمايلە خۆى مات كىردوو. چون پىششىنەى زۆرمان پىكەو بوو بە پىويستىم زانى بچم و چاوم پىيىكەوئ و بزىنم چ دەكا و دەپهەوئ بچىتە كوئ؟ كاك «مەممەى ئىلخانىزادە» و كاك «سەلاھەددىنى موھتەدى» دوو لاوى ئارمانگەرا و نەتەووخوازى خوينگەرم بوون و لە دەورانى رژىمى شايەتىدا ئەو دوو لاو ھەستى ئارمانى كوردخوازى و نەتەووپەرسىتى دنەى دان ھەردووك بۆ ماوھەك بچن بۆ ئىراق بۆ لای خوالىخۆشبوو «مەلا مستەفای بارزانى».

لەدواپە كە مەلامستەفا ھاتە ئىران ، كاك سەلاھ و كاك مەممەد ھاتنەو ئىران و قاچاغ و نىووقاچاغ و مەخت و كاتيان لە ولاتدا دەگوزەراندا. لە شۆرشى ئىراندا ئەو دوو لاو نەبەزە كۆلتان نەدا و دىسان لەگەل حىزبى دىموكرات و كۆمەتە ھاوكارى خۆيان درىژە پىدا. دواى ماوھەك كە سپاى پاسداران زەبروزەنگى خۆى لە موكریاندا ھىنابوو پىشى ، كاك «سەلاھەددىنى موھتەدى» و براكانى و مامۇستا «شىخ عىززەددىن» رەوین بۆ ئوروپا و كاك «مەممەد» لەو نىوودا ھەر بەو ئارمانەو ماو و ھەر رۆژەى لە جىيەك و ھەر مانگەى لە دىيەك دەگوزەراندا و نەدەبەزى. لە دوايىن شالاوى پاسداران بۆ ناوچەى گەورك كاك مەممەد لە گوندى «پىربادىن» بوو و ئەمنىش لە «گۆلانى سەرى». جارجار سەرى يەكترمان دەدا و چاوپرپى رۆژى نەجات بووین كە نەيگەشىتىنى و ھەر ناھومىدى بوو كە دەيگرتىنەو. ئەو بوو كە كاك مەممەدىش وەك من پەروازە ببوو و لە گوندى «مەرىجەلان» گىرسابۆو.

بە حاجى سمايلم گوت: بۆ دیدارى كاك مەممەد لەگەل بى بچىنە چارداغى «ئەحمەدبەگ». كە چووین كاك مەممەد لەگەل ئەحمەدبەگ دووبەدوو دانىشتبوون. كاك مەممەد كوتى: زانىبووم ئەتۆش ھاتوویە چارداغى حاجى سمايل ، بەلان ئەمن بەتەنى نەبووم و سەيزادەى خىزانىشم لەگەل خۆم ھىناو و دەمھەوئ ئاواى ئەودىو (ئىراق) بم ، جا نازانم بگەپىمەو بۆ بۆكان و خۆم تەسلىمى پاسداران بگەمەو یان بپۆم. دەلتىن سپاى پاسداران «تەسلىمى» یان وەردەگرنەو. لە لایەكى دىكەو بە ژن و مائەو چوونم بۆ ئىراق پىناكرى. ئەتۆ دەلتى جى و چ دەكەى؟ كوتم: كاكەگىان ئەمنىش بەو ھىواپە پەروازەى ئىرە

بووم، به‌لان پویشنتی من به له‌نگ ولۆری کاری «مه‌لاکه‌ریم» ره‌نگه سهر نه‌گری، با بزانی چیمان لی‌دی و به‌سهره‌اته‌که‌مان چ ده‌بی.

ئه‌حمه‌دبه‌گ کوتی: لی‌ره‌وار و هه‌واری «مه‌ریجه‌لان» جییه‌کی بی‌ده‌نگه و هه‌تا ولات نارام ده‌بی‌ته‌وه، ئیره نشیمه‌نیکی بی سهر و سه‌دایه. پاسداریش ئیدی بیرمه‌دا نایه‌نه‌وه. له‌و قسانه‌دا بووین «سهرداربه‌گی مه‌ریجه‌لانی» وه‌ژوورکه‌وت. دوای به‌خیره‌ئینان و من‌خۆش و تۆخۆشی میوان و خانه‌خوی، سهرداربه‌گ کوتی ئه‌وه ده‌هاتمه‌ چارداگی حاجی سمایل و له‌ تۆ ده‌گه‌رام. دوینی که ئه‌حمه‌دبه‌گ هاتنی تۆی بۆ چارداگی حاجی سمایلی بۆ خان گپراوه (عه‌ولاخانی شه‌هیدی ره‌ئیس‌ی به‌گ و خانانی بانه)، خان به‌ دوای «عیززه‌ت‌به‌گ» ی‌دا نارد. عیززه‌ت‌به‌گ ئه‌ندامی سپای پاسدارانی بانه‌یه و پی‌گوتبوو به‌یانی بجیته هه‌واری حاجی سمایل و میرزا محمه‌دی نووری له‌وییه و له‌گه‌ل خۆی بیه‌ئینی بۆ شاری بۆ لای من، لی‌ره چاکتر ده‌حاویته‌وه تا بزانی لی‌ره چمان بۆوی پی‌ده‌کری و بۆده‌کری. شه‌وه‌کی که سپای پاسداران خه‌یالی شالاوی بۆ ئه‌و به‌شه ده‌بی، ده‌نیری له‌ دووی «عیززه‌ت‌به‌گ» و ئه‌و به‌رنامه‌ی بۆ شی‌ده‌کاته‌وه و له‌گه‌ل پاسداران ده‌نیری بۆ ئه‌و شالاوه. عیززه‌ت‌به‌گ ماوه‌ی نابی که پاسپارده‌ی «خان» ی به‌جی بی‌نی و «سهرداربه‌گ» ی حالی ده‌کا که بجی و نووری له‌گه‌ل خۆی به‌ریته بانه بۆ لای خان. ئه‌وه بوو که سهرداربه‌گ له‌ هۆبه‌ی ئه‌حمه‌دبه‌گ وه‌ژوورکه‌وت و تووشی به‌کتر هاتین.

کاک محمه‌دی ئیلخانی‌زاده له‌ سهر ئه‌و به‌رنامه‌ ساغ بۆوه که بجیته‌وه بۆکان و به‌ ناوی «ته‌سلیمی» خۆی به‌ سپای پاسداران بناسینی و هه‌ر ئه‌وه‌شی کرد و هاته‌وه بۆکان و له‌ ژیر چاوه‌دیری‌دا بوو هه‌تا سالی ۱۳۶۴ یان ۶۵ بوو که له‌ ماله‌که‌ی خۆی‌دا به‌ ناکامی تیرۆر کرا بی ئه‌وه‌ی که‌س بزانی کۆ کوشتی و له‌سه‌ر چی کوژرا؟ به‌لان نه‌یدۆراند و گیانی پاکی له‌ پی‌ ئاواتی پی‌روزی نه‌ته‌وه‌خوازی‌دا به‌خت کرد و رووچی پاکی به‌ره‌و باره‌گای شه‌هیدانی ئه‌م ریگایه هه‌لگری. ژبانی دانا هه‌تا گیانی ئازاد بی. سهربه‌رز بن ئه‌وانه‌ی بۆ نه‌ته‌وه‌ ده‌ژین و ده‌مرن.

بازیکى دیکه بۆ شاری بانە

دوای خوداھافیزی لە کاک محەممەد و ئەحمەدبەگ ، لەگەڵ سەردار بەگ ھاتینەووە چارداغی حاجی سەمیل. دوای بڕیک حەسانەووە ، بەپێیان بەرەو شاری بانە وەرچۆتەوتین. بۆ نیزیکی پۆژئاوا گەیشتینە گوندی «سیوچ» و ماشینی ئەمابوو پێی بڕۆین. شەوێ میوانی یەکیک لە خزمانی «خان» بووین و سەبەینی ماشینی دێ دەجوو بۆ شار و لەگەڵ سەردار بەگ سوار بووین. بۆ چێشتانی گەیشتینە شاری بانە و یەكسەر چووینە دەرکی «خان».

دەرکی حەوشە ئاوالە و «عەولاخان» لە بن نیسیی دیواری ھۆدەکەیی لەسەر کورسی دانیشبوو. کە چووینە حەساری ، خان بە چاوی پڕ لە فرمێسک ئامیزی کردەووە و یەكترمان لە ئامیز گرت. دوو ھاوودەرد ، دوو ھاوڕاز ، دوو ھەلدێراو لە پلە و پایەیی پۆژگاری ژیان و ئاوات و ئارمان. یەكترمان ماچ کرد. دیمەنی شپڕیوی من ، ھەلکەوتی ژیانی نالەباری ئەو ، پابردوو و کاتی لە زەینماندا زیندوو کردەووە و مراندی.

دەبێ بۆلێم لە ساڵی ۱۳۵۴ بەولاوہ ، تیکەلی و یەكدالی و یەكپەنگی زۆرمان لەگەڵ خان بیکھێنابوو. خان لەگەڵ «قاسم ئاغا ی موھتەدی» دۆستایەتی و خزمایەتی و تیکەلی بنەمالەییان ھەبوو. ئەمنیش لەگەڵ قاسم ئاغا بالاتر لە ساڵەھای سال ، لە دەورانی ژێر و بالای ژیاندا ، پەیوەند و ھاوئالی و ھاوڕازیمان سازکردبوو و لە نەخشی حەز و ناخەزی زەماندا ھاوئالی و ھاوئەنگی یەك بووین. لەو دەریچەووە پەیوەندی و تیکەلی من لەگەڵ ئەو دووانە بوو بە ھاوئەنگییەکی بێپسانەووە و بەیەك حەسانەووە.

ئەمن کاتیک ئەو بێرەوئەریبە تال و سوێرانە لە ساڵەکانی ۱۳۸۲ و ۱۳۸۳ ی ھاوئالی دا دەنووسمەووە کە دەوروبەرم لە دیداری عەزیزان و لە دیمەنی خۆشەویستان خالییە. لە ریزی ئەدیبان و ھۆنەراندا وەك: «ھەژار» ، «ھێمن» ، «ئاوات» ، «حەقیقی» ، «سوارە» و «ھیدی» دوورەولات و لە تیپی سەرۆک عێلاندا ، «قاسم ئاغا ی موھتەدی» ، «عەولاخانی شەھیدی» ، «عەولان ئاغا ی ئیلخان زادە» ، «بیرام ئاغا ی عەلیار» ، «حاجی بیرام ئاغا ی قارەمانی» و «حاجی حەمەد ئاغا ی حیسامی» ، کە ئەو پۆیوانە ، ئەو لە دیمەن ئاوابووانە ، ھەریەك لە ژیانی کۆمەلایەتی مندا ، ھەركام نەخشیکی سەربەخۆیان بوو؛ لەگەڵیان

ژیاوم و لهگه‌لیان دواوم. ئەگەر دەستی لەرزۆک و دیدەى بێ‌دید و بی‌یری ناژیرم هاوکارى و هاو‌پێیى‌یان کردبام و بۆ هەرکام گۆشه‌یه‌ک له بیره‌ومرى ئەو عەزیزه له خاک‌خزبوانه‌یان نووسىباوه، «مثنوى صد من کاغذ مى‌شد». با له پابردوو گه‌رپم و بيمه‌وه سه‌ر کاتوسات.

«عه‌ولاخان» کوتى: کاک نوورى له به‌یانیه‌وه ئەو کورسیه‌م داناوه و دانیشتووم و چاوه‌رپێت بووم. ئاواتم بوو بتینم، به‌لان ئاوا نا. رووى له «سه‌رداربه‌گ» کرد و کوتى: سه‌ردار کاک ئەحمه‌دى برائى ئاغای نوورى له بۆکان‌پا هاتوو و وه‌دووى سۆراغى کاکى كه‌وتوو. تازه لێره وه‌ده‌رکه‌وت و کوتى ديمه‌وه. به‌دواى دا برۆ و بیهینه‌وه و بلێ کاکت لێره‌یه، ئەویش وه‌ک من چاوه‌رپێ بوو. سه‌ردار رۆیى به‌ دواى ئەحمه‌دى برام‌دا.

خان هه‌ستا کوتى: با بچینه سه‌رئ، سیغاریکی بکێشه و چایه‌کی بخۆوه با بریک وه‌حه‌سێى و ده‌ستی هاویشه سه‌ر ئەستۆم. چووینه وه‌تاغ و دانیشتین. کوتى: به‌یانى گوتوومه کووره‌ى حه‌مامه‌که هه‌لکه‌ن. کراس و ده‌رپێى خاوینیان داناوه، تیغ و خۆتراشیش هه‌روه‌تر، جارێ هه‌سته بچۆ ماندووى و ئاره‌قه و شه‌که‌تى ئەو چه‌ند رۆژانه له خۆت دوورکه‌وه و وه‌ره به‌ قالبى سووک و خاوینه‌وه داده‌نیشین و ده‌رده‌دان هه‌لده‌پێژین.

حهمامێكى ته‌رپوته‌میزم کرد به‌لان ریشم نه‌تاشی. خان پرسىارى کرد ریشت بۆ نه‌تاشیوه؟ کوتم: مه‌بادا کارم پێی‌بێ. ئەحمه‌دى برام باس و خه‌به‌رى ولات و برده‌نه‌وى مالى «گۆلان» یمى بۆ بۆکانى، بۆ گێرامه‌وه. پاش نه‌هار ئەه‌وم به‌رپێ‌کرده‌وه و کوتم بۆخۆشم دواى یه‌ک‌دوو رۆژى دیکه ديمه‌وه مالى، با بزنام جه‌نابى خانیش چى ده‌لێ و ته‌گبیری چیه. ئەمن و خان ماینه‌وه. باس‌وخواسى ئەو چه‌ند رۆژم بۆ گێراوه و له‌دوايه کوتم: خان، هه‌رچى به‌سه‌رمان هاتوو و هه‌ر مه‌ینه‌تێكى له ريمان‌دايه، هه‌موو تاوانى تۆ و قاسم‌ئاغايه. هه‌لکه‌وتێكى بۆ من و تۆ و قاسم‌ئاغا هاتبووه پێشى، ئەگەر كه‌لكمان لێ‌وه‌رگرتبا، ئیستا ئەتۆ و قاسم‌ئاغا به‌ نێوى ره‌ئیس عه‌شیره‌ت، وه‌ک «عه‌لى قه‌ره‌نى ئاغا» و «عه‌ولاى بايزئاغا» له «له‌ندن» قه‌ده‌متان لێده‌دا و ئەمنیش به‌ نێوى نوینه‌رى مه‌جلیس وه‌ک «له‌تيفى شېخولئیسلامى» و هاوکاره‌کانى دیکه‌م، له باوه‌شى ده‌ره‌وه‌دا

بووم و ئەۋرۇ چاۋ لە فەرمانى ھەستە و دانىشە و ۋەرەو بېرۇ پاسباران نەدەبوۋىن.

خان لىرەدا تاۋانى ھاۋىشتە سەر ئەستۋى «قاسم ئاغا» و كوتى: ئىمە رۆيشتىن بۇ ئىراق و بەچاكىش ۋەرىانگرتىن. لە دۋاى دووسى رۇژان بۇخۇشى ھاتەۋە و ئەمنىشى پاكىش كرد و ھىنامىيەۋە بۇ ئىرە و بۇ كىشە و گىرە. ئەۋا من بە سووكى و ئەۋىش بە چرووكى ددانمان بە جەرگى خۇمان داگرتوۋە و دەستمان بە كلاۋەكەمان رۇگرتوۋە با نەيبا. كوتم: جەنابى خان، ئەۋانە كاي كۆن بەبا كردنە، ۋەك عەرەبە كوتى: «فى السيف ضيغت اللبىن»، يانى لە ھاۋىندا شىرەكەت خەسار كرد. ئىمەش لە كاتى خۇىدا كات و ھاتمان دۇراند، لىرە بەۋلاۋەش پىاۋ دەبى خۇى لە باۋەشى قەزاۋقەدەر باۋى، ۋەك فارس دەلىن «ھرچە پىش آيد خوش آيد». ئەۋە نىزىك بە پىنج سالە ئەمن لە ھالى خۇشارەۋەكى و گۆشەگىرى دام، لەۋە زىاترىش كوناۋكونم پىناكرى، دەمەھۋى بجمەۋە بۇكان. ديارە سپاى پاسباران بە ناۋى «تەسلىمى» ۋەرمەدەگرىتەۋە. جا نازانم لەم بارەۋە نەزەرى تۇ چىە؟ چونكە ئەتۇ و «قاسم ئاغا» ئەۋ دەراۋەتان بەتاقى كردۇتەۋە. خان كوتى: لەمىژە نەمدىۋى، بەلان پىم بلئى ھالى دەردى مەعدەكەت چۇنە؟ ئەۋ بىنىشتە تالەى بۇم ناردى پىتگەشىت؟ كوتم: خان، بەراستى ئەۋ دەرمانەى تۇ ھەتا ئىستا ئەمنى راگرتوۋە و پىيەۋە ژياوم، بەلان ئەۋە ۋەرامى پرسىيارەكەى من نەبوۋ. ژيانى ئىستام لە بىنىشتە تالەكەى تۇ تالوتوۋنترە. خان كوتى: ئاغاى نوورى، «عيززەت بەگى» كورى «ھەمەدبەگ» لە خزمانى نىزىكە و بۇخۇى ئەندامى سپاى پاسباران و ئىدارەى ئىتلاعاتى بانەيە. دەتوانى نامەيەكى ۋا ۋەربگرى كە ئەتۇ لەۋ سالانەدا لىرە يانى لە شارى بانە بوۋى. كوتم: خان ئەۋە ناكرى و جىى باۋەر نابى. چونكە ئىتلاعاتى بۇكان و سپاى پاسباران بە ھۆى جاشە خۇفۇشەكانەۋە دەزانن ھەر لە گۇلان و لە باۋەشى حىزبەكاندا بووم. ھەتا ئىستا چەند جارىش «حاجى مەلا ئەبوۋبەكرى شەفىعى» ئىمام جومەعى بۇكان نامەى بۇ نووسىوم كە بجمەۋە بۇكان، بەلان لە خۇم رانەدىۋە و نەچۋومەۋە. ئەگەرچى عولەما و مامۇستايانى ئايىنى بۇكان پىشتىۋان و لايەنگرى منن و لەۋ بابەتەۋە پىشتەستوروم، بەلان كىردەۋمى پاسباران لە

ناوچه‌دا جیی متمانه نیه و ئیستا چهل وه‌هل بو من گۆراوه، لی‌ره به‌ولاره ناوچه‌ی گهورکایه تیش پایه‌گای سپای پاسدارانی تی‌دا داده‌م‌زری. له‌و حاله‌دا یان ده‌بی بجمه‌وه بوکان، یان ده‌بی ئاواره‌ی ئه‌ودیو بم. ئه‌ویش: «ای گرفتار و پایبند عیال دیگر آسودگی مبنده خیال». خان، ئه‌وه‌ی ده‌پریژم و ئه‌وه‌ی ده‌پریژم، هه‌مووی چیژی پایه‌ندی عه‌یاله.

باسه‌که‌مان بوو به‌ باسی کۆن و نوێ، به‌ خۆمان هه‌لده‌گوت و له‌ سه‌روگویی ده‌وران و زه‌مانه‌مان ده‌دا. «سه‌رداربه‌گ» وه‌ژوورکه‌وت و کوتی: تیرقسه‌ بوون؟ خان کوتی: سه‌ردار، بچۆ به‌ «عیززه‌ت‌به‌گ» ی بلێ بو شام بیته ئیره و «حه‌مه‌ده‌گ» ی بابیشی له‌گه‌ل خۆی بینێ. سه‌ردار ئینسانیکی جه‌فه‌نگی و خۆش‌میزاح بوو، کوتی: کاک نووری تۆله‌ی گۆشت کورکوره‌کانمان لیده‌کاته‌وه، ئه‌دی به‌ کام «به‌گ» ی دیکه‌ بلێم بو شام بیته مالی خان، میوانی هه‌یه. خان کوتی: سه‌ردار توخودا ئیدی له‌سه‌ری مه‌رۆ و بچۆ بییان‌پاگه‌یه‌نه بو شام بیته ئیره.

«عه‌ولاخان» هه‌ر کورپکی به‌ ژن‌ومالی بوو که له‌ سه‌فه‌ر بوو و ئه‌ویش بو شه‌وی هاته‌وه. ئه‌وشه‌وه‌ی جه‌ماوه‌ریک له‌ به‌گزاده و خانزاده‌ی بانه‌ له‌ ماله‌ خان کۆ بوونه‌وه. به‌لان رۆژگارکه‌ وابوو که هه‌ر جیه‌ک کۆبوونه‌وه‌یه‌ک پیکه‌اتبه‌ و له‌ هه‌ر چین و تووژیک با، باس ده‌هاته‌ سه‌ر کرده‌وه‌ی ناحه‌ز و ناله‌باری پژی می ئاخوندی و پاسدار و جیره‌خۆره‌کانی. ئه‌گه‌رچی «عیززه‌ت‌به‌گ» به‌رواله‌ت ئه‌ندامی پاسداران و له‌ چه‌کدارانی حکومه‌ت و سه‌ر به‌ ده‌زگای «ئیتلاعات» بوو، له‌به‌ر وه‌ی که کۆره‌که هه‌موویان عیلا و عه‌شیره‌تیک بوون، گووییان نه‌ده‌دا ئه‌وه که عیززه‌ت‌به‌گ چه‌کداری حکومه‌ته و بیر و باوه‌ری خۆیان ده‌رده‌بری و زیاتر باسی ئه‌و شالاوه‌یان ده‌کرد که پاسداره‌کانی حکومه‌ت بو سه‌ر به‌نده‌نی «شینان» و «مه‌ریجه‌لان» و «دۆلسی نه‌مه‌شیر» یان کردبوو. عیززه‌ت‌به‌گ کوتی: ئه‌وه هه‌لمه‌تیک ی پیشاوپرانه بوو له‌و پیشمه‌رگانه که له‌ ناوچه‌ی بوکان و گهورکان پاکسازی کرابوون که له‌و مه‌ل‌به‌نده نه‌گیرسینه‌وه.

هه‌تا شه‌ودره‌نگانیک شوخی و جه‌فه‌نگ درێژه‌ی هه‌بوو. باسی هه‌لاته‌لاتی منیش بریک بوو به‌ جیگای شوخی که نه‌ چه‌کدار و نه‌ حیزبی و نه‌ زیددی ئینقلاب و جیگه‌ی سه‌رنجی کاره‌ جوانه‌کانی حکومه‌ت بوو. له‌ پاشان

شەۋبەخىر و خۇاھافىز، كۆرەكە بلاۋەيان كىرد. كە ھەستان بېرۇن، خان كوتى: «عيززەت بەگ ئەتۇ مەرۇ كارم پىتە.» ھەر خان و عيززەت و ئەمن ماينەۋە.

خان كوتى: «عيززەت، لە سالى ۱۳۵۷ كە ئىنقلاب كراۋە ھەتا ئەۋرۇكە كە دەبىتە ھاۋىنى ۱۳۶۲، ئاغاي نوورى ۋەك بۇخۇشت دەزانى خۇى بە حكومەت نەناساندوۋە، يان لە دىي «عەنبار» و يان لە «گۇلان»ى ناۋچەى گەوركاىەتى بوۋە. ئىستا ھەل ۋەمەرج گۇراۋە، ناچارە يان بىرواتە دەرەۋە و يان خۇى باۋىتە باۋەشى پاسداران كە ھەمەكارە بۇخۇيانن. دەشزانى كاك نوورى نە پىشمەرگە بوۋە و نە چەكدار، وىستۋىيە ھەتا ئارام بوۋنەۋەى ۋلات لە بگرەۋبەردەى ئىنقلاب خۇى بپارىزى و لە دوايە بچىتەۋە بۇكان و لە مالى خۇى بىدەنگ دانىشى و بھەسىتەۋە. ئىستاش ئەۋ ھەلە ھاتۇتە پىش، دەشبى بزانى نىكەلى و نىزىكى ئىمە لەگەل نوورى تا كويىە. ئەمن و «قاسم ناغا» و «نوورى»، سالىھايە سى كوچكەى ئاورگايەك بوۋىن، قازانجى تۇ بە حكومەت بۇ تىرە و تايغەى خۇت ئەۋەيە بەكارى دەردى خۇت بىي، ئاخىر ئەتۇ لە بنەمالەدا چەكدارى حكومەتى.» پىكەنى و كوتى: «نالىم جاشى، بەلان مەۋداى خەلك ناساندنت بە ئىدارەى ئىتلاعاتى سپاى پاسداران ھەيە. ئەتۇ لىرە بەرنامەى خۇت لە ئىدارەى ئىتلاعات و سپا جۇرىك رىك دەكەى كە بتوانى بى دەردەسەر نوورى بەرىيەۋە بۇكان و لە دوايە لەۋى ئىتلاعات و سپا گىرفتى بۇ سازنەكەن!» عيززەت بەگ كوتى: «خان، ئاغاي نوورى كەنگى دەبەھەۋى بگەپىتەۋە بۇكان.» خان كوتى: «چەند رۇژىك ئەمن نايەلم بىرواتەۋە.» ئەمن كوتى: «جەناى خان، جارى ۋەختى مانەۋە و درىژەى دىدارم نىە. سبەينى نا بەلان دووسبەى دەبى بەرپىم كەيەۋە.» عيززەت بەگ كوتى: «موعاۋىنى ئىدارەى ئىتلاعات ئاۋال و دۇستى نىزىكە و لە خزمەت خانىشدا ئىرادەتى ھەيە. ئەمن سبەينى بۇ نىۋەرۇيە بانگەھىشتى دەكەم و پىي دەلىم خان دەيفەرموۋ لەمىژە نەمدىۋە و پىم خۇشە بىبىنم، بۇ نەھار دەبەينمە ئىرە و ئەۋ جۇرەى بە پىۋىستى دەزانى لەگەلى بدوئ.» شەۋ دەرەنگ بوۋ و عيززەت بەگ ھەستا رۇيى. خان كوتى: «عيززەت بەگ باشى بۇ چوۋ، ئەمنىش لەگەل ئەۋ كابرايە نىۋانم خۇشە، ھاتنى بۇ ئىرە باش تەۋاۋ دەبى.» ۋەختى خەۋ بوۋ، خان چوۋ بىۋى. جىگاي خەۋيان بۇ من چاك كىرەبوۋ، ئەمنىش ھەستام بەرەۋ نوستن و خەۋى خۇش دىتن.

خان بۆ نانی سبهینی هاته ده ری و دواى نان خواردن چووینه هه ساری دانیشین. کوتم: خان، کاتیک عیززه ت و کابرای ئیتلاعاتی بۆ نه هار هاتن، ئەمن بریک درهنگ دیمه وه هه تا ئەوه ی له باره ی مندا ده یلایی پوا له تی پاشمله ی هه بی. خان کوتی: «ئەمن دهمه وه ی پپی بلیم، ئاغای نووری به کیکه له دۆستان و یارانى قه دیمی من. زۆریشی پی قه رزدارم. کاتیک ئەو نمایه نده ی خه لکی بۆکان بوو، له مه جلیسی رابردودا کار و گرفتاری گه وره ی عیل و تایفه ی بۆ جیه جی کردووم و هه تا ئیستا نه متوانیوه جوابی چاکه به کی بده مه وه. دهمه وه ی ئەتۆ له دنیای دۆستایه تدا قه رزی من بده یه وه. نووری نه حیزبی بووه و نه کۆمه له، هه ر ئەوه ش بوو بۆکانی به جیه یشت و جوو بۆ نیو خزمه کانی له گوندی «گلۆلان» و له و ئاخریانه دا که ناوچه ی گه ورکان بوو به مه کۆی حیزبه کان، ئەغله ب ده هاته بانه ماله من و خزمه کانی من، ئیستاش ده یه وه ی جیه ته وه بۆکان. ده بی کاک عیززه تی له گه ل بنییری و بسپییری که ئیتلاعات و سپای پاسدارانی بۆکان ده رده سه ری بۆ پیک نه هیئن. ئەوانه ئەو قسانه ده بی به بی حوزووری تۆ.» کوتم: خان، له وه باشتر شتی که نه ماوه وه به ر زهینی بده ی. ئەمن له گه ل سه ردار وه ده رده که وم.

نزیک سه عات ۱۲/۵ هاتینه وه. میوانه کان له میژبوو هاتبوون. دواى سه لامووه لیک، خان: «ئاغای ره ئیس، ئەوه دۆست و برای عه زیزم ئاغای نووریه.» دواى ئەحوالپرسی ئاغای «ئیتلاعاتی» کوتی: «ئاغای نووری، خان له باره ی تۆدا روونی کردمه وه و عیززه ت به گیش شه رحی حالى تۆی بۆ من شی کردۆته وه. جمه ووری ئیسلامی نایه وه ی ئینسانه کانی به راستی و هیزه کانی شیاوای ناوچه له ده س بدا، ده یه وه ی له گه ل دیوه زمه ی حیسان نوین به ربه ره کانی بکا. ئەگه ر وازت له سه ر چوونه وه یه بۆ بۆکان، ئەوه کاک عیززه ت هاوپیته و له ویش براده ره کانی بۆکان ده بینی و ئەوه ی ئیمه به پیویستی ده زانین ریز و حورمه ته بۆ ئاغای نووری که تیکه لاوییه کی نزیکی هه یه له گه ل «خان» و «خان» یش له که سانی باوه رپیکراوی ئیمه یه له و مه رز و سنوره دا.»

کوتم: ئاغای ره ئیس، ئیمه ئینقلابمان بۆیه نه کرد یه کتر ره پینین، ئینقلابی ئیمه بۆ ره پینانی یه ک نه فه ر بوو به ناوی تاغووت و ئەویشمان رادا و پیویست ناکا نه ته وه یه کی سه دان قه رن پیکه وه ژیاوین له سه ر سه کوتی یه کتر به ربین و

له‌یه‌کترمان بکه‌نه‌ته‌وی و دوژمن. به‌کورتی له‌سه‌ر سفره‌قسه‌له‌سه‌ر ئه‌وه
برایه‌وه که‌سبه‌ینی کاک‌عیززه‌ت بمباته‌وه بۆکان و به‌دالخۆشی و په‌زامه‌ندی
بگه‌رپته‌وه.

که‌وتینه‌سبه‌ینی و کاک‌عیززه‌ت هات بۆ مائی خان. خان زۆری‌هه‌ول دا
پۆژیک‌دی له‌لای‌بمینه‌وه، کوتم: خان، چوونه‌وم چاکتره‌له‌مانه‌وه.
ئه‌تۆش لیم‌غافل‌مه‌به. له‌گه‌ل‌عیززه‌ت‌دوای‌خواحافیزی‌به‌ره‌و بۆکان
وه‌پ‌که‌وتین. بۆ‌نه‌هار هاتینه‌وه بۆکان و دوای‌نه‌هار کوتم: کاک‌عیززه‌ت‌ئه‌تۆ
بچۆ بۆ ئیتلاعات و پاسپارده‌ی خۆت‌رابگه‌یه‌نه و ئه‌منیش‌ده‌چمه‌مائی
ئیمام‌جومعه (حاجی‌مه‌لا ئه‌بووبه‌کری‌شه‌فیعی) که‌له‌وه‌هخانه‌دا دایمه
موکاته‌به‌مان هه‌بووه و لیک‌بی‌خه‌به‌ر نه‌بووین، با ئه‌ویش‌له‌گه‌ل‌عوله‌ما و
مامۆستایانی ئایینی بۆکان له‌جه‌ریانی هاتنه‌وم‌دا ببن‌مه‌بادا گیروگرفت‌بیته
پیشی؛ (که‌هاته‌پیش). درێژم‌به‌قسه‌کانم‌دا و کوتم: «کاک‌عیززه‌ت‌که‌له‌
ئیتلاعات‌هاتییه‌ده‌ری وهره‌بۆ مائی ئیمام‌جومعه و خه‌به‌ری خۆتم‌به‌یه.»
بۆخۆشم‌چوومه‌مائی ئیمام‌جومعه.

که‌له‌ده‌رکه‌م‌دا و چوومه‌ژووری، مامۆستا‌به‌ته‌نی له‌وه‌تاغه‌که‌ی بوو، که
ئه‌منی‌دیت‌به‌پیرمه‌وه هات و ده‌ست‌ومستی‌یه‌کترمان‌ماچ‌کرد. دوای‌من‌خۆش‌و
تۆخۆش، به‌سه‌ره‌اتی‌ئه‌و پۆژه‌تالانه‌ی خۆم‌بۆ‌گێراوه و کوتم‌نازانم‌بیروپرای
تۆ‌چۆنه؟ کوتی: «نازانم‌ده‌لێن‌چی‌به‌لان‌خراپ‌ببزوونه‌وه‌یان‌بگرن، ئه‌من‌له‌
ئیمام‌جومعه‌یی بۆکان‌ده‌س‌ه‌لده‌گرم و عوله‌ما و رووحانی بۆکانیش‌تیکرا
ئیعتماس‌به‌ده‌که‌ن.» هه‌روه‌ها کوتی: «چه‌ند‌جاریکی‌که‌له‌گه‌ل‌په‌ئیس‌ئیتلاعات
دوام، نه‌زه‌ریان‌خراپ‌نه‌بووه، هه‌تا‌بزانی‌چۆن‌ده‌بی.» له‌وه‌قسانه‌دا بووین
عیززه‌ت‌به‌گ‌وه‌ژوورکه‌وت و دوای‌سلاو و ئه‌حوالی‌رسی کوتی: په‌ئیس‌ئیتلاعاتی
ئیرم‌دیت و نه‌زه‌ری ئیتلاعاتی بانهم‌په‌راگه‌یاندن. کوتی‌بیته‌ئیتلاعات و چه‌ند
پرسیاریکی‌لیده‌که‌ین و ئیدی کارمان‌پیی‌نامین. حاجی‌مه‌لا کوتی: «ده‌چینه
شووپای‌رووحانییه‌ت و نوینه‌ری ئیمام‌له‌شووپا‌حالی‌ده‌که‌م و له‌وێ‌په‌ر ئه‌گه‌ر
پییوست‌بوو‌بچیته‌ئیداره‌ی ئیتلاعات.» کاک‌عیززه‌ت‌کوتی: ئه‌من‌پاسپارده‌ی
خۆم‌جیبه‌جی‌کردوو و له‌وه‌باره‌وه‌نیگه‌رانیشم‌نیه. کوتم: سپاست‌ده‌که‌م.
مانه‌وه‌ی‌تۆ‌ئیدی‌پییوست‌نیه.

دوای نوژی عسر چووینه «شوورای رووحانییهت» و ناردی «مه‌لا سه‌ید رحمانی که‌ریمی» که نه‌ندامی شوورا بوو نه‌ویش هات. نوینه‌ری ئیمام که ناخوندیکی جه‌وان بوو، نه‌ویش هات. حاجی مه‌لا نه‌بووبه‌کر نه‌منی پی‌ناساند و کوتی: «ئاغای نووری نوینه‌ری خه‌لکی بۆکان و ده‌وروبه‌ر بوو. که رژیمی تاغوتی رووخا، هاته‌وه ناوچه و له دی گۆشه‌گیر و دوور له غه‌وفا دانیشته. ئیستا که نه‌منییهت و ئارامی به‌رده‌وامه، ده‌یه‌ه‌وی له بۆکان دانیشی و وه‌ک خه‌لکی دیکه له به‌ره‌که‌تی ئینقلابی ئیسلامی به‌شدار بی و وه‌ک هه‌موو هاوولاتییه‌کانی خوی له ژبانی سه‌ره‌خۆ به‌هره‌مند بی.»

ئاخوندی به‌رزه‌فر و تاوانباری بی‌تاوان

هه‌ر که کوتی نوینه‌ری مه‌جلیسی پیشوو بووه، ناخوند چاوی بزکرده‌وه و وه‌ک جان‌ه‌وه‌ریکی درنده له قه‌فه‌زیکدا نیشان بده‌ی، بریکی تیروانیم و کرژ بوو و کوتی: «ئهی ئاغا تا ئیستا له کوئ بووی؟» نه‌منیش به‌ فارسییه‌کی خۆمالیانه عه‌رز کرد: جه‌نابی حوججه‌تولئیسلامی وه‌لموسلیمین! هه‌ر لیزه بووم. له دیی «عه‌نبار» که‌شاه‌ه‌رزیم. هه‌روه‌ک ده‌زانی شار و مه‌ل‌ب‌ه‌ند بریک نائمه‌ن بوو، وام پی‌چاک بوو به‌ بیده‌نگی له گۆشه‌یه‌ک دانیشم هه‌تا ولات نه‌من ده‌بیته‌وه. ئیستا ولات ئارام بۆته‌وه و له بۆکان دانیشتن ده‌کری. نه‌وه‌نده‌ش بزانه که پیشتر زیددی ئینقلاب له بۆکان گرتیانم و ته‌حویلی دادگای ئینقلابی ئیسلامی مه‌هابادیان دام، پاش نه‌وه‌ی خه‌لکی بۆکان و ده‌وروبه‌ر به‌ خۆپیشاندانیکی به‌رچاو بی‌تاوانی میان وه‌ده‌رخست، نازادیان کریم و هاته‌وه‌ بۆکان. ناخوند زۆر به‌ رووگرژی کوتی: «پتویسته له‌گه‌ل تاران په‌یوه‌ندی بگرم و بزانه له‌وباره‌وه ده‌ستووری نه‌وی چ ده‌بی؟» ئیمام‌جومه‌ و مه‌لا سه‌ید رحمان نه‌ندامی شوورا کوتیان: «ئیمه‌ ناروومانه‌ بپته‌وه بۆکان، تاران و ته‌ماسی بۆ چیه؟» ناخوند رانه‌وه‌ستا، هه‌لات بۆ وه‌تاغیکی که ته‌له‌فون‌ه‌که‌ی لیبوو و کوتی: «نه‌وه به‌ خۆم مه‌ربووته.» ئیمام‌جومه‌ کوتی: «قه‌سه‌م به‌ خودا خراپی له‌گه‌ل بجزوونه‌وه، ته‌واوی بۆکان ده‌خروشینم و بۆخۆشم ئیمام‌جومه‌ نابم.» مه‌لا سه‌ید رحمان کوتی: «ئیمه‌ش شوورای رووحانییهت نابین.» کوتم: مامۆستایان سیستان ده‌که‌م. به‌لان نه‌گه‌ر له سه‌ره‌خۆ نه‌بن، کاری من خراپتر ده‌بی. په‌نگه

بىلانھەۋى ھىندىكىم پىرسىيار لىبىكەن كە ھەتمەنىش دەيكەن. ئەۋ قسانەمان دەكرىد ئاخوند ھاتەۋە. ھىندەي پىنەچوۋ دەركە كراۋە و پاسدارىك ھاتە ژوورى ، دىاربوۋ دەيانناسى ، رەئىسى ئىتلاعاتى بۆكان بوۋ كە ئاخوند تەلەفوۋنى لىكرىدبوۋ. لەبەرى ھەستان و بەخىريان ھىنا. كوتى: ئەۋە ئاغى نورىيە؟ كوتى: بەلئى ھەۋم. كوتى: تازە كاك عىززەت لە بارەي تۆۋە ھالى كرىدوۋم. ئاخوند بە توۋرەيى يەۋە كوتى: ئەۋە نوپنەرى تاغوت بوۋە و لەگەل تاران قسەم كرىدوۋە و كوتيان بىدەنە دەست ئىدارەي ئىتلاعات. ئاغى رەئىس بۆيە تەلەفوۋنم لىكرىد دەبئ بىگرى. كوتى: جەنابى ھوججەتولئىسلام ، ئەمن لەگەل ئىمامجومە ھاتوۋمە شوۋرپاى روۋحانىيەت كە لەگەل مامۇستايانى ئەۋ شوۋرپاىە دىدارىك تازە بكەمەۋە. لە دوايە لەگەل ئىمامجومە دەجوۋىنە ئىدارەي ئىتلاعاتىش ، ئەتۇ لەخۇرا ۋەپەلە كەوتوۋى! جەنابى ھوججەتولئىسلام ، ئەگەر ئەمن نەتەۋە و ۋلاتى خۇم خۇش نەۋىستبا و ھۆگرى نىشتمانى خۇم نەبام ، ئىستا لە خزمەت تۇدا نەدەبوۋم ، يان لە ئوروپا بوۋم و يان لە ئىراق ۋەك ئەۋانەي پۇشتون و نايانبىنى. مەگەر بىئاۋانكى چەند جار دەبەنە پاى دار؟ ئەمن لە سالى ۱۳۵۸ جارىك لە دادگاي ئىنقلابى مەھاباد پىرسوچۇ كراۋم و بىئاۋانى من لە دادگا روۋن بۆتەۋە و بە رېز و حورمەتەۋە بەرئى كراۋمەۋە بۆكان.

رەئىسى ئىتلاعات زۇر ئارام و لەسەرەخۇ كوتى: جەنابى ئىمامجومە نارپەھت مەبە ، بەرنامەي كارى ئىمە ئاۋايە. رەنگە ئاغى نوورى بۆ چەند پوژىك مىۋانى ئىمە بى. پاش چەند پىرسىيار و لىكۆلىنەۋە كاروبارىان لە مەجلىسدا ، ئازادى دەكەين. ئىمامجومە كوتى: ئاغى رەئىس ، بە خوداۋەندى خودا ئەگەر خەلكى بۆكان و دىھاتى و كەشاۋەرزانى ناۋچەي بۆكان ئازاد بن ، ئىستاش ئاغى نوورى دەكەنەۋە نىمايەندەي خۇيان. ئەتۇ نازانى خزمەتى ئەۋ بىاۋە لە مەجلىسى رابرىدودا بە «روۋحانىيەت» و «ئاموزش و پەروەرىش» و كەشاۋەرز و دىھاتىيەكان چۇن و چەندە بوۋە. ئاغى رەئىس ، وىست و خواستى خەلكى بۆكان و دەۋرۋبەر لە بارەي ئاغى نوورىدا ۋەبەرچاۋ بگرە. ئاخوند زۇر بە توۋرەيى كوتى: ئاغى رەئىس ئەمن لەگەل تاران بەۋردى داۋام ، دەبئ ئەۋ جۆرە كەسانە زۇر بەتوندى لەگەلىان بەرەۋوۋو بن. رەئىسى ئىتلاعات لەۋ جۆرە

دواندنه‌ی ئاخوندی زۆر تیڭچوو کوتی: قوربان: له پێش ئه‌وه‌ی دا ئه‌تۆ ته‌له‌فونم لێبکه‌ی که پێت وایه تاوانباریکت گرتوو، مه‌ئمووری خۆمان له‌ بانه‌را له‌گه‌لی هاتوو و له‌ ئیداره‌ی ئیتلاعاتی بانه‌را ته‌ماسیان له‌گه‌ل گرتووم. لیمگه‌پێ ئیمه به‌ ئهرکی خۆمان ناشناین. له‌ دوایه‌ کوتی: جه‌نابی ئیمام‌جومه‌ ئیجازه‌ بده‌ ئاغای نووری له‌گه‌ل خۆم به‌رم بۆ ئیداره‌ با چه‌ند رۆژیک میوانی ئیمه‌ بێ و بۆخۆشت ته‌ماست له‌گه‌لمان هه‌بێ. ئه‌من هه‌ستام و کوتم: ئاغای ره‌ئیس ئه‌من حازرم فه‌رموو. جه‌نابی ئیمام‌جومه‌، جه‌نابی مه‌لا سه‌ید عه‌بدووره‌حمان، ئیوه‌ش له‌ دهره‌وه‌ خۆتان نارچه‌ت مه‌که‌ن. ئه‌گه‌ر کار له‌ سنووری پرسیار تیپه‌پی، ئه‌وه‌ خه‌به‌ر ده‌زانن و به‌ پێی قانونی خۆماندا ده‌رۆین. خواحافیزمان بێ و هاتمه‌دهری و ره‌ئیس به‌دوامه‌وه‌ به‌ره‌و ئیداره‌ی ئیتلاعات.

پۆژگاریکی ره‌ش و شه‌وگاریکی تال له‌ ئیداره‌ی ئیتلاعاتی بۆکان

کاتیکی جووینه‌ ئیداره‌ی ئیتلاعات، ره‌ئیس به‌ پاسداریکی ئه‌سپاریم و بۆخۆی رۆیشت.

پاسدار په‌رۆیه‌کی ره‌شی هینا و هه‌ردووکی چاوی توند به‌ستم و باسکی گرتم و کێشامی. ئه‌منیش وه‌ک کویران به‌ دووی کویرکێشدا کشام، هه‌ر به‌ پلێکان که‌ پێچاوپێچی ده‌کرد، له‌ دوا‌ی یه‌ک‌دوو سوور له‌ حاستی دهرکیکی راوه‌ستا، یه‌کیک به‌ کلێل دهرکه‌ی بۆ کرده‌وه. که‌ دهرکه‌ کراوه، پاسدار پالێکی توندی به‌ پشنتیوه‌ نام و خستمیه‌ ژووره‌که‌وه‌ و دهرکه‌ پێوه‌درا.

له‌ جێی خۆم راوه‌ستام. ماوه‌یه‌ک هه‌ست‌وخوست نه‌بوو. نه‌مه‌ده‌زانی چ‌بکه‌م. یه‌کیک له‌ دیوه‌که‌دا کوتی: مامه‌ بۆ چاوت ناکه‌یه‌وه‌. په‌رۆکه‌م له‌ سه‌ر چاوم لا‌برد و دیتم کورپه‌جھێلێکی کورد له‌وێ درێژ ببوو. هه‌ر به‌ پێوه‌ بووم و ته‌ماشای دارودیوارم ده‌کرد. گۆچانیکی شوانانه‌م به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو، گۆچانه‌که‌م به‌ دیواره‌وه‌ هه‌له‌په‌سارد. کورپه‌جه‌وانه‌که‌ هه‌ر ته‌ماشای ده‌کریم، کوتی: مامه‌ توخودا ئه‌تۆیان بۆچی گرتوو؟ تیڤکریم ئه‌و جه‌وانه‌ به‌و شکل و پوا‌له‌ته‌ نه‌شه‌مزاو و تیکنه‌چوو، بۆ گیراو و ئه‌سیر نه‌ده‌بوو. ئه‌دی چیه‌؟ ره‌نگه‌ جاش بێ له‌ پێشدا لێره‌یان داناوه‌ هه‌تا ئه‌من بناسی و قسه‌م لێراکێشی. کشامه‌وه‌ بن دیوار لای

سهرووی وهتاغهكه. دانیشتم. ٲشتم دیشا. ٲالم توند به دیوارهكهوه دا. كوتم: ئوخهٲ. كورهكه دوویاتی كردهوه: ئهړئ مامه توخودا ئهتوی ردینسپی، وادیاره نهخوشیشی، بهوحالهوه بؤچی گرتوویانی؟ كوتم: رؤلله لهبهرخهتاكارٲ و ههاله و چهپرهوری ئیوهی جهوانه كه دهبی ئیمهٲی ٲیر كهفارهتٲی بدهینهوه. جهوانانی بیئهموونی ولاتهكهمان یهكك كؤمهلهیه، یهكك نازانم خهباته، یهکی دی چیه، كوفت و زههری ماره، نازانم چ بلیم بهخؤم، چ بلیم بهئیوهی لای سهرلیشئواو. كوتم باشه ئهتؤ بؤ گیراوی؟ كوتی: ٲیم دهلین ئهتؤ دیموكراتی. كوتم: راست دهكهن. ئاخړ ئهٲ كهجرهوانه، ئهٲی بیئهموونانه، لاهكانی ئیمه بهٲتوونی یان كؤمهلهن، یان دیموكراتن، یان خهبات. نازانم چتان دهوی؟ له سایهٲی جمهورری ئیسلامی دا، ئیمام خومهینی له ژیر دهستی تاغوتی هیئانهدهړئ، ئاواتی دوورتان بؤ نیزیک بؤتهوه، ئیدی چی ديكهتان دهوی؟ چی ديكه داواكارن له خودا و ئیمام خومهینی؟! له دوایه كوتم: باشه كورم، بؤت نارچهتم، نیوت چیه؟ كوتی: مامهگیان «عومهری خزری»م نیوه، خهلكی محالی بهگزادانم، نازانم چییان لیمدهوی؟ دهلین ئهسلهحت ههیه. كوتم: كورم، چاوهكهم، ئهگهر ههته بیاندهوه و ئهگهر تفهنگت دهوی، بچؤ بؤخؤت ببه به پاسدار؟! دهنا برؤ فریای ژبانی دایك و باب و خوشك و برایانت بكهوه.

ئهو كوره ههر ههلهدهستا سهر ٲییان و دادهنیشتهوه. وهك چاوهروانییهکی ههبی، كات كهوته نویژی شیوان. یهك هات دهركهٲی كردهوه و سهړی هیئا ژووری و كشاوه. كورهكه له جبی خؤی ههستا و چووه دهړئ و ئیدی نهمدی بیتهوه. لهو ئاخړبیانهدا دیتم و ناسیمهوه، بهلان خؤی لی نهناس كریم و ئهمنیش هیچ كات ئهو كاتهم به رووی دا نهداوه، چون نوینهړی سیاسی فهرماندارییه؟!؟

پاسداریك هات و دهركهٲی كردهوه و تهماشایهکی ژوورهكهٲی كرد. ٲیم گوت: برادر ئهمن ناسازی مهعدم ههیه، دهرمانهكانم له مالتیه كه دهبی شهوانه و بهیانانه بیانخؤم. بؤ ٲیش شام دهرمانهكانیان بؤ هیئام. كارم به وهی خراب بوو، شهوانه دوو یان سئ جار دهوو بجمه ئاودهست. پاسداریکی ردینسپی و

به‌دئه‌خلاق کلیلی دهرکه‌ی پئی‌بوو، شهوی کاتی نوستن دهرکه‌ی ده‌کرده‌وه و ئیدی هه‌تا به‌یانی دهرکه نه‌ده‌کراوه. شهوی له جامیکی مسی گه‌ورده‌ا که هیندیکی برینج و باقله تیدا بوو شامیان بۆ هینام. هیندیکم لی‌خوارد و ئه‌وی دیکه‌م له جامه مسه‌که‌دا هه‌لگرت که شه‌ودره‌نگ بیخۆم مه‌عدم وه‌ژان نه‌که‌وی. جامه‌که‌م له پاش شام نه‌داوه. شه‌وانه‌ دوا‌ی خواردنی پاشماوه‌ی شامه‌که، میزم له‌و جامه‌ ده‌کرد. به‌یانان پاسداره‌ پیره‌ دهرکه‌ی لیده‌کرده‌وه، جامه‌که‌م له‌گه‌ل خۆم ده‌برده‌ ئاوده‌ست و خاوین ده‌مشوته‌وه، چون ده‌مزانی شامه‌که‌م هه‌ر له‌م جامه‌ مسینه‌دا ده‌بی، ده‌مداوه به‌ پاسداره‌ پیره‌.

وا دیار‌بوو ره‌ئیی ئیتلاعات له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌منی سپارد و رۆیی، هه‌موو بنکه‌ی چه‌کداری پاسدارانی حالی کرد‌بوو که نوینه‌ری بۆکان له‌ مه‌جلیسی تاغوتی‌دا هاتۆته‌وه و خۆی ته‌سلیم کرد‌وو و ئیستا له‌ ئیتلاعاته‌ و زیندانییه‌. شه‌ودره‌نگانیک دهرکی دیوه‌که‌م کراوه و خستیانه‌ سه‌رپشت و پاسدار وه‌ژوو‌رکه‌وتن. نه‌ یه‌ک و نه‌ دوو و سه‌ هه‌تا شه‌ش نه‌په‌ره‌غوول که ره‌ئیی ئیتلاعاتیشیان له‌گه‌ل بوو. به‌ حورمه‌تی ئینسانی خۆم، نه‌ له‌به‌ر ئه‌وان و یان له‌ ترسان، له‌ جیی خۆم هه‌ستامه‌ سه‌رپن. هه‌موویان به‌ دیواری دیوه‌که‌وه پراوه‌ستابوون و زلزل ته‌ماشایان ده‌کریم، وه‌ک هاتین گیانله‌به‌ریکی عه‌جیبولخیلقه‌ ته‌ماشاکه‌ن!

حالی بووم هاتوون بزائن نوینه‌ری بۆکان له‌ مه‌جلیسی تاغوتی‌دا ده‌بی چۆن بی و چ فیله‌ته‌نیک بی. کوتم: ئاغایان ده‌کرئ بلیم فه‌رموون ده‌ستوو‌ر چیه‌؟ ئه‌گه‌ر برسیاریکتان هه‌یه‌ له‌ خزمه‌ت‌دام. کو‌تیان نا، هه‌ر هاتبووین بازپه‌رسی زیندان و زیندانییه‌کان بکه‌ین. کوتم: ئاغایان، په‌نگه‌ باب و باپیرانی ئیمه‌ له‌ ده‌ورانی چیه‌ا پادشا و حکومه‌تی جۆراوجۆردا ژیا‌بن، هه‌ر حکومه‌تیک گۆرابی و یه‌کی دی هاتبی، باب و باپیرانی ئیمه‌ هه‌رگیز بۆ یه‌کتر نه‌بوونه‌ ئه‌غیار و بیگانه‌ و هه‌ر به‌و په‌نگ و شیوازه‌ی پێیه‌وه ژیا‌بوون، هه‌روا درێژه‌یان به‌ ژیا‌ن و میژوو‌ی خۆیان داوه‌. باوه‌ر ناکه‌م ئیمه‌ نه‌ته‌وه‌ی ئه‌و باب و باپیرانه‌ زۆل بین و په‌وشت و شیوازی ئه‌وان په‌چاوه‌ نه‌که‌ین. ئیستا هیچ کامتان له‌ پێش چاوی من نه‌ غه‌یره‌ن و نه‌ بیگانه‌. ئایا ئیوه‌ ئه‌منتان چۆن دیته‌ به‌رچاوان؟ بیده‌نگ بووم بزانه‌م ده‌لێن چی؟ هیچیان وه‌ده‌نگ نه‌هاتن، به‌لان یه‌کیان له‌ قسه‌کانم‌دا جار‌جار سه‌ری

دهله قاند كه دهكرا به ماناي باوهر ليكي دهههوه. ديسان به ماناي رويشتن ته ماشايه كي يه كترين كرد، يه كيان لاي دهركي نيشان دا و بوخوي له پيشه وه روي و نهواني ديكهش به دووي دا جاله بوون. نهوهي له قسه كان دا سهري دهله قاند وه دوا كهوت، له نيو دهر كه ئاوريكي داوه و له بهر خويه وه كوتي: «عموجان غم نخور خدا بزرگه!» پاسداره پيره دهر كه ي داخسته وه.

سبه يني پاسداريڪ هات و چاوي به ستم و دهستي كي شام به دووي خوي دا. به هه ستم پليكانه كاني پي دا وه سه ركه و تيووم، سه ره و ژير ده يكي شامه وه خوراي. هاوسه تحي ساختومانه كه له سه ر كورسيهك داينام. ديار بوو «بازپورس» بوو هات.

نيوت چيه؟ محهمه د. بابت؟ نه بووبه كر. ره خنم له پرسياره كاني گرت و كوتم: برادره نه گهر بازجووييم ليده كه ي، حازر نيم ئاوا جوابت بدهه وه. پرسياره كانت بنووسه هه تا ولامه كانت بدهه وه. ده بي سوال و جواب به نووسين بي. هه رجي پرسى نه من بيدهنگ بووم. دوو جار ان له سه ر كورسيه كه م رايوه شاندم. ولامي نه وه شم نه بوو. ديسان پرسيار، ديسان بي ولام. قامچي بوو يان شوول نازانم له شاني راکيشام، بيدهنگ مامه وه و بو جاري دووه م له شاني كوتامه وه. كوتم: ئينسان! چون نه وه حقه ي به خوت ده ده ي ردين سبي و پيريكي بي تاوان وه بهر كوته كان بده ي؟ نه گهر نه وه ت پي كرده وه ي ديو درنجان نيه، رامه وه سته هه تا ئاخر هه ناسه ي سوارم پياده ده كه ي و ژيني لي داده پني دريژه ي پي بده. ته قه ي كه وشه كاني هات، روي و نه هاته وه. پاسداريڪ هات سه ر له نوي راکيشام هه تا ديوه كه ي خوم و پاسداره پيره دهر كه ي كرده وه و په روي ره شيان له سه ر چاوم لا برد و له ژوورتيان خسته وه و دهر كه يان داخست. شام و نه هاريشم له جامه مسينه دا هي نديك برينج و باقله و بريني مه عدهش ديار بوو به هيچ كام له دهر مانه كان ژاني نه ده شكا. خه به رم له دهر وه دش نه بوو كه ئيمام جومعه و ماموستاياني ئاييني و هي نديك له بازار پيه كان له هه ول و ته قه لا دا بوون و چييان بو نه كرا بوو.

سيهه مين روي بوو، پاسداريڪ هات كه له گهت و جهوان. چهند لاپهري پرسيار

هينا كه له خوارم وه ده خوي نينه وه:

پ: ئەتۆ بۆ بوویە نوینەری مه جلیسی شا که ده تزانى شا تاغوتیه؟

و: ئەمن نوینەری شا نه بووم، نوینەری که شا وهرزانی ديهاتهکان و شارى بۆکان بووم و له خواست و ويستی ئەو ميلله ته دواوم که ئەمیان کردبووه نوینەری خۆیان. کارى من له مه جلیس راگه یاندنى نیاز و پيداويستی ئەو ناوچه یه بوو که هه لیا نيزا ر دبووم.

پ: له و ماوه ی که له مه جلیس دا بووی، چ کاریکت بۆ خه لکی شار و دێ پیا ده کردوه؟

و: ئەو کارانه ی ئەمن کردوومن، شتیک نین نادیار و له به رچاوان نه یین. کار و به رنامه کانی من له ديهات دا ماون و خه لک ئیستا که لکیان لێ وهر ده گرن.

پ: ئەو کارانه ی به کاری خه لک دین و ئیستاش هه ر ماون، چن؟

و: ۱- لوه کیشی کانیایى دووره دێ له ئاوا یه کانی: «به رده زهرد»، «تورکه مانکه ندی»، «جانمه رد»، «باغه ی لای «تیکانته په»، «کانی سیران»، «ترکاشه»، «ئه شکه وتان»، «شاریکه ند»، «کولته په»، «قه ره که ند»، «دونگوز»، «گردی قه برانی عه نبار»، «داشبه ند». خاوین کردنه وه که ریزه کانی دێی «که ریزه» و «تبت». سازکردنی مزگه وتی گوندی «حوسین مامه». ته عمیری مزگه وتی ئاوا یی «له گز». سازکردنی پردی گوندی «چاوه رچین».

۲- به ندکیشی ئاوی دێی «ساروو قامیش». له باره ی گه یاندنی به رق بۆ ديهات و ده ورو به ری بۆکان بۆ ئەو دێ یانه به رق چوون: «ئهمیر ئاباد» بۆکان، «حه مامیان»، «میراوا» ی عه نبار، «عه نبار»، «گردی قه برانی عه نبار»، «داشبه ند»، «عه لی ئاباد»، «وشت په»، «ناچیت»، «تیکانته په» و ههروه ها ده مه درسه بۆ گونده کان.

پ: ئەوانه کاریکن ره نگه له ده ورائی نوینه ره کانی را بردوو پیا ده کرابن؟

و: هه یچیان له و کارانه له را بردوودا پیک نه هاتوون، ته نیا کار و کرده وه ی منه. ئیوه ده توانن له و باره وه له دانیش تووانی ديهاته کان پر سيار بکه ن.

پ: ئیوه ئەوکاتی له مه جلیس دا بوون و له لایه ن ئەو خه لکه وه هه لبژێر دا بوون، بۆچی نه تان ده گوت ميلله ت حکومه تی تاغوتی ناوی؟ به و جۆره ده تان تووانی رژی می شای تاغوتی ساقیت بکه ن و له به ینی به رن.

و: ئەمن ده لێم ئەوه له شان و ئەرکی ئاخونده کان و سيقه تولئیسلام و

خو ججه ٲولئٲسلاٲ و ئاٲه ٲوللا و ئاٲه ٲولعو زٲاكان دا بوو كه له ئٲٲران دا مزگه وٲ و مٲحر اٲٲان به ده سه ٲه وه بوو كه به ٲٲچه وانه ٲٲ نه سپارده ٲ خٲٲان ٲوژٲى جوٲه كان له سه ر مٲنبر و مٲحرابه كان دا دٲعاٲان بو فه ٲح و سه ركه وٲٲنى ٲادشائانى ئٲٲران ده كرد و به ٲارانٲان ده گوت دارولخه لافه و به ٲادشائانىان ده گوت سٲبهرى خودا له زه وى و به هٲوى فه رمانى «ئٲٲاعه ٲى ئولولئه مر» نه ته وه ٲان نه سٲٲرى ٲادشا و فٲٲوډال و سٲٲٲمى خان خانى ده كرد. نه ٲو كه نه و ٲر سٲاران ه بو من ده نووسى ، وه ك من له و هه لومه رجه دا ژٲٲاوى كه من ٲٲٲى دا ژٲٲاوم ، نه ٲو شاگردى مه درسه بووى و له دٲعاى به ٲانان دا ده ٲگوت ، خودا و شا و مه ٲه ه ن. نه وړو كئ ده ٲٲ ولامده رى نه و هه له و لارٲٲٲى يانه ٲٲ؟ نه من؟ نه ٲو؟ ٲان ٲٲٲه ره كانى ئاٲٲنى و دٲنى و خاوه ن مٲنبره ركه ان.

ٲ: كاتٲك ئٲنقلابى ئٲسلاٲى به ٲٲٲه رى ئٲمام خومه ٲنى ده سٲتى ٲٲكرد ، خه لك له ژن و له ٲٲا و كوړ و كچ و عالم و عامى ده رځانه شه قامه كان و خٲٲٲشان دانٲان ده كرد ، نه ٲو بوچى ٲٲكه ل نه و حه شٲمه ته نه بووى و بوچى ته رٲكٲ له نوٲنه رٲه ٲى نه ده كرد؟

و: نه من نه بازارى بووم و نه نه سناف ، نه كارگر بووم و نه كار فه رما ، نه ئاخوند بووم و نه ته له به . نه من نوٲنه رى چٲنٲك بووم به ناوى دٲه قان و كه شاوهر ز كه له دلئ دٲه ٲى دوور كه وٲووى ٲوژئاواى ئٲٲران به هه زاران نه دارى و ٲٲداوٲسٲى ژٲان ، ده ژٲان. نه و ٲوژده ٲوومه مه جٲٲس سوٲنډم به قورئان خوارد كه نه ركى نوٲنه رى خوٲ له به رابه ر خه لكى ناوچه دا به رمه سه رٲ و نه و حه قه م به خوٲ نه ده دا له جٲاٲى ٲه فعى نٲازمه ندى ناوچه و مه له به ندى خوٲم ، ٲچم له شه قامه كان چه ٲله لٲده م. ...

جه نابى ٲر سٲارا! نه وه بو حه وٲ ٲوژه ده چئ له م زٲنډانه دا به نار ه حه ٲى ٲوندى مه عده وه له به رزه خى نٲوان مه رگ و ژٲان دا ده سٲ وٲٲٲان ده كوٲم. نه ٲوش ٲوژئانه به دووى ٲه كدا سٲٲنى ده رازٲٲٲٲه وه و له ژٲٲر ٲر سٲارى فاسقان ه و مونافٲقان ه ګر ٲووم هه ٲا بزائى له كوئ هه لځٲسكٲم ، سووژده ٲاوان ٲارٲم هه لګرٲٲنى. بو ماوه ٲى حه وٲه ٲه كه كه ٲر س و ولام له م زٲنډانه دا درٲٲه ٲى هه ٲه . ٲچام واٲه نه وه دوٲٲٲن ٲر س ٲٲ كه ده ر خواردى مه عده ٲى منى ده ده ٲى لام واٲوو هاوار و ناله كانم كارٲگر بوو ، باقى زٲنډانه كه م ٲر س و ولامى ٲٲٲا نه بوو.

بهره‌لستی مامۆستایانی ئایینی و خه‌لکی بۆکان

پیاو له حه‌ق لانه‌دا، وه‌ک له دوايه بۆم ده‌رکه‌وت، مامۆستاكان، «حاجی مه‌لا ئه‌بووبه‌کری شه‌فیعی» و «مه‌لا سه‌ید ره‌حمان» و باقی مه‌لاكان و خه‌لکی بۆکان بێکار دانه‌نیشنبوون. ئیمام‌جومعه له نوێژی جومعه‌دا گوتبووی: «ئه‌گه‌ر نووری له زیندان ئازاد نه‌که‌ن، ئه‌من ده‌ست له ئیمام‌جومعه‌یی هه‌لده‌گرم. ئه‌گه‌ر پاسداران پێیان وایه نووری نوینه‌ری داسه‌پاوی تاغووته، ئیستاش خه‌لکی بۆکان و دێهات دیسان ده‌یکه‌نه‌وه به نوینه‌ری خۆیان؟ مه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌و محهممه‌دی نوورییه نه‌بوو که له ساڵی ۱۳۵۸ دادگای ئینقلابی مه‌هاباد گرتی و هه‌زاران کهسی بۆکان و ناوچه‌ پڕانه دادگا و ئازادیان کرد؟ ئیستا به‌ چ گوناھێک گرتوویانه و زیندانیان کردووه؟»

ئهو بهره‌لست و بهره‌ره‌کانییه‌ی مامۆستایانی ئایینی و خه‌لکی بۆکان کاری له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی ئیتلاعات کرد و نه‌یان‌توانی ویستی خۆیان به‌رنه‌ سه‌رێ. له شاری بانه‌شه‌وه «عه‌ولاخانی شه‌هیدی» دوو جاری «عیززه‌ت‌به‌گ» نارده‌بوو بۆ سه‌ر ئیتلاعات، به‌ل‌ان جوابی عیززه‌تیان نه‌ده‌داوه. ئه‌گه‌رچی عیززه‌ت‌به‌گ چه‌کداری پاسداران و سه‌ر به‌ ئیداره‌ی ئیتلاعاتی بانه‌ بوو، به‌ل‌ان سپای پاسداران ئه‌وانه‌یان وه‌ک که‌وی راو بۆ که‌وگرتن راگرتبوو. خه‌فه‌تبارییه، غه‌مه‌ینه، ئه‌و جاشه‌ کوردانه‌یان وه‌ک «شینلوو»ی پۆلیس بۆ بۆن کردن و دیتنه‌وه دیاری کردبوون! ئه‌رکی گرتنیان له پێ‌دابوو، به‌ره‌لاکردن نا؟! به‌داخه‌وه ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه له درێژایی ژيانی میژووی خۆی دا هه‌ر بۆ خۆخۆری هان‌دراون و بۆیان نه‌کراوه له خزمه‌تی بیگانه‌دا خۆخۆر نه‌بن؟ ده‌نا خزمه‌تی عیززه‌ت‌به‌گ به‌ سپای پاسداران له سه‌رسنوره‌کان، له هه‌لومه‌رجیکدا که ئیراق ئاوری شه‌ری هه‌لاک‌یساندبوو، زۆر به‌قیمه‌ت و جیی ریز بوو.

لام وایه دوايين پرسیان بۆ به‌رجه‌وه‌ندی بیروپای من زۆر به‌پێویست زانی:

پ: ئه‌تۆ له باره‌ی رێبه‌ری ئیمام‌ه‌وه که نایبی ئیمامی زه‌مانه و

واجیبو لئی‌تاعه‌یه ده‌لێی چی؟

و: بۆ ئێمه ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت به‌ فه‌رمانی خودا که ده‌لێ «اطیعوا الله و

اطیعوا الرسول و اولی‌ الامر منکم» سێ جۆر ئیتاعه‌ت فه‌رژ کراوه و سیمای ئه‌و

ئیتاعه‌تانه هه‌رکام له خۆیان‌دا جیا‌وازیان هه‌یه. نه‌وعی ئیتاعه‌ی خوا جیا‌وازی

لەگەڵ مانای ئیتاعەى پەسوولێ خوا ھەبە و ئیتاعەى «اولى الامر» بەتەواوى جیاوازی لەگەڵ نەوعى ئیتاعەى خوا و پەسوولە، چون «اولى الامر»، «منکم» ی ھەبە، یانى وەلى ئەمەر لە خۆتان. بیروپرای ئیمە ئەو ھەبە «وہلى ئەمەر» پێویست نەبە ھەر ئیمام بێ، باب و داکیش «وہلى ئەمەر» ن و دەتوانی گەورەى خانەوادە یان شارەکەت بێ، ھەتا دەگاتە سەرپەرستى و لاتەکەت، چون خودا فەرموویەتى «اولى الامر منکم» و «منکم» یانى لەخۆتان.

جەدەلى من و ئاخوندیک لە بارەى «اولى الامر»

لە بەرامبەر جوابەکانى من دا کەسیک و یەکى دیکە کە پێم وابوو ئاخوند یان ئاخوندەک بوو، لەگەڵیان کردمە جەدەل و کوتیان:

چۆن دەتئی «ئولیلئەمەر» پێویست نەکراو ھەر ئیمام یان نایبى ئیمامى زەمان بێ؟ کوتم: ئاغانان ئەگەر وابى باب و باپیران و ئەجدادى ئیمە ھەموویان بە کافرى مردوون. چونکە ئەوان لە ژیان و زەمانى خۆیان دا فەرمانبەرانى کەسانیک بوون وەک شاھانى: «پەھلەوى»، «قاجار»، «زەند»، «ئەفشار» و «سەفەوى» و زۆر دوورتر لەوانە «ئەمیر تەیموور»، «مەغول»، «خارەزمشاهى» و «سەلجوقى» و ئیتاعەتى ئەوانیان کردوو و شوینەوارى ئایین و دینى ئىسلامى خۆیان پیک ھێناو و تەنانت حوججەتو ئىسلام و ئایەتو ئلاکان و ئاخوندەکانى ئێو لەو بارەو ەرتەقیان نەکردوو و بەلکوو زۆریان جیرەخۆرى دەزگای سەلاتینى وەخت بوون. جگە لە ئیمام خومەینى کە لە دنیای شیعە و لە ئاسمانى ئێران دا درەوشاو و مەشەلى «ئیمامەت» ی ھەلابیساند، کام ئایەتو ئلاى ئێو ئالای بەربەرەکانى ھەلکردوو؟ ئەم بە ناوى زیندانىیەکى لەگەڵتان نادویم و مەبەست لەسەر دین و ئایین و خەسلەتى ئینسانىیە، ئیستا کە ئێو خۆتان بە «اولى الامر» نازانن ئیتاعەت کردنى خۆتان بە سەر من دا نەسەپاندوو؟ چۆن ماو ەى ھەشت پۆژە لەو زەر فەدا کە شام و نەھارى تدا دەخۆم، شەوانە میزى تدا دەکەم ھەتا سبەینى دەرکەم لى دەکەنەو! ئایا من دەسەلاتى ئیتاعەت نەکردن و جواب نەدانەو ەى ئێوم ھەبە؟

برادەران باسما لەسەر لیکۆلینەو ەى وشەى «اولى الامر» ە. کەسانیکى بە جۆریک ئەمریان لەسەر نافیز بى، ئەو کەسە باب و دایک بى یان حاکمى ولات،

ئاتاۋانى لە لايەن دىنى ، كۆمەلەيەتى و يان سياسىيەۋە لە ئەمەر و فەرمانيان دابى ، چونكە ئايەتەكە دەلى «اولى الامر منكم» ، كە وابوو لە خۆتان دەبىتە غەيرى خودا و رەسوول و نەوعى ئىتاعەتەكەش غەيرى ئىتاعەتى خودا و رەسوولە.

ئەوانە وەرامى نىۋەنىۋە پرسىيارەكانى ئەو دوو پاسدارە بوو . دەمزانى بەتايبەت ھاتون ھەتا بىر و باۋەرى من يان نەتەۋەى كورد لە بارەى «ويلايەتى ھەقىھ» يان ئىتاعەتى «اولى الامر» ھەلسەنگىنن .

پاش نىۋەپۇى رۇژى ھەشتەمى زىندانىم بوو دىتم دوو پاسدارى دىكە كە تا ئىستا دىمەنى ئەوانم نەدىتبوو لىم وەژووركەوتن : سەلام ، حالت چۆنە ناغاي نوورى . كۆتم : سپاستان دەكەم . لەبەر نارەھەتى مەعدە ھالەم چاك نىە و نىازم بە دوكتور و دەۋا ھەيە كە بۇ چارەسەرى زامى مەعدە ناچار بە چوونى تەۋرپز دەبم . لە دەۋايە كوتيان : ئىمە پرسىيارمان لەسەر تۆ تەۋاۋ بوۋە ، تەنبا كارىكى بە تۆمان ماۋە ئەۋەيە كە تۆ ھازر بى وتووئىژىكى تەلەۋىزىۋى ئەنجام بەدى ، يانى ئىزھارى نەدامەت و پەشىمانى لە كوردەۋەى خۆت بەكى و ئىمان و باۋەرى بە رېبەرايەتى ئىمام و جەھوورى ئىسلامى دەربىرى و ھىچى دى .

كۆتم : برايانى پاسدار ، ھەشت رۇژە بىتەۋان ئەمنان بە ھالى نەخۆشى و ناساغى زىندانى كوردوۋە . لام وايە سەد لايەرتان سوال و جواب لە من وەرگرتوۋە و ئەۋەى پىۋىست بوۋە لىتان پرسىوم و ولامم داۋنەتەۋە . دەربىرىنى نەدامەت و پەشىمانى بۇ تاۋانبارە كە من گوناه و خەتايەكەم نەكردوۋە ھەتا پەشىۋانى خۆم بە خەلك راگەيەنم . ئەگەر پىتان وايە تاۋانبارم مەبەخىش ، سزام ھەرچى ھەيە ، ئىعدام ، ھەبسى ئەبەد و زىندانى چەندسالە ، نامادەم ئەداى بەكەم ، دەنا خاترجەم بن ھازر نىم بۇ وتووئىژى تەلەۋىزىۋى ، ۋەسسەلام و لاكەلام .

بىرېكىان تەماشاي يەكتر كورد و ھىندىكىان سەر لەقاند و ھەستان رۇيشتن و دەركەيان لەسەر داخستەۋە . لام وابوو بەلگەيان بۇ راگرتنم نەمابوو .

ئازادى لە زىندان و چاۋەدېرى لە دەرى

نوئىژى شىۋانىكى درەنگ بوو ، پاسدارىكى ھەمەكارەيان بە ناۋى «مەمەدى» ، يەككىكى چەقەلە و مردەلۇخە و كۆسەكار كە سەروسەكوتى بۇ

جندۆكەى مندال ترسین دەبوو، لیم وەژوورکەوت و کوتی: ئاغای نووری هەر شتیکی پیتە هەلیانگرە بچینە خواری. شتەکانم هەلگرت و هاتمە ئاستی دەرکە کوتی: راوەستە. پەرۆرەشەکەى دەرینا و دیسان چاوەکانی بەستم و کیشامی هەتا خواری. لە سالۆنەکەى پێشەووە چاوەکانی کردمەووە و گۆچانەکەى دامەووە بە شۆخی کوتی: ماشینەکەمان لێرە نیە بنباتەووە بۆ مالى خۆتان. کاتیك هاتبووم بۆ ئیتلاعات، بریک کاغەز و بەلگە و تۆماریکی خەلکی دێهات کە دابوو بەو شەیتان رەوشتە، حاشای لیکریم و نەیدامەووە. ئەمنیش لاواز و ناتەواو و بێهێز بەو چەند رۆژ زیندانییە، ئەوەندەى دیکە تواناییم لە دەس دابوو.

هاتمە دەری، ولات تاریک بوو، نیوەنیووە چرای خەیابانان دایبەسا. بە کۆتە کوتی گۆچان و هەنگاوی شلوشەویق، دەستم بە پێوانی خەیابان کرد. دیتم ئاغای پاسدار محەممەدی بە هەنگاوی شل و دەست و گۆچانم پێدەکەنى. حەقى بوو، ئەو ئاغای نووری نوینەری دەورانی شایە، وەک گەدای سامیرە، گۆچان کۆت تاریکە خەیابانى بۆکان دەپێوی؟!

خەیابان خەلووت بوو و شارى خامۆشانى دەخستە سەر زەینى رێبوارەووە. درێژایی شەقام جێ جێ پووناک بوو و باقى تاریکەشەو. لە سەر قەلا کە دەروانییە خەیابان پاسگای پاسدارانى لێبوو. نزیك بوومەووە، لە حاستى پاسگا یەكجێ چرای خەیابان هەمووی کووژاوە و بوو بە تاریکەشەویکی ئەنگوستەچاو. فکرم لیکردەووە لە پێشم پاسگایەکی پاسدارانى لێبوو و تاریکەشەو کە هاتوچۆ لە خەیابان نامینى، پاسداران لە نسیی خۆیان دەپەوینەووە، گەیبوومە ئاستى دەواخانەى سینا، لەو کووچەدا مالى خزمیکى لێبوو، چووم دە کووچەووە. گەیشتمە دەرکی مالى خزمى، لە زەنگى دەرکیم دا. کێیە؟ ئەمنم بیکەنەووە. چوومە حەسارى. هاوین بوو لە حەسارى دانیشتیوون. زۆریان پى سەیر بوو، پێیان وابوو لە زیندان هەلاتووم. ئەگەرچى زۆر بێ حال بووم، مەم لە پیکەنین نا، ئەوجار تەماشای یەکتریان کرد، رەنگە پێیان وابوو بێ کە شیتیش بووم. نەقلی خۆم گیراوە کە چونکە بەرقى خەیابان کووژاوەتەووە، نەموێرا بە تاریکى بچمەووە مالى و لامداووە بۆ ئێرە. کۆتم بە

ته له فوون به مائی بلین که له زیندان نه ماوم. شهو لهوئی خه وتم و به یانی چوومه وه مائی خۆم. هه وته یهک دۆست و ئاشنا و خزم و تایفه هات و چۆیان ده کرد. به فرمانی پاسدار محهمه دی هه موو سبه ینان ده بوو بچم خۆم به ئیتلاعات بناسینم و قامک به ده فته ره وه بنیم. ئیمزا قه بوول نه بوو و هر ده بوو قامک بی.

کاک «محهمه دی ئیلخانی زاده» و «حاجی سهید تاهیری ئیمامی» و «حاجی سهید ئه نوهری هاشمی» و چهند کهسی دیکهش به ناوی «ته سلیمی» هه موو رۆژی خۆیان به ئیتلاعات ده ناساند. به لان حاجی سهید ئه نوهر و حاجی سهید تاهیر به حال زانی و ده راواناسی، خۆیان له ریزی ته سلیمی هیناده ری و جاری وابوو له لای پاسداران تکایان بۆ ده کردین. له دواى هه وته یهک بوو به دوو رۆژ و دواى هه وته یهکی دی بۆیان کرده جاریک که بچم و خۆم بناسینم.

رۆژیک پاسداری سه ر ده فته ره که پیی کوتم: سبه ینی ئه وانه ی «ته سلیمی» ن بینه مزگه وتی حوسه یینییه. ئه من نه چووم و کاتیکی چوومه وه بۆ ئیمزا کو تی: ئه تۆ بۆ نه هانتبوی بۆ مزگه وت تا له گه ل کاروان برۆی. کوتم کاروانی چی؟ کو تی: ئه وانه ی ته سلیمی بوون ده یاننیرن بۆ شاره کانی کوردستان و کرماشان. کوتم بۆچی ده چن؟ کو تی بۆ ئه وه ی خه لک بیانبینن که ئه وانه ته سلیمی جمهوری ئیسلامین. ئه تۆش ده بوو بچی و ئه وه غایب نووسراوی. کوتم: براده ری پاسدار بۆ ئه من ورچی سیرکم، یان شیرێ قه فه سم تا خه لک بێن و ته ماشام بکه ن. ئه من نه یاغی بووم نه چه کدار و نه ئه سیری شه ر و هه وه لئ پیم گوتوون ئه گه ر تاوانبارم بمهاوینه زیندان و ده نا ئه وه ئازادی نیه. پاسدار کو تی: ئه گه ر وایه ده بی هه موو رۆژیک بی و خۆت بناسینی و ده فته ر ئیمزا بکه ی. کوتم: ئه گه ر تۆ پیت شوورهی نیه پیره پیاویکی وه کوو من هه موو رۆژی به گۆچانه وه بینه ئیره و پرواته وه، ئه منیش پیم باشه و واده کم. کو تی: حه قی ده رکه وتن له شاریشت نیه. کوتم: زۆر چاکه. کو تی: دووباره پیت ده لیم حه قی ده رکه وتن له شارت نیه. کوتم: ئه من نه خۆشم و ناچارم بچمه ته وریز بۆ لای دوکتور. کو تی: ئه گه ر ره ئیسی بیهداری بۆت بنوسی ده توانی.

هه تا ده رۆژان هه موو رۆژی ده بوو سبه ینان بچمه ئیتلاعات و قامک به ده فته ره وه نیم و بیمه وه. زۆر جار ان ده که وتمه بۆ له و بناشت له گه ل خوی گه وره

و گران و دەمگوت ، خوايە بۇخۆت دەلتىي «هل جزاء الا احسان الا الاحسان» خوايە نيزيكەى چوار سالّ بە ناوى نوينەرى خەلك لە مەجلىس بووم ، ئاگات لىيە لە ئەمانەت و دروستكارى و ئەنجامى نيازى نياز مەندان زياتر كارىكم نەكرد؟ خوايە بۇخۆت دەزانى ، پلە و پايەى دنيا نەيتوانى شوينەوارىكى نائىنسانى و بىخودايى لە سەر كردار و رەفتار و بىروپاي من دانى؟ خوايە گيان بۇخۆت ئاگات لىيە لە دنياى تەنياىي خۇمدا پەيمانم لەگەل بەستى روتبە و پايەى دنياىي هەلمنەدىرى و لەو كارە باشانە كە لە لاي تۆ باشن دوورم نەخاتەوه؟ ئەى خودايە گيان ئەو هەموو تەوهين و نارەوايە چۆن لە لاي تۆ رەوايە؟ چۆنە ئەو هەموو ناسزاىە لە بەش و ئىشى مندا سەرى هەلداوه و لە كانى ژيانى مندا دەجۆشى و هەلداه قولاي؟ خوايە گيان ئەو قەرەنقەرانەى كە لان و لايەنى تۆيان بەرداوه و تەنيا بە ريش و عەبا و عەمامەى كەسانىك هەلداه لىن كە تەنيا پارىزگارى پلە و پايەى دنياى خۆيانن و بە نىوى تۆچ رچە و رېبازىكى رەچاوه دەكەن كە تەنيا شەيتان رازى و باوهلوو دەكا ، دەبىي حالىان لاي تۆچ بى؟ ئەوه راز و نيازىك بوو لە بارەگاي يەزدانى پاك.

دۆزىنەوهى رىگاي چاره بۇ عىلاجى زامى مەعدم

دەرد و ئىشى زامى مەعدە زۆرى بۇ هينابووم و حەقى وەدەر كەوتنم بۇ هىچ شار و دىيەك نەبوو. جارى وابوو دەبوو ناو و نيشانى ميوانەكانم بە ئىدارەى ئىتلاعات رابگەيەنم. لە پايىزى سالى ۱۳۶۲ خوينرېزى مەعدم دەستى پىكرد و دوو رۆژان بە هىچ جۆرىك حەجمىنم نەبوو. دوكتورانى لاي خۇمان كوتيان دەبىي بچى بۇ تەورېز يان تاران. جوومه ئىدارەى ئىتلاعات و ئەوانىش كوتيان رەئىسى بىيهدارى دەبىي بۇ ئىمە و بۇ تەورېز بنووسى تا ئىجازەت بۇ سادر بگەين.

ئاغاي دوكتور كەرىمى رەئىسى بىيهدارى بۇكان لە دۇستان و ئاشنايان بوو ، بۇ ئىدارەى ئىتلاعات و سپاي پاسدارانى نووسى كە محەممەدى نوورى پىويستى فەورى بە عەمەلى جەرپراحي مەعدە هەيە. ئەوكات ئىجازەيان دامى بچمە تەورېز و كوتيان دەبىي لە هاتنەوهدا گەواهى دوكتورى چارهگەر و ئەو موسافىرخانەى كە لىيە دەبىي بۇمان بىنئىيەوه.

چوون بۆ ته‌وریز بۆ چاره‌سه‌ری و گه‌رانه‌وه‌ی بی عیلاج

كوپ و برازا له ماشینیان خستم و بردیانم بۆ ته‌وریز بۆ لای دوكتور «هیرسچیان» كه جه‌رپا‌حیتی زۆر لی‌هاتوو بوو. دوا‌ی چا‌وی‌كه‌وتنی پزیشکی و ینه‌هه‌لگرتن له مه‌عه‌ده و «ئه‌سنا‌عه‌شه‌ر» كوتی: نیازت به‌عه‌مه‌له‌هیه‌ كه ده‌لیی بۆت بنووسم له نه‌خۆش‌خانه‌ی «خوسووسی» ئازمه‌ریا‌جان‌دا بتخه‌ن. كوتم: دوكتور، ئه‌گه‌ر هه‌تا ده‌رۆژی دیکه‌عه‌مه‌له‌كه‌م وه‌دوا‌بخه‌ی بلیی به‌رگه‌بگرم و بمینم؟ كوتی: ئه‌گه‌ر كاری به‌تا‌لووكه‌ت هه‌یه‌ ده‌كری زوو جیبه‌جیی بكه‌ی و بگه‌رپیه‌وه‌ جا‌عه‌مه‌له‌كه‌ت ئه‌نجام بدری، به‌لان نابئ له‌ ده‌رۆژت زیاتر بی‌بچئ.

له‌ به‌ینی مه‌رگ و زینده‌گی‌دا ئه‌و مۆله‌تم بۆ چی بوو؟

كچی «حه‌مه‌دئا‌غای ئیبراهیمی»، ئا‌غای «گۆلانی سه‌ری»م بۆ «جه‌مال»ی كوپه‌گه‌ورم خواستبوو. ده‌بوو له‌ پاییزدا بۆی بگۆیزمه‌وه‌ و ده‌ترسام له‌ ژیر ئه‌و‌عه‌مه‌له‌گیان ده‌رنه‌كه‌م، له‌دوا‌یه‌ كاری ئه‌و‌كوپه‌ ده‌قۆلی ده‌كه‌وت، ئا‌واتم بوو به‌ زوویی ئه‌و‌كاره‌را‌په‌رینم و بۆی بگۆیزمه‌وه‌، ئه‌وه‌دوا‌یین ئا‌واتی گه‌ورم بوو. ده‌مگوت نه‌وه‌كوو مه‌رگ مۆله‌تم نه‌دا. هاتینه‌وه‌هۆتیل و كوتم: سازین با برۆینه‌وه‌. كوتیان: ئه‌دی كه‌وته‌كه‌ت له‌ نه‌خۆش‌خانه‌؟ كوتم: ده‌چینه‌وه‌مالئ و دیننه‌وه‌. هه‌رچی كوتیان جارئ‌عه‌مه‌له‌ت پێ‌ویسته‌فایده‌ی نه‌بوو. وه‌رئ‌كه‌وتین و بۆ شه‌و هاتینه‌وه‌بۆكان و ده‌مه‌ه‌ویست سه‌بینه‌ی ده‌سه‌به‌كار بم. به‌لان ئیراده‌ی خدا‌غه‌یری ئه‌وه‌بوو. نیوه‌شه‌و له‌تاو ئی‌شی مه‌عه‌دم وه‌خه‌به‌ر هاتبووم و ئه‌وه‌ی خواردبووم به‌خوینا‌وی هینامه‌وه‌ و خه‌وم لینه‌كه‌وته‌وه‌ و هه‌تا سه‌بینه‌ی تلامه‌وه‌. هه‌یچ نه‌خوارد، دیسان پشه‌مه‌وه‌. مه‌ودای مانه‌وه‌ و خۆراگرتن نه‌ما‌بوو. كوپ و برازاكانم بانگ‌كردن و كوتم برۆینه‌وه‌بۆ شاری ته‌وریز و ئه‌گه‌ر بتوانن بمگه‌یه‌ننه‌وه‌ لای دوكتور. ماشینیکیان هینا و له‌نیو‌گریان و شیوه‌ن و شه‌پۆری خیزان‌دا به‌رپیان‌كردم.

كه‌چو‌وبینه‌ته‌وریز له‌رپۆه‌بردیانمه‌لای دوكتور و ئه‌و‌یش بۆ نه‌خۆش‌خانه‌ی نووسی كه‌سه‌بینه‌ی بمخه‌ن. شه‌وی له‌هۆتیل ماینه‌وه‌. خواردنم بۆ نه‌ده‌خورا و هه‌رچی خواردبام به‌خوینا‌وی ده‌مه‌ینا‌وه‌. گیان‌سه‌ختی شتیکی سه‌یره‌، هه‌موو هه‌له‌كانی ژیا‌نم گیان‌ده‌رچوونیکم بوو، كه‌چی نه‌له‌نیو‌مه‌یدانی مه‌ینه‌تان

دەردەچوو، نە گيان لە قەفەسى تەنگەبەرى ژيان دەھاتە دەرى! ژيان و گيان بەو
 ھەموو ناتەبابىيەو ھە پىكەو ھە بوويان، شان بەشانی يەك ھاوکات ھەر پىكەو ھە
 دەھاتن و دەلەقان. نە کات دەپسايەو ھە و نە گيان لە ژيان دەکشايەو!

سەبەينى برديانمە بيمارستانی «ئازەربايجان» كە نەخۇشخانەيەكى
 «كلينيكي» بوو، زۆر پاك و خاوين. دوكتور ھات و دەستوورى دا بۆ عەسر
 ئامادەى عەمەلم بەن. پەرستارىكى پياو ھات و زگى پروت كرىم و سىنگ و
 بەرۆكى خاوين تاشيم و دوو دەنكى دەرمان دامى و پۆيى. لای عەسر دوكتور
 ھاتەو ھە برديانمە و ھەتاغى عەمەل. و ھەتاغى چى؟ ساردخانەيەك بوو! لەرز
 گرتى، ددانم ددانمى نەدەگرت. دەرزى بېھۇشيان لىدام. فکرم دەکردەو دەبى
 دوكتور نابيغە بى، دەنا ھىچ دوكتورىك ناوئىرى بېھۇشم بەكا؟ ھەر ئەوئەندە
 ھۇشم ھەبوو كە لىيان خورپم بۆ سەر تەختى عەمەل. چاوم بەرەو ھەو
 دەپروانى، تەقەى كارد و مەقەست و چەقويانم گوى لىبوو، كوتم: دوكتور ئەمن
 ھۇشم ھەيە. دوكتور پروانيە دوكتورى بېھۇشى. كوتى: نا ھاتەران پاتەرانى دەكا.
 ھۇشم لە سەرەخۆم بوو و نەمدەراواند. كوتم دوكتور: پروانە سەقى و ھەتاغەكە،
 تاللىكى جالجالۆكە بە ھەوای باو ھەشەنەكە ھات و چۆيەتى. كە پروانيان وابوو.
 دوكتور كوتى: ھاتەران پاتەرانى چى؟ لە من و لە تۆ لەسەر حالترە؟ تەقەى
 كەوشى دوكتورى بېھۇشيم گوى لىبوو پۆيى و ھاتەو ھە بە قامكى شتىكى بە
 دەورى كونه لووتى لای چەپمدا ھىنا. بەر لە بېھۇشيم پىمگوت: كونه لووتى
 راستەم گىراو ھە و گۆشتپارەى ھەيە و ھەمىشە كپە، بۆيە شتەكەى بە كونه لووتى
 لای چەپمدا كەرد. ھەستى قامكى و شتەكەم كەرد و بېھۇش بووم و ئىدى ئاگام لە
 خۆم برا.

كانىك نيو ھەو ھەواسم زىندوو بۆو، لە دەريايەك دەرد و ئىشى دەروونى دا
 بلقم دەخوارد. چاوم ھەك لە نىو گۆمىكدا ھەلنىم زەردايەكى لىتم دەدى و
 قورسايىيەكى بەئىشم لە سەر ئەژنۆكانم ھەست دەكەرد. تۆزىكم ئەژنۆ بزوت
 دىتم قورستر بوو. «عومەر»ى برازام پىيان ئەسپاردبوو نەيەلئ ئەژنۆكانم تەكان
 بدم. عومەر ھىندەى سەنگ دابوو ھە سەر ئەژنۆكانم كە بار تەقاي ئىشى زامەكانى
 دەروونم دەھاتەو ھە. كوتم: «ئەمىر» (لەبىرم بوو كە شىعە عومەريان خۇش ناوى!)
 ئەتۆ برىك دەستت لە سەر ئەژنۆم شل كە، دەزانم دەبى خۆم نەبزیوم. لەبەر

ئیش و ژانی مه‌عه‌دی عه‌مه‌ل‌کراوم هاوارم لی بلیند بوو. په‌ره‌ستاریک هات و کوتی: له‌بهر ئه‌وه‌ی زوو وه هۆش بییه‌وه، دهرزی ئارام‌به‌خشان لی‌نه‌داوی، ئیستا ئیشت خه‌لاس ده‌که‌م. دهرزییه‌کی لی‌دام و بریک ئارام بوومه‌وه. چاوم هه‌لینا رووناک ببۆوه. هه‌موو گیانم شیلانگی پیوه‌بوو. وازی سیغارم کرد، کوتم: سیغاریکم بۆ داگیرسینن. «حوسین» ی برام له بن سه‌رم بوو، کوتی: کاکه به کویت ده‌یکیشی؟ لووت و زارت شیلانگی تی‌دایه. کوتم: به لایه‌کی لیومه‌وه‌ی بنی نه‌فه‌سی لی‌ده‌دم.

بۆ ماوه‌ی ده‌ رۆژان له‌وه‌ نه‌خۆشخانه‌یه مامه‌وه و دوا‌یه دوکتور هه‌لیستاندم و کوتی وه‌روه‌وه بۆ مه‌ته‌بی خۆم، ته‌قه‌له‌کانی دهر‌دینم و ده‌توانی برۆیه‌وه بۆکان بۆ مالی خۆت. خوالیخۆشبوو «حاجی ئه‌حمه‌دی رۆسته‌می» که مالی له ته‌هوریز بوو، رۆژانه ده‌هاته لام. کاتی‌ک دوکتور ئه‌وه‌ی گوت، حاجی ئه‌حمه‌د ماشینه‌که‌ی هی‌نا و برده‌مییه مه‌ته‌بی دوکتور. دوکتور کوتی: ته‌قه‌له‌کان دهر‌دینم و ده‌توانی برۆی. کوتم: دوکتور، مه‌بادا له ریگا ناره‌حه‌تییه‌ک بیته‌ پینشی، ده‌کرئ ته‌قه‌له‌کان له بۆکان دهر‌دینمه‌وه؟ دوکتور ئه‌وه‌ی پی‌باشتر بوو که پاش دوو رۆژی دی ئه‌و کاره‌ بکه‌م. هه‌ستام برۆین و زۆرم سپاس کرد. حاجی ئه‌حمه‌د کوتی: دوکتور، نه‌خۆشه‌که‌ت، ئاغای محه‌مه‌دی نووری نمایه‌نده‌ی خه‌لکی بۆکان له‌ ده‌ورانی «شا»یه و له لای خه‌لکی بۆکان زۆر به‌ریزه. دوکتور کوتی: ئه‌منیش له‌ به‌ره‌که‌تی ده‌ورانی شا بوومه ئه‌و دوکتوره‌ی خزمه‌تکاری میله‌ت، به‌لان حاجی بۆ له‌ پینشدا ئه‌وه‌ت پی‌نه‌ده‌گوتم؟ دوکتور ۱۲ه‌زار تمه‌نه‌که‌ی داوه به‌ حاجی ئه‌حمه‌د که ئه‌من قبوولم نه‌کرد. کوتم: ئاغای دوکتور نه‌خۆش ناساندنی ناوی، له‌ ده‌ستی دوکتوراندا شا و گه‌دا فه‌رقی نیه و ئه‌تۆ ئه‌وه‌ی پی‌ویست بوو له‌ سه‌ر من ئه‌نجامت داوه، به‌لان ئه‌وه‌ بۆ من جیگه‌ی که‌سه‌ره که ناتوانم جوابی چاکه‌ی تۆ بده‌مه‌وه. هه‌ستاین برۆین، دوکتور له‌گه‌لمان هاته‌ده‌ری و کوتی: دوا‌ی مانگیک وه‌روه‌وه ته‌ماشای جیگای عه‌مه‌له‌که‌ت بکه‌مه‌وه. هه‌تا سی سالان که رۆیی بۆ فه‌رانسه هه‌ر له ژیر چاوه‌دی‌ری ئه‌و دوکتوره‌دا بووم. هاتینه‌ده‌ری و کوپ و برازاکانم به‌ری‌کرده‌وه بۆکان و بۆخۆشم شه‌وی له‌ مزلی حاجی مامه‌وه و سبه‌ینی به‌ ماشینی خۆی هی‌نامییه‌وه بۆکان. کوپه‌کان که هاتبوونه‌وه، چه‌ند سه‌ر گیسک و به‌رخیان ک‌ریبوو بۆ گو‌یزتنه‌وه‌ی ماره‌کراوی «جه‌مال» و

بەجىيەننى ئاۋاتى ھەرەگەورەى من.

تەقەلەكانم دەرئەھىناۋە و نارىم لە دوۋى «ھەمەدئاغا»ى خەزۋورى «جەمال». ئەۋيش راپەراندنى ئەو كارەى پىباش بوو. لە دوو رۇژاندا بە كۆبوونەۋەى خزم و تايغە و بنەمالە، بووكمان بۇ «جەمال» ھىنا مائى و ئۆخژنم كەوتى و ئەوجار نارىم دوكتور «شىخى» ھات و تەقەلەكانى دەرھىناۋە. لە پاشان گەۋاھى دوكتورى نەخۇشخانەى «ئازەربايجان» و گەۋاھى دوۋسى شەو ھۆتيلم پىچاۋە و نارىم بۇ ئىدارەى ئىتلاعاتى سىپاى پاسداران. ئەۋانئىش رۇھمىيان تلىساۋە و خۇناساندنى رۇژانە و ھەۋتانەيان بۇ كرىمە مانگانە. سالانى ۱۳۶۲ و ۱۳۶۳ى ھەتاۋى بە دوۋى يەكدا ھاتن و رۇيشتن و لە نىۋو ساغى و نەخۇشى و گىرۇگرتى زەماندا، دەستۋىپى سەرەمەرگم دەكوتا بە نىۋى مان و ژيان.

گولمەزىكى دى لە تاران سەرى ھەلدا

لە رېبەندانى ۱۳۶۴ لە تارانرا بەرگىكى «ئىحزاريە»م، لە لاين سىپاى پاسدارانى بۇكانەۋە بۇ ھات كە رۇژى چوارشەممۇ، كاتژمىر ۸/۵ رۇژى ۱۳۶۴/۱۱/۳۰ خۇم بە ۋەتاغى ژمارە ۲۷۰ى بازپورسى شوغەى ۴/۸ى دادگاى ئىنقلابى تاران بناسىنم. بەرگەكانى پىۋىست: دو عەكسى ۴ × ۳ و رۋونۋوسى دايك و باب و خوشك و برا و ھاوسەر و ئەۋلادان.

دادگاى ئىنقلابى ئىسلامى ھەتا ئەو رۇژە چەند ئىحزاريە و ئىختاريەى بۇنارىم بەلان خۇم دەبۋارد و نەدەچووم. بەلان ئەمجار كە ھاتوومەۋە بۇكان و بە پاشكاۋى نىشتەجى بووم، چۇن دەكرى نەچم و خۇم ببوئىرم. بەلگەكانى پىۋىستم ئامادە كرد، بەلان پىۋىست بوو ھاۋرپىيەكى ژىر و وريام لەگەل بى تا ئەگەر گىران يان زىندانى بوونىك ھاتە گۇرپى، خىزان و بنەمالە پىبزانن. خودالىخۇشبوو «مەلامحەممەدى بىادار» لە دۇستانى نىزىك و ھاۋرازانى لەمىژىنەم بوو. كاتىك ئەو پىشھاتمەم پىگوت، كوتى: ئەمن حازرم لەگەلت بىم بۇ تاران. بىراۋەستان دوو بلىتى ئوتووبووسى تارانم ۋەرگرت و ۋەپىكەۋتىن. شەۋى لە پىيەدا بوۋىن و رۇژى ۲۹ى رېبەندان، لە تاران چوۋىنە ھۆتيل «شەرافەت» و بۇ سبەينى كاتژمىر ۷ى بەيانى دەرگەۋتىن. ھاتىنە مەيدانى

تۆپخانه که سواری تاکسی بین بۆ شو عبه ی ۸۴۱ دادگای ئینقیلابی ئیسلامی. چاوه رپیی تاکسی بووین دیتم کاک «عه بدوسسه لامی شیخولئیسلامی» به وئ دا هات و ئەمنی دی که له میژ بوو دۆستایه تی بنه ماله ییمان پیکه وه هه بوو و براچکۆله ی «مه لا رحیمی شیخولئیسلامی» بوو که ئەویش له دورهی ۲۴ مه جلیسدا نوینه ری سه قز و بانه بوو. عه بدوسسه لام هاته پیشی و دوا ی سه لام و ئەحوالپرسی کوتی: ئەدی بۆ لیڤه ی و بۆ کوئ ده چی؟ ئیحزاریه کهم نیشان دا. کوتی: به و جیگایه شاره زام و ده زانم له کوئییه، ئەگه ر ئیجازم بده ی له ته کتا دیم.

عه بدوسسه لام کارمه ندی پیشووی «دادگوسته ری» بوو له دوا یه «وه کاله تی» ده کرد. کوتم: ئەگه ر کاری فه وری و به په له ت نیه، چه زده کهم له ته کهم بیی. سواری تاکسی بووین و کاتژمی ر ۸ گه یشتینه پیش ده رکی دادگا و چووینه چه سار و «ئیحزاریه» که مان نیشان به رپرسی پیش ده رگا دا و چووینه سالۆنی ساختومانه که وه. له ویش مونس ی ده فته ر «ئیحزاریه» که ی وه رگرت و ته ماشای کرد و کوتی: ته به قه ی ۳، وه تاغی ۲۷۰. به لان له دوو کهس زیاتر ناچنه سه ری. مه لامه ممه دی هاو رپیم کوتی: ئاغای نووری، باشتر ئەوه یه کاک عه بدوسسه لام که له و رپیه دا کار ده کا له گه لت بی، ئەمن له خوارئ چاوه رپیتان ده بم. کوتم: به لئ، ئەگه ر پیکه وه هاتینه ده ری ئەوه باشه، ده نا ئەگه ر ئەمن گیرو گرتم بۆ ساز بوو، ئەتۆ هه واله که ی به ره و بچۆ وه بۆ کان.

ئەمن و کاک عه بدوسسه لام چووینه سه ری. له کاتژمی ر ۸/۵ شتی ک تپه ر ببوو چووینه ژوورئ. «قازی» یه کی ریشووی گه را وه سال له پشت میزه که ی دانیشتبوو و چه ند پهروه نده ی له پیش بوو. ئەمنی پیر و گۆ چان به ده ست له پیشی را وه ستام و «ئیحزاریه» کهم دایه و کوتی: فه رموو دانیشه. له دوا یه کوتی: ئەو ئاغایه که له گه لته بجیته ده ری. عه بدوسسه لام بی هیچ قسه یه ک چو وه ده ری. ئەه وم زۆر پئ ناخۆش بوو. کوتم: جه ناب ی قازی ئەو ئاغایه یه کی که له وابه سته گان و غه یره نیه. چون وه زعی به ده نی من چاک نیه، له رۆیشتن و هه ستان و دانیشتن چاوه دیریم ده کا. قازی بریک له سه روسیمام فکری و له و ده مه شدا گۆ چانه کهم که هه لپه ساردبوو، به ربۆ وه عه رزی و ته قه ی هات. قازی بۆخۆ ی هه ستا و گۆ چانه که ی دا وه ده ستم و کوتی: ببه خشه، ئەغله ب ئەوانه ی دادگای ئینقلاب

ئىحزاريان دەكا، ھىندىك دەلال و «كارچاقكن» لە دەرموھ بەو نىۋە كە ئىمە كارەكەت بۇ پىكدەخەين، بەرتىليان لى وەردەگرن. پىم وابوو ئەو ھاوپىيەى ئەتۋى پىرەپىياو، لەو تىپ و قوماشەيە. كوتم: جەنابى قازى، بەپىچەوانەى ئىشەكە ئەو ئاغايە لە بنەمالەى «شىخولئىسلامى» بانەيە و لە بنەمالەيەكى ئايىنى و خۆشناوى ناوچەى كوردەوارىن و لىرەش تووشى ھاتم و كوتى نەوھك زامنىك يان ناسىاويكىان لىت بوى با ئەمن پىم، دەنا بۆخۆم ھاوولائىيەكى ئايىنىم لەگەل خۆم ھىناوھ كە لە سالتۇنى خوارى ئەويان گىراوھ.

قازى كە زانى ھاوپىكانى من لەو تىپ و قوماشە نىن، كوتى: ئەگەر وايە با شىخولئىسلامى بانگ بكەمەوھ ژوورى. دەركى وەتاغەكەى كوردەوھ و بانگى كرد: ئاغاي شىخولئىسلامى فەرموو وەرە ژوورى. رەئىس داواى لىبوردنى كرد و كوتى: فەرموو دانىشە. ئەويش لە لاي مەنەوھ دانىشت. بەلگەيەكى كە دادگا ويستبووى دامى و كوتم: جەنابى قازى، بىگوناھ و بىتاوان زۇرىان ئەزىتە كر دووم. كوتى: ئاغاي نوورى، دادگا چەند جار ئەتۋى ويستووه و نەھاتووى؟ كوتم: ئاغاي رەئىس، لە پۇژەكانى سەرەتاي ئىنقلاب، تاوانبار و بىگوناھانىان بە تىلايەكى لىدەخورى، نەمدەوئىرا خۆم ئاشكرا بكەم ھەتا بىتاوانى خۆم پوون بكەمەوھ. ئىستا ئەوھ ھاتووم و بەلگەى پىناس و بىتاوانى خۆم ھىناوھتە خزمەتت. ئەتۋ يان باوهرت پىيانە، يان نا. كە باوهرىان پىبەكى دەزانم بىدەردەسەر ئازانم و دەرپۆم، كە باوهرىان پىنەكەى، پرسىارى ناوچەيى لە بىستوچار سەعاتدا جواى پىويست دەداتەوھ. چون لەو چەند سالەدا كە لە ئىنقلاب تىپەر بووھ، ھەموو كەس لە مەلەبەندى خۆىدا ناسراوھ، ئىدى پىويستى بە چلۇنيەتى رابردو نەماوھ. لە كاتىكدا ئەمن ئەو قسانەم دەكرد، قازى تەماشاي ئەو پەروەندەى دەكرد كە لە پىشى بوو و بەرگەكانى بە دووى يەكدا ھەلدەداوھ. ئەمن لەگەل بەرگەكانى داواكراو، شەرحى حالى خۆم نووسىبوو و پىويستى بە پرسىارى دووبارە نەدەكرد. لە پاش روانىنى ھەموو بەرگە نووسراوھكان، سەرى ھەلپىنا و تەماشايەكى كردين و كوتى: ئاغاي شىخولئىسلامى، لام وايە ھەموو ئىنقلابىك وابوو بى كە حەق و ناحەق ھاتىبەتە پىشى. بە گەواھى مەئموورەكانى ناوچەيى، ئىنسانىكە دوورە لە قوسوور و تاوان، ئەمن نەزەرى بەرائەتى خۆم لەسەر پەروەندەى ئەو برايە دەنووسم و

دهزانم دارايی ئەو ئينسانه سەدهزار تەمەنه و لە بانکدا لايان پارگتووه، بە پای من دەبێ ئەو پوولە ئازاد کړی و وەرگریتەوه. ئەوهش پەيوەندی بە شوعبەي ۱۱ زیندانی «ئەوين»ی «داسەرای ئومووری ئیقتیسادی»یە. ئاغای نووری، ئەتۆ لە نەزەر منەوه هیچ جۆره تاوانیکت نیه و ئازادی بچیبهوه نیو مال و مندالی خۆت و چاوهروانی «ئیحزازییه»ی شوعبەي ۱۱ ئەوين بە. ئاغایان دەتوانن تەشریف بەرن. ئەوهی گوت و هەستا سەرپێ و زۆر بەرێزهوه بەرپێ کردین. هاتبوومه دەرێ باومەم نەدەکرد. هاتینه خوارێ. ئاغای «بیادار» دانیشتیوو که ئیمەي دی لە خۆشیان گەشکه بوو. لە دەروازه نامەي عوبوورمان نیشاندا و هاتینه دەرێ. کۆتم: خودایه دەرکړ بەهەشت و جەهەننەم لە دنیا نیشان بەی، دەرکړ فریشتە و ئەهریمەن بەرواڵەت وەدی بێنی! خودایه گیان چ دەبوو ئەهریمەنیکي وەک «خەلخالی» لە سیمای فریشتەیهکی وەک ئەم «قازی»یەدا وەدی بێنی هەتا تاوانبار و بێگوناھان لە پێی حیسابی ئەهریمەنی «خەلخالی»دا وەک یەک بەراوهر د نەکرايان؟

لەو بیرانەدا بووم و ئاگام لە خۆم نەمابوو که تاکسی لە پێش هۆتێله کهمان رایگرت. «شیخولئیسلامی» ویستی برۆا، کۆتم کاک عەبدووسسەلام تازە کاری ئەم پێش نیوەرۆیهت لێ تیکچوو، دەچینه رێستوورانی هۆتیل و کاوێژ لەو نیعمەتە دەکەم که ئەورۆ لە داوینێ ئەم دوو مەلایەدا وەدەستم کهوتوو. چووین دانیشتین و هەتا پاش نەهار لە رەوشتی حیسانانەي ئەو «قازی»یە دواين و باسمان لەسەر کرد. لە دوايه زۆرم سپاسی ئاغای شیخولئیسلامی کرد و بە باریک منەتەوه بەرپیم کرد و رۆی. بەداخهوه کاک عەبدووسسەلام بەهرەي لە ژيانی هەرەتی پیاوهرتی خۆی وەرنەگرت و بە نەخۆشی سەرەتانی «کەبەد» گیانی ئەسپارد و داغی ئەبەدی لە دل و دەروونی بنەمالەي شیخولئیسلامی وەکوو بیرە مەریبەکی تال هێشتەوه؛ گیانی شادبێ.

دوای چەند پۆژیک دیداری دۆستان و ئاشنایان لە تاران، لەگەل رەوانشاد «مەلامحەممەدی بیادار» گەراينەوه بۆکان که بەداخهوه ئاغای «بیادار»یش دۆستی دیرینه و وەفاداری پۆژگاری خۆشی و ناخۆشیم، لە تەمەنی ۵۰ سالی دا بە مەرگی خۆی بنەمالە و ئالقهی دەرسی قوتابییەکانی ئایینی داغدار و بەربلاو کرد. گیانی پاکي بە بەهەشتی بەرین شادبێ.

چاۋەرۋانى «ئىحزارييه» شوعبەسى ۱۱

دادگای ئىقتىسادى زىندانى ئەۋىن

چاۋەرۋى مابوومەۋە داخۋا گەنگى دادگای زىندانى ئەۋىن بە كارى من رادەگا و ئەۋ بېرەپوۋلەم كە لە بانكى سادراتى تاران پراگىر كراۋە ، بۆم ئازاد دەكەن و فرىاى ژيان و بەرپوۋەچوۋنى رۆژگارى بىن داھاتى من دەكەۋى!

خىزانى زۆر و داھاتى كەم ، ھەلات ھەلات و كوناۋكون رايەل ۋپۆى ژيانى تىكدابووم. رىكەۋتى ۱۳۶۸/۸/۲۸ بەرگى «ئىحزارييه» دادگای زىندانى «ئەۋىن» م بېگە يىشت كە خۆم بە شوعبەسى ناوبراۋ بناسىنم. پاش چوار سال لە بىرم چوۋبۆۋە كە ئەۋە پاشماۋە شوعبەسى ۴۸ دادگای ئىنقلابە ، كە تازە گە يىشتۆتە بېراگە يىشتن. ترس دايگرتم ، زىندانى ئەۋىن چ كارىكى بە منە؟ ئەمن دەبى كەم چەرمە سەرىم لە پىن دا مابى و دىسان چ گولمەزىك ماۋە بە منى بگىرن؟ ناچار بووم كاتى دىارى كراۋ بچم بۆ تاران و خۆم بە شوعبەسى ۱۱ زىندان بناسىنم.

دىسان ئايەتەلكورسى و دىسان «فالىھ خىرا حافظا و ھو ارھم الراھمىن» و سەدان حىرز و دۇغاي دەفعى شەپ و فوۋكردن بە دەۋرى شان و ملەدا.

چوۋمە ۋە تاغى قازى دادگا. بەرگى ئىحزارييه كەم لە پىشى دانا و كوتم: ئەمن محەممەدى نوورىم. قازى باۋەشىك پەروەندەى ھىنادەرى ، وا دىار بوۋ رابردوۋى من لە دادگای مەھاباد و محاكەمەى پاسدارانى بۆكان و نەتىجەى داۋەرى شوعبەسى ۴۸ دادگای ئىنقلابى تاران و نامەكانى مامۇستايانى ئايىنى و خەلكى بۆكان و ناۋچە كە بۆ تاغاي «مونتەزىرى» يان نووسىيوۋ و نامەى تاغاي مونتەزىرى بۆ تاغاي «ھادى ھىدايەتى» رەئىسى دادگای ئىنقلابى ئىسلامى ئىران كۆلەبارىك بەرھەمى ھەموۋانى تىن دابوو.

لە دىتنى ئەۋ پەروەندە سەنگىنە ھاتمە سەر ئەۋ باۋەرە كە حكومەتى ترسەنۆك لە سىبەرى خۆى دەسلەمىتەۋە و بۆ بەقا و مانەۋەى خۆى كاروبارەكەى ھىندە توند دەگرى كە سەر لە بارەگای دىكتاتورى و زەبروزەنگ دىننىتە دەرى. كاربەدەستانى ئەۋ جۆرە حكومەتەنە برىتىن لە كەسانىكى شەپەنگىز و شەپلاتان و بىكار كە چەك و چەقۇيان كرىۋتە ھۆى خۇپارىزى و

حکومەت پراگرتن. لە ترسی پاشەپۆژی خۆیان دەگەنە رادەیهک که بێتاوانەکان زیندانی و ئەشکەنجە دەکەن و بە بگرەوبەردە تووشی ھەلات ھەلات و خۆشارەووەکێنیاں دەکەن و وایان بەسەر دێنن لە ترسی زۆرداران سەر بە ھەموو کون و کاژیریکی دا بکەن.

ئەو پێیەرە زۆردار و سەففاکانە کە خولی پۆژگار چارەنووس و موقەددەری گەل و کۆمەلایان داوێتە ئەستۆ، بە بێ سەرنج دان بە ئاسوودەیی کۆمەل، بۆ مانەو و راوہستانی خۆیان، کە لک لە کەسانیک وەردەگرن کە ھەستی ئینسانی و بەزە و لیبووردنیاں لە سروشتی دا نەبێ. دەلێن «میرەکوێرە» ی «پەواندن» پیاویکی زۆر خۆویست بوو و بۆ پینشکاری فەرمانەکانی خۆی ھەمیشە کۆلکەمەلایەکی دەکردە سەرکار و کارپاپەڕینی خۆی. لیبیان پرسی ئەتۆ بۆچی ھەر مەلا دەکەیتە کاربەدەست و خاوەن فەرمان؟ میر کوتی: ئەو تیب و توێژە ئەگەر کاریان بێ بسپیژی، لە ھەموو کەس بێ ئینسافترن و دەسەر کەسەو نەچن.

«ناسرەددین شا» لاسای «میرەکوێرە» ی کردەو. لەگەل «ئایەتوڵلا نووری» کلکیان تیکھالاند. خەلک داوای «مەشپرووتە» یان دەکرد، ئایەتوڵلا دەیگوت: نانا «مەشپرووتە» نا، بلێن «مەشرووعە» مان دەوی، ھەتا ئێران ھەر لەسەر بارودۆخی خۆی بگەڕێ و بسووڕێ. «ئایەتوڵلا سەبزەواری» دەلێ: زانایان لەسەر مەسەلە «جەبر» و «ئیختیار» لەخۆرا کیشە دەکەن، نە جەبری تەواو و نە ئیختیاری تەواو، بەلکوو «الامر بین الامرین». زانایانی ئەم دەورە، مەسەلە کەیان کردە «بین الامرین» و لەسەری سازاون، یانی نە «مەشپرووتە» و نە «مەشرووعە»، بەلکوو «بین الامرین» بێ ئەویش «مەرجووعە» بێ. لەو کاتەو شیبوازی حکومەتی ئێران زەوی بۆتە «مەرجووعە» و «ئەوامیر و نەواھی مەرجووعە». بە ئەوامیری «مەراجیعی عیزام و ئایاتی کیرام» حەل و فەسل دەکری.

با بگەرێمەو ھەر سەر باسەکە ی خۆم:

لیم ببوورن، دەلێن و تە، و تە دینێ، بپیک لە درێژە ی باسەکەم کلا بووم. بەرپرسی شوعبە ی ۱۱ ئومووری ئیقتیساد ی زیندانی ئەوین، شوعبە ی پێراگەیشتن بە جەریمە و دارایی ئەو نوینەرانە بوو کە مەشموولی دانەوہ ی حقووقی نوینەری بوون کە لە مەجلیس وەریانگرتبوو یان مەشموولی

دەسپى داگرتنى مال و دارايى كرابوون و يان ئەوانەى ھەلاتبوون بۆ دەردەھى ولات يان ئىعدام كرابوون و يان لە زىنداندا بوون.

ئەمن لەو نوپنەرانە بووم، مووچەيەكى وەرمرگرتبوو زياترى خەرج و ھەزىنەيەك بوو كە لە حىسابدارى مانگانەى مەجلىسدا لىيان گىزايوومەھ. لام وايوو پەروەندەى من دوايىن پەروەندەيەك بووبى كە لە نىو نوپنەرانى مەجلىس پىي رادەگەيشتن.

شتىك نەمايوو كە بەرپرس پرسىارى لى بكا و جوابەكەى لەسەر پەروەندەكە نەبى. پىزى دارايى و داھاتى سالانە ژمارەى خاوخىزان و پىشىنەى كارم ھەمووى لە پەروەندەدا روالەت درابوو، لە پىشىنەكەمدا نووسرايوو.

ئاغاي بەرپرس كوتى: ئاغاي مەمەدى نوورى، پەروەندەى تۆ دەورەى پىداچوونەھى تەواو بوو، ئەتۆ دەتوانى بچىبە بانك و ئەو پووالەى لىيان راگىر كر دووى وەرگىرىيەھ، دەستوورى بەرگىرى لە پوول و سەرمايەت ھەلەشاوھتەھ و كارىكت لىرە نەماھ.

بە شوكرانەى زۆرەھە ھاتمە دەرى. بە سەرسووپماوى و ئەرى بلىي وابى و وانەبى؟ سبەينى چووم بۆ بانكى سادات، شوعبەى مەيدانى ژالە. رەئىسى بانك كوتى: ئەو حىسابەى تۆ بەھەرى نىھ و سوودى بانكى بۆ ئەو سەرمايەيە لەبەرچا و نەگىراوھ. پىناس و سەنەدى «سپوردە» كەت بىنە دەتوانى وەرگىرىيەھ. ئەمنىش ئەوانەم داھە و دەستوورى ھەوالەى بۆ بانكى ساداتى بۆكان نووسى بەلان بى بەھەرە و سوودى بانكى. دواى مانەھى دوو رۆژ لە تاران و دىدارى ھىندىك لە دۆستان و ئاشنايانى قەدىمى ھاتمەھە بۆكان.

لىرەدا نامەھوى باسى ئەسىر بوونى كورىك «كەمالى نوورى» بكمە كە بە دەستى موحاھىدىن لە شالاوى وان بۆ پادگانى «حاجى ئۆمەران» و بەسەرھاتى دوو سال زىندانى بوونى لە ئىراق بىنمە گۆپى كە دواى چەند سالان لەگەل دووھەزار ئەسىرى دىكە ئازادكران و لە سنوورى «خوسرەھى» درانەھە بە ئىران. بەلان كاتىك حكومەت ئەو ئەسىرانەى وەرگرتەھ بى سەروشوینى كردن و دواى ۱۹مانگ لە زىندانى ئەوين سەريان دەرىنا و ئازاد كران. ئەگەر ئەو بەسەرھاتەى بگىرەھە و وەردى دەمەھە بۆ خۆم و خوینەران ھوى دەردەسەرە و دەلىم:

« به پایان آمد این دفتر حکایت همچنان باقی »

له کام چۆنکی شیرینه زنه زههراوهکهی ساقی

لیکدانهومی بهرهمی ژیانه ژاناوییهکهی خۆم

هموو دهوری ژیانى من شهویک بوو شهویکی پر له مۆته و دیمهنی دیوا
ئهومی دیم به هالۆزی خهویک بوو تراوکیکبوو خزی و نهکایه سهراویوا

ئهوړۆ که بیستوپینج سال له ئینقلابی جمهوری ئیسلامی تیدهپهړی و
تەمەنم بۆته ۷۷ سال. بیهشکراو له ههموو مافیکی کۆمه لایهتی. لارهمل به
بیدهنگی و دمقووچاوی له شاری بۆکان دانیشتووم. گۆشهگیر و کپومات
پاشماومی ژیانى پر له تالی و سویری خۆم رادهبویرم. ئاوال و هاونشینم تهنیا
کتیبه و کتیب. یانی ئەوانه‌ی بۆ هاوهمی و هاونشینى هه‌لمبژاردوون،
به‌هه‌لم‌نابه‌ن، لاپیم ناکهن و دۆستی گیانین، ئەوانه چاوه‌پوانى نه‌غدینه و نان
و ده‌سخۆشانه نین و رینۆینی شاره‌زای مه‌ل‌به‌ندی مان و ههریمی نه‌مانن. له‌گه‌ل
ئه‌ده‌بیات و عیرفان و میژوو، نیوانمان خۆشه، پێیانوه ده‌ژیم. عیرفان رپیه‌که
که خۆناسی و سه‌رکه‌وتنى گیان هان ده‌دا، به‌ر به سه‌ره‌رۆیی ژیان ده‌گرئ و له
باز و رپبازان رینۆینه.

میژوو ئەگه‌ر بیژوو نه‌بی، نیشانت ده‌دا رابردوو چۆن هاتوون و چۆن
رۆیشتوون و چۆن فه‌وتاون و چۆن پێگه‌یشتوون. هه‌تله و هه‌له‌شه‌ی تیشکاوه‌کان
ده‌کاته ته‌رازووی به‌رجه‌وه‌ندی نه‌ته‌وه‌ی کات و تۆره‌مه‌ی داها‌توو.

شیر و هۆنراوه سروودیکی یه‌زدانی و ده‌نگیکی نیانی ناسمانییه ئەگه‌ر
ره‌وان به‌ره‌و رپگای روون ته‌کان بدا و گیان ببزوینی؛ ده‌نا ئەفسوونیکی
ئه‌هریمه‌نییه ئەگه‌ر زه‌ین هه‌تله بکا و مافی گه‌ل و کۆمه‌ل بدۆرینى.

جار‌جاریش له‌گه‌ل شیر و هۆنراوه تیکه‌لیم هه‌یه، له‌ته‌ک پاییزه‌خیلی
شیر و به‌هاره‌هه‌واری هۆنراوه، گه‌رمین و کویستانم پێخۆشه. دیوان یان
سیپاره‌یه‌کی چاپ‌کراوم نیه. وه‌ک پیشتر ئاماژم پیکردوو، له‌ده‌ورانی رژیمی
شایه‌تی‌دا که کوردی‌نووسین و به‌کوردی‌دوان باسی‌سه‌ر بوو، رۆژیک له

مال پشكئینی ژاندهرمهكان ، دهفتهری شیعر و هؤنراوهكانم لهگهل وئنهی پئشهواى نهمر و باقى شههیدهكانی له سئداره دراو و هاوړئ و هاوړازهكانی دیکم بهداخهوه له تهنوور خزان و سووتان ، هئندیکم هؤنراوه که مابئ ، به دهستی ئەدهبدؤستانهوه دهیانبنیمهوه. نالئیم شاعیرم ، بهلان شیعر و هؤنراوم خوؤشدهوئ ، زؤر کؤنهپههست نیم ، بهلان هئندهش باو و ههنگاوم بهرهو شیعرى ئازاد یان شیعرى سپی خوؤش نیه و نامههوى لئرهدا له بارهى شیواز و ریبازى ئەم دوو شوئنهواره (کؤن و نوئ)یهوه بدوئیم و جئگای ئەم باسهش لئرهدا نیه. چون ههوا و نهوایهکی پاراوى دهوى و پوؤزى بهتین و پووناک؛ بهلام پوؤزگارى ئیستا و حالوبالى من ، کهلیک بئهیژتره له زهردهى پوؤزپهړى مانگی خهزهلوهر. بهلان دهلئیم شیعر له قالبى داپرژاوى خوؤدا هونهریکی ورد و تاییهته وهک زانستهكانی دیکه. زانستهكان ههركامیان له قالبى ناسراو و داپرژاوى خوؤیاندا دئنه گوړئ. شیعر و هؤنراوهش ههر وایه ، ئەگهر لهسهه بارودؤخى ناسراوى خوؤدا چیمکی داپرژاوى خوؤى نوئ بکهیهوه و پهنگ و پووکارى تازهى له قالب و مانادا بدهیهوه ، ئەوه جوان و لهبهردلانه و کؤنیش دهزانئ ، نوئ دهلئ چى. بهلان ئەگهر له سهه رهسمه و گرئژهنه لاجوو و وهک چهپهړى نامیزان له سهه پاژنهى خوؤى ترازو و بوو به دهونهئاشى ههركى و زازا ، ئەوه پئى دهلئین شیعرى ئازاد یان سپی ، وهک به قولههش دهلئین خواجه کافوورا

وهک پئشتر باسم کرد له دواى سههکهوتنى ئئینقلابى جمهورى ئیسلامى به سهه رژئیمى شایهتى ، له مانگی رهشمههئى سالى ١٣٥٧ که هاتمهوه بؤکان ، ئەوهى مهسهلههتى پاشهروؤکی ژیانم بوو ، خوا بؤى بئک هئنام ، یانى ئئیدى بئدهنگى ، گوؤشهگیرى ، خهلوته. له رووى خهلکى ناباب و نادیار ، دههکم له خوؤم پئوهدا و کوتم:

دان و داوه ئاوهدانى و چؤلپهههستئیم خوؤشتهه
خئئلى جندؤکه له فئئلى دؤستى قههستئیم خوؤشتهه
تاوتهى زارم لهگهل رازى دهروون هاوړئ نهبئ
ههه کبى و ماتى و کرئیم ، بئ ههستوخوستئیم خوؤشتهه

پئړکهي ئاوات نه پيوي ، دهس به هيو اړانه گا!
 بهل براو و دهس شکاو بي پئ و دهس تيم خوشتره
 ئه مپه رستي و ئه ونه ويستي ، هر ده ميکي رووگه يهک
 خوم له بهرچي پئ دزيو بي ، خوپه رستي خوشتره!
 چون گوناهي تيگه يشتن بؤته داوي زينده گيم
 کرده وي گيژ و خولان و شيت و مهس تيم خوشتره

ديتم زمان و زه مان ، نه ليکدين و نه پيکدين ، ئه وي ههستي دهر وونه و
 پيويستي زمانه ، پيخوستي زه مان و پيشيلي دهر وانه .

کاتيک ده بينم و دهر و انم:

زه مانه هه رده مي رهنگي دهر پيژي ئه و نده ي مه ينه ته به مني ده چيژي
 هوم پديکي له ژينا پيک نه هينام هزار هيو ام به روژيکي دهن يژي

گوتم وا باشه په نا بهر مه بهر باره گاي کتیب و بيانکه مه هاوپي و هاوپزي
 خوم . دؤستان يک له خوم بيده نگتر ، به لان دهر وون پر له هه را و هاوار . به ديمه ن
 بيده نگ و خاموش ، به لان نيوانخنيان توفانه و جوش و خرؤش . به هه مو و
 سوچ و سوقاقي کؤن و نوي زه مان دا ده ميگيرن ، ديار و ناديار و يار و نه يارم
 ده خه نه بهرچاو و داويته زه ينمه وه . بي درؤ و دوو روويي ياري غار و دؤستاني
 بي عه يب و عار .

سسپاره ي شسپي به شسهر له دهر واني کؤن و نوي
 بيير و زانست و هونهر به شسپرازه ي ئه و ئه دوي

ههنگي گولاله و چلووک هه لاله ي ژيان ده چيژي
 به هر زؤري ئه رک سووک شسپره ي له گيان دهر پيژي

ئوه له ته مه ني ۷۷ سالي دا ، کاتيک دهر و انمه سالاني رابردو ، سه رنج
 ده ده مه کرده وي پر له هه وراز و نشيوي خوم : ههستي په شيواني و نه دامهت له
 عومري تپه رپوي خوم ناکه م؛ ئه وي له ژيانم دا به گر ينگم ده زاني و له سه ر

لووتکەى ئاواتەکانم دامەزرا بوو. نیشتمان و نەتەووە و گەل بوو، لەو ڕیگایەشدا بە هیج باو و بۆرانیکى نەتەزیم و نەبەزیم و نەگۆڕام. لە هیج تۆپ و تەشەرى دەوران و ھەرەشە و گوپەشەى زەمان نە لەرزیم و نە بەزیم و نە دۆرام؛ شەش بەندى سوینداوى و قەسەماوى کۆمەلەى (ژ.ک.)، ئەرکى سەر شانم بوو کە لە ھەموو ھەلکەوتە جۆراو جۆرەکانى زەماندا، لە ئەستۆى خۆم دانەپرنى؛ لە پێى ئارمانى پیرۆزى نەتەووە و گەلدا دەمگوت:

ھەچەندى ڕێى ھومبەم بەستەلەک بێ غەمى دنیا لە سەر شانم کەلەک بێ دەبى ھەنگاوى ھیوام توندوتیژ کەم رەقیب با ھەر لە دووم بکشی، یەدەک بێ

دوایین ئاواتم ئەو ھەیه: وەک ھاوڕاز و ھاوسەنگەرە نەمرەکانم، «ھەژار»، «ھێمن»، «ئاوات»، «سوارە» و ھاوڕێیانیکى کە لە مەودای ژیان و ئال و گۆرێ دەوراندا، نە لەرزین و نە بەزین و ھەروەھا لەو ڕێبازەدا دوایین ھەنگاوى خۆیان بەرەو دنیای بێدەنگى و ھەسانەووە ھاویشت و تیکشان و ئەمنى بەجێماوى لە یاران ھەلپراو:

لە سەر بستووى ژیان وەک دارى چاکى بەتەنیا مامەووە بێ بەرگ و بێ بەر گەلێ بێ تینترە تاوى ھومبەم لە زەردەى ڕۆژپەرى مانگى خەزەلوەر

ئەوان بەرواڵت مردن! بەلان بە شوینەوار لە دلى گەل و نەتەووەدا ژیانەووە، دیارە: «نامرن ئەوانە وا لە دلى میللەتا دەژین!» ئاواتمە ئەمنیش بە ڕووسوورى سەر بنێمەووە، بە شوینەواری پڕ لە ئاسەواری واندا، بگەرێمەووە.

ئاواتیکى کە دلم خۆشکا و ژیانم وەجۆش خا، نەمدى و نەیکەیشتمى؛ ھەتا بە دواى ھیوا و ھومبەداندا، ھێزیکم بوو و لە تین و تەمەندا پیزیکم بوو، نەمدى، ئیستا کە نە ھێز ماووە و نە پیز، نە ڕیزی کاتى جیلتى و جەوانى، دەلێم:

کاتى جەوانى وەک بلقى سەرئاو سەریکی سوورپا و قووتى دا گێژاو بەو دلى سلى نەحەجمیو ساتى بەحال دەتەپن، دەبزوێ ناوتاو ڕیزی بە ڕیزی مروارى ددان چەپوچپەر کەوتوون، تەکووتوو بلاو

دهنگ ته کایه وه له گوئچکه بههست له دیمهن تۆرا دیدهی دووره چاو
 خاو و خلیسکه شه قاوی بی هیز شل وشه ویقی پئی گۆره ههنگاو
 هۆش و بیرو پام توورپه و تۆراون ههر چه نه و چۆکم لیک دهکن سلاو
 تالان و برۆی ههست و خوستانه له کاوی له شا ههر گیانه جیماو
 ههر گیانم ماوه پاشماوهی تالان ههر بینا هاتن بۆویش به سه رپاو

له مه ولاره ، بهو حال و باله وه چی ماوه؟ چی بلیم؟ بهو ته مهن و رۆژگار
 درێژهی ژیان وه کئ ماوه به دوا ی کئ دا هه لیم؟ ئه وه ته رازنامه ی سوود و زیانی
 گه ران و سوورانی رابردووم به رجه وه ند ده کم ، ههست به قهرز و قۆله ی بی جئ و
 خۆفرۆشی له ژیان دا ناکم! باری سووک و رینگای نیزیک:

له دهوری بال و په رم غوباری ته مه ننام ته کاندوه
 ئه رکم نه ماوه ، له سه ر به رگی گولیش جیم ده بیته وه
 ویستم که تاقی دیده برانیمه وه به مانگی پروت
 چبکم شه داره ده روون ، به زۆنگی دلم ههر ده زیته وه
 نیچیری برینداری تیری مهینهت و بی ناله ههر ژيام
 ناسۆری زامی زه مانه ، به ئیش و ژانه که ده کولیته وه
 بی وهی نیه که هه لوه دای هه رده ، ته ره ی زه رد و به رده دل
 راوگه ی نه یاره هه ردی هه ریم ، کوانئ دیته وه؟!

دیسان ئاواته خوازم دوا یین هه ناسه ی ژیانم ، وهک ها وراره به رپژه له
 خاک خزیوه کان ، به سه رفه رازی و له خۆبردوویی له حاستی گه ل و نیشتمان ، له
 که له وای به ده نی بی وه رارم ، بیته ده ری و بجیته سه ری.

کاکه گیان

مه بهستم زۆره ، هه زم له دووانه سه د گری و گۆلم له سه ر زووانه
 هه زاران وته و مه بهست و په رسیار ده نکیته ده روون وهک رپژنه ی به هار

شەپۇلان دەدەن، بىئ سەررېژ ماون پاكى چاۋەپى چۆرچۆرە چاۋن
 نە زمانى دەگرن، نە دەخزىنە زار لەگەل فرمىسكان ھەلدەپزىنە خوار
 ھەدەر بوو ھىۋاي ھەرىمى ژيانم ھەر بەو تاۋانەى بېچوۋى كوردانم

بە پىۋىستى دەزانم ئەو خالەش لە ژيانى خۇمدا روون كەمەۋە كە ئەمن چوار
 كور و سى كچم ھەيە. لە حاستى ئەۋلادەكانم خۇم بە بابىكى بەرھەمدار نازانم؛
 چون لە ژيانى كۆمەلايەتى خۇمدا بە قازانجى ژيانى تەسەلى و بەرپىچوۋنى
 خاوخىزانەكەم، بەھرەگىرىم نەكردوۋە؛ سوود و قازانجى گەلم بەسەر خىرى
 خۇم و داھاتوۋى خىزانەكەمدا بە پىۋىستىر زانىۋە. لە كار و پىشەى گرىنگى
 كۆمەلايەتى خۇمدا، ۋەك: مامۇستاي كورە ئاغاۋات و جوۋجەلەى دېھاتىيەكان،
 پەئىسى «خانەى ئىنساف»، «مودىرعامل»ى «شىركەتى تەعاۋنى پروستايى»،
 ئەندامى «ئەنجومەنى ويلايەتى» و نوپنەرى «مەجلىسى شىۋوراي مىللى»،
 ويژدانم پى نەدام لەم ھەلكەۋتانه ھەنگاۋىكى بە سوود و قازانجى خۇم
 ھەلپنمەۋە، يان زيانى كۆمەل بەكەمە پاشكەۋتى ئەو سوودە. لە پى كشتوكال و
 زەراعەتەۋە بژىۋى خۇم و خىزانم پىكىدئنا. دوور لە قازانجى نەتەۋەيەكى لە
 نىۋياندا دەژيام، سەرم لە پىش بارگاي نەتەۋى دانەنەنۋاند، دەستى داۋا و
 تەمەننام بۆ لاي دامۋدەزگاي حكومەتى دىژ نەكرد و ۋەك ھىندىكان تەشىپىسى
 بارگاي زۆرداران و زۆركاران نەبووم؛ بە خۇم ھەلدەگوت و دەمگوت:

نەيار بەمكاتە سالارى سوپاي خۇى ھەلمبويىرئ لە ياران ھەر ئەسىرم
 گەدایى دەركوباننى خىلى خۇم بىم لە لام ئەو كاتەيە، پىم وايە مىرم
 دلم ھەر ئۆگىرى شاخ و ۋلاتە ھەۋاي ھىلانەيە، لەم ھەردە گىرم

زۆر كەسانم دەدى ساتوسەۋدا بە ئاۋات و ئامانجى مىللى و نەۋتەۋەى
 خۇيان دەكەن، كەۋايان ھەلدەگىپنەۋە، رۋالەتەيان ئاۋەژوو دەكەنەۋە و لە
 بىنرېسەمى نەياران، ناننى بەنرخى ئابروويان دەستىنن. قەلەمگىپى نەتەۋى و
 قەدەمخىرى زۆركارانن! ئەۋە دەبى، بەلان كۋاننى ۋا دەبى؟!

دەبى ياران تەرەى دىدارى خۇتكەى قەدەمپرنەجەى نەياران زىرۋەشان بى

بهلان کوانئ دهشی هه رۆژه رهنگیک ، بگۆری و هه ر ئه وه ت پیناسی مان بی؟
 بهلان کوانئ دهشی زگ گورگی سه رمه ر بهزی هۆزت ، مه زه ی چیژی ددان بی؟
 ده لیم شه رته هه تا نووری هه بی رۆژ ده بی کۆلکیشی کۆرم ئه رکی شان بی

به داخه وه پیداو یستی ژیان و چلۆنیه تی هه لکه وتی زه مان و مه کان ، بی ر و
 باوه ری نه ته وه په رستی وه ها خنکاندووه ، پیاوی ده وی تاسه و ئامانجی میلی ،
 هۆنه ره له خۆ به ر دووه کان و به ئاواته وه مه ر دووه کانی وه ک: «هه ژار» ، «هیمن» ،
 «ئاوات» ، «خاله مین» و «سه یفولقوزات» ی کوی ر نه کاته وه و وه ک نزی ناشی سه ر
 له کادی ئی وه ده ر نه ئی!

دوایین ئاواتمه و له خوای بهرز و بی هاوتا داوا ده کم که ئه منی ته نیا
 ری بواری له کاروانی یاران به جیمو ، هه تا دوایین هه ناسه ی ژیان ، نه گۆریم و
 نه دۆریم. باشتره له وه زیاتر سه رتان قال نه کم و حالتان تال نه کم. به واته ی
 مه ولانای رۆمی ، عارف و زانای روونا کدل ، دوایی به باسه کم بینم که ده ئی:

فرستی خوش باید و عمری دراز تا بگویم حال خود یک شمه باز
 چون به پایان می نیاید این سخن می نهم مهر خموشی بر دهن

یان ده ئی:

هر که او از هم زبانی شد جدا بی نوا شد گرچه دارد صد نوا
 هر کسی کو دور ماند از اصل خویش باز جوید روزگار وصل خویش
 چونکه گل رفت و گلستان درگذشت نشنوی زان پس ز بلبل سرگذشت

دوایین وتارم ئه وه یه و ده لیم:

بژین ئه و که سه انه ی ئینسانی ده ژین و له پێی گه ل و کۆمه لدا ده مر ن. ئاوه دان
 و گه شاهه بی نیشتمان. سه رکه وتوو بی نه ته وه ی کوردی ئاریایی نه ژاد.
 رۆژی جوار شه ممه ۱۳۸۳/۹/۱۸ ی هه تاوی

بۆکان: محهمه دی نووری

بستووی ژیان

محهمه‌دی نووری

پیرست

۷	پیشه کی
۱۲	روو له دەرگای خودا
۱۳	خواگیان
۱۴	بۇ سەر کیکلی مه زارم
۱۵	له سەر بستوی ژیان
۱۷	له کوی یام که
۱۸	تیری نیگا
۱۹	یا وه تن یا مردنم
۲۲	سۆزی دەر وون
۲۴	تیشکی سهر بهستی
۲۶	دهکا پیرۆزی سهر بهستی
۲۸	بیره وهر بیهک له خۆم و «سواره» نهر
۲۹	دلی نه ماو
۳۰	چاوه ریم یان چاوه ریم
۳۱	دهردی بی دهرمان

- ۳۲ پەيامىك بۇ كورى زەمان
- ۳۳ دەم و دەست
- ۳۴ ئاۋاتى شىيرىن
- ۳۶ ئامان لە دەست حىسانى كەرا
- ۳۷ دايك لە روانگەى زانايانەوہ (سلاو لە دايك)
- ۳۹ بىرەوہ رىبەكى كاتى جوانى
- ۴۰ پۇلىك دىۋانە
- ۴۲ پىرىژنى كۆنەكار
- ۴۳ پىرىژنى كۆنەكارى دەوران
- ۴۴ وىنەكەم
- ۴۵ كرىئۇشېك لە پىش بارەگای ھۆنەر
- ۴۷ چۆل پەرسىتىم خۇشترە
- ۴۹ مال تەبايى
- ۵۰ ئەمەن و سەعدوون و پەپوولە
- ۵۲ ئەمەن و پەپوولە
- ۵۶ ژان و ژىن
- ۵۸ كاتى جىئىلى يان بلىقى سەر ئاو
- ۵۹ كوا لە رازى باز دەگا كوندېك، قەلىك؟
- ۶۱ دەبى، بەلان كوا دەبى؟
- ۶۲ چاۋوراۋ
- ۶۳ چراى خانەوادە
- ۶۴ كەشكى ئاۋەسوو
- ۶۵ غوبارى تەمەننا
- ۶۶ زەمانە و زانا
- ۶۸ موورووى مىلى رۇژگار
- ۶۹ شىئەرى شىرۇل
- ۷۱ ھەلكشان و داكشان
- ۷۲ وپىنە

۷۳	دەمەلاسكە
۷۵	كاويژى دوورەپەريزىك
۷۶	پەرى ئاشتى
۷۷	كى ئاشتى؟
۷۸	ھەتا كەي ، ئاخىر ھەتا كەي؟
۷۹	ئاۋاتى ژىرگل
۸۰	«ئاۋات» و «نوورى»
۸۱	قۇرغى قالاۋ
۸۲	باۋەلى باۋىكى بەسە
۸۴	دىسان «نوورى» و «ئاۋات»
۸۴	لەش بەبارى
۸۶	نامەيەك و ھۇنراۋەيەك
۸۷	ئەتۇ خۇش
۸۹	يادگارى يار
۹۲	مانكى پۇژۋوان
۹۴	چاۋى پىيىن
۹۵	ھەركەس بە جۇرىك دالم دەشكىنى
۹۸	يادى خالە «جەمىل»
۹۹	دالى دالدار
۱۰۰	ھەنگامەي جەفەنگنامەي شاعىران
۱۰۱	قنە و وشكەغار
۱۰۳	ئەي پوۋتى چەند دىژوۋە
۱۰۵	لە سەر گۆپى «ئەحمەدى كۆر»
۱۰۶	سلاۋ لە تۇ «ئەحمەدى كۆر»
۱۰۷	ھەر لىرەۋە ھەتا «كەرەج»
۱۰۸	ھەمبانەي درۇ
۱۰۹	شەھىدى عىشق
۱۱۰	دز و خاۋەن مال

- ۱۱۱ یادىك له زادگا
- ۱۱۵ نووسراوويهكى «يوسف عهسكهرى» لهسهر هؤنراويهكى «نوورى»
- ۱۱۶ پينج خشتهكى «يوسف عهسكهرى» لهسهر غهزه ليكى «نوورى»
- ۱۱۸ «ئاسۇ» و «نوورى» (ئاسۇى خۇشهويست)
- ۱۱۹ شاعيرى عهرب دهلى:
- ۱۱۹ كوردىك (نوورى)، لاساى دهكاتوه
- ۱۱۹ چەند چوارينهيك
- ۱۲۰ دروو هەر دروو
- ۱۲۰ نەتەوہى نەتەوہى
- ۱۲۰ پيرۆزبايى
- ۱۲۰ بۇ مامه شىخ
- ۱۲۱ قاقاي ديؤهزمه
- ۱۲۱ بيره وەريه كانم
- ۱۲۳ بۇ ئەستىرهى سەربەرزى رۆژنامەى (كوردستان) ...
- ۱۲۴ هەروەكوو دونياى ئەورۇ له بىرى دوتىنى پەيدا بووه، ...
- ۱۲۶ من و گولە سويسنىك
- ۱۲۸ پىزانين

پیشه‌کی

به ناوی خودای ژیان به‌خش و گیان‌ئه‌ستین

به‌شیک له هۆنراوه و هۆنه‌نامه‌کانم له ده‌ورانی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) موه تا سالی ۱۳۸۴ی هه‌تاوی.

ده‌مه‌ه‌وی له‌پیشه‌دا ئهم باسه شی بکه‌مه‌وه که: ئه‌منی سالا‌ها دم‌قووچاوی لی‌ودروا، له‌میژ بوو مه‌قم له خۆم بری‌بوو، به‌لام کاک «حوسینی موه‌ته‌دی» که بوو به پردی پی‌وه‌ندی من و دنیای دۆست و ئاشنا تازه‌کانم، وای کرد که بۆ یه‌که‌م‌جار کاک «سه‌لاحه‌ددین ئاشتی» نووسه‌ری توانا، به ناوی خوازاوه‌ی «شه‌مال»، پیشه‌کی و شی‌عری «له‌سه‌ر بستووی ژیان»ی کرده دیاری ده‌ستی خۆی و له «ئاویه‌ر»ی ژماره ۲۸، ریکه‌وتی ۱۳۷۷/۱/۲۹ی هه‌تاوی دا چاپی کرد. پاشان به هۆی دنه و هان‌دانی کاک «ئه‌حمه‌دی قازی» (سه‌رنووسه‌ری به‌پیزی گۆواری سروه) بوو که ده‌ستم پیکرد و هیندی‌ک له پاشماوه پرش‌وبلاو و نه‌فه‌وتاو‌ه‌کانی هۆنراوه‌کانم کۆکرده‌وه و وه‌ک شوانی گورگ له مه‌ری‌دراو، بی‌سه‌رکردنه‌وه، وه‌سه‌ریه‌کم خستنه‌وه.

وه‌ک له سیپاره‌ی بیره‌وه‌ریه‌کاندا ئاماژم پیکردوه، له دوا‌ی ده‌ورانی پیشه‌وای نه‌مر «قازی محه‌مه‌د» و هاتنه‌وه‌ی ده‌وله‌ت بۆ مه‌هاباد و هه‌لات‌هه‌لاتی شاعیر و هۆنه‌ره‌کان به‌که‌لین و کاژیران‌دا، به‌داخه‌وه ده‌فته‌ر و ده‌سته‌کی هۆنراوه و یادکراوه‌کانی ده‌وره‌ی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک)م له ته‌ندوو‌ر خزان و سووتان.

به كرده ووه كۆشى ئهم سالانهى دوایى كه هیندیكيان به دهست ئه ده ب دؤستانه وه مابوونه وه و هیندیكيان له دهره وه و له پووی رۆژنامهى «كوردستان» ی ساله كانى ۱۳۲۴ و ۱۳۲۵ ی هه تاوى پرا هه لگيرابوونه وه، و ده دستم كه وتنه وه كه لیژدها بئى دیارى كردنى دروشمى كات و ساتیان ده یاننو و سمه وه.

ههر وهكى كۆتم، سالانى سال له گۆشه ی بئیدهنگى خۆم خزابووم و به ریز كاك «ئهحمه دى قازى»، به نووسینى كورته وتاریك، رواله تى هاتنه دهرى له گۆشه ی ته نیایى و دنیاى بئیدهنگى پتر بۆ به رین كرده وه. ئه وانه و گه لیک له دؤستانى دلسۆز پینووسیان دامه وه ده ستى هه تا رچه و ریبازى ئاواله كانى له خاك خزیو و په ره وازه كانى دووره ولات ون نه كهم و ههر ئه و ریبوارى هه ناسه سوار و ئاواته خوازى هه میشه یى خۆم بم.

جا ئه وه ئیوه و نووسراوه كه ی گۆوارى «سروه» ی ژماره ۱۵۸، مانگى خه رمانانى سالى ۱۳۷۸ ی هه تاوى:

«له سه ربستووی ژيان وهك دارى چاكى به ته نیا مامه وه بئى به رگ و بئى به ر كه لئى بئى تینتره تاوى هومیسدم له زه رده ی رۆژپه رى مانگى خه زه لوه ر

ده گه ل چه ند نموونه یه كى دیکه كه ههر له م بارستا و ته رازدها بلاو بوونه وه، هه موو زانیمان شاعیریكى به هه ست و ناسك خه یال له م مه لبه نده دا خۆى لئى شار دووینه وه و خه یالى هاتنه دهرى له گۆشه ی مه یخانه ی هه ست و شیعر و جوانى نیه و نایه وئى بئته نیو بازارى كووتال و شمه كى قه لب و درۆ و ده له سه ی رۆژگار و گۆشه ی ته نیایى خۆى به كۆشكى ده غه ل بازان و دنیا په رستان ناگۆرپئته وه.

زۆر له میژ بوو «دییۆژین» ی چه كیم به رۆژى پرووناك له ئینسان گه رابوو و نه ییدیۆوه، ده ستى ده ههر كه لئینك نابوو، مار پئوه ی دابوو. ئه ویش، وهك گه سه تماران له هه موو شت دهره وئته وه و له كاتیکدا به جوسته له نیو خه لك و كۆمه لدا بوو، به رۆح و ئیحساس به هه زاران فرسه نگ دوور كه وتبۆوه و به ره و دنیاى دهروون و كتیب و كتیبخانه، كۆچ و كۆچبارى تیکنا بوو. له هه وارى ته نیایى خۆى دا، میگه لى شیعر و هه لبه ستى دابه سته و قه له و ده كرد و خۆى له

دنيای چاووړاو و سينگ په پيش خستن و خو جاردان و خو هه لکيشان و خو ويستی
 دزيږووه؛ تهنانهت جوباری فرمیسی بؤ دهربرینی ههستی دهروون له جی کلام
 و وشه دانا و فرمووی:

تامي دمچن واته که دهیجوی به زار جوانه له پری دیدهوه بکتیته خوار
 بؤ و ته و ههستی دهروون چاوه پیم بهسته له که گیانه هه ریمی وتار
 تانه تهوی پی به هه والان نه با هه ر به بزهی لیو و به چاوانه کار

به لام له سهر هه موو دووره په ریژی و دهر بازبوون له جه نجالی دنیای ناته با و
 بی به قادا، هه رگیز له فکری ئینسان و گهل و نیشتمان غافل نه بووه و قسه و
 په یامی هه مووی هاوړه له دژی ناپاکي و جه ور و جه فای زهمانه و زولم و
 چه وسانه وه. هه ر نه و پردی په یوه ندییه ش بوو به هوی نه وه که ئیمه زه فهری
 پی به رین و پیگه یه ک به ره و نه و خه لوه ته شاعیرانه یه به چه نگ و نینوک
 بکه ینه وه و له پاش چه ندین سال بیده نگي، وده نگي بی نینه وه و به قه ولی
 «سه یفو لقوزات»: «بی هینینه وه نیو گهل و خزم و خو بی».

«نووری» هاوچاخ و هاوته مهنی «هیمن» و «هه ژار» و «هیدی» و «ئاوات» و
 یه کیکه له دوایین پیوارانی شیوه و پی بازی شیعیری موکریان، له ۶۰ ساله ی
 دواپی دا. ودها که سیک به کوله باریک نه زموون و به سه رهاتی میژووی یه وه
 دهنوانی دنیایه ک قسه ی پی بی. نه و که به رداشی زهمان نه یوانیوه بیهار پی، خو ی
 له زور به ی رووداوه گرینگه کانی هم سه ده یه حزووری هه بووه و خو ی
 هه لسووپینهر و خاوهن قه لیم و قه ریحه بووه و بیگومان دهنوانی به لیکنانه وه و
 گپړانه وه ی به سه رهاته کان رووناکي بخانه زور که لیڼ و قوژبی تاریکی میژووی
 هم سه رده مه. زمانی پاراوی و ده کاره ی تانی گولواژه ی په سمن و زالبوون به سه ر
 زمانی مه لبه ندی «گهورکایه تی» و بوکان و «حال» دا، کاری نووری بؤ دهربرینی
 ههستی دهروون و خه یالی ناسک و راز و فله سه فه ی ژيان هاسان ده کاته وه.
 نه گهر کوردی موکریانی به شیوه راویژیکي جوانی کوردی دابنپین، بیگومان نه و
 به شه ده که ویته نیوان «سه رده شت» و «بوکان» و «میاندواو» و جوانترین شیوه ی

پراوېژى بنزاراوهى «موكریان» ه و ئهم دياردهيه له ئاسهوارى شاعيرانىكى وهك
 «سهفولقوزات» و «ميسباح» و «حەريق» و «ههژار» و «حەقيقى» و «نوورى» و
 «هيدى» و «ئاوات» و ... دا، رهنكى داوتهوه... .

«سروه»

كاك «ئهحمهدى قازى» كه بۆخۆى له شهپۆل و گيژاوى مهينهتى ئهم
 مهلبهندهدا بلقى زۆر خواردبوو و تالى و سويرى و كەند و كۆسپى دلتەزىنى
 بنهمالهى خۆى زۆر چيشتبوو، ههستى نهتهوهويستى كه پاشماوه و ميراتى
 كهلهكهى بوو هانى دهدا كه: هاوپاز و هاوبازهكانى دهورهى كۆن بناسيتهوه و
 وهك بۆخۆى دهلى: «سهيف» گوتهنى «بيانهيئيتتهوه نيو گهل و خزم و خۆيى.»

بهپيى ئهو بىر و بۆچوونه بوو كه به شوين ههنگاوى خۆشهويستاندا هات و
 ئهمنى ژياندۆراوى خهلهوخهزمان سووتاوى هان دا، له حالىكدا كه
 كهلوپهليكم له چهقوتهفى سهير و سوورى دهوران له جانتادا نهمابوو؛ بهلام
 دنهى خۆشهويستىكى ئاوايه كه پينووسى داوته دهس ژياندۆراوى
 دنياى گۆپراوى «نوورى»، ههتا وهك خهونى هالۆز گورگهئاورپكى له
 بهسهرهاتى خۆى و هينديك له هاوپرازهكانى بداتهوه كه: كئ هات و كئ پۆيى؟
 كام بيگانه، كام خۆيى!؟

مهبهستى من له نووسينهوهى هۆنراوه و هۆنهنامهكانم ناساندنى خۆم نيه؛
 چونكه نهتهوهيهكى له دهورانى ژيانى دووردرىژى خۆىدا هيچى بۆخۆى
 نهبووبى، چۆن له خۆى بدوى؟ وه ئهگەر ههست و خوستىكى بووبى به وستىك
 پيخوست كراوه، كوا دهتوانى شوينهوارىكى بهبايهخ له ژيانى خۆىدا وهدى بيئى؟
 ئهوانهش كه له پياوه بهنرخهكان و هۆنهره دلسۆزهكان بهجيماوه، ههمووى داخ
 و دهرد و كهسهرن! ئاواتى پيكنههاتوو و هوميدى خهساربوو و بهفيرپۆچوو!

ئهن له سهير و سوور و ئالوگۆپى سالهكانى دواى ۱۳۲۲ى ههتاوىرا له
 ژيانى خۆم لهم ناوچه كوردنشينهى ئازهربايجانى رۆژئاوادا گهليك رووداو و
 بهسهرهات و گۆرانكاريم ديوه، ئهگەر ليرهدا ريگا و جيگاي بايه بياننوسمهوه،
 ههمووى جيگاي سهرنج بوو بۆ نهتهوهى ئيستا و داهاتوو كه كئ هات و كئ
 پۆيى، چهند بيگانه و چهند خۆيى! ئهوهندهى مهوداي ژيانم ماوه، ئهوانه له

بستووی ژيان / ۱۱

بیرەومرییەکانمدا دەخەمە ڤوو. لیژەدا هەر دەمەهوی بەشیک لە ھۆنراوەکانم کە
وەک پاشماوەی تالان بەجیماوە، یان وەک خەونی ھالۆز تیکەل و پیکەلن،
و سەریەکیان خەمەو و بۆ بیرەوهری دووپاتیان بکەمەو.

تکام ئەوێه کەسانیکى دەرواننە ھۆنراوە و ھۆنەنامەکانم، ھەلکەوتی ژيانى
من لە سەیر و سوورپی ڤۆژگاردایا ھاوینە بەر زەینى خۆیان. ویست و مەبەستى
من لە ھۆنراوەدا تەنیا دەربېرنى ھەستى نەتەو و ویستى بوو و لە درێژایى
تەمەن و لە ھەموو ھەلومەرجەکانى زەمان و مەکاندا ھاوڕاز و ھاوبازى ئەو
ھەستە پاک و خاوینە بووم و بە قەولى عەرەبان: «کل اناء یترشح بمافیە» و بە
واتەى خۆمان: گۆزە ھەر ئەوێ دەدەلینى کە تى دایە.

سەربەرز و گەردن فراز بى نەتەوێ کورد.

بۆکان سالى ۱۳۸۴ى ھەتاوی، محەممەدى نوورى

روو له دهرگای خودا

به ناوی ئه و كهسهی بی ناوی پاکی
 مه لۆتکیک نه یسدهدی داوینی داکسی
 دهمسی قووچاوی کۆرپه و چاوی پر خه و
 بزمی تیئاگه پئی بی سرهوی ئه و
 تهک و ته نیایه، بی ویننه و شه ریکه
 له گهل هه موان هه یه و لییان ته ریکه
 ئه وی بهرز و بلیندی و نزم و نه ویه
 چ ریک و پیک، چ نارپیک پاکی به ویه
 ژیان به خش و گیان نه ستین ئه وه و بهس
 كهسنی بۆ بی كهسان، ئیتر ئه وه و كهس
 له تارمایی به دهر کوانی نیشانیك؟
 كه لیلی كرد چچه و رهوتی حیسانیک
 به زهین کی راهه گا پیی و ابی چۆنی
 هه موو هاتووینهدی هه ر تۆی كه کۆنی
 گل و ئاو شین ده کهن میوه و گول و گیا
 به وین ئه و بۆن و رهنگ و تامه ته نیا

خوایان

هه چه ندى ديمه نه پوانيم له ژيندا
له هه وراز و نشيوى پوى زهويندا
هه موو جوانن ده ليم گياندار و بئ گيان
شه پوليكن له نيو دهرى اى ئه ويندا

خوایان كوا ئه من ترسم له تويه؟
ئه گهر بمبئ، له بيگانه و له خويه
هه زار عه ييم هه بئ تيكراى ده پوشي
به قه د كايه ك كه چى لاي خويه، كويه

بۆ سەر کيلى مه زارم

په نای هینایه دهر کهت دهر کراویک
 به یه کجاری نه بۆ پشویک و تاویک
 در یژدی تار و بۆی هه و دای ژيانی
 هه لویژنی زه مان بۆ بسته جاویک

خواگیان باش نه زانی هه ست و خوشتم
 هه لهی هه نگاوه کهم، ویستی دروستم
 به پیی نووسراوی پینووسی نه زهل بوو
 نه وهی زانیم، نه وهی روانیم و بیستم

له گهر دلولوی گیزاوی زه مان دا
 له خواروخچی هه نگاوی ژيان دا
 دل و می شکم به کام زانست پهره ی گرت
 له ویستی تۆ به دهر کی منی ته کان دا

له سهر بستووی ژيان

له سهر بستووی ژيان هونراوويه كه د پروانتيه ساله پشه كاني ۱۳۲۵ و ۲۶ ي هه تاوي، ياني نهو كاته ي زهبروزهنگي پڙيمي شايه تي به تاواني كوردي گوتن و نووسين، ته فوجه قی خسته هه ريمي كوردستان و پياوه به پريزه كاني شه هيد كرد و له سيداره ي دان و لاهه به هيژه كاني په ران په ران و ناواري كيو و شاخه كاني ولاتي كردن. «هه ژار» ي بي هاوړي به هه ريكا دا و «هيمن» ي هه لوه دا به هه له مووت و زه ريكا دا و نهواني ديكهش هه ريهك به ناخ و داخيك به شاخ و داخيكه وه ده خولانه وه و ده گلانه وه، چونكه خوينخوا، خانه خوئي بو!

باوه شي شهوي تاريخ جبي حه سانه وه و حه ساري حاوانه وه بو. زينه و زريوه ي نه ستيره كانيش ده بوونه زيپكه و زيخي چاوي به شه وار كه وتووه كان و به دهواره په پي كه وتووه كان. نه مني به ته نيا ماوه وهك «يه هوودا» ي سهر گهر دان، له و هه لدير بو نهو گول و نه ستير ده بوو خوم ببويړم و سي به رم وه شيرم؛ شه قاوم شل ده بوو، هه نكاوم كول ده بوو، نه پوژ ده برياه وه و نه شهو ده پسايه وه. پوژانه له بن شاخ و به ريكا دا و شه وان هه نيوشيو و هه ريكا دا ده كه وتم و ده خه وتم؛ به نيوي ماجه راجوو و بيگانه په رست و سهدان نيو و نيكيه ي ناحه ز، وهك سي به ر له پوونايي ده په وي ميه وه و وهك ده سر ليوه شاوي له سي به ري خوم ده سله ميمه وه! له خاك و نيشتماني خوم دا غه واره بووم، دزيو و به ده قه واره بووم، ته نيا شهوي تاريخ و ريگاي باريك هاوړاز و ده مسازم بوو. شهوي نه ستيرم ده بژارد و پوژي خوم له خوم ده بوارد. له و هه لوم هه رجه دا بوو «له سهر بستووی ژيان» له دنيا ي دهر دنائني دهر وونه وه هه لقوالي و له ده راوي ديده وه هه لچورا. له يه كه م ديداريكا دا دواي هاتنه وه كه ماموستا «هه ژار» م دي، كوتي: «كاك نووري، زور جارن له سهر دوندي چيكان له گه ل «هيمن»، له كاتي پوژ په ري ئيواران دا «له سهر بستووی ژيان» ي تومان ده خوئينده وه. دوو جارن ده گريايين، جاريك بو خومان و جاريك بو نيشتمان و دوو رولاتيه كه مان!

له و كاته وه نه مني به ته نيا ماوه چاوه كانم دوو جارن ده بارين، جاريك بو «هه ژار» ي هيژا و جاريك بو «هيمن» ي هه رماو و ده ليم: «هه ژار»، «هيمن»، شوينه واري ژيانتان پيازي هه تا مانمه. جا نه وه ئيوه و نه وهش نهو هونراويه:

له سهر بستووی ژيان

له سهر بستووی ژيان وهک داری چاکي
 به تهنيا مامه وه بی بهرگ و بی بهر
 گه لیک بی تینتره تاوی هومیډم
 له زمردهی رۆژپه ری مانگی خزه لومر
 شهوی تاریک و مره بکش بی سه رما
 که ئامیزت په نای رۆژگار په شان
 وه کووژینه چرای ئه س تیره کانت
 که پووزهر دیم له بهر تالیع گه شان
 له گه ل رۆژی هومیډ نالی که هیوام
 وه کوو سی بهر له پوونای په ویوم
 هه ناسه ی لیبرا بای فینکی ئاوات
 به کوورهی داغی هه سره ت ناچزیوم
 له چؤل و بهر ده لانی قاقری ژین
 له پی که وتووم ته ریک و دوور ده ستم
 به لام دهنگی وه کوو خه ونیکی هالوز
 به گوئی روحما ده چرپینی که هه ستم
 به ده سته کوته دهر و دیوار و قوژین
 هه تا رۆچنه ی نه جات بست بست ده پیوم
 بزانه تیشکی سه ربه سستی له کوئی پرا
 ده دا شوق و بزهی داوینته لیوم
 برقو ئه ی شهو، و مره ئه ی رۆژی هیوا
 له چالوی به لای دیلیم دهرینه
 له سهر قسنی فه نای ئاوات ه کانه
 په رۆی ئالای هومیډم پراوه شینه

له کوی یانم که

که مريم نه ما شوین و ئاکاری من
حه ساوه زه مان گوئی له هاواری من
دلسی ناهومید و له شکی بی وه رار
به ساردی و سری که و ته کؤشی مه زار
به یانم نه که ی دیمه نی ئاو و گول
وه زه ینت که وی یادی من بی نیه دل
گولی من کولی دل بوو فرمیسکی چاو
له دیدم دهره خسین نه گولزار و ئاو
ئه وانم له وان پاک داوینترن
له سروهی به یان خاس و خاوینترن
که دیتت هه تیویکی کوردی هه ژار
که ساس و کز و بی نهوا و په سار
له هیوا و هومید بی بهش و به هره بوو
له فرمیسکی روون کؤشی پرته تره بوو
به یانم برؤ و بیگره باووش به تاو
له گؤنه ی سری پاکه وه ئه شک و ئاو
من ئه دانه ئه شکم له نیو چاوی ویم
گولی روومه تی سیس و ژاکاوی ویم
هه ناسه ی سری ، سؤزی گیانی منه
نی شانیکی دهوری ژیانی منه

تیری نیگا

به کام تیری نیگایهک ئەنگواوم
 دەپالۆیۆی دالۆپەهی خوین هەناوم
 لە ئامیزی غەمی دووریتی دەگرم
 هەتا باوەش دەبا ئەژنۆی شکاوم
 ئەوا رۆیین بە دووی یەکدا دل و دین
 ئەمن لەو نیوەدا بیچارە، ماوم
 دەبا بگری هەتا ماوە لە سەر دل!
 زەنەکیشی خەفەت پالۆیۆی چاوم
 لە هەورازی ژیان هیندمم رکێف خوارد
 شەکەت کەوتم جەدو بووم و سواوم
 لە بیجالی تەنین بی رایەلۆپۆ
 مەکووکیکی خولی هەودا پساوم
 لە مەزرای مەینەتا شین بووم لەخۆرا
 لە ئاخ و حەسرەت و ئەشکا رواوم
 چ ریکوپییک بەبێ کورتی و درێژی
 کراسیکم بە بەژنی غەم براوم
 بە ئاواتت دەژیم تا هەم لەگەل غەم
 لە تانوتی رەقیب گورچوو براوم

يا وهتن يا مردنم

ئەو چوار ھۇنراوھى كە بە دووى يەكدا دەيانخوئېننەو، لە كتيبي «شيعر و بەرھەلستى و پاچەنين لە كوردستانى ئيران» لە نووسىنى بەرپز «مەحمود زامدار» كە وەزارەتى پۇشنىبرى و پاگەياندى ئىراق لە پووى پۇژنامە و گۇوارەكانى دەورانى حيزبى ديموكراتى كوردستانى ئيران كۆى كردۆتەو و لەم ئاخرىيانەدا وەگىرمكەوت، ئەم چوار ھۇنراوھى خۆمى تىدابوو. لام وابوو چوار گەنجينەم ديتۆتەو، چونكە دەروانىتە دەورانىكى دوور و دريژ و ۶۰سال لە مەوبەر و بىرەوهرىبەكى ھەرگىز فەرامۆشەنەكراو. بەرپز «مەحمود زامدار» ئاوا دەنووسى: «لە ژمارەى ۳ى گۇوارى كوردستان كە زمان حالى حيزبى ديموكراتى كوردستان بوو لە مەھابادى خوئينىدا و لە سالى لە مەھاباد دەردەچوو، شىعرى «يا وهتن يا مردنم»ى مەمەدى عەترى گلۆلانى - عەترى گلۆلانى ناوى نھينىم بوو لە كۆمەلەى (ژ.ك.دا) - دەخوئېننەو كە ئەلئ:

يا وهتن يا مردنم

بارى ئەستۆى دوژمنە وا ھىسى كردۆ گەردنم
نامەوى ئەو ژينە تالە يا وهتن يا مردنم

ئەى وهتن لەو وەختەو ئەم پۇلەيەت خستۆتە پۇ
شىبرى تۆ كەوتۆتە ياد و مېھرى تۆى گرتۆتە خۇ
دل بە سازى تۆ بەكەيفە روو بە خۆشى رووى تۆ
پىم كوتى: دەبمە بەلاگەردانى تۆ بئ ھىچ درۆ
وختى ئىجراى قەولمە ئۇبال بە تەختى گەردنم
نامەوى ئەو ژينە تالە يا وهتن يا مردنم

دوژمنی به دخوو ئه گهر تو بدمه يه ی زیړی ولات
 دار و بهرد و خاک و خوالم بو بکه يته حاصلات
 بمکه يه سهرداری دنیا تاجی شاهیم که ی خه لات
 شهرته تی هه لدم له تاجت بیگه يه نمه پوژه لات
 چون دهبی مه حکوومی تو بم که چ بکم بو ت گهر دنم
 نامه وی ئه و ژینه تاله یا وه تنه یا مردنم

لاوه کان گهر روح فیدا که ن بو وه تنه هیشتا که مه
 گهر بدا ئاوی حه یاتی دوژمنت، ژه هره، غمه
 خو شه دهر دیکسی که داکی نیشتمانی مهره مه
 سینکه که م قه لغانی تو یه ئه ی وه تنه پی شمه رکه مه
 ژيانی من قوربانی تو بی جا بلینده گهر دنم
 نامه وی ئه و ژینه تاله یا وه تنه یا مردنم

غم مه خو داکی وه تنه تووی مرادت شین ئه کا
 لاوی تو سهر خو شه ئه ورپو پاکی داوی ژین ئه کا
 داغی بالای سه وزی تو یه دوژمنت هر شین ئه کا
 تینی زولمی کونی تو یه قه لبی من پر کین ئه کا
 نامه وی ژیرده سستی دوژمن بیته تو قی گهر دنم
 نامه وی ئه و ژینه تاله یا وه تنه یا مردنم

حازرم بو حیفری ئاو و خاکه که ت ئه ی نیشتمان
 شهرته بیر ژم له بهر پی ت، خوینی گهش پووحی رهوان
 خوینه که م بو تو حه لاله، مالیشم، ههردووکیان
 یا دهبی هیجیان نه بن یا دوژمنت هیچکامیان
 دهچمه بهر مه یدانی دوژمن جا حه لال که گهر دنم
 نامه وی ئه و ژینه تاله یا وه تنه یا مردنم

ئەي وەتەن گەر ژين ھەبئ، قەقە كە تۆ ژيني مني
نامەوي سەيري گولستان تۆ كە پەرژيني مني
ئاورم بۆ ھيزي دوژمن چوتكە تۆ تپيني مني
قبيلەكەم، ئيمانەكەم، پەيمانەكەم، ديني مني
گەر بوتى زيننار ئەبەستم ببىھە خاچى گەردنم
نامەوي ئەو ژينه تالە يا وەتەن يا مردنم

سۆزى دەروون

دىسان «مەحمود زامدار» دەنئوسى:

«ھەر لە يەككە لە ژمارەكانى ھەمان گۇۋاردا و لە ھەمان سالدا ، شىئىرىكى بەرزى محەممەدى عەترى گۇلانى بە ناۋى «سۆزى دەروون» بلاو بۆتەو و تىيا ئەلئ:

سۆزى دەروون

خەراجاتى دوو زولفى تۆ ئەرئ ماجىنە يا چىنە؟
 دوو كۆلمەى گەش لە بن چىندا دەكا دىارى كە ماجىنە
 دلم سەودايى ھەرزەى كرد لە بىستوونى جەفا ، يارم
 دەزانم دل كە فەرھادە ، لە دووى سەودايى شىرىنە
 لە پۇژى ئەوۋەلئ دىتم كە ژىنى من وەتەن! پاكى
 دەبئ قورىانى خاكت بئ ، بژى ئەو دىدە دووربىنە
 كە من مەجنوونى سەحرا بووم ، ئەتۇش ئەى لە يەكەى عەقلم
 بەسە قىبلەت مەگۇرە دل مەكە ئەم دىن و ئەو دىنە
 روحم دەرچۆو لە بئ رەحمى بكە رەحمئ بە من ئەى دل
 بەسە جەور و جەفا تا كەى چىە ئەم ئاە و ئەسرىنە
 بەھاران كاتى جۇباران ، وەتەن حاشا لە گولزاران
 كە تۆ پووبارەكەى من بى ، شىنەت گولزارە نەسرىنە
 بە شەرتىكى وەفاكەى تۆ لە كوئىستانت وەتەن تامىك
 بە دەستى خۆت كە زەھرىش بئ ، لە زارم تامى ھەنگوینە
 كە من مەرم لە دوورى تۆ نەبىنم پووىى وەسلى تۆ
 چىە ئەم كىشەبى عومرە ، نەبئ ئەو ژىنە ژەھرىنە
 لە باغاتى مراددا كە سەربەست بووم بەجارىكى
 وەرە سەبىرى تەبىئەت كە ، وەتەن چەند جوان و نەخشىنە

له‌میژه بیرى تیژ دهرکی فیدای عومری منى كروه
 كه ده‌پریژم له سهر خاك و ده‌كهم قوربانى ئەم ژینه
 له رۆژى مردنم یاران به‌گهل پاكتان وهرن توخوا
 تهماشاكهن له خویناوا له‌شم سووره و سهرم شینه
 له‌شم سووره له‌بهر شادی كه خۆم دانا له‌سهر خاكم
 له‌سهر شینه سهرى شینگام له زولمى دهورى پيشینه
 برۆ ئەى دهورى خهرپشته، برۆ ئەى زالى زال‌كوشته
 چ كاریكت حه‌قانه‌ت كرد، چ دهوریکت له رووی دینه؟
 سورهبیات بینه نیو كار و تهرازووت بینه بهر مه‌یدان
 بکیشه میله‌تى دنیا، بزانه كچه سه‌نگینه؟
 به ئاواتى ههموو كهس بووى به غه‌یرى كوردی بیچاره
 له عیلم و به‌هره بی‌به‌ش بوون، ره‌بى كویربى، ئەومش دینه
 ده‌لیم بیلیم ئەوى سۆزى ده‌روونه و دل ره‌ها كه‌م من
 له كه‌ند و به‌ند كه‌ و اتۆى خاوه‌نى ئەم دهوره ره‌نگینه
 به‌لان لازم نیه جارێ به‌سه ئەم داد و هاواره
 ببیسته ئەى فه‌لك كه‌ر نى، هه‌رای ئەم لاوه غه‌مگینه

ديسان به پړيز «مهحموود زامدار» دهنووسې: «له ژماره ۴۱ گؤقاری کوردستان، سالی ۱۹۴۶ زایینی، شاعیری خؤشئاوازه «مهممهدی عهتری گؤلانی» له شیعریکدا به نیوی «تیشکی سهریهستی وهدهرخت» دهلی:

تیشکی سهریهستی

تاكوو كهنگئ من بنالم بهو ههناسهئ سهردهوه
 تاكوو كهنگئ ليؤبهبارئ بهو دلئ پپردردهوه
 تاكوو كهنگئ ناهوميدي، سهركزي، ئاوارهي
 دهستهوئوئؤ خويني چاوم بي به رهنكي زهردهوه
 خويني جهرگم تاكوو كهنگئ بيته قووتي دل وهتهن؟
 تاكوو كهنگئ ديل و يهخسيري به دهستي جهردهوه
 بهسيه جووتيارئ «قهزا» تؤ تا بهكهئ بؤ قهومي كورد
 تؤوي بهدبهختئ دهچيني هر به شيؤ و وهردهوه
 بؤچئ داست كول نهبوو، پالهي «قهدر» بؤ شيني كورد
 وهختئ رؤژاوايي كاره، بهسيه كار و كردهوه
 رؤژئ بهدبهختئ تهواو بوو، بهختئ نويمان هاتهوه
 تيشكي سهريهستي وهدهرخت ها به شاخ و زهردهوه!
 سهيري ئيستاي خؤش نيه چون زؤر زووه سبجهينهكهئ
 خؤشي رووني كاتي چيشتانه به كيؤ و ههردهوه
 خهتتوخاليان دابريؤن، شين بكا فهسلي بههار
 جا وهره قاسپهي كهوان دي، هر به دار و بهردهوه
 كاتي زستاني بهسهرچوو، زهمهتي چئ ما وهتهن
 كاري زهمهت كوا ههيه موشكيل به دهستي مهردهوه؟
 دويشهويؤ ديتم له خهودا نيشتمان داكئ وهتهن
 زؤر بهكهيف و دلگوشاد و روويهكي بي گهردهوه

ديسان «مهحموود زامدار له كتيبتهكهى خوى دا دنووسى: «له گوڤارى ژماره ۴ى كوردستاندا كه له سالى ۱۹۴۶ى زايىنى دهرئهچوو، ههميسان «مهممهدى عهترى گلوڤانى» پارچه شيعريكى بهرخى به ناوى «دهكا پيرۆزى سهربهستى» بلاو كرډوتهوه كه ئهلى:

دهكا پيرۆزى سهربهستى

بهرت چهند خۆشه سهربهستى، ببى پيرۆز چ دارىكى
 وهنهوشه و سوورگولت رهنگانده، عهجهب رهنگين نيگارىكى
 وهتهن نهمدىبوو سهربهستى، له ژيرى بىرى دا كول بووم
 له رۆزى ته مبهلیم خوشبه، كه هۆگر بووم به كارىكى
 نه بولبول قهدرى گول دهگرئ، نه گول ريزى بههارى خوى
 كه هات كاتى خهزه لوهريان، دهزانن خوشبههارىكى
 ههتا ميدالى نامووسى له غوربهتدا نهكره قوربان
 نهكهوته بىرى خاكى خوى مرۆوى كورد و يارىكى؟
 له ژير كۆلى عهدوو تا كهى، ركه و كيو و چيا دهبرى؟
 بخه سهر كۆلى پشتى خوى، مى بشكى بهجارىكى!
 وهتهن گهر خوینى خۆم نهژاند وهكوو سيلاو له بهر پیتا
 به گيژاوى دلم شين كه، ههموو شيو و بهيارىكى
 وهتهن تا خهلفى سيسى تۆ نهبن پاراو به خویناوم
 له باغچۆلهى ژيانى خۆم، نهكهم شهتره بژارىكى
 كه تۆ ريشهى ژيانم بى، ئهمن پيوهندى بالاتم
 دهبن برژيته بن ريشهت له چاوانم روبارىكى
 ئهمن ئهو لاهو نيم دایم له پيپهندى روجم دابم
 دهبن روح بۆچى دهربهست بى كه ببهخشم به يارىكى

۱- دوو كهس له ئاغاواته شاخوازهكان چوو بوونه تاران و شا ميدالى دابوونى،
 بهداخوه يهكيان ميدالهكهى لى ون دهبن كه ههژار لهو بارهوه دهلى:
 «ون بوو ميدالم، ويران بوو مالم؟!»

نه خوښی دل له بېریتي له باغاتي ولاتي خوږی
دهبوو بمړی له ئاواتي بهر و بهرگ و نيساريکی
له نيو باغی بهه شتا بووم و جوگهی شیر و نه مچیزا
به من چی هوزی کهوسه بوو که شیرین بوو به زاریکی
رهبی ئهی دل که ئهو دهردهی به تویان دا له بیرت چی
له جی مارانگهزا توی، رزیوی ژههری ماریکی
ئهن وهک بولبولی بهریوو له تنگانهی قهقهه زه ورپو
ده لیم پیروزی سهر بهستی به هر دهشت و نزاریکی
دلیم ئازادی دس غم بوو، به ئازادی ده ژیم ئیتر
سهرم سهر بهرزه ئه ورپوکه، به قهده بهرزی چناریکی
وهره ئهی بولبولی عیشقم له نیو پیوه نده کهت بمهره
به بونی «عهتری» گول دیسان نه بی پیبه ندی خاریکی

بیره وهرییهک له خوّم و «سواره»ی نهمر

له هاوین و پایزی سالی ۱۳۵۲، بۆ ماوهی شهش مانگان له نهخوشخانهی «بووعلی» تاران له ژیر چاوه‌دیږی دوکتوران‌دا بۆ موعاله‌جهی نهخوشی «سیل» مابوومه‌وه. زیاتری پوژده‌کانی هه‌ینی، کاک «سواره»ی ئیلخانی‌زاده که نه‌ودمم له ئیزگهی رادیۆ تاران‌دا به‌رنامه‌ی «ئه‌ده‌ب و فهره‌نگی کوردی» به‌رپوه ده‌برد، ده‌هاته لام. له‌حه‌ساری ئهو بیمارستانه که‌حه‌وشه‌یه‌کی پر گول و سه‌وزه و چیمه‌ن بوو داده‌نیشتین و باسی شیعر و هۆنراوه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی و فارسیمان ده‌کرد. ئه‌گه‌ر شتی‌کم له‌باره‌ی شیعر و هۆنراوه‌ی نووسیا، لێ‌ی‌وه‌رده‌گرتم و له‌به‌رنامه‌ی تایبه‌تییه‌کانی خو‌ی‌دا بلاوی ده‌کرده‌وه. هاوکات له‌گه‌ل من، یه‌کی‌ک له‌ئاغاواته‌کانی عیلى «گه‌لباغ»ی وه‌ک من نه‌خوشی ئهو بیمارستانه بوو. ئهو پوژده پۆلیک ژن و پیاوی خانه‌واده‌که‌ی به‌لیباس و به‌رگی خو‌ولاتییه‌وه هاتبوونه دیداری نه‌خوشه‌که‌یان و رووبه‌رووی ئیمه‌ له‌بن سیبهری داران، له‌سه‌ر کورسیان دانیشتن؛ ژنه‌کانیان بالابه‌رز و پاراوه‌ به‌لیباس و خشلایوی مه‌لبه‌ندییه‌وه دانیشتن. هه‌ردوو‌کمان له‌سلسله و پلپله و زیرانه و تاسکلاو و سینگ و به‌رۆکیان واقمان و پمابوو؛ دیمه‌نی دلگیری وان دواى ماوه‌یه‌ک پویشتیان کاری له‌سه‌ر هه‌ستی شاعیرانه و جوانی‌په‌سه‌ندی من و «سواره» کردبوو.

حه‌وته‌ی دوا‌ی که «سواره» هاته‌وه دیدارم، هۆنراوه‌ی «دلای نه‌ماو»م نووسیبوو،ه، دامی و بۆم نووسی: «کاک «سواره»گیان ده‌لێن: کاتی مامان ناشی بێ، منال چه‌وت‌وچه‌ویل دێته‌ دنیاوه. «نووری» که‌ده‌وره‌ی ژيانی هێچ خو‌شیه‌کی نه‌چراوه، بێ و له‌کاتی نه‌خوشی و ته‌مه‌نی په‌رپوه‌ی خو‌ی شووره‌ی جوانترین هه‌ستی ژيان بکێشێ، هه‌ر ئه‌وه‌ دێته‌ ده‌رێ که‌ئه‌یبینی و به‌ناوی «دلای نه‌ماو» پێشکه‌شی ده‌کا. پچام وایه‌ نه‌بێته‌ پینه‌ی ناحه‌زی به‌رنامه‌ بوشناخه‌که‌ت له‌رادیۆ تاران. داخوازی سه‌ره‌رزیتم. ئه‌وه‌ تۆ و ئهو هۆنراوه‌یه.

دلی نه ماو

له ژیر تۆری دهسمال و زریو می تاسکلاودا
وینهی مانگیک دهله رزی له شه پۆلی گولاودا
نیسی و پروناکی گهردن، یه خه و درزی به روکی
خهرمانهی خۆری باران، له گۆلی ههور و ساودا
داوداوی بسکی خاوی، خال و برۆ و بژانگی
ههزار مهلی ئاواقی گیرۆدهی دان و داو دا
تاسهی تینووی ئاره زوو، ئاوالهی کرد ئامیزی
ماسی سپی بوو خزی به نیو باسکی بلاودا
تکهی کولی دلی من فرمیسکی پوونی شادی
کۆشت وه بهر ده گێرم که گیرنابی له چاودا
کهنجی گێژاوی جوانیت به گیان و دل کریارم
ئه کهرچی باسی سه ره مه، دل و دهیدم به ئاو دا
سه رنجم دا پاریزی دلی زاماری شه ورۆ
هه تا تیری بژانگت به شوین خوینی تکاودا
له نوێژگای خوشه ویستی، له پیش میجرابی ئه برۆت
تاقواز بوو چاوی داوای له ته حیات و سلاودا
مایهی ههست و ژیانم پیخوستی نازی تۆ بوو
نازدار به سم بگێره به دووی دلی نه ماودا

آنکه یک دیدن کند ادراک آن سالها نتوان نمودن با زبان

چاوه‌پریم یان چاوه‌پریم

تای ده‌چی واته که ده‌جیووی به زار
 جوانه له پئی دیده‌وه بتکیتنه خوار
 بو وته و هه‌ستی دهررون چاوه‌پریم
 به‌سته‌له‌که گیانه هه‌ریمی وتار
 تانه‌ته‌وی پئی به هه‌والان نه‌با
 هر به بزهی لیو و به چاوانه کار
 نایه‌وی هه‌لکاته زمان راز و خواز
 هر ئه‌وه خۆی باسه له سهر لیوه بار
 زهرده‌یی تاوی که مژی گول‌به‌دم
 گه‌شکه ده‌بی بولبولی شیئی هه‌ژار
 تاوی هومی‌دی که پژی‌یه سهران
 دیاره نسی داده‌سه‌پیته ن‌سار
 مانه‌وه‌یه و هه‌ستی ژیانه و به‌قا
 من به ته‌ما و تو به شنه‌ی بای به‌هار
 داری له سهر به‌ردی نه‌میته دهررون
 نایکه‌مه حاشاری مله و مشک و مار
 به‌رگ و به‌ری پاکی به‌ری بای خه‌زان
 هر به ته‌مای ژیانه‌وه‌یه پیره‌دار

ئهم هۆنراوه‌یه له لایهن ئه‌و که‌سانه‌وه کراوه‌ته «پینج‌خشته‌کی»:

۱- مامۆستا «حه‌قیقی». ۲- «نادر محه‌مه‌دی». ۳- «یوسف عه‌سکه‌ری».

۴- «ره‌سوول چوو‌پانی(شوانه)».

دهردی بی‌دهرمان

زور چه قلی جه فام له پی چه قیوه
به زور نیگای سارد گیانم ته زیوه
زور مهلی رامی راوی دل‌داری
له سهر هیلان‌هی به ختم فریوه
زورکات باغچول‌هی ئاوات و شادیم
به شه‌خته‌ی مه‌ینه‌ت گه‌لای وهریوه
زور تیری تانوت جه‌رگی پیکام
مه‌ودای برینی نه‌ودیوئه‌ودیوه
زورکات لیم بوته سهردری نه‌یار
نه‌و کر و ریسه‌ی بوخوم ته‌نیوه
به‌لام نه‌ی نازدار، فریشته‌ی جوانیم
هسته‌ی بزوزی هوی زینده‌گانیم
بزه‌ی هه‌تاوی سهر له به‌یانم
هه‌مووم له‌بیرچوو کاتی که روانیم
وهک بی‌مه‌یلی تو دهریم نه‌دیوه
دل نه‌برژیوه، غم نه‌باریوه

په يامېک بۇ کورې زهمان

کورم هه تا هه ی کس مه ده فریو
 مه پیننه پارووی هه ژار و هه تیو
 کورې زهمان به، به خۆت بنازه
 به تۆچی کی بوون فه رامه رز و گیو
 زانا و شیاو به، ناکریته وه بۆت
 گرېبووچکه ی ژین به می شکی پزیو
 ناگه یه لووتکه ی ئاوات و هو می د
 بی پشو و نسکوی هه وراز و نشیو
 له هاو پئی بی پئی و په وشتی ناحه ز
 هه لی وهک به رخی له گورگی په ویو
 شۆر به ی دیزه ی خۆت نان نه خووسینتی
 به هیوای جیران نابیتته تیکوشیو
 له نیو ئه شکه وتان به ریپت وه لیسی
 وهک ورچی برسی له لانی خزمو
 به ردی به ستینان به ریپت شو خال کا
 وهک پلکه گۆشتی به سیلدا جزمو
 مه ردان هتره له وه ی بۆ کاتیک
 به ریبه بهر نه یار کرپنۆش و نشیو
 ههستی پیاره تی له دهس به رمه ده
 مه رگه ده ستاوی هیچ به خۆ نه دیو
 له نیو خۆیی دا خۆت بخۆیه وه
 بیگان ه خوازی نه که یتنه بژیو
 گری و کۆسبی ژین ورهت به رنه دا
 مافی مه زاره، له دنیا به زیو

کورم هه تا هه ی به خۆت بنازه
 ئه وه پیداو یست بۆ دنیای تازه

دهم و دست

دهچوممه شارى ورمى، له مههابادى سواری ئوتووبووسیک بووم. ژنیکی زور قوز و جوان له سهر سنده لیکه ی پیش دمی من سوار ببوو و دوو ژنی دیکه ی شوخ و رازاوه بهرپیان دهکرد، یهکیان گوتی: «نازدار گیان، دهبی له ورمى سهری باجه خونچه و داده گولای بدی، پاسپاردهکانی ئیمه رابگه یهنی، له بیرت نهچی ها!» نازدار به پیکه نینه وه گوتی: «بهو دمودهسته ی ئهو هه موو پاسپارده ی چۆن رابگه یهنم؟» ژنهکان پیکه نین و دهستیان راداشتی و گوتیان: «بهو دم و دهسته ت؟» له دوایه خواحافیزیان کرد و رویشتن.

واته ی «دمودهسته» ی ئهو ژنانه له زهینمدا مانا و جیگیان گۆرا و ئاماژه ی به په له و ئالووکه یان پیوه نه ما، واژه ی دم و دست له سهر زار و زمانم بوو به زیکری خه فی و جه للی دهرویشان، زار دهیکوت و خه یال دهیگیپراوه، هه تا گه یشتمه ورمى بوو بهو دمودهسته ی که دهیبینی، دهنه نه دهستم له قه دی کهس وهرینا و نه روژباشی وام بو هه لکه وتوو.

دهم و دست

دوو مه مکی هه ناری کهوته دهستم
ئاوقای ده م بوو گورجی کهستم
وا بهو دمودهسته گه یمه قهستم
ههر بوو دهمه یه چه زم، مه بهستم
ههر بهو دمودهسته یه که مهستم

دهستم له قه دی وهراند که ههستم
روژباشم ئه کرد له کولم و لیوی
سور ماوه سهرم له بهختی سویرم
له و کاته وه ههرچی دهس دهگیرم
بیته وا نه بی مه ی له کاری خستووم

ههزار دهلی:

ههزار دهوران گهرا مه یگیری گهردوون نا هه لیکم هات
له بهر پیری نهویشی لی پزاندم دهستی لهرزۆکم

نهمنیش ده لیم:

کاتیکی «ههزار» ی دل پر له هاوار دهیهوی گهرمه شینگی له سهه تهرمه کی
ئاواته نیژراوه کانی بگیری، به لان به لای به ره لهستی زه مان برستی لیبریوه،
دهستی لهرزۆکی پیری نهو مه و دایه شی ناداتی که لیوی ئاواتیکی ته پرکا!
یان: کاتی «هیمن» یکی هه لوه دا له «تاریک و روون» ی ژیانی پر مهینه تی
خوی دا هه «نالهی جودایی» له دل و دهروونی دا ده زینگیته وه، نه من، نه منیکی
به ته نیاموه «له سهه بستووی ژیان» بۆچی غه م و که سه ره کانی «ههزار» ی هیژا
و «هیمن» ی هه رماو نه که مه پاشه روکی ژیا نه تاله که ی خۆم و به پیر هاواری
«ههزار» ی نه مره وه نه چم که له م ته که به یته دا به قوولایی ده ریایه ک و به
به ریایی دنیا یه ک شووره ی شیوه نی بۆ هه موو هه لپر ووزاوان کیشاوه.
جا بۆیه منیش به چاوی پر له فرمی سکه وه به پیری به وه ده چم و بۆی
دهستینه وه و ده لیم:

ئاواتی شیرین

چیها ئاواتی شیرینم له بیستوونی جه فا نه خشا
نهوه ی فه ره اد به تیشه ی کرد، هه لمکه ند من به نینۆکم
له کوین ئاوال و هاوپیاله ی چه لان و کاتی جوامیری
کهوا بۆ هاوده می هاتوونه لای یه کتر چه نه و چۆکم
له خه لوه تخانه که ی ژینم نهوه ی دلخوازه تو راوه
غه مه هه رگیز نه بان نابی، نهویش پیی وایه بانۆکم

به میزان و ترازوو و کۆت ههلمسهنگینی ئه‌ی گهردوون
دهزانی چه‌ند له‌میژینه‌م، نه‌ئه‌فسانه‌م، نه‌چیرۆکم
به‌کۆر اتمالی خه‌رمانم ترازوو و کۆت فه‌له‌ک ون بئ
که‌تۆ کۆی خۆت ده‌پاریزی، به‌کۆگاوه‌ئهمیش کۆکم
«هه‌ژار»، «نووری» هه‌زاران جار تلاسکه‌ی به‌ست و نه‌ینالاند
به‌بووله‌رزهی نه‌له‌رزی دل، به‌مه‌رگی تۆیه‌ له‌رزۆکم

مهولانا دهفهرمن:

عیسی مریم به کوهی می‌گریخت
 شیر گویی خون او می‌خواست ریخت
 آن یکی در پی دوید و گفت: «خیر
 در پیت کس نیست، چه‌گریزی چو طیر؟»
 گفت: «از احمق گریزانم، برو
 می‌رهانم خویش را، بندم مشو»

ئامان له دهس حیسانی کهرا

سه‌د سالی که‌ساس و ده‌به‌دهر بم
 بی‌به‌رگ و نه‌وا و قه‌سته‌سه‌ر بم
 وهک به‌رخ له‌داکی هه‌ت‌برابن
 حه‌یرانی ولات و ده‌شست و ده‌ر بم
 ئاوالی به‌راز و ورچ و پ‌یوی
 هاومالی که‌لیک له‌جان‌ه‌وه‌ر بم
 وهک دیو و درنج و غوولی غاران
 تاراوی که‌ل و به‌ره‌ی به‌شه‌ر بم
 ئاس‌و‌وده‌ترم له‌وه‌ی سه‌عاتیک
 هاورازی قسه‌ی حیسانی که‌ر بم

دایک له روانگه‌ی زانایانه‌وه

«ویکتور هوگو»:

«ئاواتی کچیکي کویر»

«خوایه گیان ده‌لین کاتی به‌هاران زه‌وی‌وزاری به‌گول و گیای په‌نگاوپه‌نگ ده‌خه‌ملیني که چاو له ته‌ماشای تیر نابې. خوایه گیان ده‌لین: شه‌وانه ئاسمانی شین به‌زیته و زریو‌می هه‌زاران ئه‌ستیره‌ی گه‌ش و مانگی شه‌به‌قدار ده‌رازیته‌وه که هه‌ر جوان و شیرینه‌تی‌پروانی. خوایه گیان ده‌لین: روژ که به‌یانان سه‌ر دینیته‌ده‌ری، دنیای نوورباران ده‌کا و بزهی داوینته هه‌موو دیمه‌نیکی.

خوایه گیان: داوات لی‌ده‌کم: به‌دریژایی هه‌ناسه‌یه‌کی پروناکی باوینته‌ چاوه‌کانم، ئه‌ویشم بویه‌ ناوی که ته‌ماشای گول و به‌هار و مانگ و ئه‌ستیره و روژي پروناکی پی‌بکم! بۆ ئه‌ومه‌ ته‌نیا جاریکی روومه‌ت و رووکاری دایکمی پی ته‌ماشاکم، هیچی دیکه‌ نا.»

په‌یامبه‌ری ئیسلام پاده‌گه‌یه‌نی: «ئه‌گه‌ر له‌ نویني ره‌وادا باب بانگی کردی نوینه‌که‌ت مه‌په‌ر، به‌لان کاتیک دایکت بانگی کردی نوینه‌که‌ت به‌جی‌بیله و به‌ هاوارییه‌وه بچۆ.» حوکه‌ما ده‌لین: «ئه‌گه‌ر ماکی دایک نه‌بوايه، بوونه‌وه‌ر ته‌نیا بریتی بوو له‌ جه‌ماد و هیچی دیکه‌ نا. ئه‌گه‌ر وایه دایک ماکی حه‌یاتی بوونه‌وه‌ره.» جا بویه‌ ده‌لیم:

سلاو له‌ دایک

ئه‌گه‌ر په‌زدانی مه‌زن، وینیکي وه‌ک خۆی بایه
کرنۆشم بۆ ده‌کرد و ده‌مکوت: ئه‌تۆی ئه‌ی دایه
سه‌رقافله‌ی خیلی خیزان، گه‌ر تۆ نه‌بای ئه‌ی دایک
کاروانی کوپری خیله‌ت ده‌کشایه‌وه بۆ دوايه
نه‌ فریشته‌ی، نه‌ وه‌ک په‌ری، تۆ ژيان وه‌دی هینه‌ری
به‌شه‌ر بی‌شکه‌ی له‌ کوئی بوو که تۆ راتنه‌ژاندايه

سامان دهه ندهی ژيانی، بنچینهی راوه ستانی
 بۆ ههست و خوستی کۆرپه، ئه رکت له دوا خودایه
 بۆ خه لقی خو و خه سلته ئی عجازی تۆ نه بوایه
 مه سیح و مه سخ و دهرمان، مووسا و یه دی به یزایه؟
 به ههستی روون و خاوین به پاکی ته شک و داوین
 گۆچی ژه کی ژینی تۆن، «رازی» و «کوری سینا» یه
 ئه تۆی به شه و گاری رهش، به چاوی له خه و بی بهش
 به گهرمی لهش و باوهش، کۆرپه ی ده خه یته کایه
 دایکه که به زمانی حال، ده خاته زهینی مندا
 رپی کاگۆلکه و گروگال، به دارداره و لای لایه
 به کام نه سیم ده پیشکووت، غونجه ی ده می مه لۆتکه
 شنه ی شابالی پهری دایکی به سه ر نه کشایه؟
 به برژانگی ده مالم، تۆزی پیرۆزی به رییت
 سه ر پرده بازی رییت بی، به ههشت له بهر پی تایه

بیره وه ریه کی کاتی جوانی

ده فیزئ وهک قه فی گۆجانئ پشتم
که بیرم دیته وه کاتی جحیلئ
وه کوو میژۆکی نیو ئاوئ ده لهرزم
که ده روانمه تریفه ی ژین به لیلئ
هه واری زینده گی کیچی هه لئینا
ته کو توئی تیکه وت ناومالی خیلئ
ده زانم دل ئه تۆش باربه سستی کۆچی
له نیو تاوئی له شا ته نیام ده هیلی
که لیک ئاواره بی هه ورازی شین بووم
به ره و لیژی نه مان ئه مجا به ویلی
که لیک پیاوانه چووم به گژی زه مان دا
به پاشقول باوی دام خستمی به دیلی
گریپووچکه ی نه هات نه کراوه بوومن
به مردن دیمه وه ئهم کاته فیلی

پۆلېك دېوانه

كاتېك دېروانمه ديمهنى دنيای دهوروبهړى خوّم و سهرنج ددهمه داواى
 دوورودرېژى دېروونم، دهېنم نه لېكدين و نه پېكدېن. ئەوهى ويست و
 خواستى دېروونه، ديوهزمهى بېز و بېزارىيه بۆ دېروهه و ئەوهى جى قهر و
 رېزه بۆ دنيای دېروهه، هوى بېزى دېروونه. جا له نيو ئەو رېز و بېزه دايه دالم
 پېكدادى و غمم تېكرا دى! جا له نيو ئەو بېز و رېزانه دايه، دهكهومه سهر
 كوتانه وهى ههسته كانى دېروونى خوّم، بېدهنگيان دهكم و لېم وست دهبن،
 بهلان كوا ههست به وست پېخوست دهكرى؟ وهك جووچكهى ساوا له قهقههسى
 تهنگى دېرووندا، دهنوك دهگېرن و داواى بهش و بژيوى خويان دهكهن! ئەمنيش
 بېدهنگ وهك زرداكى ناله بار، جووچيلهى ههسته كانم وهبهر چه پۆكان دېدم و
 له باتى بهش و بژيو دهلېم: ئەى واى پۆلېك دېوانه.

پۆلېك دېوانه

زمان!

جوولېنه وهى بېر و ههستم
 بۆچى پېت كوت ئەتپه رهستم؟

دنيای وېرى و بېسامانى
 بووژان هوه و وپژوهوانى

بۆ له كالان هاتيه دهري
 ههزار سهودا و تهنيا سهري

بۆ كردته وه بوخچهى دېروون
 نهتهي شته وه دهراوى روون

ئامان، ئامان زمانى من
 باسى سهر و گيانى من

من و گېژى دهرياي ئەهوين
 به كام بزهى رووكارى ژين

ههى داد، بېداد زمانى شر
 ئاورى كوژاوهت خسته گر

چهند بېغهم بووم گرېم دابووى
 خۆت راپسكاند بهرله لا بووى

چاوا

ئەي چاۋ خۇ تۇ بازي پير بووي
كانگەي گريان بە چي ژير بووي

گوچكە!

گوچكەي بەهەست بۇ دەنگوباس
قەلا رميا بوۋە پەلاس

ئەي دل!

دلى كلۆل كوئيرە بوو چاۋ
بوويە نيچيري چاۋوراۋ

ئەي عەقل!

عەقلى زانا زانيت ئەوين
ژانى دەكاتە تۆشەي ژين

چۇن ھەلە بووي لاي خۇ ئەتۇ
مەستەخەسارى رەنجەرۇ

ئەي ئەوين!

ئەوين توخۋا لام لى لادە
ساكەدەشتىكى بەربادە

بۇ ديمەنى نيزىك و دوور
وا ليكت نا چاۋى مشوور!

ھەۋالگى قەلاي سەر بووي
تۇ ھەر مات و بىخەبەر بووي

بى بەر جەۋەند كەۋتتە شوينى
ئەي گۇر، ئىستا لەپىك خوينى

گىر و تىنە بى پسانەۋە
لاي كايەيە ھەسانەۋە

سەر قافلەي ئەۋ كارانە بووي
عاشقى پولىك دىۋانە بووي؟

مالى دەروون شەقە و شرۇل
خۇ ناببە كوندى كاۋلى چۇل

پيریژنی کۆنه کار

له دهورانی کۆن و نوێوه ههتا ئه وپۆکه، کاتییک شیواوی و شپریوی، ههست و خوستی گیانی هۆنه رهکانی داگرتبی، یان زهمانه چرنۆکی ناحهزی خۆی له دل و دهروونیان دا گێرابی، ناله یان لێ بهیدا بووه و ههلمهتی خۆیان ئاوقای پیریژنی زهمانه و عهجووزهی گهڕالی دهوران و چهرخ و خولی زهمانه کردۆتهوه، وهک «مهلیکوششوعه رای به هار» له دهس عهجووزهی دههر ده نالین و دهلی:

کاهندهی مردی ای عجووزهی ری	بفزیای به رامش و رامشگر
ده ده به مختان بی معنی!	کین توز به مردمان دانشور
هر شب به کنار ناکسی بغنو	هر روز به روی سقله ای بنگر
تا مایه ی سقلگی نگرده کم	هر روز برای سقله ی دیگر

جا بۆیه پیم وایه جیی رهخنه نیه ئه گهر ئه منیکی بی بهش له ژیان به مسته کۆلهی زهمان و چه پۆکی پیریژنی کۆنه کاری دهوران هاواری به جی یان بی جیی خۆم به رزکه مهوه ئه گهر چی ده لێن: «کابرا به که ری ناویری و مرده گه ریته کورتانی!» ههلمه ته کهم بۆ سه ر پیریژنی کۆنه کاری دهوران وهک تفی سه ره و ژوور وایه و هه ر پووکاری خۆم ده گریته وه، ئه و چی بکا که بۆ خۆم چیم نه کردووه!

گله از هیچ کس نایید کرد کز تن ماست، آنچه بر تن ماست

به لان خه تا کهس وه ئه ستوی خۆی ناگرئ، «کلاشی مام ئاشه وان» له سه ر سینگی خۆمی لاده بهم و ده لیم: هه ی داد و بی داد له دهس پیریژنی کۆنه کاری دهوران.

پيريزنی کؤنه کاری دهوران

پيريزنی کؤنه کاری دهوران
شيبانه ته قين و دهرکوبان در
کؤلانگه ری کووچه یی شهو و پؤز
بيعار و گه رال و بلج و بن شر
جاریکی نه هاته ژوانی هیوام
هرچه نده که پیره نهو، نه من کور
تا پؤزی هومی دی مه نه زؤکه
بؤ چاره ره شسی هه می شه زگ پر
لهو چهرخ و خولان و فیکه دهوره
نه یداوه گه ریک له نیمه ئاور
وهک گورپه یی ده سسته مؤیه حیزه
ژیردهستی هه موو که سه به من خر
نهو دپله له گه ل که سان به فیله
به ربینک هه یی ناکه سانی سیخور
چی کم بوو له نیو گه لان گه لی من
بؤچی ده بیئ نهو پر و نه می ش قر
دهک چهرخ و خولت سه ره مونخوون بیئ
دهورته به ده وار بیئ نان و دؤ بر

ويښه كهم

دوستيكي ئه دهب دوست داواي ويښه كهمي كرد تا له بلاو كړدنه وي هينديك له هونراوه كانمدا كهلكي لي وهرگرئ. پيم كوت: «براكهم، من كه ژيانم هيچ ويښه يهكي نه بووه، ويښه كهم ده توائي چ نه خشكي پيداويست باويته بهر چاو و زهيني بينه ران و خوينه ران» هر چونيك بي ئه و هونراوه يه خواره ومم بو نووسي و دامه دهستي.

ويښه كهم

له كوئ ده دويښي دنيا ليو درواوم
چاؤن ده نوښي وينم ههستي خنكاوم
ئه وهنده چاوهرپي پيكهاتي ئاوات مام
له گوريشدا ده ليم با ليكنه نيم چاوم
كوتم تا هم له ئهستوي خومي دانه رنم
گوناهيكي به كورديم ديتووه و دواوم
بلي بيبيهن كهلي ريبواري دواي من دين
ههراي كوردي له كاروانان به جيموم؟
زه مان پي وانه بي خستومي وا كه وتووم
له سيبهي روژي هاتي خومه تيخزاوم

کړنڅ شیک له پيش باره گای هونەر

هونراوه يه کي ماموستا «گوران» م دی به نیوی «گورانی گوران» ی، هوش و بیرى منى راکيښا بهر و دنيا يه کي دیکه، نه و دنيا يه کي که گيان و په وانی تى دا ده بزوى و ده پشکوئ. باره گای پروونا کبيرانئ که به هر زار او و پراوژيک تى دا ده ويئ. هر رنگ و نه ژاد و تيره و تباريک بن، له پوالهت و ديمه نى ئينسانى خويان دا يه زدانى و مه له کووتى ده ويئ، هه ستى مروف ته کان ده دن و خوست و عاتفه ي به شه رى راده ژينن. به ديتنى هم هونراوه، گر و تينى سوو تمانى ده روونم له باره گای هونهران دا کووژانده وه و هاتمه وه دنيا ي هه ستى به شه رى خومه وه. وهک له پيش دا ئاماژم پيکړد، کاتيک له نه خوشخانه ي «بووعه لى» تاران له ژير چاوه ديړى دوکتوران دا مابوومه وه، زياترى پوژه گانى هه ينى، کاک «سواره» ي نه مر ده هاته لام. هونراوه ي «کړنڅ شیک له پيش باره گای هونەر» م دايه که هه ويش له بهر نامه نه ده بيه که ي خوى دا له تاران بلاوى کرده وه. يادى به خير و په وانی شادبئ.

کړنڅ شیک له پيش باره گای هونەر

به ريکى و به په وانى
ئينسانى بئ و يه زدانى
په رى بيته هه لپه رکئ
گورانى کوانئ وايه
نمونئ هى په وشتى چاک

ده بيه پولوو، ده بيه په ژى
جاريک شه مى، جاريک پيوى
داده مرينى کولى ده روون
تو لامارتين يا خو خاجوى

من چى بلتم به جوانى
وهک «گورانى گوران» ي
فريشته بيته ده رکئ
زهوى بيته سه مايه
هونەر تو ئينسانى پاک

بو کئ ده گرى، بو کئ ده ژى
چون سووتاوى، چون چوقيوى
هه لده گيرسئى بو دنيا ي روون
تو فير ده وسى، ويکتور هوگوى

تو گورانى، نه ستيرهى كوى

دنيا ده روا كوا تو ده روى

بروى، چاوى، بژانگى
خوينى له نيو پيستی سوور
گياني له نيو هه مووانى
پولاهى پاكي يه زدانى
هونهر بلئ تو له كويى
نه نزيكى نه ليم دوورى
دنيای پر ئاوازهى تو
له هه كوي خو بنوينى

له روى زهره و په شانگى
يان هه سپى و ده رياى نوور
رهنگ و نه ژاد نازانى
به نيو كورى حيسانى
نه ئاوا بووى نه له سويى
بليسهى كوكاي نوورى
واتهى كون و تازهى تو
خورى پر شنگ نه پزيانى

ماموسین ئاغای خوشهويست !

ههتا فيزهمزهى ئاشهوانى و دايكه دزهى ئاوه دانى له ئارادا بئى ده ئييم:
چۆلپهرستيم خوشتره!

ده ئين وته و ورته كات و هاتى ههيه ، جا بۆيه هه ميشه چاوه پي هاتنى
كاتيكم كه چزه يهك يان بزه يهكى باويته دل و دهر وونم. غم يان خوڤشى فه رقي
ناكا ، ههردوو كيان ههست و خوڤسى ده له رزيين و ده بزويين. هور و وژمى هاواريان
هان ده دن تا ههرا كاته سه ر ليوارى زار و زمان ههتا زه خيره ي زاخاوى دهر وون
له زنه كيڤشى ديده وه يان له زيبارى زاره وه هه لچوپرين و هات و كاتى نه دپرين.
به لان دل ده ئي: ئه من كاتم دپراوه و هاتم گپراوه! چه نديكه له هه موو شت
بيزارم ، ده برينگيمه وه ، وهك زهنگى كليسا به پته يهك به كوته يهك
ده زرينگيمه وه. له سيبه رى خوم سلهى ده كمم ، ههستى ته له كه و ته له ي ده كمم.

ده ئييم: له چى ، له كئى؟ ده ئي: له ئه م ، له ئه و ، له ئاوه دانى!

ده ئي: چيوه چه زه ي ديوه زمه ي بيا بانيم له فيزهمزه ي ئاشهوانى و دايكه دزه ي
بئى دلگيرتره ، گيان ژيرتره ، جا بۆيه پر به دل هاوار ده كمم ده ئييم: چۆلپهرستيم
خوشتره.

چۆلپهرستيم خوشتره

دان و داوه ئاوه دانى و چۆلپهرستيم خوشتره
خيلى جندوكه له فيلى دؤستى قهستيم خوشتره
من له يارانى زه مانه هه ر نه ياريم هاته پي
هاوداييم بؤ ساغ نه بؤوه ، دل شكستيم خوشتره
تا وته ي زارم له گه ل رازى دهر وون هاوپي نه بئ
هه ر كپى و ماتى و كپيم ، بئ ههست و خوڤسى خوشتره
من كه به هر يكم نه دى له م پي ره وى و پي پر كه يه
به ره هم هه ر بوو به وه ستان ، هه لئه ويستيم خوشتره

پیږکهای ئاوات نه پیوئ، دس به هیوا رانهگا!
 بهل پراو و دس شکاو، بی پی و دهستیم خۆشتره
 ئهم په رستی و ئهو نه ویستی، هر ده میکی رووگه یهک
 خۆم له بهرچی پی دزیو بی، خۆ په رستیم خۆشتره
 به سمه دهسته کوته ی له خۆرا و ری برینی بی وچان
 رهنجی رابردووم به با دا، بابه دهستیم خۆشتره
 خمگه ری دهوران ده بیسم هه رده می رهنگیکه وا
 رهنگه پی وایی له ژینا رهنگی نیستیم خۆشتره
 چون گوناھی تیگه یشتن بۆته داوی زینده گیم
 کرده می گپژ و خولان و شیت و مهستیم خۆشتره

مال ته بايي

کور له نيو کورې گه لاندا وهک گوتی بی خار نه بی
بی نیشان ون بی له ژینا شوینه واری دیار نه بی
تا به سهر به رزی بژی بمریت و دواکه وتوو نه بی
سهر له سهر داری ببینی، مل له نيو ههوسار نه بی
با له کاولاندا وهکوو کئویان کهساس و کؤیله بی
سو غره کیشی ناحه زان و بار بهری زوردار نه بی
کوانی بؤ سبهی به روونی دیمه نی دنیا ده بی نی
به رجه وهندی دهردی پار و مه خسه ره ی پیرار نه بی
چه نده خوش مال ته بايي و نیشتمانی گهرم و گور
خیل و هاومالت که سیره ی باده وهی رؤژگار نه بی

ئەمن و سەعدوون و پەپوولە

کاتی بەهار بوو، بەیار و زەویوزار، دەشت و دۆل و بەربنار ژیاپوونەوه. سەوزە و گول و گیا، گیانی تازەیان هاتبۆو بەری و سەریان لە داوینی زەوی هینابوو دەری. ژیان و گیانیکی مۆزومی خەزەلوەر یان مۆتەسی سەرماوەز لە ناخی بەفرانبار و پێبەندانی ئاخنیبوون. بە شەنبای شەمال و پێژنەسی هەوری گەوالگەوال کەوتبوونە لیوبزە و گرۆگال. بەهار دیمەنی دژ و دامای چر و چیاى بە چیمک و چیمەنی تەنیبوو.

کەژ و کێو، دار و دەوێن بە پەنگی سوور و شین، ئال و زەردە خەنی ببوو، هەموو شت پێدەکەنی، گول، گەلا، زەمەند و زەنوێر، جۆگەلە و کانیکە، مەنداو و هەلدێر، دەترووسکانەوه، دەبرووسکانەوه، رادەژان، بە شەنبەکی دەهاژان. سیرەسی سوێرە و چەرەسی جوپرە و قاسپەسی کەو خەوی سروشتی پەواندبوو، بەند و پێوێندی زۆرداری سەرمای پساندبوو. غەم و پەژارم زۆر بوو، بۆ چارەسەری پووم کردبوو دەری هەتا بە دیمەنی چیمەنی، بە خێوەتی خەملاوی بنار و بانوان، پەژارە پەها کەم و خەرمانی خەمان بە با کەم. لە بن هەر بەردیکی دەردیکی وەشێرم، لە لای هەر گەلایەکی بەلایەکی وەگێرم، لە لای هەر گولێک دەردی دایکی ببێژرم، نەمدەزانی لە کویم و بە دل لە چى دەدویم، خۆم لى ون ببوو، خۆم لى گۆرپابوو و بېرستی بېر و هەستم بە دیمەنی سروشتی دۆرپابوو.

لەو کاتەدا هەستیک و دەستیک، راپەلویۆی چاو و گوێ لە نیو دەنگ و پەنگی دیمەن دا تیکەلی کریم و بۆ لای خۆی بریم. روانیمە لای هەستەکه دیتم: سەعدوون بوو. سەعدوون کێ بوو، چى بوو؟ سەعدوون لایکی ۱۷ سالتەسی شیتوپیت و دیوانە بوو، نەسرەوتوی پۆژی و نەنوستووی شەوانە بوو. دەستیان لى وەشاندبوو بەلان ئەو دەستی نەدەوێشان، خۆی لە کەس نەدەگەیان، روت و قوت چۆن لە دایکی بەرببۆو هەر وا دەژیا، دەگەرا، دەژوا و کۆری و پچوووی بابەنادم بوو، هەر گەلا هەنجیرەکەسی کەم بوو.

گه رما و سه رماي نه دهناني، چولي پي خوشتر بوو له ئاوه داني، به هه موو
 پښهک و جيپهکي دهناني، خه لکي مه لبه ندي هه موو ده يان ناسي، برسي با ده چو
 ماتيکي، نه يو سوالتيکي، بابوليکي وهرده گرت و ده پويي. ههنگاوي کورت و
 هيواش ده اوويشت و ده حه جمي، جانه وهری خوشتر ده ويست له ئاده مي.
 کيسه ل، مارمي لک، بو ق، په پووله، له گه ل هه مووان ده دوا و له حيساني
 نه ده گه يي. هه ستي سه عدوون و هه خه به ري هي نام، ده ستي سه عدوون سه رنجي
 راکيشام، ده سته کاني هه لول پيکه وه نابوو، قامکه کاني وهک شوولتي قه فه سي
 ويک هي نابوو. پي ده کني و دهنزيقاوه، له که ليني قامکه کاني راده ما راده چه ني،
 له پر ده سته کاني ليک تراناند، په پووليکي خالدار و بال ته لاي له نيو قامکه کاني
 هاته دهرئ، بالي ليک دا سوورپيکي خوارد و له سه ر په لکي گيايه کي ديکه
 نيشته وه، سه عدوون پيکه ني تريقاوه، چوه پيشي، ديسان هه ر به و شيوه ي
 په پووله که ي له نيو قه فه سي قامکه کاني دا وه گير هي ناوه. پي ده کني ورته ي
 ده هات، وتوو پيژيکيان بوو که ئه من لي حالي نه بووم. نه په پووله پازي بوو
 هه لفرئ بر وا و خوي ون کا، نه سه عدوون وازي له و بازيه ده هينا. سه رم
 سو رما بوو له خوم، له سه عدوون، له په پووله؟! هه ژنوم شل ببوو، ده مه ويست
 بريک باري لاقم بگورم، به رديک له به ر پيم خزي و خللور بووه. سه عدوون رواني
 ئه مني دي، سل بوو راجه ني، وهک هه ميشه کاتي توورهي، ده سته کاني
 به توندي به هه ر دوو لا سمتي دا ته پاند و به ره و جيا تي ته قاند.

ئه من مابوومه وه و دنيايهک پرسيار و په پووليکي هه لوه دا و بي قه رار. به
 زماني بي زماني له گه ل په پووله که و تمه ويژه واني. ئه وه ئه من و په پووله له
 دنياي مه نگ و بي دهنکي دهر وون دا.

باشه ئه وه ش ديزه به دهرخونه نه بي که سه عدوون هه ر له و سه ر و به نده ي دا،
 هه ر له و کيو پار هيه به گولله ي کيو پيشکنه کاني ده ولت کوژرا و گياني شيريني له
 ده س دا. هه ر ئه و هه لکه و تانه بوو به هوي هونراوه ي ميرانگره کاني سه عدوون،
 ياني په پووله کاني هاو دم و هاورپزي.

ئەمن و پەپوولە

پەپوولە جووگەي پەروبال تەلا
 ھەستى نەسرەوتووى گول و گيا و گەلا
 ھىدى و بەسپاي وەكوو پەرى قوو
 دەكەويە ھەوا بە ھالاي ھوو
 دىيى و تىدەكشىي وەك بىزەي منال
 لە سەر تريفەي كانىكەي خەيال
 ويئەي تراوكەي دەروونى توونى
 دىدەي دوورھەنگىو داويىيە پروونى
 خۇزگە دەمزانى چىت لە دلدايە
 سروشت تۆي بۆچى ھىنايە كايە
 لە دەم پرووبار و گۆمىلكە و كانى
 ھەوالپرسى كىي بۆ كى دەروانى
 كۆچى زۆردارى سەرماوسۆلتە
 ژيانەوھى شىنكەي دەراو و دۆلتە
 تاسە و تاويلكەي باس و ھەوالە
 شىنەي شەپۆلى خەون و خەيالە
 چىكە و جرووكەي مەلى كۆسارە
 ھارەي ھەلدىرى پال و بىنارە
 خىستووتىە سەما و سەيرى سەرچلان
 ئەو بازبازۆكەي مەلبەندى گولان
 وەك خەونى ھالۆز خەيال بىزوئىنى
 وەنەوزى چىمەن دادەچلەكىنى

ناحه جمی ساتیک وا بئ قهراری
ده لایی تاوتی نوبه تی داری
پشوئیک، وچانییک، په پووله زیره
به سه رهاتی خوت بو من وه گیره
تو هر په پووله یان لیم گورای
هیوای ئاوارهی ئه وین دؤرای
ههستی بزربووی له ژیان به زیوی؟
گیانی ناکاوی له لهش ره ویوی؟
دل خورپه و کۆسپی دلی کۆست که وتووی
ئاخر هه ناسه ی کۆرپه ی سه ره ته تووی
مه رج و په یمانی کام کیژ، کام لاوی
مرادی مردووی کام دل سووتاوی؟
په یواری پینگای دوورولاتانی
په یامی شینگای سوورخه لاتانی
بئ هه ست، به سپایی، ئاوا به پاریز
گوللان چل چل ده گری له ئامیز؟
به باله پرژه و به شنه ی بای خه یال
پاده گه یه نی پاسپارده و هه وال
خۆزگه په پووله وهک تو ئازاد بام
سه ره له پیناوی پینگای مراد بام
ئاوارهی کیو و کهژ و هه ردان بام
په یام هینه ری خاوه ن ده ردان بام
مه به ستم زۆره، که زم له دوانه
سه ده گری و گۆلم له سه ره زوانه

هه زاران وته و مه بهست و پرسيار
 ده تكيڼه دهر وون و هك ريژنه ي به هار
 شه پلان ددهن بي سه رپيژ ماون
 پاكي چاوه رپي چوپچوپره ي چاون
 نه زمانه ده گرن ، نه ده خزينه زار
 له گه ل فرمي سگان هه لده رپيڼه خوار
 په پووله نه منيش په روبا لم با
 پي ي پاريزي ني و درك و دالم با
 چاوم پالو يڼه ي گولي دل نه يوو
 مه بهست له زمانم قوشقي و سل نه يوو
 سه ربه ست و نازاد ده ژيام و ده ژوام
 به چاو و به زمان دهمدي و ددوام
 به لان په پووله نه مني دوور ه بهش
 له ناسماني پوون له نه ستيره ي گهش
 هر هه نكاويكي خسته رپي نواوات
 هه له و هه لدير بوو به ره و سه رمه قولات
 هه دهر بوو هيواي هه ريمي ژيانم
 هه ر به و تاوانه ي سه ر و هه حيسانم
 نه توش و هكوو من به ره ي به شه ر باي
 سه ركوت كراوي تانه و ته شه ر باي
 بالي ته لاييت ده بوو به به لا
 نه خاوهن بال بووي ، نه توزي ته لا
 وا به راشكاوي له دم كاني و نواو
 له گول و گيا و گه لا نه تده كرد سلواو
 په پووله زي ره ي بال توز ته لايه
 بي دهنك رانگه ياند چيت له دل دايه

له ههستوخوست و ئاكارى جوانت
تكايه گويچكهم ويردى زوانت
مال له مەريوان دل له دوو جىنگاي
ههنگاوهاويژى دوو ريچكە ريڭكاي
به رۆژ ههلوهداي جيا و دم چەمى
به شهو پهروانهى رووكارى شهمى
سەر له پيئاوى شهمى شهوگارى
ههستى رۆژانهى گول و گولزاري
دهلئى كوژراوى ئهوينى دلدار
ههلهداتهوه به شنەى باى بههار
مهترسى ناوي گيان بهختكردن
له پيى ئاواتا، هەر مانه مردن
گيانئيك به نهمان نهكووژيتهوه
به شنەى باى بههار نابووژيتهوه
خهونه، خهيااله، ژين به بي ئهوين
ژينن، ئهوينن، شينكهى سەر زهوين
پهپوولهى زاناي كويزهپي ژيان
شارهزاي ههردى ههرىمي نهمان
ئهتۆ و شهم و شهو، شۆر و شهيدايى
ئهمن و بيدهنگى و غهم و تهنيايى
كاتى ئيواره و كۆتايى كاره
شههم وهكوو شهوان چاوهپي ياره
رۆژباش پهپووله شهو گهيبه دم چەم
تۆ بهراو شههم و ئهمنيش هم و غهم

ژان و ژین

نامه و هؤنراوهیهکی تهنز و شوخییه که بؤ دؤستیکی خوشهویستی خؤم نووسیوه.

برای بهرز و بهریزم ماموسین ئاغای موتهدی.

له دوا عهرزی سلاویکی زؤر و داوای لهسساغی له خوای گهوره و بی هاوتا. مامهگیان: لهم دنیا پان و بهرینهدا تهنیا دامه نیکی دهستم پیی راده گه یشت، ئاتهکی بی پاتهکی تقو بوو. ئه ویش وادیاره مانگی رۆژوان (پهمه زان) له خوی شهتهک داوه، ته بهک بی نان و نمهک ماوه.

به لئی پهمه زانه، ئه تقو وهک دهوله مه ندی دم له پووش دهیگری و نایخوی، ئه منیش وهک دهرویشی خوش له وه پ دهیخوم و نایگرم. ده لئی باز و پاوچین، ئه وی دهیگری نایخوا و ئه وی دهیخوا نایگری. له بهش و پیشی زهمانه دا وا هاتووه:

جام می و خون دل، هر یک به کسی دادند
در دایره قسمت، اوقاع چنین باشد
در کار گلاب و گل، حکم ازلی این بود
کاین شاهد بازاری، وان پرده نشین باشد

ئهن دهمه وی به نیوی ژان و ژین که میک له سه ری برؤم و ئهم هؤنراوه فارسیه به دریژه دایری بریک شی که مه وه.

ژان و ژین

گه لای سهوز و زمپرود هر دوو یهک رهنگ
به لان پی شایله ئهویان، ئهم نگینه
گری عیشق و گرووی دل هر دوو سه رکیش
به لان ئهویان سه ره، ئه میان به تینه

غم و خوښی له فرميسكا دهره خسن
به لان نه ويان له شادي، هم له شينه
هواي زه نويز، نه واي بلويز له جوشن
به لان يه كيان هزه، يه كيان هزينه
شهم و په روانه بو يه كتر ده سووتين
به لان يه كيان «مهم»، يه ك «خاتووزين»
چل و گول هر دوو هاورازن له باغا
به لان نه بو چه ول و هم بو چينه
هه تا دنيا هه يه و داواي شهر و خير
به شي هينديكي ژانه و هيندي ژينه

كاتى جىيىلى يان بلىقى سەر ئاۋ

كاتى جىيىلى ۋەك بلىقى سەر ئاۋ
 سەرىكى سوۋرا ۋ قوۋتى دا كىژاۋ
 ئەۋ دالى سلى نەھەجمىو ساتى
 بەھال دەتەپى ۋ دەبزوئ تاۋتاۋ
 دەنگ تەكايەۋە ۋ لە گوچكەى بەھەست
 لە دىمەن تۇرا دىدەى دوورەچاۋ
 خاۋ ۋ خلىسكە شەقاۋى بىھىز
 شلوشەۋىقى پىى گۇرە ھەنگاۋ
 ھۆش ۋ بىرورام توورە ۋ تۇراۋن
 ھەر چەنە ۋ چۆكم لىكەدەكەن سلاۋ
 تالان ۋ برۇى ھەستوخوستانە
 لە كاۋلى لەشا، ھەر گيانە جىماۋ
 ھەر ئەۋم ماۋە پاشماۋەى تالان
 ھەربىنا ھاتن بۆۋىش بە سەرپاۋ

کوا له رازی باز دهگا کونديک، قه ليک؟

له سهره تاي يه کيک له ديوانه هونراوه کاني «نيمايووشيج» دا، نم چوارينه ي ژيره وم چاو پيکهوت. لام وايه به بهرينايي هه لبه سته کاني دهرپر و هاواري غم و په ژارمي نم هونره سهر بهرزه يه له دهس زهمان، له چنگ ژيان که ده لي:

از پس پنجاهي و اندي ز عمر نعره برمي آيدم از هر رگي
کاش بودم باز دور از هر کسي چادري و گوسفندي و سگي

باومر ناکم نه داري و نيمه، نيماي نارديته دهرکي نياز و پيداويستي ژيان. نيمه هاواري هاوپراز و دهمسازيکي دهکا که:

زاراوه ي زماني له گهل ژاراوي زهماني تيکه له نهکا، کاتيک ده بيني که سوکار و کردهوه ناحهزه، وهرهزه و ئاواته خوازي سهگ و چادر و پهزه! به لان کام هونريک و نه ته وه خوازيک بووه که زهمان له زماني گه يشتبي؟ له دواي خوي هر بهو زمانه يادواره ي شين و شه پوريان بو گيپاوه. دهمه وي لي رهدا وته که ي «نيمه» به ربه و کيله ي خوم بيوم و که شکه که ي له سوينه ي خومدا بشيوم و بلتم:

کوا له رازی باز دهگا کونديک، قه ليک؟

پاش نه وه ي په نجا و چند ساليک ژي اي
نه عره ته ي کيشايه ميشکت هر ره گيک
داخه کم ئاواتي کورتت پيکنه هات
چند سه ريک مهر، چادر و کيک و سه گيک
کوا مهر و چادر بوو چاره ي دهردي تو
تو که بووت ئاواتي بهرزي تر گه ليک
کام هونه رمنده گه يوه ته ئاواتي خوي؟
يان به پي ويستي گه را دهوران، چه ليک؟

هونهره هاواری بهرزه و بی هونهر
 بی ههرا بوی دیته پیش هاتیک، هلیک
 نه یچیوه قهت گولی هیوا و هومید
 ههرا له لاقی راده چی چه قلیک، په لیک
 چهند «هه ژار» و «هین» و «ئاوات» گهران
 شاخ به شاخ و کیوبه کیو وینهی مه لیک
 نه و مه لهی نالهی شهوانهی تا سه حه
 شیوهنی فهوتانی هه لیه بو گه لیک
 هاوزه مانی و هاوز مانی پییده وی
 کوا له رازی باز ده گا، کوندیک، قه لیک؟

دەبىي ، بەلەن كوا دەبىي؟

دەبىي دەك رىي كە ھەمبەنەي غەمان بىي
مەككۈگەي مەينەت و ھاوار و ژان بىي
دەبىي سىيس بوونى گول بېروانى بىي دەنگ
دېرودالى بىي بىي سەز و جوان بىي
بىي خۇشى دەبىي بىي بىي سەز لىي
بە وانەي بەھرىيان قۇرتى ژيان بىي
دەبىي بىي دەردى سەز دىلان بىي
لە كۇرپىكدا كە شىني سەھەشان بىي
دەبىي چاوت نەبىني قەت ئەوانەي
بەھارى شادىيان بەرگى خەزان بىي
دەبىي ياران تەرى دىدارى خۇت كەي
قەدەم پەنجەي نەياران زىرەشان بىي
بەلەن كوانى دەبىي ھەز پۇژى پەنگىك
بىي و ھەز ئەوەت پىناسى مان بىي؟
بەلەن كوانى دەبىي ، زگ گورگى سەرمەز
بەزى ھۇزت مەزەي چىز و ددان بىي؟
بەلەن كوانى دەبىي بىي بىي ھەزەزەن
ھەقى كۇرپىك ، بە قىمەت ھىند گران بىي؟
دەلەيم شەرتە ھەتا «نورى» ھەبى پۇژ
دەبىي كۇلكىشى كۇرم ئەركى شان بىي

چاووړاو

به پريز ماموسين ښاغلي خوشهويست! ده زانم راوت زور كړدووه و به باشي له زمانې سلې دهگي، لان و كوڼه لان و ته مال و بازره و هه زاره و دوولا و خوزت تاقې كړدو ته وه، كاتي ديتنه وه فيكه و فيتو و سهدان چاووړاوي ديكه ديتنه پيشي. ښوچار به هه را و هه لالې راوچييان و قووړه و نووزې تاژي و تولې دمهم هه راش چې به سهر پوژگاري هه لوه داي كرده نشيني سلې دپنن. به لام مامه گيان، ښووه جيگاي سهرنجه، نه راوچي له راو دهكوي، نه سلې له فيكه و فيل دسله ميته وه، نه واز له پال و جي خيلى دپنن. هه له شي يو بهش ته رخان دهكا و دهلي: سهره به دووي سامانه وه. مامه گيان، بلي پوژيكي بي راوچي و تاژي و توله دابين بن و سلېش له هه ردي خوي بي دهردي هه لمهت و په لامار بحه سيته وه؟ رچام وايه له رازي من و له نيازي سلې بگي.

چاووړاو

بلي سلې، هه لي له داو، له چاووړاو، له لاني بهر ته لانه وه
هه راده كهن، هه راده كهن سه گه ل به گه ل، به لان و كوڼه لانه وه

له دورو بهر خولانه وه؟

بلي سلې، هه لي مه لي ښووه كه لانه هه لده به زم
كه ليكم دي له هه ردي تو به دهردي تو له بهر ته لان تلانه وه

بهره و نه مان گلانه وه

ښو سلې، شله و قوله، تو تاراوي تاژي و تولې
له مالي خو، ته مالي تو له مالي وا، چ هسته مه حه سانه وه

پوژي ره شي بي پسانه وه

ته ماته تو، به ماته تو، له چاووړاو بي باز و باو، خو بازره كه
ښو كاره بوو، شوين و دوولا و هه زاره بوو، هه زار مزار رازانه وه

راوچي برسي بوو ژانه وه

سلې ده لي به لي، بن به رد و دار، لاپال و به رينار، تامانه
به فيكه و فيل، وارگه و جي خيلى، جي نايه لم، لانكه ي مانه و ژيانه وه

له سهر بوونه و برانه وه

چراي خانه واده

له وهرامی نامه‌ی یه‌کیک له به‌پړزان و عه‌زیزانی دهوره‌ی ژيانم،
خوالیخوښبوو جه‌نابی حاجی «قاسم‌ناغای موهته‌دی» که جیگایه‌کی تایبه‌تی له
دنیا‌ی هاورپازی و یه‌کدالی له ماوه‌ی ماوه‌ی ژيانماندا و له سه‌یر و سووپی
زهماندا دريژه‌ی هه‌بوو و تا ناخړین پوژه‌کانی ژيانی نه‌و شهرت و په‌یمانہ
به‌رده‌وام بوو.

سه‌رومرم چراي خیل و خانه واده، جه‌نابی حاجی قاسم‌ناغای موهته‌دی

هه‌چهند ماویکه دیار نی دووره‌چاوی
له چاووراو به دوور له دلان خزاوی
که به‌پروالته دهرویان چوله بی تو
له زه‌یننی ئیمه‌دا هر لی‌ره ماوی
چ فه‌پرقیکی ده‌کسا دووری و نزیکی
که بو پوچنه‌ی دهروون تیشکی هه‌تاوی
نه‌وه‌نده‌ی میر و مه‌زنم دین و پو‌یین
به می‌رخاسی و به جوامیری و شیاوی
له ژینتدا وه‌دیت‌هینا هه‌موویان
به به‌ژنی خوت بری ناوبانگی پیاوی
که می و زوری ژیان ناهیننه گورئ
که تی‌په‌ر بوو به سه‌ر به‌رزی ته‌واوی
به له‌ش‌ساغی بژی و زه‌نویر و زیندوو
چرای نی‌سو خانه واده‌ی هه‌ل‌کراوی
له یه‌زدانی مه‌زن داخ‌وازه «نووری»
گه‌ل و کوکات نه‌بینن لی‌ک‌بلاوی

كەشكى ئاوه سوو

تىرى جەفایه كە لىوى ھەموو دەم بزىوى دروو
 قفلتى مەزارى پازى دەروونە زارى بىپشوو
 بواری وتارى تەنگەبەرە بىپرستە بازارى زار
 دەراوى ھەراوہ مەینەت و ھاسانە ھاتوچوو
 ھەستى ھەناسە قەتیس ماوہ لە سەر لىوى بىبزە
 ھەر ماری شانى ئەژدەھاكە كە دىننیتەدەر جزوو
 ناديارە يار و ديارى بىدەماغە داخ و دەرد
 گالەى نەيارى نالەبارە كە كەوتۆتە ھای و ھوو
 باكى نەماوہ لە ھەلدېرین و ھەلبېرینی خۆى گەلم
 ھەياتكاو لە چاوا پلووسكى دەوى ئاوى ئابپروو
 بابردەلەى بە دەمى بادەوہى نەگبەتا دەپۆن
 بىگانەخواز و خۆنەويستىيە بوونە كەشكى ئاوه سوو
 ئاوپى كە نەداوہ لە ئاورى پشەسەرى كاكى خۆم
 بۆ دەستەچیلەى سۆبەى سېرى نەيارى بوو بە فوو
 «ھىدى» كە شانە و ئاوينە و كلتوورە باسەكەى
 «نوورى» لە رۆژ رەويوہ كەلاوہنشینە بۆتە كوندەبوو

از بال و پر غبار تمنا فشاندهايم بر شاخ گل گران بنمود آشیان ما

تۆزی ته مه ننا

له دهوری بال و پهړم غوباری ته مه ننام ته کاندووه
ئهړکم نه ماوه له سهر بهرگی کولیش جیم ده بیته وه
ویستم که تاقی دیده برا زینمه وه به مانگی پروت
چ بکهم شه داره د پروون، به زونگی دلم هر ده زیته وه
بیوهی نیه که هه لوه دای هه رده، تهره ی بهرد و زهرده دل
پاوگه ی نه یاره هه ردی هه ریم، کوانی دیته وه؟
نیچیری برینداری تیری مهینه ت و بی ناله هر ژيام
ناسوری زامی زه مانه به ئیش و ژانه که ده کولیته وه
پیبواری هه ریمی هومیدم و ئاسوی ته نیوه تم
شنه ی به هاری ژیانه وه دی، ته وژی جیا ده چیته وه

زهمانه و زانا

ژیان هر خهوخشپه و خوراک نیه، هر جلوبه‌رگ و پو‌شاک نیه. به هیوا و هومید ژیان دهبووژیته‌وه دهنای دنیا تاریکه، شه‌وه‌زنه‌گه. جرای ئاوات و ئارمزوو نه‌گرئ، گیان ده‌کووژیته‌وه. نه‌گه حیسان ئازادی نه‌بی، ژیان نه‌گبه‌ته، نگرسه، نه‌نگه، تیله‌باری قه‌فه‌سیکی ته‌نگه. حیسان نه‌فه‌س‌کی‌شه، هه‌ناسه و هه‌وای ده‌وی، هر به ناله‌ ناژی و نه‌وای ده‌وی.

نامه‌وی نه‌زانی و ته‌وه‌زلی خۆم باویمه ئه‌ستوی ئهم و ئهو، به‌لام بۆم هه‌یه بیرسم ئاخۆ ئهم به‌ش و ریشه سروشتیه؟ مه‌سه‌له‌ی جه‌ه‌ننه‌می و به‌هه‌شتیه؟ چاره‌نووس وای نووسیوه به‌شی هیندیکان پله و باره‌گایه و به‌شی هیندیکان په‌نا و په‌سیو؟

«شه‌مسی ته‌وریزی» ده‌لئ: «نووسه‌ریک سی خه‌تی نووسی، یه‌کیان هر بۆخوی ده‌یخوینده‌وه و که‌سی دی نا، یه‌کیان بۆخۆشی ده‌یخوینده‌وه و ئی دیکه‌ش، یه‌کیان نه‌ بۆخوی ده‌یخوینده‌وه و نه‌ که‌سی دی!» «شه‌مسی ته‌وریزی ده‌لئ: «ئمن ئهو خه‌ته‌ی سی‌هه‌مم!» دیاره «شه‌مس» به‌پیی عیرفانی خوی لیک‌ی داوه‌ته‌وه. به‌لام ئمن به‌ شیومی شانیه‌ی خۆم شی‌ده‌که‌مه‌وه و ده‌لئیم: خه‌تی ۳ ئه‌منم، چونکه خه‌تیک به‌ نیوی زله‌یز هر بۆخوی ده‌یخوا و که‌سی دی نا، خه‌تیک به‌ نیوی دنیای پیشکه‌وتویی ئی خۆشیان ده‌خۆن و ئی خه‌لکی دیکه‌ش، به‌لان خه‌تی ۳ نه‌ هه‌یه‌تی بیخۆا و نه‌ به‌شی ده‌ده‌ن! له‌سه‌ر ئه‌وه‌ش‌پرا پئی ده‌لئین کوردی سه‌ربزیو؟! وه‌ک به‌ نابینا ده‌لئین کویری له‌ خوا یاغی! جا بۆیه ئه‌منیش بی‌به‌شی خۆم و ته‌شقه‌له‌ی نه‌یاره‌کانیش داویمه‌ سه‌ر ئه‌ستوی زهمانه و ده‌لئیم:

آزمودم عقل دوراندیش را	بعد از این دیوانه سازم خویش را
هست دیوانه که دیوانه نشد	این عسس را دید و در خانه نشد

زهمانه و زانا

زهمانه گهر له گهل زانا نه باني
له گهل نه مني نه زان بؤچي نه باني؟
نه گه پيښ و ابو هيندي كه چ ده سووري
ببووره ليم، نه ووش به لگهي نه زاني
كه زانا بام منيش وهك خه لكي ديكه
خه تي سه به ستي ژينم پيښ ده زاني
قولي رهش بوونه خواجهي سه سه رايان
ده ژين نازاد به خوښي و كامه راني
هه موو زورداري ميژوو بوونه داشدار
منيش وا چاوله به ختي ناسماني
كوړي ماد و نه ووي هؤخستره ي بووم
كه ئيستا ته قلامه بؤ پاسه واني
له رؤزي به ش به شا هه ر كه س به پيښي خوي
خولي دهوران، ده بوو برواني به شاني
وه جاغيك شوينه واري خيالي ون كا
نه ماني باشتره يه كجار له ماني
كه ساس و لاره مل كه و تووم زهمانه
له ووي زياتر كه چي چونه نيشاني؟
نه گهر «نووري» له مه و لوه گوتي له
چه قويهك هه لكره بېره زماني

مووروى مى پۇڭگار

ئەم ھۇنراوھىم لە شىئەرىكى فارسىيەو ۋەرگىراوھتە سەر كوردى كە
نیشانەى سكالای شاعىرە لە ژيان و سوورپى دەوران.

مووروى مى پۇڭگار

خولىك گەوھەرى شەوچراى كەوتە دەست
ترووسكەى بەرى تىشكى پۇڭى دەبەست
دەوشاۋەتر بوو لە پۇڭى بەتەن
شياۋى جوقەى جەم بوو، تاج و نكەن
خولى شىت و پىتى لە زانست بە دوور
كەرىكى بوو تەنيا، لەگەل گىانى جوور
دەلەن گەوھەرى ۋا بە قىمەت گران
لە ئەستۆى كەرى خست، سىلەى نەزان
مىنى شەوچراى بوورجى ئەفلاكيان
ئەسىرى تەلەى خەسلەتى خاكىيان
ئەوا بەختى ئەبلەى رەش و نالەبار
مىنى كەردە مووروى مى پۇڭگار

شيعری شپږل

شيعری شپږل که وهک چؤغهی بی گپږل، نه هالای هاونی له هه ناوان ده گپږیته وه، نه شان و شه پیلکان له سؤزی سه رمای زستانی ده شیریته وه!
 ده لاین: ئاخؤ شی کراوی کام شانیه، یان سه رپږیژی زاخاوی ده روونی کام دیوانه یه که به بی راسته و پاسته به بالای به رزی شيعری بریوه؟ بؤ به ژنی به فیس و هه وای هؤنراوی ته نیوه؟ ده لیم: به لئ وایه، «شيعری شپږل» وهک که رویشکی بازره دوا هه زاره و دوولای له خوزهی خه فتهی خوی خزیوه. له پاو و پراویژی نه یاران نه به زیوه. گویا یه کیک له هؤنهره گؤپراوه دؤپراوه کانی ولاته که مان، که ژم و ژیانی نیو یارانی به نان و نه وای نه یارانی ده گؤپریه وه، له کؤرپکی ئه ده بی دا هؤنراوه یه کی نه ته وه یی من دیته گؤرپ، هؤنهری خؤلی گؤپراوه ده لئ: «ئه وه پرته و بو لئی بن لیوانه، کی کرپاریتی؟ ئم پوژانه پیاو ده بی رهوت و رهوشتی پوژگار بناسی، سه ما به دلی شه خس ده کری. به هه را و هوریا ی خؤرای و شيعری شپږل نه ماسی.»

جیی خویه تی بلیم «شيعری شپږل» ی خؤم به ته پؤلکه ی خؤلی نه یاری ناگؤرپه وه، تیی دا بگه وزم هه تا بروانیته بیرمه خو و وه نه وزم! با هه ر برسی و دووره پریژ بم نهک سه ناخوانی خه یانی تیروپر و به هیژ بم. برپوانه و ته ی «په روینی ئیعتیسامی» شیره ژن که ده لئ:

هرچه را می پزند خواهد پخت	چه تفاوت که ماش یا عدسی است
گر که طاووس یا که گنجشکی است	عاقبت رمز دامی و قفسی است

شيعری شپږل

شيعری من وهک خؤم شپږ و شپږلن
 میراته کؤنکه ی کؤری کلؤلن
 ناله ی نه سره وته ی سینهی له جؤشن
 پؤلوی کووژاوه ی زیله مؤ و خؤلن

پژواکي دهنګي نه شکهوتی چولن
فرمیسکی دیده و قهتره می مژولن
خیلی بار بهسته می نیو خر و دولن
که سیره می زوری و سهراموسولن
بی کاویژ ده لئی مه پی سه مژولن
له سه زار و لیو هر گری و گولن

هه ناسه برکه می هه و رازی ژیانن
هه نیسکی هیوای پیکنه هاتوومن
شین و شه پوری کوچی بی واده می
کوا ده لیم شیعرن بی تین و لهرزوک
کوا ده لیم شیعرن مات و بهسته زمان
کوا ده لیم شیعرن گروگالی لال

شیعریکم ناوی شان هه لته کینن
هه لپه رکیتی نه یار گهرم دابینن

بؤ شانی نه یار تیلا و په یاغ بی
نه یکه په پیخور ماست و توراغ بی
شنه می نیشتمان رووبار و باغ بی
شهمی شهوگاری خیل و وه جاغ بی
کاتیک نیوئاخن جاریک قهراغ بی
بؤ بانى ره قیب کاکل و سواغ بی

شیعریکم دهوی زمانی ساغ بی
شیعریکم دهوی نه یفروشی به نان
چقل و دروو بی بؤ جاوی نه یار
شیری دووده می مهیدانی کیشه
شیعریکم ناوی بؤ لیغه می نه یار
شیعریکم ناوی باندری مال بی

لیم گهرین شیعرم وهک خوم شرؤل بی
نهک له دوره وه دهنګی دههؤل بی

هه لکشان و داکشان

به سیرهی ساردی تۆ بوو وا تهزیم من
 له تانوتی رهقیب کوانی بهزیم من؟
 له گۆشهی خه لوه تیکا دابه زیبووم
 به هیوای وهستی تۆ بوو هه لبهزیم من
 خه تای تۆ بوو له هیج کوئ دانه مه زرام
 رهقیب هه ره لکشا و هه ره داخزیم من
 به تینی تاوی رووی تۆ داده گیرسیم
 وه کوو ئاور به سووتانی دهژیم من
 به بی سۆزی دهروون و دووکه لی دل
 بزوتی نیوه سووتای رهژیم من
 له چاوی پیسی دوژمن خۆم په نا دا
 دهنای تیرم له جهرگی هه لچه قیم من
 ده لاین بو هینده رهش بینی له ژینا
 وه تا هه م له ژیانه راجه نیم من
 له به ژنی بی قه واره ی دوژمن هالا
 ئه وه ی رستم، هه چه نیدیکی ته نیم من
 له دووی پیکه اتنی رۆژگاری ئاوات
 به کۆسه ی هه لوه دای ریش پیکه نیم من
 سه رم دانیم له پیتاوی هه وای تۆ
 ده لایم ئه م کاته یه تی دا خه نیم من

ورپنه

کاتیک هؤنراوه کهی کاک «خالیدی حیسامی» (هیدی)م خوینده وه، بوو به هوی ئه وه هه تا پئی وانه بی هه ر ئه و له هه ولیری که وتو ته «ورپنه»، ئیمه ش لیره بیکار دانه مه زراوین، ده توانین دمه لاسکه ی خه لک بکهینه وه.

جا له پیش دا «ورپنه» ی «هیدی» ده خوینینه وه، له دوایه «دمه لاسکه» ی «نووری».

ورپنه

من به خورپه ی دل ده زانم هه سستی پئی جانانه دی
 خۆشه ویستی کاری خۆی کرد شه م له دووی په روانه دی
 سهیره پیم من بۆ به گۆشه ی چاوی نه شه ئه ی ده مگرئ
 حالته ی وا چون هه میشه هه ر له دووی په یمانه دی
 لئی گه ری توخوا شه مالیش بۆنی که زیه ی هه لمژئ
 گرژ و تووره جار به جارئ گه ر له داخی شاننه دی
 چاوی مه ستت بی هه موو شت کیشه ده فرۆشی به لام
 ئاگری فیتنه له گۆری ئه و کل و کلدانه دی
 من له دهس مه سستی په نام بۆ خانه قا برد ده مدی شیخ
 ئاوه دان بی و رده ورده وا له لای مه یخانه دی
 ماچی لیوت گه ر به نرخ ی گیانی شیرن دهس که وی
 کهس نیه گیانی بوئ، فه رزانه دی، دیوانه دی
 خالی بیروزت خودا بیداوه وا باش که وتوو
 هیچ به خۆی دانایه، نه م ما هینده له و لیوانه دی
 باسی جوانیت گه ر له کۆری بیته گۆری یه که به یه ک
 گواره دی رازیکی دینی، بازنه دی، پاوانه دی
 من ده زانم شیعیری من وینه ی ته وای تو نیه
 مه شقی نه گریجه ت ده کم من ئه و وه کوو ریحانه دی
 «هیدی» لیم نه گری ورپنه ئه ورۆ مه رچی ئیمه بی
 ده رد نه گه ر ده ردی ئه وین بی، واته هه ر شیخانه دی

به شوین هونراوهکهی مام «هیدی» دا دهرؤم به نیوی «دمه لاسکه»، به لان ههر کس یاوه و ورپنهی دهردهکانی خوی نهکا و ههر کام به مردووی خوی هه لده لئی.

دمه لاسکه

من به خشپهی پی دوزانم دز له سهر مالانه دی
 خوی له من گۆریوه نهوسال، ههر دزهی سالانه دی
 سهیره سیرهی چاوپراوی دیت و گهشکه دهیگرئ
 بویه سبجهینئ له دی دا دهنگی قورپیوانه دی
 چون په ریشانم ده بیینی گورگه راوی خۆشتره
 بؤ مه بهستی پاله په ستو، بؤ برؤ و تالانه دی
 لیم گهرین توخوا گه مالیش با که لاکم هه لدرن
 دهسته وئنه ئو چاوه ری ب م سالی دی نوخشانه دی
 چاوی مهستی پر فریوی بؤ ره قیبان رشتووه
 دهردی نادیری له مشتهی نیوپری هه مبانه دی
 وا ده بی پاریز له چاوگیرانی نهو عه بیاره دل؟
 پیتم کوتی فیتنه ی ده گیرئ، کوا کوا تم لوقمانه دی
 من له نیسیی کۆلکه قوشقی بووم، هه لاتم که وتمه نیو
 خیزه ره ی گورگان، له لایهک دیم نهوه یه ککانه دی
 قهندی کۆپین گهر به نرخ ی گیانی شیرین دهس که وئ
 سه رده رؤ دی، تانجه رؤ دی، کورده دی، گۆرانه دی
 تا ره قیب باری له بار بی لیوبه باری ئی منه
 ناله یه، دهرده، هه چه ندی ورته لهو لیوانه دی
 باسی بوولی گهر له گۆرا بیته خهونی مردووه کان
 مامه لا ده سنوژی شتوه پر عه پای قورئانه دی
 من دوزانم شیعره کانم تام و چیژیان نیکه له
 ههر وه کوو چیشتی مجیوری کویره دی، چیژنانه دی
 ههر که سی یاوه و ورپنه ی دهردهکانی خوی دهکا
 مهرجی ناوی بؤ و بهرامی دؤ له لای دؤدانه دی

لهم چەند ھۆنراوہی خواروہودا ، دہکەومە پرسیار لە مامە «ھیدی» و دەلیم:
 لە کاتیکدا ئەتۆ «شیواو» بووی و ئەمنیش «عەتری»، لە تەمەنی گەشە و
 نەشەماندا لە ھەریمی ھەلبەست و ھەلاچوونماندا لە دیی «شیخالی» بە
 گیرفانی خالی لە دنیای ھومید و ھیوادا دەژیاين، لە سیپارەمی ھەلبەست و
 ھۆنراوہ دەواين، پێگەمان شەوانی ھەینی دیی «قورغان» بوو، پراوگەمان داوینى
 «ئالمەلوو» و تیرەشانی «سولتان» بوو، داخوا جانتای بیرەومرپیەکانت لەو
 دیمەنانە ھیچی تەدا ماوہ؟ یان وەکوو کانییە درۆزنەمی ژیانى من ھەلچۆراوہ؟
 ئەمن نەگۆراوم، نەدۆراوم، نە لەو بیرەومرپیە زێرینانە ھەلچۆراوم. جا بۆیە
 دہکەومە پرسیار لە تۆی ھاوڕاز و ھاوبازی لەمیژینە و دەلیم:

کاکى «شیواو»ى لەمەوبەر چۆنە «ھیدی» بوویەوہ
 ئاخى «شیخالى» بە خالى و داخى دىي «قورغان»ە دى
 «ئالمەلوو» ھەر وا چەقیوہ، دوندى ھەر وا باگرہ
 «قەمتەرە» قەمتەر کراوہ تەم لە سەر «سولتان»ە دى
 باغى «یالاوہ» لە یالى ئەسپى تۆر ھالۆزترہ
 بۆنى بریانى لە چرپى و چۆمەلەى «بورھان»ە دى
 بۆ لە بیرى «بەیرم»انى و «بیرمکایل»ى دەرەدار
 لیوہ لرفەى «خال دەلیل» و نالەى «دەرمان»ە دى
 ھەر لە «بەسرى»را ھەتا کوو «تەپپەى قازى» لە شار
 تەپلەى و شەپکە و پەیاغە، چەک لە سەر دەستانە دى
 چەرخى چەپگەرد ھەر دەسوورئى من لە سوورئى بئەشەم
 چون ھەنيسكى ھەتوہ دايم ھەر وەکوو جارنە دى
 ھەستى پێخوستى زەمانە، دل گرگاالى نەما
 دارەدارەى دەورى پىرى پى لە جى پى نانە دى
 بارى قورسى فەرقى ناكا وشترى چۆک بەستراو
 حاجى جەببارىش بگۆرئى مەشھەدى فەرمانە دى
 چاوى «نوورى» بۆیە دەروانىتە دوندى کتوہکان
 چون دەلین باى وادە «ھیدی» ھەر لە لای کوستانە دى

كاوئىژى دورەپەريژىك

لە گۆشەيى ديدەوۋە ئامانجى تيرم
لەبەر وەي چاۋەكەم وا گۆشەگيرم
گروو بوو يان گروگال تيمگەيشتى
دلت ژير كرمەوۋە وا ئىستە ژيرم
كە من ئاوارەيى مۆرەي رەقىبم
ئەتۇ پىت وا نەبىن لە ولاتىن زيرم
گەدايى دەرکوبانى خىلى خۇم بم
ئەوۋە ئەو كاتەيە پىم وايە ميرم
نەيار بمكاتە سالارى سوپاي خۇي
هەلمبوئىرئ لە ياران، هەر ئەسىرم
لە مەلبەندىكى تىدا بووم و گوورام
لەوى پاراۋ بوو گيان و هۇش و بىرم
دلم هەر ئۆگرى شاخى ولاتە
هەۋاي هېلانەمە لىم هەردە گيرم

باسيک له سهر «پهري ناشتي» مام «هيدي»

مامه «هيدي» نه تو له ههوليزي له مهی و نهی ددويی و له «مهولهوی»،
 ئەمنیش ليرە له ئيش و ئوفی خۆم ددويم و له مهولهوی. نه تو تهخته بهرديکی
 بهندهنی نادهی به تهختی «کهی» و «جهمی»، ئەمنی گیرفان شپری
 سهرمایه دپراو، نهوی هه مه ديدم به پيواز و ياره لماسی ترک و عهجهمی! جا
 نهوه هونراوه کهی مام «هيدي» به نيوی «پهري ناشتي»:

پهري ناشتي

سووچی دهردانه نه گهر جاري خه يالی مهی ده کهم
 کوردهواری وا نه بی، من ئاره زووی مهی کهی ده کهم؟
 چوو له چيروکی غهما داويینی نهی گرت مهولهوی
 من که ههر فرميسکی خۆم بی شیوهنی بی نهی ده کهم؟
 کوپی ياران سارده، دپدونگن عهزیزان نهی خودا
 کهنگی بهو هاوینه چاوهروانی سهرمای دهی ده کهم
 دووره دهسته نایگه می، چبکه فریشتهی ناشتي
 چهندی من لهو ريگه دا هه وراز و ليژی تهی ده کهم
 قهت به هه لکه وتیش نه بوو خووشی له ژينم دا به لام
 نهو دهمهی نهو پهريه راده بری نه من ئوخهی ده کهم
 کهی رهوایه وا به پيلهی بی جی تیداجم که من
 ئاره زووی ژينیکی ساده و نه هوهن و بی وهی ده کهم
 بوچی کهس نایه نه ری بمخاته نیو زنجيره وه
 وا ده بینن خۆم ده کووژم، کاری ديوانه ی ده کهم
 کوپله تی تو نهی وه تهن تا بووی له دهوری ماده وه
 هه رچی هاتوه چاخى خوی کردويه من ئیسته ی ده کهم
 ههر له سهر بهرديکی زيدي شیرنی خۆم جیم هه بی
 جا ده زانی «هيدي» چون گالته ی به تهختی «کهی» ده کهم
 «هيدي» ههولير ۱۹۴۶/۶/۲۰

کې ناشتی

ئەمنیش دەلیم مامە «هیدی» شەرەمەتە لۆكەى ناکەم، ھونراوەكەت زۆر
 پیکوپیک و ھونەرانیە، باس وخواسەكەت تەواو دلسۆزانەییە و ناوت ناوہ
 «پەرى ناشتی». دەمەوی لێردا پیشوازییەكت لى بکەم و نیوی بنیم «کې ناشتی».
 لام وایە بۆخۆشت ئەو نیودنیرییە پەسند دەکەى و پرسیارەكەش بى جى نازانى کە
 پەرى ناشتی كې ناشتی، بەلان لێردا وەرەمەكە بى وەرەمییە!

کې ناشتی

من کە زەجرەم ھیندە دیوہ، کوا لە ژینا وەى دەکەم
 تۆ لە مەى دەدویى لەوئى را لێرە من حەى حەى دەکەم
 چۆن تەفى غەم نەمە زینى تۆ لە وان و من لە وی
 شینی بى فرمیسک ئەبینم، شیوہنى وا کەى دەکەم
 کۆرى یاران سەر دەبن کاتى دەبینم وا ئەتۆ
 تۆفى دەى ھاوینى دینى، فوو لە ئاورۆچکەى دەکەم!
 ھات لە پۆچنەى را فریشتە خۆى لە ئامیزت خزاند
 خەلکى دى چ بکا کە من ئەسبى مرانم پەى دەکەم
 ھەلکەوى بۆم بێتە ژوانى سەد کەلین و کون ھەییە
 تاکوو حالى بى کە ھاتووم، سووک بەحال کۆخەى دەکەم
 نایەوى کەس کۆت و زنجیرت لە دەست و پى بخا
 دیوہ دەستى لى وەشان دووى، رادەکەم، نوشتەى دەکەم
 ئارەزووى ژيانى بەدەلخواز شەونخوونى پیدەوى
 ھەر دەلێى ئەمنى کەسم راویژى بن لێفەى دەکەم
 کوانى میراتى بەرەى مانم بە مافى خۆم نواند؟
 کەى لەسەر ئەو مافەییە ئیستا کە وا وستەى دەکەم؟
 بۆ لە سەر بەردى بۆیم، مالم تەبا بێت و تەسەل؟
 کە یخودایى خێلى خۆم بم، جامى مەى پى مەى دەکەم؟
 مامە «هیدی» مەرد و مەردانە لەوئى را بادەوہ
 ھەر وەکوو «نوورى» کە ھیلانەى لەکن راوکەى دەکەم

ھەتا كەي ، ئاخىر ھەتا كەي

ھەتا كەي تەرمەكى ئاۋاتى مردووم
 ۋەكوو دۆلىپا بە شانانى بگىڭىرم؟
 ھە تاكەي كۆتەلى مېژوۋى گەلى كورد
 لى سەھرا و لى شانانى بگىڭىرم
 ھەتا كەي بوۋكى ھىۋاي و يىشكەسالى
 بە تاسەي ھەۋرى بارانى بگىڭىرم
 ھەتا كەي شۆرەلاۋى قىتوق ئۆزم
 لى زەرد و ماھ و شانانى بگىڭىرم
 دەبىن فرمىسكى ھەلسنەرژاۋى شىنگام
 ھەتا كەنگى لى چاۋانى بگىڭىرم
 كەۋايە جەز دەكەم دوايىن ھەناسەم
 لى دەۋرى كۆرى يارانى بگىڭىرم

ئاواتی ژیرگل

له لای بیگانه چووم دهردی دلم کرد
ملم بشکن قسهی بی حاسلم کرد
دهبی هه رخۆم بجیژم تامی تالی
درووم چاند و ته مای بهرگی گولم کرد
گری و کۆسپی ژیان ویستم ره هاگه
که چی نه کراوه بۆم هیچ موشکلم کرد
کوتم رامی ده کم نه سپی مرانم
پکیفی هه رنه دا قوشقی و سلتم کرد
دالی ئاواتی هه خوازم دانسه مرکا
به دهرد و زه جری دنیا عاقلتم کرد
له زیندانی له شا گیانی نه جه جمیو
به هیوای ژینی ئازاد ماتلم کرد
که ژیان و گیان نه گهینه رۆژی ئاوات
هه مووی ئاواتی وان بوو ژیرگلم کرد

هۆنه نامه كانى من و بهرپرز «سهيد كامبلى ئيمام زهنببلى» (ئاوات) كه له
گۆقارى سروهدا چاپ كراون، ئاوا نووسراوه:

ئاوات و نوورى

مامۆستا «نوورى» له كورته نامه يه كدا بۆ ئهم ناوهنده نووسيوه تى:
«كاتيك به هۆى نه خۆشى له نه خۆشخانه يه كى ته وريز له ژير چاوه ديڤرى
دوكتوران دا مابوومه وه، دواى ماوه يهك دوورى له ولات و ديدارى دۆستان و ياران
هاتمه وه مالى خۆم له بۆكان. خوالىخۆشبوو مامۆستا سهيد كامبلى ئيمامى
«ئاوات»، ئهم هۆنراوهى له گهه له نامه يه كى ئه دببانه بۆ نارذبووم و نووسيبوو:

الفت روحى ما دو نفر تازه ندارد ايبن رشته سـ دراز دارد
آسوده شبى خواهم و خوش مهتابى تا با تو حكایت كنم از هر بابى

اما با كمال تاسف اشووده شب وجود ندارد، پس به قول «سعدى»: بنشينم و
لبر پيش گيرم. جا پاشان ئهم هۆنراوه ده نووسى:

«نوورى» ئه ي مائه ژين و گر و تينى «ئاوات»
ئهى وتهى شيرين و جوانت هموو وهك نوقل و نهبات
من به ئاواتى دلى خۆم نه گه يشتم پير بووم
چاكه بئ مينه تى پئ، هاتمه پئى هاتونهات
زۆر له ميژه وتوويزت كه له گهه له من نه بووه
گيژوويزم كپ و كاس، غم له دلم بۆته قهلات
مهلى دل ئيسته له لاي تو نيه ليت تۆراوه
بهو دووسئ شيعر بيلاوينه وه با بيته وه لات
دهلئى ماويكه هه واليكي نه پرسيوه له من
چاكه ئاواره ببم، بچمه كهژ و كيوى ولات

«نووری»ش له ولامدا دنووسی:

«ئاواتی پوژئی پوونم، هیوای ژیان و بوونم، من له قوورگی پر له قالووی
ژیاندا لهش و بهشم بوته بژیوی شالووی قالوان، مهلی توراوی دالت به کام
چیمک و جیمهنی بژوین ژیرکه مهوه ههتا دانه ویلهی هونهر و نهدهبی تیدا چینه
کا، تیدی دا بژوئی و بدوئی، له وهراما دهلیم:

قوورگی قالاو

ئهی به سهر بهرزی ژیاوی له هه موو کاتی حهیات
ئهی نه وهستاوی له ههنگاوی به رهو بهرزی ولات
ئهی له گولزاری نهدهبدا گولی تیراوی بهیان
ئهی له ئاسمانی هونهردا دهسهکی نیو و نهوات
هیمهتی پیره دهپیوی هه موو مهوایی زه مان
پئ چیه بیئت و نه بی، ریگه چیه هات ونه هات؟
به خودا مهستی ههواته ئهوی ههستیکی ههیه
سهره پئ بازه له بهر بیئت و دله پر له ههوات
ویشکه پو ماوه دهروون و کپه مهلبهندی وتار
قوورگی قالاو هه ریم چینه له چی کا عه نقات
ئهو دلهی کانگهیی هیوا بوو به ئاوات دهژیا
له تکه خوینیکه له خوی دا دهته پی کات و سهعات
شه می بی «نووری» کوژاوهی شهوی تاریک و ته مم
وه ره پوونم که وه ئه مجاره به فووکهی مهسیحات

مامۇستا «سەيد كامىلى ئىمام زەنبىلى»، جاريكى نامەيەكى دورودريژى بۇ نووسىيووم، ئەو دەستە شىعرەي لەگەل بوو بە نىوى:

باوہلى باويكى بەسە

تەيرى دل بى پەرپوۋ تەپكەشكاويكى بەسە
 چاوەرپى تۆيە كە بىي سووكەسلاويكى بەسە
 مەلى زستانە جلى پير و فەقير پارە بوو
 رۆژى روت دەرخە هەتيو تۆزە هەتاويكى بەسە
 پايزە فەرموو تەماشابكە لانەوخوارم
 پيرەكەرويشكى لە گۆر كەوتبى راويكى بەسە
 ئەو هەموو زولفە بە زنجيرى مەكە بۇ منى پير
 تەيرى وا بى پەرپوبال كەوتبى داويكى بەسە
 سەيد و پير و فەقيرم وەرە لىم قەوماو
 بۇ منە ئەو مەسەلەي «باوہلى باويكى بەسە»
 وا بە سەرپووتى و پىخاوسى ھاتوتەوہ لات
 «كامىل»ت جووتەكلاشيك و كلاويكى بەسە

لە جوابا بۆم نووسىيەوہ بەرپىز جەنابى سەيد كامىلى ئىمام زەنبىلى
 «ئاوات»ى خۇشەويست:

باوہلى باويكى بەسە

ھەستى نىژراوى دەرپناوہ لە ناو گۆرى سكووت
 مەسەلەي كۆنى دەلىن «باوہلى باويكى بەسە»
 باوہلى، ديارە كە شەمزاوى بە باوى گەردوون
 خۇ دەنا زوقمە حەريف خۇى بزەتاويكى بەسە

باوه لڼ، باده وه سهر باو و گورې کاتي کورې
شیر هه تا کون بڼ ده لڼ هه ر له په ساویکی به سه
گڼڅی گڼڅاوی به لایڼ نه وی ده شکینڼ دلت
لای خودا دهستی دوعا قه لبی شکاویکی به سه
به چه کی شیرې برو و تیری بژانگ هه لمه که دل
شیر و تیر بؤچی ده سووی سیله یی چاویکی به سه
نه ته وی بؤچی بزانی به هه موو ههستی ده روون
دل به دل ریسی بڼ هه رای بؤچیه قاویکی به سه

لە گۆقارى سروە وەرگىراوہ

ديسان نوورى و ئاوات

جاريكيان مامۇستا سەيد كامىلى ئىمامى «ئاوات»، بۇ بەشدارى لە كۆپىكى شاعىران دا مامۇستا «نوورى» بانگەيشتن دەكا، بەلام «نوورى» لەبەر نەخۆشى ناتوانى بەشدارى بكا. ئەويش بە ھۆنراوہى ژىرەوہ نامەى بۇ دەنئىرى:

بۇ نەھاتى گيانەكەم دەعوەت كراى
 خۇ لەگەل ئاوات لەمىژە تۇ براى
 ھىندە شىرىنە بىرام خۇت و وتەت
 ھەر وەكوو قەند ھابىنا پۇژى خوراي
 زوبە تەنيا شاعىرىك بووى و بەلام
 ئىستا مامۇستايەكى داستان سوراى
 بەو ھەموو تەبىع و قەرىحە جوانەوہ
 كاكە بۇ چت كرەوہ بى دەنگ كراى
 خۇ لە ناو كۆرى ئەدىبانى زەمان
 زۇر بە زانا و بلىمەت ناسراى
 «نوورى» تۇ وەك نوورى پۇژى پۇشنى
 سەد چەلىش خۇ ون بكەى ھەر ئاشكراى
 بۇ شەوى شىغىرىش ئەگە نارەيان بچۇ
 چونكە بۇ ئەم مەجلىسانە شەوچراى

نوورى لە وەرامى «ئاوات» دا شىغىرى «لەش بەبارى» دەھۆنىتەوہ و بۆى

دەنئىرى:

لەش بەبارى

سەرورەم وا ھەلكەوت ئەورپۇژە وا دەعوەت كرام
 لەش بەبارى بارى خىستەم بۇ نەخۆشخانەى بىرام

کۆرپى گهرمى هۆنهرانى پئنه دام جهورى زهمان
بهختى نوستوو كارى خۆى كرد وا له «ئاوات» ههلبرام
دارى ويشكى بئبهروبام له كۆپارهى ژيان
بۆ مهلى پئبوارى شهو بئجئ وه بهر بيوران درام
ههورى غهم تاريك دهكا پۆژئ كه «نوورى» دهركهوى
كهى له نئو تهيمان و تانهى پئكراندا ئاشكرام؟
تۆى له مهيدانى ئهدهبدا شاسوارى بئنه زير
بۆ شنهى شهوگارى شئعريش تۆ جرائ من پاچرام
دهست و پئيان ليكدهدم بۆ وهى كه «ئاوات» سهركهوى
پۆژئ رمش مهوداى نه دامئ هر به زيندووى مرام
دهركى داوام داخراوه گوئچكهئى گهر دوون كه ره
خۆ دهنه ئاسانه ببه ئاسمان دهنك و ههرام

نامه‌یه‌ک و هۆنراوه‌یه‌ک

ئەم نامە و هۆنراوم لە وەرنامی پیرۆزبایی جیژنی نەورۆزی ۱۳۷۷دا بۆ دۆستیکی خۆی گۆراو نووسییه‌وه که بەداخه‌وه گویدیری نەیاران بوو، نە یاران. خۆشه‌ویستم کاک...!

کارتی پیرۆزبایی‌یه‌که‌ت بە هۆی تازه‌بوونه‌وی سال، چەند رۆژیک پاش جیژنی قوربان بە دەستم گەشت. لە وی که یادت کردووم، لە کونجی بی‌دەنگی و تەنیا‌یی‌دا شادت کردووم. رۆژ و رۆژگارت هەمووی پیرۆز بی، غەم و پەژارە لە دەورت هالۆز بی، ژیا‌نت هۆی شانازی گەل و هۆز بی و دە‌لیم:

جیژنی سەری سال و مانگی قوربان یادگاری بە‌پیتی خە‌لک و یە‌زدان
هەر سالی که دین بە خیر و خۆشی پیرۆز بی لە تو و لە خا‌وخیزان

کاکە گیان چونکە ئەمەن هەر لە خەزە‌لۆەر و گە‌ل‌پ‌یزانی‌دا ژیاوم، یان لە ناخی بە‌فرانبار و ر‌ی‌بە‌ندان‌ی‌دا خ‌ن‌کاوم، بە دیمە‌نی بە‌هاران و بە چیمە‌نی بە‌یاران پانە‌هاتووە چاوم. ئە‌وه‌ی که دە‌ل‌ین بە‌ه‌اره سالی تازه سەری لە سو‌ی‌یه، کاتی گۆ‌ر‌ینی کۆ‌ن‌که که‌وای رۆژگاری نو‌ی‌یه، چونکە ئە‌وه‌ی پارە‌که لە‌گە‌ل پارە‌که رۆ‌ی‌ی و تا‌و‌ه.

ئە‌م‌ن دە‌ل‌یم: هەر دو‌و‌پ‌اتە‌ی وانە هیچ نە‌گۆ‌را‌وه، دە‌ردی دو‌ی‌نی ئە‌و‌ر‌ۆش هەر ها‌و‌ر‌پ‌یمە و هەر لە‌گە‌لە، هەر تین و تە‌مە‌نە، هە‌نگ‌ا‌و‌ه‌ا‌و‌ی‌ژی ر‌ی‌چ‌کە‌ی رۆژگاری چە‌ت‌و‌ون و چە‌پە‌لە! تازه نە‌بو‌وم‌تە‌وه ب‌ر‌یک کۆ‌ن‌تر بووم، وە‌ک ئاشی ئا‌و ل‌ئ‌ب‌را‌و لە سەر تە‌و‌ەر و ب‌س‌تە‌کە‌ی خۆش‌م لا‌چ‌و‌وم. رۆژ هەر وە‌کو‌و رۆژە‌کان‌ی لە پە‌س‌ی‌وی بە‌یان‌یان دە‌ی‌تە‌دە‌ری، شە‌و‌یش هەر بە ل‌ئ‌لا‌وی بە‌س‌ت‌ینی خۆ‌ی‌دا د‌ی‌ت و ت‌ئ‌دە‌پە‌ر‌ی.

کاک‌ی بە‌ر‌پ‌زم، دە‌ردی ئە‌م‌نی بی‌بە‌ش و ب‌ژ‌ی‌و لە ژیا‌نی ئاسایی هەر دە‌ردە، ئە‌وه‌ی دە‌گۆ‌ر‌ی باسک و بنا‌ر و هە‌ردە، بۆ من که ئا‌واتی ئە‌م‌سال‌م بۆ‌تە خۆ‌ز‌گە بە پار، چ‌د‌ینی؟ بە من چی بو‌و‌ژانە‌وه‌ی بی و چ‌ن‌و‌ور و چ‌ن‌ار که با دە‌یان‌ش‌ک‌ینی؟ بۆ من کات‌یک کاتی ژیا‌نە‌وه‌یه که بب‌و‌و‌ژ‌یتە‌وه شە‌م‌زا‌وه‌کان‌ی ب‌یر و با‌و‌ەر و

ههستم، دهنه بخو و برقو يان به پيی رۆژگاری چه واشه وهره و بچو، کوا ژيانه وهيه يان ژيانه؟ نهوه دريژهی مانگيکی پر له برک و ژانه.

قاميش نيم بمدروون و هه لده مه وه، بمکه نه بلویر و دهنگ ده مه وه و ناله ی سهر لیوان بم. بو هه لپه رکيی سهر بزیوان گول و میوه نيم له باغ و بی شان دا بو رنين و بو چنين، هه ست و خوستی بزۆرم بو راجه نين و نه چه جمين. گول ده بی بوئی بی، رهنگی بی، حيسانيش چۆن و چه ندی بی، دهنگی بی، بویه ده لئین: «چۆن بژی شه رته نه وهک چه نده بژی».

کاکي خۆم: له م کات و حال و باله دا و له م دووپاته ی رۆژه کانی سهری ساله دا که سروشت هانای ژيانه وه ی هاتۆته وه به ری، نه منیش ههر بیره وه ری تال و سویره له رابردوی ژيانم هه لده قوئی و سهر دینیتته ده ری. پرسه و سهره خویشی ژيانی نه ژیاوه ی خۆم له تۆی خو شه ویست و هه موو هه لپه ر و زواوه کانی گه لی بی هه لی خۆم ده کم و ده لئیم:

ئه ته تۆ خو ش

که مریم بی هه وال ته نیا ئه ته تۆ خو ش
مه لئ بی واده مرد، نه ژیا ئه ته تۆ خو ش
سه دان ئاواتی ئاوارم به چه هیشت
له گه ل خۆم برد هه زار بریا ئه ته تۆ خو ش
که دیتت سالی دی کاتی به هاران
ههر بو ژيانه ومم گریا ئه ته تۆ خو ش
که رایدا هه وری ئاوات و نه باری
بلی تا سالی دی ده ریا ئه ته تۆ خو ش
له سه ره به رزی ولات نزمیم گه لی دی
ئه وه ی کیشام له ریت جزیا ئه ته تۆ خو ش
ئه نه له ق گۆ وه کوو مه نسووری هه للاج
سه رم بروا له پیی دارا ئه ته تۆ خو ش
چ بوو ساتیک به دلشادی ژیا بام
که من نه مدی، کوپی ئازا ئه ته تۆ خو ش

که «مەجنون» وەسلى «لەيلا»ى برده بن گل
 لە گۆریشدا دەلى «لەيلا» ئەتۆ خوش
 که «وامىق» ھەر کوتاى ئاسن بە ساردى
 نەسووتا دل بەوى «عەزرا» ئەتۆ خوش
 که «مەم» زەينى بە «زىن»ى روون نەبۆو
 «گولەندام» دل وە «بارام» دا ئەتۆ خوش
 ھەتا بىستون بە سەربەرزى بەينى
 ھزار «فەرھاد» لەوى فەوتا ئەتۆ خوش
 کە بانە «ئەربەبا»ى بانى ھەوا بى
 «کەليخان» با کەسىرم کا ئەتۆ خوش
 ھەتا «داشامەجىد» داشدارى شارە
 «مەھاباد»ى لە باوھشدا ئەتۆ خوش
 کە «نالەشکىنە» نالەى دلشکىنە
 دەلىم «ئابىدەر» ت ئاوا ئەتۆ خوش
 کە «نوورى» سەربەسەر دارمالى غەم بى
 دەلىم کۆگای گەلى زانا ئەتۆ خوش

کاکى بەرئىز ، ئەمن گۆمىلکە ئاوىکم لە قولکەى ژياندا قەتیس ماوم ، نە زەوى
 ھەلمدەلووشى ، نە ھەوا دەمژئ ھالاوم . پچام وایە سلەى نەکەى لە سلاوم . ئىدى
 ھەتا جارىكى دى و بەھارىكى دى ، پىلاووکانت سەر ھەر دوو چاوم .
 بەلان بەھارىكى دى ھات و تىپەر بوو و سلاوىكى دى بە دووى دا نەھات .

يادگاری يار

له جوابی نامه‌یه‌کی پرسۆز و هۆنراوه‌یه‌کی حاجی «سه‌ید جه‌میلی هاشمی» دا نووسیمه‌وه:

ده‌بی له پیشدا بلتیم، حاجی سه‌ید جه‌میل بۆ من یادگاری عه‌زیزکی خۆشه‌ویست و به‌پیره. یانی خوالیخۆشبوو جه‌نابی «سه‌ید عه‌لیشا هاشمی» که جیگه‌ی وی له دلی مریدان و یاران‌ی به‌وه‌فای خۆی دا هیچ وهخت خالی نیه. له ژیان‌ی پر له شانازی خۆی دا هه‌ستی نایینی و نه‌ته‌وه‌یی وه‌ک یه‌ک به‌ گرینگی و به‌ بایه‌خه‌وه به‌پیره ده‌برد. ئەمن بۆ یاد و بیرمومری خۆم له‌گه‌ل ئەو زاته، وتووێژم زۆره که لیره‌دا جیگه‌ی یادناومرییان نیه. به‌لام له دوایین رۆژه‌کانی ژیان‌ی دا کورپی گه‌وره‌ی خۆی (حاجی سه‌ید جه‌میل)ی کرده جینشین و بۆ منی کرده یادگار.

يادگاری يار

شیخه‌که‌م، شیخ‌زاده‌که‌م، ئاواتی من، یادگاری یار یاری کۆچ‌کردووی دیاری ناحه‌زی ناپایه‌دار بۆو دیاره‌ی بۆ ده‌یارانی دیاری ئاخیره‌ت گیانی پاکان ناسره‌وی دیاره له نێو هۆبه و هه‌وار تاکوو رۆژ تینی هه‌یه تا مانگ و ئەستیره‌گه‌شن یادی وی هه‌ر تازیه‌ بی و جیی هومید بی یادگار ئاره‌زووی سه‌ربه‌ستی تۆمه سه‌رومرم تاکوو ده‌ژیم بۆ من و یار و دیارم بوویه جیگه‌ی ئیفتیخار ده‌رکی دل ئاواله‌یه، بۆ یادی یاران رۆژ و شه‌و جا چ بوو وا له‌ش به‌باری نایه‌لی بێم جاروبار هه‌ر به‌ تاسه‌ی تۆ ده‌ژیم ماوه‌ی بېرینی رێم نیه ناکرێ بێ‌شاره‌زا رێگا بې‌یوی رێ‌بوار بۆ له‌ بابی ئیفتیعالا شیۆ و ومردم پێ‌ده‌که‌ن ئینتیزاره‌ چێو و چرگه‌ن که‌سه‌نه‌کێله ئیزتیرار

کوا له مهيدانی رهيبا گيره شيوینی ده کم
 من به شيعری نار هواج و نهو به کالای ئيحتیکار
 گهرمی بازاری رهيب و ئالوگوری رۆژ و شهو
 دهسته چيلهی بۆ ته نووری بۆ ته نووری رۆژگار
 شيخه کم ناکرئ رهيبان رهي هه لینی وهک رهي
 با چکه گورگی له قولدا بی، سموچکهی که متیار
 سهرورم ئاواتمه تا ههی به سه ربه رزی بژی
 بۆ نه یاران چقلی چاو بی، بۆ که سوکار یاری غار

و مرامه کهی جه نابی حاجی سهید جه میل له جوابی هۆنراوه کهی من دا:

به نیوی خودای گهره ی بی هاوتا

مامۆستای گهره و خۆشه و یستم مامه «نووری»!

سلاو یکی گهرم و گوپ له قوولایی دلمه وه

که چاوم به نامه کهت کهوت نه وه ندم چاو پوون بۆوه که بی عهینه ک
 خویندمه وه، یاخوا ههتا ههتا یه بژی و تالی نه چيژی. نه وه ولامی هۆنراوه
 جوانه کهت، به لام بهر له وهی دهستان بی بکه م ده لیم:

من له مه یهانی نه ده بدا رو به پرووی «نووری» ده لیم

نه لفيرار و نه لفيرار و نه لفيرار و نه لفيرار

هۆنه ری ویزا و زانا، خۆش قسه و شیرین وتار

خاومنی گولزاری شيعری جوان و چاک و بی یزار

یاری که موینه و دیاری گهره کان و ئیمه شی

وا مه لئ گیانم له تاوت هه لفيرئ ئه ی بی قهرار

چون به ره و نووری ده چی تیژتر له نوور ده یزی سنوور

کیوبه کیو و پی به پی و پی به پی و شاربه شار

بۆ برینی دهردی نووری پی برینی «نووری» یه

مه ره می زامی له میژینه کولاه و کۆنه کار

مانه وه و لهش ساغی و دلخو شسی و سه رکه وتنت
وا له لووتکه ی کیوی ئامانجم ده بینم هر چوار
خوشه ویستی و یادی تو وا جیگری دامن ده لئی
بیری خۆم و غهیری خۆشم دین لهوئ ده گرن قه رار
تینی شیعت شیخی بی شینیش ده کاته قه تره ئاو
زه حمه ته شیخ زاده خو راگریت و مهیده بهر پلار
ژینه کاتی پیکه نینه و سه رده می ناله و گرین
هر وه کوو هوره تریشقه تیپه ری کاتی بهار
کوا ره قیبی که لله ره ق بهم شیخه ده کریته ره قه
پی بلی نه و سه ره قیکم بو نه رم کا چه شنی مار
واته کهم چه شنی «جه میل» نه و کاته بی جی بی و بجی
کون ده کا جه رگی نه یاری ناته بار و ناله بار

مانگی پوژووان

نامه و هوڼراوه يه کي تهنز بؤ چه ند مامؤستاي ئه ديب و زانا و ئه هلی قه لثم.

مامؤستاياني به پړيز

ئه وه نده ي ئيوه له مانگی به خيړي پوژووان دا هه لوه داي زلووبياي به ربانگ و کولليره ي پارشيوان دهب، سه ده ينده ئه مني بي بانگ و سه لا هه ناسه ي ته نيایيم هه لکيشاوه و له که لين و کاژيران دا به بي دهنگی سيغارم کيشاوه و دوو که له کهم به با داوه. ئه گهر مامؤستا «عه باسي» و مامؤستا «گرووه» به جووته له نم و فلجم به رنه بن و نه بنه داشداري په مه زان که بؤچی سهر و گویت تيک کريدوته وه؟ نه لين بوويه مريشکی خراپ و هيلکه ناکه ي و راوکهش ده خو يه وه؟ پيم نه لين لغت و لينسي خؤت په کخستووه، شالا و يش بؤ دم له پووشه کاني قاقره مانگی پوژووان ده هيني؟

ده ليم مامؤستاياني به پړيز، ده زانم ئه گهرچی کاتي ريبه ندانه، به لام مانگی خهرماناني مامه لاکانه، يازده مانگ نوستون و دايانچاندووه. ئه ورپؤ وه ک خيړؤکی کؤنه جارپي پاره که به قووله و هه راي هه ره وه زي ناوماله ده س به تاله کان ده يروونه وه و هه ر به قهرز ده يده نه وه به خؤيان و نه غد ليين و هه ر ده گرنه وه. به و قهرز و فه رزه هه تا ساليکی دي بي هه لاي پوژي و بي قووله ي شه وي سهر ده نينه وه، ئيدي هيچمان له هيچ.

ده ليم ئه وه يه زيافه توللا، نه بيدروويه وه، نه بيچيني کيله ي له کوي سوور و هريني، سه رمان نايه شي چاکي ده که نه وه. مامؤستايان ليم گه رين دي قودلي مانگيکي ره به ق که ده نگتان لي گؤرپيووم و منتان له جه هه ننه مي ته نيایي دا هيشتبووه، بؤخؤتان ليوبه بار و دم قووجاو به ره و به هه شتي مه و عوود، هه لدير و هه له مووتي کويره ي ژيانتان ده بري و ئاورپيکي به خيړو له به جيماوه کاني هه نگاو شل و شه ويقي ئه م ريگه يه نه ده داوه. ياخوا ئيوه زووتر بگه ني با ئيمه هه ر خه ريکي پينه و پيلؤز و باخييه ي پيلاوه شه کانمان بين له ورپگايه دا.

اسب تازي دوتک رود به شتاب شتر آهسته رود شب و روز

مامه گيان، به هوی پيرۆزبايي مانگي رۆژووان و لهباتي سهرفتره ي مانگي زيافهتوللا، ئەم لاويچه خشتوخالهي به نيوي هونراوه شكدهبهم كه پيشكەش به بارهگاي مامۆستا عەباسي و گروهي دهكەم. ئەگەر وەریشی ناگرن مالی قەلب سەر وەساحەبی.

هەر بژین به خوۆشی - م.ن

مانگي رۆژووان

مانگي رۆژووان ئاشبهتالی لفتوليسي زاربييه
بۆ مهلاي جيژنه بهراستی زيافهتوللاي باربييه
زيافهتي خوا بۆ ئەوه سهرفتره يه و خيروه و زهكات
جيرهخوري رۆژووه ئەو، ئي من ئيفتيخاربييه
رۆژ لهبەر هەتلاي مهلا و شهو لهبەر قولهي سهلا
مهحشەري کوبراي بهراستی و قيامهتي يه کجاربييه
دامه و ريزين و شهتره نجه له هەر لايهک دهچي
کوانی مانگي ديکه تیی دا ئەو هه موو بيکاربييه
هينده باويشک و وهنه وزم داوه بي جي و بي جي هت
زار ده لاي کۆنه ته غاري ماست فرۆشي شاربييه
سەر له لايه ئاخينه و ماتيه و کهروي شکه خه و
وهک ته مالي نيو خوزه حاستي هه ناسه م دياربييه
سۆفي و شيخ و مهلا تيبی به رۆژووي ليوبه بار
چاو به مۆله ق راده وهستن کهنگي لاي ئيفتاربييه
مهشکەفي و فرنی و زلووبيا ريزي سەر سفره ي دهبن
قوببه توبه ي زاش پلاوي دومسيا و دهرباربييه
راست ئەکهن سفره ي خوا رهنگينه ميوان تير ئەکا
مامه لا کوانی ئەمن بهو خوانه جوانه فير ئەکا

به هۆي كۆچي حاجي سهيد «ئەنوەري هاشمي زەنببيلي» بۇ شاري كەرەج

چاوي پېيىن

شىخى من شار خۇشترە تا هەي به هيواي دى ئەبى
 ناگەيە دەريا بە برىا، چۆم و شەتت و زى ئەبى
 ئەركى سەر كەوتن گرانە تا دەگەيتە سەر سنوور
 سەر ئەگەرچى بېتە پىي دار، هەر بە سەر بى، پى ئەبى
 كوا بە دەستەكوتە دەپپورئ لىژ و هەورازى ژيان
 چاوي پېيىنى دەوي پېبوار هەتا لاپئ ئەبى
 چۆن دەبى چاويلكە بى بۇ هەور و ساوي چاوي حيز
 حەيفە بۇ ديدەي دزىو تير و كەوان و ژى ئەبى
 خانەقاي زەنبيل بە تۆچى قىبلە بوو بۇ ئەھلى دل
 گەر لە نىو كۆرى دلاندا كىردەوت وەك وئ ئەبى
 شىخەكەم كوا زەرگ و سىخ، سىخواري دل سىقال دەدا
 گەر هەناسەت مشتومالى دەردى گەشكە و فى ئەبى
 خزمەتى داماوە داخووزى خودا و خىزان و خەلك
 رۆژوو رۆزى پاشەپۇژە ئەورپۇ پى بى ئەبى
 زۆر كەسان چوونە كەرەج دىتم كە بىجى ھاتنەوە
 شىخى من ياخوا ئەتۆ لەو شارە قەت بىجى ئەبى

هەر کەس بە جوړيک دلّم دەشکيني

هېرشى جاشهکان به پشتيوانى دهولت بۇ سەر پېشمەرگه ، وهک کورتهدرد و هونراوهيهک پېشکەشى يهکيک له دۇستانى خوښهويست ، مام وسين ناغا دهکەم و پهژارهى خوّم ددردهېرم.

بە ديدارت چنانم گر بدانى وهکوو بۇقى به قهوزى حوز و کانى

نامهويّ به واتهى عهريهان وهجهه شهبههى هينده قهوىكەم ، بېمه ئەسكەندەر و ههلوهداى ئاوى حەياتى يم و بلّيم:

بە ديدارت چنانم گر بدانى چو اسکندر به اب زندگاني

بهلام دهکړئ ئەمنى بئېهش له ههموو سهروبهري ژيان له دهرهوى قهوزى حهوزئ ، بلقان ههلامم و قرهقرم بئ ئەگەر بويم! کاتئ ههستى مارم کرد يان ههپهشەى زوردارم کرد خوّمى تئدا وهشيم.

مامهگيان رهنگه پيّت وابهى ماوهيهکه له بهر تيرى و تهسهلى قره و قووېرم نهماوه ، مرتهقى ناکەم يام کاروبارم له باره؟ نا نا ، له بهر کهسادى و کهسهلى چره و گورم نهماوه ، دنا ههرا و جلوبهېرم خواره. ههرا داخ و دهرده له دلّى زار و زهبوونهوه دهکيته رۆژى رهشى ژيانى بئ شوينهوار و بئ دهنگيم. ههرا ناخى سارده له ناخى دهرهوهوه سهردهکيشيته شهوه زهنگى دنياى بئ پهنگيم.

نازانم چيم و چيم دهوي؟ له پهلهقاژه و پئ پرکهى ئيره و ئەوي؟ داوى کام داوايه له پهرا و بالئ بېر و ههستم هالاوه؟ دنهى کام بنهيه نايگه مئ و برستم ليپراوه؟ نه ئەوى دمهوي بؤم له بريسکهى سرته و پرتهوه دهپچرئ و ديته دهرئ ، نه ئەوى نامويه و نامهوي بئ چيه و چرته سهه ههلهدا و ديته سهري. دهبينم تيئاگەم ، دهرانم نايناسم ، چاوم ههتهرى تارمايى يهکى دهکا پيم وايه ههوه حيسانه! کاتئ بهوردى ليى خورده بهمهوه ، ديوه ، درنجه ، خيوى کانپانه!

دهلّيم: خوايه گيان يان دهوا و دهرمانئک بؤ چاوانم ، يان پهنا و پهسيويک بؤ تاوانم. بهلام نه ئاسهوارى ئاشهکۆنيک حهشارم دهدا ، نه پهسارى

پرده پروخاويک باشارم دهکا! مامه گيان سهرکونهم مهکه، به سونهم مهکه. ههست وخوستم نه به زيوه، دست و ههستم ته زيوه، به هالاي هوي گهرمي دهکه مهوه و ساوي دهمه مهوه. ده ليم: با له نيو قهفي پشتيني دا پيره لوك نه بي، ترسي له سهرما و بهسته لوك نه بي، دنا هر وا به دهسته کوته مه وادي ژيان بست به بست ده پيوم، تا چاو ههتر دهکا دهر وانم له شو قیكي، له شه به قیكي بزهي باويته ليوم.

ههرچهند توف و ته زوي ره شهبا، ناته با بي، ههرچهندي جزهي كزهي مهينه تي له جي ليوم دانابي، ده بي ههستم نه به زي، ههر دهستم به زي! ده لين ئاوات و ئاره زوو وهك خهوني هالوز هاتي به كاته، وهدي هاتني خهفته يام خهلاته. خوا بكا نهو خهونه ئالوزانهي كه نه ته وه كه مان ده بيبنن و پنيه وه راده پهن، وهدي هاتنه كه ي خير و خهلات بي. مامه گيان، بوت ههيه بپرسی نه وه ده لي جي؟ له جي چينه ي ده كه ي؟ ده ستیان لي وه شان دووي يام وړينه ي ده كه ي؟

باشي بو چوي، هيندم له خورا پيو وه، سهرم لي شيواوه. ده ليم هه ليم له خيش، له خه لك، له خومي بي كه لك. نازانم خهونه يان به خه به رم! بيدارم وا له هه موو شت بي زارم! ليردا ناله ي «نيما» ي نه ماوم ديته وه بن گوي:

از پش پنجاهي و اندي ز عمر	نعره برمي آيدم از هر رگي
كاش بودم باز دور از هر كسي	چادري و گوسفندي و سگي

دياره «نيما» كه سي به راوه ژووي پي له ناكهس باشتره. نه منيش ده ليم: ياخو كه سي كهس خوي ئاوه ژوو نه كاته وه، خوي و خودا و خه لكي له بير نه باته وه. «نيما» كاتي ده بيبي كهس و كار و كرده وه ناحهزه، وه روزه، داخوازي چادر و سهگ و پهزه. وهك «نيما» چادر و مهري بو حالي خوي نه دي، نه منيش دووبه رهي و شهرم له خيل و مالي خوم نه ديبا، به لام چ بكم.

هر كهس به جورئ دلم ده شكيني	غم و په زارم له زين ده خزيني
دوژمن به جي خو به لام دوست بوچي	په يمان ياريم له گه ل ده پسي ني

ئەستۆی بۆ رەقیب دادەسەپینئ
شیرازەى خیزان هەلدەوەشئینئ
بە کوئکى زۆردار تیکدەرپووخینئ
لە من لالووتە و حەریف دەدوینئ
کاسەى دل پەرە و خوین دەدەلینئ
هالاوی هاوین هووم دەیتەزینئ!

لە نیسبى دۆستان دەپرینگیتەوہ
نیفەکی نەیار دەدرویتەوہ
هەرنەبئ خیلک بناغەى عیلى
دەوران وەک بلحى لە میردى نەبان
کەلاوہ دیدم لە فرمیسكى روون
هەناسەى سارم هیندە هەلکیشا

کاکە گیان، وتە و ورتەم زۆرە، سەرى هەوداکە درێژە، بەلان گۆلەى کۆلۆلى
بەرەو لیژە، نە پێگەى چنیم هەیه نە مەودای تەنین! دەزانم ئەوى دەبیتە خورى
رێسەکەمە. ئەوى بەتال و حەتال، دارمالە خیزەرەى بکا و ببیتە سەر عەیارەى
لیوم. عەرەب دەلین: «احسن الکلام ماقلاً و دلاً»، ئەمنیش بە کوردی کردوومە بە
قەللەودەللە، یانى هێچى بە سەر هێچەوہ نەبئ. دەلین نەکیر و مونکیر چوونە
لاى خودا و گوتیان: قوربان کابرایەک مردووە نیوى «عەللامە سەبزهوارى» یە،
هەرچى لێی دەپرسین وەرەمێکى دەداتەوہ و ئیمە لێى حالى نابین دەلئ چى؟
خوا فەرمووی: برۆن لێى گەرین، بەلئ ئەوہ «عەللامە سەبزهوارى» یە! تا لە
حەیاتدا بوو، ئەوہى دەیگوت و دەینووسى، ئەمنیش لێى حالى نەدەبووم.
پجام وایە ئەگەر یارانیکى لەو درێژدادریبەى من حالى نەبوون، دەلیم بە
خوام ببەخشن و لیم گەرین. ئامین یا رەبەلعالەمین.

«حاجى سەيد جەمىل» و «نوورى»

ئەم ھۆنراوم لە وەرامى نامە و ھۆنراوہ جوانەكەى خالە «سەيد جەمىل» دا
نووسيوەتەوہ:

يادى خالە جەمىل

دل كە لاوى تۆف و تەم بى كوانى مەيلى مەى دەكا
دەردى دوورى ھىند بەسۆزە نالەيى بىنەى دەكا
سەد ئەوەندەم داغ و دەردى رۆژگارى دوون ھەبى
يادى تۆ «خالە جەمىل» رېگاي مورام تەى دەكا
جەزبەيى ديدارى تۆ قەت قورب و بوعدى بۆ نيە
تۆ لەوئى ھوو ھوو دەكەى، دل لېرەوہ ھەى ھەى دەكا
سەد خەزان بى يا خەزەلوەر بەرگى شادىم ناوەرئ
چون بەھارى پى لە جوانيت ژينەومم بىوہى دەكا
گەنجى دنياشم ھەبى، بى مەيلى تۆ ھەر بى بەشم
ئەو كەسەى زەينى بە ديدارت گەشە سەرفەى دەكا
من لە يەزدانى دەزانم خانەقات خانەى دلە
بۆيە دىن دۆراو بە پىرتاوى لى لەوئى تۆبەى دەكا
شيخى من تيغى جەفات جەرگم ھەموو كون كون بكا
ئەو دەمەى دل دادەمركى، دەسرەوئى و ئۆخەى دەكا
دل كە پەروانەى شەمى ديدارى تۆيە بۆيە دى
لېوہ لرفەى تۆبەتيدار ئارەزووى سۆبەى دەكا
من بە ديدارى بەھارى تۆ دەژىم مينوو چيە
ھۆگرى ئەو ديمەنە كوانى ھەواى ھۆبەى دەكا؟
شيخى و شاعير بەراستى، ھەم ئەديبى، ھەم «جەمىل»
پىم نەئىتى «نوورى» لەخۇرا دى لە لام وستەى دەكا؟

وهرامی حاجی سهید جه میل

ئهم هؤنراوهی خالته سهید جه میل له جوابی نامه و هؤنراوه کهی من
نووسیووویه وه، به پیوستی دهزانم لیژده دا بۆ بیره وهری بیهینمه وه.

دالی دلدار

دل و دلدار وه کوو مه نجهل هه میسه پر کول و جۆشه
برقۆ به و رپیه دا ئهی دل هه تا کوو ماوی تیکۆشه
ئه گهر گهنجی ئه وین دهسخهی له بهر پیتی دابنئ گیانت
ده نا نا کردی هه رگیز به پوول و پاره و قۆشه
خه یالی خالته کهی جاری له ناو چاوم گهرا و رۆی
دوو چاوم بۆیه پر ئاون، گلینه م بۆیه رهشپۆشه
له گهل مه یگێر و مه یخانه و مهی ونهی تا کوو کهی بدویم
که من ته نیا به سایه ی چاوه کانی تۆ دلم خۆشه
به دنیای بی وه فا هه لئا فریوی قهت وه فاداری
که دنیادیو و زانا و پیکراو و خاوه نی هۆشه
دلم بۆ شیریی شیعریی «نووری» ده گریت و گروو ده گری
ده جا چی بوو ئه تۆش سینته پر ه جار جاره بیدۆشه
«جه میل» تا کوو له گهل دل بهر به راستی رانه کیشی پی
بهشت دهر د و غه م و ژه هراوه تا کوو دهمری بینۆشه

ئەووی دەیخویننەو، نووسەری بەرپز کاک ئەحمەدی قازی لە سرووی
ژمارە ۲۲۲دا بە چاپی گەیاندوو

هەنگامەى جەفەنگنامەى شاعیران

کاتیک دوو شاعیری خاوەن چێژ و زەوق بە شەوقەو بە گیانی تەنز و شوخی
و جەفەنگەو، ھۆنە و نامە بۆ یەکتەر دەنیرن، دنیا یەکی تازەى دوورەغەم
پیکدینن و زۆر وردەکاری ھونەری دەخولقینن کە سەرنجی خوینەری دلتەپى
شیرناس رادەکیشنی و جسانە شیعریک «ژانر» سەر ھەلەدا کە دەبیتە چاشنی
و مەزەى سەر سفرەى شیعەر و ئەدەبى گەلان.

بەرپز «حاجى سەید جەمیل» کە پێشتر شیعەرمان لى بلاو کردۆتەو، ھەموو
کات دەگەل مامۆستای بەرپز و ناسراو «محەممەدى نوورى» لیک لە پیکۆلن و
ئەم جۆرە شیعەرمانە بۆ یەکتەر دەنیرن و ئیمەش تا بگاتە دەستمان بە شانازییەو
بۆ ئەھلى زەوق بلاویان دەکەینەو.

مامۆستا «نوورى» دە نامە یەکدا بۆ بەرپرسى ئەم بەشە نووسیویەتى:
«جاریکی حاجى سەید جەمیل ئەم ھۆنراوێ ژیرەوێ بۆ ناردبووم، دەیزانى لەم
دنیا پان و بەرینەدا ھیچ کار و مەشخەلەتیکم (اشتغال) نیە، لە بابى
«ئیفیتعال» دا شەرەمەتە لۆکەى پێدەکریم و شیعەرى ژیرەوێ بۆ ناردبووم.

ھۆنەرى مەشھوورى گەلە و نوورى یە
چونکە گوتى دیم و نەھات بۆ یە دل
باشە کە تا قى کە مەو بە لکە بى
بۆ چى لە بۆکانى و دەرناکەو
ماو کە مە بۆ یە قسەم دوایى ھات
بۆ یە جەمیل نایە نەخۆشە برا

ئیشتە ھەرە یەشتە ھیروو ئیشتیار
ئینکە سەرە یە نکە سیروو ئینکیسار
ئیختە بەرە یەختە بیروو ئیختیار
ئینحە سەرە یەنحە سیروو ئینحیسار
ئیختە سەرە یەختە سیروو ئیختیسار
ئیعنە زەرە یەعتە زیروو ئیعنیزار

ولامی «نووری»

به‌رېز خاله سه‌ید جه‌میلی خو‌شه‌ویست:

ئه‌من ده‌لیم خواجه‌م! ئه‌تو ده‌لیمی خوا چه‌ند زا‌رۆله‌ی داوئییه‌ی! ئه‌من ده‌لیم له
دنیا‌ی «ئیشه‌غه‌له‌ یه‌شته‌غیل و ئیشه‌غیل» بی‌به‌شم، له‌به‌ر بی‌کاری می‌شان
ده‌خه‌سینم، ئه‌تو ده‌لیمی وهره‌ جوانه‌گام بۆ بخه‌سینه. جا بۆیه‌ چونکه‌ مه‌له‌ش
نازانم، له‌ به‌حری «ئیف‌تیعال» دا بلقان ده‌خۆم و ده‌لیم:

قنه و وشکه‌غار

داومه‌ته‌ ده‌ست و شتری مه‌ستی قه‌تار
ئیخته‌یه‌ره‌ یه‌خته‌بیروو ئیختیار
دیاره‌ به‌ پوول و پله‌ و پار‌تییه
ئیعته‌به‌ره‌ یه‌خته‌بیروو ئیع‌تیار
ئیمه‌ له‌ نیو‌خه‌لک و له‌بازار و بانک
ئیف‌ته‌قه‌ره‌ یه‌فته‌قیروو ئیف‌تیقار
باشه‌ له‌ ده‌س سفته‌یی بی‌جی و مه‌ل
ئیس‌سته‌ته‌ره‌ یه‌سته‌تیروو ئیس‌ستیار
قه‌ند و قوماش زور و زه‌وه‌نده‌ به‌لام
ئیخته‌که‌ره‌ یه‌خته‌کیروو ئیختیکار
وه‌خته‌ له‌ تاو کۆپینی سووتاو بکه‌م
ئیخته‌که‌ره‌، یه‌خته‌کیروو ئیختیکار
من له‌ ته‌له‌بکار و له‌به‌ختی ره‌شم
ئینز ه‌ره‌ یه‌نزه‌جیروو ئینز زیجار
نیوه‌یی بورجی به‌ ته‌مای بورجی دی
اینته‌زه‌ره‌ یه‌نته‌زیروو ئینتیزار
خۆزگه‌ به‌ ئه‌و رۆژه‌ چه‌یه‌ تاسکه‌باب
ئینته‌شه‌ره‌ یه‌نته‌شیروو ئینتیشار

پوڙي که بوم تيربي زگي لامه سه ب
 ئينته سه ره يه نته سيروو ئينتي سار
 «کاوه» ده بوو کامي له کاويژ که وي
 وامنې خستوته قنه و ويشکه غار

«کاوه»، نه وهی خوالیخو شبوو شاعیری به ناوبانگ «سهید کامیلی ئیمامی»
 (ئاوات) له گه ل «سهید جه میل» هاوکاری شیعیری کردووه.

دیسان نامه و هونراو هیه کی شوخی

پاش چه ند جاریک که «حاجی سهید جه میل» بۆ «نووری» دهنووسی له گه ل
 «حاجی سهید عومهری هاشمی» بچینه مه هاباد و نه کرا ئه و دیداره بکهین. دواي
 ماوه یهک بی خه بهری «نووری» ئهم هونراوه ی خواره وه دهنووسی و تاوانه که ی
 داویته ئه ستوی «حاجی سهید عومهری هاشمی»

ئهی رووتی چه ند دزیوه

شیخه کهم ماویکه ههر ناپرسی لیم
 هه لوه دام، ناواره مه یان نیشتته جیم
 بی هه وال هیشتو وتمه وه سووچم چیه
 یان خه تای سهید عومبه ره هاتوته پیم
 ههر کوتم با سهید عومهر بی و پیکه وه
 بیینه شاری، من به ته نیا چیم و کیم؟
 سهید عومهر پیی وایه جه رده و ریگرم
 خوم مه لاس داوه له کیرفانی خزیم
 ئهی له رووتی چه ند دزیوه خزم و خیش
 سل ده بن لیم بویه من رووتی ده گیم
 من له داخی پوزی عالی سهید عومهر
 هیند هه ناسهم سوواره وهک مهشکه ی ده ژیم

کوا دراو و پوول و پارم پيـدهوئ
خانه قاي خاله جه ميل بي ، خانه خويم
ليم گهري هر شرت و گوم بم چاتره
هينده راکم تا ده گيري هر دوو گويم
سه يره دهوران قسري شادي و خوشييه
من له جيی وي هه رده مي دهردي دهرديم
هر کوتم ده چمه مه هابادي و زه مان
سه د گري و گولهي ده خاته ده ست و پيم
بوته به يتي مامه «هيمن» هاتنم
ديم و ديم و ديم و ديم و ديم

با له شم نه کشن به دوومدا سه رورم
خو له بوکانيش نه توي تاجي سه رم

له سهر گۆپى «ئەحمەدى كۆر»

لەو سالانەى كە لە دىيى عەمبار نىشتەجئ بووم، زۆر كاتى وابوو
 زەبروزەنگى زەمان، زمانى وتارى دەبەستم، لە ھەست و خوست و ھەرا و ھورپاي
 ژيانى دەخستم. روالەتى چەرمەسەرى گەل و ديمەنى چەوسانەوھى كۆمەل، بىر
 و باوەر و بۆجوونيان دەشلەژاندم و ھورووژميان بۆ دەھينام تا رۆژيكي لاي
 ئيواري:

نىسىيى ديوەزمەى غەم و پەھزارە
 سواری سەرم بوون سەر لە ئيوارە
 رېچكەى شالاوى خەيالانى دوور
 بىريان كيشامە دەرياي بىسنوور
 دنيای بىدەنگى و ديارى خاموشان
 مەلبەندى خيالى رېك كفن پۇشان

پىلاوم لە پىکرد و بەرەو گۆرستانى دى و شارستانى ئەرواح وەپىكەوتم:

مەزراى مەزارى گيانى بىهەوال
 دنيای بىكاتى رۆژ و مانگ و سال
 كۆزىلكەى گيانى ئازا و سەربەخۇ
 بىحەيف و مەيلى ديارى گلكۆ
 بىدەنگ و ئارام دوور لە غەوغاى ژين
 شارى ئاوالەى بىدەرك و پەرزين
 خيالى كۆچكردوى بە توپى كراسيک
 بىدەنگ و ھەرا، بىباس و خواسيک
 كۆمەلەى يەكپەنگ خيالى سەلاح بوون
 دەتگوت چاوەرپى حەشىرى ئەرواح بوون

بهشم به لهش و بهدهن و بېستهوه نه مابوو، گياننېكى پهوان بووم، گور به گور ددوام و دهلوم، هه تا گه يشمه گورخانه گلينه كهي «ئهحمه دي كور» كه ساله ها بوو له دنيا به زيوو، ئاو و گل هينابووي له گورستاني ديي «عه مبار» له خاك خزيبوو، چوردهورمي چارداخي بهش خوراوه كاني له مان و ژيان هه لبراوه كان بوو. ئهحمه دي كوريكي دوا مهرگي دنياي عيرفان و سهير و سلووكي عارفانهي به زماني شيعر و مناجات به ديدهي دبروون پوون كردهوه، ئهمني لال به زماني حال گلولهي هالوزي سه دسهري خوم له بن كيلى مه زاره كهي دانا و گوتم:

سلاو له تو «ئهحمه دي كور»

خوزگم به خوت كه نه تدي زور
 ميواني كوري كوري تو
 تو به كويري و من به لالي
 تو بو خوا و من بو خالك
 مردوو و زيندوويي عه مبارين
 كوري دل كوويران بدويي
 تو نالي شام و سهحر بووي
 به زيندوويي بهش خوراوان
 لالان بو وتار گوياكهي
 تو به كويري زورت ديوه
 بو چاوهرپي چاكه و خيربين
 من دسهروم، ئيوه شادبن
 لاساي مردووان مه كنهوه
 مردوو سهريان دهرهينابوو
 له دهره مان راوه ستاون
 بي نهرديوان چوممه سهري

سلاو له تو ئهحمه دي كور
 له چنگ ژيني سه رشوري خوم
 وهك يهك چيشتمان تامي تالي
 وهك يهك لي مان گيرا كه لك
 ههر دووك وهك يهك له غم بارين
 دهكري ئه و جار چاو هه ليني
 چاو عوقابي خوش خه بهر بووي
 بلل له كوين خاوهن چاوان
 كويران بو ديمه ن بيناكهي
 تالي و سوپريت زور چيزيوه
 له ژيندا بو لال و كويربين
 كاتيک سه ره به ست و ئازاد بن
 جوابي زوردار مه دهنه وه
 كاتيک روانيم رور ئاوا بوو
 پيم و ابوو چه شره وه ستاون
 له دنيا يهي چوممه دهري

لە ۋەرامى نامەيەكى دوور و دريژى «حاجى سەيد ئەنۋەرى ھاشمى» كە لە شارى كەرەجەۋە نووسىيۋى، ئەم ھۆنراۋەى خوارەوم نووسى و بۆم نارەۋە:

ھەر لىرەۋە ھەتا كەرەج

ئەۋەندەى چىۋ و زىخى چۆم و بەستىن
 ئەۋەندەى دوود و گازى چەرخ و ماشىن
 ئەۋەندەى گىاۋگۆل شىن بوون لە دۆلان
 ئەۋەندەى زىندەۋەر دەبىزۋون لە كىۋان
 ئەۋەندەى تەققەلى دەدرى لە لىفان
 ئەۋەندەى ماشەرى پىشى خەلىفان
 ئەۋەندەى بىزىنەۋى دەژۋىن لە لىران
 ئەۋەندەى بەرگنى دەكۋتن بگىران
 لە رىسى بۇكانەۋە تا شارى «سەقز»
 مەكۋى سىمى خىر و ناز و قىر و قى...
 لە بانى «ھۆبەتۋ»، «دىۋاندرە» شىپاك
 بە گۆرخانە و مەزار و پىر و پىۋچاك
 دەسوۋرچى دەستەچەپ تا شارى «بىجار»
 بە بىھەست پىنەزانى لۋتى قەفقار
 بنارى «ھەشتەرۋ» تا چۆمى «زەنگان»
 بە ۋىرغە و تەقلە و باز و ھەلىنگدان
 بە قۇرغ و بىشە و بەيتۋون و بىژۋىن
 بە «تاكستان» ۋە تا شارى «قەزۋىن»
 لە ۋىرا پىبەپى تا دەشتى «ئايىك»

نه و هستی نه سپی چاپارم سه عاتیک
هه تا شاری «که رهج» کووچهی «په رستوو»
به پیوان بست به بست بستوو به بستوو
هه مووی دوعا و سللوی گهرم و گور بی
به پیروزه و به نه تاس و به دور بی
له دوری «خاله نه نومر» بینه په رژین
له من دوعا و له وانیش په بی نامین
بمینی و هر بیژی تا ههی و هجاغ بی
و هجاغ زادهی من و یارانن سجاغ بی
نه گه رچی زور گرانسه دهردی دوری
به یادی تو دهژی تا ماوه «نووری»

هه‌مبانه‌ی درۆ

هۆنراوه‌یه‌کی شوخی و جەفەنگە بۆ دووسی ئاوالی خۆشه‌ویستی خۆم
نووسیوو که واده‌یان دابوو تەسبیح و پینووسم بۆ بنێرن و نه‌یاننارد:

هه‌مبانه‌ی درۆ

ئەو کەسە‌ی واده‌ی دەدا و نایباتە سەر
گۆیز لێ هه‌مبانه‌ی درۆ دینیتە دەر
بێ سەمەر چاوت لێ واده‌ی وا نەبێ
داری بێ دەر بەلام ناهینێ بەر
قەند و تەسبیحی منە قووتی دەدەن
کاکە «سەعد» و کاکە «عەولا» وەک کەوەر
کامە ئەو پراوە بە تەسبیحی دەخە‌ی
ئە‌ی وەک وو سوڤیان لێ یەزدا نەبێ خەبەر
باغ و بیستان و چەو نەدەرتان کەمە
وا دەخۆن مائێ منی پووتی تەتەر
هەر دوو لاو و هەر دوو پیاو ن سەد حەیف
واده‌تان بێ شوینەوار دەرواتە سەر
کا «حەمەد» ئا‌غاش دەزانم فیل لێ فیلێ دا دەکا
نیوێ کاریشی نەدامێ خواردی وەک شیر و شە‌کەر
شیر و تیری شاعیران مەدحە وە یا هە‌جوه هە‌مووی
کا وەک وو رەمبێ چە‌قیوێ گا دە‌فیزێ وەک فە‌نەر
دەرکی سولحێ با نە‌بە‌ستین شە‌رف‌رۆشی چا نێه
هەر کەسە‌ی وادیکی داوێ وەک کە‌لان بیباتە‌سەر

بە‌لان بە‌و هە‌پە‌شه و گۆرە‌شانه‌شه‌وه نە‌یاننارد و خواردیان وەک گە‌زۆ و
مازوو. کاتە‌م درا چم پێ‌نە‌بێرا.

هۆنراوہیہکی «حاجی سہید جہمیل» لہ جوابی نامہیہکی «نووری» دا

شہہیدی عیشقی

بہ غہیری شۆری عیشقی تۆ بہشی زۆر و کہم ناوی
خہزینہی غہزنہوی و تاجی کہی و کہیخوسرہوم ناوی
دہمی پرووی تۆ لہ من بییت و بیزوینی بزہی لیوت
بہہاران پیکہنینی غونچہ و ماچی دہم ناوی
بہ تیشکی پرووی لہ پۆژ پروناکترت مالی دالم پروونہ
فتیلہ و چاچرا و نورئہفکەن و بہرق و شہم ناوی
لہ «جہمشید» و «کلنتۆن» کوا منہتبارم کہ تۆم دیوہ
قریوہی فیلمی ماہوارہ و جہلای جامی جہم ناوی
کہ دہروانم لہ ہەر لا چاو و پرچی تۆم لہ بہر چاوہ
تہماشای نیرگسی شہہلا و ئالا و پەرچہم ناوی
«جہمیل» کوژراوی ریبازی ئہوینی دالبہری خۆتی
شہہیدی عیشقم و شۆران و کفن و ماتہم ناوی
کہ «نووری» پرووی دہمی شیعیری لہگہل من بی دہمی بہسمہ
لہمہولا ژینی پر ژان و ہل و کات و دہم ناوی

ئہم ہۆنراوہ لہ جوابی نامہ و ہۆنراوہیہکی من دا نووسراوہ کہ بہداخہوہ
نامہ و ہۆنراوہکہی خۆم بہدہستہوہ نیہ تا ئہویشم نووسیباوہ.

دز و خاوهن مال

کهس نالتی خالتو کهرت به چهنده نهمدیوه سږی له بهفر و باران ترکهگیان تو بو خاسم ناویژی به ئاو و ههواى ئهم خاکه ژیرم له ئیران زهمین ئاریایی ژيام ترکه پیمدهلتی «سهن هارالتی سهن» بۆته نهقله کهى دز و خاوهن مال خله شیوی کا ، بله دایچینئى کهس گوئی نهدامئ چهندى ههرام کرد له شاخ و کئو و بهریال و بنار نه یار له سامیان دهپرینگیتته وه لۆکهى بی دهنگیت له گوئى خنیوه «هیمن» پهنگی زهره ، ههلتی له برسان هه ربه و داخه وه ژیان تا مردن نامه زرۆی گهلى به دهسه لات بوو چقتی نیوجاوی خیتلی دوژمن بوو کوا له جهم زیزه و له گه ل توراوه شوینگیږی وانن ههنگاو به ههنگاو «نووری» به بی هه و لیږه ی دهگپږی دوور له نیشتمان چاوه پږی هه لن ویلتی ئازادی ئهم خاکه پاکه ن راده گه یه نن به نیو و نیشمان له و شار بۆ ئه و شار ژیره لاوکان تۆرهمه ی «ماد»ن ، میرات خوراوون بمینئى کورد و بژی کوردستان

نازانم بۆچی دل لیږه به نده نه وه نده ی دیومه ساردی له یاران گلو له ی ژینم که وتۆته لیژی سئ هه زار سالت له هه رده گیرم سئ هه زار سالت نه ژادی ئاریام تۆرهمه ی مام به عه سل و په سه ن به ده ورمدای به فروفیشال جا و مره توخوا چا و نه بارینئى بی هۆ ژیانم له خۆم هه رام کرد هاواری «هیمن» هووریای «هه ژار» له گوئی زه مانا ده زرینگیتته وه تو بۆچی هه ست له خۆ بږیوه کوا وا بوو «هه ژار» بږوا له ترسان برسی و ترسی گه ل ئاواره ی کردن «ئاوات» ئاواتی به رزی ولات بوو «سواره» به پږیان هه ریم پشکن بوو «هیدی» هه لوه دای به شى خوراوه مام هیدی و نووری له یاران جیماو هیدی له هه ولیږ گپږه ی ده گپږی زۆرن ئه وانه ی گیانفیدای گه لن پۆله ی نه به زی ئهم ئاو و خاکه ن ویست و ئاواتی گه ل و نیشتمان میږ و مه لا و شیخ ، پیره پیاوه کان هه لوه دای هه ردی به ش به ش کراوون تیڤرایان ده لئین به هه زار داستان

ياديک له زادگا

ژيان هر چه نديک دوورودرېژ يی و ليک بره و پتته وه، ناکرې بيره و مرييه کاني
 دهورانی مندالی له کوزهری رهنګاوره نګی ژيان دا به سهر نه کاته وه و تال و
 شيرینی کات و ساته گوزه راوه کان نه خاته وه بهر زهینی خوی. دهورانی
 تيگه يشتن و پيگه يشتنی کاتی مندالی، له ناسمانی خه يال و هه والی دا هینده
 رووناکه که له ته و اووی تيپه ری ته مهنی دا ديمه نه کانی هر ددره وشيننه وه و
 گه شه دارن. نه و مه لبه ندهی تيی دا گووراوه و تيی دا گؤراوه، هيچ کاتيک له
 خه يالی دا ناکوژيته وه.

هر نم هه ست و خوسته بوو که هؤنراومی «ياديک له زادگا» هه ره سی خسته
 نيو ره وان و دهورونه وه و له ليواری زار و زمانه وه سه رپيژی کرد و شيلاوگهی
 به ست و هه لپژا به نيو مه زاری ويشکه روي ته مهنی بيريمه وه:

ياديک له زادگا

مه لبه ندي ژيان و جيی بيره و مريم
 رؤژگاری خؤشی بي دهردی سه ريم
 به هاری سه هوزی شلکی و خاويم
 هه واره به سه رزهی دهورانی لاويم
 ره وره وهی هه ست و ژيانی دلگيرم
 وهک خه ونی هالؤز دپتته وه بيرم
 ديی گلؤلان و لانکهی گلؤلان بوو
 باغچؤله و ميگر و رووگهی دلان بوو
 کووچه و کؤلان و پيچکهی منداليم
 ده خزينه زه يینی دوا هه فتاساليم
 زهردهی رؤژه هلات، کاتي خؤر هه لدي
 له لووتکهی «سه راج» ده پيژته ناودي
 کيوی «کؤره کيسک» هه روا چه قيوه
 بؤ رؤژئاوای دي په نا و په سيوه

مه زرای گولان و باغی میرانی
 هر قیبله ماون بؤ ئاوه دانی
 له قه لای خواری و له قه لای سهری
 پؤل پؤل په ریزاد هر دینه دهری
 هر ووا وهک خویان شوخ و شهنگ ماون
 ته پکه ی بی دانه ی په رجه می خاوان
 له بهر بیلا و کۆشک و ته لاران
 هر به سیله ی چاوه دوین وهک جاران
 راوچی نیوسیبهن به برژانگی تیر
 ده پیکن جهرگ و هه ناوی نیچیر
 ئاغا و نۆکهری خه نجه ر له که مهر
 له په نجه ران را سه ریان دیته دهر
 کانی کارخانان وهک خوی خور ماوه
 کانگه ی چاوپرکه ی کیژ و کوپ ماوه
 تاق و جووت ئاسکی گۆزه له سه ر شان
 به له نجه ی کوپ کوژ به ته ققه ی کهوشان
 کاتی ئیواران رۆژ په پی هه تاو
 به سه رچاوان دا هر داوین هه نگاو
 ژوان و چاوپرکی و بزهی سه رلیوان
 هر وهک خوی باوه لای نویژی شیوان
 سه هیزاده کهوی و خاتووپه رخان
 له کووچه ی دی دا کۆرن ئیواران
 هر هه واپرسن له بۆره سواران
 دهرمانی شه وتی ئۆبه تی داران
 کابمانی مالان راده که یه نن
 قیهری قشقه ران میوانی دینن
 مامر بخوینن لای نویژی شیوان
 ناخوش خه به ریک ده یینن میوان
 ده بی سه ربری لیسی رانه وهستی
 له دهرکه ی هه لسووی خوینی به مستی

حوجره‌ی فه‌قییان له پال مزگه‌وته
 چواریان موسته‌عید، سووخته‌یان هه‌وته
 مامۆستای زانای مزگه‌وت و میحراب
 مه‌لاوه‌هابه، رینوینی سه‌واب
 پۆلی که‌یخودا و ریش‌سپی جاران
 له‌هه‌وزی به‌ردئ کۆرن ئیواران
 جه‌فهنگ و گالته‌ی بیره‌پیاوه‌کان
 دامه‌ و ریزینی شوپره‌لاوه‌کان
 درپۆه‌ی هه‌یه‌ باس و پراویژیان
 له‌قه‌راغ هه‌وز و سه‌ر تاته‌نوئیان
 ئاوی خراوکه‌ی هه‌وزی به‌رمالان
 شیوه‌له‌ی خواردیی کردۆته‌ دالان
 چۆرچۆره‌ ده‌تکی وه‌ک فرمیسکی چاو
 بۆ سه‌ر پوومه‌تی گۆلی قه‌تیس ماو
 ریی ناشی شیخی و پیچ‌پیچه‌کانی
 هه‌ر سینه‌کیشن تا کویره‌کانی
 قه‌فی پیچ‌پیچی رینگه‌ی ئالمه‌لوو
 به‌لابه‌لادا وه‌ک شووخالی شوو
 ده‌خزئ و پیچ ده‌خوا تا ده‌گاته‌ خوار
 شاننه‌وشانی کیو هه‌تا به‌ربنار
 چاکی «زه‌که‌ریا» و داربووزه‌کانی
 ره‌شماری ماوه‌ بۆ پاسه‌وانی
 قه‌ف ده‌خواته‌وه‌ هه‌ر وه‌کوو جاران
 له‌ده‌وری قسن و سئیه‌ری داران
 چاکی «پیربادین» هه‌ر پیری بایه
 بۆ باداره‌کان کنگای شیغایه
 پۆژی چوارشه‌ممان بن‌داره‌کانی
 ده‌سرن ئاره‌قه‌ی ریبواره‌کانی
 چلاندنه‌ و قسن و کئالی مه‌زاری

ھەر فالسى خىرى دلتە و دلتارى
 لەگەگ ھەر لەوئىن مالى ھەقىانە
 لە سەر دارەکان تەقەتەقىانە
 قەلاى «قۇزلوئى» ھەر قۇزە لەوئى
 لەگەل ئەستىزان ھاوارزە شەوئى
 شوورەى دىوار و دالان و ھەيوان
 دەخاتە زەينى رېبوارى لىزان
 لە کام دەوراندا بنىيات كراوہ
 بىرى زەمانە تىيىدا سوپماوہ
 بەردى بناغەى سابات و سەراى
 ئەو كروماتىيەى بىدەنگ و ھەراى
 چەند مىر و مەزنى تىيىدا گەوزيون
 چەند پىوہەندلەپى تىيىدا لەرزيون
 قەلاى قۇزلوئى، قەلاى قۇزلوئى
 ھەزاران سالە ھەر قۇزە لەوئى
 دەخزىتە قەلا زەردەى بەر بەيان
 تا «قەرەقا» يە دەكشى شانەوشان
 بزەى گزىنگى سەر لە بەيانى
 دەمژى شەونى پەلكەى گولانى
 قەرەقا ئىستاش وەك «باسكى ھاوار»
 دەخاتە عاسمان سەرنجى رېبوار
 ئەو گابەردانەى لە پالى كىودان
 دەلىپى بىوہلەن لە كۆشى دىودان
 وەك سوار و پىادەى نىو دۇل و شيون
 ھىندى پالكەوتوو، ھىندى چەقىون
 تل ناخۇن ھەروا مۇن و غەزريون
 گيانى دىوہزەمەى لە لەش پەويون

.....

نوسراوه‌یه‌کی «یوسف عه‌سکه‌ری» له‌سه‌ر هۆنراوه‌یه‌کی «نووری»
سه‌رنامه‌م به‌ناوی تۆ خودایه

نازانم له‌سه‌ر «نووری» بنووسم یان له‌سه‌ر شیعره‌کانی، هه‌رچه‌ند شیایوی
باس‌کردنی هیجیان نیم. چونکه نووری به‌چه‌رخ و خولی زه‌مانه‌ه‌ینده‌خاوبای
نه‌خواردوو که به‌مه‌کووکی خولی هه‌واداپساوی بی‌ری من تان‌وپۆی ژیان و
شیعری بچندری و ته‌نانه‌ت بتوانم لێشی بدویم.

«نووری» به‌رواله‌ت پیریکی جوانی په‌زاسووکی خوین‌شیرینه، ئه‌و په‌په‌په‌وله
زێره‌یه که هه‌ستی نه‌سه‌ره‌وتووی گۆل و گیا ده‌درکێنی؛ وه‌کی دیش که‌سه‌یکه که
هیدی و به‌ئه‌سپایی مه‌ودای ژیان پێ له‌ناخۆشی و چه‌رمه‌سه‌ری تا ئیره‌ی بریوه
و به‌وره‌ی به‌رز و قایمه‌وه‌ به‌ره‌و رۆچنه‌ی نه‌جات، بست به‌بست ئه‌م پێ پێ له
نه‌هامه‌تی و ناکامی و نامرادییه‌ ده‌پێوی. خۆی کوته‌نی:

هه‌زار ئاواتی شیرینم له‌ بی‌ستوونی جه‌فا نه‌خشا
ئه‌وه‌ی فه‌ره‌اد به‌ تیشه‌ی کرد، هه‌لمکه‌ند من به‌ نینۆکم

«نووری» یادگاری کۆمار و مه‌کته‌به‌که‌ی «سه‌یفولقوزات» ه که به‌چاویکی تیژ
و وردبینه‌وه‌ سیله‌ی له‌ ئاسۆی ئامانجی نه‌ته‌وه‌که‌ی گرتوو. هه‌زاران په‌مز و پاز
که له‌ ده‌روونی‌دا قه‌تیس ماون، زمانیان پێ‌ده‌گرێ و ده‌یانخاته‌ ناو بی‌شکه‌ی نه‌رم
و بلاوینی شیعری کوردی.

ئه‌گه‌رچی «له‌ سه‌ر بستووی ژیان وه‌ک داری چاکی

به‌ته‌نیا مایه‌وه‌ بی‌به‌رگ و بی‌به‌ر»

به‌لام له‌ نیو دلی گه‌له‌که‌ی‌دا په‌گاژۆی کردوو، شیوه‌یه‌کی باشی له‌ میژووی
ئه‌ده‌بی کوردی‌دا بو‌خۆی ته‌رخان کردوو. نووسین و دوان له‌سه‌ر ئه‌م زاته و ئه‌م
بیره‌ ژیره، نه‌کاری منه و نه‌مه‌ودای ئه‌م ده‌رفه‌ته. هیوادارم مرۆی وردبین به
ئاره‌زوو ئه‌م کاره‌ بکه‌ن.

ئومیدم وایه‌ خودا ئه‌م به‌ره‌که‌ته‌مان بو‌ بپاریزی و ئه‌ویش به‌حه‌ز و مه‌به‌ستی
خۆی بگا.

پینج خسته کی «یوسف عهسکه ری» له سهر غهزه لیکی «نووری»:

چاوه ریځ یان چاوه ریځ

هه لده که وئ بییه وتته جاروبار
 بو وتنی وهسفی قهه و زولفی یار
 دهردی ئه وین ، هه سره تی لیوی به بار
 «تامی دهچی واته که دهیجوی به زار
 جوانه له ریی دیده وه بکتته خوار»

زهرد و نه خوښ ، گرده نشین دل به سویم
 من له رهشی تالی خوم نادویم
 لاله زمان ریی قسه گیراوه لیم
 «بو وتته وهستی دهررون چاوه ریځ
 بهسته لکه گیانه هه ریمی وتار»

زهرده خنه ت دیت و دلی من دهبا
 گۆشه یی چاوت هه زی من پر دهکا
 غه مزه بهسه تاکوو که ست تینه گا
 «تانه توهی پی به هه والان نهبا
 هه به بزه ی لیو و به چاوانه کار»

پرپری ههسته تهل و ژئ و سوژی ساز
 چهنده قهتیس ما له دل ئاوات و راز
 ههسته مه درکاندنی دهردی نی ساز
 «نایه وئ هه لکاته زمان راز و خواز
 هه نه وه خوی باسه له سهر لیوه بار»

بولبوله دهگری له جهفا دمبهدم
جهشني پهپووله دهچزئ شهو به شه
تاله وزه و چيژي جهفا و دورد و خم
«زهردهيي تاوي كه مژي گولبهدم
گهشكه دهبي بولبولي شيتي ههژار»

تاوي ژيان زايهوه ډول و دهران
بهفر و سههول توانهوه بهو نهخگهران
تيشكه بليند ، كورته دهسي سيښهران
«تاوي هوميدي كه پڙايه سههران
دياره نسي دادهسهپيټه نسيار»

فستلي بههاره و دهمي عهيش و سهفا
پهچهمي سههوزه دهشهكيني سهبا
پر له هوميده دل و سهر پر ههوا
«مانهويه و هسستي ژيانه و بهقا
من به تهما و توش به شنهي باي بههار»

ميشك و دلم پر له ههزاران گروون
ريگهيي ژينم پري چقل و دروون
گهرچي كه نهفت كهوتم و پير و زهروون
«داری له سهر بهردی نه ميښ دهروون
نايكه مه حاشاري ماله و مشك و مار»

باوهري من نايهته جهغزي نهمان
بهريزي و سهربهرييه ههر شهريتي مان
پاشي ههزار گولمهز و پهندي زهمان
«بهرك و بهري پاكي بهري باي خهزان
ههر به تهماي ژيانهويه پيرهدار»

«ئاسۆ» و «نووری»

لەم ئاخرييانەدا ھۆنەرى بەرپرز كاك «سەئىدى نەججارى» (ئاسۆ) بە بۆنەى جيژنى زەماوەندى «جيا»ى كوپى، كارتى دەعوەتى بۆ نارىم. بەداخەوہ بە ھۆى نەخۆشى و لەش بەبارى نەمتوانى لە جيژنەكەدا بەشدارى بكەم و ئەم ھۆنراوہى خوارەوم كرده ديارى بۆ «جيا» و ئاسكۆلەى ھەلگوردى ئاسۆى.

ئاسۆى خۆشەويست

دیمەنى توورەى دنیای ناپرسەن
بیری شیوا و باوەرى بئەپیز
ھاتوون میوانن، تالانچى گیانن
بۆ ئاسۆ و جیای نیو كوردەوارى
بۆ پەناى كوردى لە خۆشى جیا
شەرتە ھەتا ھەم نەپسى پەيوەندم

پەرژینی پیری و تەیمانى تەمەن
ھەناسەى سوار و ھەنگاوى بئەپیز
تیکرا سەربارى پۆژگارى ژيانن
ئەگەر ماوم بئەلدیم یەكجاری
ھەر بژی ئاسۆى سەربەرزى جیا
لە ئاسۆى هیوا و جیای مەلبەندم

شاعیری عه رهب دهلی

ففى قبضى كف الطفل عند ميلاده دليل على الحرص المركب فى الحى
 وفى بستطه يوم الممات اشاره الا فاعلمو انى خرجت بلاشى

کورديک (نووری) لاسای دهکاتهوه

له پى قووچاوى کۆرپه کاتى بوونى نیشانى تیکه لى تونده له ژینا
 له کاتى مردنا دهستی بلاوى دهلی: هر با به دهستیم پییه، چی نا

چه ند چوارینه یهک

زهمانه هه رده مئ رهنگی ده پئیژی هه چه ندی مهینه ته به منی ده چیژی
 هومیدیکی له ژینا پیک نه هیتم هه زار هیوام به رۆژیکی ده نیژی

که دنیا پر له خویشی بی و له شادی گوللان شین بکا وادی به وادی
 هه موو کهس پیی خه نی بی به ش به شی کهن به شی من مهینه ته و هر نامرادی

نه وایی دالته زینی رۆژگارم کلى سوتوای دواکۆچی هه وارم
 تکه ی فرمیسکی چاوی چاوه پریان شه می خامۆشی بن کیلی مه زارم

هه چه ندی رپی هومیدم به سه ته که بی غه می دنیا له سه ر شانم که ته که بی
 ده بی هه نگاوی هیوام توندوتیژ کهم نه یار با هر له دووم بکشی یه ده که بی

گیانه کهم له حزه ده پۆیین زۆروکه م من له بن دیواری کۆنی ساله کان
 وه که مه لی یه خسیری بال و په ر شکا و چا و له رچکه ی تیپه ری ئاواله کان

هینده هیوا هات و رۆیی بی سه مه ر چاوه پئی داها تی دوور و به ر بلا و
 وه که هه ناسه ی ساردی زستانی به سۆز بۆ سه هۆلی بی بزهی لیوی هه تا و

دېوو هەر دېووه

گول جوانه له هەر ولاتى شين بى سهر شاخ و رومز بى يا زهوين بى
 هەر دېوه دېوو به خوو و خهسلهت ئاودىرى پهرى بى ، ئاوى ژين بى
 کوانى نهتهوى به گول حيسابه هەر دېوه دېوو ، نهوت يهقين بى

نهتهوى نهتهوى

من تا نهتهوى خوم نهتهوى بى سهر دياره دهبي شوپ و نهوى بى
 ئه و روزه دهبي كفنئ له بهركهى چاوت له دم و ويستى نهوى بى

جيژنى مانگى رۆژووان و نهورۆز هاوكات بوون ، ئاوام پيرۆزبايى له دۆستىكم كرد

جيژنى سهرى سال و مانگى رۆژووان يادگارى بهپيتى خهلك و يهزدان
 هەر ساتئ كه دین به خیر و خوشى پيرۆز بى له خوت و خاو خيزان

بو مامه شېخ

ههتا تو مامه شېخ چاوت له من بى مهكه باومر كه يهزدانت له كن بى
 دلئكى جيى خه و شهو بى و ئهم و ئه و له خواري جيى دهكن ، نابى مهزن بى

قاقای ديوه زمه

کاتیک دووره نگیوی دیده ریژنه‌ی دهکا و دبارینن، پروانه لوونکهی بهرز و تیره شانی کیوه کان. مژی خهفته دهوری داوه، ته می نه گبهت تی هالاوه. پروانه پیلیکانی فیلی خیلی دیوه کان، دیوه زمه‌ی شاخان ته ندووره زه نان بریسکه‌ی بریقه‌ی دانی جزووی کویره ماری زمانی راده خوشی و تیکده خورن، چه خماخه‌ی تیری هه گمه تی که وانه‌ی دهکات و گیانیک ده پیکن، ژیانیک و گیانیک بی هه ست و خوست دهکا. گه ماروی هه ور و هه لا دوا ره گباری دهرد و به لا ده پرینگیته وه، شاخ و ره مز له قاقای پیکه نینی دیوه زمه ده زرینگیته وه، نه وه‌ی نایه و نه ماوه، ههستی پشووی هه ناسه‌یه، نه وه‌ی ماوه، به جی ماوه، لینگه پیلاویکی پیاسه‌یه. جا بویه دیوه زمه هه لده به زنی و جیژنه‌ی دهکا و دیده‌ی دووره نگیو دبارینن و ریژنه‌ی دهکا.

بیره وه ریبه کانم

له بیرم ناچنه وه نه‌ی مه له ره ویوه کانی پاییزه ورزی به ره وه خه زه لومر و گه لا ریژانی تین و ته مه نم، هه ر پیټانه وه ده ژیم. بیره وه ریبه کان، ده زانم له پیده شت و به ربنا ر و دوندی چیاکانی ژیان، چه نده پی شیلی گه رده لوول و گیزه لووکه‌ی ره وتی زه مان و زامی ده وران بوون. له بیرم ناچنه وه، ده مدی پی پی و ریچکه‌ی دیار و نادیار ی هه ری می هیوا و هومیدی پیکه نه هاتوو گه ز ده کهن، ده پیپون و نایگه نی، به لام نه وه ستان و نه به زین.

هه ر پیټانه وه ده ژیم

نه وا وهک خه ونی هالوزی له خه و راپه ریوه کانی شه و گاری ره شی بی پسانه وه ده خزینه وه زهینی زنه‌ی کانیکه‌ی هه ست و خوستی وه نه وزی مه به سته کانم.

له بیرم ناچنه وه

هه ر پیټانه وه ده ژیم

هه ر چاوه روانت نام.

۱۲۲/ بستوی ژیان

پۆژی ههینی ۱۲ی مانگی خاکه لیئومی سالی ۱۳۸۴ له شاری بۆکان له حالیکدا نهخۆش و لهشبهباری گهمارۆی ژیان و گیانی پوو وهئاوابوونیان داوم، توانیم هیندیک له هۆنراوهکانم که به دهستهوه مابوون لێره به یاری دۆستان و برایانی ئەدهب دۆست بیانکهمه ئەم سیپاره که دهخویننهوه.

محهمهد نووری، بۆکان ۱۳۸۴/۱/۱۲

نهم شیعر و نووسینانهی لای خوارموه، پینش چاپی نهم بهرهمه کهوتنه بهر
دهستان. بویه به پیویستمان زانی بلاویان بکهینهوه

بۆ ئهستییرهی سهربهززی رۆژنامهی (کوردستان) پیشکەش دهکری

به دلێکی هیز و دهروونێکی پر له خوشی و بهشارهتوه دهركهوتنی پۆژژنامهی
خۆشهویستی کوردستانوو ئی پیروژ ئهکهم. بۆ خۆم له خۆم ئهپرسم بۆچی وایه؟
بۆچی ههچی ئهیبینم خهریکم له خوشی دا رهشایی نوختهکانی به رهشکینهی چاوم
داپۆشم؟ له بهر چی وای ئهی کوردستان؟ چونکه ئهتۆ مانگی مهه ئابادی که له
مههابادی ههلاتووی و مزگینهی پۆژی سهربهستیت ودهرخستوه. ئهتۆ فریشتهی
رهحمهتی که ئیمهت له ژیر کهلهکباری نههاتی دیکتاتۆری دا نهجات دا. ئهتۆ ئهوه
پۆژهی که له پشت پهلهههورهکانی نهگهتی و چارهپهشی دا تیشکی سهربهخۆئی و
نازادیت هاویشته ولاته توون و تاریکهکی ئیمه ئهی یاخوا کوردستان ههتا گهرانی
گهردوون ههیه ئهتۆ هه ره ئهستییرهی پۆژ و فریشتهی رهحمهت و پۆژی پوون بی.
سهدهمین قهرنت ههوهلین سهعات ههوهلین سهعاتت ههزارهمین خیرو بهرهکهت بی و
ههتا ئهتبینم به دلێکی بههیزهوه بلیم بژی کورد و کوردستانی گهوره، بژی پیشهوای
موعهزهم و خۆشهویستی کوردستان، بژین ئهوه کهسانه که له پێی تههرقی تۆدا ههول
و تهقهلا دهدهن.

کوردستان: نهم ئاغایه چهند بهسته شیعری چاکی دهگهڵ نهم نامه ناربدوو که له
گۆواری کوردستان دا چاپ دهکریین.

* کوردستان، بلاوکهروهی بیرى حزبی دیموکراتی کوردستان، ژماره

۳۳، ۸ ئاریلی ۱۹۴۶ (دور شه‌مۆ، ۱۹ ئای خاکه‌لیتوهی ۱۳۲۵ی همتاوی).

ههروهكوو دونیای ئه‌ورۆ له بیرى دونیى پهیدا بووه، دونىای سه‌هینیش له بیرى ئه‌ورۆ پهیدا ده‌بى

میسرى كۆن هه‌وه‌ل كەسیك بوون كه شوینی سانه‌ی عەرزپیان و ئەندازە (مەساحەت)گرتنى شتیان فیرى یونانیان کرد و هەر ئەو موقەدیمە بوو ئەخشیەى هەندەسه‌ی ئى كیشرا- زانایان تەدوینیان کرد ب‌لاو بووه. پۆمیه‌كان له هەموو دەوروبەرى بەحرى پۆم)دا گه‌ران و سیاحەتیان کرد و له هەموو قوژین و سووچیکدا فیلى جۆزواجۆریان بۆ جوت و کیلان و بە عمەل‌هینانى چوارپى و حیوانات و گژوگیای دییه‌وه تا عیلمىكى كه ئه‌ورۆ جوتیرى (كه‌شاوه‌زى) پى دەلین دۆزیا‌نه‌وه و له دونیادا دایر کرا. وه هەرچى كه ئه‌ورۆ له زه‌وى‌دا ده‌یبینی له گه‌رۆك، فېرۆك، تەلگراف، تەله‌فون، بئ‌سیم، دەستگای گه‌ره‌نده و به‌ره‌نده، رادیۆ، بریسکه، تۆپ و تانگ هەتا ده‌گاته بۆمى ناتۆم كه ئاخه‌رىن دەر‌هاتووی بیرى به‌شەرییه‌ته هەمووی گه‌رای بیرى ئەو پیاوانه‌ن كه دونیى کردوو‌یانه و ئه‌ورۆ پاکی هاتۆته‌ وجووده‌وه و له عمەل ده‌هیندړین.

وه ئەوانه كه ئیستا خاوه‌نى کارخانه‌جات و موهمماتى هیزی موسەلله‌حن هه‌چیان دوو قه‌رن (دووسەد سال) له‌مه‌پیش نه‌ ئەو ته‌کمیلاته‌یان بوو نه‌ بیستبووشیان وه‌لئ‌ به‌هۆى بیر و هۆشیکى زیاد و هه‌ولدان له‌ پى عیلمى ژیاندا فەکرکردنه‌وه بۆ گۆړینی ته‌رزى ژیانى پيشوویان خۆلاسه‌ بۆ دا‌هینانى دونیایىكى تازه‌ گه‌یشتن به‌م پۆژه و له نه‌تیجه‌ی بیر و زه‌حمەتى دۆنیان بوونه‌ خاوه‌نى ئەم پۆژگاره‌ خۆشه‌ی ئیستا (ئەوه‌ مه‌علوم بووه‌ كه دونیای خۆشى ئه‌ورۆ له‌ سه‌رى بیرى دۆینئ‌ بۆ وان په‌یدا بووه‌ و بیرى زه‌حمەتى دۆینیییه‌ كه ئه‌ورۆ ژیانیان خۆشه‌).

برایانى كورد: نالیم باب و باپیرانى ئیمه‌ بۆ پۆژگارى خۆشى ئه‌ورۆ، دۆینئ‌ هه‌چ بیریان نه‌کرده‌وه و زه‌حمەتیان نه‌کیشاوه‌، به‌لكوو به‌هۆى به‌ده‌ختى و نه‌هاتى و چاره‌ره‌شیه‌كى زۆر كه قه‌رن له‌گه‌ل قه‌رن دەوره‌ له‌گه‌ل دەوره‌ شان به‌شانی وان گه‌راوه‌ و تووشى پۆژگاریان هاتووه‌ پيشگری مه‌رام و ئاره‌زوویان وه‌كوو میژوو نیشان هەدا قه‌رنیک نه‌بووه‌ و نه‌پۆییوه‌ كه سه‌ر و په‌نجەى به‌ خوینی هه‌زاران پیاوی كوردی شه‌لال و سوور نه‌کردبى.

ئەو دياره كه ئەوانيش بۆ لايردنى ئەو پيشگرانه و گهيشتن به مەرام و مەنزورى پوونى
 هاوجنسهكانى خۇيان، خۇيان كوتاره وه موههق نەبوون وهكوو ئەو ميللەتانه ييرىكى پوون
 بۆ خوشى ئەوپۇى ئيمه بكن و لەبەر ئەوه بووينه دواكهوتوتورين ميللەتى دونيا.

وه هەر نەتيجهى ئەو دواكهوتنەيه له هەموو لايەكهوه (قصاص قبل الجنایة) تۆلەى پيش
 گوناھمان ئى وهردەگرن. خۆلاسه هەر ئەو بى پۆرژييه لای هەر خاريجييك گوتت كورد يەئنى
 مەوجوديكي بى ييرى، وهحشى، بى تەمەدون، بى بەهره له عيلم و مەعريفەت.

براينى كورد: ئيستاش كه بيرمان بى پۆزمان ئى درەنگ نەبووه واى ئى نەهاتووه باسك له
 كراسهه بىنينەدەر. ئەوپۆ هەموو ميللەتى چكۆلەى دونيا بى پيشگيرى بەخوسوس
 نەتووى كورد بەهوى مەسلەكى ديموكراتى و ئازادى حەقى ژيانيان هيه و نەتوانن داواى
 حەقى فەوتاوى خۇيان بكن و ئەوپۆ هيزيك نيه كه بتوانى ببيته رىگرى عەقيدهى پاك يا
 مەرامى خاوين.

وه به تۆزىك بزوتن نەتوانين به چەند سالىكى كەم خۇمان لەژىر عەيبى بى ييرى و
 هيج نەزانى بىنينەدەر. خەلكى دى زەحمەتيان كيشاوه و به چەند سال شتيكيان له نەبوونرا
 دروست كردوه. مەسلەن "پاپون" كه بەهوى ديقتى قوهنى بوخار توانى نەخشەى
 كەشتيەكى بوخارى بكيشى و به هەزاران زەحمەت زهورهقكى چكۆلەى بۆ نمونە دروست
 كرد. هەرچەند كه ئيستيفانه لەو زهورهقه نەكرا ئەمما ئەو ييرەى پاپون له دونيادا يادداشت
 كرا و ما تا نۆبه گەيى به "وات"، وات كه پياويكى زانا و تيگەيبو بو زانى پاپون به سەهوو
 نەچووه كەوتە حەول و تەقەلا بۆ تەواكردنى مەنزورى پاپون تا كەشتى بوخارى دروست
 كرد. وا بووه ييرى پياويكيان له مودەى سەد سالدا نەتيجهى ئى وهريگراوه و تەواو كراوه.
 ئەمما كارى بۆ ئيمه ئاسانە و نەتوانين نەهاتووهكانى زەحمەتى سەد سالەى وان له
 فاسيلەى چەند سالدا فير بين و بەهوى ((ييرى ئەوپۆ)) له ((دونياى خوشى سەبەينى)) بەهره
 وهريگرن. لەسەر هەموو لوى كوردى لازمه نە غايەتى هەول و تەقەلادا زەحمەت بكيشن و له
 فرسەتى ئەوپۆ قازانچ وه دەست خەن بى پشودان و ماندوو بوون بۆ نەتيجهى پوونى سەبەينى
 ((كه هەر ئەوپۆكەيه)) خۆ ماندوو كەن.

* كوردستان، بلاوكرهوى ييرى حزيبى ديموكراتى كوردستان، ژماره ۳۴،

۱۰ ئايرىلى ۱۹۴۶ (چوار شەمۆ، ۲۱ خاكەلنوى ۱۳۲۵ى هەتاوى).

من و گولته سوئسنیک

گزينگى خور له داوینسی دپاوی
 پری دهشت جیوه پریژی دس ههوا بوو
 دمی هر گول به خنده ئال ووال بوو
 هه لاله و لاله و شاللیز و شه سته پ
 ته شه ریژی هزار "شیرین" ی نمره ن
 قورینگ و پوپ و دورنای نیو شه تاوان
 هزار عه بیی له تاجی گول وده مرنا
 له بازارپی چه من کریاری گول بووم
 وه کوو "مه جنوون" که نارم گرت و پویم
 له دم به ریگی دیتم تا قه سوئسنیک
 کوتم ئه تی تا قه گول فه سنی به یانه
 گول و گولزار هه موو سه رمه ست و شه یدان
 به سوزه پیی کوتم: بؤ به ختی سه ختم
 به هاری جوانی بؤ من زهوقی چی بوو؟
 گول و بولبول به ویستا پاکی جه معن
 نه دیتم عیشقی بولبول له م چیا به
 نه ههستی باغه وانم دئ له بن گوئ
 نه ناز داریکی مه حبووب بونی کردم
 نه سر ویک سنیهری هاویشته سه ر من
 به بای پوشکووت و دیسان ده بم سیس
 گه شه ی چیم بی عه زیزم له م که ناره
 کوتم ئه ی گول برپو شوکری خوا که
 قسه ی "میهر" و "وهفا" لابه له نیوا
 نه گول بؤ بولبوله رازی دهر وونی
 شه رم لابه عه زیزم، سه ره لئینه
 نه گهر کؤکات دهوی، جه معی که نار به

شهرق، دایدا له بهینی هه ور و ساوی
 له دانه ی شه ونم و قه تره ی شه واری
 له پووی بولبول که لئی هاتبوه سلای
 گولی سوور و وه نه وشه ی سه ر ناوی
 گولی به بیوون به چاروکهی دپاوی
 که و قاز و گه ئی کؤتر و مراوی
 جو ره پوین به تیلاکسی کلای
 به بیی مایه کوتم چؤن بچه ناوی
 له گهل غه مخوره که م: "قه لیبی غه ماوی"
 که پووی سوور کردبوو، فرمیسی چاوی
 گه شه ت بؤچی له دس داوه، ژه کاوی؟
 په ژاره ی چی له سه رتا، وا چه ماوی؟
 بؤ هاویز و په فیق و په ریلای
 به غه یری دور له گهل پؤله ی برپاوی
 له ته خته چیمه ن و دهوری شه تاوی
 نه بیستم سؤزی مه عشوق بی له تاوی
 نه بووم بؤ زلف و پوویه شه و گولای
 نه کؤمه ل بووم له سه ر سینگى بلاوی
 نه چاویک ئاوی خسته نیو هه ناوی
 نه "مه جنوون" م نه "له یل" ی دل سووتاوی
 ده بی هر خوینی دل برژینمه چاوی
 به جیماوی له گهل، لئی هه لپاوی
 وهفا خوی مردوه، هه ر ماوه ناوی
 نه بولبول بؤ گولته هیچ به ند و باوی
 گولی بی خار له نیوا، هه ر تو ماوی
 له گؤشان کؤوه که، بیری بلاوی

بىستوۋى ژيان / ۱۲۷

لە پالەى بىكەسى غەمگىن مەبە ھىچ لە راوگەى كۆنە، راوكەر خۆشە پاۋى
لە نىو جەمەى گولان و بولبولاندا بەپراستى ھەر ئەتۋى لەم گۆشە ماۋى
دەلېن "عەترى" اش وەكوو تۆ ماته ئىستا لە گۆشيك كەوتوو تەبەى شكاۋى

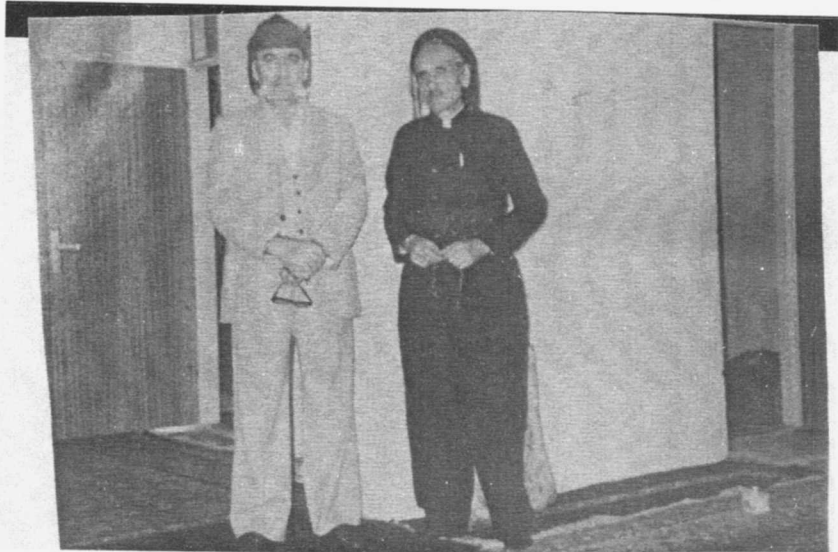
* كوردستان، بلاوكەرەۋەى بىرى حزبى ديموكراتى كوردستان، ژمارە

۷۴، ۶ ئوتتى ۱۹۴۶ (سىشەمۆ، ۱۵ گەلاۋىژى ۱۳۲۵ ى ھەتارى).

پېزانىن

سىپاس بۇ ئەم شاعىر و نووسەر و ئەدىب و دۆستە خۇشەوستانەى كە ھەر
كام بە جۆرىك يارمەتىيان داوم و پىيان بۇ خۇش كىردوم كە ئەو بېرە بەرھەمەى
ژيانم پىكوپىك بىرى و چۆن باشە ئاوا بىرىتە بەر چاوان:

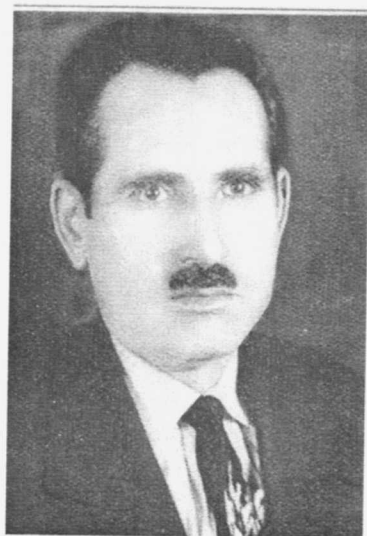
- ۱- كاك ئەحمەدى مەولانى.
- ۲- كاك سەئىد نەججارى (ئاسق).
- ۳- كاك خالىد عەسكەرى.
- ۴- كاك حوسەين موھتەدى.
- ۵- كاك تاھىر كەرىمى (شىوھن).
- ۶- كاك سەلاھەددىن ئاشتى.

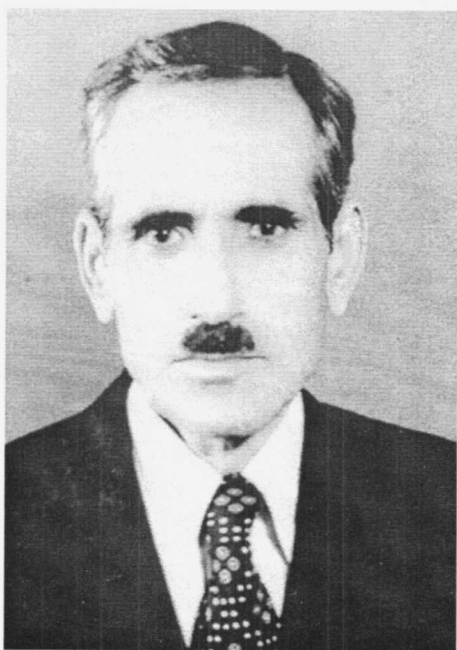
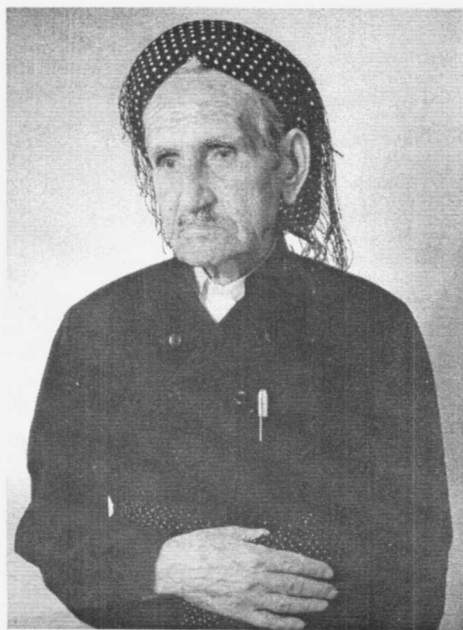
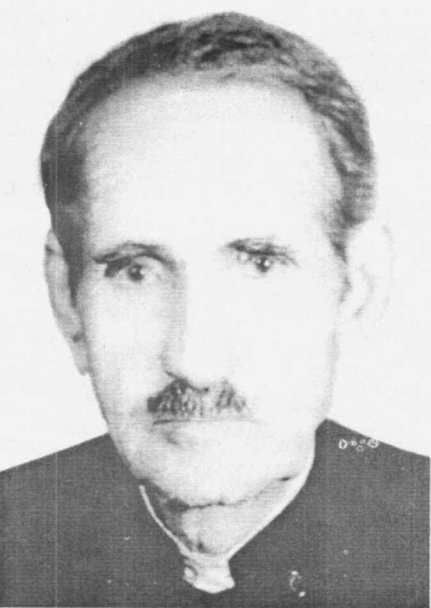

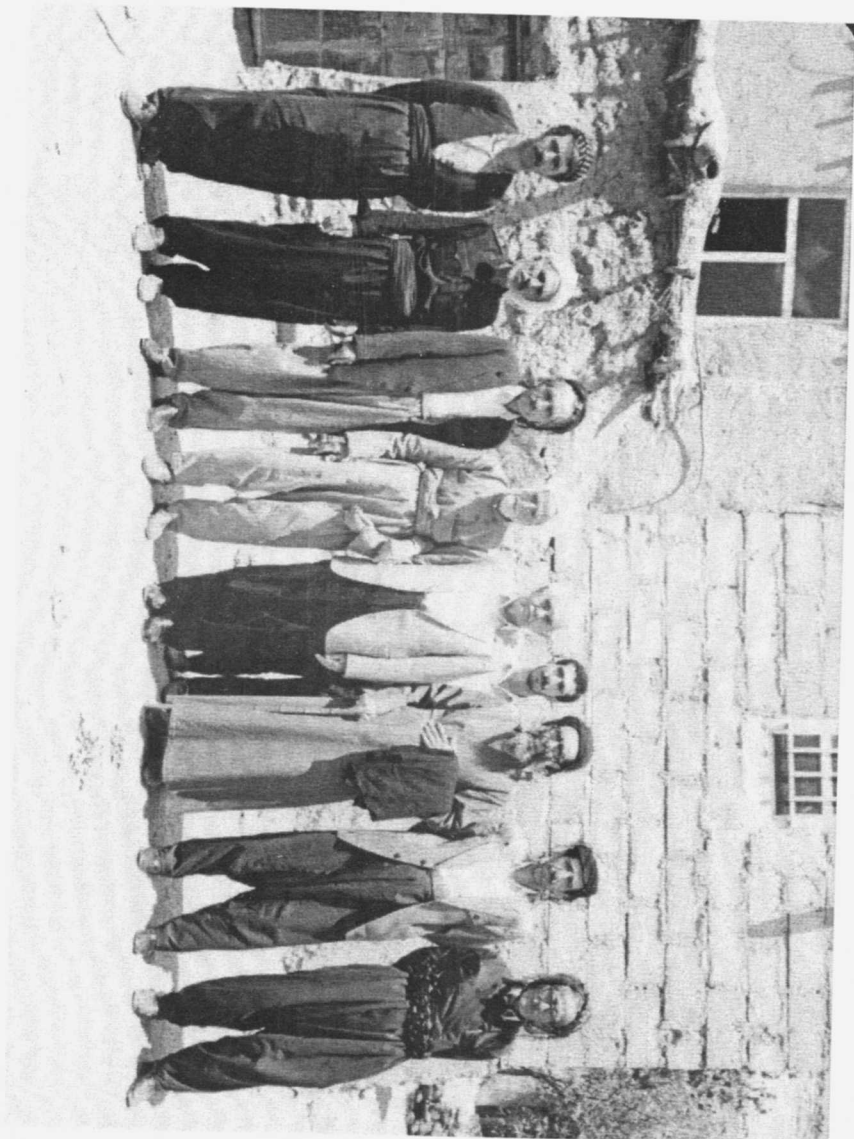
۱. محهمه‌دی نووری ۰۲ هندی

محهمه‌دی نووری

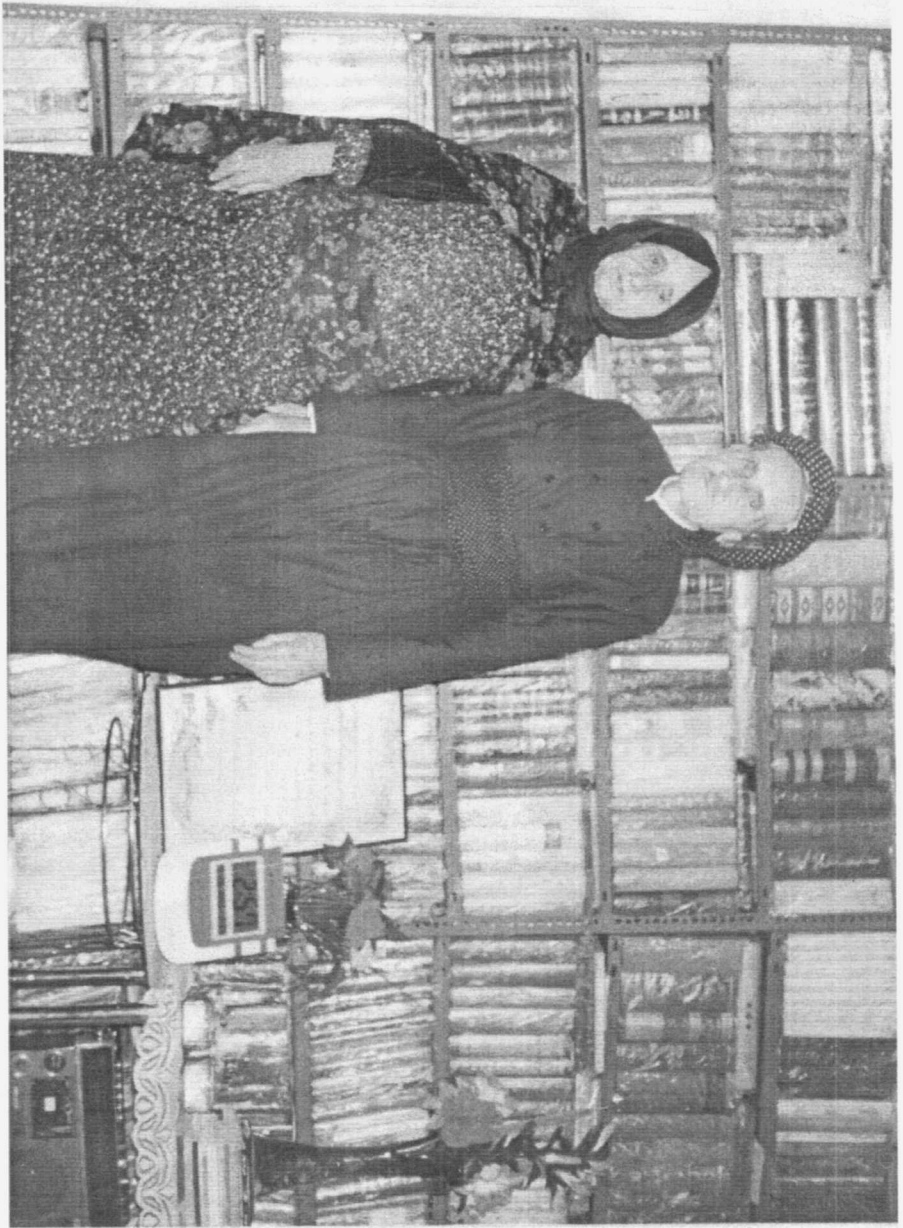
له چند تافیکی ته‌مه‌نیدا

(له پاستهوه: ۱. حهسهن قازى ۲. حاجى سهيد عومر هاشمى ۳. حاجى سهيد نه نومر هاشمى ۴. مهنسور هاشمى ۵. قاسم ناغا موتهدى ۶. سهيد كاميل نيمام زهنبيلى "ئاوات" ۷. محهمهدى نورى ۸. مهلا شهيد نهحمهه شهمسى ۹. حاميد نيمام زهنبيلى)

۱. محمهدی نووری .۲. سیده سدر حوسهینی (هاوسهری نووری)